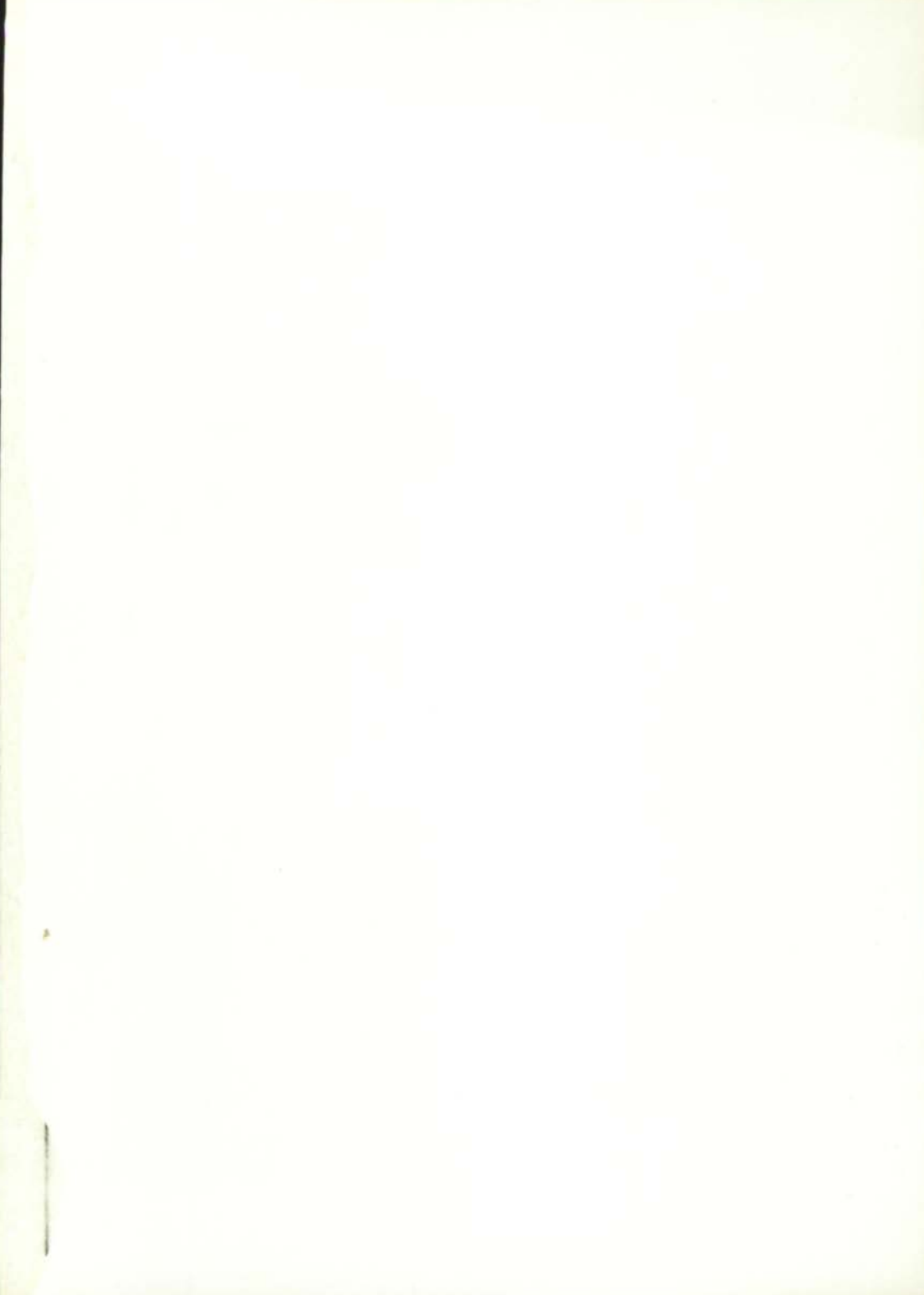

KONGRESSEN 1977

22.—28. mai 1977

Dagsorden
med forslag og
forretningsorden

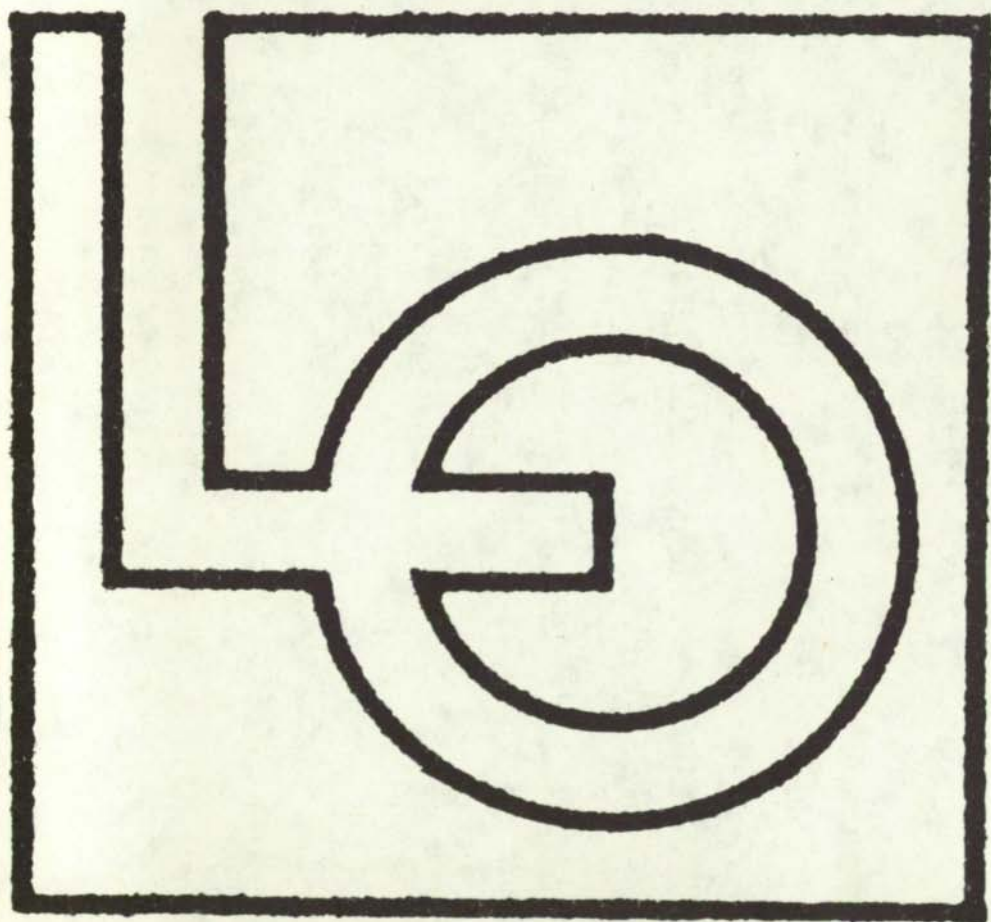

KONGRESSEN 1977

22.-28. mai 1977

Dagsorden
med forslag og
forretningsorden

Register.

Side

Dagsorden for Kongressen	6
Valg av representanter til Kongressen	7
Forretningsorden	9

Dagsordenens punkt 4.

Vedtektsendringer.

a) Endringer av LOs vedtekter	10
b) Regler for valg av representanter til LOs kongress	55
c) Samorganisasjonenes vedtekter	59

Dagsordenens punkt 5.

Tariffpolitikken.

a) Oppgjørformene m.v.	69
Retten til tariffavtale	109
Lønn under militærtjeneste	113
Skatter	115
Skattefritak — fagforeningskontingent	120
Moms	123
Tariffavgift — organisasjonsplikt	127
Diverse tariffspørsmål	138
Korte velferdspørmålinger	138
b) Likestillingsspørsmål	140
Arbeidstid	147
Pensjonsspørsmål	161
c) Lovspørsmål.	
1. Lov om arbeidervern og arbeidsmiljø	187
2. Arbeidstvistloven	199
3. Arbeidsledighetsstrygden	205
4. Bevegelige helligdager og 1. og 17. mai	217
5. Ferieloven	220
6. Garanti ved konkurs	242
7. Håndverks- og Lærlingloven	243
8. Sluttvederlagsordningen	244
9. Sykelønnsordningen, tilleggstrygden, syketrygden	245
10. Yrkesskadetrygden	255

Dagsordenens punkt 6.

Hovedavtalene.

a) Hovedavtalen med N.A.F.	256
b) Hovedavtalen med D.K.T.	313
c) Hovedavtalen for bygg og anlegg	315
d) Hovedavtalen for statsansatte	318
e) Avtale om samarbeidsutvalg ved statens virksomheter	323

	Side
f) Persondata og personvern	324
g) Rammeavtale om datamaskinbaserte systemer	324
h) Retningslinjer for bruk av arbeidsstudier	326

Dagsordenens punkt 7.

Organisasjonsformene.

a) Organisasjonskomitéens innstilling	327
b) Organisasjonsmønsteret i statssektoren	348
c) Diverse organisasjonsspørsmål	352

Dagsordenens punkt 8.

Internasjonale spørsmål	354
--------------------------------------	-----

Dagsordenens punkt 9.

LOs handlingsprogram	360
-----------------------------------	-----

Dagsordenens punkt 10.

Diverse forslag.

1. A-pressen	370
2. Arbeidsmarkedsspørsmål — sysselsetting — innvandringsspørsmål	373
3. Arbeidstap ved kommunale verv	378
4. Barnehager — daginstitusjoner	380
5. Baser på Svalbard	384
6. Bedriftsdemokrati — medbestemmelse	385
7. Bedriftslegeordning — helse spørsmål	395
8. Boligspørsmål — bolig- og tomtepolitikk	402
9. Branntjenesten	404
10. Bransjerådene	405
11. Bruk av politi og militære mot streikende arbeidere	405
12. Distriktenes Utbyggingsfond	406
13. Etableringskontroll	406
14. Faglig/politisk virksomhet	407
15. Felles regnskapsadministrasjon for alle forbund	413
16. Fiskerispørsmål	413
17. Folk og forsvar	416
18. Forholdet ledelse — medlemmer, informasjon	418
19. Forsikringsspørsmål	419
20. Fraktutjevneende tiltak	423
21. Industriutvalg	425
22. Jordbruksavtalen	426
23. Kjernekrift	426
24. LOs distriktkontorer og samorganisasjoner	427
25. Militærtjeneste	430
26. Miljøvern	430
27. Nasjonalisering — sosialisering	431
28. NRK og fagbevegelsen	436
29. Oljepolitikken	438
30. Opplysningsvirksomheten — tillitsmannsopplæringen	439
31. Pendlerproblemet	441

32. Politisk virksomhet:	
a) politiske ansettelser — oppsigelser	442
b) Nynazistiske partier	448
33. Sammensetning av offentlige utvalg	453
34. Selvbestemt abort	453
35. Skole- og utdanningsspørsmål/fagbevegelsen	454
36. Språkformen i LO	463
37. Statens ansettelsespolitikk	464
38. Statsinstitusjoner og offentlig virksomhet	465
39. Utplassering av innsatte i skogbruket	466
40. Varehandelen	467
41. Videreføring av Nord-Norgebanen	468
42. Økonomisk støtte/lån	470
43. Valg	472

Dagsorden for Kongressen 1977.

1. Kongressens åpning.
2. Konstituering.
 - a) Fullmaktenes godkjenning .
 - b) Vedtakelse av dagsorden og forretningsorden.
 - c) Valg av 4 ordstyrere og 4 sekretærer.
 - d) Valg av redaksjonskomité og valgkomité.
3. Beretning og regnskap.
 - a) Beretning for årene 1973, 1974, 1975 og 1976.
 - b) Regnskap og revisjonsrapporter for årene 1973, 1974, 1975 og 1976.
4. Vedtektsendringer.
 - a) Endringer av LOs vedtekter.
 - b) Regler for valg av representanter til Landsorganisasjonens kongress.
 - c) Samorganisasjonenes vedtekter.
5. Tariffpolitikken.
 - a) Oppgjørsformene m. v., retten til tariffavtale, lønn under militærtjeneste, skatter, skattefritak — fagforeningskontingent, moms, tariffavgift — organisasjonsplikt, diverse tariffspørsmål, korte velferdspermisjoner.
 - b) Likestillingsspørsmål, arbeidstid, pensjonsspørsmål.
 - c) Lovspørsmål.
6. Hovedavtalene.
 - a) Hovedavtalen med Norsk Arbeidsgiverforening.
 - b) Hovedavtalen med Den Kooperative Tarifforening.
 - c) Hovedavtalen for bygg og anlegg.
 - d) Hovedavtalen for statsansatte.
 - e) Avtale om samarbeidsutvalg ved statens virksomheter.
 - f) Persondata og personvern.
 - g) Rammeavtale om datamaskinbaserte systemer.
 - h) Retningslinjer for bruk av arbeidsstudier.
7. Organisasjonsformene.
 - a) Organisasjonskomitéens innstilling.
 - b) Organisasjonsmønsteret i statssektoren.
 - c) Diverse organisasjonsspørsmål.
8. Internasjonale spørsmål.
9. LOs handlingsprogram.
10. Diverse forslag.
11. Valg.

Valg av representanter til Kongressen.

Regler for valg av representanter til Landsorganisasjonens kongress.

(Vedtatt på Kongressen 1973.)

- A. Valg av forbundenes representanter og varamenn til LOs kongress kan skje på forbundets ordinære landsmøte når slikt valg er ført opp på den fastsatte dagsorden.
- B. Når valg av forbundets representanter og varamenn til LOs kongress skal avgjøres ved avstemning i forbundets fagforeninger, skal følgende regler gjelde:

Når forbundet har mottatt Sekretariatets innkalling til kongress, skal forbundsstyret straks sende melding om dette til hver tilsluttet fagforening. Forbundsstyret skal samtidig anmode fagforeningene om innen en fastsatt frist å sende inn forslag på representanter til Kongressen.

Etter at forslagene fra fagforeningene er kommet inn, skal forbundsstyret eller hovedstyret (landsstyret) foreta innstilling på representanter med varamenn. Andre har ikke innstillingsrett. Det skal så langt råd er tas omsyn til at de forskjellige landsdeler, yrker og grupper blir representert.

Det enkelte forbund avgjør selv etter hvilket av følgende alternativ valgene skal foretas:

- I. Forbundets innstilling på representanter med varamenn sendes til fagforeningene sammen med alle forslag på representanter og varamenn som foreningene har sendt inn i rett tid. Samtidig sendes også dagsorden til Kongressen.

Det endelige valg av representanter og varamenn skal så finne sted i den enkelte fagforening etter at dagsordenen til Kongressen er behandlet. I dette møte kan ikke andre saker tas opp til behandling.

Hvert enkelt medlem har rett til å stemme på så mange representanter med personlige varamenn som forbundet har rett til.

Valget av representanter skjer under ett for hele landet.

- II. Landsstyret i de enkelte forbund kan dele forbundsområdet opp i fylkes- eller distriktsvise valgkretser for valg av repre-

sentanter til Kongressen. Bestemmelsene foran under B, får så langt de passer tilsvarende anvendelse for de enkelte valgkretser. Forbundets innstilling på representanter og varamenn for den enkelte valgkrets sendes til fagforeningene i vedkommende valgkrets sammen med alle forslag på representanter og varamenn som foreningene i vedkommende krets har sendt inn i rett tid. Samtidig sendes også dagsordenen til Kongressen.

Det endelige valg av representanter og varamenn skal så finne sted i den enkelte fagforening etter at dagsordenen til Kongressen er behandlet. I dette møte kan ikke andre saker tas opp.

Hvert enkelt medlem har rett til å stemme på så mange representanter og varamenn som forbundet har rett til i vedkommende valgkrets.

Valget av representanter skjer under ett for hver enkelt valgkrets.

- C. Før valgene foretas, skal forbundene gjennom fagbladene eller rundskriv gjøre kjent for sine medlemmer alle forslag fra foreningene på representanter med varamenn.
- D. På de møter hvor de endelige valg foretas er det adgang til å ta opp forslag på andre kandidater enn de som er innstilt av forbundet, men bare blant de som tidligere er foreslått fra foreningene.
- E. Valgene må være gjennomført så tidlig at Sekretariatet får melding fra forbundene om hvem som er valgt, sammen med de nødvendige fullmakter minst 14 dager før Kongressen tar til.
- F. I spesielle tilfeller kan Sekretariatet etter søknad fra vedkommende forbund gjøre unntak fra foranstående bestemmelser.

Forretningsorden.

1. Møtets forhandlinger er offentlige i den utstrekning Kongressen ikke vedtar noe annet. Dagsordenens punkt 3 b behandles for lukkede dører.

Adgangskort for representanter, innbudte, pressen og tilhørere utstedes av Sekretariatet.

2. Til å lede møtet velges 4 ordstyrere. Ordstyrerne ordner innbyrdes møtenes ledelse. Til å føre protokollen velges 4 sekretærer.
3. Møtene holdes fra kl. 9.30 til kl. 13.00 og fra kl. 15.00 til kl. 18.00.

4. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Med unntak for innledningsforedrag er taletiden 10 minutter første og 5 minutter annen gang. Ordstyreren har for øvrig, når han finner det påkrevd, rett til å stille forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere. Til forretningsorden gis ingen ordet mer enn én gang og høyst 1 minutt til hver sak.

Talernes skal tale fra den bestemte plass i salen.

5. Forslag må leveres skriftlig til ordstyreren, undertegnet med vedkommendes navn og navnet på den organisasjon han representerer. *Innsendte forslag som ikke opptas av noen representant, bortfaller. Likeledes bortfaller forslag som opptas, men som på forespørsel fra ordstyreren ikke får noen støtte fra andre organisasjoners representanter.*

Intet nytt forslag kan opptas etter at det er besluttet satt strek med de inntegnede talere. Forslag som ingen forbindelse har med de på dagsordenen oppførte saker, kan ikke behandles.

6. Alle saker avgjøres med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 30 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneopprop.
7. I protokollen innføres forslag, talere, avstemninger og vedtak.

Dagsordenens punkt 4.

Vedtektsendringer.

a) Endring av LOs vedtekter.

§ 1.

Punkt 1.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

- Nr. 1 *Avd. 11, Øst/Vestfold Arbeidsmannforening, foreslår:*
«Punkt 1 tilføyes:
A arbeide for å gjennomføre et sosialistisk samfunnssystem.»

Motivering:

Det bør være en selvfølge at LO arbeider mot et sosialistisk samfunn. Vi kjenner formålet til vår motpart — Arbeidsgiverforeningen.

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til § 2, punkt 6 i forbundets vedtekter:

«å arbeide for en sosialistisk samfunnsordning for å skape større velstand og en rettferdig fordeling av samfunnsgodene.»

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 2 *Avd. 9, Malersvennernes Forening, Oslo, foreslår:*
«LO må bruke sin organisatoriske og tallmessige makt til å gjennomføre en sosialistisk samfunnsordning.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 3 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*
«Navnet „LANDSORGANISASJONEN I NORGE” er ikke forpliktende. Dette må endres eller gis en undertittel som følger: „Arbeiderklassens faglige sosialistiske landsorganisasjon”.
Pkt. 1. I nest siste linje foreslås utgå: „og samordne”.

Pkt. 1 vil lyde:

«A arbeide for at de tilsluttede forbund blir ledet etter felles retningslinjer, for på den måten ved gjensidig solidarisk samvirke mellom forbundene og medlemmene på den enkelte arbeidsplass å skape enhet og kraft i arbeidet for å fremme arbeidstagerens faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser.»

Motivering:

Vi er av den oppfatning at «samordne» bør utgå fordi ordet misbrukes ved at tariffoppgjørene samordnes og i tillegg gjøres kombinerte. Dette anser vi som kneblende og lite solidarisk overfor grupper som har blitt liggende etter i lønns- og miljøutviklingen, og som derfor kun kan få rettet opp disse skjevheter i forbundsvisе oppgjør med lokale forhandlinger og avstemninger.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget. Nåværende formulering anses dekkende.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Tromsø Handel og Kontor foreslår:

Nr. 4

«Under forutsetning av at industriforbundsformen ikke blir vedtatt gjennomført, fremmes følgende forslag:

Fagbevegelsen må arbeide for at det kommer inn i Landsorganisasjonens vedtekter bestemmelser om at alle organiserte innad i bedriften har plikt til å arbeide for at ansatte som sokner til et annet forbund blir motivert til å organisere seg.

Forslaget bes reist under behandlingen av LOs vedtekter § 1.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det burde være en plikt for alle LO-organiserte å bidra til størst mulig oppslutning om fagbevegelsen.

Forbundsstyret er imidlertid i tvil om dette bør vedtektsfestes eller ses i sammenheng med innstillingen fra organisasjonskomitéen og foreslår derfor at forslaget sendes Sekretaratet for nærmere vurdering.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 39, Porsgrunn, og avd. 101, Langesund, foreslår:

Nr. 5

«A arbeide for at alle de tilsluttede forbund blir ledet etter felles retningslinjer for på den måten ved gjensidig solidarisk samvirke mellom forbundene, å skape enhet og kraft i arbeidet for å fremme og samordne lønnstakernes faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser for gjennomføring av sosialismen.»

Nr. 6 *Avd. 73, Brevik, foreslår:*

«A arbeide for at alle de tilsluttede forbund blir ledet etter felles retningslinjer for på den måten ved gjensidig solidarisk samvirke mellom forbundene, å skape enhet og kraft i arbeidet for å fremme og samordne lønntakernes faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser for gjennomføring av sosialismen.»

Nr. 7 *Avd. 98, Skien, foreslår:*

«A arbeide for at alle de tilsluttede forbund blir ledet etter felles retningslinjer for på den måten ved gjensidig SOLIDARISK samvirke mellom forbundene å skape enhet og kraft i arbeidet for å fremme og samordne lønntakernes faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser for gjennomføring av sosialismen.»

Nr. 8 *Avd. 101, Langesund, foreslår:*

«A arbeide for at alle de tilsluttede forbund blir ledet etter felles retningslinjer for på den måten ved gjensidig solidarisk samvirke mellom forbundene, å skape enhet og kraft i arbeidet for å fremme og samordne lønntakernes faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser for gjennomføring av sosialismen.»

Nr. 9 *Avd. 143, Mo i Rana, foreslår:*

«A arbeide for at alle tilsluttede forbund blir ledet etter felles retningslinjer for på den måten ved gjensidig solidarisk samvirke mellom forbundene å skape enhet og kraft for å fremme og samordne lønntakernes faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser for gjennomførelse av sosialismen.»

Forbundsstyrets innstilling til forslag fra avd. 39, 73, 98, 101 og 143:

Forslagene er i hovedsak knyttet til forslag Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund fremmet for LO's kongress 1973. Formålsparagrafen var da gjenstand for en omfattende debatt på Kongressen. Forbundets forslag vedrørende omredigering av punkt 1 og 3 i LO's vedtekter nådde ikke fram. Forbundsstyret mener at dette spørsmål ble ferdigdebattert på Kongressen 1973, og ønsker derfor ikke å fremme konkrete forslag til endringer vedrørende § 1, punkt 1, til Kongressen 1977.

Nr. 10 *Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:*

«LO må gå inn for å styrke organisasjonen, ved å satse på ordninger som gjør fagforeningsboka enda mer attraktiv enn den er nå.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret oppfatter forslaget som en meningsytring som egentlig har dekning i Formålsparagrafen og fagbevegelsens alminnelige arbeid. Forbundsstyret støtter forslaget, men forslaget gir ikke grunnlag for redaksjonelle endringer i LO's vedtekter.

SAMORGANISASJONENE

Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 11

«A arbeide for at alle de tilsluttede forbund blir ledet etter felles retningslinjer, for på den måten, ved gjensidig SOLIDARISK samvirke mellom forbundene, å skape enhet og kraft i arbeidet for å fremme og samordne lønns-takernes faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser for gjennomfø- ring av sosialismen.»

Skien faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 12

«A arbeide for at alle de tilsluttede forbund blir ledet etter felles retnings- linjer, for på den måten, ved gjensidig SOLIDARISK samvirke mellom for- bundene, å skape enhet og kraft i arbeidet, for å fremme og samordne lønns- takernes faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser, for gjennomfø- ring av sosialismen.»

Punkt 2.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 8, Sør-Trøndelag Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 13

Punkt 2, 3 og 4 går ut og erstattes med følgende nytt punkt:

«A arbeide for en stadig utvidelse av lønntakernes demokratiske rettigheter i det økonomiske liv med sikte på en fullstendig overgang til en sosialistisk samfunnsordning.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til § 2, punkt 6 i forbundets vedtekter:

«å arbeide for en sosialistisk samfunnsordning for å skape større velstand og en rettferdig fordeling av samfunnsgodene.»

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 14

«LO's vedtekter § 1, pkt. 2 endres til:

Arbeide for produksjonsmidlenes sosialisering og gjennomføre den sosialis- tiske samfunnsordning.

Subsidiært.

At bedrifter og virksomheter samt naturområder blir overført til samfunns- eie hvor dette kan bidra til å fremme produksjonen, bedre lønntakernes still- ing og trivsel i samfunnet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke. Forslaget er dekket i de nåværende formuleringer.

Det ble avgitt 1 stemme for forslaget.

Nr. 15 *Avd. 23, Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, og avd. 133, Tømreernes Fagforening, Bærum, foreslår:*

«§ 1, pkt. 2 skal lyde:

A gjennomføre den sosialistiske samfunnsordning i Norge.»

Nr. 16 *Avd. 101, Braskereidfoss Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:*

«§ 1, pkt. 2 endres til:

A arbeide for en sosialistisk samfunnsordning i Norge.»

Motivering:

Teksten i dag er uklart og udefinerbar, arbeiderbevegelsens målsetting har fra begynnelsen vært et sosialistisk samfunn. Dette bør fortsatt være målsettingen, klart og utvetydig.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene om § 1 tiltres ikke. Forslagene er dekket i de nåværende formuleringer.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 17 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

«Pkt. 2. De to siste linjer foreslås utgå.

Pkt. 2 vil lyde:

A arbeide for å sikre friheten, rettsikkerheten og å bygge opp et demokratisk — sosialistisk samfunn.»

Motivering:

Det må være arbeiderbevegelsens felles målsetting at vi skal fram til et demokratisk — sosialistisk samfunn.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget. De nåværende formuleringer anses dekkende.

NORSK GRAFISK FORBUND

Nr. 18 *Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:*

«Pkt. 2 endres til:

A arbeide for å sikre friheten, rettssikkerheten og å bygge videre ut den demokratiske sosialistiske styreform.»

Motivering:

Vi mener fagbevegelsen må ha et klart siktemål ved gjennom en aktiv demokratisk sosialisme å virke for fullt demokrati og innflytelse

i næringslivet. Siktemålet må være et samfunn hvor demokratiet er reelt i alle næringer og industrier.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 34, Sandefjord, foreslår:

Nr. 19

«Pkt. 2

A arbeide for å sikre friheten, rettssikkerheten og å bygge videre ut den demokratiske styreform.

Resten av punktet strykes.»

Avdeling 46, Eiker, foreslår:

Nr. 20

«Pkt. 2 skal lyde:

A arbeide for å sikre friheten, rettssikkerheten, demokratiet og gjennomføringen av en sosialistisk samfunnsordning i Norge.»

Motivering:

Forslagsendringen må i framtida være LO's målsetting og at det blir en hovedsak at LO arbeider aktivt for å gjennomføre forslagets intensjoner.

Avd. 118, Stord, foreslår:

Nr. 21

«At det i formålsparagrafen i LO's vedtekter tas med at LO skal arbeide fram mot gjennomføring av sosialismen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene fra avd. 34, 46 og 118 er i hovedsak knyttet til forslag Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund fremmet for LO's kongress 1973. Formålsparagrafen var da gjenstand for en omfattende debatt på Kongressen. Forbundets forslag vedrørende omredigering av punkt 1 og 3 i LO's vedtekter nådde ikke fram. Forbundsstyret mener at dette spørsmål ble ferdigdebattert på Kongressen 1973, og ønsker derfor ikke å fremme konkrete forslag til endringer vedrørende § 1, punktene 1, 2 og 3, til Kongressen 1977.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Avd. 603, Oslo, foreslår:

Nr. 22

«Pkt. 2 endres til:

A arbeide for å sikre friheten, rettssikkerheten og bygge videre ut den de-

mokratiske styreform fram til sosialisme i Norge ved at bankene, forsikrings-selskapene og bedriftene overføres til samfunnet.»

Motivering:

Ved å ha en slik målsetting er det mulig å bygge ut en virkelig demokratisk styreform og et virkelig økonomisk demokrati.

Den innflytelse en har i f.eks. bedriftene i dag gjennom bedrifts-forsamlinger og styrerepresentasjon er lik null.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret anbefaler at LO's formålsparagraf 1, punkt 2, i k k e endres.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 23 *Sandefjord faglige samorganisasjon foreslår:*

«Pkt. 2:

A arbeide for et sosialistisk samfunn, og å sikre friheten, rettsikkerheten, og å arbeide videre ut den demokratiske osv.»

Motivering:

Sandefjord faglige samorganisasjon anser de forslag til endringer i vedtektene som vesentlige retningslinjer for arbeidstakere som føler at de har en forbindelse med arbeiderbevegelsens målsetning, et sosialistisk samfunn, som arbeiderklassen alltid har sett fram til som et mål å nå.

Punkt 3.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 24 *Avd. 101, Braskereidfoss Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:*

«Pkt. 3 b endres til:

A gjennomføre fullt bedriftsdcmokrati.

Pkt. 3 utvides til å hete:

At alle skog- og fjelleiendommer tilbakeføres til folkeee slik at alle fritt kan ferdes i disse områder og dyrke sine hobbyer.»

Motivering:

Store deler av våre naturarealer blir i dag brukt som spekulasjonsobjekt for kapitalinteressene. Dette medfører at de mest fiskerike elver og gode jaktområder tilfaller kapitalinteressene, disse vil svært ofte også være utenlandske interesser.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres ikke. De dekkes av den nåværende formulering.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 25

«Pkt. 3 a). Det foreslås følgende endringer i a):

A arbeide for gjennomføring av økonomisk demokrati ved blandt annet:

a) *at bank og kredittvesen, bedrifter, virksomheter, grunnarealer, naturområder blir overført til samfunnsseie hvor dette kan bidra til å fremme lønns- tagernes interesser og den alminnelige trivsel og vekst, samt sikre opprett- holdelsen av arbeidsplassene.»*

Motivering:

Det er av avgjørende betydning å få demokratisk styring med bank og kredittvesen, hvis vi ønsker å utvikle samfunnet slik vi vil ha det. Med bakgrunn i den senere tids mange nedleggelse av arbeidsplasser, og de konsekvenser dette påfører lokalsamfunnet, må det være en oppgave for fagbevegelsen at arbeidsplassene blir opprettholdt for å sikre bosettingen og sysselsettingen her.

«Pkt. 3 b). I første linje foreslås utgå:

Nr. 26

tilfredsstillende innflytelse.»

Pkt. 3 b) vil lyde:

«å sikre lønnstakerne en reell medbestemmelse i næringslivet.»

Motivering:

Vi må få til en reell medbestemmelse hvis fagbevegelsen skal få sine saker igjennom.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres.

NORSK GRAFISK FORBUND

Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:

Nr. 27

«Pkt. 3 A, i siste setning, strykes ordene: den alminnelige.»

Motivering:

Etter vår mening sier ordet «trivsel» mer alene enn sammen med «den alminnelige» som virker noe diffust og rundt.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

- Nr. 28 *Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:*
«Pkt. 3 endres til i B, å lyde: å sikre lønnstakerne reell innflytelse i næringslivet.»

Motivering:

En tilfredsstillende innflytelse er for lite presist. Vi har kommet så langt nå at det LO må arbeide for er en reell innflytelse i næringslivet.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

- Nr. 29 *Avd. 34, Sandefjord, foreslår:*
«A arbeide for å erstatte det kapitalistiske utbyttersystem med et sosialistisk ved blant annet å virke for at samfunnet overtar: A. Bedrifter, virksomheter, grunnarealer og naturområder som krever leid arbeidskraft for å kunne utnyttes til folkets beste.
B. At alle ansatte kan delta på like fot i de organer som må dannes for full utnyttelse av de forskjellige foretakenes virksomhet.»
- Nr. 30 *Avd. 39, Porsgrunn, foreslår:*
«3 a) At bedrifter og virksomheter av stor samfunnsmessig betydning, herunder banker og forsikringsselskaper, blir overført til samfunnseie for å oppnå en demokratisering og samfunnsmessig forsvarlig forvaltning.
3 b) Å sikre lønnstakerne en tilfredsstillende innflytelse i avgjørelsesprosessen i bedriftene og øvrige arbeidsplasser i samfunnet for fremme av produksjon og en rettferdig fordeling av produksjonsresultatet for å bedre lønnstakernes kår og den alminnelige velstand i samfunnet.»
- Nr. 31 *Avd. 73, Brevik, foreslår:*
«3 a) At bedrifter og virksomheter av stor samfunnsmessig betydning, herunder banker og forsikringsselskaper, blir overført til samfunnseie for å oppnå en demokratisk og samfunnsmessig forsvarlig forvaltning.
3 b) Å sikre lønnstakerne en tilfredsstillende innflytelse i avgjørelsesprosessen i bedriftene og øvrige arbeidsplasser i samfunnet for fremme av produksjon og en rettferdig fordeling av produksjonsresultatet for å bedre lønnstakernes kår og den alminnelige velstand i samfunnet.»
- Nr. 32 *Avd. 98, Skien, foreslår:*
«a) At bedrifter og virksomheter av stor samfunnsmessig betydning, herunder banker og forsikringsselskaper, blir overført til samfunnseie for å oppnå en demokratisk og samfunnsmessig forsvarlig forvaltning.
b) Å sikre lønnstakerne en tilfredsstillende innflytelse i avgjørelsesprosessen i bedriftene og øvrige arbeidsplasser i samfunnet, for fremme av produksjon og en rettferdig fordeling av produksjonsresultatet, for å bedre lønnstakernes kår og den alminnelige velstand i samfunnet.»

Avd. 101, Langesund, foreslår:

Nr. 33

«a) At bedrifter og virksomheter av stor samfunnsmessig betydning, herunder banker og forsikringsselskaper, blir overført til samfunnseie for å oppnå en demokratisk og samfunnsmessig forsvarlig forvaltning.

b) Å sikre lønnstakerne en tilfredstillende innflytelse i avgjørelsesprosessen i bedriftene og øvrige arbeidsplasser i samfunnet, for fremme av produksjon og en rettferdig fordeling av produksjonsresultatet, for å bedre lønnstakernes kår og den alminnelige velstand i samfunnet.»

Avd. 143, Mo i Rana, foreslår:

Nr. 34

«a) At bedrifter og virksomheter av stor samfunnsmessig betydning, herunder banker og forsikringsselskaper, blir overført til samfunnseie for å oppnå en demokratisk og samfunnsmessig forsvarlig forvaltning.»

Forbundsstyrets innstilling til forslag fra avd. 34 — 39 — 73 — 98 — 101 — 143:

Forslagene er i hovedsak knyttet til forslag Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund fremmet for LO's kongress 1973. Formålsparagrafen var da gjenstand for en omfattende debatt på Kongressen. Forbundets forslag vedrørende omredigering av punkt 1 og 3 i LO's vedtekter nådde ikke fram. Forbundsstyret mener at dette spørsmål ble ferdigdebattert på Kongressen 1973, og ønsker derfor ikke å fremme konkrete forslag til endringer vedrørende § 1, punktene 1, 2 og 3, til Kongressen 1977.

Avd. 166, Stavern, foreslår:

Nr. 35

«3 c) Nytt pkt.

— at bedrifter (aksjeselskaper) som mottar økonomisk tilskudd fra staten, til gjengjeld skal overføre aksjer til de ansatte v/bedriftsklubbene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

Nr. 36

«Endringer av vedtektenes § 1, pkt. 3 til å lyde således:

I henhold til ovenstående foreslår vi at ordlyden forandres til å arbeide for en sosialistisk målsetning ved bl.a.

a) at bedrifter og virksomheter blir overført til samfunnseie for å utvikle og fremme produksjonen, bedre lønnstakernes kår og den alminnelige velstand i samfunnet,

b) å sikre lønnstakerne en avgjørende innflytelse og myndighet i nærings- og arbeidsliv,

c) at skogs- og fjellarealer føres tilbake til folkeieie, slik at alle har adgang til å ferdes i disse områder og dyrke sine hobbyer.»

Motivering:

Ovennevnte forslag er i samsvar med forbundets vedtekter, hvor vi mener at LO's formålsparagraf bør endres slik at den er i pakt med utviklingen og medlemsorganisasjonenes syn.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 37 *Forening 1, Oslo, foreslår:*

«Oslo Bryggearbeideres Forening foreslår at Kongressen tar formålsparagrafen opp til prinsipiell vurdering, med det formål å komme frem til konkrete tiltak som kan føre til at denne paragraf blir noe mer enn en ønskeliste.»

Motivering:

På bakgrunn av den økonomiske situasjon med milliard-garantier fra staten til det private næringsliv, mener vi at tiden nå skulle være inne til å virkeliggjøre punktene 3 og 4. En konkretisering av pkt. 5 kunne også være ønskelig.

Forbundsstyrets innstilling:

Formålsparagrafen slik den i dag er utformet er tilfredsstillende. En konkretisering av de enkelte punkter bør som tidligere skje gjennom utformingen av Handlingsprogrammet.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 38 *Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:*

«Pkt. 3 a.

At bedrifter og virksomheter av stor samfunnsmessig betydning, herunder banker og forsikringsselskaper, blir overført til samfunnseie for å oppnå en demokratisk og samfunnsmessig forsvarlig forvaltning.

Pkt. 3 b.

A sikre lønnstakerne en tilfredsstillende innflytelse i avgjørelsesprosessen i bedriftene og øvrige arbeidsplasser i samfunnet for fremme av produksjon og en rettferdig fordeling av produksjonsresultatet for å bedre lønnstakerens kår og den alminnelige velstand i samfunnet.»

Nr. 39 *Skien faglige samorganisasjon foreslår:*

«Pkt. 3 a).

At bedrifter og virksomheter av stor samfunnsmessig betydning herunder banker og forsikringsselskaper, blir overført til samfunnseie for å oppnå en demokratisk og samfunnsmessig forsvarlig forvaltning.

Pkt. 3 b).

A sikre lønnstakerne en tilfredsstillende innflytelse i avgjørelsesprosessen

i bedriftene og øvrige arbeidsplasser i samfunnet, for fremme av produksjon og en rettferdig fordeling av produksjonsresultatet, for å bedre lønnstakernes kår og den alminnelige velstand i samfunnet.»

Punkt 4.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 40

«Pkt. 4 foreslås endret til:

A arbeide for en sosialistisk samfunnsutvikling som tar sikte på å skape større velstand og en rettferdig fordeling av samfunnsgodene.»

Motivering:

Det er kun en sosialistisk samfunnsutvikling som kan gi rettferdig fordeling av samfunnsgodene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget da nåværende formulering anses å være tilfredsstillende.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 39, Porsgrunn, og avd. 101, Langesund, foreslår:

Nr. 41

«Pkt. 4 skal lyde:

A arbeide for en samfunnsutvikling som tar sikte på å skape større velstand og en rettferdig fordeling av samfunnsgodene, (tilføyelse) økonomiske, sosiale og kulturelle interesser for gjennomførelse av sosialismen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslag fra avd. 39 er i hovedsak knyttet til forslag Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund fremmet for LO's kongress 1973. Formålsparagrafen var da gjenstand for en omfattende debatt på Kongressen. Forbundets forslag vedrørende omredigering av punkt 1 og 3 i LO's vedtekter nådde ikke fram. Forbundsstyret mener at dette spørsmål ble ferdigdebattert på Kongressen 1973, og ønsker derfor ikke å fremme konkrete forslag til endringer vedrørende § 1, punktene 1, 2 og 3, til Kongressen 1977.

Punkt 5.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 39, Porsgrunn, foreslår:

Nr. 42

«Kongressen pålegger LO-sekretariatet å avvikle alt faglig-politisk samarbeid. Så lenge LO er en faglig organisasjon, og det heter i vedtektene at LO

er partipolitisk uavhengig, skal man heller ikke knytte fagbevegelsen til noe slags parti.»

Motivering:

Bakgrunnen er velkjent: I det kommende valg tillates et parti å benytte forbundenes og LO's tillitsmenn, arkiver, penger og adresser til valgframstøt. Uansett hva man mener om vedkommende parti, kan man vel være enig i at en fagbevegelse er ikke til for å brukes av partier i en valgkamp. Det er for å ta vare på medlemmenes faglige interesser og ikke for å delta i kampen om stortingsplasser at tillitsmenn blir valgt ifra sine grunnorganisasjoner.

- Nr. 43 *Avd. 91, Kverneland, foreslår:*
«Pkt. 5 bør lyde:
A arbeide for at fagorganisasjonen alltid er fri og partipolitisk uavhengig.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslagene fra avd. 39 og 91 kan ikke tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 44 *Avd. 31, Sauda, foreslår:*
«S.F.A.F. foreslår at LO's formålsparagraf, § 1, pkt. 5, må lyde:
A arbeide for en fagorganisasjon som alltid er fri og partipolitisk uavhengig.»

Forbundsstyrets innstilling:
Kan ikke tiltres. § 1, punkt 5, opprettholdes i sin nåværende form.

NORSK KOMMUNEFORBUND

- Nr. 45 *Avd. 122, Stavanger kommunale Tjenestemannsforening, foreslår:*
«LO's formålsparagraf pkt. 5 bør lyde:
A arbeide for at fagorganisasjonen alltid er fri og partipolitisk uavhengig.»

Forbundsstyrets innstilling:
En mener nåværende formulering er dekkende.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 46 *Avd. 99, Kammerfoss, foreslår:*
«Kammerfoss arbeiderforening ber LO-kongressen en gang for alle slå fast at ingen organisatorisk utenforstående krefter har rett til å bruke fagbevegelsens apparat og organer. I våre vedtekter er det slått fast at fag-

bevegelsen er fri og uavhengig. Dette må tas alvorlig. Det har vært en økende tendens til å bruke fagbevegelsens apparat til partipolitikk, og vi frykter at dette vil forsterkes slik at fagbevegelsen av mange vil bli oppfattet som boltreplass for politiske partier.

Kongressen må slå fast at ingen politiske partier har rett til å benytte vårt apparat eller våre organer til partipropaganda. Fagbevegelsen skal ikke avgrense seg fra politikk og samfunnsspørsmål, men må avvise partipolitikk innad. I motsatt fall vil fagbevegelsens styrke og enhet bli rammet, og fagbevegelsens stilling som arbeidernes viktigste kamp- og interesseorganisasjon vil være truet.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Det må være fagbevegelsens oppgave å styrke det fagligpolitiske samarbeid mellom LO—DNA. Innstillingen ble vedtatt med 15 mot 5 stemmer.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

Nr. 47

«Om antall representanter på LO-kongressen. (Vedtektsendring.)

LO's vedtekter, § 5, pkt. 1 siste setning endres til:

Kongressen består av 600 valgte representanter ...»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Punkt 7.

ARBEIDERPARTIETS PRESSEFORBUND foreslår:

Nr. 48

«Det utskrives en årlig ekstra-kontingent i fire år på minimum kr. 5,- pr. medlem pr. måned til fordel for et A-pressens sikringsfond.

Fondet stilles til rådighet for Norsk Arbeiderpresse A/S, der Landsorganisasjonen og fagforbundene er hovedaksjonærer.

Inntil to års kontingent til fondet brukes til økonomisk reorganisering og refinansiering av underskuddsaviser innenfor A-pressen — eventuelt også til nyetableringer, re-etableringer eller kjøp av aviser/tidsskrifter som kan representere norsk arbeiderbevegelse på en tjenlig måte.

Resten av fondet — d.v.s. to års kontingentinngang — kapitaliseres og brukes som grunnlag for lånegarantier til investeringer og andre tiltak som kan sikre avisenes konkurransevne og fortsatte drift.

Vedtekter for fondet utarbeides og skal godkjennes av LO's sekretariat.»

Motivering:

Fagbevegelsen har tradisjonelt vært A-pressens sikreste støtte. Lokalt har fagforeningene og de enkelte fagorganiserte år etter år arbeidet for å bygge opp sine aviser og gi dem et sikkert økonomisk

fundament. Mange steder har det lyktes, og vi har en rekke avis-bedrifter som i dag står sikkert på egne ben.

Andre steder har denne oppgaven vært vanskeligere og resultatene ikke like gode, trass i god vilje og innsats.

I de senere år er konkurransesituasjonen også for pressen blitt sterkt skjerpet. Flere aviser som tidligere klarte seg bra, er kommet i vanskeligheter, og de som hadde det vanskelig fra før har fått det stadig verre.

Lenge maktet fagbevegelsen gjennom pressekontingenten og på annen måte å holde disse problemene i sjakk. Vi kan rose oss av å ha holdt den avisød som har rammet den frie presse i hele verden på en armlengdes avstand, og selv med de vanskeligheter vi har, er det ingen overdrivelse i påstanden om at vi har verdens sterkeste arbeiderpresse. Som faktiske eiere av denne pressen — et eierforhold som et sikringsfond naturlig bør brukes til å forsterke — har våre fagforbund og LO således gjort en innsats som det står respekt av og som er all ære verdt.

Det er likevel ikke mulig å se bort fra at de senere års statsstøtte har vært av uvurderlig betydning også for A-pressen. Utviklingen har nemlig, særlig i løpet av de aller siste år, medført at våre aviser også i de største byene, Oslo, Trondheim og Bergen, er kommet i til dels store vanskeligheter. Dette har gitt A-pressens problemer helt nye dimensjoner, og det er ikke lenger tenkelig at selv statsstøtten og den ordinære pressekontingenten fra fagbevegelsen i kombinasjon er tilstrekkelig til å løse dem. Det vil i så fall måtte bli snakk om å oppgi flere aviser for å kunne berge andre.

Det er overfor denne mulighet vi ber fagkongressen reagere. Som fagorganiserte eier vi denne pressegruppen praktisk talt hundre prosent. En sak er at vi dermed har ansvar for den, og slikt ansvar har i høy grad vært vist, men vi har behov for at den skal være så sterk som mulig, og stadig bedre kunne ivareta de fagorganisertes interesser.

Om alle fagorganiserte i landet betraktet en av A-pressens aviser som sin primæravis, og abonnerte på den, ville formodentlig en rekke av de problemer vi i dag står overfor ikke eksistere. Dette er ingen bebreidelse. Er ikke en avis god nok, må man fritt kunne velge en annen. Men i et storstilet forsøk på å gi disse aviser fundament til å bli gode nok, dvs. konkurransedyktige i den daglige kamp om lesernes gunst også, vil *kr. 5,00 pr. mnd. gjennom fire år* likevel bare representere en brøkdel av hva de fleste fagorganiserte i dag betaler til borgerlige aviser som aldri har støttet norsk fagbevegelse i noen kampsituasjon.

En kan selvfølgelig ikke utelukke at det under alle omstendigheter, og uansett hvilke anstrengelser som gjøres, kan bli nødvendig å legge ned noen av våre aviser, men det må være et mål for norsk arbeiderbevegelse at ingen skanse oppgis som en med noen rimelighet kan berge. Under alle omstendigheter må en unngå å handle i en tvangs-situasjon.

Forslaget om et sikringsfond for A-pressen er diktert av disse hensyn. Med slike midler som det her er snakk om å reise, vil det være mulig å foreta en gjennomgripende analyse av problemer og mulige løsninger, slik at en har et så holdbart grunnlag som mulig for en «økonomisk reorganisering og refinasiering» av A-pressens under-skuddsaviser, som det heter i forslaget.

Hensikten er ikke å etablere en ny, passiv støtteform, men å gi fagbevegelsen muligheter for aktiv medvirkning til økonomisk styring av A-pressen, med større styrke og slagkraft som mål, ikke bare for denne pressegruppen, men også for fagbevegelsen.

NORSK ELEKTRIKER OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 49

«Pkt. 7 foreslås endret til:

A arbeide for utbygging av sterke sosialistiske arbeiderpresser i Norge.»

Motivering:

Da vi mener LO må ha en klar sosialistisk målsetting må selvsagt arbeiderpressen ha det samme.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget da nåværende formuleringer anses å være tilfredsstillende.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 39, Porsgrunn, avd. 98, Skien, og avd. 101, Langesund, foreslår:

Nr. 50

«Stønad til arbeiderpressen skal gjelde presser innen den demokratiske arbeiderbevegelse i Norge.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget er i hovedsak knyttet til forslag Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund fremmet for LO's kongress 1973. Formålsparagrafen var da gjenstand for en omfattende debatt på Kongressen. Forbun-

dets forslag vedrørende omredigering av punkt 1 og 3 i LO's vedtekter nådde ikke fram. Forbundsstyret mener at dette spørsmål ble ferdigdebattert på Kongressen 1973, og ønsker derfor ikke å fremme konkrete forslag til endringer vedrørende § 1, punktene 1, 2 og 3, til Kongressen 1977.

Nr. 51 *Avd. 114, Brumunddal, foreslår:*

«A arbeide for utbygging av en sterkere faglig arbeiderpresse i Norge.»

Motivering:

Vi mener at det er gjort for lite i denne forbindelse. Riktignok har LO sitt eget blad, «Fri Fagbevegelse». Ulempen med dette bladet er at det bare kommer til noen få tillitsmenn rundt omkring til klubber og fagforeninger. LO burde etter vårt syn arbeide for å få en stor avis som rekker ut til alle 650 000 LO-medlemmer. Finansieringen av dette nye LO-organet kan skje på den måten at alle forbund som nå har sitt eget medlemsblad kutter ut dette, og avstår det disse koster til fordel for det nye LO-organet. Videre vil dette sikkert bli et mer attraktivt blad for alle annonsører, fordi det vil komme inn i stua til alle LO-organiserte. Dette er ikke i første omgang ment som en dagsavis, men et blad som skal inneholde fagstoff og utkomme 1 gang pr. uke.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundet har i forbindelse med tidligere LO-kongresser gitt uttrykk for at de støtter tanken om et felles medlemsblad for LO-forbundene. Vegen fram mot en slik felles LO-avis vil imidlertid — etter forbundets syn — ennå trenge lang tid for å modnes. Forbundsstyret finner derfor ikke grunnlag for å forsere denne sak ved å fremme konkrete forslag om omlegging, eller konkrete formuleringer i LO's formålsparagraf.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 52 *Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:*

«Tillegg til pkt. 7:

Stønad til arbeiderpressen skal gjelde samtlige presser innen den demokratiske arbeiderbevegelse i Norge.»

Nr. 53 *Skien faglige samorganisasjon foreslår:*

«Pkt. 7:

Stønad til arbeiderpressen skal gjelde samtlige presser innen den demokratiske arbeiderbevegelse i Norge.»

Punkt 10.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 54

«Pkt. 10 foreslås endret til:

A arbeide for at forbundene sikrer sine medlemmer felles kollektive forsikringsordninger når dette innebærer en økonomisk fordel så vel for det enkelte medlem som for fagbevegelsen som helhet. For å nå disse mål kan Landsorganisasjonen samarbeide med nærstående organisasjoner og med alle for arbeiderklassen fremskrittssvennlige krefter i folket.»

Motivering:

Vi anser ikke alle krefter som benevnes «som fremskrittssvennlige» for å være tjenelige for arbeiderklassen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget da ndværende formuleringer anses å være tilfredsstillende.

Nytt punkt.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 108-30, Tjenestemannslaget ved Forskningsinstituttet i Oslo, foreslår:

Nr. 55

«Arbeidet med å gjennomføre lik lønn for likeverdig arbeid må forseres i tariffforhandlinger og bl.a. med krav om oppvurdering av de yrkene som tradisjonelt har blitt kvinneyrker.

Når det gjelder øking av kvinnerepresentasjonen i fagforeningene, mener vi at forsering av dette arbeidet bør markeres med en tilføyelse i LO's formålsparagraf slik:

Tilføyelse til § 1, nytt pkt.

... arbeide for likestilling mellom kjønnene og for at kvinnene blir representert i alle ledd i fagorganisasjonen i forhold til sin prosentmessige andel av medlemsmassen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

§ 2.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Tømrer- og Snekkernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 56

«§ 2. Nytt pkt. 1 F:

Unntatt herfra er de arbeidstakere som står tilsluttet eller representerer et politisk parti som har nazisiske eller fascistiske program eller formål som er beslektet med et slikt program. Det samme gjelder arbeidstakere som er

medlemmer i organisasjoner hvis program og vedtekter er uforenlig med LO's vedtekter. Slike arbeidstakere kan ikke bli medlemmer av forbund som står i Landsorganisasjonen.»

*Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.*

§ 5.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 57 *Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
«Utvidelse av antall representanter til Kongressen.
Drammen Bygningsarbeiderforening vil foreslå at antall valgte representanter til Kongressen utvides til 500.»

Motivering:

Skal arbeidsplassene få reell innflytelse, må antallet representanter økes.

- Nr. 58 *Avd. 191, foreslår videre:*
«Valgordningen til Kongressen.
Landsorganisasjonens vedtekter endres slik at representantene til Kongressen blir valgt ved direkte valg av medlemmene i vedkommende forbunds valgdistrikt — d.v.s. at en inndeler landet i like mange valgdistrikter som det skal velges representanter. Fagforeningene innen hvert valgdistrikt innstiller på sine representanter og varamenn.»

Motivering:

Vi må la medlemmene få direkte innflytelse på valgene til fagkongressen slik at de ute i distriktene og gjennom fagforeningene kan gis anledning til en reell innflytelse.

*Forbundsstyrets innstilling:
Første forslag tiltres ikke.
Vedr. annet forslag vises til gjeldende regler for valg av representanter til Landsorganisasjonens kongress som ble vedtatt på Kongressen i 1973.*

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 59 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*
«Pkt. 1. I andre linje foreslås utgå: «blir som regel holdt».
Pkt. 1 vil lyde:
Kongressen er Landsorganisasjonens høyeste myndighet. Den skal minst holdes hvert 4. år etter fastsetning av Sekretariatet.»

Motivering:

Med alle de viktige og stadig nye oppgaver fagbevegelsen står overfor, må det avholdes en kongress minst hvert 4. år.

Pkt. 4. I første linje utgår: «med tilsluttede underorganisasjoner».

Pkt. 4 vil lyde:

Forbund, foreninger, klubber, samorganisasjoner, sekretariat og representantskap har rett til å sette fram forslag for Kongressen. Forslag fra underavdelinger i forbundene må sendes vedkommende forbundsstyre som sender forslaget videre til Sekretariatet med forbundsstyrets standpunkt til forslaget. Forslaget må være kommet inn til Sekretariatet minst 5 måneder før Kongressen tar til.

Forslag til dagsorden, forretningsorden og de innsendte framlegg skal av Sekretariatet sendes organisasjonene minst 2 måneder før Kongressen.

Motivering:

Skal demokratiet i fagbevegelsen fungere, må klubbenes og forningenes forslag fram for Kongressen. Slik praksis er i dag, blir mange av forslagene silt bort under behandling i forbundene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene. Det kan ikke ses at nåværende formulering har virket utilfredsstillende.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 18, Grimstad, foreslår:

Nr. 60

1. Annet avsnitt endres til:

Kongressen skal bestå av 500 valgte representanter og Sekretariatets faste medlemmer.»

Motivering:

Landsorganisasjonen har over 600 000 medlemmer. Vi mener at disse medlemmer skal være atskillig bedre representert på LO's høyeste myndighet, Kongressen, enn tilfellet er i dag med 300 representanter. Det skulle i dag heller ikke være noe hinder for den tekniske gjennomføringen av en kongress med 500—600 deltakere. Mener vi i fagbevegelsen noe med demokratiet, så er her en mulighet for å gjennomføre den til neste kongress i 1981.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

Avd. 39, Porsgrunn, foreslår:

Nr. 61

«LO's vedtekter endres slik at representantene til LO-kongressene, det være seg ordinære eller ekstraordinære, blir valgt av medlemmene i hvert fylkes- eller forbundsdistrikt.»

- Nr. 62 *Avd. 98, Skien, og avd. 101, Langesund, foreslår:*
«LO's vedtekter endres slik at representantene til LO's kongresser, det være seg ordinære eller ekstraordinære, blir valgt av medlemmene i hvert fylke eller forbundsdistrikt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret anser at intensjonene i forslagene er imøtekommet ved den nåværende valgordning.

- Nr. 63 *Avd. 166, Stavern, foreslår:*
«Pkt. 6, 1. ledd.
Ved stemmelikhet skal det foretas ny votering. I tilfelle stemmelikhet ved 2. gangs votering, er forslaget forkastet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret anser Kongressens møte- og voteringsprosedyre dekket i så vel vedtekter som praktisert forretningsorden.

NORSK KOMMUNEFORBUND

- Nr. 64 *Avd. 77, Tekniske etaters funksjonærforening, Oslo, foreslår:*
«Rundskriv fra LO i forbindelse med Kongressen må være utsendt fra LO innen 12 mnd. med forslagsfrist.»

Motivering:

Slik som det nå er praktisert, blir fristen fra forbundet og til den enkelte fagforening for kort.

Forbundsstyrets innstilling:

Det synes som om den nåværende fristen er noe kort, hvorfor forbundsstyret mener at denne fristen bør forlenges.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

- Nr. 65 *For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:*
«Om antall representanter på LO-kongressen. (Vedtektsendring.)
«LO's vedtekter, § 5, pkt. 1, siste setning endres til: «Kongressen består av 600 valgte representanter...»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

SAMORGANISASJONENE

Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 66

«LO's vedtekter endres slik at representantene til LO's kongresser, det være seg ordinære eller ekstraordinære, blir valgt av medlemmene i hvert enkelt fylke eller forbundsdistrikt.»

Sunddal faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 67

«Punkt 2:

Det foreslås at valgreglene for fylkenes representanter til Kongressen og Representantskapet endres til at det velges 2 vararepresentanter til Representantskapet.»

Motivering:

Ved så lang valgperiode som 4 år kan det lett inntreffe at valgt representant eller vararepresentant flytter fra fylket eller faller fra på annen måte i løpet av perioden. Ved valg av 2 vararepresentanter vil sikkerheten for fylkenes representasjon være sikrere.

Skien faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 68

«§ 5. LOs vedtekter endres slik at representantene til LOs kongress, det være seg ordinære eller ekstraordinære, blir valgt av medlemmene i hvert fylke eller forbundsdistrikt.»

§ 6.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 69

«Pkt. 2. Siste setning foreslås utgå.

Pkt. 2 vil lyde:

A velge formann, nestformann, hovedkasserer, førstesekretær og det antall sekretærer Kongressen bestemmer. *Vervene bør fordeles likt mellom kvinner og menn.*»

Motivering:

Fagbevegelsen har i dag et stort antall kvinner som medlemmer. Likevel er de underrepresentert i alle faglige organer. Det er derfor nødvendig med vedtekter som mer forpliktende sikrer LO's kvinnelige medlemmer representasjon.

«Pkt. 3. De to første setninger foreslås utgå.

Pkt. 3 vil lyde:

A velge et medlem fra hvert forbund med varamenn. Formann, nestformann, hovedkasserer og førstesekretær er faste medlemmer av Sekretariatet. De øvrige valgte sekretærer er varamenn for disse i den rekkefølge Kongressen bestemmer. Medlemmene av Sekretariatet skal være bosatt i Oslo eller

Nr. 70

nærmeste omegn, og så vidt mulig skal de fordeles på de forskjellige hovedyrker. Medlemmene av Sekretariatet og vararene skal velges ved særskilt valg. Hvor valget foregår ved særskilt valg, blir det krevd kvalifisert flertall. Har en ikke oppnådd det ved første avstemning, foretar forbundet valg mellom de to som har oppnådd høyeste stemmetall. Får disse to samme stemmetall, skal det foretas loddtrekning.»

Motivering:

Å utvide Sekretariatet slik at alle forbund blir representert er viktig for demokratiet i fagbevegelsen. Like viktig er at alle LO's interesseorganisasjoner når fram direkte i LO med sitt syn.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene.

Forbundsstyret uttaler til forslag til pkt. 3 fra avd. 242:

Forbundsstyret har sympati for forslaget, men anser at det vil bli et for stort forum. LO bør imidlertid i større utstrekning enn hittil avholde regelmessige konferanser hvor formennene fra alle forbund blir representert.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 71 *Avd. 166, Stavern, foreslår:*

«3. Følgende ordlyd fjernes:

— være bosatt i Oslo eller nærmeste omegn, og så vidt mulig skal de —
Setningen blir dermed lydende:
Medlemmene av Sekretariatet skal fordeles på de forskjellige hovedyrker.»

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 72 *For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:*

«Punkt 2.

Tillitsvalgte skal generelt ikke sitte mer enn 2 perioder i samme lønnede tillitsverv.»

Motivering:

Tillitsvalgte bør ha god kontakt med medlemmene som har valgt dem. Å bli sittende for lenge i et tillitsverv øker avstanden til medlemmene. Dessuten bør yngre krefter få anledning til å slippe til også i de høye tillitsverv dette er.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

SAMORGANISASJONENE

Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 73

«LO's vedtekter endres slik at formann, nestformann blir valgt for 4 år, med mulighet for gjenvalg ytterligere 4 år, men at det ikke gis muligheter for gjenvalg etter 2. periodes utløp.»

§ 7.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 8, Sør-Trøndelag Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 74

«Pkt. 3 endres slik:

Representanter til den ekstraordinære kongress velges på samme måte som til den ordinære kongress.»

Motivering:

Ekstraordinær kongress innkalles bare når det er en helt spesiell situasjon — det er nok i denne forbindelse å minne om siste ekstraordinære kongress — og delegatene til en slik kongress bør velges etter en diskusjon om den sak eller de saker som skal behandles.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 99, Porsgrunn, og avd. 98, Skien, foreslår:

Nr. 75

1. Ekstraordinær kongress kan innkalles av Sekretariatet når det oppstår særlig viktige og uforutsette situasjoner.
2. Ekstraordinær kongress skal innkalles med minst 60-dagers varsel, og den kan bare behandle de saker som var årsak til innkallingen.
3. Valg av representanter til den ekstraordinære kongress skal skje i samsvar med § 5 i disse vedtekter og de av LO og forbundene fastlagte regler for valg av representanter til LO's kongress.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 76

1. Ekstraordinær kongress kan innkalles av Sekretariatet når det oppstår særlig viktige og uforutsette situasjoner.
Den samme rett har Representantskapet.

2. Ekstraordinær kongress skal innkalles med minst 60-dagers varsel, og den kan bare behandle de saker som var årsak til innkallingen.
3. Valg av representanter til den ekstraordinære kongress skal skje i samsvar med § 5 i disse vedtekter og de av LO og forbundene fastlagte regler for valg av representanter til LO's kongress.

Nr. 77 *Skien faglige samorganisasjon foreslår:*

- «1. Ekstraordinær kongress kan innkalles av Sekretariatet når det oppstår særlig viktige og uforutsette situasjoner.
Den samme rett har Representantskapet.
2. Ekstraordinær kongress skal innkalles med minst 60-dagers varsel, og den kan bare behandle de saker som var årsak til innkallingen.
3. Valg av representanter til den ekstraordinære kongress skal skje i samsvar med § 5 i disse vedtekter og de av LO og forbundene fastlagte regler for valg av representanter til LO's kongress.

§ 8.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 78 *Avd. 18, Grimstad, foreslår:*

«LO's representantskap skal bestå av 195 representanter.»

Motivering:

For at fylkene skal bli bedre representert i LOs representantskap, mener vi det er riktig for demokratiet å utvide Representantskapet til 195. Det vil si at fylkene får 5 representanter.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

Forbundsstyret viser til sitt forslag vedrørende LO's fremtidige organisasjonsstruktur, og foreslår at § 8 blir redigert på en måte som dekker at følgende prinsipp blir ivaretatt:

- 1) *Representantskapets størrelse opprettholdes som nå.*
- 2) *Representantskapet settes sammen med representanter fra forbund i forhold til innbetalt kontingent pr. forbund.*
- 3) *Øvre grense for antall representanter for hvert forbund bringes til opphør.*
- 4) *De forbund som med bakgrunn i denne omlegging av Representantskapets sammensetning ikke får representant i Landsorganisasjonens representantskap, har rett til å møte med 1 representant, som har talerett.*

§ 9.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 23, Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening, og avd. 133, Tømrerens Fagforening, Bærum, foreslår:

Nr. 79

«§ 9 pkt. 4 går ut.

Det fastsettes et lønssystem for LO's tillitsmenn og funksjonærer, slik at deres lønninger stiger eller synker i takt med gjennomsnittet for de yrker som er tilsluttet LO.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 80

«Pkt. 3. Dette pkt. foreslås utgå.»

M o t i v e r i n g :

Kampfondets midler skal *kun* brukes til faglige konflikter.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget. Forbundsstyret anser at Representantskapet må ha denne fullmakt.

SAMORGANISASJONENE

Stranda faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 81

«(Det nye fylkes samorgstyret ansetter (velger) LO-sekretæren i fylket etter innstilling fra Sekretariatet i LO. LO-sekretæren står på valg hvert 4. år.

Sekundært forslag:

«Sekretariatet i LO ansetter LO-sekretærer etter innstilling fra fylkessamorgstyret. LO-sekretærene blir ansatt for 4 år av gangen.»

M o t i v e r i n g :

LO-sekretærer må ikke ha anledning til å sitte i sine stillinger på lang sikt, hvis disse ikke arbeider etter de fagorganiserte sine retningslinjer. Her er det de lokale tillitsmenn som kan avgjøre dette best.

§ 10.

NORSK FENGSELSTJENESTEMANNSFORBUND

Nr. 82 *Forbundsstyret foreslår:*

- «1. Sekretariatet består av 15 medlemmer og har sitt sete i Oslo. Det er vedtaksført når minst 11 medlemmer iberegnet eventuelle tiltråtte varamenn er til stede.
Varamennene innkalles fast til møter i Sekretariatet og har tale- og forslagsrett, men ikke stemmerett.
2. Forbund som ikke er representert med medlem eller varamann i Sekretariatet, har rett til å møte med 1 representant.
Forbundsrepresentanten oppnevnes av vedkommende forbund og har talerett, men ikke forslag- og stemmerett.
De nåværende punkter 2, 3 og 4 gis betegnelsen 3, 4 og 5.
6. Referat fra møter i Sekretariatet sendes samtlige medlemmer, varamenn og forbund.

Motivering:

Forslaget gir de enkelte medlemsforbund økt medbestemmelse og bedre informasjon om arbeidet i LO og Sekretariatet. Det innebærer også at man unngår en eventuelt bruk av formannens dobbeltstemme.

Det viktigste er dog at alle medlemsforbund gis anledning til å få de samme informasjoner og anledning til å uttale seg i alle de saker som blir tatt opp og behandlet av Sekretariatet.

§ 11.

Nr. 83 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:*

«LO ansetter egne sekretærer til å ta seg av sosiale saker i arbeidslivet.»

Motivering:

Med det brede spekter av sosiale lover og bestemmelser innen sykelønnsordningen, folketrygden m.v., anser vi det nødvendig at LO kan være rådgiver og rettleier for medlemmene og avdelingene.

Forbundsstyrets innstilling:

Henviser til LO's vedtekter § 9, hvor det fremgår at Representantskapet kan utvide bemanningen om nødvendig.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 84 *Avd. 146, Film- og Teaterteknisk Forening, Oslo, foreslår:*

«Vår forening vil foreslå for LO-kongressen 1977 at den fatter vedtak om at alle fastlønnede tillitsmenn/-kvinner innenfor LO må følge denne bestemmelse:

1. De må være i produksjon (sitt gamle arbeid) minst 3 måneder hvert år.

2. De skal ikke lønnes høyere enn gjennomsnittet innenfor den industrigren/ etat de kommer fra.
3. De kan ikke være „bedriftsstyrerepresentanter“.

Motivering:

Vi mener at ved å innføre en slik bestemmelse som ovenfor, vil du fjerne noen av de privilegier som disse tillitsmenn/-kvinner har, privilegier som i dag er til for å skape et skille mellom disse og arbeidere de skal representere. Vi kan ikke se at fagbevegelsen er tjent med å ha et sjikt av tillitsmenn/-kvinner, som på nesten alle områder er privilegerte i forhold til de fagorganiserte ellers. Fagbevegelsen og arbeiderklassen vil være tjent med at alle privilegier fjernes, slik at mulighetene for at folk i slike verv fjerner seg fra arbeidsfolks rekker blir minimale. Dette stikker nok dypt, men vi må innse at jo mer du fjerner deg fra de du skal representere, jo mer begynner en å ivareta andres interesser. Derfor — vekk med alle privilegier blant tillitsmenn/-kvinner, alle må stå i produksjon hvert år.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget avvises.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 39, Porsgrunn, foreslår:

«LO's vedtekter endres slik at LO's tillitsmenn og funksjonærer får sine lønninger regulert i takt med lønningene i de yrker som er tilsluttet LO, dog ikke i prosent, men i øretillegg.

Nr. 85

Nytt forslag:

Vi foreslår for Kongressen at tillitsmenn i forbundene (over sam.org.nivå) og tillitsmenn i LO-sekretariatet bare kan sitte i en slik stilling i en periode på 4 år.»

Motivering:

Det viktigste for en levende og aktiv fagbevegelse er at man får inn nytt blod i tillitsvervene hele tiden. Derved sikrer man flere aktive. Med en 4-års grense ville heller ingen være redde for å foreslå nye folk i stillingene, da man ikke trenger å kaste den forrige tillitsmann, han må gå av ifølge vedtektene.

På dette viset ville man også sikre seg mot den farlige utvikling at enkelte tillitsmenn kan føle det mer behagelig med sitt tillitsverv enn det er å jobbe på grunnplanet igjen. Disse tillitsmenn vil prøve å hindre nye folk i å ta plassen «deres».

Det er uverdig for en fagbevegelse hvis tillitsmenn skal slåss om «kjøttbein» på dette viset, istedenfor å konsentrere seg om sine faglige oppgaver.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 86 *Avd. 48, Herøya, foreslår:*

«Pkt. 14.

Alle saker av prinsipiell art bør ut til medlemmene til behandling før endelig vedtak fattes av de instanser som har avgjørende myndighet. (Innpasses i vedtektenes § 11.)»

Motivering:

Enkelte vedtak av prinsipiell art har skapt strid og splittelse innen fagbevegelsen. For å unngå dette, bør medlemmene få anledning til å uttale seg før endelig vedtak.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres. Teksten tilpasses vedtektenes § 11, punkt 14.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 87 *Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:*

«Sekretariatets myndighetsområde.

LO's vedtekter endres slik at LO's tillitsmenn og funksjonærer får sine lønninger regulert i takt med lønningene i de yrker som er tilsluttet LO, dog ikke i prosent, men i krone-øretillegg.»

§ 15.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 88 *Avd. 8, Sør-Trøndelag Arbeidsmannsforening, foreslår:*

«Pkt. 2 får følgende ordlyd:

Har flertallet av de medlemmer som har deltatt i avstemningen stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt mot, er forslaget forkastet.

Pkt. 3 og 4 går ut.»

Motivering:

De passive medlemmer bør ikke ha noen innflytelse på avstemningsresultatet, og et avstemningsresultat må være bindende og ikke gjenstand for noen overprøving.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 23, Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening, og avd. 133, Tømrernes Fagforening, Bærum, foreslår:

Nr. 89

«§ 15, pkt. 1 endres og skal lyde:

Tarifforslag skal på medlemsmøter i avdelingene legges fram for medlemmene.

Pkt. 2 skal lyde:

Har flertallet av de medlemmer som deltar i avstemningen stemt FOR forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt MOT, er det forkastet.

Pkt. 3, 4 og 5 utgår. Ellers som før.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres ikke.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 90

«Pkt. 1. I første linje foreslås utgå: „som regel”.

Pkt. 1 vil lyde:

Tarifforslag skal legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder. Avstemningsresultatet skal gi et fullgyldig uttrykk for viljen hos medlemmene.

Sekretariatet kan etter samråd med vedkommende forbund gjøre vedtak om at avstemningen skal foregå som uravstemning i samsvar med gjeldende retningslinjer.»

Motivering:

Tarifforslag skal bestandig legges fram for medlemmene. Det er de som best vet om forslaget kan godtas.

«Pkt. 6. I slutten på siste linje foreslås utgå: „og til å heve en arbeidsstans”.

Pkt. 6 vil lyde:

Sekretariatet har i samråd med vedkommende forbund rett til å søke en arbeidsstans løst ved direkte forhandlinger med arbeidsgiverne.»

Nr. 91

Motivering:

En arbeidsstans skal kun heves ved at forslaget blir vedtatt av de som er i streik.

«Pkt. 8, § 15.

I andre linje foreslås utgå: „eller avslutning”.

Pkt. 8 vil lyde:

Blir ikke Sekretariat og vedkommende forbund enige om en godkjenning

Nr. 92

eller utvidning av en arbeidsstans, kan en av partene kreve saka brakt inn for Representantskapet til avgjerd. Gjelder arbeidsstansen en enkelt gruppe eller forening, har den høve til ved 2 representanter å uttale seg i Representantskapet.»

Motivering:

Vi viser til samme begrunnelse som for pkt. 6 (for *eller utvidning*). Forandringen fra 1 til 2 representanter: Det må være en real og rettferdig praksis at en part får stille med 2 representanter. Dette må gjelde så vel overfor og i egen organisasjon som overfor arbeidsgiver.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene. Nåværende bestemmelser har virket tilfredsstillende etter forbundsstyrets syn.

Pkt. 8.

Nr. 93 *Forbundsstyret foreslår:*

«I 5. linje endres 1 representant til 2 representanter.»

NORSK GRAFISK FORBUND

Nr. 94 *Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:*

«Pkt. 1 endres til: Tarifforslag skal legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder. Avstemningen må forberedes slik at resultatet gir et fullgyldig uttrykk for viljen hos medlemmene.

Pkt. 2 gis følgende ordlyd: Har et flertall av de som har deltatt i avstemningen stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt mot, er det forkastet.

Pkt. 3 og 4 tas ut.»

Motivering:

Beskyldninger mot LO for å være byråkratisk ledet og om manglende indre demokrati i fagbevegelsen tilsier at en fjerner bestemmelser i LO's vedtekter som kan frata medlemmenes rett til å ta avgjørelser selv i sentrale saker ved en demokratisk avstemning. De nevnte punkter er egnet til å skape en unødigg irritasjon som Kongressen bør fjerne.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

Forbundsstyret mener det er riktig å vurdere i hvilken utstrekning vedtektenes § 15, punktene 3 og 4, i sin nåværende form kan virke passiviserende og være en belastning på det indre demokrati.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Bergen Handel og Kontor foreslår:

Nr. 95

«LO-kongressen vedtar som prinsipp at avgjørelse over tarifforslag skal ut til uravstemning.»

Motivering:

LO's representantskap eller andre «representative» organer skal ikke avgjøre dette. Det skal de medlemmer som må arbeide under forslaget betingelser.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 34, Sandefjord, foreslår:

Nr. 96

«1. Tarifforslag skal alltid legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder. Avstemningsresultatet skal være bestemmende.

2. Er flertallet av de avgitte stemmer for forslaget er det vedtatt, er flertallet mot forslaget, er det forkastet.

Punktene 3, 4, 5 og 6 strykes.

7. endres til:

Sekretariatet skal ha rett til å foreslå for å søke en arbeidsstans ført til best mulig avslutning, ved f.eks. å gjøre vedtak om arbeidsstans i andre fag eller bransjer, når en slik utviding anses tjenlig. Før utviding settes i verk, må vedkommende forbundsstyre gi sitt samtykke.»

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

For. 31, Kringkastingens landsforening, foreslår:

Nr. 97

«Pkt. 1 skal lyde:

Tarifforslag skal gjennom avdelingene legges fram for de medlemmer som interessetvisten gjelder.

Pkt. 2 skal lyde:

Har flertallet av de medlemmer som deltar i avstemningen stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt mot, er det forkastet.

Pkt. 3, 4 og 5 utgår.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

SAMORGANISASJONENE

- Nr. 98 *Sandefjord faglige samorganisasjon foreslår:*
«Pkt. 1. Tarifforslag skal legges fram for de medlemmer som interesselvisten gjelder osv.
„som regel” sløyfes.
Pkt. 2. Er flertallet av de avgitte stemmer for forslaget, er det vedtatt.
Er flertallet av de avgitte stemmer mot forslaget, er det forkastet.
Pkt. 3 og 4 foreslås sløyfes.
De etterfølgende punktene får ny nummerorden, men 4-tallet i pkt. 5, sløyfes.»

§ 16.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

- Nr. 99 *Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«Streikestøtten må reguleres opp mot dagens nivå, slik at satsene kommer i samsvar med de offentlige trygder — (Syketrygd/Arbeidsledighetstrygd.) Denne bør også for ettertiden indeksreguleres.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget er i henhold til vedtektene et forbundsanliggende.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 100 *Avd. 21, Fiskå, foreslår:*
I § 16, pkt. 1 siste setning, foreslår foreningen at dette utgår: For den første streikeuke betaler Landsorganisasjonen ingen refusjon.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres i prinsippet.

- Nr. 101 *Forbundsstyret foreslår:*

«§ 16, pkt. 1, endres til:

Stønad under arbeidsstans.

Under arbeidsstans, som er godkjent i samsvar med §§ 14 og 15, har berettigede forbund rett til refusjon fra Landsorganisasjonen fra og med 1. streikedag for de av sine medlemmer som arbeidsstansen omfatter, og som har betalt kontingent og vært medlemmer av sitt forbund i inn- eller utland i minst 2 måneder før arbeidsstansen brøt ut. For nyutlærte, som går inn i forbundet sitt straks læretiden er slutt, og ved arbeidsstanser hvor organisasjonsretten blir angrepet, kan refusjon utbetales straks medlemskapet er i orden.»

Motivering:

Forbund som betaler streikebidrag fra første dag til sine medlemmer, vil få en sterk økonomisk belastning dersom LO ikke refunderer streikebidrag fra første uke.

§ 17.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Hordaland foreslår:

Nr. 102

«LO's kongress må arbeide for at alle forbunds medlemmer som ikke har annen inntekt enn trygd og pensjon, får hel kontingentfritak etter fylte 67 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke. De enkelte forbund bestemmer selv i spørsmål om kontingentfritak.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

For. 31, Kringkastingens landsforening, foreslår:

Nr. 103

«LO-kongressen pålegger forbundene snarest å oppfylle vedtektenes bestemmelser om streikefond.»

Forbundsstyrets innstilling:

Gjeldende vedtektsbestemmelser anses tilstrekkelig forpliktende.

§ 20.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 7, Agder Arbeidsmannsförening, foreslår:

Nr. 104

«I fylker hvor et møte av fagforeningsstyrer fra hele fylket bestemmer det, kan det bygges opp faglige fylkessamorganisasjoner.

Styret i faglig fylkessamorganisasjon skal være formennene i de lokale samorganisasjoner.

Blant disse utpekes styrets formann, nestformann og sekretær av fylkessamorganisasjonens årsmøte.

Årsmøtet skal bestå av samorganisasjonenes styrer i de enkelte samorganisasjoner i fylket.

Faglig fylkessamorganisasjon skal ha som formål å ivareta fagbevegelsens interesser på fylkesplan, og skal arbeide i nært samarbeid med de lokale LO-kontorer.»

Motivering:

Behovet for et koordinerende organ for fagbevegelsen på fylkesplan er aktualisert gjennom den nye ordningen med fylkesting. Organisasjonen vil ha viktige oppgaver på det faglig/politiske området, og videre vil et faglig fylkesutvalg være et nødvendig, valgt støtteorgan for de lokale tilsynsutvalg.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

En viser for øvrig til Organisasjonskomiteens innstilling, forslag nr. 6 A.

Nr. 105 *Avd. 22, Sogn og Fjordane Arbeidsmannsforening, foreslår:*
 «§ 20 endres til:

Regionale representantskap.

Regionale representantskap opprettes i hvert fylke, og skal være et hjelpeorgan for Landsorganisasjonen.

LO's distriktssekretær tiltrår representantskapet og er sekretær for dette.

Representantskapet organiseres etter de vedtekter som gjelder til enhver tid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget fra avd. 22, Sogn og Fjordane Arbeidsmannsforening, tiltres.

En viser for øvrig til Organisasjonskomiteens innstilling, forslag nr. 6 A.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 106 *Avd. 78, Bryne, foreslår:*

«De lokale samorganisasjoner nedlegges fra 1/1 1978.»

Motivering:

Da vi anser at de lokale samorganisasjoner er et organisasjonsledd som mer og mer blir unødvendig, og krever for mye arbeid for de allerede opprettede fagforeningstillitsmenn, og samtidig som mange av disse er lite aktive er det unødvendig at disse opprettholdes.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget om at samorganisasjonen legges ned. Forbundsstyret er imidlertid klar over at samorganisasjonenes betydning for det faglige arbeid varierer sterkt fra sted til sted. På de steder hvor samorganisasjonen har en sterk stilling i det faglige miljø, vil interessen om samorganisasjonens bestemmende organers sammensetning derfor være av vital betydning. Forbundsstyret slutter seg derfor til intensjonene i uttalelsen fra avdeling 12, Trondheim.

For øvrig viser forbundsstyret til forbundets uttalelse vedrørende LO's framtidige organisasjonsstruktur, hvor forbundet har pekt på behovet for felles faglige organ like overfor de fylkeskommunale myndigheter.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Distriktsstyret i Østfold foreslår:

Nr. 107

«Flertallet gikk inn for at samorganisasjonene skulle sløyfes. En mente også at de fylkesvise distriktskontorer innen LO kunne ivareta de interesser som samorganisasjonene driver. Vi vil også foreslå at den kontingent som i dag betales til samorganisasjonene, overføres til distriktsstyrene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet/eventuelt den nye organisasjonskomiteen til behandling.

Kontaktutvalget i Fredrikstad foreslår:

Nr. 108

«Vi ber om at samorganisasjonene innen LO opprettholdes, og at de styrkes i de fylker de står svakt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forsaget oversendes Sekretariatet/eventuelt den nye organisasjonskomiteen til behandling.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Avd. 175, Havøysund, foreslår:

Nr. 109

«Fylkesvise LO-lag/LO-ting.

M o t i v e r i n g :

Gjennom kurs/møtevirksomhet o.l. har de enkelte bransjer innen LO mulighet til nærmere kontakt. Imidlertid kan man klart konstatere et større kontaktbehov. Vi kan i dag konstatere at LO er blitt en politisk maktfaktor av dimensjoner på senralt plan. Imidlertid bør man kunne gå videre nedover. Man har i dag sammenslutninger av forskjellige forbund på lokalt plan, såkalte samorganisasjoner. Hvorvidt den organisasjonsform som eksisterer i dag er slagkraftig nok, det er vi i tvil om. For at man skal oppnå en større samhörighet, større virksomhet og en større utadvendt enighet, mener vi at man bør kunne etablere fylkesvise LO-lag med eget styre og representantskap. Det må også kunne legges opp til årlige fylkesting. Vi er ikke i tvil om at slik utbygging av nåværende organisasjonsform som foreslått, vil virke som en overbygning og bidra til en raskere gjennomføring av de mål som LO setter seg.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret mener forslaget må ses i sammenheng med LO's oppbygging og struktur. Det foreslås derfor oversendt LO's organisasjonskomité til vurdering.

NORSK SKOG- OG LANDARBEIDERFORBUND

Nr. 110

Avd. 324, Gjerdrum Skog- og Landarbeiderforening, foreslår:
«Det opprettes faglige samorganisasjoner i alle kommuner.»

Motivering:

En slik desentralisering av disse hjelpeorganer for Landsorganisasjonen vil lette arbeidet med å sikre utviklingen av demokratiet.

Kontakten med kommunepartiene vil kunne utbygges. Dette vil kunne gjøre det lettere å realisere Handingsprogrammets mål gjennom samarbeid. Det forutsettes at det i hver kommune er et organisasjonsmessig grunnlag for forslaget.

At det opprettes faglige samorganisasjoner i hver kommune vil uten tvil gjøre samorganisasjonene mer levende, hver fagforening får ikke så lett for å være seg selv nok når de allerede på det lokale plan samler seg om felles løsninger av felles problemer.

Det forutsettes videre at samarbeidet ikke bare skal gjelde for kommunene, men også sentraliseres til fylkesvise organisasjonsledd.

Kommunale faglige samorganisasjoner vil styrke tillitsmannsapparatet. Det vil kunne bidra til større representasjon fra fagbevegelsen i råd, utvalg m.m. enn tilfelle er nå. Dette er viktig for at fagbevegelsen gjennom de politiske kanaler skal kunne fremme våre synspunkter.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i den styrke som ligger i at en innen fagorganisasjonen har organisasjonsledd som følger de økonomiske grenser i samfunnet, dvs. kommunegrenser og fylkesgrenser og vil gå inn for at det blir tatt hensyn til dette i vedtaket i forbindelse med Organisasjonskomitéens innstilling.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 111

Drammen faglige samorganisasjon foreslår:

«LO's vedtekter endres slik at det åpnes adgang til å opprette fylkessamorganisasjoner med eget styre og egen økonomi.»

Motivering:

Samorganisasjonenes oppgaver er å samordne de forskjellige fagforeningers faglige, økonomiske, sosiale, kulturelle og politiske interesser. Dette arbeidet fungerer stort sett bra i byene og mindre bra på små plasser. Opprettelse av fylkessamorganisasjon, med årlig faglig fylkesting, vil klart styrke det samarbeid vi må ha mellom by og land og for å gi størst mulig tyngde bak våre felles mål.

Etter at vi fikk direkte valg på fylkesting og en utvikling mot utvidelse av fylkeskommunens ansvarsområde, er det viktig at vi har et organ som har som hovedoppgave å følge disse politiske organers virksomhet og fremme de fagorganisertes krav. Ikke minst ved utforming av fylkesplanene og de følger dette vil ha for næringsliv og arbeidsplasser.

I Drammen har vi i noen år jobbet målbevisst for å få større innflytelse på den lokale sparebank, ved at fagorganiserte velges inn i forstanderskap og styre. Nå ser vi at sparebankene utvikles til fylkesbanker.

Det er mange gode argumenter for opprettelse av fylkessamorganisasjoner.

I Buskerud har vi i en årrekke hatt årlige konferanser for samorganisasjonene i Buskerud LO-distrikt. Disse konferanser har sveiset de faglige tillitsvalgte i distriktet sammen på en utmerket måte. Vi har drøftet saker som vedrører alle fagorganiserte i fylket og har blant annet fattet enstemmig vedtak om å be LO om tillatelse til å opprette en fylkesorganisasjon med eget styre. Vårt ønske var å få dette arbeidet inn i fastere former.

Saken er behandlet på fylkeskonferansen for samorganisasjoner i Buskerud og Nordre Vestfold hvor det ble gjort følgende vedtak:

Samorganisasjonene i Buskerud og Nordre Vestfold samlet til møte i Fremtidens nye bygg i Drammen lørdag 4. desember vil foreslå for Organisasjonskomitéen og Kongressen i 1977 at det opprettes faglige fylkesutvalg i de enkelte fylker. Videre foreslås det at det gis nødvendig økonomisk støtte til å drive aktivt organisasjonsarbeid innenfor den enkelte samorganisasjon og i fylkessammenheng. Dette med utgangspunkt i direkte valg til fylkesting og den meraktivitet dette vil medføre for samorganisasjonene, faglig/politisk og i forhold til LO's handlingsprogram.

Larvik og omland faglige samorganisasjon foreslår:

«Opprettelse av faglig fylkesorgan.

Til å ivareta de fagorganisertes interesser på fylkesplan, opprettes det et faglig organisasjonsledd bestående av representanter fra de faglige samorganisasjoner i hvert fylke.

Nr. 112

Dette ledd bør bestå av et representantskap og et styre og bør ha samme formål som samorganisasjonene, men med virkeområde overfor fylkeskommunale myndigheter og andre fylkesorganisasjoner.»

Motivering :

Etter den nye ordningen med direkte valgt fylkesting og økningen i fylkeskommunens myndighetsområde, finner vi det naturlig at også fagbevegelsen får et lovlig valgt organ til å ta seg av våre interesser på fylkesplan, i likhet med andre organisasjoner som tradisjonelt oppfattes som fagbevegelsens motparter i samfunnet.

Det bør velges et representantskap som kan behandle de aktuelle saker slik at det nye organisasjonsledd ikke bare blir en «saks-behandler» for de lokale samorganisasjoner.

Nr. 113 *Stranda faglige samorganisasjon foreslår:*

«Det opprettes et faglig samorganisasjonsstyre på fylkesplan. Det enkelte samorganisasjonsdistrikt velger medlemmer til dette fylkessamorganisasjonsstyret, en fra hvert samorganisasjonsdistrikt. Minst 4 møter pr. år.»

Motivering :

Koordinering av faglige aktiviteter på fylkesplan.

En må også her se sammenhengen mellom faglige aktiviteter og den nye fylkeskommunen.

§ 22.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 114 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

«Pkt. 1. I andre linje forandres kr. 200,- til kr. 300,-.

Pkt. 1 vil lyde:

Hvert medlem i Landsorganisasjonen må opparbeide et kampfond som tilsvarer minst kr. 300,- pr. forbundsmedlem.»

Motivering :

Med den stadig synkende realverdi på krona, stor prisstigning og et økende lønnsnivå, må kr. 200,- i dag sies å være for lite bak hvert medlem.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Suspensjoner.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 410, Harstad Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 115

«Vi ber LO-kongressen verne yttringsfriheten i fagbevegelsen. Vi tenker på forholdet N.T.L. og S.E.F.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke. LO's vedtekter verner om yttringsfriheten.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 12 foreslår:

Nr. 116

«Suspensjonene i fagbevegelsen.

Heismontørenes Fagforening har i det siste året, i likhet med mange andre foreninger, klubber og organisasjoner, protestert mot de politiske suspensjonene og eksklusjonene av faglige tillitsmenn og fagorganiserte i ulike forbund.

Suspensjonene og eksklusjonene har utelukkende blitt gjennomført overfor fagorganiserte som står i opposisjon til sine respektive forbundsleders politikk.

Organisatoriske og politiske tiltak mot fagorganiserte på et slikt grunnlag må på det skarpeste fordømmes av Kongressens deltakere.

Vi vil oppfordre Kongressen til å slå fast fagorganisertes rett til å ha politiske oppfatninger som går på tvers av LO-ledelsens politiske linje.

Videre vil vi henstille til Kongressen om å avvise forsøk på å avsette lovlig valgte tillitsmenn over hodene på foreningers og klubbers medlemmer. En slik praksis er tvers igjennom udemokratisk og i realiteten en knebling av de fagorganisertes demokratiske rettigheter.

De eksemplene vi har sett til i dag, bl.a. suspensjonene i NTL og suspensjonene og eksklusjonene i SEF, er en svekkelse av norsk fagbevegelse og må avvises av Kongressens deltakere.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre uttalelsen.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2-30, Kommunal- og arbeidsdepartementet, foreslår:

Nr. 117

«LO's vedtekter.

LO-kongressen -77 vil kritisere enkelte forbunds bruk av vedtektene til å suspendere/ekskludere medlemmer eller styret.

Vedtektene må ikke brukes til å undertrykke opposisjon og meningsytringer, verken mot forbundsledelse, regjering eller arbeidskjøper.»

Motivering:

Forslaget har sin bakgrunn i suspensjonene i Norsk Tjenestemannslag og eksklusjonene av hele styret i Sosiale Etaters Fag-

forening i Oslo. I begge disse tilfellene foreligger det ikke noe vedtektsbrudd og de suspenderte/ekskluderte har opptrådt i samsvar med klare vedtak i sine grunnorganisasjoner. Dersom slike suspensjoner og eksklusjoner fortsetter, vil demokratiet og ytringsfriheten i fagbevegelsen bare være formell, ikke reell.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 118 *For. 29, Lånekassens Tjenestemannslag, foreslår:*

«*Suspensjonene i Norsk Tjenestemannslag*

Forbundsstyret i Norsk Tjenestemannslag opprettholder fortsatt suspensjonene av de tre tillitsmennene:

Odd Fjeldsø, varamann til styret i avdeling 108/6 ved Universitetet i Trondheim,

Virginia Hoel, forkvinne i NTL-avdeling ved Rikstrygdeverket, og Bjørn Stenmark, formann i Kringkastingens landsforening.

Mange foreninger og enkeltmedlemmer innen NTL og fagbevegelsen for øvrig har henstilt til forbundsstyret å trekke suspensjonene tilbake. Flere, bl.a. Lånekassens Tjenestemannslag, har krevd at det må innkalles til ekstraordinært landsmøte dersom saken ikke løses på annen måte.

Til nå har forbundsstyret i NTL ikke tatt disse kravene til følge. Derfor er det viktig at LO-kongressen nå uttaler seg. Vi ser suspensjonene som et klart brudd på ytringsfriheten og demokratiet innen fagbevegelsen. Derfor er saken viktig for hele fagbevegelsen i Norge, ikke bare for de enkelte foreningsledd innen NTL. Vi mener at det må være frihet for både tillitsmenn og andre enkeltmedlemmer til å hevde andre synspunkter på faglig politiske spørsmål enn de som forbundsledelsen hevder. Derfor kan vi ikke godta at vi som tillitsmenn innen LO skal risikere å bli suspendert fra våre tillitsverv dersom vi uttaler oss om f.eks. streiker. Det er også slått fast at det de 3 har gjort ikke er vedtektsstridig, men det er hva forbundet regner for «kvalifisert illojal handling». Et slikt syn er uforenlig med demokratiet i fagbevegelsen.

Forslag til vedtak:

LO-kongressen henstiller til forbundsstyret i Norsk Tjenestemannslag straks å oppheve suspensjonene av Fjeldsø, Hoel og Stenmark.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 119 *For. 31, Kringkastingens landsforening, foreslår:*

«*Om suspensjoner/eksklusjoner.*

Bakgrunn:

I løpet av de siste åra har flere tillitsvalgte blitt ekskludert/suspendert, og det er foretatt organisatoriske inngrep overfor lokale foreninger i fagbevegelsen. Disse tiltak har i hovedsak blitt gjort på grunnlag av faglig/politisk uenighet og ikke pga. vedtektsbrudd. Eksklusjonsparagrafene som ble laget mot streikebrytere, brukes nå mot opposisjonen i fagbevegelsen.

LO-kongressen hevder den prinsipielle rett til medlemskap i LO for alle

uansett politisk oppfatning, unntatt de begrensninger som allerede fins i vedtektene.

LO-kongressen tar avstand fra bruk av slike metoder for å hindre opposisjon og innskrenke demokratiet i fagbevegelsen.

LO-kongressen pålegger de tilsluttede forbundene å oppheve/omgjøre slike vedtak.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

For. 31 foreslår videre:

«LO-kongressen pålegger de tilsluttede forbund å fjerne de bestemmelser i forbundets vedtekter som gir forbundene rett til å suspendere/ekskludere medlemmer i lokale foreninger.

Retten for forbundet til suspensjon/eksklusjon opprettholdes bare i de tilfelle hvor det dreier seg om streikebryteri eller fascistisk virksomhet.

Forbundets status som ankeinstans for suspensjon/eksklusjon foretatt av lokale foreninger opprettholdes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 108-4, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Oslo, foreslår:

«Landsorganisasjonen har til formål å arbeide for å sikre frihet og rettsikkerhet. Dette er i tråd med Grunnlovens paragraf om ytrings-, tale- og trykkefrihet.

Den fagpolitiske debatten innenfor Landsorganisasjonen gir rom for divergerende syn og oppfatninger om faglige spørsmål. Gjennom meningsbrytning og diskusjon blir våre medlemmer og tillitsvalgte styrket og skolert.

Generelt vil vi gi uttrykk for at paragrafer ikke alltid kan gi det eneste rette svar i enhver situasjon, og at vi innenfor fagbevegelsen bør være varsomme med organisatoriske forføyninger i saker som mange medlemmer vil oppfatte som spørsmål om meningsbrytning og ytringsfrihet.

Statstjenestemannskartelletts styringskomité har kommet med en innstilling om Kartelletts framtidige organisasjonsform. I innstillingens forslag til vedtekter for et fellesforbund for statsansatte i Landsorganisasjonen, heter det i § 25 om eksklusjon bl.a.: «Medlem som handler mot disse vedtekter, opptrer usolidarisk, nekter å bøye seg for Forbundets beslutninger eller på annen måte foretar seg noe til skade for Forbundet, kan av landsstyret utvortes av Forbundet etter henstilling fra vedkommende lokallag.»

Landsorganisasjonens forbund må være varsomme med organisatoriske forføyninger overfor medlemmer og tillitsmenn på grunn av syn og uttalelser, når disse støttes av lokallagene. Reaksjoner i slike tilfelle vil lett kunne svekke vedkommende forbunds styrke og slagkraft.

På denne bakgrunn vil vi henstille til forbundsstyret i NTL å oppheve suspensjonene av 3 tillitsmenn etter vedtak i august 1976. Disse 3 tillitsmenn ble suspendert ut fra uttalelser de avga i forbindelse med NTL's landsstyrevedtak om «Den politiske og organisasjonsmessige situasjonen», i mai 1976.

Suspensjonene har vakt bred motstand i de 3 lokallag tillitsmennene tilhører, og også i en rekke andre organisasjonsledd innenfor NTL.

LO-kongressen anser at en videre strid innenfor NTL på dette grunnlag vil kunne ha uheldige virkninger for forbundets arbeid.»

Nr. 120

Nr. 121

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 122 *Avd. 108-12, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Tromsø, foreslår:*

«NTL-suspensjonene og demokratiet i fagbevegelsen:

Svært mange av Norsk Tjenestemannslags medlemmer har reagert på Forbundsstyrets vedtak i august 1976 om å suspendere tre tillitsvalgte. Disse reaksjonene går i stor utstrekning på tvers av partipolitiske skillelinjer. Ut fra dette fremmes følgende forslag til uttalelse:

Rent generelt vil vi gi uttrykk for at paragrafer ikke alltid kan gi det eneste rette svar i enhver konfliktsituasjon, og at man innenfor fagbevegelsen skal være overmåte varsom med organisatoriske forføyninger i saker som mange medlemmer vil oppfatte som spørsmål om meningsbrytning og ytringsfrihet.

Vi mener at hvert medlem av fagbevegelsen i enhver sammenheng fritt må kunne vurdere en arbeidskonflikt og gi uttrykk for sin mening direkte.

Ut fra dette vil vi så sterkt vi kan anbefale at forbundsstyret i NTL snarest mulig opphever sitt suspensjonsvedtak, og at andre forbund tilsluttet LO for framtida avstår fra slike organisatoriske forføyninger. Vi er overbevist om at denne reaksjonsform overfor LO-medlemmer vil komme til å svekke fagbevegelsen. Skal fagbevegelsen være i stand til å bevare sin kampkraft, må den gi rom for ulike meninger.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 123 *Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen, foreslår:*

«Den seinere tid har det vært flere tilfelle av suspensjoner av tillitsmenn, begrunnet med at disse har gitt tilslutning og støtte til aksjoner som fagforeninger har funnet det nødvendig å gå til. Suspensjonene har i stor utstrekning gått på tvers av partipolitiske skillelinjer.

LO's kongress ser det som en oppgave å bevare de enkelte forbunds styrke og slagkraft. Kongressen ser med beklagelse at suspensjonsvedtak i enkelte forbund har skapt opprivende splid innad, og Kongressen vil oppfordre de enkelte forbund til å ta disse suspensjoner opp til ny vurdering med sikte på å trekke dem tilbake.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 124 *Avd. 108-30, Tjenestemannslaget ved Forskningsinstituttet i Oslo, foreslår:*

«Suspensjonene i NTL.

LO-kongressen beklager NTLs landsstyrevedtak om «Den politiske og organisasjonsmessige situasjon» av mai 1976. Dette vedtaket åpner for en splittelse av fagforeningene etter partipolitiske skillelinjer og setter sterke

grenser for medlemmenes yringsfrihet, spesielt i forbindelse med streiker og aksjoner som andre arbeidstakere setter i verk.

Det er videre beklagelig at NTL har suspendert tre tillitspersoner på et uklart og tvilsomt grunnlag. Vedtakene om suspensjon bør oppheves.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 2-10, Regjeringskvartalet, foreslår:

Nr. 125

«I den seinere tid har flere faglige tillitsmenn blitt suspendert fra sine verv, fordi de sterkt har kritisert vedtak fattet av høyere organer og således gjort seg skyldige i noe som kalles «illojal handling».

Slike administrative forføyninger mot opposisjonelle fagorganiserte er alvorlige overgrep mot yringsfriheten og demokratiet i fagbevegelsen. Det er en selvfølgelig rett og hevdvunnen praksis innen fagbevegelsen at medlemmer og tillitsmenn fritt kan uttale seg, også når det gjelder å rette skarp kritikk mot vedtak fattet av høyere organer. Videre er det en sjølsagt rett for både enkeltmedlemmer og foreninger/avdelinger å kunne gi uttrykk for støtte til andre fagorganiserte som er i streik, når de finner streiken rettferdig — sjøl om den stemples som ulovlig. Det må også være en rett for foreninger/avdelinger til å aksjonere uten at medlemmer eller tillitsmenn blir suspendert/ekskludert.

I fagbevegelsen vil det til enhver tid være uenighet om hvilke krav og aksjoner som fortjener støtte og hvilke som ikke fortjener det, liksom det vil være uenighet om de fleste andre fagpolitiske spørsmål. Dette er en uenighet som fagbevegelsen har levd med, og fortsatt vil måtte leve med. Uenigheten er tegn på en livskraftig bevegelse, og den må brukes til å styrke bevegelsen. Dersom uenigheten undertrykkes ved suspensjoner o.l., vil det bare splitte og svekke fagbevegelsen.

Det er den store massen av menige medlemmer og lokale tillitsmenn som bærer fagbevegelsen framover. Når det oppstår konflikt mellom de ledende organer og lokale tillitsmenn og organisasjonsledd, må det være medlemmenes syn og interesser som legges til grunn for løsning av konflikten. Dersom slike konflikter løses ved administrative forføyninger fra ledelsen, er dette et uttrykk for manglende tillit til medlemmene og helt uforenlig med fagbevegelsens grunnidé som en demokratisk massebevegelse.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 2-12, Statistisk Sentralbyrå, Oslo, foreslår:

Nr. 126

«I Norge står fagbevegelsen i hovedsak samlet. Vi har ingen konkurrerende hovedorganisasjon, og vi har en nokså høy organisasjonsprosent. Forbundene er åpne for alle som er villige til å bidra i arbeidet for sine interesser som arbeidstakere.

I den siste tida har vi sett eksempler på at enkelte forbundsstyrever har arbeidet for å innsnevre adgangen til medlemskap, og forsøkt å stanse medlemmenes yringsfrihet og faglige meningsutveksling. Medlemmer som aldri har brutt forbundenes vedtekter, er blitt suspendert og ekskludert fordi de har uttalt seg uenige med politiske erklæringer fra forbundsledelsen eller

fordi de har brukt helt legale aksjonsformer i aksjoner som forbundsledelsen har mislikt. Suspensjonene og eksklusjonene kan derfor bare forstås som politiske kneblingstiltak overfor all opposisjon.

LO-kongressen vil kreve at suspensjonene og eksklusjonene blir opphevet.»

Motivering:

Forbundsstyret i NTL har suspendert tre tillitsmenn fordi disse erklærte seg uenige i en politisk uttalelse fra NTL's landsstyre. Suspensjonsvedtaket er et grovt angrep på medlemmenes ytringsfrihet. Det er et forsøk på å tvinge medlemmene til å godta alle politiske utspill fra forbundsledelsens side. Samtidig har det samme forbundsstyret bevisst brutt vedtak fattet av NTL's landsmøte, som påla forbundsstyret å utarbeide beregninger over lønnsutviklingen til klart spesifiserte stillingsgrupper, og å sende disse ut til medlemmene. I stedet har forbundets organ hetset mot avdelinger som selv utarbeidet slike beregninger. Når forbundsstyret bryter landsmøtevedtak med klare organisatoriske pålegg — og samtidig suspenderer tillitsmenn som uttrykker uenighet med politiske uttalelser fra landsstyret, er det tydelig at hensikten utelukkende er politisk forfølgelse av opposisjonelle.

Forbundsstyret i NKF har ekskludert styremedlemmene i Sosiale Etaters Fagforening fordi disse tok initiativ til helt legale aksjonsformer til støtte for fagforeningens krav om økte bevilgninger og bedret bemanning, aksjonsformer som forbundsstyret mislikte. Samtidig har medlemmer av forbundsstyret deltatt i ulovlig fraksjonsvirksomhet innen SEF's arbeidsområde. Når tillitsmenn som alltid har fulgt vedtektene ekskluderes, mens forbundsstyremedlemmene selv tolererer og aktivt deltar i klart vedtektsstridig virksomhet, er det også her tydelig at hensikten utelukkende er politisk forfølgelse av opposisjonelle.

Forføyningene som disse forbundsstyrene har foretatt overfor sine medlemmer uten at disse har begått noe vedtektsbrudd, har allerede fått klare negative utslag på medlemsoppslutningen. Kongressen må avgrense seg klart mot at enkelte medlemmer misbruker sine tillitsverv til å foreta slike politiske forføyninger.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 127

For. §1, Kringkastingens landsforening, foreslår:

«Om ytringsfriheten i fagbevegelsen.

Ytringsfriheten i fagbevegelsen må sikres, også gjennom sikring av retten til fri offentlig meningsytring for enkeltmedlemmer og lokale foreninger.»

Motivering:

LO's virksomhet omfatter de fleste sidene av faglig og politisk virksomhet i vårt samfunn. LO's høyere organer fatter vedtak og uttaler seg om aktuelle politiske saker, uten en forutgående debatt i grunnorganisasjonene. Skal disse vedtak være bindende for alle medlemmer i LO, — i den forstand at man ikke offentlig kan markere sin uenighet — vil dette i sin ytterste konsekvens bety at alle som ikke deler dette politiske syn ikke lenger kan være medlem av LO. Vi vil kunne få en splittelse av fagbevegelsen i Norge.

Det må være en soleklar demokratisk rett, både innenfor og utenfor fagbevegelsen, å argumentere for at vedtak, vedtekter og uttalelser bør endres. Skarp kritikk av vedtak, regler og holdninger, kan ikke kalles brudd på vedtektene.

Forutsetningen for en solidarisk fagbevegelse er at medlemmene har den reelle makt i organisasjonen, gjennom demokratisk saksbehandling og frie valg av tillitsrepresentanter. Ytringsfriheten i organisasjonen, og den fulle rett til meningsbrytning, er grunnleggende prinsipper som må sikres.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til at ytringsfriheten i organisasjonen og den fulle rett til meningsbrytning er grunnleggende prinsipper som må sikres.

b) Regler for valg av representanter til Landsorganisasjonens kongress.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 23, Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, og avd. 133, Tømrerens Fagforening, Bærum, foreslår: Nr. 128

«Regler for valg av representanter til LO's kongress.

I pkt. B, 3. avsnitt, nest siste setning strykes:

«Andre har ikke innstillingsrett.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 129

«Med bakgrunn i et forslag fra en klubb om endrede valgeregler til Kongressen fremmer avdeling 1, Oslo, følgende forslag:

Avdelingen slutter seg til desentraliseringsintensjonene i klubbens forslag,

men av hensyn til de omfattende praktiske konsekvenser, foreslår avdelingen at LO sender ut til debatt hvordan medlemmene skal få mest mulig innflytelse på valget av delegater.»

Nr. 130 *Avd. 54, Gjøvik, foreslår:*

«Pkt. I, annet avsnitt endres til:

Det endelige valg av representanter og varamenn skal så finne sted i den enkelte bedriftsklubb osv.»

Motivering:

Med den oppslutning som fagforeningsmøtene har fra medlemmenes side med mellom 5 til 10% frammøte, vil ikke valgene som blir foretatt gi det riktige bilde av medlemmenes syn på kandidatene. Ekstremistgrupper kan ved mobilisering av sine medlemmer til møtet få valgt sin kandidat. Eksemplet er kanskje ikke særlig realistisk i dag, men kanskje det kan bli det.

En annen ting som gjør valgene urettferdige etter den nåværende ordning er at f.eks. der hvor den enkelte fagforening, (med f.eks. 40 medlemmer) samtidig er bedriftsklubb, kan det samles flere på møte avholdt i middagspausen enn vår avdeling med 500 medlemmer kan få på vårt møte.

Konklusjonen må bli at for å få en best mulig og rettferdig valgordning må valgene foregå på klubbmøter på den enkelte bedrift.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene fra avd. 1 og 54.

Med den omlegging som nå har funnet sted ved valg av representanter til Landsorganisasjonens kongress er det forbundsstyrets mening at valgene skjer på en fullt ut tilfredsstillende og desentralisert måte. Forbundsstyret anser avdelingenes medvirkning ved slike valg for å være av stor organisasjonsmessig betydning. Forslagene fra avd. 1 og 54 kan derfor ikke tiltres.

Nr. 131 *Avd. 39, Porsgrunn, foreslår:*

«Det blir åpnet mulighet for å gi en representant på LO's kongresser bundet mandat, enten på enkeltsaker eller på hele sakslista.»

Motivering:

Nå heter det i LO's vedtekter at representantene skal stå fritt i alle saker. Det har vist seg å virke lite demokratisk. For eksempel kan en mann/kvinne bli valgt til Kongressen fordi velgerne har inntrykk av at han/hun er imot omorganisering av LO. Deretter kan vedkommende komme til Kongressen og bli overtalt til å stemme ja

til omorganisering, stikk i strid med det grunnlaget han/hun ble valgt på.

Slikt er ikke demokratisk. De av LO's grunnorganisasjoner som vil la sin representant stå fritt i stemmegivning, bør ha anledning til det, mens de som vil gi sin representant bundet mandat på enkelt-saker eller på alle saker, bør få lov til det.

Ved at en representant har bundet mandat, sikrer man at han/hun virkelig representerer et flertall av sine velgere på Kongressen. I tillegg blir man nødt til å diskutere sakene som skal opp på Kongressen på grunnplanet først, og sikrer derved større aktivitet blant medlemmene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslag fra avd. 39 kan ikke tiltres.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2-30, Kommunal- og arbeidsdepartementet, foreslår:

Nr. 132

«Valg til LO-kongressen.

De enkelte forbund må foreta valg til LO-kongressen distriktsvis, såfremt forbundet har over fire representanter. Det må være et krav at de enkelte kandidater som er innstilt fra foreninger/avdelinger får anledning til å presentere seg sjøl i f.eks. forbundets medlemsblad.»

Motivering:

Valgene til LO-kongressen foregår i dag på en måte som gjør at det enkelte medlem ikke har mulighet til å vite hva de innstilte kandidatene står for i faglig politiske spørsmål.

Ved landsomfattende valg er det i praksis umulig å få valgt andre enn dem som er innstilt fra forbundsledelsen. Dette gjør at LO-kongressen ikke er representativ for de oppfatninger som finnes på grunnplanet i fagbevegelsen.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

For. 31, Kringkastingens landsforening, foreslår:

Nr. 133

«Videre tillegg til pkt. 1:

De enkelte foreninger innstiller delegater. For å sikre et reelt valg innstilles flere enn det antall forbundet/fylket/distriktet har krav på. Fastlønte tillitsvalgte er ikke valgbare til Kongressen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 134 *For. 31, Kringkastingens landsforening, foreslår:*

«*Endringer i pkt. 3:*

De to siste setningene i punktet, («Alle forslag fra foreningene... mangfoldiggjorte lister eller stemmesedler.») går ut.

I stedet kommer:

Alle innstilte kandidater, og deres syn, gjøres kjent blant alle medlemmer i forbundet/fylket/distriktet, f.eks. i forbundets avis eller i en egen valgavis.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 135 *Avd. 102-11, Skolenes landsforening — Pedagogisk forening, Oslo, foreslår:*

«Annet avsnitt i reglene for valg til LO's kongress foreslås endret til følgende:

Når forbundet har mottatt Sekretariatets innkalling til Kongress, skal forbundsstyret straks sende melding om dette til hver tilsluttet fagforening. Forbundsstyret skal samtidig anmode fagforeningene om innen en fastsatt frist å sende inn forslag på representanter til Kongressen.

Som representanter og vararepresentanter skal foreslås kvinner og menn i forhold til den kjønnsmessige fordeling av fagforeningens medlemmer.»

Motivering:

LO-kongressen må gi et riktig bilde av medlemsmassens sammensetning. Dessverre er det en realitet at antall kvinner som blir valgt til fagbevegelsens styrer, råd, landsmøter o.l. ikke står i forhold til den del de utgjør av medlemsmassen. Det må være viktig for fagbevegelsen å få flere kvinner med. Derfor er kjønnskvoltering den eneste måten vi i dag kan rette på forholdene med.

Nr. 136 *Avdelingsstyret foreslår:*

«*Valg til LO-kongressen.*

Styret støtter intensjonene i forslaget under forutsetning av at de som velges er aktive og engasjerte representanter.»

Tilsvarende forslag er fremmet fra:

Avd. 2-12, Statistisk Seneralbyrå, Oslo — avd. 2-18, Rasjonaliseringsdirektoratet — avd. 2-19, Forbrukerrådet — avd. 2-30, Kommunal- og arbeidsdepartementet — for. 29, Lånkassens Tjenestemannslag — for. 31, Kringkastingens Landsforening — avd. 105-2, Arbeidsformidlingens etatsforening for Oslo og omegn.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg i hovedsak til avdelingsstyrets innstilling.

Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen, fore- Nr. 137
slår:

«*Om valg til LO-kongressen:*

1. De enkelte foreninger innstiller delegater. For å sikre et reelt valg, innstilles flere enn det antall forbundet/fylket/distriktet har krav på.
2. Alle innstilte kandidater, og deres syn, gjøres kjent blant alle medlemmer i forbundet/fylket/distriktet, f.eks. i forbundets avis eller i en egen valgavis.
3. Valg skjer på medlemsmøter.»

Forbundsstyrets innstilling:

Gjeldende valgregler dekker de foreslåtte regler, bortsett fra pkt. 2. Forslaget tiltres ikke.

c) Samorganisasjonens vedtekter.

§ 7.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 39, Porsgrunn, foreslår:

«Samorganisasjonenes vedtekter endres slik at alle som møter også får stemmerett.»

Nr. 138

Motivering:

Vi vet av erfaring at det er vanskelig å få folk fram til møter i fagbevegelsen og dette med at de på toppen ikke skal ha stemmerett, gjør jo saken vanskeligere.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:

«*De faglige samorganisasjoner.*

Samorganisasjonenes vedtekter endres slik at alle som deltar på møtene har stemmerett.»

Nr. 139

Motivering:

Vi vet av erfaring at det er vanskelig å få folk fram til møtene i fagbevegelsen, og dette med at de på toppen ikke skal ha stemmerett, gjør jo ikke saken bedre.

Nr. 140 *Kragerø faglige samorganisasjon foreslår:*

«Vedtektsendring:

Fagforeningsstyrene har møteplikt til samorganisasjonens årsmøter med fulle rettigheter. Øvrige medlemmer kan møte med tale-, forslagsrett og stemmerett.»

§ 9.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 141 *Avd. 4, Nordland Arbeidsmannsforening, foreslår:*

«LO vil styrke de faglige samorganisasjoner, slik at samorganisasjonene settes i stand til å ivareta de fagorganisertes interesser på lokalplanet.

LO sentralt må stå for innkasseringen av kontingenten, (som må økes betydelig) gjennom LO's kontingent fra forbundene, og fordele denne på samorganisasjonene etter regnskap, budsjettforslag og virksomhet.»

Motivering:

Fagbevegelsens arbeid har til i dag vært sterkt konsentrert om å forbedre den lønsmessige situasjon for de fagorganiserte.

I tiden som kommer vil det bli andre ting som vil bli prioritert — ting som miljø, kultur og andre samfunnspolitiske spørsmål som de fagorganiserte anser seg meningsberettiget i. En stor del av dette vil være saker som angår lokalsamfunnet.

For å takle denne situasjonen, trenger vi en samordnet sterk organisasjon i lokalsamfunnet, og det kan vi bare få dersom vi bygger ut en samorganisasjon som er funksjonsdyktig.

Erfaringene har vist oss at for å kunne oppnå en aktivitet som er varig, må vi tilsette tillitsmenn på heltid.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 142 *Bergen faglige samorganisasjon foreslår:*

«Statstjenestemannskartelletts kontingentforhold til våre samorganisasjoner.

Bergen faglige samorganisasjon vil innby LO's kongress, mai 1977, til å treffe sådant vedtak:

Statstjenestemannskartelletts samlede årskontingent til fordeling på våre samorganisasjoner økes fra kr. 45 000,— til kr. 100 000,—.»

Motivering:

Bergen faglige samorganisasjon har i likhet med flere andre samorganisasjoner, gjentatte ganger gjort henvendelse til LO's admini-

strasjon, for om mulig å få en ordning på dette kontingentforhold. Dessverre har dette vist seg meget vanskelig.

Spørsmålet har også tidligere vært oppe til behandling på LO's kongresser, hvor LO's administrasjon har fått fullmakt til å se nærmere på disse ting. Slik som situasjonen nå fortøner seg, skaper den bare irritasjon og misnøye innad i våre organisasjoner.

Bergen faglige samorganisasjons årlige andel av kontingenten fra Statstjenestemannskartetlet, har variert fra kr. 5000,— til kr. 5500,—.

I 1975 er imidlertid beløpet redusert til kr. 2950,—. LO's administrasjon har meddelt at forklaringen på dette er at man fremdeles kun har kr. 45 000,— pr. år til fordeling på våre samorganisasjoner, og dette beløpet har vært uforandret opp gjennom alle år.

Det sier seg selv at dette er helt uholdbart for våre samorganisasjoner.

Drammen faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 143

«Kontingenten til samorganisasjonene innbetales av fagforbundene eller LO, etter medlemstall for de respektive fagforbund. Det samme må gjelde for medlemmer av Statstjenestemannskartetlet.»

Motivering:

De fleste samorganisasjoner har en dårlig økonomi, og når man til stadighet må purre på fagforeningene at kontingenten må sendes regelmessig inn, sier det seg selv at man ikke kan drive et aktivt arbeide innen samorganisasjonene.

Når det gjelder kontingenten for medlemmer i Statstjenestemannskartetlet, så blir jo disse fordelt av LO's administrasjon forholdsmessig etter antall medlemmer i samorganisasjonenes distrikt.

Kartetlet har et medlemstall på over 100 000. Fordelingssummen for 1975 var kr. 45 000, slik at disse medlemmer betaler et langt mindre beløp til samorganisasjonenes drift enn medlemmer fra andre fagforbund innen LO.

Denne store forskjell i kontingentinnbetalingen er i høyeste grad urettferdig for medlemmene fra fagforbundene, da alle fagorganiserte innen samorganisasjonenes distrikt får og skal ha samme service/tilbud og rettigheter.

Vi mener videre, at når fagforbundene ved kontingentinnbetaling fra sine respektive avdelinger bruker medlemstallet som norm, må det være en kurant sak å oversende samorganisasjonenes kontingent, som er bestemt til disse, hvert kvartal.

Ved styrking av økonomien for samorganisasjonene, vil det bli mu-

ligheter for fagbevegelsen å engasjere seg enda mer aktivt i de lokale samfunnsproblemer, og vi mener derfor at Kongressen nå må legge disse forhold til rette ved å vedta vårt forslag.

Nr. 144 *Elverum faglige samorganisasjon foreslår:*

«Kontingentsatsene som nå er på henholdsvis 5 øre — 10 øre, heves til henholdsvis 10 øre — 20 øre.

Satsene som vi nå har er blitt stående uforandret i mange år. Den prisstigningen som har skjedd i den senere tidsperiode skulle ene alene være nok for å heve satsene et betydelig hakk oppover.

Vi mener det er de små samorganisasjonene som nå kommer dårligst ut av denne økonomiske krise.

En kommer ikke bort fra at for aktiviteten for de enkelte samorganisasjoner er ofte økonomien en bestemmende faktor. Vi mener også at hele fagbevegelsen er tjent med at det arbeides godt og effektivt i samorganisasjonene. Vi vil i fremtiden forsøke å arbeide bedre med opplysning om vår virksomhet til det enkelte menneske, gi råd og veiledning til enkeltmedlemmer og fagforeninger etc. og spore disse til en betydeligere innsats, og ikke minst å ivareta de oppgaver som vedtektene legger opp til.

Vi håper Kongressen vil dele vårt syn på denne så viktige sak og vedta vårt forslag.»

Nr. 145 *Fredrikstad faglige samorganisasjon foreslår:*

«Ordlyden i vedtektene om at Landsorganisasjonen skal godkjenne kontingentsatser i samorganisasjonsdistriktene utover minstesatsene går ut.»

Motivering:

Den nåværende ordning må sies å være en stivbent og byråkratisk ordning. Når en samorganisasjon i forståelse med fagforeningene i sitt distrikt kan oppnå en kontingentsats som er tilfredsstillende for virksomheten, bør dette kunne avgjøres lokalt, (for eksempel opptil kr. 0,15 pr. ukemerke).

Nr. 146 *Halden faglige samorganisasjon foreslår:*

«Til dekning av samorganisasjonenes utgifter til lønninger, kontor, agitasjon, møter, opplysningsarbeid og eventuelle arrangement, utliknes en kontingent på de tilsluttede fagforeninger som fastsettes av årsmøtet. Kontingenten må ikke overstige kr. 0,25 for heltbetalende og kr. 0,15 for halvtbetalende medlemmer pr. uke. Samorganisasjonene kan, hvis denne kontingenten er utilstrekkelig til dekning av samorganisasjonens utgifter for å utføre et effektivt faglig arbeid i vedkommende arbeidsområde, søke Landsorganisasjonen om adgang til å nytte en høyere kontingent.

Ved eventuell søknad til Sekretariatet, må budsjettforslag, regnskapsutdrag og alle opplysninger om virksomheten foreligge.

Sekretariatet kan etter søknad innvilge tilskudd til en samorganisasjon som har nyttet ut den kontingent som er godkjent av Sekretariatet.

For enkelte forbund eller fagforeninger kan Sekretariatet i spesielle tilfelle gjøre unntak.»

Hamar og Vang faglige samorganisasjon foreslår:

«Et fagorganisert medlem tilsluttet LO vil etter gjeldende bestemmelser betale ca. kr. 5,— pr. år til sin tilsluttede samorganisasjon.

Siste oversendte rapport fra Statstjenestemannskartellet viser at hvert registrert kartellmedlem betaler kr. 0,58 pr. år, med andre ord ca. 10 pst. av hva en fagorganisert innen andre LO-forbund må betale.

Dette urettferdige forhold må en nå få en slutt på, og Hamar og Vang faglige samorganisasjon samlet til representantskapsmøte 25. november -76 vil be de berørte parter, LO og Kartellet, sørge for at denne sak løses til samorganisasjonens beste.

Dersom saken ikke kan løses gjennom minnelige forhandlinger, vil vi be om at den blir tatt opp som egen sak på LO-kongressen 1977.»

Lillehammer og Omland faglige samorganisasjon foreslår:

«Rammen for årsmøtets selvstendige adgang til å iligne kontingent heves fra kr. 0,10 til kr. 0,20, og fra kr. 0,05 til kr. 0,10.

Setningen vil da lyde slik: Kontingenten må ikke overstige kr. 0,20 for helt-betalende, og kr. 0,10 for halvtbetalende medlemmer pr. uke.»

Motivering:

Samorganisasjonens representantskap eller årsmøtet i de forskjellige distrikter, vil selv best være istand til å vurdere høyden av den kontingent de pålegger seg selv. Kontingenten har stått uforandret i tiår, og er utilstrekkelig til å møte den alminnelige kostnadsøkning, og setter en effektiv bom for mye tiltak og oppgaver, som naturlig vil peke seg ut, som en samorganisasjons arbeidsfelt.

Særlig i grissgrendte strøk med små og fåtallig ansatte innen de forskjellige forbundsområder, er samorganisasjonene de eneste kontaktpunkter for fagbevegelsen, og det eneste som gir mulighet for vervevirksomhet.

Som fagbevegelsens talsmenn på det lokale plan, trenger vi en motvekt til handelstand, industriforeninger etc.

Økonomisk er disse representert av personer på fast gasje, som selv regulerer sin arbeidstid. Mens vi ikke har noen muligheter til å dekke reisegodtgjørelse, tapt arbeidsfortjeneste, uten at det fører til svekkelse av andre oppgaver. Ønsker man at samorganisasjonene skal fungere innenfor sin vedtektsramme, må først og fremst økonomiske muligheter skaffes fram.

Narvik faglige samorganisasjon foreslår:

«Kontingenten til samorganisasjonene forhøyes i rimelig grad, slik at virkningene av inflasjonen ikke undergraver i enda større grad kjøpekraften på en kontingentstørrelse som er satt for lang tid tilbake.»

Motivering:

Det kan nevnes at samorganisasjonen sliter med en anstrengt økonomi, og hvis ikke virksomheten skal nedbygges til et minimum, må saken løses snarest.

Nr. 150 *Rana faglige samorganisasjon foreslår:*

«På vegne av Vefsn og omegn — Sandnessjøen og Rana faglige samorganisasjoner, fremmes følgende forslag for utligning av kontingent til samorganisasjonene for Statstjenestemannskartellets medlemmer:

For medlemmer av Statstjenestemannskartellet utlignes en kontingent som svarer til et tilnærmet landsgjennomsnitt for de kontingentsatser samorganisasjonene nytter.»

Motivering:

Det er etter vår oppfatning uriktig å sette kartellmedlemmene i en kontingentmessig «B» klasse. Disse medlemmer har de samme rettigheter og plikter som fagbevegelsens øvrige medlemmer. De betaler også en fagforeningskontingent som er på nivå med de fleste andre. Kontingenten til samorganisasjonene må derfor ikke bare være symbolsk.

For kartellmedlemmene ble det for 1975 utlignet en kontingent på kr. 0,58—femtiåtte øre—. For andre medlemmer utgjorde kontingenten ca. kr. 4,00—firekroner—regnet etter ca 80% inngang.

Nr. 151 *Rana faglige samorganisasjon foreslår:*

«Samorganisasjonenes økonomi.

På vegne av Vefsn og omegn — Sandnessjøen og Rana faglige samorganisasjoner, fremmes følgende forslag til bedring av samorganisasjonenes økonomi og arbeidsmuligheter:

—LO's distriktskontorer gis anledning til, innenfor begrensninger satt av Sekretariatet, å innvilge tilskudd til samorganisasjonene til formål som nevnt i samorganisasjonenes vedtekter § 9.»

Motivering:

Man er oppmerksom på de anvisninger § 9 gir for styrking av det økonomiske grunnlag for samorganisasjoner som har utnyttet den ordinære kontingenten fullt ut.

Men man er også kjent med at det er en arbeidskrevende og langdryg prosess å nytte seg av de gitte anvisninger. Det er derfor grunn til å tro at svært mange ikke ser det likt å sette igang denne prosessen.

Det er vår oppfatning at det kan skape økt faglig aktivitet om distriktskontorene, gjerne etter behandling i tilsynsutvalgene, får en slik mulighet som nevnt i forslaget.

Både distriktskontorene, ved sekretærene, og tilsynsutvalgene har førstehånds kjennskap til den faglige situasjon i distriktene og vil kunne anvende slike tilskuddsmidler på den beste måte.

Ringebu og Fron faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 152

«Kontingenten må ikke overstige kr. 0,20 pr. heltbetalende og kr. 0,10 pr. halvtbetalende medlem pr. uke.»

Motivering:

Disse grensene for kontingent har stått stille i mange år, og for de aktive samorganisasjoner blir økonomien stadig et større problem ettersom kostnadene stiger.

Vi synes også at det er en stor urett at ikke fagforeningene innenfor Kartølet betaler en like stor kontingent som de øvrige foreningene i forbundene.

I Ringebu og Fron faglige samorganisasjon har vi en meget stor inntektssvikt på grunn av denne ordning.

Vi fikk i fjor bare kr. 56,—. Etter ordningen for de andre fagforeninger skulle beløpet blitt nærmere kr. 1000,—.

Stange faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 153

«Kontingentsatsene kr. 0,10 og kr. 0,05 forhøyes til kr. 0,20, kr. 0,10 henholdsvis heltbetalende og halvtbetalende.»

Motivering:

Kontingenten til samorganisasjonene har de senere år vært uendret. Det er klart at med de stigende utgifter som f. eks. husleie, annonser m.m. er det vanskelig å administrere og drive et aktivt organisasjonsarbeide.

Med fagbevegelsens stadig økende samfunnsengasjement mener vi at det er tvingende nødvendig at Kongressen gjør vedtak som kan styrke de lokale faglige samorganisasjoner, dersom Kongressen mener at disse i framtiden skal være et effektivt ledd i organisasjonsapparatet.

Vestvågøy faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 154

«Kontingenten til samorganisasjonene forhøyes fra 1/1-78 til 20 øre pr. uke for hele merker og 10 øre for halve merker.»

Motivering:

På tross av prisstigning har kontingenten vært fastlåst i flere år. Dette har gjort at samorganisasjonene er kommet i økonomiske vans-

keligheter. Som igjen har resultert i at en har måtte trappe ned aktiviteten.

Det er vanskelig i dag å få noen til å ta seg av arbeidet i organisasjonene. Hvis en da skal slite med dårlig økonomi i tillegg, er det helt håpløst. Vi tror ikke at en med de inntekter en har i dag vil merke noen forskjell om samorganisasjonene får et lite pålegg i kontingenten.

Nr. 155 *Alesund faglige samorganisasjon foreslår:*

«Alesund faglige samorganisasjon foreslår at kontingenten til samorganisasjonene kan forhøyes til kr. 0,20 og kr. 0,10 pr. ukemerke, for de samorganisasjoner som ønsker det.»

Motivering:

Skal samorganisasjonene ha midler til virksomhet, må deres økonomiske grunnlag økes.

Med den nåværende kontingent — som ikke har vært endret siden 1953 — har samorganisasjonene store vansker med å arbeide tilfredsstillende.

De samorganisasjoner som ikke har behov for en forhøyelse av kontingenten, har fremdeles anledning til å ta lavere kontingent.

§ 12.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 156 *Avd. 12, Trondheim, foreslår:*

«Sammensetning av samorganisasjonens representantskap.

Vi viser til avdelingens tidligere forslag, sendt Sekretariatet, hvor vi viser til den skjeve fordeling av antall representanter. Det må her bli en fordelingsnøkkel slik at ikke enkelte fagforbund med flere faggrupper blir overrepresentert og derved fullstendig kan dirigere både representantskapet og hele samorganisasjonens virksomhet.»

Forbundsstyrets innstilling:

På de steder hvor samorganisasjonen har en sterk stilling i det faglige miljø vil interessen om samorganisasjonens bestemmende organers sammensetning derfor være av vital betydning. Forbundsstyret slutter seg derfor til intensjonene i uttalelsen fra avd 12, Trondheim.

Forøvrig viser forbundsstyret til forbundets uttalelse vedrørende LO's fremtidige organisasjonsstruktur, hvor forbundet har pekt på behovet for felles faglige organ like overfor de fylkeskommunale myndigheter.

§ 14.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 7, Agder Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 157

«Setningen «... , må medlemskapet i de enkelte samorganisasjoner ordnes slik at de medlemmer av ... som har sitt arbeid innenfor samorganisasjonens område, sluttet til denne som gruppe.» endres slik:

«... som har sitt arbejde, og hvor samorganisasjonen godkjenner det, kan bosted nyttes innenfor...»

Motivering:

Innenfor Arbeidsmandsforbundets organisasjonsområde er medlemmenes arbeidssted et dårlig utgangspunkt for medlemskap, idet dette kan variere fra dag til dag, slik at beregning av medlemskap til den enkelte samorganisasjon blir svært vanskelig.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Lier faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 158

«Klarere linjer, et eventuelt vedtak om at samorganisasjoner som har medlemsforeninger, hvis medlemstokk er fordelt på en eller flere kommuner, skal tilbakebetale kontingent til den lokale samorganisasjon etter hvor mange «som er bosatt» i kommunen.»

Motivering:

Den lokale samorganisasjon skal ifølge vedtektene:

«Innenfor sitt område fortsette utbyggingen av fagorganisasjonen og i samarbeid med nærstående organisasjoner verne og fremme lønnstakernes faglige-økonomiske-sosiale og kulturelle interesser.

Videre skal vi i samarbeid med den stedlige AOF-organisasjon drive planmessig opplysningsarbeid på det faglige og økonomiske område. Vedtektene forteller videre at vi skal delta og engasjere oss i den samfunnmessige planlegging av arbeidslivet.»

Dette som her er nevnt, pluss en del andre ting, forteller jo med all tydelighet, at mye av samorganisasjonenes arbeid går ut på å verne og forbedre det lokale samfunnet.

Dette vil igjen si at mange som bor i kommunen, men som arbeider i annen kommune og dermed betaler sin kontingent til en annen samorganisasjon, nyter godt av dette. Dette er i og for seg ikke galt, men det hadde vel vært mest fornuftig om disse pengene hadde

tilfalt den lokale samorganisasjon. Om det finnes bestemmelser om dette i dag, kan det ikke være i lovs form, idet det er mange samorganisasjoner som har plunder på dette område.

Det vi ønsker av LO-kongressen er et *vedtak*, som kommer inn i samorganisasjonens vedtekter.

Fra Sekretariatet:

Nr. 159 Innstilling til pkt. a, b og c legges fram på Kongressen.

Dagsordenens punkt 5.

Tariffpolitikken.

- a) Oppgjørsformene m. v., retten til tariffavtale, lønn under militærtjeneste, skatter, skattefritak for fagforeningskontingent, moms, tariffavgift-organisasjonsplikt, div. tariffspørsmål, korte velferdspernisjoner.

Oppgjørsformene.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Avd. 17, Trondheim, foreslår:

Nr. 160

«Vi går inn for at LO styrker de organisertes stilling i arbeidslivet i forhold til de uorganiserte og foreslår følgende tiltak:

1. Vi går inn for at organiserte får fortrinnsrett til arbeid.
2. Vi går inn for at skattereglene forandres slik at medlemskontingenter som er større enn kr. 600.00 pr. år betinger skattefritak.
3. Vi går inn for at organiserte som har sammenhengende 10 — ti — års medlemskap i fagbevegelsen blir berettiget til en femte ferieuke. Denne ferieuke finansieres over folketrygden og gjøres avhengig av avtale mellom LO og N.A.F.»

Motivering:

Vi fagorganiserte er trette av å bære alle byrdene ved å ha et velordnet arbeidsliv.

De uorganiserte går til dekket bord på vår bekostning. Som takk for dette blir vi undergravd og mer eller mindre bevisst motarbeidet av de uorganiserte.

Vi mener at nå må tiden være inne for de uorganiserte til å ta konsekvensene av sin egen uansvarlighet. Vi må så sterkt vi kan oppfordre LO-kongressen til å ta de beslutninger som trengs for å få bukt med dette uvesenet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Punktene 1 og 2 tiltres, men til punkt 2 presiserer forbundsstyret at den hele fagforeningskontingent må være fritatt beskatning.

Punkt 3 kan ikke tiltres.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

- Nr. 161 *Avd. 9, Gruvearbeiderforeningen «Nordens Klippe», foreslår:*
•LO må før neste tariffrevisjon ta opp spørsmålet/kravet om inndeling av landet i tariffsoner.»

Motivering:

Kravet om lik kroneverdi for hele landet ved tariffrevisjoner er reist en rekke ganger, med reelle begrunnelser, uten resultat. En soneinndeling vil, i likhet med soneinndelingen i Sverige, kunne ta vare på de skjevheter som oppstår ved tariffoppgjørene ved at det gis prosenttillegg basert på det oppnådde tariff tillegg. Prosenttillegget gis etter beregninger på de faktiske levekostnader i de aktuelle tariffsoner.

Forbundsstyrets innstilling:

- Nr. 162 *Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:*
LO tar opp forhandlinger med de politiske myndigheter med sikte på å få en mest mulig lik reallønnsverdi for hele landet.

Motivering:

Avtaler som inngås ved tarifforhandlinger er like og gjelder for hele landet. Det samme gjelder lønnstillegg oppnådd ved tarifforhandlinger, men en vet at verdien av disse tilleggene ikke slår likt ut på landsbasis. Det er flere virkemidler som kan tas i bruk for å rette på dette, f. eks. tilskudd til fraktutjamning, regulering av merverdiavgift på varer og frakt, polartillegg, rimeligere kommune/og statsbeskatning og billigere brensel på grunn av lange fyringsperioder i deler av landet.

- Nr. 163 *Avd. 9, Gruvearbeiderforeningen «Nordens Klippe», foreslår:*
•LO går inn for frie forbundsvise tariffoppgjør.»

- Nr. 164 *Avd. 17, Finnmark Arbeidsmandsforening, foreslår:*
•LO går inn for forbundsvise tariffoppgjør.»

Motivering:

Den uheldige virkning fellesoppgjør vil ha for de lavtlønte, og samtidig den fare det kan ha å være låst fast for et lengre tidsrom — her med tanke på et uønsket valgresultat ved stortingsvalget 1977.

- Nr. 165 *Avd. 18, Rogaland Arbeidsmandsforening, foreslår:*
•LO går inn for samordnet tariffoppgjør under forutsetning av at Det norske Arbeiderparti har regjeringsmakta. I motsatt fall går LO inn for forbundsvise oppgjør.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret går i prinsippet inn for forbundsvis oppgjør, men mener at oppgjørsformen må vurderes til enhver tid.

BEKLEDNINGSARBEIDERFORBUNDET

Nr. 166

Avd. 151, Hønefoss Tekstilarbeiderforening, foreslår:

•I praksis er det akkordsystemet som benyttes ved vår virksomhet. Dette systemet medfører utrivsel og misnøye i forbindelse med flytting av operatører fra den ene plassen til den andre, og med dette det daglige problem: akkord, timelønn eller gjennomsnittslønn.

Som systemet er i dag må vi nesten tvinge operatøren til å prøve de nye akkordene. Dette medfører nødvendige diskusjoner som uvilkårlig skaper et psykisk press hos den enkelte operatør.

Vi er overbevist om at fastlønnssystem vil medføre en rekke fordeler, både for virksomheten og arbeidstakerne. Virksomhetens lønnsomhet og trivsel på arbeidsplassen er viktige faktorer her. Vi mener at en fastlønnsordning som bygger på tillit mellom arbeidsgiver og arbeidstaker, vil skape bedre trivsel for alle ansatte.

Vi mener videre at fastlønnssystem kan bidra til å redusere fraværsprosenten på den enkelte arbeidsplass betraktelig. Den totale arbeidskraft blir mer stabil.

Betere trivsel på arbeidsplassen vil kunne høyne kvaliteten på våre produkter og gjøre virksomheten mer konkurransedyktig.

Vi mener det er en viktig oppgave for LO-kongressen gjennom samordning i faglig arbeid bl. a. å fjerne alle akkordsystemer som finnes.

Det avsnittet i Handlingsprogrammet som gir uttrykk for at man skal opprettholde akkord der partene selv ønsker det, må fjernes.

For øvrig synes vi Handlingsprogrammet er et godt program.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til følgende uttalelse som ble enstemmig vedtatt på forbundets landsmøte 20.—24. september 1976:

Landsorganisasjonen sier i sitt handlingsprogram at den vil arbeide for å innføre fastlønnsavtaler. Videre har forbundet i sine tariffavtaler bestemmelser om utredning av fastlønnsordninger med produktivitet/produksjonspremie.

Det mest brukte lønnssystem innen vårt forbunds område er akkordsystemet, som av mange hevdes å være nødvendig for å holde produktiviteten oppe.

Imidlertid tas det ikke hensyn til de negative virkninger som akkordsystemet medfører.

Undersøkelser og erfaring viser at akkordsystemer kan ha uheldige virkninger på den enkeltes helse, både fysisk og psykisk.

Et høyt oppdrevet tempo kan virke stressende og for manges vedkommende medføre belastningssykdommer.

Interessen for å tjene mer kan medføre at en ikke tar hensyn til sikkerheten, og risikoen for ulykker øker.

Dessuten medfører akkordsystemet urettferdig forskjell i fortjenesten, samtidig som fortjenesten for den enkelte kan variere sterkt og dermed medføre utrygghet. Fastlønnssystemer har ikke disse uheldige faktorer.

Landsmøtet er av den oppfatning at fastlønnssystemer gir bedre trivsel, høyere produktivitet, mer sikre og trygge arbeidsplasser, og dermed et bedre miljø. For å oppnå disse fordeler vil landsmøtet be forbunds- og landsstyret å arbeide for innføring av fastlønnssystemer i bedrifter innenfor forbundets virkeområde.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 167 *Avd. 1, Tømrer- og Snekkernes Fagforening, Oslo, foreslår:*

•Et rettferdig og godt lønssystem.

Vi er enig i en gjennomgripende debatt om lønssystemer. Vår forening deltar også aktivt, og er meget opptatt av dette spørsmål. Det vi imidlertid er sterkt uenig i, er at vårt nåværende rene akkordsystem ikke under alle omstendigheter har de skyggesider som her er anført. At det videre har innebygd i seg flere positive sider, som har vært og vil være av varig verdi.

Vi ber om en mer gjennomgripende analyse, som vi tror systemet i hvert fall for vårt fag, vil komme godt ut av.

Når det er sagt, vil vi også gi uttrykk for at vi er fullt innforstått med at framtida nok vil føre oss over i en annen form for prestasjonslønn. Dette må ikke skje før dette nye lønssystem er sikret, innebygd i seg de fordeler vårt nåværende akkordsystem har. Vi vil her peke på 4 sentrale faktorer:

Den personlige frihet, gruppesolidaritet, lønnsglidningsfaktoren og endelig den naturlige kontaktflate et slikt system gir gjennom målevirksomheten.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 168 *Avd. 4, Oslo Trelastarbeiderforening, foreslår:*

•Vi krever at LO ved de kommende tariffrevisjoner arbeider aktivt for å heve lavtlønnsgруппene.

Den lønnspolitikk LO har ført i de senere år har ikke, på tross av lavtlønnstillegg, gitt et resultat som har utjevnet forholdet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Første del av forslaget tiltres.

Forbundsstyret slutter seg til at det arbeides aktivt for å bedre lønnsforholdene for lavtlønnsgруппene.

Annen del av forslaget tiltres ikke.

Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 169

•*Tariffoppgjørene.*

LO må ta konsekvensene av de store ulikheter som er til stede når det gjelder lønnsforholdene i arbeidslivet.

De lønsmessige sider ved tariffoppgjørene framover må være viet lavtlønnsproblemet og likelønsspørsmålet. Dette kan kun løses ved at det enkelte forbund avgjør sin oppgjørsform.

Det enkelte forbund skal ikke bindes til en oppgjørsform deres medlemmer ikke ønsker.»

Forbundsstyrets innstilling:

Vedr. forslaget om lavtlønnsproblemene vises til innstilling til forslaget fra avdeling 4.

Vedr. oppgjørsformene må disse til enhver tid vurderes ut fra den foreliggende situasjon.

Det ble vedtatt mot 1 stemme.

Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 170

•*Forbundsvisе oppgjør.*»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Det ble avgitt 1 stemme for forslaget.

Avd. 23, Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, og avd. 133, Tømrernes Fagforening, Bærum, foreslår:

Nr. 171

•*Kongressen fatter vedtak om at avstemning over tarifforslag skal foregå forbundsvis.*»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Avd. 32, Asker Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 172

•*Forbundsvisе oppgjør ved tariffrevisjonen 1977.*»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Avd. 69, Glemmen Fagforening, foreslår:

Nr. 173

•*Avdelingen henstiller til LO-kongressen om å gå inn for en betydelig heving av lavtlønnsnivået.*»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 90, Trøgstad Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 174

•*Den nye form for tariffoppgjør er lite ønskelig fra vår side.*»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 175 *Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Avstemning over tarifforslag.

*Tarifforslaget skal alltid legges fram for de medlemmer som interesse-
tvisten gjelder, gjennom avdelingene. Har flertallet av de medlemmer som
deltar i avstemningen stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt
mot, er det forkastet.»*

Motivering:

*For å kunne skape en levende organisasjon, må drøftelser og av-
gjørelser om våre lønns- og arbeidsvilkår legges på avdelingsplanet.
Slik det er i dag har de fleste følelsen av at det blir handlet over
hodene på dem det gjelder.*

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 176 *Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

*«Vi tar bestemt avstand fra de samordnede kombinerte tariffoppgjør og
henstiller til LOs ledelse å gå inn for rene forbundsvise oppgjør.»*

Motivering:

*Vi tar på det bestemtteste avstand fra de oppgjørsformer som har
vært brukt den senere tid: de såkalte kombinerte-samordnede
oppgjør. Det reduserer medlemmenes muligheter til å rette opp de
svakheter og mangler innenfor de enkelte forbund. Ved at det på
forhånd er fastlagt en ramme, og at også staten kommer inn som
tredje part, betyr dette et grovt inngrep i medlemmenes medbe-
stemmelsesrett (Kleppe-pakka).*

*Det er liten hjelp i at staten bidrar med subsidier, angivelig for
å holde prisnivået innenfor en bestemt ramme, når man straks etter
tariffoppgjøret får et ras med pris- og avgiftsforhøyelser som elimi-
nerer de gitte tillegg.*

*Vi er av den mening at barnetrygder-progresjonssatser på skatten
med videre ligger utenfor tariffoppgjørene. Derfor er vi at den
mening at tariffoppgjørene må skje som rene oppgjør mellom de
berørte parter.*

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 219, Larvik og Omland Byggningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 177

«LO må ved kommende tariffrevisjoner i prinsippet gå inn for forbundsvisse oppgjør.

Oppgjørsformer som bygger på Skånlandutvalgets innstilling må bestemt tas avstand fra.

A legge utløpene av avtaleperiodene — felles for alle forbund — til å følge kalenderåret vil etter vår oppfatning avskrive streikeretten.

A tilpasse inntektsoppgjøret med statsbudsjettet vil berøve den frie forhandlingsrett.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres ikke.

Avd. 242, Grenland Byggningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 178

«LO må ved tariffrevisjonene i framtida forlate de idéer som ligger i Skånlandutvalgets forslag. Det kom klart fram ved oppjøret i 1976 at disse linjer ble fulgt, til arbeidstakernes disfavør.

Konsekvensene av slike oppgjørsformer er mange. Det skjer en tiltakende sentralisering av oppgjørene. Det blir umulig å rette opp klare skjevheter i de enkelte overenskomster. Ved at staten foretar en subsidiering av hele næringslivet uten vurdering, vil enkelte grupper lettere hente ut lokale lønnsglidninger, og dette rammer lavtlønnsfagene i enda sterkere grad.

Forslaget om å tilpasse avtaleperiodene til kalenderåret er en videreutvikling av kombi-oppgjørene. Den eneste hensikt med dette må være å tilpasse inntektsoppgjøret til statsbudsjettet. Med de erfaringer vi har med slike oppgjør pr. i dag, synes det klart at lønnsoppgjøret nå vil kunne bli en del av statsbudsjettet og avgjøres på en måte og på et plan som ikke tjener fagbevegelsen.

Vi foreslår derfor at LO-kongressen tar klart avstand fra Skånlandutvalgets innstilling, og sier nei til oppgjørsformer som skjer etter utvalgets tanker og prinsipper.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres ikke.

Det ble avgitt 1 stemme for forslagene.

Avd. 289, Stavanger Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår: Nr. 179

«Vår forening vil gå imot ordningen med kombinerte samordnede oppgjør, og krever at det blir gjennomført frie forbundsvisse oppgjør basert på frie forhandlinger.

Hvis LO likevel skulle vedta formen med kombinerte oppgjør, må det gis adgang for forbund som står tariffmessig tilbake å komme i forhandlinger i oppgjørsperioden, slik at «tariffstridige» konflikter kan reduseres og den nødvendige ro opprettholdes på arbeidsplassene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 180 *Avd. 289, Stavanger Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:*

«Konsunprisindeksen må erstattes av en levekostnadsindeks. Denne må utformes i samsvar med forbruket i vanlige arbeiderfamilier.»

Motivering:

Vi er innforstått med at en prisindeks er et viktig og nødvendig hjelpemiddel bl. a. i forbindelse med tariffrevisjonen. Men den nåværende konsumprisindeks er utformet på bakgrunn av forbruket også hos mennesker som ikke betraktes som vanlige lønnstakere, og gir derfor ikke et riktig bilde av utgiftsøkningene på de varer som benyttes av arbeidsfolk.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

Nr. 181 *Avd. 312, Glass- og Trearbeidernes Forening, Bergen, foreslår:*

«Lønns- og prispolitikken.

Det vil være uforståelig om denne kongress ikke setter alt inn på å bruke sin mulighet for virkelig å rydde vekk fagorganisasjonens skamplett, lavtlønnsgruppene. Lavtlønnsgrupper er ikke bare begrenset til spesielle virksomheter. Vi må få lov å peke på den bekymringsfulle utvikling i lønnsforskjellen som også kan påvises innenfor enkelte forbund som ikke har organisert tradisjonelle lavtlønnsvirksomheter.

Vi er fortsatt av den mening at skal det lykkes å bringe disse grupper opp på et skikkelig lønnsnivå, må dette kombineres med spesielle lønnsøkninger og spesielle skattereduksjoner. Dette må nå skje i stort tempo. Vi foreslår skattefrie fradrag i en størrelsesorden av 20 000 kroner klasse 1 og 30 000 kroner klasse 2.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 182 *Avd. 312, Glass- og Trearbeidernes Forening, Bergen, foreslår:*

«Lønns- og prispolitikken.

LOs kongress må sette ned et fast utvalg med representanter fra lavtlønnsgruppene. Disse skal ha til oppgave å påse at det mellom tariffperiodene skjer en utvikling i lavtlønnsgruppene som fører til at disse innen en fastsatt tid kommer på linje med det gjennomsnittlige lønnsnivå i landet for øvrig.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes LOs sekretariat.

Nr. 183 *Avd. 350, Malernes Forening, Trondheim, foreslår:*

«Oppgjørformene ved tariffrevisjonen.

LO-kongressen slår fast prinsippet om forbundsvise oppgjør ved tariffrevisjonene. Dette prinsippet kan ikke endres uten $\frac{3}{4}$ flertalls vedtak i LOs representantskap.»

Motivering:

Forbundene må i størst mulig grad selv bestemme sin lønnspolitikk i relasjon til sitt organisasjonsområde. Kombinerte oppgjør hvor Staten går inn med vesentlig støtte, må bare forekomme når landet er alvorlig truet av stor arbeidsledighet. Kombinerte oppgjør gir uforholdsmessig stor skattelettelse på ikke arbeidsinntekter i forhold til lønnsinntekter. I kombinerte oppgjør er det vanskelig å utjevne forbundsvis svakheter i forhold til det totale lønns- og prisnivå.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Det ble avgitt 1 stemme for forslaget.

Avd. 409, Tromsø Byningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 184

«Avdelingen går imot samordnet eller kombinert oppgjør. I vårt forbund med forskjellige lønnsystemer viser all erfaring at lavtlønnsgruppene kommer dårligst ut ved samordnede oppgjør. Apenbare misforhold i overenskomstene er nesten umulig å få rettet på ved slik oppgjørsform. Avdelingen er imot at Staten kobles direkte inn i lønnsoppgjøret. Vi støtter HKs landsmøtevedtak om oppgjørsformen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Det ble avgitt 1 stemme for forslaget.

Avd. 410, Harstad Byningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 185

«Forbundsvis oppgjør.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Avd. 423, Hammerfest Byningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 186

«Forbundsvis oppgjør et flertallsforslag, som begrunnes med at enkelte grupperinger i byggeindustrien vil bli hengende etter og vi får en ny lavtlønnsgruppe.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Avd. 465, Moi Byningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 187

«Avdelingen mener det er riktig med samordnet oppgjør, men at det enkelte forbund bør gis mulighet til å føre mer tekniske forhandlinger.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 188 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:*

•Prispolitikken.

Ved kommende tariffrevisjoner må det innføres bestemmelser om hel-automatisk indeksregulering med full kompensasjon for prisstigningen.

Motivering:

En slik bestemmelse vil virke prisdempende.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Det ble avgitt 2 stemmer for forslaget.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 189 *Avd. 1, Oslo, foreslår:*

•Elektromontørenes Forening, avd. 1, NEKF, fremmer følgende forslag vedrørende innlosjeringsforholdene ved bygg- og anleggsvirksomheten:

LO må overfor N.A.F. og staten kreve at det ved forlegning i brakker stilles følgende minstekrav:

1-mannsrom med varm og kaldt vann, tidsmessig utstyrt og med komplett sengeutstyr.

Rommene skal rengjøres hver dag. Putevar, laken og dynetrekk skiftes hver uke.

Håndklær skiftes minst 3 ganger i uken.

Antall vaskesteder, dusjer, wc og urinaler må stå i forhold til 3 arbeidere pr. enhet. Skifterom i henhold til Statens Arbeidstilsyns rundskriv nr. 144.

Likeledes vaskerom med vaskemaskiner, tørkeskap og strykejern.

To oppholdsrom. Ett med radio og ett med TV. Ett av disse rom skal være så stort at hele belegget på brakka kan være der samtidig.

Rommene skal ha småbord, gode stoler og leselamper.

Te-kjøkken med kokeplater og kjøleskap.

Det skal være adgang til telefon i hver brakkeseksjon, i lydisolert rom/kiosk.

Det opprettes et bemannet servicekontor som tar seg av inn- og utgående post, viktige telefonbeskjeder o.l.

Lyse og romslige kantiner med godt og variert kosthold.

Det må legges opp til — og gis adgang til ulike former for fritidsaktiviteter.

Motivering:

På bakgrunn av de senere års erfaring med innlosjering i bygg- og anleggsvirksomheten etter mønsteret, arbeider, formenn, ingeniører og anleggsarbeidere, synes vi det nå, i 1976, er på tide at det blir like forhold for de som må arbeide og bo utenfor sitt hjemsted. Vi må komme bort fra den forskjellsbehandling som forekommer, og som skaper strid og uro på arbeidsplassene, noe som er vårt samfunn uverdigg.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 8, Rogaland, foreslår:

Nr. 190

«Det enkelte forbund må selv få bestemme sin egen oppgjørsform. LOs representantskap må ikke mot noe forbunds vilje vedta at de føres inn i et fellesoppgjør.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget. Oppgjørsformen må vurderes konkret ved hvert enkelt tariffoppgjør.

Avd. 12, Oslo, foreslår:

Nr. 191

«Kombinerte oppgjør.

Den kombinerte oppgjørsformen er ikke i arbeidernes interesse, men i arbeidsskjøpernes. Oppgjørsformen er et forsøk på å legge det økonomiske systemets kriser over på våre skuldere. Det statlige engasjement i lønnsoppgjørene peker framover mot oppgjør som blir en del av statsbudsjettene.

Rammeavtaler og samordning resulterer i at våre muligheter til å dra ut større andeler av profitten blir mindre, og at streikeretten blir undergravd. Størsteparten av de «ulovlige» streikene i 1976 må forstås på bakgrunn av dette. Vi ser som det eneste prinsipielle riktige for fagbevegelsen å gå inn for frie forbundsvise oppgjør uten økonomiske rammeavtaler. Vi krever full kompensasjon for prisstigningen i tariffperiodene, og indeksreguleringer som sikrer full kompensasjon for prisstigningen i kommende tariffperiode med helautomatisk virkning ved hvert 2. poengs endring i konsumprisindeksen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre uttalelsen, men viser for øvrig til innstillinger til forslag fra avd. 8, Rogaland.

Avd. 12, Oslo, foreslår:

Nr. 192

«Forslag til uttalelser på LO-kongressen 1977 fra Heismontørenes fagforening ved styret:

Etterbetaling ved streik.

LO vil reise krav om at når det ha vært streik, skal de bedrede resultater gjelde fra overenskomstens utløp.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre uttalelsen, men viser for øvrig til innstillingen til forslag fra avd. 242, Oslo.

Avd. 115, Bodø, foreslår:

Nr. 193

«Ang. lønns-, pris- og avansenivå.

Vi ber om at det fra LOs side blir foretatt en undersøkelse av lønns-, pris- og avansenivå i de tre nordligste fylker, i forhold til resten av landet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 194 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

•Ved avstemning over tarifforslag må det i dette klart og skriftlig gå fram hva som er *oppnådd* og *forutsatt*, slik at man igjen med denne avtales hjelp kan få innfridd betingelsene lokalt.

Eksempel:

Tariffoppjøret 1976 bygde på en forutsetning om garanti for 3 prosent reallønnsøkning. For å få dette til var det forutsatt fra departementshold at det ble gitt en lønnsglidning på 4½ prosent i første avtaleår.

Disse forutsetninger skulle vært skriftlig dokumentert i tarifforslaget, slik at dette kunne gjennomføres etter forhandlinger på den enkelte bedrift.

Motivering:

Med samordnet felles avstemning over et tarifforslag vil de grupper som ikke har lokal avtale om lønnsglidning, dersom de kommer i mindretall, falle utenfor og ikke bli med i den forutsatte reallønnsøkning, da de heller ikke ved hjelp av skriftlige forutsetninger i det generelle tarifforslag kan kreve lønnsglidning i perioden. Dette er svært usolidarisk.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det av tarifforslag skal framgå hva som er oppnådd og hvilke betingelser som følger av dette. Dette er i samsvar med det som i dag praktiseres når forslagene sendes ut. Forbundsstyret kan dog ikke tiltre forslaget i den form det foreligger.

Nr. 195 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

•Bedriften forplikter seg til å innta alle arbeidere som har vært i streik, og ingen trakassering må finne sted fra noen av partenes side.

Motivering:

De tillitsvalgte, medlemmer av streikekomitéen og andre fremtredende personer som under en streik har engasjert seg til medlemmenes beste, må sikres mot trakassering når streiken har opphørt.

Nr. 196 *Vedr. Lojalitetserklæring.*

Under og etter en konflikt skal ikke de arbeidstakere denne vedgår måtte skrive under noen som helst form for lojalitetserklæring for å få igjen sitt arbeid.

Motivering:

Man skal ikke behøve å fraskrive seg retten til kritisk ytring for å få retten til arbeid.

Begge deler må være en selvfølge.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres.

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 197

•Etterbetaling.

Følgende forslag til tariffkrav til LO-kongressen 1977 ble vedtatt på foreningens medlemsmøte mandag 29. november 1976.

Vi viser til brev sendt Landsorganisasjonen i Norge, DNAs og SVs storgrupper datert 1. november 1974, hvor vi ber om at det sikres i lovgivningen:

•Etterbetaling av de nye lønnsavtaler fra den tidligere avtales utløpstid, som et absolutt prinsipp, og at dette også gjelder grupper som har vært i streik.

Dette krav ble under og etter vår konflikt støttet av tusener av arbeidstakere over hele landet og vi fikk flere hundre støtteresolusjoner hvor innsenderne nettopp støttet dette krav.

Da avtale om dette ennå ikke er opprettet mellom Hovedorganisasjonene eller er sikret i lovgivning fra Stortingets side, vil vi sette opp kravet til LO-kongressen:

LO må sikre lovgivning eller (hvis ikke dette går) tar opp kravet overfor N.A.F. om følgende:

Prinsipielt skal:

Forhandlinger og avstemninger være unnagjort i så god tid at de nye tariffavtaler og lønnstillegg kan gjøres gjeldende umiddelbart fra 1. arbeidsdag etter den tidligere avtales utløpstid.

Dersom dette ikke gjennomføres og forhandlingene dras ut, skal følgende sikres:

Etterbetaling av de nye tarifftillegg fra den tidligere avtales utløpstid og fram til de nye satser kommer inn i lønnsrutinen, skal være et absolutt prinsipp.

Etterbetaling etter ovennevnte skal også selvsagt gjøres gjeldende for grupper som har vært i streik, dvs. fra den tidligere avtales utløp og fram til streikens begynnelse.

Vi påpeker det urimelige i den nåværende praksis — at ved å uthale og forsinke forhandlingene legger arbeidsgiverne et urimelig press på LOs medlemmer til å stemme JA på et dårlig forslag. Vi anser for øvrig at disse penger rettmessig er våre i og med at vi har arbeidet for dem, og de er tvingende nødvendig for å holde tritt med prisutviklingen i perioden.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i prinsippet om etterbetaling, og foreslår forslaget oversendt Sekretariatet for vurdering.

NORSK GRAFISK FORBUND

- Nr. 198 *Oslo typografiske forening* foreslår:
Tariffoppgjøret våren 1978 gjennomføres som et forbundsvis oppgjør.»

Motivering:

Med den tekniske utvikling innen våre organisasjonsområder vil vårt forbund, Norsk Grafisk Forbund, fortsatt være avhengig av en oppgjørsform, som gir mulighet for med styrke å fremme og gjennomføre berettigede tariffkrav.

- Nr. 199 *Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening* forslår:
«Vi foreslår at kongressen går inn for at tariffoppgjøret i 1978 gjennomføres som et forbundsvist oppgjør.»

Motivering:

Samordnede oppgjør fører til at medlemmene taper troen på mulighetene til gjennom tariffrevisjon å kunne fremme sine interesser på en effektiv og tilfredsstillende måte. Faren ved dette er at det stimulerer til tariffstridige aksjoner for å løse problemer man ikke har fått anledning til å løse under samordnede oppgjør. For å motvirke dette mener vi det er riktig at oppgjøret i 1978 føres forbundsvist.

- Nr. 200 *Trykkeriklubben hos Aas & Wahl, Oslo*, foreslår:
«Vi anbefaler at kongressen går inn for forbundsvis forhandlinger som en egnet oppgjørsform i denne kongressperioden.»

Motivering:

Våre tariffkrav må utarbeides ut fra den aktuelle situasjon vi befinnes oss både faglig, teknisk og økonomisk. Slik situasjonen nå er kan vi ikke se at det er formålstjenlig med samordnede eller kombinerte løsninger.

Fagbevegelsen har som helhet avvist Skånland-utvalgets tanker om et inntektspolitisk råd. Likevel er det disse tanker som slår oss når man fra Regjeringen gang på gang presser på for å få kombinerte oppgjør. Poenget med denne oppgjørsformen er etter hva vi forstår å bremse prisstigningen og sikre arbeidsplassene. Vi kan ikke se at noen av disse målsettingene holder. Hvis en ønsker å bekjempe prisstigningen må en først og fremst angripe prisene og avansene, og ikke lønningene. Det er grunn til å minne om at lønnskostnadene bare utgjør en mindre del av en vares totalkostnad.

Det sies at en vil sikre arbeidsplassene ved ikke å belaste arbeids-

kjøperne med alle lønnskostnadene. Det at staten ved kombinerte oppgjør subsidierer næringsvirksomheten på en slik måte betyr i virkeligheten at arbeiderne betaler mesteparten av sitt eget lønns-tillegg. En slik subsidiering av næringsvirksomheten er også et tilskudd til de bedrifter som går med millionoverskudd, og det vil ikke sikre arbeidsplassene i utsatte næringer. De midler næringslivet på denne måten får frigjort vil gå til investeringer med henblikk på å møte den internasjonale konkurranse. Investeringer med et slikt formål vil gi færre og ikke flere arbeidsplasser.

Den tekniske utvikling vi er brakt inn i gjør selvsagt også sitt til at det er behov for å komme fram til mer akseptable løsninger innen de forskjellige fagområder.

Det er etter dette vår oppfatning at hvert enkelt forbund bør stå friest mulig til å utforme sine tariffkrav og til å føre reelle forhandlinger om disse.

A/S All-Trykk Grafiske klubb, foreslår:

Nr. 201

•Tariffoppgjørene skal foregå som forbundsvise oppgjør.•

Motivering:

Erfaringene fra samordnede oppgjør og kanskje i særlig grad fra de kombinerte oppgjør har vist at samordning av tariffoppgjørene har mange uheldige sider. De spesielle forhold som gjør seg gjeldende innenfor de enkelte yrker lar seg ikke løse ved fellesoppgjør, fordi de lett går ut over de rammer som er satt i fellesoppgjøret. Fellesoppgjør slår derfor ofte uheldig ut fordi det har vist seg umulig å få løst de særproblemer enkelte fag har, og ikke minst fordi det også har vist seg umulig å få til en skikkelig forbedring for lavtlønnsfagene. Ved de kombinerte oppgjør gis en del av lønns-tillegget i skattelette. Slik skattelette gis imidlertid til alle, også til de som ikke omfattes av tariffoppgjøret. Mange grupper, særlig de som er høyest lønte, får på denne måten en skattelettelse som en følge av tariffoppgjøret, selv om de altså ikke er med i oppgjøret. Dette er en sammenblanding vi ikke kan godta.

Styret i Bokbinderklubben, Rich. Andvord Papirindustri A/S, Oslo, foreslår:

Nr. 202

•Vi foreslår frie, forbundsvise oppgjør ved neste tariffoppgjør. Vi vil gå imot kombioppgjør og kobling av statsbudsjettet og tariffoppgjør.•

Skien Typografiske Forening foreslår:

Nr. 203

LO går prinsipielt inn for forbundsvise tariffoppgjør. Spørsmålet om kombinerte inntektsoppgjør skal sendes ut til grunnorganisasjonene til uttalelse før avgjørelse fattes.•

Motivering:

Innstillingen fra Skånland-utvalget ble avvist fra de fagorganiserte. Likevel legges det nå opp til oppgjørsformer som i stor grad er på linje med denne innstillingen.

Vedtaket om slike oppgjørsformer fattes over hodet på de fagorganiserte på grunnplanet.

Skal demokratiet kunne videreutvikles i fagbevegelsen må slike vidtgående endringer i oppgjørsformene ut til «høring» på grunnplanet før vedtak fattes.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene kan ikke tiltres.

Det er gjennom forbundsvise oppgjør det enkelte forbund kan løse de tekniske spørsmål innen sine områder, men det er forbundsstyrets oppfatning at det ikke er riktig å binde seg til en bestemt oppgjørsform. Dersom LOs representantskap på grunn av den økonomiske situasjon eller av andre grunner vedtar andre oppgjørsformer, må det gis det enkelte forbund adgang til å føre reelle forhandlinger om teknisk revisjon av overenskomstene. En eventuell samordning må omfatte alle grupper i samfunnet.

NORSK GULLSMEDARBEIDERFORBUND

Nr. 204 *Forbundet foreslår:*

«Tariffrevisjoner.

Foran hver tariffrevisjon må oppgjørsformen bestemmes ut fra den til enhver tid bestemte situasjon. Men ved kombinerte samordnede forbundsvise oppgjør, må de forbundsvise tilpasningsforhandlinger gis større alburom. Det vil si en videre økonomisk ramme som forhandlingsbasis.»

Motivering:

Erfaringen til nå har vist at den økonomiske rammen man har hatt til disposisjon for forbundsvise forhandlinger har vært for liten, og står ikke i noe forhold til det forhandlingsapparat som mobiliseres.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Nr. 205 *Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor foreslår:*

«Vi viser til avstemningsresultatet av tariffoppgjøret (Standardoverenskomsten) i 1976, samt vårt landsmøtevedtak samme år.

Vi fastholder dette vedtak og går inn for forbundsvise oppgjør.

Dette gjør vi av hensyn til den holdning N.A.F. hadde til endringer i vår overenskomst og lønssystem.

Vi er heller ikke interessert i at vi organiserte skal betale et oppgjør som de uorganiserte lett får goder av.

Det må finnes andre måter å gjøre dette på.»

Luftfartens Funksjonærforening foreslår:

Nr. 206

«LOs kongress avviser de kombinerte oppgjørformer og vedtar at forbundsvise oppgjør er den oppgjørformen som tjener de fagorganiserte best. Derfor vil LO gå inn for denne formen ved framtidige tariffoppgjør.»

Rana Handel og Kontor foreslår:

Nr. 207

«Prinsippet om frie forbundsvise oppgjør som er vedtatt på landsmøtet i Handel og Kontor må stadfestes av Kongressen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til følgende forslag som ble vedtatt på vårt landsmøte høsten 1976:

«Samordnede kombinerte tariffoppgjør tjener ikke våre medlemmers interesser. Så lenge fagforbundene har forskjellige lønssystemer og store økonomiske ulikheter, vil fagbevegelsen i alminnelighet, og vårt forbund i særdeleshet, komme dårlig ut ved kombinerte samordnede oppgjør.

Særlig vil de store lavtlønnsgrupper rammes hardt.

Landsmøtet slår fast at Handel og Kontor krever forbundsvise oppgjør.»

Bergen Handel og Kontor foreslår:

Nr. 208

«LO-kongressen vedtar som prinsipp at avgjørelse over tarifforslag skal ut til uravstemning.»

Motivering:

LOs representantskap eller andre «representative» organer skal ikke avgjøre dette. Det skal de medlemmer som må arbeide under forslaget betingelser.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

Tromsø Handel og Kontor foreslår:

Nr. 209

«Fagbevegelsen må arbeide for at indekstilleggene blir like for alle arbeidstakere — uansett alder.»

Motivering:

Indekstilleggene skal kompensere prisstigningen på nødvendige varer og tjenester, og vi synes det er urettferdig at unge arbeids-

takere som fra før er de dårligst betalte, skal få et lavere indeks-
tillegg enn andre.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 210 *Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:*

«Det må satses på å få til lønssystemer som er mer rettferdige.»

Nr. 211 *Avd. 23, Raufoss, foreslår:*

Nr. 1.

I LOs handlingsprogram har det i lengre tid vært med at LO bl.a. skal arbeide for å gjøre lønssystemene for alle grupper av ansatte mest mulig ensartet, med andre ord et rettferdig og godt fastlønnssystem. Dette må prioriteres i kommende periode.

I realiteten ikke nytt forslag, men en oppfølging av tidligere vedtak.

Nr. 2.

Vi foreslår at LO oppretter et eget sekretariat for LOs pensjonister, for å ivareta og føre direkte forhandlinger med Staten, dette for å bedre lønns- og sosiale vilkår for disse.»

Nr. 212 *Avd. 46, Eiker, foreslår:*

«Avsnittet om «Et rettferdig og godt lønssystem» avsnitt 4, skal lyde:

«— innarbeidede fastlønnsavtaler med lokal forhandlingsrett i tariffperioden, men opprettholde akkord i de bedrifter der klubben/fagforeningen ønsker det.»

Motivering:

Etter vår mening er det ikke fastlønnsavtale hvis det er noen form for bonus tilknyttet denne. Slik det er formulert i Handlingsprogrammet nå, må dette forandres.

Ut fra LOs egne intensjoner er vi prinsipielt imot akkord og/eller andre former for prestasjonslønnssystemer. Akkordsystemet er i dag kommet så langt at ved de bedrifter hvor dette ennå benyttes, går systemet på bekostning av sikkerhetshensyn, forskjellsbehandling og er også miljønedbrytende.

Vi mener også at dette er spørsmål som bare berører arbeiderne, i alle fall de negative sider ved det ene eller andre systemet, og derfor må det bli disse alene som må bestemme hva slags lønns-system som skal nyttes.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene om mer rettferdige lønssystem tiltres.

«Relativ lønn.»

Motivering:

På grunn av den klasseskapende inntektsutvikling som har funnet sted i de senere år, finner Kverneland Jern og Met. at det har liten hensikt å fortsette med lønnsoppgjøret etter de gamle prinsipper.

En har år etter år sett at kroppsarbeider-gruppene, med akkordoperatører i spissen, har måttet påta seg den håpløse og lite populære oppgave å kjempe seg fram til en viss årlig kompensasjon for den prisstigning som har funnet sted.

Så snart deres oppgjør er i orden, er det vanlige at de høyere funksjonærer, uten besværligheter av noen slag, får tillegg som ligger opptil tyve ganger høyere enn tillegget til arbeiderne. Dette kan arbeiderne hverken forstå eller akseptere, ikke minst fordi de samme grupper på realistisk vitenskapelig grunnlag — må sies å ha en langt mindre ytelse pr. tidsenhet, samt en betydelig kortere dag.

Det essensielle er dog at en med den nåværende utviklingstendens aldri noensinne vil makte å overvinne det dype økonomiske klasse skillet som stadig pløyer seg dypere og dypere i vårt samfunn.

Med ovenstående begrunnelse fremmer Kverneland Jern og Metall følgende forslag til tariffoppgjør i fremtiden.

- a) En går bort fra forhandlinger som i hovedsaken bygger på prisindeks, og søker å finne fram til en forhandlingsmåte som i prinsippet bygger på relasjonen mellom høyeste og laveste inntekter.
- b) Som *stipulert topplønn* bruker en inntil videre lønn for stortingsrepresentanter, eller en annen gruppe med liknende høy lønnsstabilitet.
- c) Minstelønn for voksne arbeidere skal ikke være lavere enn 50 prosent av stipulert topplønn i første tariffperiode.
- d) Minstelønn for voksne arbeidere økes i forhold til stipulert lønn med 1,5 prosent pr. år de 10 første år. En tar sikte på at endelig minstelønn for voksne arbeidere skal være 75 prosent av stipulert topplønn.
- e) Kverneland Jern og Metall foreslår at en begrenser den del av forhandlingene som angår lønnen til dette krav.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

Nr. 214 *Avd. 1, Oslo, foreslår:*

«Avdelingen fremmer forslag som tar sikte på å bevare den frie forhandlingsrett. Alle hittil kjente oppgjørsformer har svakheter i seg. Derfor er det viktig at fagbevegelsen til enhver tid velger den oppgjørsform som best egner seg ut ifra den aktuelle situasjon.

Forbundsvisse oppgjør har den fordel at mange tillitsmenn får delta i forhandlingsprosedyren, og øver innflytelse på sin egen overenskomst, samtidig som at streikevåpenet er en reell trusel overfor arbeidsgiverne i den enkelte forhandling, hvis avstemningene ikke blir koplet. På denne måten kan det enkelte medlem mer direkte øve innflytelse på oppgjøret.

Under lavkonjunkturer innen de forskjellige bransjer vil forbundsvisse oppgjør virke sterkt hemmende på de berørte forbund.

Kombinerte oppgjør der staten direkte bidrar med tilskudd i form av «pakkeløsninger» med innebygde løfter, må bare kunne nyttes i særlig vanskelige konjunktursituasjoner, og bare i de tilfeller landet har en arbeiderregjering.

Den kombinerte oppgjørsformen har mange svakheter i seg. Den representerer en sosialistisk samfunnsøkonomi som ikke uten videre kan nyttes i vårt kapitalistiske samfunn, med blandingsøkonomi og meget begrensede styringsmidler.

Den kombinerte oppgjørsformen bidrar til å svekke betydningen av å være fagorganisert gjennom det faktum at statens tilskudd i form av subsidier, skattelette, barnetrygd o.l. alltid vil gjelde alle (også leger, advokater, direktører og uorganiserte). Dessuten bidrar kombinerte oppgjør til at velstående bedrifter med god økonomi, slipper med «billige» oppgjør.

Konklusjonen må derfor være, at i situasjoner med borgerlige regjeringer må *aldri* kombinerte oppgjør velges. I bare helt spesielle økonomiske situasjoner kan vi tillate bruk av kombinerte oppgjør. Avdelingen vil advare Landsorganisasjonen mot å akseptere kombioppgjør som framtidens oppgjørsform.»

Nr. 215 *Avd. 23, Raufoss, foreslår:*

«LO-kongressen går inn for at myndighetene gir garantier overfor LO ved eventuelle senere kombinerte oppgjør, slik at grupper utenfor oppgjørsrammen ikke får sterkere inntektsøkning enn de som ved slike oppgjør stiller seg solidarisk.»

Nr. 216 *Avd. 30, Drammen, foreslår:*

«Avd. 30 av Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund vil i utgangspunktet foreslå at frie forbundsvisse forhandlinger må bli den oppgjørsform som tariffoppgjøret må bygge på.

Kombinerte og samordnede oppgjør åpner for å legge tariffoppgjøret inn under statsbudsjettet.

Dette flytter lønnskampen fra medlemmene og opp i statsbyråkratiet. Dette fører til at medlemmenes innflytelse over oppgjøret blir fullstendig undergravid.

I situasjonsbestemte tilfeller kan fellesoppgjør komme inn på fagbevegelsens egne premisser.»

Nr. 217 *Avd. 68, Larvik, foreslår:*

«Avdeling 68, Larvik, av NJ&MF, er av den oppfatning at den erfaring som er gjort ved samordnede oppgjør, også de kombinerte kontra for-

bundsvise oppgjør, viser at de forbundsvise oppgjørene i regel er å foretrekke. Vi foreslår derfor at LOs kongress vedtar at hovedregelen i tariffpolitikken skal være frie, forbundsvise oppgjør, uten statlig innblanding.»

Avd. 91, Kverneland, foreslår:

Nr. 218

«LO-kongressen mener at det enkelte forbund selv har rett til å bestemme sin egen oppgjørsform. LOs representantskap kan ikke mot noe forbunds vilje vedta at de skal delta f.eks. i et fellesoppgjør.

Jfr. Handel og Kontors landsmøtevedtak.»

Avd. 118, Stord, foreslår:

Nr. 219

«At oppgjørsformen i forbindelse med tariffoppgjøres ikke bindes/fastlåses til noen form for prinsipp.»

M o t i v e r i n g :

Arbeidsfolk må selv på demokratisk vis få avgjøre hvilken oppgjørsform som til enhver tid skal praktiseres, uten at myndighetene i sin budsjettpolitikk binder (gjør det slik at folk føler seg forpliktet) til en spesiell oppgjørsform. Heller ikke må LO i lang tid før tariffoppgjørene gå ut og tale på medlemmene sine vegne på dette viktige punktet.

Avd. 132, Narvik, foreslår:

Nr. 220

«Vi går imot kombinert tariffoppgjør. Denne oppgjørsform finner vi ikke tilfredsstillende. Vi protesterer mot den innblanding som finner sted fra de sentrale myndigheter, og krever at Jern- og Metallarbeiderforbundet støtter Handel og Kontors vedtak i spørsmålet om oppgjørsformen ved vårens tariffoppgjør.

Vårt krav er: Frie forhandlinger og forbundsvise oppgjør.»

Avd. 165, Førde, foreslår:

Nr. 221

«Vi går mot samordna og kombinert oppgjør og krev frie forbundsvise oppgjør.»

Avd. 235, Oslo, foreslår:

Nr. 222

«Oslo støperiarbeiderforening går imot kombinerte oppgjør, og krever forbundsvise oppgjør.

Prinsippet som LO går inn for, den frie forhandlingsrett, skal opprettholdes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyrets holdning til dette har i mange år vært at oppgjørsformen bør velges på et fritt grunnlag av fagbevegelsen selv når en har oversikt over hvilke krav medlemmene stiller til et inntektsoppgjør.

Om inntektspolitikk og samarbeid med myndighetene har forbundsstyret tidligere slått fast følgende:

Forbundet ser det som en av sine hovedmålsettinger å arbeide for at medlemmenes levestandard utvikler seg i takt med den alminnelige økonomiske utvikling i Norge. Samtidig er det av stor betydning at denne økningen i medlemmenes levestandard framkommer på en slik måte at prisstigningen blir minst mulig.

Arbeidet for å sikre medlemmenes levestandard må derfor bestå av følgende hoveddeler:

1. Å arbeide for å oppnå en tilfredsstillende utvikling av lønns- og arbeidsvilkår gjennom forhandlinger med arbeidsgiverne.
2. Framstøt overfor myndighetene for
 - a) å sikre medlemmenes tilfredsstillende sosiale vilkår
 - b) å sikre nødvendige justeringer i skatte- og avgiftssystemet,
 - c) å oppnå større prisstabilitet gjennom prisregulerende tiltak.

Fagbevegelsen må til enhver tid fritt kunne vurdere formen og omfanget av det pris- og inntektspolitiske samarbeid, og organisasjonenes frie forhandlingsrett må opprettholdes. Forbundet har det hovedsyn at fagbevegelsen bør kunne gå inn i et pris- og inntektspolitisk samarbeid, der fagbevegelsen trekker opp rammen for samarbeidet. Forbundet mener derfor at et pris- og inntektspolitisk samarbeid må være situasjonsbestemt slik som ved oppgjørene i 1975 og 1976. Formene for oppgjørene bør være tilpasset den aktuelle situasjon, slik at de tidligere oppgjørene ikke bør benyttes som et fast mønster.

Opgjørene må ha som et spesielt siktepunkt å sikre lavtlønnsgruppenes levestandard.

Etter forbundets oppfatning må et pris- og inntektspolitisk samarbeid omfatte alle samfunnsgrupper. Også bønder, fiskere og selvstendig næringsdrivende som f. eks. leger og advokater må bli trukket med. Det samme gjelder høyere funksjonærer som ellers ikke deltar i lønnsoppgjørene. Det er viktig at alle grupper tas med fordi de som står utenfor tariffoppgjørene ellers kan høste urimelig store fordeler av det samarbeid fagbevegelsen bygger opp for å sikre sine medlemmer.

Det er også viktig at man i den konkrete utformingen av det pris- og inntektspolitiske samarbeidet finner fram til ordninger som fører til at bedriftenes gevinst av samarbeidet tilbakeføres til samfunnet gjennom økt bedriftsbeskatning, konjunkturfond o. l.

Forbundet vil understreke at et pris- og inntektspolitisk samarbeid ikke må fjerne mulighetene for bedriftsklubbene til å føre lokale forhandlinger om lønns- og arbeidsforhold. Det lokale faglige

arbeidet er en viktig del av en demokratisk samfunnsstruktur, og er av stor betydning for fagbevegelsens indre styrke. En stor del av lønnsøkningene på det lokale plan skyldes økt produktivitet, og har derfor mindre betydning for prisutviklingen. Det må derfor også i framtida være rom for lønnsutvikling som har sin bakgrunn i lokale forhold.

Statistikk.

Det er i dag et stort udekket behov for statistikk. Tilliten spesielt fra de fagorganiserte til samordning ved inntektsoppgjørene vil i framtida være helt avhengig av mulighetene for å avlese resultatene i lønnsstatistikken.

Det vil i denne forbindelse også være av stor betydning at indirekte inntekter av alle slag blir registrert og framgår av det statistiske materiale.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 31, Sauda, foreslår:

Nr. 223

«Sauda Fabrikkarbeiderforening vil foreslå overfor LO-kongressen at framtidens tariffoppgjør blir frie forbundsvisе oppgjør.»

Motivering:

Vi mener at Statens innblanding direkte i tariffoppgjøret ikke må forekomme. LOs medlemmer, og da særlig de lavtlønte, er best tjent med frie forbundsvisе oppgjør.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Viser til NKIFs eget forslag vedrørende oppgjørformen.

Avd. 40, Falconbridge, foreslår:

Nr. 224

«Forbundsvisе oppgjør.»

Motivering:

For enkelte forbund, f. eks. Kjemisk, finnes spesielle problemer — støv — gass og mange stoffer hvor skadevirkningene er ukjente og stor fare for yrkessykdommer. Disse, og mange andre problemer, er det vanskelig å få gjort noe med ved samordnet oppgjør.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Nr. 225 *Avd. 44, Tyssedal, foreslår:*

«Oppgjørsformen.

LO-kongressen tar avstand fra kombinerte oppgjør og går inn for frie forbundsvise forhandlinger.»

Motivering:

Ordningen med statlig kombinert oppgjør innebærer et brudd med de frie forhandlinger mellom hovedorganisasjonene i arbeidslivet. Tidligere har det såkalte Skånlandutvalgets innstilling blitt avvist av en samlet fagbevegelse.

Med de erfaringer som er gjort ved det såkalte kombioppgjør i 1976 vil avd. 44 NKIF ta skarpt avstand fra et liknende oppgjør ved framtidige tarifforhandlinger.

Avtalen som ble inngått i 1976 er av en slik karakter at den helt overlater til de enkelte bedriftseiere å innfri løftene om reallønnsøkning eller ikke. Konsekvensene av dette vises tydelig når en ser de aksjonene som arbeidere over hele landet er tvunget ut i for ikke å få redusert reallønnen sin. I tillegg til at monopolkapitalen har fått det oppgjør de forlanger kan de i Hovedavtalens navn erklære alle aksjoner og streiker for ulovlige. Dette stiller arbeidsfolk i en situasjon som gjør at de enten må bryte Hovedavtalen eller finne seg i reallønnsenkning.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Viser til NKIFs eget forslag vedrørende oppgjørsformen.

Nr. 226 *Avd. 49, Askim, foreslår:*

«Oppgjørsformen må gi en rettferdig fordeling for alle.»

Motivering:

En kan bare slå fast at kombinerte oppgjør i realiteten er Skånlandutvalgets innstilling på en annen måte. Denne innstilling ble i sin tid forkastet av fagforeningene over hele landet. Hva vil skje ved en eventuell borgerlig regjeringsdannelse? Dette må også tas i betraktning. Den antydning som har fremkommet ved å flytte tariffrevisjonene til 1. januar tar vi skarpt avstand fra. Vi mener at dette svekker fagbevegelsens kampkraft. Vi vil opprettholde utløpet av tariffrevisjonene slik det er i dag.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 61, Odda, foreslår:

Nr. 227

«LO-kongressen må gå inn for forbundsvise tariffoppgjør i framtiden.»

Motivering:

Landsorganisasjonens medlemmer er ikke tjent med samordnet og kombinerte oppgjør inkludert statlige pakkelsesninger. Denne oppgjørformen er i tråd med Skånland-utvalgets innstilling som ble kontant avvist av fagbevegelsen.

Denne oppgjørformen fratrar oss den frie forhandlingsrett og streikeretten.

Våre egne erfaringer har vist hvor vanskelig det er å ta ut den lønnsглиndning som siste tariffavtale forutsatte.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Viser til NKIFs eget forslag vedrørende oppgjørformen.

Avd. 160, Strømmen/Lillestrøm, foreslår:

Nr. 228

«Høyere grunnlønn innen samtlige overenskomster.

Det er så mange bedrifter som betaler bare etter overenskomsten, og det er ikke levelig. Må få en levelig grunnlønn, og da sparer man mye arbeid med interne forhandlinger.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget foreslås oversendt til den nye administrasjonen i LO til vurdering.

Avd. 40, Falconbridge, foreslår:

Nr. 229

«Eldre arbeidstakere må sikres en forsvarlig betaling ved overgang til rettjobbber.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund foreslår:

Nr. 230

«NKIF vil overfor Kongressen foreslå at tariffoppgjøret for 1978 blir gjennomført som et fritt forbundsvist oppgjør.»

Motivering:

Fra 1963 til 1974 ble det ikke gjennomført noe forbundsvist oppgjør. Dette førte til at veldig mange problemer på det enkelte overenskomstplan ble forsømt.

Ved det forbundsvise oppgjør i 1974 ble det mulig å rette opp noe av dette.

Ved det samordnede oppgjør i 1976 ble det ingen mulighet til å rette på de urettferdige forhold som fortsatt gjelder de lavtlønte.

Mens gjennomsnittslønnen i industrien nærmer seg kr. 30.00 pr. time for voksne arbeidere, har vi lavtlønte som ligger på kr. 21.00 pr. time. De samme grupper som ligger på det laveste lønnsnivå har heller ingen lønnsglidning i perioden.

Vårt forbund har ved flere samordnede oppgjør forsøkt å rette på dette, uten at det har lyktes. Våre medlemmer krever derfor nå at tariffoppgjøret 1978 må gjennomføres som et fritt forbundsvist oppgjør.

Vårt forbund har ikke, ved at vi krever forbundsvis oppgjør, utelukket myndighetenes medvirkning. Vi kan imidlertid tenke oss en annen form for denne medvirkning.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 231 *Trondheim Brandkorpsforening, avd. 126, foreslår:*

«Trondheim Brandkorpsforening vil foreslå overfor LO at følgende forslag/retningslinjer blir drøftet under punkt 5 på dagsordenen, dvs. tariffpolitikken: Trondheim Brandkorpsforening er ikke motstander av den kombinerte oppgjørsform som er benyttet ved de siste tariffoppgjør, men LO må sørge for at alle arbeidstakergrupper får den samme prosentvise del i tariffoppgjøret. Når arbeidstidsnedsettelse blir en del av det kombinerte oppgjør, faller en del arbeidstakere utenom, og dette mener Trondheim Brandkorpsforening at LO bør rette på, slik at alle får den samme andel i samfunnsgodene.»

Forbundsstyrets innstilling:

En viser til forslagene fra avd. 146, 206 og 404 angående kombinerte oppgjør. Når det gjelder arbeidstiden, er det noen arbeidstakergrupper som ikke omfattes av nedsettelsen. Forslaget tiltres når det gjelder forslaget sine siste del om arbeidstiden.

Nr. 232 *Film- og Teaterteknisk Forening, Oslo, avd. 146, foreslår:*

«LO-kongressen tar avstand fra kombinerte og samordnede oppgjør. Kongressen pålegger LOs organer at frie, forbundsvis forhandlinger gjennomføres ved lønnsoppgjøret 1978 uten på forhånd fastlagte rammer.»

Motivering:

Det kombinerte samordnede oppgjøret 1976 viste med all tydelighet at fagorganiserte ikke er tjent med denne oppgjørsformen. Særlig ble lavtlønte sterkt rammet. Eksempelvis hadde en lavtlønt før oppgjøret kr. 40 382.00, etter oppgjøret kr. 43 079.00. En høyere lønnet kr. 67 662.00, ny lønn etter oppgjøret kr. 72 414.00. Men også alle de fagorganiserte som hadde enkelte forhold de ville ha

rettet på, ble forhindret i dette. Verken et dårlig lønnsnivå eller urettferdige og skjeve arbeidsforhold var det mulig å få rettet på. Denne oppgjørsformen fratar også fagbevegelsen enhver fri forhandlingsrett. Den fører også til at medlemmenes mulighet til å gjøre sin innflytelse gjeldende over forhandlingene reduseres til omtrent ingenting. Den skaper passivitet og utelukker medbestemmelse og frihet for de fagorganiserte — med andre ord: Det betyr et skritt tilbake fra vårt felles mål: Et sosialistisk samfunn. I stedet åpner kombioppgjøret veien for at arbeidsgiveren kan diktere de lønns- og arbeidsforhold de ønsker. Medlemmene i LO er derfor bedre tjent med en oppgjørsform som har som utgangspunkt forbundenes frie forhandlingsrett.

Vefsn kommunale forening, avd. 206, foreslår:

Nr. 233

«LO-kongressen går inn for prinsippet om frie forbundsvisse oppgjør og går imot samordnet oppgjør.»

Tromsø Sykehus Personalforening, avd. 404, foreslår:

Nr. 234

«Foreningen går mot kombinerte lønnsoppgjør.»

Forbundsstyrets innstilling til forslag fra avd. 146, 206 og 404:

Slik som landets økonomiske situasjon var — fant forbundet det i 1976 riktig å være med på et oppgjør hvor statens myndigheter var med. Et forbund kan ikke alene løse problemene med prisstigninger, skattelettelser m. v. Her må den samlede fagbevegelse gå inn for sammen med myndighetene å finne løsninger som til enhver tid arbeidstakerne er best tjent med.

Vurderingene om hva som tjener lønnstakerne innenfor forbundets organisasjonsområde må til enhver tid være det avgjørende.

Forslaget kan ikke tiltres.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER- FORBUND

Avd. 60, Stavanger, foreslår:

Nr. 235

«LOs representantskap skal ikke mot forbundets vilje vedta at det skal være med i fellesoppgjør.»

Avd. 8, Tromsø, foreslår:

Nr. 236

«Prinsipielt går avdelingen inn for bransjevise — eller såkalte forbundsvisse oppgjør, da vi hittil synes å ha størst utbytte av slike oppgjør. I de fleste av NNNs bransjer er det vanskelig å få til en forsvarlig og rimelig lønnsutvikling i tariffperioden. I de tilfeller flertallet går inn for samordnede oppgjør, må det tas spesielle hensyn til de grupper som har vanskeligheter med lønnsutviklingen. Dette må skje ved rettferdige lavtlønnstillegg og

etablering av former for fortjenesteutviklingsgaranti — som kan gi de mest utsatte bransjene en rimelig kompensasjon for manglende lønnsutvikling i tariffperioden.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i forslaget til avdeling 8, Tromsø, når det gjelder synet på lønnsutviklingen og tiltakene i den forbindelse. Dette er et forhold LO må ta sterkere hensyn til i fremtiden uansett hvilken oppgjørsform som anvendes.

Nr. 237

Avd. 602, Stavanger, foreslår:

«Etterbetaling ved tariffoppgjør.

Vi foreslår at LO går sterkt inn for å få lovfestet at de nye lønnssetser etter et tariffoppgjør skal gjøres gjeldende fra den dato tariffavtalen løp ut.

Dette må gjelde selv om man får en konflikt i forbindelse med oppgjøret.»

Motivering:

Vår erfaring fra streiken innen kjøttindustrien i 1974 var at nettopp på dette punkt burde man hatt en slik regel.

Det førte også til at våre tillitsmenns redelighet ble trukket i tvil fra flere hold. Da man mente at de allerede før avstemning burde advart medlemmene om at dersom det ble streik, så ville man ikke få etterbetalt. Dette mener vi bør unngås i fremtiden. Samtidig som det jo er et økonomisk tap for våre medlemmer, som vi mener de ikke i nevnte situasjon skulle tape.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke anbefale forslaget. Det har for øvrig i flere tilfelle hendt at lønnstillegg ved tariffrevisjonene har trådt i kraft fra før tidspunktet for utløp av den gamle overenskomst.

NORSK SJØMANNFORBUND

Nr. 238

Norsk Sjømannsforbund foreslår for Kongressen å fatte følgende vedtak:

«*Tariffpolitikken i oljeindustrien.*

Bransjer eller industrier som har sterke innslag av personalforeninger som ikke står tilsluttet LO, eller landssammenslutninger for øvrig, unntas fra framtidige felles tariffoppgjør, eller kombinerte samordnede tariffoppgjør.»

Motivering:

Blant operatørselskapene i oljeindustrien er det en åpenbar favorisering av såkalte «firmaforeninger», — en organisasjonsform som står utenfor alle forbund eller landssammenslutninger.

Disse foreningers «forhandlingsrett» bygger som regel på en særlig forståelse med vedkommende bedrift, og lønnsreguleringene skjer uavhengig og utenom de forpliktelser et kombinert og samordnet oppgjør fører med seg. Den skjeve lønnsutvikling dette fører med seg skader fagbevegelsen.

NORSK SOSIONOMFORBUND

Forbundsstyret foreslår:

Nr. 239

- NOSO vil fremme følgende forslag til vedtak:
- LO skal ved de framtidige tariffoppgjør kreve:
 - at det blir frie forbundsvise forhandlinger
 - at det ikke blir kombinert oppgjørsform.

Forbundsstyret foreslår:

Nr. 240

- LO skal ved neste tariffoppgjør kreve:
 - at lønnsforholdene for lavtlønte bedres
 - at lønns skillet mellom manns- og kvinneyrker utjevnes.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2—10, Regjeringskvartalet, foreslår:

Nr. 241

«Tariffrevisjonen 1976 ble gjennomført som et kombinert, samordnet oppgjør. På tross av at LO's ledende organer, etter press fra grunnorganisasjonene, har gått imot Skånland-utvalgets forslag om inntektspolitisk råd, har man altså fått et tariffoppgjør etter et mønster som er til forveksling likt det avviste Skånland-utvalgets opplegg. Dette har ført til at de fagorganisertes muligheter for å innvirke på sine lønnsvilkår, er blitt redusert til noen bokstaver på en stemmeseddel. I stedet er våre lønnsforhold blitt en del av statsbudsjettet. Og de lønnsøkninger som arbeidskjøperne skulle ut med, er blitt betalt av lønns mottakerne sjøl gjennom subsidier og skattereduksjoner over statsbudsjettet. Vi har fått en situasjon hvor man har fått 3 avtaleparter i stedet for 2. Dette har medført inngrep i den frie forhandlingsretten, og situasjonen er nå slik at staten vil ha mulighet for å bli den ledende parten i lønnsforhandlingene.

Videre inneholdt Kleppe-pakka et løfte om 2-3 % økning i realdisponibel inntekt. Men det regnestykket forutsatte en betydelig lønns glidning i perioden, noe som ikke vil bli alle til del.

Kombinerte, samordnede oppgjør betyr enda sterkere sentralisering av tariffoppgjørene og fjerner enhver mulighet for den enkelte gruppe fagorganiserte til å kjempe for sine krav innenfor avtaleverkets rammer.

Kombinerte, samordnede oppgjør må derfor avvises som framtidig oppgjørsform.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

«1. LO har stort sett basert seg på gjennomsnittstall for alle statsansatte eller store og uensartede grupper av statsansatte ved vurderingen av de generelle krav og den samlede ramme for tariffavtalene.

For å få en bedre oversikt over lønnsutviklingen for statsansatte må en ved tariffoppgjørene først og fremst ta utgangspunkt i lønnsutviklingen for nøyaktig spesifiserte stillingsgrupper og generelle tillegg som kommer alle til gode.

Statistikk over stillingsgrupper og eventuell annen statistikk gjøres tilgjengelig for samtlige medlemmer i god tid før fristen for innlevering av tariffkravene. Samme statistikk gjøres kjent for medlemmene etter at tarifforslaget foreligger. Det lages også prognoser for minst ett år framover. For at tariffkrav og tarifforslag skal kunne vurderes på en skikkelig måte, er det nødvendig at tallene refererer seg til tariffperiodene og ikke til kalenderår.

Lønnsstatistikken må gi oversikt over nominell lønn, disponibel lønn, disponibel reallønn, konsumprisindeks og direkte skatt. I tillegg må det gis opplysning om den gjennomsnittlige produktivitetsutviklingen i samfunnet.

Det er viktig at statistikken og debattopplegget for tariffoppjøret presenteres medlemmene på en slik måte at det ikke virker ledende med hensyn til hva medlemmene skal mene.

2. For å få en bedre oversikt over lønnsutviklingen for ansatte i det øvrige næringsliv, er det på liknende måte som for statsansatte nødvendig å ta utgangspunkt i lønnsutviklingen for nøyaktig spesifiserte stillingsgrupper og generelle tillegg som kommer alle til gode.»

Motivering:

Forslagets punkt 1 er med formelle endringer identisk med den generelle delen av et vedtak fattet på NTLs landsmøte i 1974. Det må være en sjølsagt sak at den enkelte fagorganiserte når han/hun skal ta stilling til et forslag til tariffavtale, skal ha rett til å få informasjon om hvordan lønnsutviklingen har vært de senere tariffperioder og informasjon om hva en realistisk prognose om hvilken lønnsutvikling avtaleforslaget vil føre til *for den enkelte jobb eller arbeidsområde*.

Til i dag har det vært vanlig at lønnsstatistikken og prognosene begrenser seg til gjennomsnittstall for alle lønnstakere eller store og uensartede grupper av lønnstakere. Denne type informasjon er viktig for Finansdepartementet når den økonomiske politikk skal fastlegges. Arbeidsgiverne har trolig også nytte av slike opplysninger. Men gjennomsnittstall forteller så godt som ingenting om hvordan lønnsutviklingen *for den enkelte lønnstaker* har vært og hva resultatene av avtalen *for den enkelte* vil bli ifølge en realistisk prognose.

Det ligger i sakens natur at gjennomsnittstall innebærer en sammenlikning av grupper som kommer godt ut med grupper som kommer dårlig ut. Men vel så viktig er det å være merksam på at gjen-

nomsnittstall også er påvirket av strukturendringer. Dette kan være overgang fra lavtlønnsnæringer til høytlønnsnæringer og at den samlede arbeidsstokk over tid inneholder prosentvis flere arbeidstakere med fagutdanning.

På grunn av slike strukturendringer er det teoretisk ingenting i veien for at samtlige enkeltstillinger eller -jobber går ned i lønn samtidig med at gjennomsnittslønnen stiger. (Rent teoretisk kan vi også ha om strukturendringene går andre veien, at lønnen i enkeltjobbene går opp, samtidig med at gjennomsnittslønnen går ned.) For statsansatte har vi indikasjoner for at den økning i gjennomsnittslønn som har funnet sted de siste 8—9 år så godt som i sin helhet består av slike strukturendringer. Det har vært reell økning i begynnerlønninger og i enkelte ekstreme lavtlønnsstillinger. I samband med det kombinerte inntektsoppgjør i 1976 ble det så godt som bare informert om at avtalen ville gi 3 prosent økning i disponibel realinntekt i gjennomsnitt. De opplysninger som er kommet senere forteller at økningen i gjennomsnitt vil bli større enn 3 prosent. Også fra Finansdepartementet er det høsten 1976 gitt uttrykk for at lovnaden ikke innebærer at alle lønnstakere skal få en økning på 3 prosent.

De store oljeinntekter staten vil få vil medføre at lønnstakerne i en årrekke framover vil få en sterkere økning i disponibel realinntekt enn i reallønn. Om denne antakelsen ikke vil slå til, vil det bety at lønnstakerne ikke får tildelt noe av oljeinntektene. Første gang NTLs avdeling i Statistisk Sentralbyrå utarbeidet statistikk over utviklingen av disponibel realinntekt i 1970/71, sendte vi en artikkel til Tjenestemannsbladet om dette materialet. Denne artikkelen ble nektet inntatt med den begrunnelse at LOs økonomiske kontor hadde uttalt at det ikke var i LOs interesse å nytte begrepet disponibel realinntekt i tariffsammenheng. I det siste har LO skiftet syn, slik at det nå mest bare blir gitt informasjon om disponibel realinntekt.

Skal informasjon i samband med tariffoppgjør ha noen mening, er det nødvendig å ha med data om utviklingen i så vel nominell lønn, reallønn, disponibel realinntekt og også arbeidsgivernes lønnskostnader (lønn med tillegg av arbeidsgivernes trygdeavgift).

Siden tariffperioden ikke faller sammen med kalenderåret må det informeres om tall som jamfører avtaleår og tariffperiode.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget bør henvises til å tas opp i forbindelse med tariffoppgjøret/justeringsoppgjøret i Staten.

Nr. 243 *Avd. 2-12, Statistisk Sentralbyrå, Oslo, foreslår:*

«LO-kongressen mener at kombinerte, samordnede tariffoppgjør må avvises som framtidig oppgjørsform ved tariffoppgjørene. Et kombinert, samordnet oppgjør styrker statens kontroll med lønnsnivået. Dette kan bare skje ved at fagbevegelsen får redusert sin makt over lønnsfastsettelsen. Fagforbundene sitt formål er å ivareta sine medlemmers økonomiske og faglige interesser. De skal ikke bli en halvoffisiell del av staten og dermed bli nødt til å markedsføre statens syn i fagbevegelsen. Tvert imot skal fagbevegelsen fremme medlemmenes syn overfor N.A.F. og regjeringa. Vi må kreve av regjeringa at den driver en pris- og inntektspolitikk til fordel for lønnstakerne, uavhengig av de frie tarifforhandlingene mellom LO og N.A.F. og mellom de statsansatte organisasjoner og staten.

Landsorganisasjonen må til enhver tid stå helt fritt i valg av virkemidler og pressmidler i kampen for lønnstakernes arbeids- og lønnsvilkår. I realiteten vil streikeretten bli fjernet ved kombinerte og/eller samordnede oppgjør. Et brudd ved slike oppgjør vil medføre generalstreik, noe ingen regjering vil kunne akseptere.

LO-kongressen er derfor av den oppfatning at medlemmene vil være best tjent med, og ha størst innflytelse ved forbundsvise tariffoppgjør.».

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 244 *Avd. 2-19, Forbrukerrådet, foreslår:*

«Resultatene av tariffoppgjøret i 1976 har vist det mange hevdet på forhånd, nemlig at kombinerte oppgjør er en oppgjørsform som tjener arbeidskjøperne og fratrar fagbevegelsen rettigheter den tidligere har tilkjempet seg.

LO vil gå imot fortsatt statlig innblanding i inntektsoppgjørene mellom partene i arbeidslivet.

LO går inn for frie forbundsvise forhandlinger. Fagbevegelsen må selv sette makt bak kravet om en reell lavtlønnsprofil på oppgjørene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 245 *Avd. 2-30, Kommunal og arbeidsdepartementet, foreslår:*

«Tariffpolitikken.

LO-kongressen vil gå imot prinsippet med kombinerte inntektsoppgjør.

Tariffoppgjørene i neste kongressperiode må basere seg på følgende prinsipper:

- Avvisning av statlig innblanding i inntektsoppgjørene. herunder også alle forsøk på å la tariffperiodene og budsjettperiodene falle sammen.
- Forbundsvise oppgjør og avstemminger.
- Streikerett ved lokale forhandlinger.
- Helautomatisk indeksregulering.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Forening 29, Lånekassens Tjenestemannslag, foreslår:

Nr. 246

«Samordnede og kombinerte oppgjør er en oppgjørsform som gir det enkelte forbund, forening og medlem liten innflytelse på lønnsoppgjøret.

Forbund med store lavtlønnsgrupper og med liten lønnsglidning i tariffperioden kommer erfaringsmessig dårligst ut med den oppgjørsform som ble valgt i 1976.

Den kombinerte oppgjørsformen gir liten plass for skikkelige direkte lønnstillegg til lavtlønnsgruppene.

Erfaringen med samordnede og kombinerte oppgjør er at spesielle krav fra enkeltmedlemmer og de enkelte arbeidsplasser ikke blir hørt. Denne oppgjørsformen tar lønnsoppgjørene ut av hendene på den enkelte fagorganiserte.

LTLs forslag til vedtak på LO-kongressen er:

«LO-kongressen pålegger LOs organer å gå inn for forbundsvisе forhandlinger ved tariffoppgjørene i den kommende 4-årsperioden uten Statens medvirkning i oppgjørene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Forening 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

Nr. 247

«Bruk av lønnsnemnd.

LO avviser bruk av lønnsnemnd for å løse konflikter.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Forening 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

Nr. 248

«LO-kongressen går inn for frie forbundsvisе oppgjør, og mot kombinerte samordnede oppgjør. Kombinerte oppgjørsformer hvor en kobler tariffoppgjør og statsbudsjett eller tiltak som legger opp til slike løsninger kan ikke aksepteres.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Forening 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

Nr. 249

«Tarifforslag.

Alle tariffkrav i forbindelse med tariffrevisjoner innsendt til forbund fra lokalorganisasjonene må snarest sendes samlet ut til lokale foreninger/avdelinger/klubber.»

Motivering:

Ved at organisasjonsleddene blir kjent med alle tarifforslag som er fremmet, får man en oversikt over kravene samlet, og også anledning til å se forholdet mellom lokale krav og sentrale krav.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 250 *Avd. 71-2, Norges Skatterevisorers Landsforening, Oslo avd., foreslår:*

«Ved framtidige tariffoppgjør anmodes Landsorganisasjonen å ta avstand fra bruk av den kombinerte oppgjørsformen som ble benyttet ved tariffoppgjøret 1976.»

Motivering:

Ved at staten kommer med som en egen part ved tariffoppgjørene blir fagbevegelsens organisasjoner gitt redusert betydning. De fagorganiserte vil oppfatte det som at tariffoppgjørene går inn som en post i statsbudsjettet slik at deres organisasjoner ikke lenger har noen avgjørende innflytelse over det virkefelt som av mange er oppfattet som fagbevegelsens viktigste, lønnspolitikken. Dette vil føre til passivisering av medlemmene og reduksjon av fagbevegelsens kampkraft.

Det er videre et kjennetegn ved den kombinerte oppgjørsformen at ethvert forsøk på å få til en rimelig fordeling av produksjonsøkningen har falt bort. Det vil ikke være mulig gjennom den kombinerte oppgjørsformen å gi de ansatte en større andel av den merverdi de produserer da begrepet overhodet ikke er med under oppgjørets utarbeidelse.

Det som derimot skjer ved et kombinert oppgjør er at staten forsøker å sikre lønnstakerne en reallønnsøkning, dels ved redusert skattetrekk og dels ved at en del av det som allerede er innbetalt i skatter gis tilbake i form av subsidier i et forsøk på å holde pristigningen under et visst nivå. Felles for begge tiltakene er at de medfører reduserte inntekter for staten til dekning av fellesforbruket. Det at utbyggingen av fellesgodene i samfunnet reduseres, vil i første rekke ramme de fra før svakest stilte gruppene, de som er avhengig av et godt utbygd sosialvesen og utkantstrøk hvis opprettholdelse avhenger av et velutviklet offentlig kommunikasjonsnett. Dette er en følge av den kombinerte oppgjørsformen som har vært lite framme i diskusjonen, men som ikke av den grunn blir mindre alvorlig, selv om den til en viss grad har vært mulig å dempe ved å tære på framtidige oljeinntekter.

Et siste vesentlig ankepunkt er at de kombinerte oppgjørene blir så kompliserte at det ikke er mulig for den enkelte lønnstaker på selvstendig grunnlag å vurdere hva resultatet vil bety for utviklingen i kjøpekraften.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 101-15, Landsforeningen for Forsvarets Personell, Haakonsværn, foreslår:

Nr. 251

«Avlønning arbeidsledere i Staten.

LO må arbeide for å få en mer rettferdig avlønning for arbeidsledere i Staten i forhold til dem de er satt til å lede og sett i relasjon til avlønning for arbeidsledere i andre forbund både innenfor og utenfor LO.»

Motivering:

Den avlønning som i dag skjer for verksmester/verkstedsleder i Staten henholdsvis 4 og 7 prosent over gjennomsnitt fagarbeider virker klart diskriminerende for denne gruppen sett i forhold til avtaler i det private næringsliv, hvor det er bestemt at arbeidsledere/formenn skal lønnes 23 prosent høyere enn gjennomsnittet av de voksne arbeidere de har under seg.

Selv om reguleringstakten for lønnstilleggene for arbeidslederne og det private næringsliv er forskjellig, virker forholdet som en nedvurdering av arbeidsledere ansatt i staten.

Dette forhold bør belyses og rettes på.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget bør henvises til å tas opp i forbindelse med tariffoppgjør/justeringsoppgjør i Staten.

Avd. 107-36, Likningsetaten, Telemark, foreslår:

Nr. 252

«Tariffpolitikken.

Avdelingen er kjent med at Regjeringen har antydnet at lønnsoppgjørsperioden bør løpe fra 1. januar, slik at det faller sammen med budsjettterminen.

Etter vår oppfatning må både forbundene og LO gå mot dette. En slik sammenkopling vil etter vårt syn innskrenke den frie forhandlingsretten. Videre vil lønnstakernes streikevåpen nærmest bli en «papirtiger», fordi en streik vil kunne velte hele det økonomiske opplegget for myndighetene. Da er det altfor lett å gripe til tvungen lønnsnemnd.

Etter den debatt som foregikk i LO høsten 1975 vedrørende pris- og inntektspolitisk samarbeid, kom det klart fram at flertallet av LO-medlemmene ikke ønsket et opplegg med et pris- og inntektspolitisk råd som antydnet av Skånland-utvalget. Fagbevegelsen gikk inn for et kombinert oppgjør våren 1976 som en situasjonsbestemt løsning.

Fagbevegelsen må bevare den frie forhandlingsretten. Vi må fortsatt ha et reelt streikevåpen, og vi må være sikret en demokratisk behandling av alle opplegg ved tariffoppgjørene. Det er medlemmene som skal bestemme. Vi kan ikke godta noen form for sentralstyring på dette punkt.

Vi ber derfor om at LO går imot at tariffperiodene legges samtidig med budsjettterminene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke se at en samordning av tariff- og budsjettperiodene nødvendigvis må få avgjørende innflytelse på den frie forhandlingsretten, men slutter seg for øvrig i den nåværende situasjon til forslaget.

Nr. 253 *Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen,*
foreslår:

- a) Tariffrevisjonen 1976 ble gjennomført som et kombinert oppgjør. Det ble garantert at resultatet første år skulle bli 3 prosent økning i disponibel realinntekt for LO-medlemmer med gjennomsnittsinntekt. Regnestykket baserte seg bl.a. på en forutsetning om 4,5 prosent gjennomsnittlig lønnsglidning første år.

Lønnsglidning fordeler seg svært ujevnt på ulike lønsmottakergrupper, og det har hele tiden vært klart at store grupper ikke ville komme opp i en lønnsglidning på 4,5 prosent. Det er derfor på det rene at en rekke lønsmottakere ikke vil få den forutsatte realinntektsøkning på 3 prosent første år.

Kongressen vil kreve at framtidige tariffoppgjør må føre til en rimelig inntektsutvikling for alle lønsmottakere uansett lønnsglidning. Kongressen kan derfor ikke akseptere at lønnsglidning heretter trekkes inn i tariffoppgjørene.

- b) I LOs informasjonsmaterieell om tariffoppgjøret 1976 var ikke forutsetningen om lønnsglidning nevnt, og det var ikke klargjort hvordan økningen i disponibel realinntekt skulle sikres. Medlemmene ble dermed bedt om å stemme over tarifforslaget uten å ha fått informasjon om avgjørende forutsetninger for forslaget. Kongressen vil sterkt beklage at LOs ledelse unnlot å gi slik informasjon.
- c) Det kompliserte opplegget og den mangelfulle informasjon ved tariffoppgjøret 1976 viste at kombinerte oppgjør reduserer de fagorganisertes innflytelse på tariffoppgjøret. Dette, sammen med det dårlige resultat oppgjøret har gitt for store grupper av lønsmottakere, viser at den kombinerte oppgjørsformen bør avvises for framtida.
- d) Frie forbundsvisse oppgjør er den oppgjørsform som gir de enkelte grupper størst mulighet til å få tariffavtaler som samsvarer med deres særegne krav og behov. Kongressen vil derfor gå inn for at tariffoppgjørene heretter gjennomføres som forbundsvisse oppgjør.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 254 *Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen,*
foreslår:

«De kombinerte oppgjør har ført til en sammenkobling av tariffoppgjør og statsbudsjett som drastisk reduserer de fagorganisertes innflytelse og handlefrihet ved tariffoppgjørene.

Behandlingen av statsbudsjettet for 1977 har klart vist dette: Skattelettelse holdes tilbake for å bli brukt som bytemiddel ved det «lille tariffoppgjør» våren 1977. Lønsmottakerne skal på denne måten presses til å gi avkall på

tiltrente og rettferdige lønnstillegg. Arbeidsgiverforeningen er selvsagt svært godt fornøyd med et slik opplegg, noe som bare bekrefter at det er vi lønnsmottakere som får betale.

Kongressen vil gå imot at statsbudsjett og tariffoppgjør kobles sammen på denne måten. Kongressen vil også gå imot at tariffperiodene endres for å muliggjøre enda sterkere kobling.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 108-30, Tjenestemannslaget ved Forskningsinstituttet i Oslo, foreslår:

Nr. 255

«*Forbundsvis oppgjør.*

LO-kongressen 1977 går inn for frie og forbundsvis oppgjør uten innblanding fra staten. Dette er en nødvendig forutsetning for reelle forhandlinger med muligheter til å sette makt bak kravene.

LO-kongressen vil uttale at de siste oppgjørene er i tråd med Skånland-utvalgets innstilling om et inntektspolitisk råd som skal bestemme inntektene over hodet på arbeidstakerne. Denne innstillingen peker inn i et korporativt system uten frie forhandlinger, uten streikerett og med sterk statlig innblanding. Innstillingen ble avvist av de fagorganiserte på alle plan. LO vil derfor heretter ikke gå inn for slike oppgjørsformer.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet, foreslår:

Nr. 256

«*Frie forbundsvis lønnsoppgjør.*

Samordna inntektsoppgjør og Kleppe-pakker er ikke i de fagorganisertes interesse. Kampen mot Skånland-utvalgets innstilling viser hvor de fagorganiserte står i denne saken. Den stadige tendensen til å koble statsbudsjett og tariffoppgjør er i praksis å følge opp Skånland-utvalgets intensjoner. Denne praksis gjør den frie forhandlingsretten til en illusjon.

Frie forbundsvis oppgjør ivaretar medlemmenes interesser best, og lar den enkeltes mening komme best til uttrykk.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet, foreslår:

Nr. 257

«*Avvikling av akkordlønnssystemer.*

LO anbefaler forbundene å arbeide for en avvikling av lønnsavtaler som baserer seg på akkordlønnssystemer, slik at en sanerer disse ordningene innen rammen av en femårsperiode.»

Forbundsstyrets innstilling:

Dette spørsmålet bør en overlate til det enkelte tariffområdet å avgjøre.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 258 *Forening 25, Narvik, foreslår:*

«Forbundene og LOs representantskap må til enhver tid vurdere situasjonen og velge oppgjørsform ut fra hva som tjener de fagorganiserte, både på lang og kort sikt.»

Motivering:

Selv om det i visse situasjoner åpenbart er nødvendig og riktig med kombinerte oppgjør, som det som ble benyttet i vår, må ikke denne oppgjørsformen fastlegges som den eneste i fremtiden.

I vurderingen må det tas hensyn til de lavest lønnte og selvsagt må det tas hensyn til at ikke et eventuelt lønnstillegg blir spist opp av inflasjon.

Et tariffoppgjør har store samfunnsmessige konsekvenser som derigjennom påvirker den enkelte og hans families daglige liv. Forbundene og LOs representantskap må derfor være sitt sosiale og samfunnsmessige ansvar bevisst.

Nr. 259 *Forbundsstyrets innstilling:*

Uttalelsen tiltres, under henvisning til LOs vedtekter § 9, punkt 2.

Forening 36, Hammerfest, foreslår:

«Vi går inn for forbundsvis frie forhandlinger.
Nei til statsdirigerte «kombioppgjør».»

Motivering:

Under det første året med kombioppgjør har det avslørt seg store svakheter med dette. Bl. a. grunnlaget for 3 prosent reallønnsøkning var at man klarte å forhandle seg til 4,5 prosent lønnsglidning på det lokale plan. Dette vet vi at bare grupper innen jern- og metall, og noen få andre grupperinger klarte, mens lavtlønnsfagene var avskåret fra dette.

Arbeidsplassene er ikke blitt tryggere selv om vi (staten) betalte størstedelen av oppjøret. Dette viser alle de oppsigelser og bedriftsnedleggelse i år.

Vi er ikke imot at staten skal være med og trygge reallønnsøkningen, men de kan komme inn på et senere tidspunkt når partene

har forhandlet seg ferdig, da kan staten komme med prisdempende tiltak og subsidier, videre på både statsbudsjettet og de kommunale budsjettforslag kom det et ras med avgiftsøkninger, så kom strøm, kloakk osv. Dette var ikke i tråd med intensjonen til kombiopp-gjøret.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

Forening 36, Hammerfest, foreslår:

Nr. 260

«LO må arbeide for:

1. Gjennomføring av prisstopp og maksimalpriser.
2. Unødvendige og fordyrende mellomledd må avskaffes.
3. Det må foretas en grundig undersøkelse av avansene, og de må settes ned der de er urimelig høye.»

Forbundsstyrets innstilling:

En absolutt betingelse for at myndighetene skal kunne gripe inn overfor urimelige pris- og avanseøkninger er at prislovens § 18 endres. Lovens bestemmelser om at det er forbudt å kreve urime- lige priser må defineres nærmere.

Forslagene oversendes Sekretariatet.

Forening 64, Haugesund, foreslår:

Nr. 261

«LOs representantskap må ved kommende tariffoppgjør søke gjennomført lønnsreguleringen på annen måte enn ved prosentoppgjør for enkelte yrkes- grupper, slik at lønnstilleggene blir jevnere fordelt mellom høytlønns- og lavtlønnsgrupper.»

Motivering:

Ved tariffrevisjonene har det i flere år vært vanlig med prosent- vise tillegg i lønnsoppgjørene i visse yrkesgrupper. Dette forhold mener avdelingen i for stor grad har ført til at de høyeste inntekts- grupper har fått de største lønnstillegg. Dette har gang på gang ført til en skjev lønnsutvikling for de lavere og midlere inntektsgrupper. Særlig urettferdig virker dette når kompensasjon for prisstigning også gis i prosenter. Det medfører jo at de høytlønte gis atskillig større kompensasjon for prisstigningen enn de lavtlønte som har de største vanskeligheter med å få endene til å møtes.

Forbundsstyrets innstilling:

Oversendes Sekretariatet.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 262 *Asker faglige samorganisasjon foreslår:*

•*Målsettingen ved framtidige lønnsoppgjør.*

LO og forbundene må i framtida føre en solidarisk tariffpolitikk slik at alle tillegg gis med samme krone og øre-tillegg og ikke prosentvise tillegg som resulterer i at de med høyeste inntekt får de høyeste lønnstillegg.

Asker faglige Samorganisasjon vil spesielt understreke fagbevegelsens ansvar for at uføretrygdedes og pensjonistenes levevilkår blir ivaretatt på en betryggende måte.

Uavhengig av oppgjørformene må fagbevegelsen gjøre sin innflytelse gjeldende for at uføre og pensjonister får sin fortjente andel av velstandsutviklingen.»

Nr. 263 *Bergen faglige samorganisasjon foreslår:*

•*Overtid på søn- og helligdager og dager før disse.*

Bestemmelsen i overenskomstene om 100 prosent tillegg inntil siste helligdagsaften kl. 22.00, må bort.»

Motivering:

I svært mange bedrifter blir ikke denne avtalen håndhevet lenger, den bør derfor fjernes.

Nr. 264 *Drammen faglige samorganisasjon, foreslår:*

•*Overgang til fastlønnsordning i arbeidslivet.*

Drammen faglige samorganisasjon foreslår innført et fastlønnssystem for det private næringsliv og i denne forbindelsen ber vi om at det jobbes for en likestilling av teoretisk og praktisk utdannelse. Etter vår mening er det beste utgangspunkt for et lønnssystem at vi må yte etter evne og få etter behov.

Motivering:

Med bakgrunn i de erfaringer vi har i dag, med de såkalte fastlønnsordninger som er gjennomført i deler av det private næringsliv, vil Drammen faglige samorganisasjon be LO-kongressen om å gi sin tilslutning til at den nye LO-ledelsen får i mandat å arbeide for et felles fastlønnssystem. Det er vår erfaring at våre nåværende systemer varierer ganske mye innen LOs rekke. Fordeler og ulemper med fastlønnssystemer har vært grundig drøftet innen fagbevegelsen og vi viser til denne debatt.

Nr. 265 *Lier faglige samorganisasjon foreslår:*

•*Framtidige tariffoppgjør og lavtlønnsproblemet.*

Til tross for at skattejusteringene de siste år i noen grad har falt de lavtlønte til gode, synes vi det fremdeles er for stor forskjell mellom de lavtlønte og de som ikke er lavtlønte. Vi er klar over at det er mange av bedriftene som ikke har bedre betalingsevne, men vår oppfatning av dette

er at kan staten subsidiere jordbruket lønnsmessig, kan den også subsidiere industrien. Vi ville derfor se det som meget positivt, om Landsorganisasjonen ville (kunne) gjøre noe med dette problem.

Vi foreslår følgende:

1. At LO ved neste tariffrevisjon tar opp dette spørsmål med N.A.F., for om mulig å la hele det generelle tillegget tilfalle de lavtlønte.
2. Hvis dette ikke er mulig, må LO på en eller annen måte lage et skikkelig oppgjør for de lavtlønte.

Fra Sekretariatet:

Nr. 266

Innstilling til punkt 5 a) vedrørende oppgjørsformene m.v. vil bli lagt fram på Kongressen.

Retten til tariffavtale.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Avd. 22, Stavanger, foreslår:

Nr. 267

«LO må øve påtrykk på de politiske myndigheter for å få lovfestet alle arbeidstakers rett til overenskomst i sitt arbeidsforhold.»

Motivering:

Det må være enhver arbeidstakers menneskerett å få sine arbeids- og lønnsforhold ordnet gjennom opprettelse av overenskomst/tariffavtale med sin arbeidsgiver.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 274, Kristiansand, foreslår:

Nr. 268

«LO må gjennom politiske kanaler sørge frembrakt et lovverk som ikke gjør det mulig for uorganiserte arbeidsgivere å nekte å inngå overenskomst og tariffavtaler med organiserte arbeidstakere.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 388, Bodø, foreslår:

Nr. 269

«Det henstilles til LO-kongressen om aktivt å medvirke til å få vedtatt et lovutkast som sikrer arbeidstakers rett til å opprette tariffavtale, jfr. «Kryset-saken».»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 270 *Avd. 115, Bodø, foreslår:*
«Enhver arbeidstaker i Norge må gis rett til å inngå tariffavtale, og enhver arbeidsgiver må tilpliktes å inngå denne.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltrer prinsippet i forslaget, men forutsetter at avtalen opprettes av medlemmenes organisasjon.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

- Nr. 271 *Bergen Handel og Kontor foreslår:*
«LO må arbeide for at det lovfestes:
Dersom 50 prosent av dem som kommer inn under tariffavtalen krever at det skal opprettes overenskomst, er bedriften pliktig til dette.»

Motivering:

Vi krever at det i loven også må være straffebestemmelser, eventuelt at bedriften blir fratatt retten til å drive virksomhet dersom den nekter å opprette overenskomst.

- Nr. 272 *Bærum Handel og Kontor, foreslår:*
«Der mer enn 50 prosent er organisert, skal det være organisasjonsplikt for de øvrige.
Retten til å være organisert lovfestes.»

- Nr. 273 *Oslo, avdeling 8, foreslår:*
«Landsorganisasjonen må sikre avtalerett for alle organiserte uavhengig av organisasjonsprosenten på en bedrift.»

- Nr. 274 *Rana Handel og Kontor foreslår:*
«Sekretariatet pålegges å øve sin påvirkning på Storting og Regjering for å få vedtatt en lov som under straffeansvar forbyr arbeidsgivere å oppre organisasjonsfiendtlig overfor sine ansatte.»

Motivering:

Til tross for at en skulle tro at det ikke er mulig i år 1976, så viser det seg at arbeidsgivere i mange tilfelle driver ren forfølgelse av de personer som prøver å bringe fagbevegelsen inn på deres arbeidsplasser.

Oppsigelser har forekommet ofte — og i andre tilfeller gjøres ansettelse betinget av f. eks. at vedkommende ikke er — eller blir — fagorganisert.

Vi viser til f. eks. Kryssetsaka og andre liknende saker hvorav mange ikke kommer til allmennhetens kjennskap.

Forbundsstyrets innstilling:

Samtlige foranstående forslag tar i en eller annen form sikte på å styrke de organisertes stilling overfor vanskelige arbeidsgivere og overfor uorganiserte. Disse spørsmålene reiser mange vanskelige juridiske og organisasjonsmessige problemer som krever flere avveininger. Forbundsstyret viser til at disse problemer for tiden drøftes i Landsorganisasjonen med sikte på å finne en tilfredsstillende løsning.

Forslagene foreslås oversendt Sekretariatet.

HOTELL- OG RESTAURANTARBEIDERFORBUNDET

Bodø Hotell- og Kaféarbeiderforening foreslår:

Nr. 275

«Landsorganisasjonen må kreve innført lovregler som kan binde arbeidsgiverne til å undertegne tariffavtaler som fagbevegelsen krever opprettet.»

Motivering:

Forholdene vedrørende handelsbedriften «Krysset» i Bodø viser at en arbeidsgiver totalt neglisjerer fagbevegelsen og ikke vil innordne seg vanlige praktiserte normer for avtalemessige vilkår for sine ansatte.

Slike forhold må fagbevegelsen ikke lenger tolerere.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 276

«Avdelingen foreslår at retten til tariffavtaler må være like selvfølgelig som retten til å organisere seg. Uten tariffavtaler har de organiserte få fordeler av sitt medlemskap. Derfor må kravet om tariffavtaler for de organiserte lovfestes. Tariffavtalen må deretter endres til bare å gjelde de organiserte. Derigjennom vil vi også kunne bidra til å gjøre fagforeningsboka til det gullkantede papir den var tenkt å være. Kravet om 50 prosent organisasjon av de ansatte for å inngå tariffavtale må frafalles.»

Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 277

«LO må gå inn for en forsterket lovbestemmelse når det gjelder opprettelser av tariffavtaler.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg i prinsippet til forslaget, men vil peke på at også avtaleverket i denne forbindelse vil bli berørt, og ber om at dette blir vurdert i forhold til revisjon av Hovedavtalen.

Kravet om 50 prosent organisasjon må etter forbundsstyret syn opprettholdes.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 278 *Hadeland kommuneforening, avd. 35, foreslår:*

•Vi har også en gruppe mennesker som arbeider i privat næring, institusjoner o.l., som ikke kan få den rett i sitt lønns- og arbeidsforhold som andre fagorganiserte, fordi 50 prosent flertall må til på den enkelte arbeidsplass for at arbeidsgiveren må opprette avtale med det forbund vedkommende sorterer under. Dette er en sak som kan løses med faglig/politisk samarbeid. Det skal lønne seg for alle å være organisert.

En løsning for de som arbeider i private institusjoner som f. eks. aldersheim, miljøheim, psykiatriske sykeheim o.l. kan være at de kommuner som plasserer sine klienter i private institusjoner pålegges at det skal være opprettet avtaler med NKF der de plasserer sine klienter.

Slike private institusjoner er jo svært ofte familieforetak med få ansatte i hel- eller deltidstillinger. Dette fører til at det ikke er mulig å få flertall for oppretting av avtale med NKF. Det er et framtidskrav at den som er organisert får sin rett i sitt lønns- og arbeidsforhold.

Forbundsstyrets innstilling:

Oversendes Sekretariatet.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 279 *Bodø faglige samorganisasjon foreslår:*

•Ut ifra den situasjon vi er kommet i når det gjelder streiken ved Krysset A/S, har Bodø faglige Samorganisasjon diskutert denne saken på styremøte den 10. november. Det ble tatt følgende vedtak:

Vi er kjent med at LO har satt ned et utvalg som skal se på det lovverk vi i dag har, og som vi mener ikke er tilstrekkelig. Vi forlanger derfor at det blir fremmet et forslag til ny lov, som blir lagt fram for LO-kongressen 1977 til diskusjon og vedtak.

Vår motivering er at loven må endres slik at en arbeidsgiver ikke kan diskriminere en arbeider som organiserer seg og med det sette ham utenfor arbeidslivet og dets rettigheter.

Vestvågøy faglige samorganisasjon støtter kravet.

Nr. 280 *Stranda faglige samorganisasjon foreslår:*

•LO sender forslag til regjeringen om at arbeidsgivere som nekter å opprette tariffavtale som blir krevd etter avtaleverkets bestemmelser, skal

miste sitt handelsbrev, eller fullmakt til å drive (være leder) for bedriften LO må øve trykk på regjeringen for å få dette vedtatt. Begrunnelse: Forhindre gjentakelser av Gillesen & Co.

«Gjennom lovveien må LO arbeide for at det må stilles følgende betingelser til bedrifter som skal ha statsstøtte i form av subsidier e.l.:

1. Tariffavtale må være opprettet på bedriften.
2. De ansatte, gjennom sine tillitsmenn, må tas med i beslutningsprosessen når disse midler skal brukes.
3. Bedrifter som neglisjerer arbeidstlivets lov- og avtaleverk må *IKKE* tilkjennes støtte.

Fra Sekretariatet:

Nr. 281

Forslagene oversendes Sekretariatet, idet spørsmålet er under utredning av en intern komité.

Lønn under militærtjeneste.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 308, Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 282

«Lønn under militærtjeneste betales med samme lønn som de har i sitt ordinære arbeid.»

Motivering:

Da det er et stort økonomisk tap for unge forsørgere som ikke er ansatt i stat og kommune å bli innkalt i militæret, bør lønnen reguleres slik at man ikke skal tape på å gjøre sin borgerplikt.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 388, Bodø Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 283

«Lønn under militærtjeneste. LO må gå aktivt inn for å medvirke til at alle som er inne til militærtjeneste skal ha samme lønnsbestemmelser som offentlig ansatte.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 12, Trondheim, foreslår:

Nr. 284

«Førstegangs militærtjeneste.

Dagpenger, familie- og bostønad må heves til et forsvarlig nivå slik at denne tjeneste i samfunnets interesse ikke blir en økonomisk belastning for de tjenestegjørende og deres familier.»

- Nr. 285 *Avd. 35, Strømmen, foreslår:*
«Landsorganisasjonen må arbeide for at alle som er i militærtjeneste, heimeverntjeneste og repetisjonsøvelser, får full lønn i den tiden de er ute.»
- Nr. 286 *Avd. 64, Kvinnherad, foreslår:*
«Kvinnherad Jern og Metall vil foreslå at LO tar initiativ så det kan bli lik løn for alle under militærtjeneste. I dag er det slik at dei som er tilsette i staten har løn under ein del av militærtjenesta og under repetisjonsøving. Dei som er tilsette i den private næringsliv får inga løn under militærtjenesta. Vi meiner det er rimeleg at også desse gruppene får løn under ein del av militærtjenesta og ved repetisjonsøvingar.»
- Nr. 287 *Avd. 65, Kristiansund, foreslår:*
«Forslag om lønsmessig likestilling ved militærtjeneste mellom time-lønnet arbeider og ansatte i stat og kommune. Vi mener at det skal være full dekning for samtlige under militærtjeneste.»
- Nr. 288 *Avd. 114, Brumunddal, foreslår:*
«Lønn under militære repetisjonsøvelser, heimevernsøvelser og sivilforsvarsøvelser som en er pålagt å delta på.»

Motivering:

Slike øvelser vil bli en ganske stor økonomisk belastning for hver enkelt da utbetalte dagpenger ikke på langt nær dekker tapt arbeidsfortjeneste. Som vi ellers vet er det enkelte grupper som allerede får lønn ved slike øvelser. Det burde være et siktemål å få til ordninger som ivaretar alle lønnstakere på dette området.

- Nr. 289 *Avd. 213, Sunndal, foreslår:*
«Likestilling med de ansatte i statsbedriftene ved militære repetisjonsøvelser.»
Avdelingen begrunner dette med den store forskjellen som det i dag er ved militære øvelser. De ansatte ved statsbedriftene får ordinær lønn, mens ansatte i den private sektoren får bare dagpenger fra militære. Dette er en stor skjevhet som vi ønsker å få bort.»
- Nr. 290 *Avd. 233, Strømmen, foreslår:*
«Full lønn under militær verneplikt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at betingelsene for personell under førstegangstjeneste i det militære bør være mest mulig like, uansett hvilke yrker eller status en måtte ha i bedriftene.

Med hensyn til repetisjonsøvelser og Heimevern må ingen gruppe arbeidstakere tape inntekt under slik tjeneste. LO bør så snart som mulig ta disse spørsmål opp i konferanse med så vel myndigheter som Norsk Arbeidsgiverforening med sikte på en avklaring av alle sider ved dette spørsmålet.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Tune Tjenestemannslag, avd. 97, foreslår:

Nr. 291

«Alle arbeidstakere, så vel gifte som ugifte, skal få full lønn under pliktige repetisjonsøvelser i Forsvaret og Sivilforsvaret. Grunn for forslaget er at det i dag finnes åpenbare skjevheter for arbeidstakerne ved repetisjonsøvelser, f. eks. får enkelte full dekning for tapt arbeidstid, mens andre kun får dagpenger.»

Forbundsstyrets innstilling:

Slik som forslaget er formulert, anbefales forslaget oversendt til LOs sekretariat til nærmere behandling.

SAMORGANISASJONENE

Sunndal samorganisasjon foreslår:

Nr. 292

«Ved vernepliktjeneste bør det finnes fram til ensartede regler/avtaler for godtgjørelse fra arbeidsgiver.»

Motivering:

Med de ulike ordninger, sannsynligvis med hjemmel i tariffmessige avtaler, som i dag gjelder for godtgjørelse fra arbeidsgiver etter avtjent vernepliktjeneste, bør LOs kongress diskutere prinsippene ved denne sak. Saken vil dermed bli avklart om den skal tas opp ved tariffrevisjonen i 1978 eller reises på annen måte.

Fra Sekretariatet:

Nr. 293

1. Norsk Jern- og Metallarbeiderforbunds forbundsstyres forslag tiltres.
2. Forslagene oversendes Sekretariatet. Det må kreves en vesentlig forhøyelse av godtgjøringen under militærtjeneste.

Skatter

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 13, Hedmark Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 294

«Alternativ I — En vesentlig økning i fradragssatsene ved å bo utenfor hjemmet.

«Alternativ II — Laveste sats ved progresjonsgrensen strykes, slik at nåværende sats 2 blir sats 1 osv.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til alt. I.

- Nr. 295 *Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:*
«LO reiser krav om at progresjons-beløpene heves i samsvar med den alminnelige lønnsutvikling.»

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 296 *Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:*
«LO må arbeide for å skape grunnlag for en mer rettferdig fordeling av skattebelastningen i dagens samfunn, og heve skattefrie fradrag i takt med dagens leveomkostninger og kjempe for at det innføres mer bestemte og strengere strafferegler mot skattesnyteriet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Nr. 297 *Avd. 111, Brumunddal Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:*
«LO forplikter seg til i kongressperioden, i samråd med myndighetene (staten) å få til en ordning som gjør at forskjellige ulempestillegg, slik som skifttillegg og varmetillegg gjøres skattefrie. Skifttillegget skal være prosenttillegg og må lovfestes som minimumsgrenser. Skifttillegget må fortrinnsvis være likt mellom forskjellige bransjer.»

Motivering:

Arbeid av enhver art som det kreves et ulempestillegg for mener vi burde være skattefrie.

Ellers viser vi til problemene med å få ansatt folk til skiftarbeid i industrien. Man ser utviklingen som går i den retning at flere og flere går over til servicenæringen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

- Nr. 298 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Hordaland, foreslår:*
«Skattepolitikken.
Kongressen gjør krav overfor Regjering og Storting at de skattefrie fradrag heves betraktelig.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 289, Stavanger Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, Nr. 299
foreslår:

«LOs kongress må overfor regjeringen be om at progresjonssatsene på statsskatten må tas opp til revisjon.

I dag rammes lønnsinntakernes inntekter sterkt av de nåværende satsene. Vi antar at forutsetningen med progresjonen var å ramme høye inntekter og ikke vanlige industriarbeidere.

Vi er klar over at inflasjonen er en årsak, men myndighetene må til enhver tid følge opp og revidere skattesatsene i takt med inflasjonsnivået.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 35, Strømmen, foreslår:

Nr. 300

«Landsorganisasjonen må arbeide for at de nåværende skatte- og avgiftssystemer blir forandret. Slik som systemet er i dag, blir det den vanlige arbeidstaker som får den største skattebyrden.»

Avd. 233, Strømmen, foreslår:

Nr. 301

«LO må arbeide for en radikal forandring av vårt nåværende skatte- og avgiftssystem.

Som det er i dag sitter lønnstakeren igjen med den største skattebyrden.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 49, Askim, foreslår:

Nr. 302

«Skattepolitikken.

Skatte- og avgiftspolitikken må endres slik at det blir de store inntekter som i større grad enn nå beskattes til fordel for de med små inntekter. Fagforeningen krever en bedre kontroll av regnskapene til bedriftene, bankene og forsikringselskapene slik at skatteunndragelse unngås.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2-12, Statistisk Sentralbyrå, Oslo, foreslår:

Nr. 303

«Foreldre som ikke kan ha sine barn boende hos seg der de arbeider, bør få det beløp som går med i reiseutgifter i året for å besøke barna, trukket fra i skatten (slik som pendlere får det).»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret har ikke oversikt over hvilke konsekvenser dette innebærer og kan derfor ikke ta stilling til forslaget.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 304 *Forening 36, Hammerfest, foreslår:*

«Skatteloven må forandres slik at den virker mer rettferdig. 0-skattyterne og det utvilsomt store skattesnyteriet må komme til livs. Videre bør moms på matvarer fjernes og senere bør hele moms-systemet endres.»

Motivering:

Det er uten tvil tilfelle at enorme summer blir unndratt beskatning, og moms-systemet har ikke bidratt til å bedre dette, tvert imot. Moms på matvarer bør fjernes, da det rammer lavtlønte, trygdede og ungdom under utdanning hardest.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Forbundets landsmøte — 73 vedtok i sin faglig/politiske uttalelse bl. a.: Momsen på matvarer må tas bort snarest. En rettferdig fordeling av skatt og avgiftsbelastning må gjennomføres.»

SAMORGANISASJONENE

Nr. 305 *Askim og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:*

«Skattepolitikken.

Skatte- og avgiftspolitikken må endres slik at det blir de store inntekter som i større grad enn nå beskattes til fordel for de med små inntekter. Samorganisasjonen krever en bedre kontroll av regnskapene til bedriftene, bankene og forsikringsselskapene, slik at skatteunndragelse unngås.»

Nr. 306 *Drammen faglige samorganisasjon foreslår:*

«Familiebeskatningsloven.

Progresjonsgrensen må heves i takt med lønnsutviklingen.

Skatteklasse 2 må ikke oppheves uten at fradrag i skatten gir full dekning for inntekter som ligger langt høyere enn det den nåværende innstilling om familiebeskatning gir.»

Motivering:

LO må sørge for at det ikke vedtas en familiebeskatningslov som bygger på gale forutsetninger. Vi stiller oss meget skeptisk til deler av den innstilling om familiebeskatning som foreligger og som LO i prinsippet har gitt sin tilslutning til.

Det er stor arbeidsledighet blant både unge og eldre kvinner. Dertil kommer alle de hjemmeværende husmødre som ønsker å komme ut i arbeidslivet og som ingen mulighet har til å få jobb. Det er ikke noe som tyder på at dette vil forandre seg i nær framtid.

Det er derfor ikke irrelevant for en slik lov om kvinnene har mulighet til å få seg arbeid eller ikke som familiebeskatningsutvalgets formann uttalte på TV.

Vi stiller også et stort spørsmålstegn ved om det er riktig å si at en slik innstilling at alle kvinner, også de med små barn, skal eller bør ut i arbeidslivet for å forsørge seg sjøl med alle de baksider det har. Daghjemsutbyggingen er altfor liten og satsene altfor høye til at en i dag kan legge slike vurderinger til grunn i en innstilling om familiebeskatning.

Larvik og omland faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 307

«Endring i skatteloven.

Skatteloven må endres slik at kjøring til å fra arbeidsstedet med egen bil blir å betrakte som ervervskjøring for at de reelle utgifter skal kunne trekkes fra på selvangivelsen.»

Motivering:

Etter skatteloven i dag har en for all kjøring i arbeidet dekket de reelle utgifter til bilhold, mens kjøring til og fra arbeidsstedet betraktes som privatkjøring og kan fradras i selvangivelsen med bare halve beløpet av ervervskjøring.

Dette rammer i første rekke skiftarbeidere med uregelmessig arbeidstid slik at det blir umulig å benytte offentlige kommunikasjonsmidler og pendlere.

Dette er en urimelighet som snarest må endres.

Sør-Varanger faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 308

«Skattefritak på tillegg for ubekvem arbeidstid.

Kompensasjon som utbetales for ubekvem arbeidstid — skifttillegg, natttillegg fritas for skatt, helt eller delvis.

I tilfelle en delvis beskatning anvendes, benyttes en lav flat beskatning av disse tillegg.»

Motivering:

På Sør-Varanger faglige samorganisasjons siste årsmøte ble det fra medlemmene fremmet forslag om å foreta en utredning vedrørende fritak, helt eller delvis, for skatt på skifttillegg — tillegg for ubekvem arbeidstid.

Samorganisasjonens styre har hatt forslaget ut til «høring» blant fagforeningene og forskjellige reaksjoner er fremkommet, uten at direkte motforestillinger ble registrert.

I vår argumentasjon til foreningene har vi med bakgrunn i tidligere forsøk på skattereduksjon på ekstrainsats/overtid, forsøkt å overføre dette krav til skifttillegget.

I forbindelse med skattereduksjon på overtid ble det fra ansvarlige myndigheter pekt på kontrollmulighetene — og avvist på det grunnlag.

Dette er en begrunnelse alle synes å ha forståelse for. Men når det gjelder skiftarbeidernes kompensasjon, skulle dette motargument være uholdbart.

Deres arbeidsforhold skulle være vel kjent fra utredninger i forbindelse med arbeidstidsnedsettelsen.

Foreninger som står tilsluttet vår avdeling kommer fra forskjellige yrkesgrupper — men en overveiende del har en eller annen form for skiftarbeid, vesentlig ansatte ved A/S Sydvaranger. På bakgrunn av den progressive beskatning, er det svært lite man har igjen av de tillegg som utbetales, da den progressive beskatning slår ut for fullt på tillegg som kommer på toppen av vanlig lønn.

Når man tar i betraktning at det her ikke er snakk om lønn i ordets alminnelige betydning, men en kompensasjon for ubekvem arbeidstid, må forslaget anses for å være berettiget.

Nr. 309 Fra Sekretariatet:

Forslagene oversendes Sekretariatet. Det forutsettes at de behandles av DNA-LOs skattekomité.

Skattefritak — fagforeningskontingent

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 310 *Avd. 6, Murernes Union, Oslo, foreslår:*

•Murernes Union vil foreslå overfor LO-kongressen at LO tar opp arbeidet for å få ført fagforeningskontingent til fradrag på selvangivelsen. Alle utgifter til inntekts ervervelse er i prinsipp fradragsberettiget. Dette bør også gjelde fagforeningskontingenten.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 311 *Avd. 9, Malersvennernes Forening, Oslo, foreslår:*

•LO bør gå inn for å få fagforeningskontingenten fradragsberettiget på selvangivelsen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 193, Modum Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 312

«Avdelingen vil minne om diskusjonen på arbeidsplassene når det gjelder fagforeningskontingenten. Vi mener nå at tiden må være inne til å få lov å trekke kontingenten fra på selvangivelsen.»

Motivering:

Fagforeningskontingenten begynner nå å virke som en brems på organisasjonsarbeidet. Ved at de organiserte får trekke kontingenten fra på selvangivelsen vil dette også virke utjevnende overfor de uorganiserte.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 274, Kristiansand Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 313

«LO må overfor likningsmyndighetene gjøre krav om at fagforeningskontingenten i sin helhet blir fradragsberettiget på selvangivelsen. Det settes et tak tilsvarende høyeste kontingent i forbund tilsluttet LO.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 348, Rørleggernes forening, Trondheim, foreslår:

Nr. 314

«Fagforeningskontingenten skal være fradragsberettiget i selvangivelsen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 410, Harstad Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 315

«De fagorganiserte må få anledning til å trekke fra medlemskontingenten på selvangivelsen.

Kontingenten må kunne sees på som en utgift til inntekts ervervelse.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Hordaland, foreslår:

Nr. 316

«LO må arbeide for at hele fagforeningskontingenten blir fradragsberettiget ved skatteligningen. Den enkelte fagforening må bekrefte det innbetalte beløp.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

- Nr. 317 *Avd. 165, Førde, foreslår:*
•Kontingenten bør bli skattefrie for alle medlemmer som er tilslutta dei forbund som er under LO.»
- Nr. 318 *Avd. 226, Tønsberg, foreslår:*
•Skattefritak for fagforeningskontingent.»
Forbundsstyrets innstilling:
Forbundsstyret tiltrer forslagene, men peker på at det er forutsatt at saken skal løses ved tarifforhandlingen våren 1977.
- Nr. 319 *Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen, foreslår:*
•Organisering.
I LOs handlingsprogram heter det bl. a.:
— styrke de organisertes stilling i forhold til de uorganiserte.

Et forslag som bygger videre på denne setning foreslås:
•Organisasjonslivet vil bli styrket ved innføring av skattefritak for fagforeningskontingent.»
Forbundsstyrets innstilling:
Tiltres.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

- Nr. 320 *Forening 3, Bergen,
Forening 19, Bergen,
Forening 212, Finnmark,
Distriktsstyret i Oppland, foreslår:*
•LO må gå inn for at hele kontingenten blir fradragsberettiget ved skatte-likningen.»
Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

SAMORGANISASJONENE

- Nr. 321 *Arendal faglige samorganisasjon foreslår:*
•Arendal faglige samorganisasjon har på felles fagforeningsmøte torsdag 18. november 1976 behandlet spørsmålet om «Skattefradrag av foreningskontingenten» og framlegger følgende forslag for LO-kongressen 1977:

LO-kongressen 1977 vil overfor myndighetene kreve at fagforeningskontingenten kommer til fradrag på den effektive beskatning.»

Stranda faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 322

•Fagforeningskontingenten må gjøres skattefrie (trekke fra skatten).•

Fra Sekretariatet:

Nr. 323

Forslagene oversendes Sekretariatet. Spørsmålet anses i hovedsak løst ved tariffoppgjøret 1977.

Moms.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 9, Malersvennernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 324

•Bort med momsen på matvarer og elektrisk strøm til husholdningsbruk.•

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forbindelse med forslag fra avd. 111.

Avd. 111, Brumunddal Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:

Nr. 325

•LO fremmer kravet om fjerning av moms på enkelte matvarer og husholdningsstrøm samt husholdningsvann overfor våre myndigheter i kongressperioden.•

Motivering:

Da moms blir tillagt priser og tjenester, rammer denne avgiften hardest de trygdede og lavtlønte. Dette viser at momsen er et usosialt skattesystem.

Vi mener at de midler samfunnet taper på denne ordningen kan det ta inn igjen ved å øke momsen på mer luksuriøse ting. Det nevnes som eksempel: Lystbåter, spray, reklame osv. Sterkere virkemidler ved underslag av skatter og avgifter.

Forbundsstyrets innstilling:

Skjevhetene skapt gjennom den sterke prisstigningen må rettes opp. Moms på visse matvarer og husholdningsstrøm må reduseres. Momssystemet må også vurderes i sammenheng med endringer i skattesystemet. Aktiv subsidiepolitikk må nyttes på nødvendige matvarer.

Avd. 348, Rørleggernes Forening, Trondheim, foreslår:

Nr. 326

•Momsen avskaffes som skattesystem.•

*Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget oversendes Sekretariatet.*

NORSK GRAFISK FORBUND

Nr. 327 *A/S All-Trykk Grafiske klubb foreslår:*

«Sløyfing av merverdiavgiften.

LO skal arbeide for en omlegging av skattesystemet ved at merverdi-systemet fjernes, i første omgang på matvarer og på andre viktige forbruksvarer. Dessuten må det gjennomføres en langt sterkere kontroll av næringslivet for å komme skattesnyteriet til livs.»

Motivering:

Systemet med moms rammer i første rekke lønnstakere, og i særlig grad lavtlønte, trygdede og ungdom under utdanning. Dessuten er systemet i seg selv inflasjonsdrivende ved at momsen kommer på toppen av enhver prisforhøyelse. For å kompensere det skattetaut staten får ved å fjerne momsen må avskrivningsreglene endres slik at bare samfunnsviktige investeringer fritas for skatt.

Forbundsstyrets innstilling:

Under henvisning til de opplysninger som stadig forekommer om skatteundragelser som følge av merverdiavgiftssystemet, henstiller Norsk Grafisk Forbund til Landsorganisasjonens nye sekretariat å arbeide for en snarlig revurdering av hele skatte- og avgiftssystemet. Målet må være mer rettferdig fordeling av skattebyrdene, og et system som regnskapsmessig og kontrollmessig gir mindre muligheter for skatteunndragelse.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 328 *Avd. 35, Strømmen, foreslår:*

«Landsorganisasjonen må påvirke de politiske myndighetene til å fjerne moms på matvarer.»

Nr. 329 *Avd. 39, Porsgrunn, avd. 73, Brevik, avd. 98, Skien, og avd. 100, Langesund, foreslår:*

«Kongressen må overfor myndighetene kreve momsen på matvarer fjernet.»

Motivering:

Denne avgiftsform rammer de barnerike familier og de dårligst stilte i samfunnet hardest, fordi det da blir en ekstra belastning på 20 prosent i tillegg til den direkte beskatning da disse i vesentlig grad forbruker det meste av sin lønn nettopp til mat og boutgifter.

Avd. 110, Hammerfest, foreslår:

Nr. 330

«Bort med moms på mat.»

Avd. 233, Strømmen, foreslår:

Nr. 331

«LO må gå inn for å fjerne momsen på alle matvarer.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er i prinsippet enig, men viser til at momskompensasjon sammen med forbrukersubsidiene i dag dekker opp statens inntekter som følge av moms på matvarer.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 49, Askim, foreslår:

Nr. 332

«Forslag — ytre miljø.

LO må være med å kreve overfor myndighetene å få fjernet momsen på de kommunale avgifter som innbyggerne blir pålagt.»

Motivering:

Fagforeningen synes det er urettferdig at disse avgifter blir belagt med moms. Innbyggernes positive innstilling til å være med å betale for et bedre miljø skal da ikke skattlegges ekstra.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 25, Skotfoss, foreslår:

Nr. 333

«Merverdiavgiften på inntil 3000 watt til husholdningsstrøm blir tatt vekk.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til LOs stillingtagen til Merverdiavgiftsutvalget av 1973s flertallsinnstilling. Forbundsstyret krever at moms på husholdningsstrøm oppheves slik at denne blir avgiftsfri på samme måte som før moms ble innført.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

Nr. 334

«LO krever at momssystemet opphører.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til at spørsmålet om hvilket avgiftssystem en skal velge er under vurdering og en kan derfor ikke tiltre forslaget i dets kategoriske form.

Nr. 335 *For. 71, Norges Skatterevisorers Landsforening, foreslår:*

«Utredningen fra Merverdiavgiftsutvalget av 1973.

Kongressen slutter seg til den uttalelse som et utvalg i LO avga 2. mars 1976 og hvor det konkluderes med at den nåværende merverdiavgiften erstattes med en omsetningsavgift på siste ledd i omsetningen. Nødvendig utrednings-/forberedende arbeid med sikte på omlegging av avgiftssystemet må påskyndes.»

Forbundsstyrets innstilling:

En går ut fra at saken får en rask viderebehandling, med sikte på å komme fram til et avgiftssystem som gir minst grunnlag for avgiftsunndragelser og lettest lar seg kontrollere.

Nr. 336 *Avd. 71-2, Norges Skatterevisorers Landsforening, Oslo-avd., foreslår:*

«LO-kongressen 1977 oppfordres til å ta opp til behandling og gi en uttalelse om Gjærevoll-utvalgets innstilling om merverdiavgiftssystemet, NOU 1975 nr. 67.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret har ikke oversikt over hvilke muligheter som foreligger for å imøtekomme oppfordringen i forslaget, men tiltrer for øvrig forslaget.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 337 *Askim og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:*

«Ytre miljø.

LO må være med og kreve overfor myndighetene å få fjernet momsen på de kommunale avgifter som innbyggerne blir pålagt.»

Motivering:

Samorganisasjonen synes det er urettferdig at disse avgifter blir belagt med moms.

Innbyggernes positive innstilling til å være med å betale for et bedre miljø skal da ikke skattlegges ekstra.

Nr. 338 *Fra Sekretariatet:*

Forslagene oversendes Sekretariatet og forutsettes behandlet av DNA-LOs skatteutvalg.

Tariffavgift — Organisasjonsplikt.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 7, Agder Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 339

«I inneværende tariffperiode lovfestes eller avtales tariffavgift for alle arbeidstakere i bedrifter hvor det er inngått tariffavtale.

Avgiften gjøres lik medlemskontingent minus forsikringsandel.»

Motivering:

Kravet er gjentatt gang på gang og like ofte frafalt ved forhandlinger. Det er voksende misnøye blant tillitsmenn og medlemmer for denne unnfalighet. I tillegg til dette er det blitt et argument for de på våre arbeidsplasser som ikke finner å ville organisere seg, og som ved dette har kr. 600.00 til kr. 1000.00 i netto fortjeneste for sin illojalitet.

De mener at denne sak mer enn noen annen illustrerer fagbevegelsens maktesløshet.

Vi vil peke på at dette problemet ofte er mindre på arbeidsplasser innenfor industrien hvor en har store forbund og mange medlemmer samlet på ett sted med mer mulighet for nærkontakt enn på de små, spredte arbeidsplasser hvor arbeidsstokken i tillegg er utsatt for stadige forflytninger og sesongarbeid. Samtidig er det innenfor de siste arbeidsområdene en finner de største miljøproblemene og hvor behovet for bistand fra sentrale tillitsmenn er størst. Dette fører til ekstremt høye økonomiske belastninger for de forbund som er satt til å ivareta medlemmenes interesser på slike arbeidsplasser, en belastning som lett kan føres tilbake til distriktsorganisasjonene.

Avd. 5, Oslo og Omegn Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 340

«LO går inn for tariffavgift som utgjør $\frac{2}{3}$ av fagforeningskontingenten.»

Avd. 8, Sør-Trøndelag Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 341

«LO vil sette makt bak kravet om å gjennomføre vedtaket fra Kongressen 1973 om organisasjonsplikt, eventuelt «tariffavgift.»

Motivering:

Vi registrerer en stigende misnøye blant våre medlemmer over at noen kan få anledning til å snylte på de som betaler sin kontingent.

- Nr. 342 *Avd. 11, Øst/Vestfold Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«LO fremmer krav overfor den sittende regjering om at avtaleavgift gjennomføres ved lov for uorganiserte.»

Motivering:

Det må være på høy tid at de uorganiserte betaler sin del av kostnadene ved tarifforhandlingene, da de alltid er med på å høste fordelene.

- Nr. 343 *Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«Tariffavgift for uorganiserte lønnstakere søkes gjennomført ved neste tariffrevisjon.»

- Nr. 344 *Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«Personell som ikke ser fordelene ved å stå organisert, men som likevel har de samme fordeler som organiserte, skal betale tariffavgift.»

Motivering:

Dette er et krav de fagorganiserte lenge har kjempet for å få gjennomført, og en ser det som en av de største oppgavene for LO nå å innfri dette kravet.

- Nr. 345 *Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:*
Forbundsstyrets innstilling:
«LO fremmer krav overfor de politiske myndigheter om at avtaleavgift for uorganiserte gjennomføres ved lov.»

Motivering:

Det hersker en utbredt skuffelse blant fagorganiserte over at kravet om tariffavgift for uorganiserte ble oppgitt under det kombinerte tariffoppgjøret våren 1976. Under henvisning til behandlingen av denne saken på LO-kongressen 1973, og den skjebne dette kravet fikk under tariffrevisjonen i fjor, er det lite realistisk å regne med at tariffavgiften kan innføres ved avtale. Det vil heller ikke være realistisk å prioritere kravet om organisasjonsplikt foran kravet om tariffavgift. Et krav om at det er plikt å være organisert på en arbeidsplass der flertallet er organisert, vil bli møtt med argumentet om at det er et angrep på organisasjonsfriheten. Slike motargumenter vil ikke kunne nyttes mot tariffavgift. En tariffavgift tar sikte på at de som nyter de samme fordeler som de organiserte skal betale sin del av hva dette koster. Et slikt krav appellerer til folks sunne rettferdsoppfatning, og vil kunne vinne en viss forståelse i opinionen.

Gjennomføringen av tariffavgift er en faglig/politisk oppgave. Erfaringen hittil har vist at oppgaven bør løses lovveien.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Tømrer- og Snekkernes Fagforening, Oslo, foreslår: Nr. 346

«§ 1, nytt 2. ledd:

Den som ikke ønsker å la seg organisere, avkreves en avgift til dekning av utgifter i forbindelse med opprettelse av tariffavalen og det det koster å drive organisasjonene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 3, Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening, foreslår: Nr. 347

«Det må reises krav om innføring av organisasjonsavgift for de uorganiserte.»

Motivering:

Vi mener at de uorganiserte må være med å dekke de utgifter som medfører for å klarere forholdet mellom partene i arbeidslivet.

De uorganiserte får i alminnelighet de samme betingelser som avtaleverket gir de organiserte, og i tillegg de samme ytelser i sykelønnsordningen m. m.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 4, Oslo Trelastarbeiderforening, foreslår: Nr. 348

«Vi krever tariffavgift for de uorganiserte arbeidstakere i vårt overenskomstområde.

Tariffavgiften settes 90 prosent i forhold til den gjeldende kontingent på vedkommende arbeidsplass. Kravet har vært reist tidligere. Vi ber LO gjøre sitt beste for å få gjennomført dette.»

Forbundsstyrets innstilling:

Første forslag tiltres.

Annet forslag tiltres ikke.

Avd. 90, Trøgstad Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 349

«Tariffavgift bør tas opp på nytt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 350

Avd. 111, Brumunddal Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:
«LO reiser krav om organisasjonsplikt ved den kommende revisjon av Hovedavtalen, basert på bedrifter som har undertegnet tariffavtale og hvor minst 50% av de ansatte i vedkommende bedrift eller arbeidsplass er organisert.»

Motivering:

Vi vil peke på organisasjonenes arbeid og utgifter i forbindelse med revisjoner av overenskomster, akkordtariffer og avtaler ellers. Denne virksomheten fra organisasjonenes side nyter også de uorganiserte godt av. Vi forlanger at de tiltrer fellesskapet der hvor det er opprettet tariffavtale.

En stiller seg betenkelig til ordninger som går ut på en administrasjonskontingent, organisasjonsavgift eller tariffavgift eller liknende, da slike ordninger lett kan brukes som et påskudd for å slippe et fullverdig forpliktende medlemskap både når det gjelder de sosiale rettigheter knyttet til medlemskap og tariffavtalene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 351

Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:

«Organisasjonsplikt.

Spørsmålet om organisasjonsplikt til LO-forbund må tas opp til alvorlig overveielse.

Hvis det ikke er mulig å få gjennomført organisasjonsplikt i første omgang, må de uorganiserte pålegges en form for kontingent slik at de er med på å betale for det avtaleverk de tross alt nyter godt av.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 352

Avd. 161, Lillehammer Murerforening, foreslår:

«Lillehammer Murerforening ber LO henstille til sine forbund om ved neste tariffrevisjon å presse hardt på for å få innført en tariffavgift for uorganiserte. Avgiften bør ligge høyere enn kontingenten til forbundet.»

Motivering:

LOs forbund bruker mye tid og penger på arbeid med å presse fram fordeler for sine medlemmer. Dette nyter de uorganiserte godt av, uten å være med og betale for det. Tillitsmenn på grunnplanet utfører på sin fritid et stort arbeid som de uorganiserte også drar fordeler av.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Avd. 274, Kristiansand Bygningsarbeiderforening, foreslår:* Nr. 353
«*Tariffavgift.*
Det må kreves innført tariffavgift ved kommende revisjon av Hovedav-
talen.»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslaget tiltres.
- Avd. 324, Ardal Bygningsarbeiderforening, foreslår:* Nr. 354
«*Innføring av tvungen tariffavgift for uorganiserte.*
Avgiften må være like stor som det de organiserte betaler i medlems-
kontingent.
Ved denne avgift kan det være mulig å få bort en del av den irritasjon og
misnøye som i dag er på arbeidsplassene i forholdet organisert og uorga-
nisert.
Ardal Bygningsarbeiderforening synes ikke det er riktig at de som unn-
later å organisere seg, gratis får nyte godt av de goder fagbevegelsen oppnår
ved forhandlinger.»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslaget tiltres.
- Avd. 350, Malernes Forening, Trondheim, foreslår:* Nr. 355
«*Det fremmes krav om tariffavgift for alle uorganiserte.*»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslaget tiltres.
- Avd. 388, Bodø Bygningsarbeiderforening, foreslår:* Nr. 356
«*Det henstilles til LO at spørsmålet om tariffavgift utredes videre for
om mulig å komme fram til en løsning.*»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslaget tiltres.
- Avd. 400, Rana Bygningsarbeiderforening, foreslår:* Nr. 357
«*Det innføres tariffavgift for samtlige arbeidstakere.*
Dette på grunn av de som ikke er villige til å organisere seg av ulike
grunner, men likevel skal nyte godt av de samme goder som de organiserte
i fagbevegelsen har kjempet for.
Vi mener også at de muligheter som nå er til stede for de uorganiserte
til å snylte på fagbevegelsen, vil falle bort ved innføring av tariffavgift for
samtlige.»
- Forslaget tiltres.*
Forbundsstyrets innstilling:

- Nr. 358 *Bygningsarbeidernes Seksjon Aust- og Vest-Agder, foreslår:*
«Det må kreves innført tariffavgift ved kommende revisjon av Hoved-
avtalen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Nr. 359 NORSK GRAFISK FORBUND

Sarpsborg Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforening foreslår:
«*Tariffavgift.*
Vi foreslår at det fastsettes krav om at de som på arbeidsplassene av
forskjellige grunner ikke kan være organisert betaler en fast avgift pr. uke.»

Motivering:

Dette gjelder dem som mottar lønnsforhøyelse og andre fordeler
som fagorganisasjonen kjemper fram uten å betale slik som de
organiserte gjør.

Forbundsstyrets innstilling:

*Forbundsstyret konstaterer at saken er under utredning i henhold
til avtale mellom LO og N.A.F. ved tariffrevisjonen 1976.*

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

- Nr. 360 *Bergen Handel og Kontor foreslår:*
«I alle hovedavtaler som ikke har organisasjonsplikt, må det inn bestem-
melse om at de uorganiserte betaler en avgift som tilsvarende medlemskon-
tingenten.»

Motivering:

Det må bli slutt på at de uorganiserte høster fordelene uten å
betale for det.

- Nr. 361 *Harstad Handel og Kontor foreslår:*
«Landsorganisasjonen i Norge må arbeide for snarest å få innført tariff-
avgift for de uorganiserte arbeidstakere i bedrifter hvor tariffavtale er
opprettet.»

Motivering:

Ett av de største irritasjonsmomenter i arbeidslivet er at de uor-
ganiserte får de samme tariff tilleggene (og andre goder) som de
organiserte, uten å betale noe for det. Det er galt og dypt urett-

ferdig at disse grupper skal tjene kontingenten på de organisertes bekostning. Denne form for utnytting vil vi som er fagorganisert, ikke lenger finne oss i.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene anbefales.

Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor foreslår:

Nr. 362

«Hvis 50% av arbeidstakerne er organisert, har resten av de ansatte plikt til å organisere seg.»

Motivering:

På en arbeidsplass hvor en del er organisert, blir det opparbeidet goder gjennom organisasjonen som også tilfaller dem som ikke er organisert.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til at man nå har gått inn for at de uorganiserte skal betale tariffavgift.

Forslaget kan derfor ikke anbefales.

Moss Handel og Kontor foreslår:

Nr. 363

«Vedrørende handlingsprogrammets avsnitt «Et verdifullt medlemskap» og Handels og Kontors forslag: «Avsnitt 1 tilføyes: «.... osv., punkt c) «Skattefritak for fagforeningskontingenten» får følgende tilføyelse: «at tariffavgift betales av samtlige ansatte i arbeidslivet.»

Vi vil presisere nødvendigheten av at tariffavgift innføres snarest og senest f. o. m. 1978.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til at forslaget gjelder tariffavgift for samtlige ansatte. Annet steds er det anbefalt tariffavgift for uorganiserte i tariffbundne bedrifter.

Forslaget kan derfor ikke anbefales.

HOTELL- OG RESTAURANTARBEIDERFORBUNDET

Bodø Hotell- og Kaféarbeiderforening foreslår:

Nr. 364

«Det må innføres tariffavgift for uorganiserte arbeidstakere.»

Motivering:

De uorganiserte i tariffbundne bedrifter presiserer at de får de samme lønns- og arbeidsvilkår som de fagorganiserte, og uten å betale noen form for kontingent.

Slike utsagn fører til avskalling av medlemmer i fagforeningen og svekker organisasjonsapparatet.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltrer synspunktene i forslaget, og anbefaler forslaget oversendt til komitébehandling i LO.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 365 *Avd. 25, Stavanger, foreslår:*
•Tariffavgift må innføres snarest.»

Nr. 366 *Avd. 114, Brumunddal, foreslår:*
•Vi krever innføring av tariffavgift for uorganiserte arbeidstakere. Tariffavgiften bør reduseres i forhold til vår kontingent det som tilsvarer summen av det beløp vi innbetaler til forsikring.»

Motiveringen

for dette forslag om tillegg til paragraf 1 i Hovedavtalen er at vi mener at det er riktig at også de uorganiserte som nyter godt av det som våre tillitsmenn har forhandlet seg fram til både lokalt og sentralt, bør være med å betale sin del av det disse godene har kostet.

Nr. 367 *Avd. 213, Sunndal, foreslår:*
•Avdelingen mener at det eneste riktige må være innføring av tvungen avgift for alle uorganiserte i dette land. Vi mener ikke at med innføring av avgift, at de automatisk er medlemmer av LO. Medlemskapet må være en frivillig sak, men ikke avgiften. Avgiften bør bli en sum som tilsvarer ett merke pr. uke minus forsikringsdelen pr. uke.»

Forbundsstyrets innstilling:

Til forslagene fra avd. 25, 114 og 213 viser forbundsstyret til den utvikling som har funnet sted så vel i det praktiske arbeidsliv (kfr. ordningen med fremmed entrepriser) som de framstøt som er gjort vedrørende å få løst spørsmålet forhandlingsveien.

Forbundsstyret viser til Riksmeklingsmannens forslag av 1976, XV, hvor det heter: «Partene er enige om å arbeide videre med spørsmålet om tariffavgift i løpet av tariffperioden med sikte på å oppnå en endelig avklaring». En anser dermed at forslaget om tariffavgift er dekket med dette.

Forbundsstyret kan tiltre en ordning med tariffavgift for uorganiserte når tariffavgiften legges opp til det nivå som blir praktisert for utenlandske firmaer ved entrepriser i Norge.

Avd. 35, Strømmen, og avd. 233, Strømmen støperiarbeiderforening, foreslår: Nr. 368

«Landsorganisasjonen må intensivere sitt arbeide for organisasjonsplikt på bedrifter hvor forbundene har avtaler.»

Avdeling 78, Bryne, foreslår: Nr. 369

«Der et forbund har mer enn 50% organiserte arbeidstakere skal det, hvis en av partene forlanger det, opptas forhandlinger om organisering også for de øvrige arbeidstakere.»

Avd. 118, Stord, foreslår: Nr. 370

«Hovedavtalens § 1 tas opp til revisjon med det formål å kreve innført tariffavgift for uorganiserte arbeidstakere.»

Motivering:

Alle må være med å betale for de lønnsmessige, praktiske, og sosiale goder som fagbevegelsen har satt, og fremdeles vil komme til å sette ut i livet.

Avdeling 165, Førde, foreslår: Nr. 371

«Følgende tilføyelse:

Men arbeidstakere plikter å følge de påbud og plikter som gjelder for de organiserte arbeidere og som er bestemt av vedtekter til arbeidstakernes organisasjon.»

Forbundsstyrets innstilling:

LO-Kongressen 1973 vedtok følgende:

«Kongressen går prinsipielt inn for organisasjonsplikt, subsidiært for tariffavgift.»

Forbundet er fortsatt enig i forslag som går ut på å styrke de organisertes stilling i forhold til de uorganiserte.

Hva angår tariffavgift vises til forslag under TARIFFPOLITIKKEN.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 111, Hilleren, foreslår:

«§ 1 (Hovedavtalen). Der det er 50% organisasjon plikter alle å være organisert. Nr. 372

Subsidiært:

Der fagforening innenfor LO har tariffavtale plikter de uorganiserte å betale en tariffavgift.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av hovedavtalen.

**NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER-
FORBUND**

Nr. 373 *Avd. 43, Honningsvåg, foreslår:*

•Tariffavgift.

Det må bli innført en tariffavgift for uorganiserte arbeidere.

M o t i v e r i n g :

Vi mener de uorganiserte må være med på å betale for de goder organisasjonen gjør for dem, i samsvar med de organiserte.

Nr. 374 *Avd. 147, Hammerfest, foreslår:*

•Tariffavgift.

Innføring av tariffavgift må prioriteres.

Dersom det viser seg å være vanskelig å få innført tariffavgift, må LO arbeide for å få bestemmelser som tilsier at de goder organisasjonene forhandler seg fram til — bare skal gjelde LO-organiserte.

Nr. 375 *Avd. 603, Oslo, foreslår:*

•Tariffavgift.

Vi ber om at LO nå må sette alt inn på å få gjennomført en tariffavgift for de uorganiserte.

Det er stadig misnøye ute på arbeidsplassene over at de uorganiserte får de samme goder som de organiserte, uten at de uorganiserte gjør noe for det.

Vi mener videre at tariffavgiften bør settes til 90 prosent av den til enhver tid gjeldende fagforeningskontingent.

Nr. 376 *Avd. 8, Tromsø, foreslår:*

•Tariffavgift.

•LO går inn for at det innføres tariffavgift for uorganiserte arbeidstakere.

M o t i v e r i n g :

Det er stor irritasjon blant fagorganiserte over at uorganiserte arbeidstakere skal høste alle fordeler uten at de betaler for seg.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret anbefaler forslagene, men anser det for mest praktisk at de oversendes Sekretariatet for videre behandling.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 27, Ranheim Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 377

«Ranheim Arbeidsmannsforening krever at denne paragraf i Hovedavtalen går ut og at det blir obligatorisk medlemskap i LO.»

Motivering:

Ved fri organisasjonsrett vil det alltid være grupper ved arbeidsplassene som unnlater seg medlemskap.

Arbeidsgiveren gir også disse grupper samme betingelser som de organiserte og dette skaper stor misnøye blant de som er fagorganisert.

Forslaget ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

Nr. 378

«Følgende endring i Hovedavtalens § 1 til å lyde:
Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge anerkjenner gjensidig organisasjonsplikt i de bedrifter hvor Hovedorganisasjonene har opprettet avtaleverk.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til forslag fra avd. 27, Ranheim Arbeidsmannsforening, som ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Forening 19, Bergen, foreslår:

Nr. 379

«Det må fra LOs side arbeides for at det blir innført tariffavgift snarest mulig.»

Distriktsstyret i Oppland foreslår:

Nr. 380

«Tariffavgift for uorganiserte arbeidstakere.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Arendal faglige samorganisasjon foreslår:

«Tariffavgift må betraktes som det absolutte hovedkrav ved kommende tariffrevisjon eller ved forhandlinger om revisjon av Hovedavtalen. Dette under forutsetning av at det ikke lykkes å gjennomføre saken lovveien før 1. april 1978.»

Nr. 381

Motivering:

Arendal faglige samorganisasjon har tatt til etterretning behandlingen av de tidligere vedtak om gjennomføringen av tariffavgift

for uorganiserte. Vi kan konstatere at det er voksende misnøye blant medlemmene over at det stadig falleres på dette kravet. Det er også et faktum at uorganiserte bruker denne sak i sin argumentasjon for å bevise sin påstand om at fagbevegelsen ikke har reell makt.

Nr. 382 *Sunndal samorganisasjon* foreslår:

«Forholdet til uorganiserte arbeidstakere tas opp til ny vurdering/debatt, hvor tariffavgift fortsatt bør kunne være en aktuell løsning.»

Motivering:

Store deler av fagbevegelsen er svært misfornøyd med at det ikke er funnet fram til ordninger i forholdet til uorganiserte arbeidstakere. Hvis tariffavgift ikke fører fram, bør det finnes fram til andre tiltak som ikke gir de uorganiserte samme fordeler som organiserte arbeidstakere.

Fra Sekretariatet:

Nr. 383 **Innstillingen legges fram på Kongressen.**

Diverse tariffspørsmål.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 384 *Avd. 25, Stavanger*, foreslår:

«LO-kongressen vil be Statistisk Sentralbyrå om å lage en levekostnadsindeks blant LOs medlemmer, basert på gjennomsnitt industriarbeiderlønn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke se fordelene i en slik omlegging og kan derfor ikke viltre forslaget.

Fra Sekretariatet:

Nr. 385 **Forbundets innstilling tiltres.**

Korte velferdspermisjoner.

NORSK ELEKTRIKER OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 386 *Avd. 113, Bergen*, foreslår:

«Korte velferdspermisjoner.

En må søke å utvide minsteavtalen for korte velferdspermisjoner, slik at en får avtale for hele fagbevegelsen.»

Motivering:

Når det gjelder korte velferdspermisjoner skal det på alle bedrifter inngås avtale om slike permisjoner.

Det kunne være ønskelig å få inn visse minimumsbestemmelser med hensyn til fraværets lengde. I dag praktiseres dette høyst ulikt i enkelte bedrifter. Det er vår oppfatning at dette først og fremst går utover de minste arbeidsplasser.

Etterlattes rett til 3 — tre — måneders lønn ved forsørgers død. Dette er et sosialt gode som allerede er gjennomført gjennom avtaler i en del av arbeidslivet. Ut fra likhetsprinsippet og rettferdsprinsippet, må dette gjennomføres for alle arbeidstakere.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 387

Avd. 212, Rendalen, foreslår:

•Vi vil med dette legge fram forslag om endring av dette punkt. Ifølge overenskomsten er det kun de som jobber sentralt (i tettsteder) som kan dra fordel av denne bestemmelsen. Det er veldig sjelden at det finnes spesialister av noe slag i de grissgrendte strøk. Hvorfor kan ikke også de få dra nytte av denne bestemmelsen helt ut.

Forslag til endring i § 4—2 i Verkstedoverenskomsten.

Eks. Permisjon for behandling osv.

I enkelte tilfelle må også arbeidstakeren reise langt for å komme til spesialist. Er dette nødvendig, skal også dette gjelde som kort velferdspermisjon.

Vi håper at vi innledningsvis har klart å forklare kort hvorfor vi gjerne ser at dette punktet blir forandret. »

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 388

Avd. 40, Falconbridge, foreslår:

•Det må innføres en ordning for korttidsfravær med full lønn ved kortvarig sykdom i hjemmet. »

Forbundsstyrets innstilling:

Det anbefales at spørsmålet tas opp ved neste tariffrevisjon i forbindelse med revisjon av reglene for korte velferdspermisjoner.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 389 *Bergen faglige samorganisasjon* foreslår:

«Korte velferdspermisjoner.

En må søke å utvide minsteavtalen for korte velferdspermisjoner, slik at en får en avtale for hele fagbevegelsen.»

Motivering:

Når det gjelder korte velferdspermisjoner skal det på alle bedrifter inngås avtale om slike permisjoner. Det kunne være ønskelig å få inn visse minimumsbestemmelser med hensyn til fraværets lengde. I dag praktiseres dette høyst ulikt i enkelte bedrifter. Det er vår oppfatning at dette først og fremst går utover de minste arbeidsplasser.

Nr. 390 **Fra Sekretariatet:**

Forslagene oversendes Sekretariatet og tas opp ved tariffrevisjonen.

b) Likestillingsspørsmål, arbeidstid, pensjonsspørsmål.

Likestilling.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 391 *Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsforening*, foreslår:

«Likestilling mellom kvinner og menn i arbeidsforhold og lønnsforhold må nå gjennomføres.

Både lønsmessig og arbeidsmessig har kvinner dårligere betingelser enn menn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Nr. 392 *Bærum Handel og Kontor* foreslår:

«På ny reise krav om likestillingslov.»

Nr. 393 *Luftfartens Funksjonærforening* foreslår

«Landsorganisasjonen i Norge må gjennom sine avtaler sikre tillitsrepresentantene muligheter til å få gjennomført reell likelønn for kvinner og menn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det er en viktig oppgave å sikre kvinner både lik lønn og reell likestilling på alle områder, men reiser tvil om det mest hensiktsmessige for å oppnå dette er en ny likestillingslov.

For øvrig anbefales forslagene.

Bærum Handel og Kontor foreslår:

«Vedtektsfeste kvinners representasjon i forhold til medlemsmassen for de forbund der kvinner organiseres slik at vi på sikt kan knytte til fagbevegelsen flere kvinner.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke se at det vil være rimelig at noen grupper vedtektsmessig skal ha krav på representasjon etter sitt medlemstall i en organisasjon.

Om et slikt krav skulle vedtektsfestes for kvinner, vil andre medlemsgrupper kunne kreve samme ordning. Fortsatt må det være en vurdering av de enkeltes kvalifikasjoner som er avgjørende ved valg til tillitsverv.

Forslaget kan ikke anbefales.

Nr. 394

NORSK SOSIONOMFORBUND

Avdeling Sør-Trøndelag foreslår:

•Familiepolitikk — kvinners stilling som arbeider.

Vi foreslår at familiepolitikk og kvinners stilling som arbeider blir satt opp som eget punkt på dagsordenen til Kongressen.

I forbindelse med behandlingen av dette punktet, foreslår vi følgende forslag til uttalelse. (Dersom punktet ikke blir stemt inn på dagsordenen, foreslår vi uttalelsen som prinsipputtalelse fra kongressen):

Forslag til uttalelse på LO-kongressen 1977.

Retten til arbeid gjelder kvinner og menn.

Vi vet og statistikken viser at kvinne ikke er likestilt med mannen når det gjelder å få arbeid.

Kvinne i arbeidslivet har generelt sett lavere lønn enn menn i tilsvarende stillinger. Hun har færre muligheter til avansement.

Kvinnas svake stilling i fagbevegelsen er en konsekvens og forsterkning av det undertrykkende rollemønster kvinne er satt i.

Fagbevegelsen har et stort ansvar for at kvinne ikke lenger skal være en billig, uskolert arbeidskraftreserve. Av den grunn slår LO-kongressen 1977 fast følgende nødvendige krav for å lette kvinners muligheter for å få arbeid og for å forbedre hennes arbeidsvilkår:

1. Alle foreldre skal ha rett til permisjon i inntil 12 måneder til sammen ved hver barnefødsel, slik at disse 12 månedene kan fordeles mellom foreldrene etter deres eget ønske.
2. Begge foreldre får etter en opptjeningsstid på 3 måneder rett til full

Nr. 395

- lønn i 6 av de ovennevnte månedene. Denne rettigheten må kunne tas på deling mellom foreldrene.
3. Småbarnsforeldre (mor og far) får 1 times redusert arbeidstid pr. dag uten trekk i lønn.
 4. Rett til full lønn under sykdom utvides til å gjelde under barns sykdom også. Dette må gjelde for begge foreldrene.
 5. Valgte tillitsrepresentanter skal få dekket utgifter til barnevakt.
 6. Fagforeningsmøter og fagforeningsarbeid skal kunne foregå i arbeidstida.
 7. Full dekning av behovet for daghjem innen 1985.
 8. Nei til all økning av foreldrekontingenten når det gjelder barnehagesatser.
 9. Minst 30 prosent av hvert kjønn skal være representert i alle LOs sentrale utvalg, komitéer, råd, i Sekretariatet. Representantskapet og i de faste stillinger. Samme fordeling skal gjelde i sentrale organer på fylkesplanet.
 10. Tillitsverv i forbund lokalt og sentralt skal kvinner og menn være representert i forhold til hvor mange prosent de utgjør av medlemsmassen.

Nr. 396 *Forbundsstyrets innstilling:*

Forbundsstyret støtter forslaget om at familiepolitikk og kvinnens stilling som arbeider settes opp som eget punkt på dagsordenen.

Forbundsstyret støtter forslagens punkter 1—8, og anbefaler at dette vedtas som uttalelse fra LO-kongressen. Forbundsstyret kan ikke støtte forslagens punkt 9 og 10.

LO bør arbeide for å få større andel av kvinner inn i LOs sentrale utvalg, komitéer, råd, Sekretariatet, Representantskapet og i de faste stillinger.

Forbundene bør også legge forholdene til rette for større deltakelse av kvinner sentralt og lokalt.

Forbundsstyret mener likevel ikke det er riktig å anbefale at dette skjer ved kvotefordeling.

Forbundsstyret foreslår:

«Vilkår for småbarnsforeldre.

For å bedre den vanskelige situasjon for familier med små barn hvor begge foreldre er i arbeid, og for enslige forsørgere.

For å bedre forhold for barna hvor begge foreldre arbeider/den enslige mor eller far arbeider.

For å stadfeste kvinners rett til å delta i arbeidslivet, skal LO ved neste tariffoppgjør kreve:

- Foreldre har rett til inntil 12 måneders permisjon ved barnefødsel, slik at disse 12 månedene kan tas på deling mellom foreldrene.
- Foreldre har, etter en opptjeningstid på 3 måneder, rett til barselpenger i 6 måneder, slik at også denne rettighet kan deles mellom foreldrene.
- Foreldre med barn under 10 år har rett til 1 times redusert arbeidstid pr. dag uten trekk i lønn.
- Foreldre med barn under 10 år har rett til sykepenger ved sykdom hos barn under 10 år etter samme regler som vanlige sykepenger.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2-12, Statistisk Sentralbyrå, Oslo, foreslår:

Nr. 397

«Det må gis lik lønn for likeartet arbeid.»

Motivering:

Det er et faktum at kvinnenes arbeid ofte blir lavere betalt enn menns. F. eks. blir vasking av jernbanevogner utvendig (som utføres av menn) høyere betalt enn innvendig rengjøring (som utføres av kvinner). Kvinner som pakker fiskefileter i kasser får gjennomsnittlig mindre lønn enn de menn som kjører kassene bort på trucker. Det er fagforeningenes oppgave å motarbeide enhver urettferdighet i lønnsystemet.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 2-18, Rasjonaliseringsdirektoratet, foreslår:

Nr. 398

«Det må gis lik lønn for likeartet arbeid.»

Motivering:

Det er et faktum at kvinnenes arbeid ofte blir lavere betalt enn menns. F. eks. blir vasking av jernbanevogner utvendig (som utføres av menn) høyere betalt enn innvendig rengjøring (som utføres av kvinner). Kvinner som pakker fiskefileter i kasser får gjennomsnittlig mindre lønn enn de menn som kjører kassene bort på trucker. Det er fagforeningens oppgave å motarbeide enhver urettferdighet i lønnsystemet.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 2-19, Forbrukerrådet, foreslår:

Nr. 399

«Det må gis lik lønn for arbeid av lik verdi.»

Motivering:

Kvinner arbeid blir ofte lavere betalt enn menns, og det er fagforeningens oppgave å motarbeide enhver urettferdighet i lønnsystemet, også den som er kjønnsbestemt. Det må derfor skje en nyvurdering av lønns plasseringen i alle yrker. F. eks. bør ansvar for menneskers helse, sikkerhet og velferd telle mer enn ansvar for økonomiske verdier.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

- Nr. 400 *For. 29, Lånekassens Tjenestemannslag, foreslår:*
«Det må gis lik lønn for likeartet arbeid.»

M o t i v e r i n g :

Det er et faktum at kvinnenens arbeid ofte blir lavere betalt enn menns. F. eks. blir vasking av jernbanevogner utvendig (som utføres av menn) høyere betalt enn innvendig rengjøring (som utføres av kvinner). Kvinner som pakker fiskefileter i kasser får gjennomsnittlig mindre lønn enn de menn som kjører kassene bort på trucker. Det er fagforeningens oppgave å motarbeide enhver urettferdighet i lønnssystemet.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

- Nr. 401 *Avd. 2-30, Kommunal- og Arbeidsdepartementet, foreslår:*
«Det må gis lik lønn for likeartet arbeid.»

M o t i v e r i n g :

Det er et faktum at kvinnenens arbeid ofte blir lavere betalt enn menns. F. eks. blir vasking av jernbanevogner utvendig (som utføres av menn) høyere betalt enn innvendig rengjøring (som utføres av kvinner). Kvinner som pakker fiskefileter i kasser får gjennomsnittlig mindre lønn enn de menn som kjører kassene bort på trucker. Det er fagforeningens oppgave å motarbeide enhver urettferdighet i lønnssystemet.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

- Nr. 402 *For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:*
«Om lik lønn.

Det må gis lik lønn for likeartet arbeid. Lavtlønte yrker må gis bedre vilkår, slik at gjennomsnittslønnen for kvinner blir lik gjennomsnittslønnen for menn i samme deler av yrkeslivet.»

M o t i v e r i n g :

Gjennomsnittslønnen for kvinner og for menn i industri og i en rekke andre yrkesgrupper viser klare ulikheter til mennenes fordel. En rekke vesentlige lavtlønnsyrker har en klar overvekt av kvinner.

En radikal lønnsutjæmningspolitikk med vekt på å heve lavtlønnsgrupper vil føre til større lønnsmessig likestilling, samtidig som det bidrar til allmenn utjæmning.

Forbundsstyrets innstilling:

Under forutsetning av at det menes lik lønn for likt arbeid, tiltres forslaget.

Avd. 102-11, Skolenes Landsforening, Pedagogisk Forening, Oslo, Nr. 403
foreslår:

(Forslaget er innsendt av to medlemmer til foreningen.)

«Lik lønn for likeartet arbeid.»

Motivering:

Kvinnens arbeid blir ofte dårligere betalt enn menns. Det er fagforeningenes oppgave å motarbeide enhver urettferdighet i lønns-systemet.

— Lik lønn for likeartet arbeid.

Styret sier seg enig.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 105-2, Arbeidsformidlingens Etatsforening for Oslo og Omegn, foreslår: Nr. 404

«Lik lønn for likeverdig arbeid.

Det er fortsatt påvist at en del kvinner blir dårligere betalt enn menn, for likt/likeverdig arbeid, denne forskjellen må utjevnes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Fra Sekretariatet.

Nr. 405

I Handlingsprogrammet for neste kongressperiode er familiepolitikk satt opp som eget punkt.

Forslagene fra Norsk Sosionomforbund og avd. Sør-Trøndelag av Norsk Sosionomforbund henvises til behandlingen av dette punkt.

Når det gjelder forslagene om «lik lønn for likeartet arbeid» henvises til Handlingsprogrammet — avsnittet «En inntektspolitikk for utjæmning.

For øvrig foreslås at forslagene oversendes Sekretariatet.

Nr. 406 *Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet i Oslo, foreslår:*

•*Kjønnskvoltering i LO.*

LO forplikter seg til å innføre praksis med *kjønnskvoltering* på alle trinn i organisasjonen. I LOs sentrale organer bør til enhver tid 40 prosent av det ene kjønn være representert.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 407 **Fra Sekretariatet:**
Forbundsstyrets innstilling tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 408 *Askim og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:*
•*Samorganisasjonen krever at det blir slutt på kvinnediskrimineringen.*

Motivering:

Samorganisasjonen mener at bl. a. helligdagsgodtgjørelsen må være lik for alle. Slik det er nå er det stor forskjell mellom kvinne og mann.

Nr. 409 *Drammen faglige samorganisasjon foreslår:*

•*Kvinner i arbeidslivet.*

LO må medvirke til at det ikke nedlegges flere kvinnelige arbeidsplasser, men at det opprettes nye. Kvinnene må ikke benyttes som arbeidskraftreserve.

LO må sørge for at det i kongressperioden skapes en virkelig utjevning mellom menns og kvinners lønninger. LO må i større utstrekning arbeide for å gjennomføre fastlønnssystemer.

LO må bruke sin innflytelse overfor regjeringen slik at Televerket ikke får gjennomført tempoet i automatiseringsplanen som betyr nedleggelse av ca. 4000 kvinnelige arbeidsplasser. Tempoet i automatiseringen må dempes ned slik at det skjer ved naturlig avgang.

Motivering:

Det må nå virkelig foretas en oppvurdering av tradisjonelle kvinneyrker. Det bør være like viktig for samfunnet å produsere klær som bildeler. Akkordsystemet virker særlig stressende på eldre arbeidere og i de tradisjonelle kvinnelige lavtlønnsyrker er tidsstuderte akkorder det mest vanlige. For de som ikke greier å følge med i jaget fører det til nedgang i lønn med årene og dermed lavere pensjonspoeng og lavere pensjon. Ved fastlønnssystemer stiger som regel lønnen nesten opp til pensjonsalderen. Akkordsystemet har derfor en sterk sosial slagside.

Fra Sekretariatet:

I Handlingsprogrammet for neste kongressperiode er familiepolitikk satt opp som eget punkt.

Forslagene fra Norsk Sosionomforbund og avd. Sør-Trøndelag av Norsk Sosionomforbund henvises til behandlingen av dette punkt.

Når det gjelder forslagene om «lik lønn for likeartet arbeid» henvises til Handlingsprogrammet — avsnittet «En inntektspolitikk for utjamning».

For øvrig foreslås at forslagene oversendes Sekretariatet.

Arbeidstid.**NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND**

Avd. 69, Glemmen Fagforening, foreslår:

Nr. 411

«Avdelingen henstiller til LO-kongressen 1977 at det arbeides for innføring av 35 timers uke innen utgangen av 1978.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres, men forbundet vil prioritere lengre ferie.

Avd. 90, Trøgstad Byggningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 412

«Lik arbeidstid for alle. Funksjonærer og arbeidere skal ha like lang arbeidsdag.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 196, Eggedal Bygg- og Trearbeiderforening, foreslår:

Nr. 413

«Mer detaljerte overenskomstforhold for deltidsansatte.»

Motivering:

Overenskomsten i dag gir ikke gode nok retningslinjer for å ivareta de deltidsansattes interesser. Det siktes her særlig til ferieordning, helligdagsgodtgjørelse og sykkelønsordningen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 288, Tømrer- og Byggningssekkernes Fagforening, Stavanger, foreslår:

Nr. 414

«LO ber Stortinget foreta nødvendige lovendringer, slik at folk som p. g. a. sin sviktende helse kun arbeider redusert arbeidsuke, får trygd for

manglende timer og at de samtidig opparbeider fulle rettigheter hva gjelder feriepenger og folkepensjon. Det samme gjelder for folk som går ledige, at disse opparbeider feriepenger i den periode. Det vises til at store deler av industrien går på redusert uke på grunn av sviktende konjunkturer.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 415 *Avd. 288, Tømrer- og Bygningsnekkernes Fagforening, Stavanger, foreslår:*

«LO-kongressen må gå inn for å redusere den alminnelige arbeidstid innen 1978, og på lengre sikt ytterligere. Blant annet er dette nødvendig for å unngå vesentlig arbeidsledighet i årene som kommer samtidig som den nye familielevgivning forutsetter alminnelig kortere arbeidstid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

Nr. 416 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Aust- og Vest-Agder, foreslår:*

«Hvilepauser som forutsatt i loven skal være inkludert i arbeidstiden.»

M o t i v e r i n g :

Ved forkortelse av arbeidstiden har det vært vanlig at arbeidsgiverne går til angrep på hevdvundne hvilepauser, som har vært inkludert i arbeidstiden. Dette skjedde ved overgang fra 48 til 45 timers uke og også ved senere arbeidstidsforkortelser. Spisepauser inkludert i arbeidstiden er i dag gjennomført i stor utstrekning i kontoryrket og også for vanlig arbeid i den offentlige sektor. Spise- og hvilepauser f. eks. med inntil 30 minutter pr. dag bør derfor nå tariffestest inkludert i arbeidstiden.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget vurderes i forbindelse med tariffrevisjon.

NORSK ELEKTRIKER OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 417 *Avd. 113, Bergen, foreslår:*

«Overtid på søn- og helligdager og dager før disse.

Bestemmelsen i overenskomstene om at 100 prosent tillegg kun skal betales inntil siste helligdagsaften kl. 22.00 må bort.»

M o t i v e r i n g :

I svært mange bedrifter blir ikke denne avtalen håndhevet. Dette er nå bare en papirbestemmelse og bør av den grunn utgå.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK GRAFISK FORBUND

Sarpsborg Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforening foreslår:

Nr. 418

«Sarpsborg Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforening foreslår at det i perioden for LO's handlingsprogram gjennomføres lik arbeidstid for alle ansatte i privat/kommunal og statlig virksomhet.»

Motivering:

Vi mener den forskjell i arbeidstid som i mange år har hersket for arbeidere og funksjonærer i så vel statlig som privat virksomhet er en sak som det nå er på tide å få bort.

I hele samfunnet arbeides det for en demokratisering og likhetsbehandling, noe vi alle innen fagbevegelsen må være enig i. Men så vidt vi kan se er det vanskelig å snakke om likhetsbehandling så lenge det opereres med bl. a. forskjell i antall arbeidstimer pr. uke for de ansatte slik det er i dag. Derfor må målet være: Lik arbeidstid for alle arbeidstakere.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltrer målsettingen om lik arbeidstid.

NORSK GULLSMEDARBEIDERFORBUND

Forbundet foreslår:

Nr. 419

«Overtidsarbeid.

At LO går sterkere inn for å få overtidsbetalingen endret fra 40 % til minst 50 % for de 2 første timer etter ordinær tid.»

Motivering:

Primært er vi imot all overtid, men må overtid anvendes må det betales mer enn 40 prosent i tillegg.

Dessuten har dette vært et krav ved flere tariffrevisjoner, og nå bør det prioriteres ved førstkommende tariffrevisjon.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Bærum Handel og Kontor foreslår:

Nr. 420

«Landsorganisasjonen må bidra til at forholdene i varehandelen bedres på lørdager. Slik situasjonen har utviklet seg etter at andre grupper har lørdagsfri, er det blitt et alvorlig press for ansatte i varehandelen. Bærum

HK vil på vegne av 200 000 ansatte be om å få en lik åpnings- og lukkelov for hele landet på lørdager. Vår arbeidssituasjon utvikler seg til å bli et familiepolitisk problem fordi vi blir sett på som et sosialt tilbud for de grupper som bruker lørdager til å tilfredsstille sitt behov for kontakt. Vi har også en familiesituasjon, og vi er også forbrukere. Vi vil derfor være med på å bestemme over vår egen arbeidstid på lørdager. Derfor krever vi en lov som regulerer arbeidstiden lørdager i varehandelen til å ligge mellom 08.00 og kl. 12.00.»

Nr. 421 *Tromsø Handel og Kontor* foreslår:

«LO-kongressen støtter kravet fra de ansatte i varehandelen om lørdagslukking. LO-kongressen henstiller til alle LO-organiserte om å konsentrere innkjøp til andre virkedager.»

Motivering:

I de senere år har stadig flere lønnstakergrupper fått lørdagsfri — en frihet som i stor utstrekning benyttes til innkjøp. Dette har igjen ført til at de ansatte i varehandelen som dessverre ikke har lørdagsfri, er blitt stilt overfor et stadig økende arbeidspress. En stor del av disse er fagorganiserte kolleger. De fagorganiserte støtter best dette kravet ved at de legger sine innkjøp til andre virkedager for på denne måte å vise at lørdag nødvendigvis ikke må være den store handelsdag — og dermed vil handelens argument for å holde oppe, bortfalle.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til landsmøtevedtaket om lørdagsfri for ansatte i varehandelen. Dette kravet må reises både ved tariffrevisjonen — ved å påvirke myndighetene, og ved at andre fagorganiserte støtter kravet og innretter sine kjøp slik at handelen på lørdager reduseres.

På denne bakgrunn anbefales forslagene.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 422 *Avd. 1, Oslo*, foreslår:

«Avdelingen foreslår at all form for overtid må baseres på frivillighet, og at fagorganiserte må ha full rett til fritt å disponere over egen fritid. Overtidsarbeid skal betales med prosenter av full fortjeneste.

Vi krever fjernet fra arbeidervernloven alle bestemmelsene som gir bedriftene rett til å pålegge overtidsarbeid. Videre krever vi fjernet alle bestemmelser som gir Direktoratet for arbeidstilsynet rett til å gi dispensasjon fra reglene om nattarbeid (jfr. Arbeidervernlovens § 19—20).»

Nr. 423 *Avd. 35, Strømmen*, foreslår:

«Landsorganisasjonen må arbeide for å få tilbake den gamle ordningen når det angår overtid, med 25 timer over en fire ukers periode.»

Avd. 46, Eiker, foreslår:

Nr. 424

«Arbeidstakere over 60 år skal fritas for alt overtidsarbeid hvis de selv ønsker det.»

Motivering:

Når industriarbeideren kommer opp i denne alder har vedkommende i mange tilfeller mer enn nok med en vanlig arbeidsdag. Vedkommende skal også kunne påberope seg denne rett uten å bli sett ned på av sin arbeidsgiver.

Avd. 165, Førde, foreslår:

Nr. 425

«Overtid må betalast med 100 % av full timelønn til kvar enkelt arbeidstaker. Dette må skje fra neste tariffperiode.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til forslaget om at arbeidstakere eldre enn 60 år fritas etter eget ønske for overtidsarbeid. Likeledes slutter en seg til forslaget om bedre betalt for overtidsarbeid.

Forslagene angående Arbeidervernloven blir delvis dekket i den nye arbeids- og miljøloven.

Avd. 23, Raufoss, foreslår:

Nr. 426

«LO-kongressen går inn for at 38 timers arbeidsuke gjennomføres for alle som arbeider under dagen, ikke bare for gruve- og tunneldrift. Skiftarbeidere — tilsvarende lavere.»

Avd. 49, Sarpsborg, foreslår:

Nr. 427

«Vi vil foreslå at kongressen gjør vedtak om at LO i kommende kongressperiode går inn for å løse mest mulig av likhetsproblematikken, og som en del av denne bør prinsippet lik arbeidstid for alle ansatte bli løst. Det forutsettes at de som i dag har kortere arbeidstid på grunn av ubekvent arbeid, fortsatt bør ha kortere arbeidstid enn de øvrige ansatte.»

Avd. 58, Mandal, foreslår:

Nr. 428

«Lik arbeidstid for alle, med unntak for: Skiftarbeid, arbeid under jorden og lørdagsarbeid, som må ha kortere arbeidstid.»

Motivering:

De som burde ha kortest arbeidstid er vel de som er mest utsatt for ulykker, støy, larm, gasser osv. men de har i dag lengst arbeidstid.

Vi mener det nå er på tide at alle deltar med lik arbeidstid i samfunnet, enten man arbeider i en fabrikk eller på et kontor.

- Nr. 429 *Avd. 108, Levanger-Verdal, foreslår:*
«Lik arbeidstid for funksjonærer og arbeidere.»

Motivering:

I vårt samfunn finnes det dessverre ennå rester etter de sosiale skillelinjer mellom arbeider og funksjonær. En av disse rester er forskjell i arbeidstid. Dette er en ordning som for lengst har overlevd seg selv, og som en derfor må avskaffe snarest mulig.

- Nr. 430 *Avd. 110, Hammerfest, foreslår:*
«6 timers arbeidsdag for alle fra 1980.»

- Nr. 431 *Avd. 235, Oslo Støperiarbeiderforening, foreslår:*

«Vi ser det som en urettferdighet at arbeidere i manuelt arbeid fremdeles har lengre arbeidstid enn hva som er vanlig i mange andre yrker. Dette forhold er også medvirkende til å skape kunstige skillelinjer innen arbeiderklassen. Vi ser det derfor som meget viktig å få arbeidstiden ned, og like lang for alle arbeidere. Vi innser imidlertid at dette kan ta tid, og mener det derfor er nødvendig å fremme forslag om nedsettelse av arbeidstiden for støperiene.

Arbeidet i støperi er meget stressende, mekaniserte hjelpemidler medfører ofte større støvplager og mer støy enn før. Nyere undersøkelser har også vist at silikosen fremdeles er en realitet, og det er en sykdom man fremdeles står maktesløse overfor. Vi mener derfor at LO må prioritere kortere arbeidstid i støperiene meget høyt. Vi krever 36 timers arbeidsuke for alle ansatte i støperiene.»

- Nr. 432 *Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:*
«Kortere arbeidstid for 2-skiftarbeidere.»

- Nr. 433 *Avd. 108, Levanger—Verdal, foreslår:*
«Reduksjon av arbeidstiden til 38 timer pr. uke med full kompensasjon for 2-skiftarbeidere.»

Motivering:

Med 40 timers uke for vanlige dagtidsarbeidere vil det være naturlig at de som må gå i en 2-skiftordning kan slippe med minst to timer kortere arbeidsuke.

- Nr. 434 *Avd. 108, Levanger—Verdal, foreslår:*
«Likt skifttillegg for funksjonærer og arbeidere.»

Motivering:

Skifttillegget må betraktes som et ulempetillegg for ubekvem arbeidstid. Det er ingenting som tilsier at ulempene er større for den ene gruppen enn for den andre.

Avd. 226, Tønsberg, foreslår:

Nr. 435

«Arbeidstiden for 2-skiftarbeidere må reduseres til 38 timer.»

Motivering:

Den reduksjon som ble gjennomført ved lov i 1976, skapte mye irritasjon ved at 2-skift med 40 timers uke ble tilsidesatt sammenliknet med 3-skift og dagarbeidere.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til prinsippet om lik arbeidstid og likt skifttillegg for funksjonærer og arbeidere. Arbeidstidens lengde må differensieres i forhold til belastning også mellom ordinært 2- og 3-skift.

Forslaget om 6 timers arbeidsdag fra 1980 kan ikke tiltres.

NORSK JERNBANEFORBUND

Oslo distrikt konduktørforening foreslår:

Nr. 436

«Beordring til tjeneste på ukefridager.

En fridag (ukefridag) pr. uke kan ikke ombyttes eller disponeres til tjenstebeordning.»

Motivering:

For tjenestemenn og -kvinner som går på turnustjeneste føles det som en belastning at han/hun (og deres familie) ikke kan regne en fridag (ukefridag) pr. uke som sikker for egen disposisjon. Sosialt må man kunne hevde dette som en selvfølge. Lovverket må gjøre det klart at dette skal gjelde for alle lønnstakere i landet.

Landsstyrets innstilling:

Tiltres og oversendes.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 40, Falconbridge, foreslår:

Nr. 437

«6-timers dag i kjemisk industri.»

Motivering:

Vårt helseskadelige miljø.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres, da kjemisk industri er så omfattende og allsidig. Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund mener at helsefarlige arbeidsplasser må fjernes, men i de tilfeller hvor dette ikke kan imøtekommes, bør 6-timers arbeidsdag innføres.

NORSK KOMMUNEFORBUND

- Nr. 438 *Stavanger kommunale Tjenestemannsforening, avd. 122, foreslår:*
«LO-kongressen ber Stortinget gjøre vedtak om at den alminnelige arbeidstid blir satt ned til 7 timer pr. dag innen 1978, og på lengre sikt 6 timer pr. dag. Det må gis full kompensasjon for arbeidstidsforkortelsen. Arbeidstidsreduksjonen må utfylles med tilsvarende flere ansettelser.»

Motivering:

Det er en kjensgjerning at arbeidsledigheten i Norge i det siste ikke har vært så stor siden krigen.

Kortere arbeidstid vil redusere en del av denne arbeidsledigheten. Samfunnslivet preges av tidspres og stress. Dette skyldes høyt arbeidstempo, lang arbeidstid, mye overtidsarbeid og mange har lang reise til og fra arbeidet. På bakgrunn av ovenstående må det være riktig å prioritere kortere arbeidstid foran lengre ferie.

Forbundsstyrets innstilling:

Arbeidstidens lengde må ses i sammenheng med den øvrige sosiale utvikling i samfunnet. Overtiden som nevnt i motiveringen, må i tilfelle løses i tarifforhandlinger eller i lovverket for arbeidslivet.

- Nr. 439 *Distriktsstyret i Østfold:*
«Vi foreslår fleksibel arbeidstid for arbeidstakere over 60 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Der hvor det er mulig å gjennomføre fleksibel arbeidstid innenfor arbeidslivet, vil forbundsstyret støtte dette.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

- Nr. 440 *Avd. 175, Havøysund, foreslår:*
«Større kompensasjon for arbeid på fridag.»

Motivering:

Ved de arbeidstidsnedsettelse som har vært av den ordinære arbeidstid, spesielt sist i 1976, så har dette ført til at mange arbeidstakere har valgt å la den ordinære arbeidstid være ubeskåret de fem første virkedager i uken mot å få fri lørdag. Når gjeldende bestemmelser betyr at man ved arbeid på lørdager — hvor denne dag etter avtale er fridag — har krav på 50 prosent kompensasjon inntil kl. 12.00, deretter skal det ytes 100 prosent tillegg. I bransjer hvor man normalt ikke vil bli belastet med lørdagsarbeid betyr dette lite,

men man skal være klar over at i blant annet fiskeindustrien er det svært vanskelig å eliminere lørdagsarbeid helt på bakgrunn av nåværende flåtestruktur og råstoffets beskaffenhet. Man vil derfor i svært mange tilfeller faktisk bli tvunget til å arbeide på sin fridag. Vi ber derfor om at man er oppmerksom på dette slik at man ved høve kan kreve høyning av tillegget, slik at arbeid på fridag betales med 100 prosent tillegg.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret anbefaler forslaget, men anser det for mest praktisk at det oversendes Sekretariatet for videre behandling.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2-18, Rasjonaliseringsdirektoratet, foreslår:

Nr. 441

«Arbeidstidens lengde må være den samme for alle, både arbeidere og funksjonærer, både i det offentlige og det private næringsliv.

Det må fastsettes kortere arbeidsdag for alle.

Adgangen til overtid må begrenses.»

Motivering:

Dersom kvinnen skal få mulighet til å delta i arbeidslivet må mannen få mulighet til å være mer hjemme. Derfor er det nødvendig med kortere arbeidsdag.

Dessuten er det i dag en viss arbeidsløshet, særlig blant kvinner og ungdom. Kortere arbeidsdag vil gi arbeid blant annet til flere kvinner.

I stedet for å ansette flere folk presser i dag mange arbeidsgivere de ansatte til å arbeide overtid. Dette reduserer ytterligere foreldrenes muligheter til å dele forpliktelsene og fører til en urettferdig fordeling av arbeidsmulighetene.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres som en framtidig målsetting.

Avd. 2-19, Forbrukerrådet, foreslår:

Nr. 442

«Muligheten til å fastsette kortere daglig arbeidstid for alle bør utredes av L.O. Redusert arbeidstid for småbarnsforeldre må gis prioritet. Arbeidstidens lengde må bli den samme for både arbeidere og funksjonærer, så vel i offentlig som privat virksomhet.

Redusert arbeidstid må ikke føre til utvidet bruk av overtid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres som en framtidig målsetting.

Nr. 443 *Avd. 2-30, Kommunal- og Arbeidsdepartementet, foreslår:*

•Kortere arbeidstid.

Det må fastsettes kortere arbeidstid for alle, arbeidstidens lengde må være den samme for arbeidere og funksjonærer både i det offentlige og i det private næringsliv. Det må gis større muligheter for deltidsarbeid for alle som ønsker det.

Adgangen til pålagt overtid må begrenses.

Motivering:

Dersom kvinnen skal få mulighet til å delta i arbeidslivet må mannen få mulighet til å være mer hjemme. Derfor er det nødvendig med kortere arbeidstid og deltidsarbeid. Dessuten er det i dag alminnelig arbeidsløshet, og stor arbeidsløshet blant kvinner og ungdom. Kortere arbeidstid vil gi arbeid til flere kvinner.

I stedet for å ansette flere folk presser i dag mange arbeidsgivere de ansatte til å arbeide overtid. Dette reduserer ytterligere foreldrenes muligheter til å dele forpliktelsene og fører til en urettferdig fordeling av arbeidsmulighetene.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres som en framtidig målsetting.

Nr. 444 *For. 29, Lånkassens Tjenestemannslag, foreslår:*

•Småbarnsforeldre, ansatte med omsorg for eldre og andre som ønsker det, må få rett til deltidsarbeid. Deltidsansatte må få samme rettigheter som heltidsansatte.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Nr. 445 *For. 29, Lånkassens Tjenestemannslag, foreslår:*

•Arbeidstidens lengde må være den samme for alle, både arbeidere og funksjonærer, både i det offentlige og det private næringsliv.

Det må fastsettes kortere arbeidstid for alle.

Adgangen til overtid må begrenses.

Motivering:

Dersom kvinnen skal få mulighet til å delta i arbeidslivet må mannen få mulighet til å være mer hjemme. Derfor er det nødvendig med kortere arbeidstid.

Dessuten er det i dag alminnelig arbeidsløshet, og stor arbeidsløshet blant kvinner og ungdom. Kortere arbeidstid vil gi arbeid blant annet til flere kvinner.

I stedet for å ansette flere folk presser i dag mange arbeidsgivere

de ansatte til å arbeide overtid. Dette reduserer ytterligere foreldrenes muligheter til å dele forpliktelsene og fører til en urettferdig fordeling av arbeidsmulighetene.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres som en framtidig målsetting.

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

Nr. 446

«*Deltidsarbeid.*

Folk med omsorgsfunksjoner for barn, syke og eldre må få rett til deltidsarbeid. Deltidsansatte må ha samme rettigheter som heltidsansatte.»

Motivering:

Sosialt, menneskelig og samfunnsøkonomisk vil i mange tilfelle omsorgsfunksjoner utført i hjemmet være å foretrekke for institusjonsomsorg. Et valg mellom heltidsarbeid eller ikke noe arbeid tvinger mennesker med omsorgsfunksjoner til å bli fulltids hjemmearbeidende. I dagens samfunn er det oftest kvinner som må ta dette valget. Mulighet til deltidsarbeid vil bety en vesentlig bedre yrkes situasjon for et stort antall kvinner, samtidig som det har sosialpolitiske fordeler.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

Nr. 447

«*Om arbeidstid.*

Den generelle arbeidstida må kortes ned, og gjøres lik for alle i vanlige arbeidssituasjoner, både arbeidere og funksjonærer, både i offentlig tjeneste og privat næringsliv.

Adgangen til overtid må begrenses.»

Motivering:

Dersom det skal bli tale om reell likestilling i arbeidslivet, må kvinners yrkesdeltakelse være like selvfølgelig og forventet som menns. Da må den totale arbeidstidsbelastning for en samlivsgruppe ikke bli for tyngende. Samtidig må både menn og kvinner ha rimelig tid til å påta seg forpliktelser med stell og vedlikehold av hjemmet. Dette fører til lavere arbeidstid utenfor hjemmet og mer deltakelse for yrkesaktive i hjemmet.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres som en framtidig målsetting.

- Nr. 448 *For. 100, Meteorologisk Etatsforening, foreslår:*
•Nedsetting av arbeidstiden for arbeidstakere i helkontinuerlig døgntjeneste.
Foreningen foreslår at den ukentlige gjennomsnittlige arbeidstid settes ned til 34 klokke timer, fra nå 36 klokke timer.

Forbundsstyrets innstilling:
Tiltres som en framtidig målsetting.

- Nr. 449 *Avd. 102-11, Skolenes Landsforening, Pedagogisk Forening, Oslo, foreslår:*

(Forslaget er sendt inn til foreningen fra to medlemmer.)
•Kortere arbeidstid for alle, og arbeidstidens lengde må være lik for alle. Både arbeider og funksjonær, både i det offentlige og det private næringsliv. Adgangen til overtid må begrenses.

M o t i v e r i n g :

Dersom kvinnen skal få mulighet til å delta i arbeidslivet må mannen være mer i hjemmet. Den alminnelige arbeidsløshet og store arbeidsløsheten blant kvinner og ungdom vil derfor kunne bli avhjulpet ved dette.

I stedet for å ansatte flere, presser mange arbeidsgivere de ansatte til å arbeide overtid. Dette er igjen med til å redusere foreldrenes muligheter til å dele forpliktelser og fordele arbeidsmulighetene.

Avdelingsstyrets innstilling:
— *Kortere arbeidstid for alle.*
Styret tok ikke stilling til forslaget.

Forbundsstyrets innstilling:
Tiltres som en framtidig målsetting.

- Nr. 450 *Avd. 105-2, Arbeidsformidlingens Etatsforening for Oslo og Omegn, foreslår:*

•Rett til redusert arbeidstid for alle.
Det er en rekke forhold som gjør at behovet for redusert arbeidstid er økende:
— Foreldre med små barn velger eller er nødt til å arbeide.
— Stadig lengre arbeidsreiser.
— Antall enslige forsørgere øker.
— Økt antall arbeidstakere med funksjonshemninger.
— Eldre arbeidstakere som ønsker å trappe ned.
— Ansatte som har spesielle omsorgsoppgaver (eldre slektninger).
— Ansatte som ønsker mer fritid for videre- og etterutdanning og for å dyrke hobbies, organisasjonsarbeid o.l.

LO må arbeide for at

- alle arbeidstakere må ha rett til redusert arbeidstid.
- Det må kunne innvilges andre former for deltid enn halve stillinger.
- Staten må gå foran ved å gi mulighet for redusert arbeidstid i alle stillinger.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 108-4, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Oslo, foreslår: Nr. 451

«LO-kongressen krever lik arbeidstid for alle, arbeidere og funksjonærer, i det offentlige og private næringsliv. Tilmærming må ikke skje ved at enkelte grupper får lengre arbeidstid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres som en framtidig målsetting.

Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen, foreslår: Nr. 452

- 35 timars arbeidsveke — 7 timars arbeidsdag innan 1978 utan reduksjon av arbeidsinntekta,
- kortare arbeidstid for skiftarbeid og særleg tungt arbeid,
- kortare arbeidstid for småbarnsforeldre,
- 6 timars normal arbeidsdag blir reist som krav.»

Motivering:

Kortare arbeidstid kan bety fleire arbeidsplassar. Det vil også kunne gjere det lettare å delta i kulturaktivitetar, familieliv, fagforeningsarbeid og politikk. Kortare arbeidstid er viktig for å oppnå likestilling mellom kvinner og menn i arbeidslivet og elles ved at begge ektefeller kan vere i arbeid, om dei ynskjer det og det finst arbeidsplassar, og samstundes få tid til å ta seg av familien og delta i samfunnslivet.

Særleg er det viktig med kortare arbeidstid for småbarnsforeldre, og dei bør få kortare arbeidstid med *full løn og alle rettar i arbeidslivet* inntil den generelle arbeidstida kjem på eit akseptabelt nivå.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet, foreslår: Nr. 453

«6 timers arbeidsdag.

Fra flere hold har det i den senere tid vært reist krav om kortere arbeidstid og lenger ferie. Prinsipielt er begge kravene viktige, men det er likevel grunn til å foreta en innbyrdes prioritering. Kortere arbeidsdag er både helsemessig og sosialt gunstigere enn lenger ferie.

I tråd med dette foreslår vi også at LO forplikter seg til å arbeide for større grad av frihet for den enkelte arbeidstaker til å inngå arbeidstidsavtaler som passer den enkeltes situasjon (alder, helse, økonomi, familie m. m.).»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 454 *Jæren faglige samorganisasjon, foreslår:*

«Vi foreslår at kortere arbeidstid pr. dag får første prioritering, i stedet for lengre ferie.»

Motivering:

Med den effektivitet som forlanges i industrien i dag, og som kommer til å bli forlangt i fremtiden, så må arbeidstiden radikalt ned, og deles på 5 arbeidsdager.

Alle de fordeler som følger med kortere arbeidstid pr. dag, kontra lengre ferie vil det føre for langt å komme inn på her. Men la oss nevne de som ikke er helt unge lenger. De har store problemer med å følge med i det tempo som forlanges i dag, og det blir ikke mindre med årene.

Nr. 455 *Sunndal samorganisasjon, foreslår:*

«Likheter for alle arbeidstakere med spisetid inkludert i den fastsatte daglige arbeidstid.»

Motivering:

Dessverre eksisterer det fortsatt et klasseskille mellom «arbeider»-«funksjonær» angående spisetid inkludert i arbeidstida.

Med den styrke den faglig/politiske arbeiderbevegelse har i vårt land, bør 1977 være siste år disse ulikheter eksisterer. Saken må enten løses ved avtale eller gjennom lovvedtak.

Nr. 456 *Fra Sekretariatet:*

LO-kongressen i 1973 prioriterte en nedsettelse av den alminnelige arbeidstid til 40 timer pr. uke og 38 og 36 timer for skiftarbeid. Dette krav ble gjennomført i kongressperioden.

I Handlingsprogrammet for neste kongressperiode tar Sekretariatet opp forslag om utvidelse av ferie til 5 uker (6 uker for arbeidstakere over 60 år). Dette kravet prioriteres framfor en ytterligere forkortelse av arbeidstiden.

Når det gjelder de øvrige forslag, vises til Handlingsprogrammet.

Pensjonsspørsmål.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Avd. 26, NFATF, Jørpeland, foreslår:

Nr. 457

•Avd. 26 foreslår at pensjonsalderen senkes fra 67 år til 65 år med plikt til å slutte ved oppnådd pensjonsalder.▪

Motiveringen

er at dette er et forsøk på å begrense arbeidsledigheten blant ungdom. Samtidig som en da kommer mer i kontakt med pensjonsalderen som er vanlig i en del andre land.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 7, Agder Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 458

•LO krever at deltidsansatte får rett til pensjon fra Statens pensjonskasse når de har mer enn 10 timer pr. uke som godkjent arbeidstid.▪

Motivering:

Nåværende grense for godkjenning er 17 timer. Mange av de arbeidstakere som har slikt arbeid er husmødre og har ikke anledning til å ha lengre arbeidstid på grunn av barnepass, stell av hjemmet etc.

I de fleste tilfelle dreier det seg om renholdsarbeid. Husmødre har da praktisert samme type arbeid i flere timer samme dag, og belastningen med lang arbeidstid etter stell av hjemmet kan bli for stor.

Det må derfor være riktig å redusere det nødvendige antall daglige timer for innmelding i offentlig pensjonskasse til 2 pr. dag på 5 dagers uke eller mindre.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 5, Oslo og Omegn Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 459

•LO går inn for at arbeidstid under dagen gis et prosenttillegg til den reelle arbeidstid som regnes til pensjonstiden.

Eksempel:

12 måneders arbeidstid under dagen gir 13 pensjonsgivende måneder.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

- Nr. 460 *Avd. 8, Sør-Trøndelag Arbeidsmannsförening, foreslår:*
«LO må arbeide for at alle pensjonsordninger innordnes i Folketrygden, slik at de store ulikheter som hersker i dag etter hvert forsvinner.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Nr. 461 *Avd. 5, Oslo og Omegn Arbeidsmannsförening, foreslår:*
«LO går inn for fleksibel pensjonsalder fra 60 til 65 år.»

- Nr. 462 *Avd. 9, Gruvearbeiderforeningen Nordens Klippe, Kirkenes, foreslår:*
«LO går inn for at pensjonsalderen for gruvearbeidere i Nord-Norge settes ned til 60 år.»

- Nr. 463 *Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsförening, foreslår:*
«Pensjonsalderen senkes til 65 år.»

- Nr. 464 *Avd. 13, Hedmark Arbeidsmannsförening, foreslår:*
«LO tar alvorlige skritt for å få senket pensjonsalderen for bygge- og anleggsgagnene, herunder også underjordsarbeidere til 60 år. Dette må gjennomføres så snart som mulig.»

Motivering:

Dette har sin bakgrunn i at for en bygge- eller anleggsarbeider er det vanskelig å få jobb, samtidig som det byr på store problemer å følge med i akkordtempoet etter at en er kommet i en alder av 60 år.

Det hevdes at det ikke er noen arbeidsgiver som vil ansette folk som nærmer seg denne alder, og disse må av den grunn gis en mulighet til å få pensjon fra fylte 60 år uten derved å være arbeidsuføre og få pensjon på dette grunnlag.

- Nr. 465 *Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsförening, foreslår:*
«LO går inn for at pensjonsalderen for anleggsarbeidere og rengjøringsassistenter settes ned til 62 år.»

Motivering:

Begge yrkesgrupper har et hardt og krevende arbeid. I tillegg kan nevnes at anleggsarbeidere over 60 år har vanskelig for å

følge med i det tempo som i dag foregår i anleggssektoren. Dessuten er den fysiske og psykiske belastning større i dag enn tidligere på grunn av at byggeperiodene stadig blir kortere.

Avd. 7, Agder Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 466

•Pensjonsalderen senkes til 60 år for grupper som er utsatt for store miljø- og slitasjebelastninger i sitt yrke. Det settes en frist for gjennomføring på 2 år.

Senking av den vanlige pensjonsalder utstår til dette er gjennomført.

Motivering:

Enkelte grupper som renholdspersonalet, anleggsarbeidere i tunneldrift og gruvearbeidere er spesielt utsatt for belastninger. Sammen med likestilte grupper må disse prioriteres fremfor andre ved senking av pensjonsalderen.

Forbundsstyrets innstilling:

Norsk Arbeidsmandsforbund, foreslår:

Nr. 467

•LO reiser snarest krav om lavere pensjonsalder for underjordsarbeidere og helkontinuerlige skiftarbeidere. LO går inn for at disse grupper får en fleksibel pensjonsalder med anledning til å gå av ved fylte 60 år uten forringelse av pensjonen.

Motivering:

Norge har i dag Europas høyeste pensjonsalder for underjordsarbeidere. I andre land er det ikke uvanlig med en pensjonsalder på 60 eller 55 år, og det er alminnelig anerkjent at arbeid under jord er av en slik art at pensjonsalderen bør være lavere enn for andre yrkesgrupper. Det samme kan sies om helkontinuerlig skiftarbeid. All den tid enkelte er henvist til å arbeide helkontinuerlig for å holde vitale deler av samfunnsmaskineriet gående, bør denne gruppen likestilles med underjordsarbeidere når det gjelder pensjonsalder.

Bak kravet om lavere pensjonsalder for disse grupper står et enstemmig landsmøte i Norsk Arbeidsmandsforbund. En viser for øvrig til LO's handlingsprogram, hvor det fremgår at LO vil arbeide for lavere pensjonsalder for enkelte grupper.

Norsk Arbeidsmandsforbund, foreslår:

Nr. 468

•LO reiser krav om lavere pensjonsalder for rengjøringsassistenter. Det innføres en fleksibel pensjonsalder med anledning til å slutte ved fylte 60 år uten forringelse av pensjonen.

Motivering:

Gjennom Levekårsundersøkelsen er det kommet fram opplysninger som tyder på at 2/3 av rengjøringsassistentene opplever arbeidet som fysisk tungt, og nesten 1/5 av dem mener at det også er psykisk anstrengende. I rengjøringsyrket finner vi nesten bare kvinner, og som regel er dette kvinner som også har sitt husmorarbeid å ivareta. Levekårsundersøkelsen viser også at en stor del av disse kvinnene er over 50 år. En fleksibel pensjonsalder med mulighet til å gå av ved fylte 60 år vil være et betydelig sosialt fremskritt for denne gruppe. Men en reduksjon av pensjonsalderen må også medføre en omlegging av beregningsgrunnlaget slik at det ikke skjer noen forringelse av pensjonens størrelse.

Bak kravet om lavere pensjonsalder for rengjøringsassistenter står et enstemmig landsmøte i Norsk Arbeidsmandsforbund.

BEKLEDNINGSARBEIDERFORBUNDET

Nr. 469 *Avd. 319, Aarenes Lærarbeiderforening, foreslår:*

«Vi vil her ved fremme forslag om at industriarbeideren blir stilt på lik linje med stats- og kommuneansatte og andre privilegerte grupper i pensjonsordningen. Det blir bare større urett for hver dag og uke som går ved opprettelse av tilleggspensjoner, som industriarbeideren må være med å dekke, men ikke får nytte godt av.

Intensjonen med folketrygden var jo at alle pensjoner skulle gå inn i denne. Vi mener at dette bør LOs kongress 1977 «prioritere», så en kan få rettet på skjevheten mens det ennå kan la seg rette.

Det er i dag byer som har tatt dette opp i bystyret for å få undersøkt hvor mange som ikke har tilleggspensjon og for å se hva de kan gjøre for disse.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 470 *Avd. 3, Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening, foreslår:*

«Sekretariatet får i oppdrag å arbeide for å få lovfestet adgangen til en mer fleksibel ordning for førtidspensjonering, uten å forringe pensjonens størrelse.»

Motivering:

Vi mener at dette bør prioriteres framfor en generell senking av pensjonsalderen, og vi tror at en del arbeidstakere i spesielt utsatte yrker har et sterkt behov for dette.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres.

Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 471

«Pensjonspoeng må regnes av sykepengene. De som av forskjellige grunner har vært mye syke i sitt arbeidsliv skal ikke straffes i alderdommen ved at de får de minste trygdestønader.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslås:

Nr. 472

«LO må arbeide for at pensjonsalderen nedsettes til 65 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forbindelse med forslag fra avd. nr. 90.

Avd. 11, Blikkenslagernes og Taktekkernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 473

«Pensjonsalderen må nedsettes til 65 år for bygningsarbeidere. Det er få av bygningsarbeiderne i dag som klarer å arbeide til de er 67 år, da arbeidet er tungt og de korte tidsfrister for entreprenørene som gjør at arbeidet må forseres, så eldre bygningsarbeidere har vanskeligheter for å følge med i tempoet. Dette mener vi rettferdiggjør et krav om pensjonsalder på 65 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forbindelse med forslag fra avd. nr. 90.

Avd. 77, Mur- og Murarbeidernes Forening, Sarpsborg, foreslår:

Nr. 474

«LO må sette all sin styrke inn på at pensjonsalderen settes til 65 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forb. med forslag fra avd. nr. 90.

Avd. 69, Glemmen Fagforening, foreslår:

Nr. 475

«Avdelingen henstiller til LO-kongressen at det arbeides for nedsettelse av pensjonsalderen med 2 år fra 67 til 65 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres, men forbundet vil prioritere lengre ferie.

Avd. 90, Trøgstad Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 476

«Nedsettelse av pensjonsalderen til 65 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres, men forbundet vil prioritere lengre ferie.

Nr. 477 *Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Nedsettelse av pensjonsalderen.

Den utvikling som i den senere tid har funnet sted har medført at det blir stadig vanskeligere for eldre arbeidstakere å beholde sine arbeidsplasser. Dette skaper et sadig større problem for disse mennesker. For å bøte på denne utvikling må kravet om nedsettelse av pensjonsalderen til 65 år reises. Praksis viser at en stadig større del av denne aldersgruppe går over på uføretrygd og ikke lenger er yrkesaktive.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forbindelse med forslag fra avd. nr. 90.

Nr. 478 *Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Alderstrygden.

LO må kreve at grunnbeløpet i alderstrygden må heves med minst 50 prosent straks.

Videre at alderstrygden må følge med i velstandsutviklingen, samt få automatisk regulering for prisstigningen.»

Motivering:

Skulle være helt unødvendig. Det er en skam for fagbevegelsen at den ikke har sørget bedre for sine gamle medlemmer. Det er de som i dag lever på grunnpensjonene som har skapt det samfunn vi har i dag. Alderstrygden må opp på høyde med pensjonen i stat og kommune. Dette er den viktigste oppgave LO har i kongressåret. Viktigere enn lengre ferie — nedsatt pensjonsalder eller kortere arbeidstid. Men det haster.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

Nr. 479 *Avd. 193, Modum Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Pensjonsalderen senkes til 65 år.

Slik som det er nå, at man må være 67 år. mener vi er galt, da arbeidspresstet er blitt meget hardere etter hvert. I bygningsbransjen er tempoet nå blitt så oppjaget at det er aldeles umulig for de eldre å være med i galoppen. Ser gjerne at det kunne la seg gjøre å trappe ned ved 62 år for dem som ønsker det.»

Motivering:

Avdelingen mener at trivsel og velvære må være det mål vi setter oss når vi sender inn forslag som skal behandles i Kongressen. Derfor må pensjonsalderen senkes så de eldre kan ha godt av pensjonen sin før de blir altfor gamle.

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forb. med forslag fra avd. 90.

Avd. 219, Larvik og Omland Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 480
«Kongressen må kreve nedsettelse av pensjonsalderen til 65 år med anledning til frivillig pensjonsavgang ved fylte 60 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forb. med forslag fra avd. 90.

Avd. 242, Grenland Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 481
«Frivillig pensjonsavgang ved fylte 60 år.
Valgmulighetene må gjøres reell ved at pensjonsutbetalingene styrkes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forb. med forslag fra avd. 90.

Avd. 289, Stavanger Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår: Nr. 482

«Kongressen må påvirke Stortinget å gjennomføre prinsippet — lik pensjon for dem som går av for aldersgrensen og en heving av pensjonens størrelse i forhold til arbeidstakernes inntektsnivå.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Avd. 292, Sandnes Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 483
«LO må satse mer på at pensjonsalderen i slike yrker som bygg og anlegg blir nedsatt til 60 år. At disse yrker er sterkt utsatt viser at flere og flere må over på uførepensjon lenge før de når den nåværende pensjonsalder.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forb. med forslag fra avd. 90.

Avd. 312, Glass- og Trearbeidernes Forening, Bergen, foreslår: Nr. 484
«Pensjonsalderen.»

Tiden er inne for snarlig nedsettelse av pensjonsalderen til 65 år. Det må ikke føre til mindre pensjonsytelser enn den som er nå.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til forbundets prioritering av krav om 5 ukers ferie.

Avd. 350, Malernes Forening, Trondheim, foreslår: Nr. 485

«Det fremmes krav om at den alminnelige pensjonsalder blir satt til 65 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forb. med forslag fra avd. 90.

Nr. 486

Avd. 410, Harstad Bygningsarbeiderforening, foreslår:

«Nedsettelse av pensjonsalderen i utsatte yrker til 65 år med anledning til fortidspensjonering fra 60 år.

Vi mener at særlig byggfagene er et slikt utsatt yrke. Det viser den mangel på rekruttering til fagene, for det er ikke særlig attraktivt å stå ute i storm og snøføyke og skal forsøke å arbeide akkord. I praksis viser det seg at når en bygningsarbeider blir 60—65 år, faller han uvegerlig av lasset, det er ingen yngre som vil ha ham med i akkordlaget.»

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forb. med forslag fra avd. 90.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 487

Avd. 8, Rogaland, foreslår:

«LO-kongressen må stille konkrete krav til regjeringen om at alle som går av med pensjon skal ha lik pensjon.

Videre må en be Stortinget om å vedta en forpliktende opptrappingsplan på 6 år, som har som mål å heve pensjonen opp på et mer verdig nivå.»

Motivering:

Det er i dag en kjensgjerning at en mengde av våre pensjonister kun lever på minstepensjon p.g.a. at de ikke har hatt mulighet til å opparbeide tilleggsopeng.

Det er heller ikke rettferdig at en som går av med pensjon når han er 67 år skal ha mindre pensjon, enn en som går av når han er 70 år.

Forbundsstyrets innstilling:

*Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget i den form det er gitt.
Det vises til forbundsstyrets forslag.*

Nr. 488

Avd. 94, Halden, foreslår:

«LO skal arbeide for å heve minsteytelser for trygdede til et rimelig nivå sett i forhold til en industriarbeider.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til forbundsstyrets forslag.

Forbundsstyret foreslår:

Regjeringen må utarbeide et forpliktende program for å få minstepensjonene opp på et rimelig nivå.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Bærum Handel og Kontor, foreslår:

Nr. 489

1. En som har vært yrkesaktiv mer enn 25 år, får mulighet til å førepensjoneres hvis man ønsker det etter fylte 60 år, og at dette dekkes av Folketrygden.
2. Vi krever sosial trygghet for alle.

Halden Handel og Kontor, foreslår:

Nr. 490

1. LO skal arbeide for å øke minsteytelser for trygdede til et rimelig nivå sett i forhold til en industriarbeider.
2. Pensjonsalderen settes til 65 år og med mulighet til førtidspensjonering fra fylte 63 år.

Flexibiliteten i pensjonen må gjøres mer effektiv ved å utjevne forskjellen med den praksis man har i dag på 67 år og med stigende ytelser for fortsatt arbeid etter 67 år.»

Motivering:

Det må være riktigere med en lavere pensjonsalder i dagens utvikling og med større fleksibilitet i praktiseringen. Med den situasjon som er oppstått i Norge med stadig stigende arbeidsledighet, kan det ikke være riktig å premiere arbeidstakere ved økende ytelser ved at man arbeider utover pensjonsalderen.

Luftfartens Funksjonærforening, foreslår:

Nr. 491

•Los kongress går inn for at Folketrygden skal være lik for alle uavhengig av tidligere inntekt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret betrakter en forbedring og utjamning av de sosiale trygdeordninger også som en sentral faglig oppgave. Dette gjelder også pensjonsalderen. Idet forbundsstyret viser til avsnittet «Sosial trygghet for alle» i Handlingsprogrammet, foreslås at forslagene oversendes Sekretariatet.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avdeling 1, foreslår:

Nr. 492

•Forbundet har vedtatt på siste landsmøte at man skal arbeide for å få gjennomført prinsippet om lik folketrygd til alle.
Avdelingen foreslår at denne også indeksreguleres.»

Avdeling 18, foreslår:

Nr. 493

•LO må snarest ta opp med Arbeiderpartiet om at det utbetales likt til alle grupper i samfunnet ved Folketrygden.»

Motivering:

Slik som Folketrygden er i dag, så virker den meget urimelig. En vanlig arbeidstaker har simpelthen ikke råd til å bli gammel, i forhold til direktører, skipsredere, statsråder og stortingsmenn. Vi vet at de med store inntekter i den tid de var i arbeidslivet har hatt mulighet til å kunne spare seg opp en god slump penger til sin alderdom. Mens en industriarbeider ikke har hatt en slik mulighet og vil vel heller aldri få det. Vi anser denne saken for svært viktig for vanlige arbeidstakere.

Avdelingen vil også minne forbundet om at denne saken ble vedtatt med et overveldende flertall på forbundets landsmøte i oktober 1974. Så derfor mener vi at denne saken må få høy prioritet på LO-kongressen.

Nr. 494 *Avdeling 25, Stavanger, foreslår:*

«LO-kongressen må i likhet med landsmøtet i Jern og Metall vedta prinsippet om at alle som går av med pensjon skal ha lik pensjon. Videre vil Kongressen be Stortinget vedta en forpliktende opptrappingsplan på 5 år som har som mål å heve pensjonene opp på et mer verdig nivå.»

Nr. 495 *Avdeling 44, Sandnes, foreslår:*

«LO-kongressen må i likhet med landsmøtet i Jern og Metall vedta en prinsipperklæring om like pensjonssetser for alle pensjonister.»

Motivering:

Det er en kjennsgjerning at mange av dagens pensjonister ikke har hatt mulighet til å opparbeide tilleggspenng og derved lever kun på minstepensjonen. Det kan heller ikke være rettfærdig at våre trygdeordninger bidrar til å opprettholde de inntektsmessige skjævheter som ennå er til stede i vårt samfunn.

Nr. 496 *Avdeling 38, foreslår:*

«LO vil i kongressperioden arbeide for at folketrygden blir endret slik at alle med uføre-alderspensjon får lik pensjon. Alle private og offentlige pensjonskasser sløyfes.»

Nr. 497 *Avdeling 58, Mandal, foreslår:*

«Vi vil henlede oppmerksomheten på den forskjell det er mellom de som bare har Folketrygden og de som har tilleggspensjon fra kommune, fylke og stat. Dette gjelder ikke bare pensjonen i seg selv, men også dette at en hjemmeværende husmor ikke får del i mannens opparbeidede pensjonspenng etter samme regler som de andre, hvis mannen faller fra.»

Forslag:

«LO tar straks opp arbeidet for å få til en pensjonsordning som er like god som den kommune, fylke og stat har, på samme betingelse 2 prosent av lønnen som pensjonsinnskudd og resten dekkes av samfunnet.»

Motivering:

For oss har utviklingen med Folketrygden blitt en skuffelse. Vi trodde i vår «blåøyethet» at Folketrygden skulle bli en ordning som skulle utjevne ulikhetene med hensyn til pensjon, for norske borgere som hadde gjort sin plikt i samfunnet, om deres innsats hadde vært i den offentlige etat, eller i det private næringsliv.

Det kan nå bare slås fast, SÅ ER IKKE TILFELLE.

Vi vil understreke at vi ikke har til hensikt å frata noen de goder de har opparbeidet. Vi vil derimot påpeke den ulikhet som disse forhold er med på å skape.

Det er svært vanskelig å forsvare og forklare den ulikheten når man omgjør seg med orden, demokrati, likhet, brorskap og solidaritet.

Våre krav må derfor være berettiget når vi forlanger å bli likestilt.

Et eventuelt resultat av forhandlingene mellom LO og N.A.F. må bli knyttet til medlemsboka. En utglidning i likhet med «tilleggs-trygden» ER IKKE ØNSKELIG.

Avd. 91, Kverneland, foreslår:

Nr. 498

«LO-kongressen må i likhet med landsmøtet i Jern og Metall vedta prinsippet om at alle som går av med pensjon skal ha lik pensjon. Videre vil Kongressen be Stortinget vedta forpliktende opptrappingsplan på 6 år som har som mål å heve pensjonene opp på et mer verdig nivå.

Motivering:

Det er i dag en kjennsgjerning at en mengde av våre pensjonister lever kun på minstepensjon p.g.a. at de ikke har hatt mulighet til å opparbeide tilleggspoeng.

Det kan heller ikke være rettfærdig at en som går av med pensjon når han er 67 år skal ha mindre pensjon enn en som går av når han er 70 år.

«Nytt forslag:

Nr. 499

LO-kongressen ber Stortinget gjøre de nødvendige lovendringer slik at folk som p.g.a. sin helse kun kan arbeide en del av dagen eller en del av arbeidsuken og har sykepenger for resten, må ha krav på feriepenger av syketrygden som om dette var arbeidsinntekt.

Folk som går på redusert arbeidstid p.g.a. sviktende ordretilgang må også ha krav på feriepenger av ledighetstrygden.»

Avdeling 110, Hammerfest, foreslår:

Nr. 500

«Landsmøtevedtaket av 1974: Lik folketrygd for alle.

Frivillig pensjonsalder fra fylte 60 år. Pensjonsalder settes til 65 år.»

Nr. 501 *Avdeling 143, Mo, foreslår:*

«Kongressen er i prinsippet enig om lik folketrygd til alle uansett inntekt, og vil i framtida arbeide for å få dette gjennomført. (Vedtatt på Jern og Metalls landsmøte 1974.)»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til landsmøtevedtak fra 1974 hvor prinsippet om lik pensjon ble vedtatt og oversendt myndighetene.

Forbundsstyret vil imidlertid presisere det syn at det er høyst urettferdig at en har store inntektsforskjeller blant pensjonistene på grunn av tidspunktet en blir pensjonist. Med ytterligere nedsettelse av pensjonsalderen vil flere aldersgrupper bli trukket inn i bildet og disse ulikheter vil dermed ytterligere bli forsterket. Urimelighetene vil da kunne slå ut i en sterk misnøye blant de trygdede.

En vil derfor be om at LO-kongressen sørger for at spørsmålet blir nærmere utredet, med sikte på større likhet i pensjonene.

Nr. 502 *Avdeling 2, Fredrikstad, foreslår:*

- 1. De som oppnår folketrygden ved fylte 67 år, må gis fulle poeng ved utregningen av trygden.
2. De som tar førtidspensjon på grunn av sykdom eller svak helse m.v., må gis fulle poeng ved utregningen av førtidspensjonen.
3. Den alminnelige pensjonsalder settes til 65 år snarest mulig — uten fleksibilitet. Poengberegningen må gi full pensjon. I helsefarlige yrker må pensjonsalderen settes til 60 år.»

Nr. 503 *Avdeling 12, Trondheim, foreslår:*

- a) Den generelle pensjonsalder settes ned fra 67 til 65 år, med rett til å arbeide til 70 år.
- b) For 3-skiftarbeidere med 20 års sammenhengende skiftarbeid umiddelbart før oppnådd pensjonsalder, settes denne ned fra 67 til 62 år.
- c) Det skal gis adgang til førtidspensjonering ved 60 år. Førtidspensjonering skal ikke være begrunnet ved legeerklæring.

Det skal ikke være tap av pensjonspoeng for de som må la seg førtidspensjonere.»

Nr. 504 *Avdeling 18, Grimstad, foreslår:*

«Pensjonsalderen nedsettes til 65 år snarest.»

Motivering:

I januar 1973 fikk vi nedsatt pensjonsalderen til 67 år. Dette var vel og bra, men når vi i Program 69 fikk et overveldende flertall som mente at pensjonsalderen må ned til 65 år, og dette står også i LOs handlingsprogram. Så vi mener at tiden er inne nå til å få

nedsatt alderen til 65 år, med anledning til førtidspensjonering for de grupper som er mest utsatt i vår industri.

Avdeling 23, Raufoss, foreslår:

Nr. 505

«Vi mener at LO må prioritere og arbeide for at pensjonsalderen senkes til 65 år, og at også muligheten for trinnvis reduksjon av arbeidstiden fra fylte 55 år kan gjennomføres.»

Avdeling 25, Stavanger, foreslår:

Nr. 506

«LO-kongressen ber Stortinget lovfeste 65 års pensjonsalder med full kompensasjon i kommende kongressperiode. Videre vil LO-kongressen be Stortinget vedta en målsetting som innebærer at pensjonsalderen kommer ned til 60 år.»

Avdeling 30, Drammen, foreslår:

Nr. 507

«Folkepensjonen av 1. januar 1967 fastslår en pensjonsalder i folketrygden på 70 år, men at det gis adgang, med reduserte ytelser (9 prosent pr. år), til 67 år. Det gis også adgang til pensjon ved fylte 64 år ved sykdom og arbeidsuførhet.»

Forslag til endringer:

1. Pensjonsalderen fastsettes til 65 år med fulle ytelser, 60 år for skogsarbeidere og gruve- og tunellarbeidere.
2. Forhåndspensjonering med fulle ytelser ved fylte 60 år som skyldes sykdom og/eller arbeidsuførhet.
3. Grunnbeløpet reguleres opp til industriens minstelønn og som til enhver tid følger prisindeksen.»

Motivering:

Vi har i de senere år sett den skjevheten som pensjonistene er blitt til del, og vi ønsker å gjøre noe med dette. I nåtidens samfunn, hvor prognosene viser en økende tendens både i hjerte- karsykdommer og stressende arbeid, er det mange som ikke opplever dette å bli pensjonist. Mennesker som i løpet av sitt liv har tilbrakt mer tid i fabrikk og annen industri enn i sitt eget hjem. Vi ser det som en utfordring får våre stortingsmenn å gjennomføre en bedre ordning for våre pensjonister. Vi mener tiden og samfunnet for øvrig er modent for det. Vi ber LO og DNA ta denne saken opp til behandling. Samfunnet trenger det.

Avdeling 35, Strømmen, foreslår:

Nr. 508

«Landsorganisasjonen må arbeide for nedsettelse av pensjonsalderen til 65 år med anledning til å arbeide fram til 67 år, men uten premiering av pensjonspoeng.»

Det må nedsettes et utvalg som legger forholdene til rette slik at de som går av med pensjon, på lang sikt er godt forberedt.

Landsorganisasjonen må arbeide for at ingen skal tape feriepenge og pensjonspoeng ved innskrenkning på arbeidsplassen.»

Nr. 509 *Avdeling 44, Sandnes, foreslår:*

«LO må på sikt arbeide for å få lovfestet 60 års pensjonsgrense. Dette må prioriteres framfor kortere arbeidstid og lengre ferie.»

Nr. 510 *Avdeling 73, Brevik, og avdeling 39, Porsgrunn, foreslår:*

«Kongressen vedtar som siktemål for kommende 4-årsperiode å senke pensjonsalderen ytterligere (f. eks. 65 år), og med gradvis overgang til denne allerede fra 55 år med f. eks. kortere arbeidsuke (år) som en forberedelsestid.»

Motivering:

Vi ser stadig at våre pensjonister ikke oppnår å få godt av pensjonstiden fordi de faller fra etter kort tid. Dette kan bøtes på ved en lavere pensjonsalder og en overgangstid som kan nyttes til forberedelse og motivering for den nye livsrytmen som pensjonstiden vil bli for den enkelte.

Nr. 511 *Avdeling 91, Kverneland, foreslår:*

«Den generelle pensjonsalderen settes ned til 65 år, og arbeidere som er ansatt i industribedrift hvor den psykiske og fysiske belastning er ekstra stor, blir satt til 60 år.

At samtlige får bedre anledning til førtidspensjonering, uten at dette får følge for utbetaling av pensjonens størrelse.»

Nr. 512 *Avd. 98, Skien, og avd. 101, Langesund, foreslår:*

«Kongressen vedtar som siktemål for kommende 4-årsperiode å senke pensjonsalderen ytterligere (f. eks. 65 år) og med en gradvis overgang til denne fra allerede 55 år med f. eks. kortere arbeidsuke (år) som en forberedelsestid.»

Motivering:

Vi ser stadig at våre pensjonister ikke oppnår å få godt av pensjonstiden fordi de faller fra etter kort tid.

Dette vil kunne bøtes på ved lavere pensjonsalder og en overgangstid som kan nyttes til forberedelse og motivering for nye livsrytmer som pensjonstiden vil bli for den enkelte.

Nr. 513 *Avd. 108, Levanger-Verdal, foreslår:*

«Alminnelig pensjonsalder settes til 65 år med 60 år for særlig utsatte yrkesgrupper. Mulighet for førtidspensjonering uten tap av pensjon, samt mulighet for å arbeide ut over 65 år for dem som måtte ønske det.»

Nr. 514 *Avdeling 110, Hammerfest, foreslår:*

«Frivillig pensjonsalder fra fylte 60 år. Pensjonsalder settes til 65 år.»

Avd. 114, Brumunddal, foreslår:

Nr. 515

«Den vanlige pensjonsalder må senkes til 60 år, men de som ønsker det kan få arbeide lenger.»

Motivering:

Slik som arbeidsoperasjonene i vårt samfunn med stadig mer avansert teknisk utstyr har utviklet seg i de senere år, og vil fortsette med enda større hastighet i framtiden, vil dette føre til at ledigheten blant ungdommen bare vil øke.

For å bekjempe dette problem mener vi at dersom pensjonsalderen senkes betraktelig, kan en sammen med andre tiltak bekjempe dette problem.

Vi mener at det er en bedre løsning at samfunnet gir økonomisk støtte til de unge. Det viser seg at en del av denne ungdommen får vanskeligheter med å tilpasse seg et velordnet samfunn når de får arbeid etter lang tids lediggang.

Avd. 220, Trolla, foreslår:

Nr. 516

«Vi har diskutert pensjonsalderen, og vil be forbundet fremme forslag om lavere pensjonsalder for støperiarbeidere.»

Motivering:

Den utvikling med støv, støy og gasser som er i støperiene, og det intense presset på de som arbeider der, fremkaller et slikt initiativ av forbundet.

Avd. 226, Tønsberg, foreslår:

Nr. 517

«Pensjonsalderen settes til fylte 65 år, med mulighet for å fratre tidligere for arbeidstakere i spesielle yrker.»

Avd. 233, Strømmen, foreslår:

Nr. 518

«Senking av muligheten for pensjon fra 65 år. Ingen premiering for de som fortsetter ut etter denne alder. LO må sette ned et utvalg som ser på tilpassingen til pensjonsårene på lang sikt, så man før pensjonsalderen har forberedt seg.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det neste steg må være å senke pensjonsalderen til 65 år og at dette gjennomføres så snart forholdene tillater det. En er videre enig i at for spesielle grupper bør en lavere pensjonsalder kunne gjennomføres. Også ordninger med fleksibilitet en periode med nedtrapping, kombinasjon uførhetstrygd/ jobb m.m. bør i en slik forbindelse kunne vurderes.

- Nr. 519 *Avd. 233, Strømmen, foreslår:*
«Kompensasjon for tapte pensjonspoeng og feriepenger ved permisjoner og bedriftsinnskrenkninger.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

- Nr. 520 *Avd. 110, Hammerfest, foreslår:*
«Private pensjonsordninger på bedriftene må ikke fritta de ansatte retten til å jobbe 2 år ut over den lovbestemte pensjonsalder.»

Motivering:

Ved Nestle-Findus A/S er det inngått avtale med forsikringsselskapet Norske Liv, som fratar de ansatte muligheten til å jobbe to år etter oppnådd pensjonsalder. I reglene til pensjonsavtalen heter det at bedriften kan uhindret forlange at de ansatte slutter på dagen. Dette mener vi er helt urimelig, da det er enkelte som ønsker å jobbe disse to årene.

Forbundsstyrets innstilling:
Forbundsstyret mener at private pensjonsordninger bare kan etableres gjennom avtale med den enkelte verkstedklubb/fagforening.

- Nr. 521 *Avd. 78, Bryne, foreslår:*
«Pensjonister skal etter avgått aktivt arbeid ha sin plass i de enkelte forbunds overenskomster, og at forbundet forhandler med staten for disse. Dette for å sikre pensjonistene en mer rettferdig inntekt.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget kan ikke tiltres.

- Nr. 522 *Avd. 40, Sandvika Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*
«Avdelingen går enstemmig inn for:
at pensjonen blir satt på høyde med kunstnerlønna,
at fagforbundene gis forhandlingsrett og oppretter eget sekretariat for pensjonistene,
at pensjonen kommer med i tariffrevisjonene.»

- Nr. 523 NORSK JERNBANEFORBUND

Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo, foreslår:
«Det må arbeides mot det mål, så snart som mulig, å senke den alminnelige pensjonsalder til 65 år, med en fleksibilitet fra 62 år til 67 år, slik at den som av helsemessige grunner ønsker det, kan gå av ved oppnådd 62 års alder, eller vente til vedkommende har fylt 67 år.»

Landsstyrets innstilling:
Tiltres og oversendes.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 3, Nedre Eiker, foreslår:

Nr. 524

«LO må snarest ta opp arbeidet med å få satt ned pensjonsalderen til 65 år, og at pensjonene økes i samsvar med kravet fra Norsk Pensjonistforbund.»

Motivering:

Med den belastning det er å arbeide i industrien i dag, både fysisk og psykisk, mener vi at en nedsettelse av pensjonsalderen må gis høy prioritet. En nedsatt pensjonsgrense kan også virke positivt på ungdomsledigheten.

Nedre Eiker Fagforening mener at LO også må støtte og hjelpe til å få gjennomført kravet fra Norsk Pensjonistforbund om en mer rettferdig pensjon.

Avd. 5, Odda, foreslår:

Nr. 525

«LO arbeider aktivt for at pensjonsalderen senkes til 65 år, med mulighet til frivillig å arbeide til fylte 67 år.»

Avd. 31, Sauda, foreslår:

Nr. 526

«Sauda Fabrikkarbeiderforening vil overfor Kongressen foreslå at pensjonsalderen blir nedsatt til 65 år med øyeblikkelig virkning. Målet må være å komme ned på en pensjonsalder på 60 år i løpet av en 4-årsperiode.»

Avd. 97, Sandefjord, foreslår:

Nr. 527

«Sandefjord Kjemiske Arbeiderforening mener at en nedsettelse av pensjonsalderen til 65 år bør gjennomføres så snart som mulig.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene fra avd. 3, 5, 31 og 97 tiltres.

Avd. 31, Sauda, foreslår:

Nr. 528

«Sauda Fabrikkarbeiderforening foreslår overfor LO at de krever lik pensjon for alle som går av ved oppnådd aldersgrense.»

Motivering:

Det er i dag en kjensgjerning at en mengde av våre pensjonister lever kun på minstepensjon på grunn av at de ikke har hatt mulighet til å opparbeide tilleggsopeng. Det kan heller ikke være rettferdig at en som går av med pensjon når han/hun er 67 år skal ha mindre pensjon enn en som går av ved 70 år.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres. Henviser til forslag fra avd. 3, Nedre Eiker.

Nr. 529

Avd. 40, Falconbridge, foreslår:

«Pensjonsalderen til folk i kjemisk industri settes til 60 år.»

Motivering:

Vårt helseskadelige miljø gjør at urimelig få får oppleve pensjonsalderen eller opplever den med en redusert helse. Vi vil også peke på urimeligheten i at endel statsansatte i behagelige jobber har lav pensjonsalder.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres i prinsippet.

Nr. 530

Avd. 49, Askim, foreslår:

«Lavere pensjonsalder i stedet for en femte ferieuke.»

Motivering:

Fagforeningen foreslår pensjonsalderen senket og at den blir mer effektiv og uten tilleggsponng etter fylt pensjonsalder. Pensjonene må være mest mulig like. Det utbetales full pensjon ved oppnådd pensjonsalder. Det må ikke være nødvendig å arbeide etter oppnådd pensjonsalder.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres. Henvises til forslagene fra avd. 3, Nedre Eiker.

Nr. 531

Avd. 91, Harstad, foreslår:

«Det må bli en mer rettferdig ordning med førtidspensjonen og pensjonen for de arbeidstakere som var fylt 50 år da folketrygden ble innført.»

Motivering:

Den anledning som gis til å ta ut førtidspensjon er etter vår mening lite tilfredsstillende, da pensjonen blir redusert så lenge vedkommende lever. I tillegg til at en arbeider er nødt til å slutte i arbeid på grunn av sykdom, rasjonalisering eller at bedriften går konkurs, så skal vedkommende som takk for mange års slit, kanskje i tungt og helsefarlig arbeid, straffes med å få redusert sin pensjon og må leve på sultegrensen resten av sitt liv. Likeledes bør opp-tjeningstiden reduseres til f. eks. 30 år, eller falle bort, slik at det blir en mer rettferdig pensjonsordning for de som var fylt 50 år da Folketrygden ble innført.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Tekniske Anleggs Forening, Bergen, avd. 56, foreslår:

Nr. 532

«Generell senking av pensjonsalderen til 65 år. Reglene må likevel legges opp slik at det åpnes adgang for dem som ønsker det å stå ut over denne alder.

Gruppen peker i første rekke på at dette kan avhjelpe den store arbeidsledighet blant de ungdomskull som i de nærmeste årene avslutter sin skolegang. Det vil videre kunne avhjelpe mange av de arbeidstakere som gjennom årelangt tungarbeid har pådratt seg rygglidelser, reumatisk besvær o.l.»

Tune Tjenestemannslag, avd. 97, foreslår:

Nr. 533

«Pensjonsalderen senkes slik at det blir mulig å gå av med pensjon ved 65 års alder, men med mulighet for å arbeide til fylte 70 år.»

Hammerfest kommunale Tjenestemannsforening, avd. 115, foreslår:

Nr. 534

«Hammerfest kommunale Tjenestemannsforenings medlemsmøte den 18. november 1976, foreslår for LO-kongressen 1977 at Landsorganisasjonen framsetter krav om nedsettelse av pensjonsalderen til 60 år.»

Motivering:

Innen arbeidslivet er det en rekke arbeidsgrupper som har store vanskeligheter med å makte å fortsette i sitt arbeid utover 60 år.

Sykehusenes Personalforening, Trondheim, avd. 174, foreslår:

Nr. 535

«Pensjonsalderen nedsettes.»

Motivering:

De økte krav til effektivitet i dagens samfunn gjør at eldre arbeidstakere ikke makter tempoet og derfor uføretrygdes i stadig større utstrekning. Dette gjelder ikke minst i helsesektoren, hvor man ikke har fått opprettet nye stillinger som kompensasjon for opptil 3 — tre — arbeidstidsnedsettelser.

Kristiansands kommunale vaskebetjenings forening, avd. 185, foreslår:

Nr. 536

«Pensjonsalderen bør bli satt ned til 62 år, p.g.a. det tunge arbeid som utføres.»

Nr. 537 *Støren kommunale Forening, avd. 186, foreslår:*
«Støren kommunale Forening foreslår en gradvis nedtrapping av pensjonsalderen til en tidligst avgang på 62 år i spesielt krevende yrker, og at det gis mulighet til fleksibilitet.»

Nr. 538 *Emma Hjorth og Solberg Personalforening, avd. 197, foreslår:*
«Vi ber dere arbeide aktivt for nedsettelse av pensjonistalderen til 65 år. Målsetningen må være at en har oppnådd dette til 1980.»

Forbundsstyrets innstilling:

Til forslag fra avd. 65, 97, 115, 174, 185, 186 og 197:

Så snart den samfunns-økonomiske og/sosiale stilling tillater det, bør pensjonsalderen senkes til 65 år med rett til å ta ut pensjon fra 62 år. De arbeidstakere som ønsker det, kan fortsette sitt arbeid til 67 år.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER- FORBUND

Nr. 539 *Avd. 60, Stavanger, foreslår:*

«Full pensjon etter fylte 67 år.

Våre pensjonister som lever på minstepensjon har ikke hatt anledning til å opparbeide tilleggsponng.»

Nr. 540 *Avd. 9, Bergen, foreslår:*

«Ved oppnådd 67 år vil vi foreslå at det gjennomføres full utbetaling av folkepensjonen og ikke som det er i dag med den store reduksjon av pensjonen som det er fra 70 til 67 år.»

Motivering:

Da det er vår erfaring at mange arbeidere etter fylte 67 år kjemper og sliter seg gjennom de 3 siste årene til oppnådd 70 år for å oppnå full pensjon, finner vi dette i de fleste tilfeller helt meningsløst.

Grunnen til dette er jo den sterke reduksjonen av folkepensjonen ved å gå av ved 67 år.

Forbundsstyrets innstilling:

De arbeidstakere som har et yrke eller en helse som gjør at de kan arbeide til 70 år, oppnår ved dette høyere pensjon. Arbeidstakere som på grunn av slitsomt yrke eller av helsemessige årsaker, må slutte ved fylte 67 år, har ikke samme mulighet.

Forbundsstyret er enig i at det bør søkes å finne fram til ordninger som tar hensyn til disse forhold.

Avd. 60, Stavanger, foreslår:

Nr. 541

«Pensjonsalderen.

LO-kongressen ber Stortinget lovfeste 60 års pensjonsalder.»

Avd. 603, Oslo, foreslår:

Nr. 542

«Pensjonsalderen.

Vi ber om at LO må arbeide for å få pensjonsalderen senket til 65 år.»

Motivering:

En hører mye snakk om kortere arbeidstid. Dette vil igjen medføre et større press på dem som står på gulvplanet. Derfor mener vi at senket pensjonsalder til 65 år ville være mer på sin plass.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret anbefaler at LO på sikt må målsette en pensjonsalder på 65 år. Dette er imidlertid et spørsmål som må vurderes og prioriteres i forhold til andre viktige saker.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 13, Supralarbeidernes Forening, foreslår:

Nr. 543

«Supralarbeidernes Forening, avd. 13 av NPF, vil overfor landsmøtet foreslå:

Vi krever pensjonsalderen nedsatt til 65 år hvor det ikke gis anledning til fleksibilitet ut over 65 år.

Videre mener vi at loven bør kunne gi adgang til fleksibilitet fra fylte 60 år.

Dette forslag er tiltrådt enstemmig av Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg.

FORSLAGET BLE ENSTEMMIG VEDTATT PÅ LANDSMØTET.»

Avd. 56, Hunsfos Arbeiderforening, foreslår:

Nr. 544

«Pensjonsalderen senkes til 65 år.»

Motivering:

Styret er klar over at LOs representantskap har prioritert utvidet ferie framfor nedsatt pensjonsalder. Vi kan ikke si oss enige i den prioriteringen og ønsker derfor dette behandlet på Kongressen.

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til at forslaget fra avd. 13, Supralarbeidernes Forening, som ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

Nr. 545 *Avd. 88, Håndverksarbeidernes Forening, foreslår:*

«Fleksibiliteten i pensjonen må gjøres mer effektiv ved å utjevne forskjellen i ytelsene til de som kan arbeide etter fylte 67 år i forhold til de som må slutte før 67 år.»

Motivering:

Det kan ikke være riktig i dagens arbeidssituasjon med stor arbeidsledighet blant ungdom, å premiere folk for å arbeide etter oppnådd pensjonsalder. Det må være riktigere å bruke disse midler til å subsidiere de som på grunn av sin situasjon må slutte før 67 år.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 546 *Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

«Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, avd. 26 av NPF, vil overfor landsmøtet oppta tidligere forslag vedrørende eldreomsorgen hvor det heter i forslag til landsmøtet 1971:

Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår for landsmøtet at det velges en komité som får mandat å ta seg av eldreomsorgens problemer, og utbyggingen av denne omsorg innen vårt samfunn.

Dette forslag er tiltrådt enstemmig av Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg.»

Forslaget ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

Nr. 547 *Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:*

«LO skal arbeide for å heve minsteytelser for trygdede til et rimelig nivå sett i forhold til en industriarbeider.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK SKOG- OG LANDARBEIDERFORBUND

Nr. 548 *Avd. 60, Strømmen Skog- og Landarbeiderforening, foreslår:*

«Senking av aldersgrensen for folketrygden for grupper i arbeidslivet med hardt kroppsarbeid.

Vi ber med dette Kongressen å arbeide for å få senket denne grense når det gjelder skogsarbeidere.

Vi vet med erfaring fra vår fagforening og våre eldre skogsarbeidere at når 60 års alder er nådd, er også behovet for folketrygd til stede. Dette gjelder både hoggere og kjørrere.

Vi håper LOs kongress tar dette forslag opp til velvillig behandling.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

For. 71, Norges Skatterevisorers Landsforening, foreslår:

Nr. 549

•Pensjoner.

Pensjon utregnes på grunnlag av lønnen på øverste trinn i arbeidstakerens lønnsplan, dernest at pensjonsgrunnlaget reguleres i takt med eventuelle justeringer av stillingene på angjeldende lønnstrinn.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget bør vurderes som en del av kravopplegget til tariff-revisjonen for de statsansatte.

For. 100, Meteorologisk Etatsforening, foreslår:

Nr. 550

•Pensjonsalder for arbeidstakere i helkontinuerlig døgntjeneste.

Pensjonsalderen for denne gruppe tjenestemenn foreslås satt ned til 60 år, med adgang til å gå av ved fylte 57 år av helsemessige årsaker og når tjenestetiden tilfredsstillende gjeldende krav om full pensjon: tjenestetid + alder = 85 år.

Videre med mulighet til å fortsette fram til fylte 63 år etter eget ønske.

Forbundsstyrets innstilling:

Senket aldersgrense for disse arbeidstakergrupper bør vurderes som et alternativ til redusert arbeidstid og lengre ferie.

Avd. 101-15, Landsforeningen for Forsvarets Personell, Haakonsværn, foreslår:

Nr. 551

•LO bør arbeide for å få nedsatt den alminnelige aldersgrense til 67 år.

Motivering:

Innenfor Staten er det mange ulike aldersgrenser (70, 68, 67, 65 og 60 år). Dette kan for mange virke urettferdig. Ved å senke den maksimale aldersgrense til 67 år vil man få en noe mer rettferdig ordning også sett i forhold til praksis i det private næringsliv.

Et annet forhold som også bør ses på i denne sammenheng er den arbeidsmarkedssituasjonen vi har i dag med stor arbeidsledighet blant de unge.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres med begrunnelse i at den alminnelige pensjonsalderen i Statens Pensjonskasse bør bringes i samsvar med pensjonsalderen i Folketrygden.

For. 102, Skolenes Landsforening, foreslår:

Nr. 552

•LOs kongress avgir en prinsipperklæring om nedsetting av aldersgrenser i pensjonsforhold.

Hovedpunkter: Frivillig nedtrapping av arbeidstid, med full timebetaling for den tid det arbeides, og med rimelig pensjon for den nedtrappede tid. Nedtrapping tillates fra fylte 60 år, etter bestemte regler.»

Motivering:

Pensjonsalderen i Norge er høy. Ved frivillig nedtrapping vil dette bedres for de som ønsker det. Det vil da også bli flere arbeidsplasser for ungdom og kvinnelig arbeidskraft.

Det er realistisk å regne med konstante problemer med arbeidsledighet på grunn av overproduksjonen, stadig store investeringer trass i stor ubenyttet produksjonskapasitet m. m.

En del av omkostningene ved ovennevnte framskritt vil kunne dekkes ved følgende forhold:

Det kan spares inn tilskudd til arbeidsløse.

Det kan spares på ekstraordinære tilskudd til sysselsetting. En del av dem som etter ovennevnte kunne gå av med alderspensjon, vil ellers gå av med sykepensjon.

Forbundsstyrets innstilling:

Nedsetting av den alminnelige aldersgrense og andre særordninger for eldre arbeidstakere må vurderes som en del av den større sammenheng det har med bl. a. arbeidstid, ferie og konkurranse-situasjon på arbeidsmarkedet.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 553 *Forening 63, Ottadalen, foreslår:*

- 1. De private bedriftspensjonsordninger må på litt lengere sikt innbygges i folketrygden.
2. Premien til folketrygden må gå direkte inn i skatten.
3. Grunnbeløpet må heves betraktelig.
4. Enkelte grupper må få lettere adgang til folketrygd ved en lavere alder.»

Nr. 554 *Distriktsstyret i Oppland foreslår:*

•Nedsettelse av pensjonsalderen for sjåførere til 64 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Yrkesgrupper i spesielt utsatte arbeidssituasjoner må få anledning til å ta pensjon ved lavere alder. Dette løses best ved å innføre fleksibel pensjonsalder.

Forslagene oversendes Sekretariatet.

Forbundsstyret finner ikke å kunne vurdere konsekvensen av forslag 1 og 2 fra forening 63.

Forslag 3 fra forening 63 tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Arendal faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 555

•Arendal faglige samorganisasjon har på fellesfagforeningsmøte torsdag 18. november 1976 behandlet PENSJONSALDEREN I NORGE og vil arbeide for en mer samordnet pensjonsalder enn tilfellet er i dag. Folketrygden har sin aldersgrense, politi, militære og andre statsbedrifter har forskjellige aldersgrenser, likedan i industrien m. v.

Møtet vil foreslå at LOs kongress 1977 gjør vedtak om at PENSJONSALDEREN tas opp til revisjon, at det legges opp til en ny pensjonsordning som tar hensyn til en fleksibel pensjonsalder fra fylte 60 år.»

Drammen faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 556

•Øking av grunnbeløpet i Folketrygden.»

LO må i løpet av kongressperioden sørge for at minstepensjonen i folketrygden heves radikalt.

LO må sørge for at minstepensjonen følger den alminnelige lønns- og prisutvikling.

LO må sørge for at også sykelønn gir folketrygdpoeng.»

Motivering:

Offentlig ansattes pensjonsberegninger er som hovedregel $\frac{2}{3}$ av oppnådd regulativlønn. De avanserer til de kan gå av med pensjon og har stor trygghet for inntekt i ikke konjunkturpåvirkende forhold.

De ansatte i det private næringsliv derimot får en grunnpensjon og tilleggspensjon beregnet etter pensjonspoeng. Med det harde tempo som vi har fått f. eks. i industrien, vil eldre arbeidere ofte få nedsatt tempo og ofte sykefravær, med mindre pensjonspoeng og således redusert pensjon. Dette er etter vår mening ikke sosialt rettferdig.

Fredrikstad faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 557

•Opptjening av pensjonspoeng til Folketrygden.

Reglene for opptjening av pensjonspoeng til folketrygden må forandres slik at lønnstakere som blir syke eller permitteres ikke mister poeng for beregningsgrunnlag.»

Motivering:

Slik reglene for Folketrygden er i dag, vil mange lønnstakere på grunn av sykdom, permitteringer eller annet arbeidsavbrudd, miste verdifulle poeng for sin opptjening av pensjonsgrunnlag. Dette kan spesielt slå ut når en har tider med spesielle sysselsettingsvansker.

Halden faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 558

•Pensjonsalderen settes til 65 år med anledning til å arbeide til man er 70 uten premiering av pensjonspoeng de siste 5 år.

Den som ønsker å slutte sitt arbeid ved fylte 63 år, må ha rett til det.»

Motivering:

Det må være riktigere med en lavere pensjonsalder i dagens utvikling og med større fleksibilitet i praktiseringen. Med den situasjon som er oppstått med stadig stigende arbeidsledighet, kan det ikke være riktig å premiere arbeidstakere ved økende ytelser ved at man arbeider utover pensjonsalderen.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 559 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:*

«Garantiansvar — LOs Pensjonskasse.

«LOs kongress må endre LOs pensjonskasses vedtekter slik at garantiansvaret blir overkommelig for den enkelte avdeling.»

Motivering:

Den store økning i garantiansvaret både i prosenter og kroner som finner sted år for år gjør at avdelingene ikke ser seg i stand til å klare forpliktelsene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 560 *Forening 3, Bergen,
Forening 6, Fredrikstad,
Forening 19, Bergen, foreslår:*

«Kongressen må endre vedtektene i LOs pensjonskasse slik at garantiansvaret blir overkommelig også for de enkelte avdelinger som er tilsluttet kassen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Den senere tids økning av garantiansvaret til LOs pensjonskasse har ført til økonomiske vansker for en rekke mindre og mellomstore fagforeninger.

Forbundsstyret er kjent med at LO allerede er i ferd med å undersøke mulighetene for en omlegging av pensjonskassen. Disse undersøkelser må intensiveres, og spesielt må det søkes å finne fram til en ordning med garantiansvar som tar hensyn til den belastning ordningen i dag betyr for den enkelte fagforening.

Fra Sekretariatet:

Nr. 561

Sekretariatet har foretatt en vurdering av hvilket sosialpolitisk hovedspørsmål som burde prioriteres i kommende kongressperiode — senkning av den alminnelige pensjonsalder, forkortelse av arbeids-tiden eller utvidelse av ferien.

Resultatet er at man vil foreslå en forlengelse av ferien til 5 uker (6 uker for arbeidstakere over 60 år). I kommende kongressperiode vil man også søke å innføre lavere pensjonsalder for yrkesgrupper med spesielt byrdefullt arbeid. Man vil også utrede mulighetene for innføring av pensjonssystemer som i større utstrekning åpner adgang for individuelle valg av pensjonsalder og en kombinasjon av trygd og inntekt.

For øvrig foreslås at forslagene oversendes Sekretariatet.

c) Lovspørsmål.

1) Lov om arbeidervern og arbeidsmiljø.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:

Nr. 562

«LO reiser krav om at lovens bestemmelser om forbud mot nattarbeid må gjennomføres snarest for tunnelarbeidere.»

Motivering:

Det er stigende misnøye blant våre anleggsarbeidere over at tunnelarbeid utføres som nattarbeid. Dette har ført til helsemessige plager og en altfor tidlig alderdom for mange. Det er utelukkende økonomiske årsaker til at underjordsarbeid foregår om natten, men arbeidernes helse må veie tyngre enn de økonomiske hensyn.

Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:

Nr. 563

«LO reiser krav om at det gjennomføres årlige røntgenundersøkelser av alle som arbeider under jord og i støvfylte arbeidsmiljøer der det kan foreligge risiko for silikose.»

Motivering:

Årlig dukker det opp nye tilfeller av silikose blant gruvearbeidere. Ved å gjennomføre røntgen-fotografering av lungene en gang hvert år, ville silikosen bli oppdaget på et tidligere stadium enn i dag, hvor gruvearbeidere etter loven skal røntgen-fotograferes en gang hvert 3. år. De siste åra er det også avdekket en rekke silikose-tilfelle blant anleggs- og vegarbeidere, og derfor bør også tunnelarbeiderne komme med i en årlig røntgen-kontroll.

- Nr. 564 *Avd. 6, Bergen/Hordaland Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«LO krever at alle som deltar i anleggsdrift — også de som i dag ikke kommer inn under arbeidervernlovgivning — må forpliktes til å følge de lover og bestemmelser som gjelder i arbeidslivet.»

Motivering:

Mange maskineiere og enmannsforetak opererer i dag utenfor gjeldende lover og bestemmelser, og dette har økt sterkt i den senere tid både ved Statens anlegg og hos private entreprenører.

- Nr. 565 *Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«Det kreves at staten sørger for at private maskiner og biler i offentlig tjeneste følger de regler som er fastsatt i Arbeidervernloven og Motorvognloven.»

Forbundsstyrets innstilling:

LO reiser krav om at arbeidsmiljøloven utvides til å omfatte også såkalte enmannsforetak.

- Nr. 566 *Avd. 9, Gruvearbeiderforeningen «Nordens Klippe», Kirkenes, foreslår:*
«Arbeidervernlovens §§ 19 og 24 endres slik at alle industrivakter på døgn- og helkontinuerlig skift får samme ukentlige arbeidstid som døgn- og helkontinuerlige skiftarbeidere for øvrig.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget fra «Nordens Klippe» tiltres. Forbundsstyret er enig i at alle vaktmannskaper må komme inn under Arbeidervernlovens vanlige arbeidstidsbestemmelser.

- Nr. 567 *Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«Organiserte arbeidere som har arbeidet i et firma eller en sammenslutning av firmaer sammenhengende i 6 måneder, skal ha en oppsigelsestid på 2 måneder.
Oppsigelsestiden skal være gjensidig.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret vil avvente behandlingen av oppsigelsesvernet i lov om arbeidervern og arbeidsmiljø.

- Nr. 568 *Avd. 51, Follidal Gruvearbeiderforening, foreslår:*
«Det må sørges for at ingen går ned i lønn som følge av at de må skifte yrke på grunn av yrkesskade.»

Forbundsstyrets innstilling:

Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:

Nr. 569

«LO reiser krav om at det innføres en bestemmelse i Lov om arbeidervern og arbeidsmiljø der det blir slått fast at arbeidstakere som er blitt påført yrkesskade eller yrkessykdom av en slik art at de må overføres til annet arbeid innen bedriften, ikke skal påføres noe økonomisk tap av den grunn.»

Motivering:

En lovfesting av dette prinsippet vil være en naturlig konsekvens av lovens skjerpene krav til arbeidsgiverens ansvar for å sørge for et «fullt forsvarlig» arbeidsmiljø. Hvis arbeidstakere må skifte jobb fordi arbeidsmiljøet har vært helseskadelig, vil det være i strid med vår rettsoppfatning om de også skal tape økonomisk på dette. Det kan også nevnes at dette prinsippet er i ferd med å vinne innpass i avtaleverket. Det heter blant annet i § 8, punkt 4 i fødlesbestemmelsene i overenskomstene for Statens arbeidere:

«Fører yrkesskade til at arbeidstakeren må overføres til lavere lønnet arbeid, skal det utbetales et årlig tillegg til lønnen. Tillegget beregnes slik at summen av dette og lønnen i den nye stillingen til enhver tid svarer til den lønn arbeidstakeren ville ha hatt i den stilling han hadde da yrkesskaden inntraff.»

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Tømrer- og Snekkernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 570

•Arbeid med asbestholdige bygningsmaterialer.

Fagbevegelsen må aktivt medvirke til at produksjon av asbestholdige bygningsmaterialer blir stoppet. Bearbeiding av slike materialer kan bety stor helsefare. NBIAFs landsmøte 1974 vedtok å kreve asbestforbud. Avd. 1 i NBIAF vedtok 4. november 1975 å kreve forbud mot bruk av asbestholdige bygningsplater innen 2 år. NBIAFs landsstyremøte i september 1976 fornyet forbundets prinsipielle krav om forbud mot asbest.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 571

•Helsefarlige stoffer tar mer og mer overhånd i samfunnet.

Ifølge den nye Miljøvernloven må en forlange at helsemyndighetene godkjenner bruk av et hvert stoff før det sendes ut på markedet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget vedrørende helsefarlige stoffer tiltres.

- Nr. 572 *Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:*
«Arbeidsmiljøloven må gå inn som pensum ved alle lærling- og yrkes-
skoler.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

- Nr. 573 *Avd. 11, Blikkenslagernes og Taktekkernes Forening, Oslo,*
foreslår:

«Verne- og sikkerhetsspørsmål.

Ved etablering av næringsvirksomhet basert på bruk av fremmed arbeidskraft må kunnskaper om verne- og sikkerhetsmessige forhold forlanges av bedriftens innehaver eller daglige leder.

Det innføres et autorisasjonssystem i næringslivet hvor det stilles like store krav til kunnskaper om verne- og miljøforhold som til yrkesmessige/regnskapsmessige forhold.

Vi må få en «førerprøve» m/sertifikat for bedriftseiere/ledere.

Forbundet ser dette i lys av den nye arbeidsmiljøloven som antakelig ikke vil få bestemmelser i samsvar med dette.

Forslaget er beregnet vesentlig på å dekke de forhold en opplever i bygningsindustrien hvor markedet preges av mange små firmaer og hvor mange begynner «for seg sjøl» uten særlige kvalifikasjoner.

Bestemmelsen på dette området må selvfølgelig gjøres gjeldende også på andre fagområder som har liknende problemer.

Blikkenslagernes og Taktekkernes forening ber NBI AF gjennom sin delegasjon på LO-kongressen søke å få Kongressen til å fatte vedtak om framstøt i samsvar med vårt forslag.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget dekkes av den nye arbeidsmiljøloven.

- Nr. 574 *Avd. 191, Drammen Byggningsarbeiderforening, foreslår:*

«Overtidsarbeid.

Arbeidervernlovens bestemmelser om overtid må endres dit hen at det ikke blir anledning til arbeid ut over 5 timer pr. uke.»

Motivering:

Den utvidede adgang til overtid blir i stor grad misbrukt, idet den kortere arbeidstid blir kompensert ved utvidet bruk av overtid. Dette var ikke meningen ved den siste arbeidstidsforkortelse.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres ikke.

- Nr. 575 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:*

«Ulykkesforsikring.

LOs kongress krever å få innført klare regler for arbeidsgivers erstatningsplikt for ulykker og helseskader som skjer på arbeidsplassen og hvor det medfører uførhet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres, og det vises til den nye arbeidsmiljøloven.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Rogaland, foreslår:

Nr. 576

•*Kjemiske produkter i bygningsindustrien.*

Hvert år markedsfører produsenter ca. 2000 nye kjemiske stoffer uten at mer enn en brøkdel av disse blir forsvarlig undersøkt.

Kontrollinstansen må bygges ut slik at samtlige nye produkter som kommer på markedet i landet er kontrollert og godkjent.

Alle nye produkter som ikke er kontrollert og godkjent stanses.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Rogaland, foreslår:

Nr. 577

•*Den forserte framdriften av byggeprosjekt.*

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Rogaland vil påpeke de uheldige virkninger som den forserte framdriften av byggeprosjekt medfører for de som er sysselsatt i bygningsindustrien.

Særlig synes de senere års prisstigning og rentenivå å være vesentlige årsaker til den økte forsering.

Dette press har ført til at også denne sektor blir tilført nye problemtyper, i tillegg til de problemer som før har vært spesielle for disse fag.

Vi vil på denne bakgrunn be LO utrede disse forhold, slik at de som påvirker tidsrammene ikke utelukkende tar hensyn til de økonomiske forhold.

Den nye lov om arbeidervern og arbeidsmiljø vil ikke uten videre kunne ramme disse forhold, og må derfor påvirkes på andre måter.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 388, Bodø Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 578

•*Med bakgrunn i de helse- og miljømessige skadevirkninger arbeidstakere blir utsatt for ved at tidspresset stadig økes, ber vi LO-kongressen ta avstand fra at byggetiden på større anlegg stadig blir kortet ned.*

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Luftfartens Funksjonærforening, foreslår:

Nr. 579

— at den foreslåtte Lov om Arbeidsmiljø §§ 31 og 32 som gir adgang til permisjon i forbindelse med svangerskap, fødsel og adopsjon blir fulgt opp med krav om full økonomisk kompensasjon for denne.

- at disse permisjoner blir betalt av det offentlige, som igjen krever regress hos arbeidsgiverne i form av økt avgift til Folketrygden.
- at permisjon i henhold til de forannevnte paragrafer skal fordeles mellom foreldrene eller andre personer som har hovedomsorg for barnet etter en fordelingsnøkkel som vil tjene til å bryte ned det eksisterende kjønnsrollemønster. Dvs. at det må være en målsetting at foreldrene, eventuelt omsorgspersonene, må dele permisjonene mellom seg.»

Nr. 580 *Oslo, avdeling 8, foreslår:*

- at Lov om Arbeidsmiljø §§ 31 og 32 som gir adgang til permisjoner i totalt 52 uker + 2 uker omsorgspermisjon i forbindelse med svangerskap, fødsel og adopsjon, blir fulgt opp med krav om full økonomisk kompensasjon for denne.
- at disse permisjoner blir betalt av det offentlige som igjen krever regress hos arbeidsgiverne i form av økt avgift til folketrygden.
- at permisjoner i henhold til de forannevnte paragrafer skal fordeles mellom kvinner og menn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det er viktig å styrke svangre kvinners og småbarnsfamiliens stilling i arbeidslivet og forutsetter at det blir satset sterkt på dette.

Også her må man imidlertid se framstøt i sammenheng med andre nødvendige sosiale tiltak.

Forslagene oversendes Sekretariatet.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 581 *Avdeling 76, Svolvær, foreslår:*

«LO skal arbeide bevisst for å styrke oppsigelsesvern og gi medlemmene et reelt vern mot usaklig oppsigelse.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er av den formening at en ved ansettelser ikke skal legge politiske eller religiøse oppfatninger til grunn. Gjennom den nye Lov om Arbeidervern og Arbeidsmiljø tar en sikte på å styrke oppsigelsesvernet betraktelig.

Nr. 582 *Avd. 91, Kverneland, foreslår:*

«I forbindelse med utarbeidelsen av den nye arbeidsmiljøloven gikk LO fra kravet om en omvendt bevisførsel.

LO-kongressen mener at Stortinget så snart som mulig bør endre loven slik at det blir bedriftens plikt å føre bevis for at f.eks. et stoff ikke er helsefarlig, eller i forbindelse med oppsigelse at prøvetidsansatte ikke er sikket til jobben.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til at straffebestemmelsene i den nye Lov om Arbeidervern og Arbeidsmiljø er skjerpet. Dvs. at der det er utvist alminnelig uaktsomhet fra arbeidsgiveren, kan det medføre fengselsstraff og/eller bøter.

Forbundsstyret viser i denne sammenheng til formuleringene i § 8, hvor det heter i punkt c) «hvis det overhodet kan være tvil om det foreligger helsefare eller ikke». Slik denne lovteksten er utformet vil det være arbeidsgiveren som må godtgjøre at helsefare ikke foreligger. Disse bestemmelser er det som kommer inn under begrepet alminnelig uaktsomhet og overtredelse kan som foran nevnt medføre både fengselsstraff og/eller bøter.

Ut fra den nåværende formulering, finner en at disse er akseptable.

Avdeling 114, Brumunddal, foreslår:

Nr. 583

«Støynivået settes ned til 70 desibel som høyeste nivå, mot tidligere 85 desibel.»

Motivering:

Arbeidslivet i dag har mange problemer. Et av disse er støyen på grunn av den sterke mekaniseringen i industrien. Mennesker brytes ned ved disse forhold og en kan nevne: Dårlig hørsel, nervøsitet, søvnløshet, alt dette skaper et dårlig miljø.

Forbundsstyrets innstilling:

Det arbeides nå på internasjonalt plan, dvs. gjennom bl. a. ILO, for standardsetting av støynormer. Gjennom disse normer vil man legge seg på det yrkeshygienisk akseptable nivået som i dag anses å være 75 desibel.

Avd. 233, Strømmen, foreslår:

Nr. 584

«Få tilbake den gamle bestemmelsen i Arbeidervernloven om 25 timers overtid for en 4 ukers periode.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til kap. 10 i den nye lov om Arbeidervern og Arbeidsmiljø og viser til de bestemmelser som angår overtid, der det i § 50 er slått fast at overtidsarbeid ikke må overstige 10 timer i en enkelt uke og ikke overstige 25 timer i 4 sammenhengende uker, og 200 timer i kalenderåret uten at dette er avtalt med klubben.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 585 *Avd. 45, Alnor, foreslår:*

«Foreslår at overenskomstbestemmelsene om arbeidstidens lengde for døgnkontinuerlig skiftarbeid endres slik at hvile- og spisepauser inngår i arbeidstiden.»

Motivering:

Forslaget betyr at en får samme ordning som ved helkontinuerlig skiftarbeid. Ifølge Arbeidervernlovens § 28, punkt 2, har arbeidsgiveren *anledning* til å innregne hvile- og spisepauser i arbeidstiden, og arbeidstakerne vil være tjent med en slik ordning. (Mer fritid.)

Da en stor del av det døgnkontinuerlige skiftarbeidet drives i henhold til Arbeidervernlovens § 20, punkt d, ... «særlige økonomiske grunner» ..., mener foreningen at forslaget er et rimelig krav.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres i prinsippet.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 586 *Avd. 83, Fjellhamar, foreslår:*

«Arbeidervernlovens § 28, punkt 2, foreslås sløyfet.»

Motivering:

Dette avsnitt omhandler skiftarbeidernes rettigheter når det gjelder spisetid hvor det heter:

«Ved døgn- og helkontinuerlig skiftarbeid og ellers når virksomhetens art gjør det nødvendig kan arbeidsgiveren i stedet for pause som nevnt under punkt 1, la arbeiderne innta sine måltider i pauser under arbeidets gang, og slik at arbeiderne om nødvendig hele tiden må oppholde seg på arbeidsstedet.»

I dagens krav om et bedre arbeidsmiljø må dette med spisepause for skiftarbeidere være en selvfølgelighet.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres. Henvises til forslag fra avd. 45, Alnor.

Nr. 587 *Tekniske etaters funksjonærforening, Oslo, avd. 77, foreslår:*

«Omsorgspermisjon.

LO-kongressen krever at det innføres omsorgspermisjon for foreldre med inntil 6 måneder i forbindelse med nedkomst og adopsjon.»

Forbundsstyrets innstilling:

En viser til lov om arbeidsmiljø § 31.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER- FORBUND

Avd. 9, Bergen, foreslår:

Nr. 588

«*Støygrense.*

Da det i Norge ikke er noen lov om støygrense foreslår vi innført en fast lov om øvre grense for støy og den må ikke overstige 85—90 desibel.»

Motivering:

Denne lov kan være et hjelpemiddel for tillitsmenn og verne- og miljøutvalg på arbeidsplassen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at støyprobemene er alvorlig i mange industribedrifter. LO må derfor stille meget bestemte krav til de bestemmelser som skal gjelde, slik at det ikke kan forekomme støynivå i bedriftene som påfører arbeidstakerne hørselskader.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 5, Rena Kartongarbeiderforening, foreslår:

Nr. 589

«§ 23 — *Den alminnelige arbeidstid.*

Forbundet arbeider faglig og politisk for å få nedsatt arbeidstiden som følger:

For helkontinuerlig 33,6 timer pr. uke.

For døgnkontinuerlig 36 pr. uke.

For 2-skiftarbeidere 38 timer pr. uke.

For dagarbeidere 38 timer pr. uke.

For 2-skiftarbeidere inngår spisetiden i arbeidstiden som for de andre skiftarbeiderne.»

Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

Nr. 590

«Nedsettelse av arbeidstiden for dagarbeidere innen vår industri må følge den generelle utvikling av nedsettelsen av arbeidstid for skiftarbeidere.

Dette forslag er tiltrådt enstemmig av Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg.

Forslagene ble enstemmig vedtatt på forbundets landsmøte i september 1975.»

Avd. 48, Tofte Fagforening, foreslår:

Nr. 591

«§ 24 — *Særlige arbeidsforhold.*

Vi ber om at vaktmannskaper som går helkontinuerlig skiftarbeid må komme inn under samme bestemmelse i Arbeidervernloven som helkontinuerlige skiftarbeidere i produksjonen. Videre må de komme inn i vår tariff som helkontinuerlige skiftarbeidere når det gjelder lønn.»

Motivering:

I mange tilfeller er vaktmannskapene folk som har gått ut av produksjonen på grunn av helsesvikt. Vi finner det urimelig at ved overføring til å utføre vakttjeneste skal de få utvidet arbeidstid og mindre lønn for sin innsats.

Vi mener at alle skiftarbeidere må ha den samme beskyttelse i arbeidervernloven.

Forslaget ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

Nr. 592 *Avd. 43, Nordenfjeldske Papiararbeiderforening, foreslår:*

«§ 25 — Overtidsarbeid.

Landsmøtet ber det nye forbundsstyret medvirke til at det snarest mulig gjennom lovgivning blir en vesentlig skjerping av adgangen til overtidsarbeid.

Det må utformes langt klarere bestemmelser for hvilke arbeider som kan utføres som overtidsarbeid.

Overtidsarbeid må ikke i noe tilfelle kunne utføres uten at det foreligger godkjennelse av tillitsmann i vedkommende aveling.»

Forslaget ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

Nr. 593 *Avd. 5, Rena Kartongarbeiderforening, foreslår:*

«§ 26 — Lengden av overtidsarbeid.

Loven om overtidsbestemmelsene i § 26 før 1968 om tidsbegrensning pr. uke, måned og år bør lovfestes på ny. Adgang til dispensasjon fra loven bør innstrammes.»

Nr. 594 *Avd. 27, Ranheim Arbeidsmannsforening, foreslår:*

«Vi er klar over at det nå arbeides med en ny arbeidervernlov. Ranheim Arbeidsmannsforening foreslår at forbundet arbeider for å innstramme bestemmelsene om bruk av overtid i henhold til gjeldende arbeidervernlov. Slik loven er formet i dag er den så romslig at arbeidsgiveren faktisk kan drive rovdrift på arbeidstakeren for å få utført overtidsarbeid.»

Nr. 595 *Avd. 49, Nygard, foreslår:*

«Forbundet må arbeide for at bruk av overtid blir endret til 10 timer pr. uke og 25 timer i 4-ukersperioden, slik Arbeidervernlovens bestemmelse var før arbeidstidsforkortelsen i 1968.»

Motivering på landsmøtet:

Her skal bare pekes på at det er nødvendig med strengere regler når det gjelder å nytte overtidsarbeid.

Forslagene ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2-12, Statistisk Sentralbyrå, Oslo, foreslår:

Nr. 596

•De rettigheter som staten fastsetter for småbarnsforeldre må gjøres gjeldende som minimumsregler i arbeidslivet generelt. Retten til permisjon i barnets første leveår må forandres til et års permisjon med lønn for mannen og/eller kvinnen, likevel slik at de til sammen ikke får mer enn ett år. Permisjonen må være uten betydning for ansienniteten. Retten til antall fridager for enslige forsørgere må være lik foreldrenes samlede rettigheter.

Dersom sykdom hos barn i familien gjør det påkrevd for en ansatt å være hjemme, skal vedkommende ha rett til å ta seg av barnet på samme betingelse som om han selv var syk; i hvert tilfelle inntil tre dagers permisjon med full lønn, eventuelt inntil tre måneders sykepermisjon med full lønn ved legeerklæring.

Dersom fødsel i familien gjør det påkrevd for en mannlig ansatt å være hjemme enten for å hjelpe ektefelle eller ta seg av småbarn i familien mens ektefelle er på sykehuset, må det gis rett til permisjon med lønn for inntil to uker.

Arbeidsgiveren skal opprette daginstitusjoner for barn ved de arbeidsplassene de ansatte mener der er behov for slike.

Motivering:

Det bør være opp til den enkelte husstand hvem som skal ta ut permisjon, og reglene må sikre de samme rettigheter for menn og kvinner.

Dersom kvinnene skal få mulighet til å delta i yrkeslivet er det et stort behov for flere daghjems plasser. Det må i dag ofte være meget spesielle grunner til at et barn skal få plass på et daghjem. Dette gjelder allment. I en slik situasjon mener avdelingen at det er riktig å gå inn for flest mulig daghjems plasser både på bostedet og ved arbeidsstedet, samtidig som arbeidsgiveren bør ta initiativ for å opprette daginstitusjoner for sine ansattes barn.

Det er nå svært alminnelig at alle voksne personer i småbarnsfamilier er yrkesaktive. Blir et barn sykt, forlanger daginstitusjonen at barnet holdes hjemme. I slike tilfelle må en voksen person bli hjemme for å ta seg av barnet. Å skaffe hjelp til å ta seg av et sykt barn på flygende flekken er i de fleste tilfeller helt umulig. Siden det er slik i dag at mange er ute i arbeidslivet, finnes det ofte ingen mulighet til å skaffe hjelp selv ved sykdom av lengre varighet. Når barna er syke, er deres behov for at foreldre eller iallfall en annen pårørende er til stede, ekstra stort.

Tilsvarende forslag er fremmet av: Avd. 2-18, Rasjonaliseringsdir., avd. 2-19, Forbrukerrådet, avd. 2-30, Kommunal- og arbeidsdep., for. 29, Lånekassens Tjenestemannslag, for. 31, Kringkastingens Tjenestemannslag, avd. 102-11, Pedagogisk Forening, Oslo, avd. 108-4, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Oslo.

Forbundsstyrets innstilling:

Foreslås henvist til behandling i forbindelse med avtalerevisjonene.

Nr. 597 *Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet, foreslår:*

«Arbeidervernombudsmannsordning.

LO forplikter seg til å arbeide for å opprette en arbeidervernombudsmannsordning (som en parallell til sivilombudsmanns- og forbrukerombudsmannsordningen).»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er av den oppfatning at Arbeidstilsynet er det rette organ til å ta seg av slike spørsmål som det her siktes til.

Nr. 598 *Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet, foreslår:*

«I forbindelse med iverksettelsen av den nye arbeidsmiljøloven blir opplæringsarbeidet svært viktig. For fagbevegelsen er det av stor betydning at dens egne organer har hånd om denne virksomheten. Vi krever derfor at LO gjør Norsk Folkehjelp til sin eneste organisasjon i verne- og miljøspørsmål.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det overlates til LOs ansvarlige organer, til enhver tid, å vurdere hvilke organisasjonsledd som skal ta seg av de forskjellige oppgaver i denne sammenheng.

Nr. 599 **SAMORGANISASJONENE**

Bergen faglige samorganisasjon foreslår:

«Etterlattes rett til 3 — tre måneders lønn ved forsørgers død.

Dette er et sosialt gode som allerede er gjennomført gjennom avtaler i en del av arbeidslivet. Ut fra likhetsprinsippet og rettferdsprinsippet, må dette gjennomføres for alle arbeidstakere.»

Nr. 600 **Fra Sekretariatet:**

Den nye arbeidsmiljøloven trer i kraft henholdsvis 1. april og 1. juli 1977.

Det ville være naturlig at LO foretar en vurdering av hvordan loven virker når det er gått noen tid.

Det foreslås derfor at forslagene oversendes Sekretariatet.

2.) Arbeidstvistloven.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 601

«Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7, må utgå, slik at meklingsmyndighetene ikke får anledning til å sammenkoble flere forbund under avstemninger.»

Motivering:

Det må bli det enkelte organisasjonsområde som må ta stilling til sine lønns- og arbeidsforhold under tariffoppgjør.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget om Arbeidstvistloven tiltres ikke.

Det ble avgitt 1 stemme for forslaget.

Avd. 9, Malersvennenes Forening, foreslår: . .

Nr. 602

«Koblingsbestemmelsen i § 35, punkt 7, i Arbeidstvistloven må bortfalle.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Det ble avgitt 2 stemmer for forslaget.

Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 603

«Ad koblingsbestemmelsen.

Kongressen må kreve av Stortinget at Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7, går ut slik at loven ikke gir meklingsmyndighetene anledning til å bestemme felles avstemning over meklingsforslag innenfor ulike fagområder.»

Motivering:

De enkelte grupper må selv få bestemme over sine lønns- og arbeidsvilkår og ikke la andre grupper være utslagsgivende for om et forslag blir vedtatt eller forkastet.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Det ble avgitt 1 stemme for forslaget.

Avd. 289, Stavanger Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:

Nr. 604

«Kongressen vedtar å fjerne Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7, den såkalte «Koblingsparagrafen.»

Motivering:

Idet vi understreker betydningen av frie forbundsvise tariffopp-gjør, oppfordrer vi Kongressen til å fatte vedtak om å fjerne koblingsparagrafen. Den er i sin virkning diktatorisk da den påtvinger forbund å sanksjonere et tarifforslag som de selv har forkastet. Dette har rammet lavtlønnsforbund sterkest.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 605 *Avd. 289, Stavanger Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:*

«LO må arbeide for å fjerne gjeldende lovbestemmelser som hindrer retten til lovlig streik — i samråd med forbundet — ved endringer eller inngåelse av lokale særavtaler på den enkelte arbeidsplass.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

Nr. 606 *Avd. 350, Malernes Forening, Trondheim, foreslår:*

«Arbeidstvistloven.

LO-kongressen fremmer krav overfor Stortinget om at Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7, blir strøket (koblingsparagrafen).»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 607 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Aust- og Vest-Agder, foreslår:*

«Seksjonens representantskap foreslår at Arbeidstvistloven gjennom våre politiske organer og LO blir forandret.

Lovverket må forandres slik at i de bedrifter der de organiserte arbeidstakere krever det, plikter arbeidsgiverne (også uorganiserte) å undertegne avtale for det aktuelle overenskomstområde.»

Motivering:

Forslaget er fremmet med bakgrunn i de konflikter som har opp-tatt fagbevegelsen den senere tid (Kryssset-STAR). Det er klart at noe er galt når enkeltpersoner ikke vil bøye seg hverken for Ar-beidsretten eller de sivile domstoler.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:

Nr. 608

«Endringer i Arbeidstvistloven.

LOs kongress må aktivt gå inn for å få fjernet koblingsbestemmelsene i § 35, punkt 7.»

Motivering:

Så lenge koblingsbestemmelsene finnes kan det enkelte forbund ved tariffrevisjoner ikke rette opp skjevheter som finnes innen de enkelte yrker.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Avd. 23, Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening,
Avd. 133, Tømrernes Fagforening, Bærum, foreslår:

Nr. 609

«LO-kongressen krever av Stortinget at § 35, punkt 7, i Arbeidstvistloven blir strøket.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

NORSK GRAFISK FORBUND

Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:

Nr. 610

«Vi henstiller til LO-kongressen å gå inn for fjerning av Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7.»

Motivering:

Med den hurtige utvikling vi nå har er det nødvendig å få rettet opp skjevheter som oppstår i tariffperioden. Ut fra dette utarbeides det tariffkrav i det enkelte forbund. Det kan dreie seg om spørsmål av stor betydning for berørte medlemmer. Det er derfor ikke i demokratiets ånd at andre forbunds avstemninger skal få betydning for andre enn sitt eget forbundsområde. Det må være det enkelte forbunds medlemmer som ved avstemning gir uttrykk for om de vedtar sin egen overenskomst. Slik loven virker i dag, kan en positiv avstemning i et stort forbund diktere hvordan overenskomsten i flere mindre forbund skal se ut i kommende tariffperiode.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Det vises til behandlingen av samme sak på LOs kongress 1973.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS
FORBUND

Nr. 611 *Forbundsstyret:*

«Det foreslås at Kongressen vedtar følgende forslag til formulering av Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7, siste avsnitt:

«Før meklingsmannen treffer beslutning herom, skal han rådføre seg med vedkommende hovedorganisasjoner. Felles avstemning kan ikke iverksettes mot en av hovedorganisasjonenes ønsker.»»

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 612 *Avd. 1, Oslo, foreslår:*

«Koplingsbestemmelsene i § 35 i Arbeidstvistloven utgår.»

Nr. 613 *Avd. 38, Kristiansand S, foreslår:*

«Det må ikke gis adgang til å kople avstemningsresultater ved tariffoppgjør for de forskjellige fagforbund og overenskomstområder.»

Nr. 614 *Avd. 110, Hammerfest, foreslår:*

«Fjerning av koplingsbestemmelsene ved forbundsvis oppgjør.»

Nr. 615 *Avd. 118, Stord, foreslår:*

«At LO-kongressen 1977 ber Stortinget ta ut koplingsbestemmelsen i Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7.»

Motivering:

Koplingsbestemmelsen bryter med det demokratiske oppgjørsmønster som ellers gjelder, og er på ingen måte verdig for norsk fagbevegelse i 1977.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til innstilling fra det utvalg som ble nedsatt til vurdering av spørsmål om revisjon av koplingsbestemmelsene i Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7, og Representantskapets behandling av innstillingen i sitt møte 31. mai 1972.

Forbundsstyret sluttet seg også den gang til utvalgets vurdering og er enig i at en fjerning av koplingsbestemmelsene er egnet til å føre med seg slike åpenbare fordeler for rene minoritetsorganisasjoner, herunder konkurrerende organisasjoner utenfor LO, at fagbevegelsen kan være tjent med det.

Forbundsstyret ser i dag ingen grunn til å endre ovennevnte standpunkt.

Avd. 46, Eiker, foreslår:

Nr. 616

«LO må ta opp med myndighetene og få disse til å føreta en lovendring med sikte på å få en raskere behandling av tvistesaker som blir reist ved sivile domstoler. Eksempelvis ved å fjerne prosedyren med forliksråd i saker av prinsipiell karakter, da disse sjelden blir løst i denne instans.»

Motivering:

Når slike saker blir reist så er det fordi vi ser disse som veldig viktig for de som blir berørt, både enkeltmedlemmene og den samlede fagbevegelse. Slik som dette virker i dag er det langt fra tilfredsstillende.

I vår avdeling har vi et tilfelle hvor tvisten oppsto den 9. oktober 1975, og hvor det pr. november 1976 ikke er berammet noen retts sak.

Det viser seg at mange saker løses ved møte i forliksrådet, mens derimot saker av prinsipiell betydning til vanlig går rettens vei.

Vi mener derfor at ved å få en endring slik at sakene kan gå «direkte» vil dette gi en raskere avgjørelse.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltrer forslaget og vil i tillegg gi uttrykk for at det ville vært ønskelig at saksområder som i dag dekkes av de sivile domstolene kunne overføres til arbeidsrettsavgjørelse.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER- FORBUND

Avd. 602, Stavanger, foreslår:

Nr. 617

«Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7.

Vi foreslår at LO går sterkt inn for å få endret den såkalte koblingsbestemmelsen i § 35, punkt 7.»

Motivering:

Slik den fungerer i praksis i dag, er det store lavtlønnsgrupper som ved avstemning ved samordnede tariffoppgjør, ikke har reell innflytelse over sine økonomiske krav.

Dette er også grupper som i tariffperioden har liten eller ingen lønns glidning.

På denne bakgrunn virker det særdeles urimelig og svært lite solidarisk at Riksmeklingsmannen kan kople inn grupper som, for det første har et langt høyere lønnsnivå, og som for det andre oppnår en akseptabel lønns glidning i tariffperioden.

De såkalte lavtlønnsstilleggene ved samordnede oppgjør makter på ingen måte å rette opp disse skjevheter.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget anbefales.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 618

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:
«Arbeidstvistlovens § 35, punkt 7, må utgå, slik at meklingsmyndighetene ikke får anledning til å sammenkople flere forbund under avstemninger.»

Forbundsstyrets innstilling:
Tiltres ikke.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 619

Forening 36, Hammerfest, foreslår:
«Fjerning av den såkalte «Koplingsbestemmelsen» under avstemningen i tariffoppgjørene.»

Motivering:

Vi har sett flere ganger at når forbund stemmer nei til et tariff-forslag, så koples de sammen med andre forbund som stemmer ja, og dermed fratras de sin egen suverene rett til å bestemme over sin lønnsituasjon.

Dette er udemokratisk, og det er som regel forbund som sliter med lavtlønnsgrupperinger som får svi på grunn av denne bestemmelse.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til Kongressens behandling av saken i 1973. Den senere utvikling har ikke aktualisert spørsmålet om endring av Arbeidstvistloven på dette punkt.

Forslaget kan ikke tiltres.

Nr. 620

Fra Sekretariatet:

Forslag nr. 607 fra Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Aust- og Vest-Agder, forslag nr. 611 fra Norges Handels- og Kontorfunksjonærs Forbund, forslag nr. 616 fra avd. 46 av Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund og innstillinger fra Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund oversendes Sekretariatet.

De øvrige forslag under dette punktet tiltres ikke.

3) Arbeidsledighetstrygden.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 4, Nordland Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 621

«LO tar opp med myndighetene spørsmålet om å få en ordning slik at arbeidsledighetstrygden blir den samme som syketrygden (90 prosent-regelen).»

Motivering:

Når vi tar opp spørsmålet om en mer rettferdig ordning for utregningen av arbeidsledighetstrygden, har det sammenheng med den endring som ble gjennomført i 1968.

Fram til 1968 ble som kjent det siste arbeidsforhold lagt til grunn for utregning av hvor meget trygd den enkelte skulle få utbetalt.

Den ordning som i dag gjelder er som kjent 1 promille av siste års inntekt med et tillegg for barn og ektefelle, som i beste fall kan gi ca. 75 prosent av inntekten.

Setter en så de faktiske forhold opp mot den målsetting at alle som vil ha arbeid skal få det, er det noe som ikke stemmer her. Det må derfor være en samfunnsoppgave å gi disse folkene og deres familier en mer rettferdig ordning når det gjelder utregningen av arbeidsledighetstrygd.

Det må vel her være nærliggende å sammenlikne med den utregningsmåte som brukes i forbindelse med tilleggstrygd.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

BEKLEDNINGSARBEIDERFORBUNDET

Avd. 319, Aarenes Lærarbeiderforening, foreslår:

Nr. 622

«Det er i dag store skjevheter ved utbetaling av arbeidsledighetstrygd. Eksempel: Hvis en arbeider i 1975 har tjent brutto 50 000 kroner, vil han i trygd for 1976 få utbetalt pr. dag 71 kroner. Mens en kollega som vanligvis tjener det samme, har vært syk i lengre tid og ikke har hatt større bruttofortjeneste i 1975 enn 30 000 kroner, vil for 1976 få utbetalt kr. 52.96 = kr. 53.00.

Dette p. g. a. at det ikke beregnes arbeidsledighetstrygd av sykepenger. Dette mener vi må rettes på fortest mulig, da en i årene framover sannsynligvis må regne med en del arbeidsledighet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er prinsipielt enig i forslaget og foreslår at det oversendes Sekretariatet.

Forbundsstyret viser videre til at forbundets landsmøte 20.—24. september 1976 enstemmig vedtok å søke gjennomført at arbeidsledighetstrygdens dagpenger skal svare til 90 prosent av netto arbeidsinntekt.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 623 *Avd. 187, Ringerike Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Fagorganiserte arbeidstakere som blir arbeidsløse og melder seg på arbeidskontoret skal ha rett til å kunne nekte å ta arbeid hos uorganiserte arbeidsgivere eller arbeidsgivere som ikke har avtale på annen måte med LO.»

Motivering:

Det har ofte blitt registrert av våre medlemmer, når disse har blitt tvunget til å søke arbeidsformidlingen om hjelp om tilvisning av arbeid, at disse altfor ofte blir tilvist arbeid på arbeidsplasser og bedrifter som ikke respekterer avtaler eller lovverk i arbeidslivet. Organiserte forhold er bannlyst på slike steder.

Vi mener LO må kunne forlange at arbeidsgivere som ønsker arbeidshjelp via arbeidsformidlingen må oppgi om tariffavtale er innført i vedkommende bedrift og med hvilket forbund. Organiserte arbeidstakere som har meldt seg ledige til arbeidsformidlingen må ha krav på å få arbeide under tariffmessig ordnede forhold.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

Nr. 624 *Avd. 288, Tømrer- og Bygningsnekkernes Fagforening, Stavanger, foreslår:*

«LO ber Stortinget foreta nødvendige lovendringer slik at folk som ikke før har vært i arbeid, men søker arbeid, får arbeidsledighetstrygd.

Grunnloven slår fast alles rett til arbeid og det minste samfunnet kan gjøre er å gi dem arbeidsledighetstrygd når man ikke kan anvise arbeid.

Arbeidsledighetstrygden må heves opp mot syketrygdens nivå.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 625 *Avd. 289, Stavanger Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:*

«Arbeidssøkende ungdom som ikke kan skaffes arbeid — må gis ledighets-trygd. Det samme må gjelde hjemmeværende husmødre som melder seg arbeidssøkende.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 308, Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 626

«Arbeidsledighetstrygdens satser må reguleres på linje med sykelønnsordningene.»

Motivering:

For å få vekk den skjevhet når det gjelder utbetaling av de to trygdene blir utbetaling av sykepenge den største belastningen. Blir det arbeidsledighet, gjøres det alt for å bli sykmeldt. Vi har de samme utgifter om vi er arbeidsledig eller sykmeldt.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 94, Halden, foreslår:

Nr. 627

«Arbeidsledighetstrygden bygges på samme retningslinjer og satser som syketrygden.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

**NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS
FORBUND**

Nr. 628

Bergen Handel og Kontor foreslår:

«LO må ta initiativ og aktivt arbeide for at ledighetstrygd blir utbetalt etter 90-prosentregelen.»

Motivering:

I Grunnloven er retten til arbeid stadfestet. Kan ikke samfunnet skaffe arbeid, må samfunnet sørge for at levelige vilkår fastslås.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

Forbundsstyret foreslår:

«Folketrygdlovens kapittel 4 — Stønad under arbeidsløyse.

Landsorganisasjonen må fremme forslag om endring i Folketrygdlovens kapittel 4 vedrørende stønad ved arbeidsløshetsstrygd under permisjoner uansett lengden av permisjonen, da slike er foretatt av bedrifter grunnet produksjonssvikt, omsetningssvikt m. v. og i de tilfeller bedrifter permitterer arbeidstakere i forbindelse med arbeidsstans som omfatter virkedager ut over bevegelige helligdager i høytider som jul, nyttår, påske, Kristi himmelfartsdag og pinse.»

Motivering:

I de senere år har tendensen vært ved en del industribedrifter og firmaer i næringslivet for øvrig, at det grunnet ordresvikt eller omsetningssvikt er gitt permisjoner av kortere eller lengre varighet, og særlig er dette lagt til tidspunkt omkring høytider og helligdager.

Slike opphold i inntektsgivende arbeid fører til store økonomiske problemer for den enkelte og for familier.

De stønadsordninger som for tiden gjelder, skiller i stor grad de vilkår den arbeidsløse må ha opparbeidet for å få rett til stønad.

For tiden gjelder tre karensdager etter at arbeidstakeren har meldt seg til arbeidsformidlingen.

Den arbeidsløse må i det siste hele inntektsår minst ha opptjent kr. 9075,00 for å få rett til arbeidsløshetsstrygd.

For øvrig gjelder en regel om en gjennomsnittsinntekt de siste tre hele inntektsår før arbeidsløshet inntreffer. Det er overhodet ikke tatt hensyn til arbeidstakere som påbegynner sitt yrkesaktive liv i det år hvor arbeidsløshet ved permittering oppstår. Dette gjelder så vel unge arbeidstakere som for første gang kommer ut i arbeidslivet etter endt skolegang, og det gjelder også især kvinner som etter hjemmевærende husmorarbeid igjen går ut i yrkesaktivt arbeid og derfor ikke kan påvise ved en permittering en tidligere årsinntekt.

Vilkåret er for øvrig at arbeidsløsheten skal vare i seks uker, hvis det ikke som ved årsskiftet 1975/76 og årsskiftet 1976/77 er gitt dispensasjon fra Kommunal- og Arbeidsdepartementet om kortere arbeidsløshetsperiode enn seks uker.

I hotell- og restaurantyrket gis det i stadig stigende grad permisjoner omkring jul og påske, hvor bedriftene fritar seg for lønnsplikt ved å stenge av bedriftene og permittere de ansatte etter Hovedavtalens § 14, bortsett fra betaling for helligdagene etter reglene om helligdagsgodtgjørelse.

Arbeidstakere som ikke har opparbeidet rett til å avvikle ferie

ved disse høytider mister således også totalt inntekt i en slik permisjonstid.

Det er derfor forbundets oppfatning at Landsorganisasjonen må kreve endringer i kapittel 4 om lov om folketrygd, slik at stønadsreglene får det innhold som er nødvendig for å sikre arbeidstakerens økonomi i slike arbeidsløse perioder.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avdeling 2, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 630

«Ungdom over 18 år som er arbeidsløse må ha rett til arbeidsledighetsstrygd, selv om de ikke har praksis fra arbeidslivet.»

Avdeling 35, Strømmen, foreslår:

Nr. 631

«Landsorganisasjonen må arbeide for at loven om arbeidsledighetsstrygd blir endret, slik at de som går på innskrenket arbeidstid, f. eks. 3 eller 4 dagers uke, ikke blir belastet med full uke, men får tilsvarende flere uker enn det loven tilsier i dag.»

Avdeling 58, Mandal, foreslår:

Nr. 632

«Arbeidsledighetsstrygden og 4 dagers uke.

For enkelte av våre medlemmer skaper denne ordning problemer, vi nevner:

Unge arbeidere som har kort tid i arbeidslivet (under 1 år). Vernepliktige som har avtjent førstegangstjeneste med 12 måneder og er forsørgere, likedan de som ha gått mye syke over lengre tidsrom.

Vi foreslår:

1. De to karenisdagene må falle bort.
2. Tilskudd fra trygden ytes etter samme retningslinjer som sykepenger, 90 prosent av nettolønnen.
3. Feriepenger ytes av trygdepengene med 9,5 prosent.

Eks.: Med 40 uker med 4 dagers uke i ferieåret mister man ca. 1000 kroner i feriepenger + pensjonspoeng.

Vi vil be Kongressen behandle denne saken med det for øye å finne løsninger som er bedre enn de vi har i dag.»

Avdeling 110, Hammerfest, foreslår:

Nr. 633

«Ved arbeidsledighet må arbeidsledighetsstrygden tilsvare minst 90 prosent av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn.»

Avdeling 121, Brusveen, foreslår:

Nr. 634

«Ledighetsstrygd for aldersgruppene 67—70 år.

Som kjent er det i dag mulig å gå over i pensjonsforhold i en alder av 67 år.

I tilfelle innskrenkninger har vi erfart at de som er i alderen 67—70 år ikke får utbetalt ledighetsstrygd ved permitteringer. Dette begrunnes med at vedkommende kan la seg pensjonere. De som tilhører disse aldersgrup-

pene tvinges til et pensjonsforhold fordi de faller utenfor stønadsreglene m. h. t. ledighetstrygd ved permitteringer.

Vi ønsker denne saken tatt opp og at LO finner en ordning for våre medlemmer i de nevnte aldersgrupper.»

Nr. 635 *Avdeling 226, Tønsberg, foreslår:*

«Arbeidsledighetstrygden bør opp på samme nivå som full syketrygd inklusive tilleggstrygd.»

Motivering:

Det er en like stor ulykke å bli arbeidsledig som å være syk.

Nr. 636 *Avdeling 233, Strømmen, foreslår:*

«Fjerne karensdagene i arbeidsledighetstrygden.

LO må påvirke de politiske myndigheter for å få endret loven om arbeidsledighetstrygd, slik at de som går på innskrenket arbeidstid, f. eks. 3—4 dager i uken, får tilsvarende lengre tid i uker enn loven tilsier.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til forslagene og at den økonomiske situasjon i landet gjør spørsmålet om arbeidsledighet spesielt aktuelt. Som det vil framgå av forslagene er det en rekke sider av spørsmålet som det burde være grunn til å se nærmere på, herunder en vurdering av forbedring av lovverket på den ene side og på den andre vurdere spørsmålet om å etablere en «tilleggstrygd» etter mønster fra tilleggstrygden på sykelønn.

Forbundsstyret vil derfor be LO nedsette et utvalg for så raskt som mulig klargjøre behovene for forbedringen av ordningen med arbeidsledighetstrygd.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 637 *Avd. 13, Vennesla, foreslår:*

«På et medlemsmøte den 4. november 1976 ble det vedtatt å rette en henstilling til forbundet om at de tar opp med de rette myndigheter at «Loven om folketrygd» blir revidert. Dette gjelder særlig arbeidsledighetstrygden. Det er galt at feriepenge går tapt — likedan at en som har gått mye syk ikke vil få full trygd. Enn videre at beregningsgrunnlaget for attførings- og uføretrygd også blir revidert, da dette igjen slår tilbake på de som har gått syke.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres i prinsippet. NKIF anmoder om at LO tar saken opp med de rette myndigheter.

Avd. 91, Harstad, foreslår:

Nr. 638

«Harstad Kjemiske Arbeiderforening foreslår at Arbeidsløsetrygden må bli likestilt med sykelønnsordningen — 90 prosent av netto inntekt.»

Motivering:

Satsene i Arbeidsløsetrygden er i dag så lave at en så vidt får til livets opphold. En arbeidstaker som blir permittert er nødt til å henvende seg til sosialkontoret for å få dekket sine utgifter til hus, lys og brensel.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

**NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER-
FORBUND**

Avd. 43, Honningsvåg, foreslår:

Nr. 639

«Arbeidsledighetstrygd.

Karenstiden på 3 dager må bort så man får betalt ledighetstrygd fra første dag når man blir permittert.»

Motivering:

Med den hyppige permittering man har i fiskeindustrien taper arbeiderne til stadighet 1—2 dager. Dette resulterer i en reduksjon av årsinntekten.

Avd. 60, Stavanger, foreslår:

Nr. 640

«LO må fremme for Stortinget gjennom nødvendige lovendringer at alle som søker arbeid og ikke kan få beskjeftigelse må ha krav på ledighets-trygd om de ikke har hatt noe arbeid før.

Henvisning til *Menneskerettighetene om rett og plikt til arbeid.*»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til eget forslag fra forbundet.

Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund foreslår:

Nr. 641

«Lov om folketrygd — Kapittel 4: Stønad under arbeidsledighet m. v.

A. Beregningsgrunnlaget for dagpenger ved arbeidsledighet må endres slik at dagpengesatsene utgjør det samme som ytelsene under sykdom.

B. Karensdagene ved arbeidsledighet må fjernes eller reduseres til 1 dag.»

«Lov om folketrygd. — Kapittel 6: Pensjonspoeng.

Loven må endres slik at de som er arbeidsløse uten egen skyld, kan opp-tjene pensjonspoeng etter særskilte regler.»

Motivering:

Forbundsstyret ser full sysselsetting som en overordnet målsetting. Imidlertid viser det seg at perioder med arbeidsledighet kan forekomme. Verst er det for dem som rammes ofte og over lengre tid. Innen vårt forbunds område har dette vært en belastning — særlig innen fiskeforedlingsindustrien.

Å være arbeidsledig er i seg selv en nedverdiggende situasjon. I tillegg kommer så de økonomiske konsekvenser med direkte tap av arbeidsinntekt og virkningene på lengre sikt.

Forbundets forslag i denne forbindelse når det gjelder a) endring av beregningsgrunnlaget og b) karenisdagene har med tap av den direkte arbeidsinntekt å gjøre.

Forslaget vedrørende pensjonspoeng gjelder framtidig pensjon. Dette har med de uheldige virkninger i framtiden å gjøre. I samme kategori kommer virkningene for ytelsene under sykdom og under arbeidsledighet. Her er det også forutgående arbeidsinntekt som danner grunnlaget for størrelsen på ytelsene.

Når det gjelder virkningene for framtidig feriegodtgjørelse vises til forslag vedrørende ferielovens paragraf 6 og forbundets innstilling.

Det er ikke tvil om at problemene med de økonomiske virkninger for arbeidstakere som uten egen skyld rammes av arbeidsledighet, er et forsømt område. For arbeiderbevegelsen er dette et uverdig forhold.

LO må derfor nå med hele sin tyngde gå inn for å rette opp de urimeligheter som finnes innenfor dette område.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 642 *Avd. 5, Rena Kartongarbeiderforening, foreslår:*

•Arbeidsledighetstrygden.

Arbeidsledighetstrygdens stønadssatser heves til de samme beløp som er gjeldende for sykelønnsordningen, med samme karenbestemmelser.

Nr. 643 *Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

•Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, vil overfor landsmøtet foreslå at regler for utbetaling av arbeidsledighetstrygd må utarbeides i samsvar med reglene for sykelønnstrygd.

Forslaget er enstemmig tiltrådt av Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg.

Nr. 644 *Avd. 81, Sliperiarbeidernes Forening, Larvik, foreslår:*

•Da vi innen treforedling er blant de som er spesielt avhengig av konjunkturer og markedsstiasjoner, er vi i særlig stor grad rammet av faren

for permisjon. Når en bedrift først har permittert, så vil det bestandig være noen arbeidstakere som vil bli ekstra hardt rammet på grunn av både økonomiske og andre forpliktelser de har pådratt seg. Disse arbeidstakere kan da heller ikke klare sine forpliktelser med den nåværende arbeidsledighetstrygd, som i grunnen bare er eksistensminimum og må derfor søke seg over i annen næring, hvis dette da i det hele tatt er mulig. Vi mener at dette er en uholdbar situasjon, som i særlig grad rammer de fra før ekstra hardt belastede personer, og vi krever derfor at:

Arbeidsledighetstrygdens satser forhøyes og likestilles med de satser som utbetales i sykelønn (90 prosent av arbeidsinntekt) samt at karen dager fjernes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene fra avd. 5, Rena Kartongarbeiderforening, avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, og avd. 81, Sliperiarbeidernes Forening, Larvik, tiltres. Videre kreves at Ferielovens § 6 også skal omfatte feriegodtgjøring for permitteringer som skyldes driftsinnskrenkninger.

Forbundsstyrets innstilling ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

Saugbrugarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:

«Arbeidsledighetstrygden bygges på samme retningslinjer og satser som syketrygden.»

Nr. 645

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til forslag fra avd. 5, 26 og 81 som ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2-12, Statistisk Sentralbyrå, Oslo, foreslår:

«Alle som ønsker å gå ut i arbeidslivet og som ikke får arbeid, må få arbeidsledighetstrygd på lik linje med andre arbeidsløse.»

Nr. 646

Motivering:

Dagens regler gjør at flere arbeidsløse ikke får rett til trygd, bl. a. ungdom som har holdt på med utdanning og kvinner som tidligere har vært hjemmeværende.

Det faktum at flere års stell av barn og hjem ikke blir godtatt som tilstrekkelig grunnlag for arbeidsledighetstrygd når kvinnen forgjeves søker arbeid, fører til en stor, skjult arbeidsløshet blant kvinner, og reduserer deres selvtillit på arbeidsmarkedet.

Forbundsstyrets innstilling:

Kvinner og menn må under enhver omstendighet stilles likt i slik sammenheng. For øvrig har ikke forbundsstyret oversikt over hvilke konsekvenser et slikt vedtak innebærer og kan derfor ikke uten videre gi sin tilslutning til forslaget.

Nr. 647

Avd. 2-18, Rasjonaliseringsdirektoratet, foreslår:

«Alle som ønsker å gå ut i arbeidslivet og som ikke får arbeid, må få arbeidsledighetstrygd på like linje med andre arbeidsløse.»

Motivering:

Det faktum at flere års stell av barn og hjem ikke blir godtatt som tilstrekkelig grunnlag for arbeidsledighetstrygd når kvinnen forgyeves søker arbeid, fører til en stor, skjult arbeidsløshet blant kvinner, og reduserer deres selvtillit på arbeidsmarkedet.

Forbundsstyrets innstilling:

Kvinner og menn må under enhver omstendighet stilles likt i slik sammenheng. For øvrig har ikke forbundsstyret oversikt over hvilke konsekvenser et slikt vedtak innebærer og kan derfor ikke uten videre gi si tilslutning til forslaget.

Nr. 648

Avd. 2-19, Forbrukerrådet, foreslår:

«De som lar seg registrere på arbeidskontoret må få arbeidsledighetstrygd uavhengig av tidligere inntekt og uten plikt til å reise langt fra hjemstedet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Kvinner og menn må under enhver omstendighet stilles likt i slik sammenheng. For øvrig har ikke forbundsstyret oversikt over hvilke konsekvenser et slikt vedtak innebærer og kan derfor ikke uten videre gi sin tilslutning til forslaget.

Nr. 649

For. 29, Lånkassens Tjenestemannslag, foreslår:

«Alle som ønsker å gå ut i arbeidslivet og som ikke får arbeid, må få arbeidsledighetstrygd på lik linje med andre arbeidsløse.»

Motivering:

Det faktum at flere års stell av barn og hjem ikke blir godtatt som tilstrekkelig grunnlag for arbeidsledighetstrygd når kvinnen forgyeves søker arbeid, fører til en stor, skjult arbeidsløshet blant kvinner, og reduserer deres selvtillit på arbeidsmarkedet.

Forbundsstyrets innstilling:

Kvinner og menn må under enhver omstendighet stilles likt i slik sammenheng. For øvrig har ikke forbundsstyret oversikt over hvilke konsekvenser et slikt vedtak innebærer og kan derfor ikke uten videre gi sin tilslutning til forslaget.

Nr. 650

Avd. 2-30, Kommunal- og Arbeidsdepartementet, foreslår:

•Alle som søker lønnet arbeid, og som ikke får det, må få arbeidsledighetstrygd.»

Motivering:

Alle arbeidsløse må få arbeidsledighetstrygd — ikke bare de som tidligere, i tilstrekkelig tid, har hatt lønnet arbeid. Den nåværende diskriminering av arbeidssøkere som tidligere ikke har hatt lønnet arbeid rammer særlig ungdom, og kvinner som har stelt barn og hjem. Diskrimineringen bidrar dessuten til at en ikke får noe reelt bilde av arbeidsledigheten — idet disse grupper ofte ikke vil melde seg ledige ved arbeidskontoret.

Forbundsstyrets innstilling:

Kvinner og menn må under enhver omstendighet stilles likt i slik sammenheng. For øvrig har ikke forbundsstyret oversikt over hvilke konsekvenser et slikt vedtak innebærer og kan derfor ikke uten videre gi sin tilslutning til forslaget.

Nr. 651

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

•Alle som ønsker å gå ut i arbeidslivet og som ikke får arbeid, må få arbeidsledighetstrygd på lik linje med folk som er blitt arbeidsløse etter en yrkesaktiv periode.

Kravet til tidligere inntekt ved utbetaling av arbeidsledighetstrygd fjernes.»

Motivering:

Dagens regler er slik at det kun gis arbeidsledighetstrygd til folk som har hatt lønnet arbeid med en viss regelmessighet. Det betyr at hjemmearbeidende kvinner eller ungdom rett fra skolebenken ikke får trygd selv om de melder seg som arbeidssøkende. I tillegg til en økonomisk svak situasjon, fører dette til at hjemmearbeidende kvinner og ungdom ikke oppsøker arbeidskontorene, det fører til stor ikke-registrert arbeidsløshet. Det gjør at mange arbeidssøkende ikke får den formidlingshjelp de har krav på, og det fører til manglende selvtilitt overfor arbeidsmarkedet. Nye regler vil kunne føre store grupper av kvinner og ungdom over i yrkeslivet.

Forbundsstyrets innstilling:

Kvinner og menn må under enhver omstendighet stilles likt i slik sammenheng. For øvrig har ikke forbundsstyret oversikt over hvilke konsekvenser et slikt vedtak innebærer og kan derfor ikke uten videre gi sin tilslutning til forslaget.

Nr. 652 *Avd. 102-11, Skolenes Landsforening — Pedagogisk Forening, Oslo, foreslår:*

(Forslaget er innsendt til foreningen av to medlemmer.)

•Kvinner som ønsker arbeid, men ikke får det, må få arbeidsledighetstrygd på lik linje med andre arbeidsløse.•

Motivering:

Det er en stor, skjult arbeidsløshet blant kvinner, fordi flere års stell av barn og hjem ikke blir godtatt som tilstrekkelig godt grunnlag for å få arbeidsledighetstrygd.

Avdelingsstyrets innstilling:

— Kvinners rett til arbeidsledighetstrygd.

Styret tok ikke konkret stilling til forslaget, men vil understreke viktigheten av alles rett til arbeid. Det må skaffes arbeidsplasser hvor det trengs.

Forbundsstyrets innstilling:

Kvinner og menn må under enhver omstendighet stilles likt i slik sammenheng. For øvrig har ikke forbundsstyret oversikt over hvilke konsekvenser et slikt vedtak innebærer og kan derfor ikke uten videre gi sin tilslutning til forslaget.

Nr. 653 *Avd. 108-4, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Oslo, foreslår:*

•LO-kongressen krever at kvinner som ønsker å gå ut i arbeidslivet og som ikke får arbeid, må få arbeidsledighetstrygd på lik linje med andre arbeidsløse.•

Forbundsstyrets innstilling:

Kvinner og menn må under enhver omstendighet stilles likt i slik sammenheng. For øvrig har ikke forbundsstyret oversikt over hvilke konsekvenser et slikt vedtak innebærer og kan derfor ikke uten videre gi sin tilslutning til forslaget.

SAMORGANISASJONENE

Odda og Omland faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 654

•Forslag om endring av Trygdelovens § 4 — 2 nr. 3. A.▪

Motivering:

Odda og Omland faglige samorganisasjon vil be LO-kongressen øve påtrykk overfor det rette departement om snarest å endre ovennevnte paragraf i Trygdeloven.

Ved den ulovlige konflikten ved Norzink høsten 1976 viste det seg at loven har svake sider.

Det viser seg at hvis den som uten å ta del i streiken blir arbeidsløs på grunn av permittering, har vedkommende ikke rett til dagpenger når det antas at hans lønns- eller arbeidsvilkår vil bli påvirket ved utfallet av tvisten.

Odda og Omland faglige samorganisasjon mener at det skal være en selvfølge at dagpenger blir utbetalt i slike tilfeller når man ufor skylt blir permittert.

Fra Sekretariatet:

Nr. 655

Sekretariatet tiltrer i prinsippet forslagene om at arbeidsledighetstrygden bør være 90 prosent av lønnen.

De øvrige forslag oversendes Sekretariatet.

4. Bevegelige helligdager og 1. og 17. mai.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 5, Oslo og Omegn Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 656

•For rengjøringsassistenter og andre som har liknende ansettelsesforhold gjøres B-ordningen gjeldende ved lønn for bevegelige helligdager.▪

Motivering:

Helligdagsgodtgjørelse for rengjøringsassistenter som er ansatt ved et byrå bør endres. Slik det er i dag mister de helligdags- og feriegodtgjørelse annet hvert år.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget er et tariffkrav og må avvises.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 657 *Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:*
«Straffebestemmelsene i forbindelse med bevegelige helligdager og 1. og 17. mai må bortfalle.»

Motivering:

Dette er opptjent lønn.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Det ble avgitt 2 stemmer for forslaget.

- Nr. 658 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:*
«Godtgjørelse for helligdager og 1. og 17. mai.
Straffebestemmelsene må fjernes. Dette er opptjent lønn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

- Nr. 659 *Avd. 312, Glass- og Trearbeidernes Forening, Bergen, foreslår:*
«Tillegg til forslag fra Seksjonen: B-ordningen gjøres gjeldende for alle medlemmer i forbundet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

- Nr. 660 *Avd. 388, Bodø Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
«Vedrørende godtgjørelse for helligdager og 1. og 17. mai. B-ordningen for bygg og anlegg. Avsnitt A, Helligdagsgodtgjørelsen, blir for voksne kvinner og menn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

- Nr. 661 *Avd. 1, Oslo, foreslår:*
«Avdelingen foreslår at det gjennomføres full betaling for 1. og 17. mai, og for bevegelige helligdager.
Slik ordningen nå praktiseres, med henvisning til forutgåtte perioder, er helt unødvendig og urettferdig.»

- Nr. 662 *Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:*
«Tapsreglene ved bevegelige helligdager, samt 1. og 17. mai må oppheves.»

Avd. 35, Strømmen, og avd. 233, Strømmen støperiarb.forening, Nr. 663
foreslår:

«Straffereglene i forbindelse med bevegelige helligdager, 1. og 17. mai må fjernes. Bruk av egenmeldig må være nok.»

Avd. 226, Tønsberg, foreslår: Nr. 664

«Straffebestemmelsene i forbindelse med bevegelige helligdager, 1. og 17. mai må bortfalle.»

Motivering:

Dette er opptjent lønn, som den enkelte har rett til å få utbetalt.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret gir sin tilslutning til forslagene om at tapsreglene i forbindelse med bevegelige helligdager og 1. og 17. mai bortfaller, og at betalingen for disse dager blir faktisk fortjeneste.

Avd. 233, Strømmen, foreslår: Nr. 665

«Flytte Kristi Himmelfartsdag til nærmeste fredag, og St. Hansdag til nærmeste lørdag.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget om flytting av St. Hans-dagen tiltres.

Forslaget om å flytte Kristi Himmelfartsdag kan ikke tiltres.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Forening 19, Bergen, foreslår: Nr. 666

«Godtgjørelse for bevegelige helligdager og 1. og 17. mai.

Hovedpartene må komme fram til en ordning, slik at straffebestemmelsene blir fjernet. Dette er opptjent lønn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Fremmes ved førstkommende tariffrevisjon.

SAMORGANISASJONENE

Oslo faglige samorganisasjon foreslår: Nr. 667

«Oslo faglige samorganisasjon foreslår at tapsreglene i avtalen om godtgjøring for bevegelige helligdager og 1. og 17. mai (A-ordningen mellom LO og N.A.F.) bortfaller i sin helhet.

Oslo faglige samorganisasjon slutter seg til fagbevegelsens prinsipielle målsetting om innføring av fastlønnssystem med full lønn ved alle typer fravær. En gjennomføring av dette vil måtte medføre at hele avtalen om godtgjøring for bevegelige helligdager og 1. og 17. mai bortfaller. Inntil denne målsetting er gjennomført må gjeldende avtale revideres slik at tapsreglene i III bortfaller i sin helhet.

Nr. 668

Fra Sekretariatet:

Forslagene oversendes Sekretariatet til vurdering i forbindelse med revisjon av avtalene.

5. Ferieloven.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 669

Avd. 5, Oslo og omegn Arbeidsmannsforening, foreslår:

•LO går inn for en øking av feriepengene.

Nr. 670

Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsforening, foreslår:

•LO stiller krav om 5 ukers ferie for arbeidstakerne i Nord-Norge. (Viser for øvrig til vedtak i Narvik faglige Samorganisasjon.)

Nr. 671

Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsforening, foreslår:

•Arbeidstakere over 50 år må få 4 ukers sammenhengende ferie om sommeren. Den 5. uken legger til jul og påske.

Motivering:

Dette er spesielt viktig for anleggsarbeidere og pendlere som det meste av året er borte fra hjemmet.

Forbundsstyrets innstilling:

Nr. 672

Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:

•LO reiser i løpet av kongressperioden 1977/81 krav om 5 ukers ferie for alle arbeidstakere, og en 6. ferieuke for arbeidstakere over 60 år. 4 av ferieukene bør kunne tas i sammenheng hvis ikke annet avtales.

Motivering:

Norsk Arbeidsmandsforbund gir sin tilslutning til LO-sekretariatets beslutning om å prioritere kravet om en uke lengere ferie for alle i kommende kongressperiode, idet en utvidelse av ferien vil være av den største verdi for en del av LOs medlemmer, særlig for underjords-arbeidere og våre medlemmer i Nord-Norge.

Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 673

«Ved permittering og oppsigelser på grunn av innskrenkninger lider arbeidstakerne et stort økonomisk tap da de i denne perioden ikke får feriepenger av ledighetstrygden.

LO må derfor stille krav om at feriepenger i perioden en går arbeidsledig/sykmeldt skal betales fullt ut som om en var i normalt lønnet arbeid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

BEKLEDNINGSARBEIDERFORBUNDET

Avd. 319, Aarenes Lærarbeiderforening, foreslår:

Nr. 674

«Et eksempel angående tap av feriepenger: En person har vært ansatt i en bedrift i mange år, men må slutte p.g.a. opphør, innskrenkning etc. Vedkommende får nytt arbeid, men blir syk etter ca. 2 måneder og må slutte omgående etter legens råd og anvisning. Blir gående syk i lengre tid og deretter arbeidsledig.

Vedkommende vil tape feriepenger av sykepengene da en må være ansatt i det nye firma i 3 måneder for å ha rett på disse. Disse skjevheter mener vi må bli rettet på snarest mulig, da dette er høyaktuelt i dag med allergi og yrkessykdommer.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 675

Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

«LO må arbeide for at ferigodtgjørelsen forhøyes til 10,5 prosent.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundet prioriterer 5 ukers ferie.

Avd. 69, Glemmen Fagforening, foreslår:

Nr. 676

«Avdelingen henstiller til LO-kongressen at det arbeides for 5 ukers ferie for alle.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres, men forbundet vil prioritere lengre ferie.

Avd. 90, Trøgstad Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 677

«5 ukers ferie med full kompensasjon.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 678 *Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

•*Ferien for vegasfaltarbeiderne.*

Vi krever igjen at Ferielovens § 4, 3. ledd, ikke blir gjort gjeldende for vegasfaltarbeiderne. Alle andre yrkesgrupper som har sitt arbeid på vegene er unntatt fra denne bestemmelse og vi finner ingen grunn til at akkurat denne yrkesgruppe skal diskrimineres.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 679 *Avd. 219, Larvik og omland Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

•*Ved kommende tariffrevisjoner må utvidelse av feriens lengde prioriteres — likeledes høyning av feriepengene.*

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 680 *Avd. 242, Grenland Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

•*Ferieordningene må utbygges. Likeledes en økning av feriepengene slik at arbeidstakerne må ha rett til å ha reelle ferier, og ikke bare en kompensasjon for arbeidsinntekten. Yrkesektepar må sikres rett til å få avvike sine ferier samtidig.*

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 681 *Avd. 272, Lumber Arbeiderforening, foreslår:*

•*Ferieloven.*

Ferielovens § 6 angående feriepenge under sykdom, pliktig militærtjeneste osv. må tilføyes følgende:

Arbeidstaker som blir permittert skal ha rett til feriepenge etter samme retningslinjer som nevnt under punkt a og c i denne paragraf.»

Motivering:

Det har i de siste par år vært store grupper av arbeidstaker som har blitt permittert i opptil flere måneder. I tillegg til redusert fortjeneste, har de heller ikke krav på feriepenge for permisjonstiden. De bør ha de samme rettigheter som de andre der er nevnt i § 6. Vi tror også at dette kan få enkelte arbeidsgivere til å betenke seg før de permitterer folk.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 350, Malernes Forening, Trondheim, foreslår: Nr. 682

•Ferie.

Det fremmes krav om økning av feriegodtgjørelsen til 12 prosent. 5 ukers ferie for alle med 4 uker sammenhengende om sommeren. 6 ukers ferie for alle arbeidstakere over 55 år. »

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forbindelse med forslag fra avd. 90.

Avd. 388, Bodø Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 683

•Feriegodtgjørelse under sykefravær (Ferieovens § b, 3. ledd). Feriegodtgjørelsen bør bli lik for hele landet. »

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Avd. 388, Bodø Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 684

•Krav om 4 ukers ferie sammenhengende i sommerhalvåret, og en uke i vinterhalvåret.

Feriegodtgjørelsen bør økes tilsvarende.

Forslag om at pensjonerte også bør få feriepenger. »

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forbindelse med forslag fra avd. 90.

Avd. 409, Tromsø Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 685

•I flere år har fagforeninger og samorganisasjoner, særlig i Nord-Norge, reist krav om 5 ukers ferie med 4 ukers sammenhengende sommerferie.

Saken er nå moden for å tas opp gjennom våre faglige og politiske organer med sikte på endring av Ferieoven. Siktemålet må være at det gjennomføres i 1977. »

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forbindelse med forslag fra avd. 90.

Avd. 410, Harstad Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 686

•5 ukers ferie i Nord-Norge med innføring av 4 uker sammenhengende sommerferie.

Vi begrunner det med at på grunn av de korte og dårlige sommere vi har hatt i Nord-Norge er 3 uker for lite. Hvis vi skal reise f.eks. til Øst- eller Sørlandet vil en uke gå med til reisetid og da har vi i realiteten bare 2 uker til ferie, noe vi synes er for lite. »

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til innstilling i forbindelse med forslag fra avd. 90.

Nr. 687 *Avd. 460, Tjeldsund Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
«4 ukers sammenhengende sommerferie.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Nr. 688 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:*
«Ferieloven.
LOs kongress må kreve innføring av rett til 5 ukers ferie, derav 4 ukers sammenhengende sommerferie.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 689 *Avd. 94, Halden, foreslår:*
«Feriens lengde.
Det må arbeides for innføring av 5 ukers ferie.»

Motivering:

Økt fritid er en vesentlig del av velstandsøkningen i samfunnet. Bedre fritids- og rekreasjonsmuligheter gir økt velferd for det enkelte menneske og det åpner mulighetene for en bedre helse-tilstand både på det fysiske og det psykiske plan. Derfor må LO gå inn for 5 ukers ferie.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Nr. 690 *Avd. 103, Glomfjord, foreslår:*
«NEKF avd. 103, Sterkstrøm, Glomfjord, foreslår at ferietiden for arbeidstakere i Nord-Norge utvides til 5 uker årlig. Dette mener vi må være rimelig alle forhold tatt i betraktning. Vi tenker da spesielt på været her oppe.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Nr. 691 *Avd. 113, Bergen, foreslår:*
«Forslag til Ferielovens § 5.
Arbeidstakere som blir syk i ferietiden, må kunne få ferietiden forlenget tilsvarende den tid han har vært legitimert sykmeldt.»

Motivering:

Vi vil presisere at fagbevegelsen bygger på solidaritet og vil henwise til at en innenfor kommunene har avtale om dette i Hovedoverenskomstens § 6. Ferie, pkt. a):

«Blir en arbeidstaker syk under sin ferie, og sykdommen varer minst 6 dager, og det sendes inn legeerklæring med opplysninger om sykdommens art samt bevitnelse fra lege om at han har vært arbeidsudyktig på grunn av sykdom i minst 6 dager, skal han ha ferie tilsvarende erstattet, og den kan legges etter den vanlige ferietids utløp».

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 115, Bodø, foreslår:

Nr. 692

«1 ukes ekstra ferie i Nord-Norge.

Med de klimatiske forhold som råder i Nord-Norge, betyr det lang reise og store merutgifter for at vi i sommerferien kan nyte godt av litt varme og sol.

Vi ber derfor om at det tas opp om en ekstra sommerferie for Nord-Norge.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslag fra avd. 115, Bodø, tiltres.

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 693

«Forening 242, NEKF, ber LO sidestille lengere ferie og kortere arbeidsuke som tariffkrav. Lavere pensjonsalder bør gå inn som krav etter lengere ferie og kortere arbeidsuke. Dette under forutsetning av et mer effektivt miljøarbeide i bedriftene.»

Motivering:

Den store effektivitetshevning og høye arbeidstempo som det har blitt i arbeidslivet i Norge, tilsier at lengere ferie og kortere arbeidsuke må prioriteres før noe annet.

Med de sysselsetningsproblemer vi har i Norge må arbeidstiden ned for å sikre arbeidsplassene, og skaffe nytt arbeid til de unge. En times kortere arbeidstid tilsvarer etter det vi har fått opplysning om 60 000 arbeidsplasser.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget slik det er formulert. Forbundsstyret vil se ferie, pensjonsalder og arbeidstidsforkortningen i sammenheng.

- Nr. 694 *Forbundssytret foreslår at forslaget oversendes Sekretariatet for vurdering.*

NORSK GRAFISK FORBUND

- Nr. 695 *Uttalelse fra forbundets landsmøte i 1975:*

«Ferieloven.

Norsk Grafisk Forbunds landsmøte har blant mange viktige saker behandlet Ferielovens bestemmelser.

Landsmøtet vil i den forbindelse rette oppmerksomheten på at arbeidstakerne p.g.a. bestemte naturforhold har særlig behov for rekreasjon og ferie. Dette gjelder spesielt de som bor og arbeider i de strøk av landet som har mørketid og harde klimatiske forhold.

Landsmøtet er gjort kjent med at Nord-Norske Samorganisasjoner har rettet en henvendelse til myndighetene om en ukes lenger ferie for de som bor i disse strøk. Landsmøtet vil uttale sin fulle forståelse for et slikt krav, og retter en innstendig henstilling til myndighetene om at det gis en positiv behandling.»

Enstemmig tiltrådt av landsmøtet.

- Nr. 696 *Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:*
«I § 6 endres feriegodtgjørelsen fra 9,5 prosent til 11 prosent.»

Motivering:

Prosentatsen har ikke vært endret på mange år. Det er derfor på tide den endres slik at en større del kan tas ut i forbindelse med ferie. I en så automatisert tid i arbeidslivet er det viktig at også de økonomiske forhold ligger til rette slik at ferien kan nyttes fullt ut.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Nr. 697 *Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:*
«Vi foreslår følgende endring i § 4: «Såfremt ikke særlige grunner er til hinder for det, skal arbeidsgiveren underrette arbeidstakeren om tiden for hans ferie tidligst mulig og senest to måneder før den tar til.»

Motivering:

En måneds varsel som siste frist er i dag for kort tid når det gjelder bestilling av en rekke typer ferietilbud. Derfor mener vi det er riktig å foreslå fristen endret fra én til to måneder.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:

Nr. 698

«Til godtgjørelse for 5. ferieuke for arbeidstakere over 60 år foreslår vi at hvis ukelønnen er høyere enn 2,3 prosent skal de ha rett til ukelønnen i stedet.»

Motivering:

Slik dette virker i dag har vi allerede sett eksempler på at arbeidstakere får mindre i godtgjørelse for den 5. ferieuken enn den lønn de har pr. uke når ferien tas. Dette fører til at enkelte sier de ikke har råd til å ta ferie. Dermed går dette utover lovens intensjoner og vi mener dette må rettes opp.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:

Nr. 699

«I § 5 tilføyes: «Arbeidstaker som blir syk i ferien må få ferietiden forlenget med den tid vedkommende har vært sykmeldt i sin ferie.»»

Motivering:

Vi synes det er urimelig at en som blir syk kort tid før ferien starter har krav på ny ferie, når en som blir syk i ferien ikke har det. Behovet for ny ferie er sikkert like stort for begge. Dette er en forskjell som nå bør fjernes.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK GULLSMEDARBEIDERFORBUND

Forbundet foreslår:

Nr. 700

«At LO går inn for at bestemmelsen om feriepenger forhøyes fra 9,5 prosent til 10 prosent i opptjeningsåret.»

Motivering:

Da det ikke er foretatt endringer i feriegodtgjørelsen siden 1963, mener vi tiden nå er inne til at loven blir endret på dette punkt.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Halden Handel og Kontor foreslår:

Nr. 701

«Det må arbeides for innføring av 5 ukers ferie.»

Motivering:

Økt fritid er en vesentlig del av velstandsøkningen i samfunnet. Bedre fritids- og rekreasjonsmuligheter gir økt velferd for det enkelte menneske, og det åpner mulighetene for en bedre helse-tilstand både på det psykiske og fysiske plan. Derfor må LO gå inn for 5 ukers ferie.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at ferietiden nå bør forlenges og viser til sitt tidligere innsendte forslag til Handlingsprogrammet der det foreslås innføring av 6 ukers ferie.

Nr. 702

Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor foreslår:

«Ved utregning av pensjonspoeng og feriepenge skal man, hvis man er arbeidsløs og mottar arbeidsløsetrygd, bli tillagt den lønn man ville ha hatt hvis man var i fullt arbeid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det virker urimelig at arbeidsledige eller arbeidstakere som følge av permisjoner får redusert tid, taper feriegodtgjøring og pensjonspoeng. Det anbefales derfor at disse spørsmålene blir utredet med sikte på å finne en tilfredsstillende løsning.

Nr. 703

Avd. 120, Oslo, foreslår:

«Trekke av skatt i feriepenge.

Forslag om at LO-kongressen må utvirke til at trekk av skatt i feriepengene for dem som slutter i sitt arbeid i perioden 1. april—31. desember må opphøre. En annen ordning må gjennomføres, da denne ordning strider mot Ferieloven.»

Forbundsstyrets innstilling:

Selv om den nåværende ordning med skattetrekk i feriepenge for arbeidstakere som slutter i opptjeningsåret ikke er i strid med Ferieloven, er det likevel rimelig at man finner en ordning slik at skattetrekk ikke foretas.

Forslaget anbefales.

Nr. 704

Trondheim Handel og Kontor foreslår:

«1. Satsene for feriepenge heves til 11 prosent.

2. For den 5. ferieuke for de over 60 år må samme beregningsgrunnlag være lik som for de andre ferieuker.»

Forbundsstyrets innstilling:

1. Forbundsstyret anbefaler at feriegodtgjøring forhøyes uten at det vil binde seg til en bestemt prosent.
2. Systemet med refusjon fra Folketrygden til arbeidsgiverne gjør at forslaget ikke kan anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 705

«Feriegodtgjørelsen heves til 10 prosent. Dette fordi feriepengene pr. i dag også må dekke de faktiske løpende utgifter for familiene, — og gir ikke noe ekstra til ferieanvendelse.»

Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 706

«Feriepengene heves fra 9,5 prosent til 10 prosent. For de som har gått lenge sykmeldt eller permittert må også disse få garantert sin ferielønn, slik at også disse har anledning til å ta ferie.»

Avd. 12, Trondheim, foreslår:

Nr. 707

- a) Satsene for feriepengene heves til 12 prosent.
- b) For 5. ferieuke for arbeidstakere etter fylte 60 år må beregningsgrunnlaget være det samme som for de øvrige 4 ferieuken.
- c) LO må arbeide for at det blir godkjent feriepengene av arbeidsledighetstrygd.

Likeledes feriepengene av syketrygd så lenge sykdommen eller betaling av syketrygden varer.»

Avd. 23, Raufoss, foreslår:

Nr. 708

«Det må arbeides for en rask gjennomføring av 5 ukers ferie.»

Avd. 25, Stavanger, foreslår:

Nr. 709

«LO-kongressen ber Stortinget gjøre nødvendige lovendringer slik at alle får full feriegodtgjørelse under sykdom og permittering. Samtidig må en kunne opparbeide pensjonspoeng av denne godtgjørelse.»

Avd. 31, Alesund, foreslår:

Nr. 710

«LO går inn for å øke ferieprosenten til 11, og for ettertiden sørger for at det utarbeides en garanti slik at det ikke kan utbetales mindre enn det full lønn ville ha gitt.»

Avd. 35, foreslår:

Nr. 711

«Landsorganisasjonen må arbeide for 5 ukers ferie for alle lønnstakere, og 2 ukers ekstra ferie for arbeidstakere over 60 år. Videre må prosenten heves.»

Nr. 712

Avd. 50, Horten, foreslår:

«LO må med alle midler arbeide for at ferien forlenges med én uke for alle.

4 uker skal være sammenhengende, og skal legges til tidsrommet 16. mai—30. september. Den 5. og eventuelt den 6. uken legges innen ferieårets øvrige del etter avtale mellom partene.

Prosentatsen for feriepengene forhøyes fra 9,5 til 12,5 prosent av brutto fortjeneste.»

Motivering:

I de siste år har vi hatt nedsettelse av arbeidstiden, og nedsettelse av pensjonsalderen. Vi mener det nå er riktig å satse på lengre ferie for alle. Kortere arbeidstid har gitt større arbeidstempo og mer stress på arbeidsplassene, dette er også et argument for lengre sammenhengende fri i den lyse årstid.

Feriepengesatsen må økes til minst 12,5 prosent, dette er en meget beskjedent generell økning. Dette mener vi er nødvendig for å gi den ferierende større valgmuligheter og utbytte av ferien.

Nr. 713

Avd. 67, Tønsberg, foreslår:

«Feriepenger for tillitsmannsutdanning for inntil 3 måneder. Tanken her er den lange tiden LO-skolen tar, 6 + 9 uker.

Feriepenger ved permitteringer for inntil 3 måneder. Dette gjelder innkrenkninger i bedriften.»

Nr. 714

Avd. 78, Bryne, foreslår:

«Det blir innført 5 ukers ferie fra og med ferien 1979, og at 4 av disse legges om sommeren og skal være sammenhengende.

Sommerferien skal legges slik at alle arbeidstakere minst skal ha 14 dagers ferie når skolene har sommerferie. Dette vil i praksis si mellom 15. juni og 1. september de fleste steder. Dette for å sikre at de som går helkontinuerlig skift skal få en del av sin ferie sammen med den øvrige familie.»

Nr. 715

Avd. 91, Kverneland, foreslår:

«LO-kongressen vedtar at alle får 24 (30) dagers ferie.»

Motivering:

Som ordningen er nå så har vi i realiteten 20 (25) dager med effektiv ferietid.

Lørdager må ikke lenger regnes som feriedag.

Utbetalingen av arbeidsledighets- og syketrygd må oppjusteres og utbetales for 5 dager.

Alle som arbeider på den fridagen, må få dem som fridager, eller som lengre ferie.

Avdeling 108, Levanger-Verdal, foreslår:

Nr. 716

«6 ukers ferie sammenhengende, samt å åpne muligheten til selv å bestemme når den delen som faller utenom sommerferien skal tas.»

M o t i v e r i n g :

På det stadium i velstandsutviklingen som vi befinner oss i Norge er det stadig større grupper som får økonomisk mulighet for å reise utenlands. Med dette forslaget tar en sikte på å åpne adgang til at flest mulig skal kunne gjøre dette på en tid av året da en har mest behov for det, uten at dette skal behøve å gå ut over sommerferien.

«Nytt forslag:

Økning av feriegodtgjørelsen fra 9,5 til 12 prosent.»

Nr. 717

M o t i v e r i n g :

I det stress-samfunn vi lever i blir det stadig tillagt større betydning at en i feriesammenheng får komme seg bort fra det vante miljø. For å greie dette får den enkelte større økonomiske uttelling. Det synes derfor rimelig å øke prosentsatsene for feriegodtgjørelse i takt med folks endrede feriebehov.

Avd. 110, Hammerfest, foreslår:

Nr. 718

«5 ukers sammenhengende ferie for alle.
6 ukers ferie for arbeidstakere over 58 år.»

Avd. 118, Stord, foreslår:

Nr. 719

«Feriepengene bør forhøyes til 12 prosent av brutto lønn. Likeså forlengelse av ferien til 5 uker for alle.»

M o t i v e r i n g :

Da ferien ble forlenget fra 3 til 4 uker, ble ikke prosentsatsen for utregning av feriepenge justert. Så ordningen ble faktisk forholdsvis forringet.

Undersøkelser i andre land som det er naturlig å sammenlikne oss med, har vist at det er ønsket blant folk om at velstandsutviklingen også bør føre til bedre ferieordning for lønnstakerne.

Avdeling 121, Brusveen, foreslår:

Nr. 720

«Det etableres en ordning for feriepenge av ledighetstrygd i samsvar med reglene som gjelder for feriegodtgjøring under sykefravær. (Jfr. § 10 i Ferieloven.)»

Avd. 143, Mo, foreslår:

Nr. 721

«LO-kongressen 1977 slutter seg til kravet om 5 ukers ferie for arbeidstakere i Nord-Norge.

Kongressen pålegger Sekretariatet å følge opp denne sak, og slik at gjennomføringen av 5 ukers ferie ikke fører til økt belastning på næringslivet i landsdelen.»

Motivering:

Den lange mørketiden og det harde klima i Nord-Norge har vist seg å føre til større fysiske og psykiske belastninger for befolkningen enn ellers i landet. Sommeren er kort og solfattig. Reiser til solrike steder tar lang tid og faller kostbar. En uke ekstra ferie om sommeren vil gi kompensasjon for denne ulempen.

Nr. 722 *Avd. 226, Tønsberg, foreslår:*

«5 ukers lovfestet ferie, derav 4 uker sammenhengende, men med rett til spredning av ferien i ferieåret.»

Nr. 723 *Avd. 233, Strømmen, foreslår:*

«LO må arbeide for 5 ukers ferie for alle arbeidere og 7 ukers ferie for alle over 60 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til forslagene om at Ferieloven endres slik at den gir en generell adgang til 5 ukers ferie, hvorav 4 sammenhengende i sommerhalvåret. Videre at arbeidstakere over 60 år får 6 ukers ferie og at ferieprosenten gir en større grad av overkompensasjon.

Videre slutter forbundsstyret seg til forslagene om at arbeidstakere som er arbeidsledige eller permitterte og som har arbeidsledighetstrygd oppebærer feriegodtgjøring på denne.

Nr. 724 **NORSK JERNBANEFORBUND**

Konduktørenes landsråd og Oslo distrikt konduktørforening, foreslår:

«Sommerferien.

Hovedregelen må være at alle arbeidstakere skal tildeles sommerferie innenfor skoleferien (15. juni—20. august). De som ikke oppnår dette, tildeles to dager ekstra ferie for hver av ukene utenom skoleferien. Dette må gjelde både for de som blir pålagt slik ferie, og de som etter søknad får slik ferie.»

Motivering:

Forslaget er ment å gi tjenestemenn en sosial kompensasjon om de tildeles ferie utenom skoleferien. Videre vil det påskynde arbeidet for en bedre ferieløsning til fordel for personalet og også for NSB som helhet. Forslaget fremmes gjennom de rette kanaler.

Landsstyrets innstilling:

Tiltres og oversendes.

Stasjonspersonalets landsråd foreslår:

Nr. 725

«Landsmøtet pålegger landsstyret å arbeide for at sommerferien for alt personale søkes avvirket innenfor rammen av skoleferien. Ferie utenfor skoleferien må gis kompensasjon i tid beregnet med 100 prosent av feriedagene.»

Motivering:

De ulemper skiftarbeidet medfører må så langt som mulig kompenseres ved at fritiden vi får kan tilbringes på mest mulig meningsfylt måte. Sommerferien bør i større grad enn i dag legges til en mer attraktiv del av sommeren og slik at familien kan være sammen.

Landsstyrets innstilling:

Tiltres og oversendes.

Oslo distriktsorganisasjon foreslår:

Nr. 726

«Sommerferien.

ODO innbyr landsmøtet i NJF 15.—19. november 1976 til å fatte følgende vedtak: Sommerferien skal avvikles innen de tre sommermånedene juni, juli og august. De som unntaksvis tildeles ferie utenom nevnte tidsrom, tildeles to dager ekstra ferie for hver av ukene utenom ovennevnte tidsrom. Det må være de samme regler om det søkes sommerferie utenom den glede ferietid.»

Motivering:

Det er de samme tjenestemenn/kvinner som har tjeneste til alle døgnets tider samt helger og høytider, som også har de dårligste ferieordninger. Dette skulle tilsi at en påskynder arbeidet for en bedre ferieløsning innen NSB.

Landsstyrets innstilling:

Tiltres og oversendes.

Landsmøtet i Norsk Jernbaneforbund foreslår:

Nr. 727

«Norsk Jernbaneforbunds landsmøte gir sin tilslutning til Samorganisasjonene i Nord-Norges forslag til LO-kongressen 1977 om en ekstra ferieuke for arbeidstakere i Nord-Norge.»

Landsstyrets innstilling:

Tiltres og oversendes.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 728

Avd. 2, Slemmestad, foreslår:

«Ferielovens § 5 forandres slik at om arbeidstakeren blir syk etter at ferien er begynt kan han kreve ny ferie i tidsrommet 1. oktober—15. mai uten ny feriegodtgjøring med erklæring fra lege.»

Motivering:

Ferielovens § 5 gir ikke arbeidstakeren rett til å kreve ny ferie om han blir syk straks ferien har begynt, eller så nær inntil at han ikke kan få ordnet med og innlevert til bedriften erklæring fra lege.

Slemmestad Arbeiderforening har merket seg at denne loven praktiseres forskjellig i landet. Blant annet har de ansatte i NSB fått innført en ordning hvor de kan kreve ny ferie om de blir syke etter at ferien er begynt.

I kommentarene til Ferielovens § 5 står det blant annet: «arbeidstakeren ofte av økonomiske grunner vil se seg tjent med at ferien og feriegodtgjøringen går med under sykeperioden».

Slemmestad Arbeiderforening er av den oppfatning at en sykeperiode ikke kan anses som ferie etter tidens behov.

Nr. 729

Avd. 31, Sauda, foreslår:

«Sauda Fabrikkarbeiderforening vil foreslå at LO krever at det blir utbetalt feriepenger til folk som av ulike grunner får sykepenger ut over 3 måneder i året. Denne godtgjørelsen må gis som om vedkommende var i fullt arbeid.»

Nr. 730

Avd. 3, Nedre Eiker, foreslår:

«LO må snarest ta opp arbeidet for å øke presentsatsen for feriepenger — fra i dag 9,5 prosent til 11 prosent av feriepengegrunlaget.»

Motivering:

Nedre Eiker Fagforening mener at presentsatsen for feriepenger må økes så vi bedre får muligheter til å nyttiggjøre oss ferien. Denne sats har stått stille i mange år, og en henstiller til LO om å forsøke å løse denne sak enten ved førstkommende tariffrevisjon eller ved endring i Ferieloven.

Nr. 731

Avd. 49, Askim, foreslår:

«Ferieloven må forandres slik at den kommer i samsvar med arbeidstidsforkortelsen.»

Motivering:

Ved deling av den fjerde ferieuke oppstår det stadig problemer der man har lørdagsfri, da det fra bedriftens side hevdes at ved

beregning av ferien må også lørdag medregnes. Fagforeningen mener at ved deling av den fjerde ferieuke må det være anledning til å fravike loven på dette punkt.

Avd. 49, Askim, foreslår:

Nr. 732

«Fast grunnlag ved beregning av ferielønn og trygder. Til lavtlønte brukes et fast grunnlag (f. eks. 45 000 kroner) for alle som ligger under dette beløp også ved permitteringer/innskrenkninger.»

Motivering:

Slik det praktiseres nå får de som tjener minst også minst i ferielønn og trygder. Samme grunnlag anvendes ved permitteringer/innskrenkninger, eller bedriften pålegges å betale full feriegodtgjørelse ved permitteringer/innskrenkninger.

Avd. 160, Strømmen/Lillestrøm, foreslår:

Nr. 733

«Lengre ferie for alle arbeidstakere.

Fem ukers ferie for alle arbeidstakere under 60 år og 6 uker for arbeidstakere over 60 år.

Det er så mye arbeidsledighet blant kvinner og yngre mennesker at dette forslaget om lengre ferie burde hjelpe en del på denne arbeidsledigheten.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene fra avd. 2, 3, 31, 49 og 160 foreslås oversendt det utvalg som er nedsatt for revisjon av Ferieloven.

Avd. 31, Sauda, foreslår:

Nr. 734

«LO krever at det utbetales feriepenge av ledighetstrygd til arbeidstakere som midlertidig blir berørt av permitteringer på grunn av innskrenkninger i produksjonen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres. Arbeidstakere som har vært permittert på grunn av produksjonsvansker vil med nåværende praksis bli skadelidende to ganger ved at de også får redusert sin feriegodtgjørelse.

Avd. 160 foreslår:

Nr. 735

«Feriepenge og pensjonsgrunnlag i forbindelse med permisjon.

Slik det er i dag taper arbeidstakerne feriepenge og pensjonspeng i forbindelse med permitteringer, og det bør forandres på slik at arbeidstakerne ikke taper noe på permitteringer.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK KOMMUNEFORBUND

- Nr. 736 *Tekniske Etaters Funksjonærforening, Oslo, avd. 77, foreslår:*
«LO-kongressen krever at det innføres 5 ukers ferie for alle arbeidstakere i LO.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

- Nr. 737 *Sykehusenes Personalforening, Trondheim, avd. 174, foreslår:*
«5 ukers ferie for helkontinuerlige skiftarbeidere og turnusarbeidere i helsetjenesten.»

Motivering:

Disse yrkesgrupper bør ha lengre ferie som kompensasjon for ubekvem arbeidstid. Yrkesgrupper av denne kategori må være på arbeid når det er naturlig for andre arbeidstakergrupper å ha fri. Det vil kanskje bli poengtert at de har fått nedsatt arbeidstid. Ja, når det gjelder helsesektoren, så har de fått kortet sin arbeidstid flere ganger, men uten at det er blitt opprettet nye stillinger. Dette har bevirket et større arbeidspress enn før. Derfor mener vi at kravet om 5 ukers ferie er berettiget.

- Nr. 738 *Hammerfest kommunale Tjenestemannsforening, avd. 115, foreslår:*

«Hammerfest kommunale Tjenestemannsforening ønsker på ny å fremme kravet om en ekstra ferieuke for alle arbeidstakere i Nord-Norge. På grunn av de klimatiske forhold, spesielt den forholdsvis korte sommeren, vil det ikke være urimelig om befolkningen i denne landsdelen får en tilnærmet likhet i utnyttelsen av de gode sommeren gir. Dette sett i forhold til det som er naturlig og selvsagt for befolkningen i det øvrige land. En forutsetter at staten bærer de økonomiske utgifter for dette, på samme vilkår som forlengelsen til 5 ukers ferie for arbeidstakere over 60 år.

35 av forbundets avdelinger i Nord-Norge støtter forslaget.»

- Nr. 739 *Rana kommunale funksjonærforening, avd. 456, foreslår:*
«5 — fem — ukers ferie m/lønn for arbeidstakere i de tre nordligste fylker.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene fra avd. 174, 115 og 456 kan ikke tiltres, idet en henviser til vårt tidligere forslag om at alle bør ha 5 ukers ferie.

- Nr. 740 *Distriktsstyret i Østfold foreslår:*

«Vi vil foreslå at feriegodtgjørelsen blir hevet fra 9,5 prosent til 10 prosent.»

Forbundsstyrets innstilling:

Ved revidering av Ferieloven bør feriegodtgjøringen økes til 10 prosent.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER- FORBUND

Avd. 8, Tromsø, foreslår:

Nr. 741

«Ferielovens § 6.

Arbeidstaker opptjener rett til feriegodtgjøring også for den tid hun/han er permittert.»

Motivering:

Permitterte arbeidstakere opptjener ikke feriegodtgjøring mens de er permittert uten lønn. Dette rammer spesielt arbeidstakere i fiskeindustrien — som ofte blir permittert flere ganger for året. Rent praktisk synes den beste løsning å ligge i en utvidelse av reglene i Ferielovens § 6, slik at permisjon kommer i tillegg til sykefravær, svangerskap og militærtjeneste.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i forslaget, men er av den oppfatning at det ikke skal gjelde bare ved permittering. Det må også gjelde ved arbeidsledighet i sin alminnelighet.

Dersom saken ikke er løst (spørsmålet er reist i Stortinget) må LO straks kreve at ved enhver arbeidsledighet som gir rett til arbeidsledighetsstønad, opptjenes rett til feriegodtgjørelse på samme måte som under sykdom.

Avd. 9, Bergen, foreslår:

Nr. 742

«Feriepenger av kursstønad.

Det foreslås inntatt i avtalen mellom partene at det skal gis feriepenge av normal fortjeneste (slik det gis i dag ved f.eks. sykefravær) ved deltagelse på kurs og skoler i fagbevegelsens regi.»

Motivering:

Det er i de senere årene slått fast hvor stor betydning både på det fysiske og det psykiske plan en riktig utnyttelse av ferien har. Økonomien er av stor betydning i denne sammenheng, og det er viktig at den ikke reduseres unødige.

Særlig ved lengre kurs kan reduksjonen i feriepenge bli merkbar. Det er ikke riktig at en utdanning innen fagbevegelsen skal føre til en slik reduksjon, og derfor fremsettes forslaget.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

- Nr. 743 *Avd. 43, Honningsvåg, foreslår:*
«5 ukers ferie.»

Motivering:

Vi mener at tiden er inne for å reise kravet om 5 ukers ferie for oss fra Nord-Norge, hvor avstandene er store og vinteren lang er det av stor helsemessig betydning å få ferie i 5 uker.

- Nr. 744 *Avd. 420, Narvik, foreslår:*
«5 ukers ferie.

Narvik Baker- og Konditorforening støtter Samorganisasjonens forslag om 5 — fem — ukers ferie. Foreningen mener videre at de tre nordligste fylker får på sommeren én uke mer enn det øvrige land.»

- Nr. 745 *Avd. 8, Tromsø, foreslår:*

«4 ukers sammenhengende ferie.

Ferieloven endres slik at de arbeidstakere som ønsker det har krav på 4 ukers sammenhengende ferie om sommeren.»

Motivering:

De senere år har stadig flere bedrifter i Nord-Norge, også i fiskeindustrien, praktisert 4 uker sammenhengende ferie. Dette er bevis på at det lar seg gjøre produksjonsteknisk. Det er derfor på tide å få gjennomført ved lov — slik at det kan komme alle arbeidstakere til gode, spesielt arbeidstakere i distrikter av landet hvor de klimatiske forhold er særdeles dårlige.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret mener siktemålet for LO må være 5 ukers ferie for alle arbeidstakere. Dette krav må imidlertid også ses i sammenheng med andre sosiale forbedringer, f. eks. lavere pensjonsalder, kortere arbeidstid osv.

Forbundsstyret antar at kravet om 4 ukers sammenhengende sommerferie må løses i samband med utvidelse av ferien til 5 uker.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 746 *Avd. 56, Hunsfos Arbeiderforening, foreslår:*

«Ved tarifforhandlingene 1976 fremmes krav om økning av prosentsatsen for beregning av feriepenger. Kravet er økning fra 9,5 prosent til 10,5 prosent. Altså økning med 1 prosent.»

Motivering:

Dette er et gammelt krav som nå bør realiseres. Slik prosent-satsen er i dag gir det ikke tilstrekkelig økonomisk dekning til å legge opp en ferie slik den bør være i rekreasjonsmessig henseende.

Følgende ble enstemmig vedtatt på landsmøtet:

Landsorganisasjonen i Norge sørger for at det blir fremmet lov-forslag om at feriegodtgjøringen blir hevet fra 9,5 til 10,5 prosent. Feriegodtgjørelsen for den 5. ferieuken gis forholdsvis samme økning.

Avd. 25, Skotfoss, foreslår:

«3 ukers sommerferie for arbeidere blir lagt innenfor tidsrommet til skoleferien.»

Nr. 747

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:

«Det må arbeides for innføring av 5 ukers ferie.»

Nr. 748

Motivering:

Økt fritid er en vesentlig del av velstandøkningen i samfunnet. Bedre fritids- og rekreasjonsmuligheter gir økt velferd for det enkelte menneske og det åpner mulighetene for en bedre helse-tilstand både på det fysiske og psykiske plan. Derfor må LO gå inn for 5 ukers ferie.

Forbundsstyrets innstilling:

Etter forbundsstyrets mening må nedsettelse av pensjonsalderen prioriteres.

NORSK SOSIONOMFORBUND

Forbundsstyret foreslår:

«LO skal ved neste tariffoppgjør kreve: — at ferien utvides til 5 uker pr. år.»

Nr. 749

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Forening 19, Bergen, foreslår:

«Det må kreves innføring av 5 ukers ferie, derav 4 uker sammenhengende sommerferie.»

Nr. 750

- Nr. 751 *Distriktsstyret i Oppland foreslår:*
«4 uker sammenhengende sommerferie, 1 ukas vinterferie.»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslagene tiltres.
- Nr. 752 *Forening 56, Oslo, foreslår:*
«Vi foreslår følgende tilføyelse til Ferielovens § 3:
«Feriens lengde m. m.» 1. avsnitt — etter første setning:
«Arbeidstaker som på grunn av skiftarbeid mister opparbeidede fridager, skal ha disse i tillegg.»»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslaget tiltres.

SAMORGANISASJONENE

- Nr. 753 *Askim og Omland faglige samorganisasjon foreslår:*
«Fast grunnlag ved beregning av ferielønn og trygder. Til lavtlønte brukes et fast grunnlag (f. eks. 45 000 kroner) for alle som ligger under dette beløp også ved permitteringer/innskrenkninger.»

Motivering:

Slik det praktiseres nå, får de som tjener minst også minst i ferielønn og trygder. Samme grunnlag anvendes ved permitteringer/innskrenkninger, eller bedriften pålegges å betale full feriegodtgjørelse ved permitteringer/innskrenkninger.

- Nr. 754 *Askim og Omland faglige samorganisasjon foreslår:*
«Ferieloven må forandres slik at den kommer i samsvar med arbeidstidsforkortelsen.»

Motivering:

Ved deling av den fjerde ferieuke oppstår det stadig problemer der man har lørdagsfri da det fra bedriftens side hevdes at ved beregning av ferien må også lørdager medregnes. Samorganisasjonen mener at ved deling av den fjerde ferieuke må det være anledning til å fravike loven på dette punkt.

- Nr. 755 *Bergen faglige samorganisasjon foreslår:*
«Ferielovens § 5.
Arbeidstakere som blir syke i ferietiden, må kunne få ferietiden forlenget tilsvarende den tid han har vært legitimert sykmeldt.»

Motivering:

Vi vil presisere at fagbevegelsen bygger på solidaritet og vil hen- vise til at Norsk Kommuneforbund har avtale om dette i Hoved- overenskomstens § 6. Ferie, punkt a):

«Blir en arbeidstaker syk under sin ferie, og sykdommen varer minst 6 dager, og det sendes inn legeerklæring med opplysninger om sykdommens art samt bevitnelse fra lege om at han har vært arbeidsudyktig på grunn av sykdom i minst 6 dager, skal han ha ferie tilsvarende erstattet, og den kan legges etter den vanlige ferie- tids utløp.»

Bodø faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 756

«Bodø faglige samorganisasjon slutter seg til forslag fra Narvik faglige samorganisasjon om fem ukers ferie for arbeidstakere i Nord-Norge til LO-kongressen 1977.

I tillegg til uttalte motivering, ønsker Bodø faglige samorganisasjon å tilføye at kravet om fem ukers ferie må gjennomføres med forandring i Ferielovens §§ 3, 4 og 5, slik at en får 4 ukers sammenhengende sommer- ferie.»

Halden faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 757

«Det må arbeides for innføring av 5 ukers ferie for alle.»

Motivering:

Økt fritid er en vesentlig del av velstandsøkningen i samfunnet. Bedre fritids- og rekreasjonsmuligheter gir økt velferd for det enkelte menneske, og det åpner mulighetene for en bedre helsetil- stand både på det fysiske og psykiske plan.

Narvik faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 758

«LO-kongressen —77 slutter seg til kravet om 5 ukers ferie for arbeids- takere i Nord-Norge.

Kongressen pålegger Sekretariatet å følge opp denne sak, og slik at gjennomføringen av 5 ukers ferie ikke fører til økt belastning på nærings- livet i landsdelen.»

Motivering:

Den lange mørketiden og det harde klima i Nord-Norge har vist seg å føre til større fysiske og psykiske belastninger for befolk- ningen enn ellers i landet. Sommerene er korte og solfattige. Reiser til solrike steder tar lang tid og faller kostbare. En uke ekstra ferie om sommeren vil gi kompensasjon for denne ulempen.

Kravet er behandlet og støttet av:

15 samorganisasjoner i Nord-Norge.

1 samorganisasjons-konferanse for Nordland.

Dessuten:

Finnmark Arbeidsmannsforening, avd. 17, Elvebakken.

Norges veioppsynsmannsforening, avd. 76, Nordland.

Tysfjord komm. fagforening.

Nr. 759

Vefsn og Omegn faglige samorganisasjon foreslår:

«Vefsn og Omegn faglige samorganisasjon har behandlet et forslag til 5 ukers ferie for arbeidstakere i Nord-Norge. Forslaget som er tatt opp av Narvik faglige samorganisasjon, er etter det vi forstår oversendt LO.

Da vår organisasjon ikke hadde svart før fristens utløp og således ikke medtatt i fortegnelsen over organisasjoner som har behandlet saken, vil vi derfor med dette gjøre kjent at Vefsn og Omegn faglige samorganisasjon enstemmig støtter det innsendte forslag.»

Nr. 760

«Vestvågøy faglige samorganisasjon

støtter kravet fra Narvik faglige samorganisasjon om 5 ukers ferie med 4 uker sammenhengende i sommermånedene.»

Nr. 761

Fra Sekretariatet:

Det foreslås en forlengelse av ferien til 5 uker i kommende kongressperiode og 6 uker for arbeidstakere over 60 år med full kompensasjon.

De øvrige forslag oversendes Sekretariatet.

6. Garanti ved konkurs.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS
FORBUND

Nr. 762

Tromsø Handel og Kontor foreslår:

«Fagbevegelsen må arbeide for at myndighetene gjennomfører bestemmelser som sikrer de ansatte opptjent lønn ved bedriftskonkurser.

LO krever at alle bedrifter som har mottatt offentlige tilskott og/eller lån fra DUF, underlegges forpliktelser som sikrer de ansattes opptjente lønn ved bedriftskonkurser.»

Motivering:

I de tilfelle hvor bedriftene har fått statlig tilskott/lån, må kontrollen med driften innskjerpes slik at bedriftene drives på en måte som sikrer arbeidsplassene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret peker på at det også er nødvendig med regler som beskytter arbeidstakere og lokalsamfunnet ved bedriftsfusjoner og bedriftsoverdragelser. Forbundsstyret ber derfor om at disse for-

holdene vurderes sammen med problemer som oppstår ved bedrifts-
nedleggelse.

Forslaget anbefales.

Fra Sekretariatet:

Forholdet er regulert i lov av 14. desember 1973 om statsgaranti
for lønnskrav ved konkurs m. v.

Nr. 763

7. Håndverks- og Lærlingloven.

NORSK GRAFISK FORBUND

Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening, foreslår:

•Kongressen ber LO vurdere muligheten for å kreve en egen overvåk-
ningsinstans for Håndverksloven. •

Nr. 764

Motivering:

Det er en kjensgjerning at Håndverksloven stadig omgås og brytes.
I dag er det politiet som har som oppgave å overvåke loven. An-
meldelser for f. eks. ulovlig håndverksvirksomhet sendes dit. Imid-
lertid har politiet ikke kapasitet til å følge dette opp på en forsvarlig
måte. Skal loven ha noen verdi må den overvåkes og til dette trengs
det en egen instans.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Indre Østfold Typografiske Forening foreslår:

•Vi tillater oss å fremme forslag om at LO tar opp krav om at Håndverks-
og Lærlingloven skal tre i kraft med virkning på landsbasis snarest. •

Nr. 765

Motivering:

Vi mener bestemt at tiden for en slik avgjørelse er mer enn be-
rettiget. Misforholdet mellom håndheving/ikke håndheving av Hånd-
verks- og Lærlingloven er særlig fremtredende der kapitalinteresser
vet å utnytte fagområder, — og spekulere i ekstragevinster ved å
ansette ufaglærte på lavere lønnsnivå. Arbeidstakere som blir stå-
ende mer eller mindre uten rettigheter, — til fordel for bedrifts-
ledelse og profittinteresser. Samtidig bidrar denne faktor selvsagt
til at Håndverks- og Lærlingloven undergraves og uthules med
virkning som ringer i vannet. Denne utvikling kan ikke lenger
tolereres. Resultatet av det som skjer er bl. a. store skjevheter i
konkurransforholdet bedrifter imellom, der noen bedrifter er pålagt
ansvar i samsvar med håndhevelse av Håndverks- og Lærlingloven,

noe som blir en utgift i form av økte kostnader i bytte for utdanning og kvalitetsarbeid. Dette sett i motsetning til bedrifter som får operere fritt og tillate seg nær sagt hvilke som helst disposisjoner både på arbeidsmarkedet internt, konkurransemessig osv. Dette som en følge av at man gjerne i slike bedrifter står utenfor all organisasjon, og ingen forpliktelser har.

Det må være klart at dagens situasjon «rammer» bedrifter som er underlagt Håndverks- og Lærlingloven, — noe som igjen gjør at trykket øker på håndhevelsen av Håndverks- og Lærlinglovens utøvelse. Dette har en virkning som skaper uro og usikkerhet på arbeidsplassene, og som kan få følger.

Vi har her etter vårt syn, — en meget farlig og beklagelig utvikling. Den nåværende situasjon skaper spesielt store vansker innenfor spesielle fag, bl. a. vårt eget, — der en rivende teknisk utvikling også har kommet inn i bildet og komplisert og tilspisset situasjonen ytterligere.

Den foreliggende situasjon står i skarp kontrast til LOs intensjoner, der det satses på utdanning, utbygging av yrkesskoler og tilbud for yrkes- og fagopplæring. Som kjent satser samfunnet også millioner på denne utdannelsessektor. Dette sett i relasjon, — når vi vet at det mange steder i landet ikke kan håndheves verken håndverks- eller lærlinglov. Dette er selvtækt i praksis.

Vi mener retten til trygghet, og forsvarlig utdanning innen yrkeslivet for den enkelte, samt like konkurranseforhold innenfor bedriftslivet, — er en nødvendighet for en balansert og sunn utvikling i samfunnet.

Vi ser dette som en meget alvorlig sak, — og håper LOs kongress har vilje til å ta konsekvensen fra en skjev utvikling, ved å imøtekomme forslaget og snu trenden.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 766

Fra Sekretariatet:

Forslagene oversendes Sekretariatet.

8. Sluttvederlagsordningen.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 767

Avd. 308, Mursvenneses Fagforening, Bergen, foreslår:

«Sluttvederlagsordningen må opp til ny behandling.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 388, Bodø Bygningsarbeiderforening, foreslår:

•Krav om at avsnitt 2, punkt 6 (Sluttvederlag til arbeidstakere som blir oppsagt etter fylte 50 år) som forutsetter 5 måneders karenstid for å oppnå sluttvederlag, må falle bort.

Nr. 768

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:

•Sluttvederlagsordningen endres slik at ansettelsestiden må revideres — og må gjelde bare fagorganiserte.

Nr. 769

Avd. 226, Tønsberg, foreslår:

•Satsene i Sluttvederlagsordningen må justeres opp, spesielt for de eldste arbeidstakere (60 til 64 år).

Nr. 770

Motivering:

Denne avtale har vært gjeldende fra 1966. Over en 10-årsperiode er kjøpekraften sterkt redusert, av den grunn mener vi at satsene er for lave.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til forslagene om at ansettelsestiden revideres og at satsene oppjusteres.

Fra Sekretariatet:

Forslagene oversendes Sekretariatet.

Nr. 771

9. Sykelønnsordningen, tilleggstrygden og syketrygden.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Avd. 91, NFATF, Bodø, foreslår:

•Avdelingen ber Kongressen om å få opprettet ensartede avtaler om 90 prosent sykelønnsordning, på sentralt hold.

Nr. 772

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

- Nr. 773 *Avd. 5, Oslo og Omegn Arbeidsmandsforening, foreslår:*
«Avtalen mellom LO og N.A.F. om Tilleggstrygd skal gjøres gjeldende når 25 prosent av de ansatte er organisert.»

Forbundsstyrets innstilling:
Kan ikke tiltres.

- Nr. 774 *Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:*
«LO reiser krav overfor Norsk Arbeidsgiverforening om å få forlenget stønadperioden for dagpenger fra Sykelønnsordningen til 78 uker.»

Motivering:

Ved syketrygdens inkorporering i Folketrygden fra 1. januar 1971 ble stønadperioden for sykepenger redusert fra 104 uker til 52 uker. Fra samme tidspunkt ble stønadperioden for dagpenger fra Sykelønnsordningen redusert fra 78 til 52 uker. Dette innebar en klar forringelse av den tidligere Sykelønnsordningen.

Bak kravet om forlengelse av stønadperioden står et enstemmig landsmøte i Norsk Arbeidsmandsforbund.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 775 *Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:*
«Gjennomføre inntil 18 måneders sykelønnsordning.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

- Nr. 776 *Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:*
«Uttalelse vedrørende saksbehandling i Trygdesektoren av søknader om attføring og uføretrygd:

Vi er blitt kjent med at myndighetenes saksbehandling i attførings- og uføretrygdsøknader tar uforholdsmessig lang tid, opptil 12 måneder. Selv om attførings- og uføretrygdene har tilbakevirkende kraft, skaper det vanskeligheter for den uføre mens han venter, da dagpengesatsene er uhyre minimale.

Vi henstiller derfor til LO å kreve overfor myndighetene at dagpengesatsene i ventetiden heves betraktelig og at slike saker får en hurtigere saksbehandling.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Avd. 111, Brumunddal Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår: Nr. 777
«LO må i kongressperioden arbeide for at skiftarbeidere som må skofte arbeid p. g. a. sykdom i hjemmet må få dekket tapt arbeidsfortjeneste gjennom folketrygden.»

Motivering:

Hvis en skiftarbeiders hustru blir syk eller kommer på sykehus, når denne har ettermiddagsskift eller nattskift, må vedkommende skofte arbeidet dersom de har mindreårige barn. Hjemmehjelp eller husmorvikar fås bare på dagtid.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 242, Grenland Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 778
«Sykepengeytelsene gjennom tilleggstrygden må holde følge med lønnsutviklingen. Tilleggstrygdens ytelser må knyttes direkte til medlemskapet i LO.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

Avd. 274, Kristiansand Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 779
«Det innføres full lønn under sykdom.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget vises til gjeldende ordning.

Avd. 312, Glass- og Trearbeidernes Forening, Bergen, foreslår: Nr. 780
«Arbeidsløystønad og sykestønad.

Lønnskompensasjon i ovenfor nevnte tilfelle må endres dit hen at man får full lønn ved arbeidsledighet og sykestønad. Det må i disse tilfeller også beregnes fulle pensjonspoeng. De syke skal ikke komme dårligere ut økonomisk, og dette innebærer også helt fri legehjelp, medisin, transport etc.»

Forbundsstyrets innstilling:

Behandles under dagsordenens punkt 9, Handlingsprogrammet.

Avd. 324, Ardal Bygningsarbeiderforening, foreslår: Nr. 781
«Dei uorganiserte og LO/N.A.F.-ordningen.

Vi er kjent med at dersom ein arbeidsgiver seier opp avtalen som er inngått med forbund, eller seier opp medlemskap i N.A.F. kan fortsette å betale premie til sykelønnsordningen og ha sine arbeidere tilmeldt denne. Her gjeld som vi forstår alle tre ordninger.

Vi er og kjent med at arbeidsgivere som hadde frivillige ordninger før 1. januar 1975 kan ha sine arbeidere tilmeldt LO/N.A.F.-ordningene uten at arbeidsgiveren har avtale eller hans arbeidere er organisert.

Ardal Bygningsarbeiderforening reagerer sterkt på dette, da det her viser seg at dei uorganiserte dreg samme fordeler som dei organiserte. Ardal Bygningsarbeiderforening ser det og slik at dette er en alvorlig svekkelse for fagbevegelsen, da det av disse grunner går an å være snylter på andre sin bekostning. Vi ser det også umulig å få organisert arbeidere som har slike anledninger.

Håper at forbundet vil ta dette opp til overveielse på LOs kongress og venter eit positivt resultat.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltrer avdelingens syn.

- Nr. 782 *Avd. 369, Steinkjer Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
•Avdelingen henstiller til LO-kongressen å vurdere sykelønnsordningen på ny. En tenker da på den siste karensdagen, som vi mener nå bør forsvinne slik at de timelønte kommer på lik linje med andre arbeidstakere.▪

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Det ble avgitt 1 stemme mot forslaget.

- Nr. 783 *Avd. 460, Tjeldsund Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
•Vi må få bort den ene karensdagen som vi har nå.▪

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Nr. 784 *Avd. 465, Moi Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
•Avdelingen vil foreslå at ved langvarig sykdom må sykelønnen med visse mellomrom indeksreguleres i takt med lønnsглиdning og tariff tillegg.▪

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Nr. 785 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Aust- og Vest-Agder, foreslår:*
•Det innføres full lønn under sykdom.▪

Motivering:

Det private næringsliv må stilles på lik linje med stat og kommune.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget vises til inngåtte avtaler.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Hamar/Elverum, foreslår: Nr. 786
«For å få utbetalt tilleggstrygden med ajourført medlemsbok fra fagforeningen forevises på trygdekontoret.»

Motivering:

Da en er kjent med at nye og gamle firmaer som ikke har underskrevet overenskomsten eller er medlemmer av N.A.F. ikke har anledning til å betale tilleggstrygden for sine ansatte, faller de derfor utenfor denne ordningen. Arbeidstakerne bør være medlemmer av fagforeningen for at firmaer kan få komme inn under denne ordningen, slik at ordningen kun kommer de organiserte til gode. Det er derfor meget viktig at en får den ordningen med at medlemsbok fra fagforeningen må forevises på trygdekontoret for at tilleggstrygden blir utbetalt.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår: Nr. 787
«*Sykelønsordningen.*
Begrensningen på 50 000 kroner pr. år ved beregning av sykelønn må bortfalle.»

Motivering:

Den del av det samlede sykelønsbeløp som den ordinære syke-trygd dekker er hevet betraktelig. Derved skulle det være økonomisk grunnlag for å ta vekk begrensningen.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår: Nr. 788
«LOs kongress krever at arbeidsløysetrygden og sykepenger blir godskrevet pensjonspoeng på linje med annen inntekt. Dette må innføres fra 1. januar 1978.»

Motivering:

Vi viser til seksjonens tidligere initiativ i saken.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 789 *Avd. 94, Halden, foreslår:*
«LO skal arbeide for å heve minsteytelser for trygdede til et rimelig nivå sett i forhold til en industriarbeider.»

Forbundsstyrets innstilling:
Det vises til forbundsstyrets forslag.

- Nr. 790 *Forbundsstyret foreslår:*
«Regjeringen må utarbeide et forpliktende program for å få minstepensjonen opp på et rimelig nivå.»

- Nr. 791 *Avd. 113, Bergen, foreslår:*
«*Syketrygden.*
Karensdagen må bort.»

Motivering:

Arbeidstakere i det offentlige arbeidsliv og en del grupper i det private arbeidsliv har i dag ingen karensdag. Ut fra solidaritetsprinsippet, er dette et rimelig krav.

Forbundsstyrets innstilling:
Forbundsstyret viser til innstilling om omlegging av sykepengeordningen.

- Nr. 792 *Avd. 140, Kirkenes, foreslår:*
«Vi henviser til tariffavtale angående sykelønnsordningen mellom LO og N.A.F.

Ifølge sykelønnsordningens § 13 har arbeidstaker rett til 90 prosent av netto arbeidsinntekt, samtidig som arbeidstaker og har rett til sykepenger for 2. og 3. sykedag.

Betingelse for at arbeidstaker får 90 prosent av netto arbeidsinntekt, er at bedriften betaler en tilleggstrygd til vedkommende trygdekasse. Her viser det seg imidlertid at bedriften betaler tilleggstrygd, mister arbeidstaker en del av sykepengene. For ordens skyld kan vi opplyse at slike problemer er størst ved mindre bedrifter. Vi ber forbundet ta dette opp i forbindelse med LOs kongress 1977. Etter vår mening skulle denne saken være enkel å få lovfestet.»

Vi mener derfor at sykelønnsordningen må bli lovfestet, slik at en unngår konflikter. Vi gjør forbundet oppmerksom på at en stor del av medlemmene ikke er klar over hvordan sykelønnsordningen fungerer hvis arbeidsgiver ikke betaler tilleggstrygden. Det er her forbundet bør opplyse sine medlemmer om at hvis ikke bedriften betaler tilleggstrygd, mister arbeidstaker en del av sykepengene. For ordens skyld kan vi opplyse at slike problemer er størst ved mindre bedrifter. Vi ber forbundet ta dette opp i forbindelse med LOs kongress 1977. Etter vår mening skulle denne saken være enkel å få lovfestet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til innstilling om omlegging av sykepengeordningen.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 793

«Full lønn under sykdom fra første dag.»

Avd. 31, Alesund, foreslår:

Nr. 794

«Vi foreslår at LO går inn for å få fjernet den første karensdagen, og at bedriften betaler utgiftene ved det.»

Motivering:

Vi mener at dette forslag forlenget burde vært en selvfølge for alle grupper av det norske samfunn. Når det ikke er det, vil vi peke på likhetsprinsippet mellom arbeider og funksjonær som må fullføres til punkt og prikke.

Avd. 35, Strømmen, foreslår:

Nr. 795

«Landsorganisasjonen må arbeide for full lønn under sykdom og fjerne karensdagene, så det blir likhet for alle yrkesgrupper.»

Avd. 38, Kristiansand, foreslår:

Nr. 796

«Tilleggstrygdens 50 000 kroners grense må fjernes.»

Avd. 67, Tønsberg, foreslår:

Nr. 797

«Grunnlaget for sykkelønsordningen må heves i takt med tiden, og for ettertiden indeksreguleres.

Sykelønsordningen må også gjelde ved permitteringer.

Dette gjelder ved innskrenkninger i bedriften.»

Avd. 103, Moelv, foreslår:

Nr. 798

«Det gjelder høyeste bruttoinntekt som legges til grunn for beregningen av dagpenger. I dag er høyeste årlige bruttoinntekt som legges til grunn på 50 000 kroner. Vi mener at dette er for lavt, og vil foreslå at bruttoinntekten som legges til grunn blir høynet til et bedre nivå, og at det da siden blir indeksregulert i takt med pris- og lønnsutviklingen.»

Avd. 226, Tønsberg, foreslår:

Nr. 799

«Den tidligere ordning med sykkelønn for 78 uker må gjeninnføres og den øvre grense på 40 000 kroner i Tilleggstrygd må heves til 60 000 kroner for utbetaling av sykestønad.»

Motivering:

Den gjennomsnittlige årslønn for en industriarbeider ligger betydelig høyere enn grensen på 40 000 kroner. Dagpengene fra Tilleggstrygden bør justeres i takt med lønns- og prisstigning.

Nr. 800 *Avd. 233, Strømmen, foreslår:*
•Full lønn under sykdom.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til utredning vedrørende omlegging av syke-trygden og uttaler:

I innstillingen som foreligger er det så mange positive trekk at ut i fra en helhetsvurdering finner vi å måtte gi vår tilslutning til de forslag som skisseres.

Når det gjelder nivået for sykepengeutbetaling, så er vi av den oppfatning at en må finne en løsning som tilnærmet gir full netto-lønn under sykdomsfravær.

Vi beklager at en av konsekvensene blir at tillitstrygden faller bort som en avtalefestet ordning. Dermed blir et element i medlemsvervingen borte.

Det må være viktig for oss å få en avtalefestet ordning på andre områder som erstatning for det som faller bort. Vi viser i denne forbindelse til to spørsmål som ble reist under tariffoppgjøret:

- 1. Skattefritak for fagforeningskontingent.*
- 2. Etablering av forsikringsordninger knyttet til avtaleverket.*

Disse saker er meget betydningsfulle, og må løses på en måte som underbygger forbindelse mellom medlemskap i fagbevegelsen og de fordeler som det gir.

Det vil være av betydning at en også drøfter andre spørsmål som kan avtalefestes i en eller annen form. Det kan dreie seg om f. eks.:

Utvidelse av arbeidsgiverens

- 1. Lønnsansvar under permisjoner/arbeidsledighet.*
- 2. Utbygging av sluttvederlagsordningen.*

Det må også vurderes om avtalefestede ordninger i større grad enn hittil bør administreres av fagbevegelsen.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 49, Askim, foreslår:

Nr. 801

«*Tarifferte tillegg i sykmeldingsperioden.*

De tillegg som blir gitt ved tariffrevisjonen eller i tariffperioden må få virkning på grunnlaget for utbetaling av sykepenger.»

Motivering:

Fagforeningen mener det er urettferdig at disse ikke får dette tillegg før de kommer tilbake i arbeid.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Avd. 8, Tromsø, foreslår:

Nr. 802

«*Sykelønnsordningen. (Avtale om dagpenger under sykdom og bedriftsulykker.)*

Under II, punkt 7, har en bestemmelse om at medlemskapet i sykelønnsordningen består i inntil 1 uke ved arbeidsforholdets opphør. Dette er fortolket og praktiseres slik at arbeidstakere i fiskeindustrien som permittteres grunnet råstoffmangel blir rammet av denne bestemmelse. Arbeidsforholdet anses opphørt når permitterte arbeidstakere søker arbeidsløsestrygd.»

Motivering:

Avdelingens forslag går på at arbeidsforhold ikke anses som opphørt i de tilfeller hvor arbeidstakere er midlertidig permittert grunnet råstoffmangel. Med nåværende ordning og praksis blir arbeidstakere som er så uheldig å bli sykmeldt under permisjonen og som blir langvarig sykmeldt, spesielt hardt rammet ved at de er falt utenom sykelønnsordningen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at den bestemmelse i Tilleggstrygden det her vises til, fører til at arbeidstakere som arbeider i bedrifter hvor det tidvis forekommer hyppige permitteringer, rammes urimelig på den måte avdelingen peker på.

Forbundsstyret mener dette kan løses ved at for permitterte arbeidstakere skal arbeidsforholdet ikke anses som opphørt i henhold til nåværende bestemmelse i Tilleggstrygden, II, punkt 7.

For øvrig antar forbundsstyret at dette problem også må vurderes i samband med en eventuell ny offentlig sykelønnsordning.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 803 *Avd. 100—2, Meteorologisk Etatsforening, Bodø, foreslår:*

•Sosial/Politisk.

Svært mange mennesker bruker i dag briller, og at det er nødvendig kan skyldes mange ting. Hittil har kjøp av briller ikke vært dekket over trygdebudsjettet, og dette mener jeg er galt. Briller må ses på som medisin for de som er avhengige av dem. Mange nødvendige medisiner fås på blå resept (betales av trygdekontoret) og videre ytes det jo stønad til kjøp av høreapparater (som da må ses på som nødvendig medisin for den som ikke hører, eller hører dårlig), og det synes da for meg at det er urimelig at ikke kjøp av briller kommer inn under samme stønadsordning. For mange er anskaffelse/utskifting av briller så kostbart at de ser seg ikke i stand til å gjøre det når det er nødvendig — med de følger det måtte få.

Jeg tillater meg derfor å foreslå følgende:

Kjøp av briller dekkes over trygdebudsjettet etter nærmere fastsatte regler. F. eks.: Til innfatning dekkes 150 kroner (kjøper pasienten dyrere innfatning må differansen betales av vedkommende selv) — og glass dekkes med det beløp den aktuelle styrke i hvite (blanke) glass koster. Ønsker pasienten colormatic, glass som skifter farge etter lyspåvirkning, dekkes differansen av pasienten selv.

(Forslaget er vedtatt av avd. 100—2.)

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 804 *Askim og Omland faglige samorganisasjon foreslår:*

•Tarifferte tillegg i sykemeldingsperioden.

De tillegg som blir gitt ved tariffrevisjonen eller i tariffperioden må få virkning på grunnlaget for utbetaling av sykepenger.

Motivering:

Samorganisasjonen mener det er urettferdig at disse ikke får dette tillegg før de kommer tilbake i arbeid.

Nr. 805 *Bergen faglige Samorganisasjon foreslår:*

•Syketrygden.

Karensdagen må bort.

Motivering:

Arbeidstakere i det offentlige arbeidsliv og en del grupper i det private arbeidsliv, har i dag ingen karensgdag. Ut fra solidaritetsprinsippet, er dette et rimelig krav.

Halden faglige Samorganisasjon foreslår: Nr. 806
«LO skal arbeide for å heve minsteytelser for trygdede til et rimelig nivå sett i forhold til en industriarbeiders inntekter.»

Stranda faglige Samorganisasjon foreslår: Nr. 807
«Avtaleverket må gjøres gjeldende bare for de organiserte (f. eks. Syke-
lønnsordningen).»

Fra Sekretariatet: Nr. 808
Regjeringen har fremmet forslag om å heve satsene i den offentlige syketrygd til 100 prosent av brutto lønn i inntil ett år uten karensdager.

De fleste forslag under dette punkt er derved innfridd. De øvrige forslag oversendes Sekretariatet.

10. Yrkesskadetrygden.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 7, Agder Arbeidsmannsforening, foreslår: Nr. 809
«LO går inn for at slitasjesykdommer på grunn av yrke godkjennes som yrkesskade i lovens forstand.»

Motivering:

Enkelte yrkesskader på ledd og muskler godkjennes ikke som yrkesskade. Resultatet er at behandling osv. ikke dekkes fullt ut av trygdekassen.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Forening 19, Bergen, foreslår: Nr. 810
«Vi foreslår å få innført klare regler for arbeidsgivers erstatningsplikt for ulykker og helseskader som skjer på arbeidsplasser hvor det medfører skader og varig uførhet.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Fra Sekretariatet: Nr. 811
Forslagene oversendes Sekretariatet.

Dagsordenens punkt 6.

Hovedavtalene.

a) Hovedavtalen med N.A.F.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 812 *Avd. 70, Moss Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Generelt:

Hovedavtalen bør utformes på en mer klar og konsis måte. Ord som bør og kan må erstattes med skal, så langt dette er mulig. Dette for å få mer klare retningslinjer.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 813 *Avd. 388, Bodø Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Det foreslås at fagorganiserte skal ha fortrinnsrett til å beholde jobbene ved oppsigelse — innskrenkninger.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 814 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

«I tilslutning til forslag til endringer i Hovedavtalen vedtatt på foreningens medlemsmøte mandag den 29. november 1976, uttaler foreningen:

Hovedavtalen må endres for å styrke og oppnå følgende rettigheter:

- 1. Styrke de LO-organisertes mulighet for å sette makt bak sine krav.*
- 2. Sikre at arbeidsgiveren innfrir sine forpliktelser etter avtaler ved at det innføres en «omvendt bevisbyrde» i tolkningstvister, dvs. tillitsmennenes syn skal gjøres gjeldende inntil saken er løst i forhandlinger eller dom foreligger i Arbeidsretten.
Denne praksis vil sikkert medføre en rask saksbehandling og dermed minske grunnlaget for konflikter i tariffperioden på en mer rettfærdig måte.*
- 3. Organiserte arbeidere må sikres retten til å få opprettet overenskomst uansett antallet av disse ved bedriften, og dessuten selvsagt sikres støtte fra sin organisasjon i tvistespørsmål.»*

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet for vurdering.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 815

I det etterfølgende er satt opp alle forslag til endringer i Hovedavtalen, som til nå har kommet inn. Likeledes er satt opp de forslag som ble vedtatt av forbundets landsmøte.

Det er ikke rimelig at Kongressen realitetsbehandler alle disse forslag. De må behandles særskilt i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Ut i fra dette er det ikke laget innstillinger til de enkelte forslag.

Imidlertid er det noen forslag av stor prinsipiell betydning, som LO-Kongressen må behandle. Det gjelder forslag til:

1. Generelt til Hovedavtalen, Del A.
2. § 1 — Organisasjonsretten.
3. § 2, pkt. 1 — Fredsplikten.
4. § 5 — Felleserklæringen.
5. Generelt til Hovedavtalen, Del B.
6. § 44 — Konsernutvalg.
7. Spørsmål om uravstemning over Hovedavtalen.

*Forbundsstyrets innstillinger til de ovennevnte prinsippspørsmål:
Generelt til Hovedavtalen del A.*

Med tanke på demokratiseringsprosessen som foregår innen vårt bedriftsliv er det også nødvendig å styrke tillitsmennes generelle stilling.

Spesielt må en styrke stillingen til tillitsmenn i bedrifter med mindre enn 50 ansatte som ikke har noen mulighet for påvirkning av avgjørelsene.

Videre må verneombud og eventuelt nye tillitsmannskategorier komme i tillegg til det antall tillitsmenn som er nevnt i § 4.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Avd. 60, Stavanger, foreslår:

Nr. 816

- 1. Revisjon av Hovedavtalen må skje på samme måte som tariffavtalen og gå ut til uravstemning før den blir godkjent.
2. Streikeretten må innføres for lokale lønnsforhandlinger på den enkelte klubb.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene kan ikke anbefales.

§ 1.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 817 *Avd. 7, Agder Arbeidsmannsforening, foreslår:*

«Hovedavtalens bestemmelser om organisasjonstillitsmennenes forhandlingsrett på arbeidsplassene:

Det åpnes adgang for direkte forhandlinger mellom organisasjonstillitsmennene og den enkelte bedrift.»

Motivering:

Innenfor den private sektor finner en ofte små arbeidsplasser hvor tillitsmennene er forholdsvis svakt faglig skolert. Samtidig er tillitsmennene under press fordi stadige nedtrappinger i forbindelse med sesongarbeider og kortvarige arbeidsplasser gir følelse av at dersom en er aktiv som tillitsmann er det fare for at det siden blir vanskelig å få arbeide.

Innenfor samme sektor finnes lokale fastlønte tillitsmenn som kan bistå effektivt ved forhandlinger og som ikke er i avhengighetsforhold til bedriften. Med de nåværende bestemmelser blokkeres ofte dette apparatet.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 818 *Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsforening, foreslår:*

Den frie organisasjonsrett må gi de som er organisert større fordeler enn de uorganiserte. Det må også på de enkelte arbeidsplasser kunne gis særavtaler for de organiserte, da det er de organisertes langvarige kamp som har gitt grunnlaget for de avtaler som er i dag.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 819 NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Hordaland:

«§ 1 endres til:

Der hvor det er opprettet tariffavtale skal arbeiderne være organisert i det forbund som har tariffavtalen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres:

§ 2.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 820

Avd. 1, Oslo, foreslår:

«DEL A, Kap. 2 — Forhandlingsrett og forhandlingsplikt — § 2

Oppstår det en fortolkning- eller interessetvist på en bedrift, er det opp til bedriften å anke tvisten inn for sin hovedorganisasjon innen 8 dager. Vedkommende arbeidsgiverorganisasjon må så fremme krav overfor LO-forbundet om forhandlinger. Er også LO-forbundet enig i arbeidstakernes fortolkning, kan arbeidsgiverorganisasjonen anke tvisten inn for Arbeidsretten og — eller voldgiftsnemnd (tariffråd). Inntil eventuell dom er falt i Arbeidsrett/Voldgiftsnemnd, er det arbeidstakernes tolkning som er gjeldende.

Dersom ikke forhandlinger med NAF fører fram til en endring av Hovedavtalen på dette punktet, reises det krav over for Regjering og Storting om å få en slik bestemmelse inn i Arbeidstvistloven.»

Motivering:

Nåværende ordlyd i § 2, punkt 5:

«Forhandlingsmøte holdes senest innen 8 dager etter at en av partene har fremsatt skriftlig krav om det.»

Det som i dag skjer, er at møte nok blir holdt innen 8 dagersfristen, men det er ikke satt noen frist for når tvisten skal være løst. Dette fører ofte til at motparten bevisst eller ubevisst trenerer videre forhandlinger.

Det kan nevnes at vår avdeling har hatt tvister gående i flere år før de ble løst.

Det sier seg selv at dette er uholdbart.

Arbeidstakerens misnøye retter seg, og det med rette, mot sin organisasjon og LO fordi de ikke makter å løse tvisten innen rimelig tid.

Vårt forslag innebærer at arbeidsgiverorganisasjonen vil være interessert i å få løst tvisten hurtigst mulig, og i og med det, er det arbeidstakernes tolkning som er gjeldende inntil annet er bestemt ved forhandlinger eller dom.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 8, Rogaland, foreslår:

Nr. 821

1. Hovedavtalens § 2 og Arbeidstvistlovens § 6 endres slik at det etter samråd med forbundene gis mulighet til å streike i forbindelse med lokale lønnsforhandlinger med den enkelte klubb.
2. Når Hovedavtalen blir revidert, sendes den reviderte utgave til uravstemning blandt medlemmene før den godkjennes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Nr. 822

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Pkt. 1. Første avsnitt tilføyes etter „sted”:
under forutsetning av at denne overholdes av bedriften.»

Motivering:

Skal Fredsplikten overholdes av arbeidstakerne i tariffperioden, må bedriftene overholde sine forpliktelser og respektere den avtalen de har inngått.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Nr. 823

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Pkt. 1.

Etter andre avsnitt foreslås nytt avsnitt:

Inntil saken er avgjort i Arbeidsretten, eller enighet foreligger i henhold til pkt. 2—4 gjelder tillitsmennes forståelse av avtalen.

Motivering:

Dette er en rettighet de fagorganiserte skal ha. En slik praksis vil medføre en rask saksbehandling fra NAF's side, og dermed minske misnøyen og grunnlaget for konflikter i tariffperioden på en for oss rettferdig måte.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til forslag fra avd. 1, Oslo, og innstillingen til dette.

Nr. 824

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«I pkt. 5. Endres fra 8 til 5 dager grunnet den sendrektige behandling under nåværende praksis.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 825

Avd. 1, Oslo, foreslår:

«Det nedsettes et bredt sammensatt utvalg som skal ha som mandat å se på en oppmyking av § 2, pkt. 1 i Hovedavtalen, f.eks. når det gjelder arbeidsmiljøet o.l.»

Avd. 65, Kristiansund, foreslår:

Nr. 826

«1. fjernes helt.

4. fjerde linje hvor det står «har hver av partene plikt til å» forandres til:
«Kan hver av partene bringe tvisten inn for vedkommende forbund.»

Avd. 83, Kongsvinger, foreslår:

Nr. 827

«Lokale tillitsmenns fagforeninger gis forhandlingsrett etter anmodning fra de valgte tillitsmenn i bedriften.

Motivering:

Vi mener mange konflikter eller tvistesaker kunne vært unngått dersom en fra fagforeningen kunne delta i forhandlingene med fulle rettigheter, men selvsagt bare etter anmodning fra de valgte tillitsmenn.

Avd. 91, Kverneland, foreslår:

Nr. 828

«LO-Kongressen mener at Hovedavtalens § 2 og Arbeidstvistlovens § 6 endres slik at det etter samråd med forbundet kan gis muligheter til å streike i forbindelse med lokale lønnsforhandlinger på den enkelte klubb.»

Avd. 186, Førde, foreslår:

Nr. 829

«Under punkt I bortfaller ordene «eller annen arbeidskamp».

Avd. 39, Porsgrunn, foreslår:

Nr. 830

«En avdeling av forbundet må selv få avgjøre om de vil gå til arbeidskonflikt under forhandlinger.

Dette vil medføre at forbundet ikke kan erklære en slik arbeidskonflikt ulovlig og holde tilbake streikestøtte.»

Motivering:

De enkelte avdelinger og deres medlemsklubber har fortsatt forhandlingsrett overfor bedriftsledelsen, men kan ikke selv avgjøre hvilke virkemidler som er nødvendig å ta i bruk for å vinne en mulig konflikt. Det virker udemokratisk når forbundet skal ta avgjørelser om arbeidskonflikt, for forbundet har ikke nødvendigvis samme oversikt over eller samme syn på konflikten som avdelingen det gjelder. Avdelingen kjenner forholdene best.

Om konflikten går til arbeidsrett eller annen rett blir det arbeidsgiver mot arbeiderne det angår, og forbundet vil ikke bli blandet inn i saken. Derved unngår man slike forhold vi har sett en rekke ganger i det siste, at forbundet kan havne på bedriftens side og kalle arbeidskonflikten for «ulovlig streik» eller lignende. Slikt virker oppløsende på solidariteten arbeidsfolk imellom, og gjør at de streikende mister tilliten til forbundet. I en del tilfelle kan det derfor også hende at de streikende kommer under kontroll av utenomfaglige organisa-

sjoner, f.eks. «streikestøttekomiteene». Det er en farlig tendens, og en slik utvikling kan til slutt føre til at vi kommer i mellom-Europeiske forhold, der hvert parti har sin fagbevegelse.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslag om endring eller oppmyking av pkt. 1 — kan ikke tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 831 *Avd. 31, Sauda, foreslår:*

«Sauda Fabrikkarbeiderforening foreslår overfor LO å gå inn for å forandre Hovedavtalens § 2 og Arbeidstvistlovens § 6, slik at forbundene får streikerett ved lokale lønnsforhandlinger.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget foreslås oversendt det av LO nedsatte utvalg for revisjon av lover og avtaler.

§ 3.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 832 *Avd. 65, Kristiansund, foreslår:*

«Alt etter: «for de organiserte arbeidstakere» strykes.»

§ 4.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 833 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

«I 3. avsnitt foreslås utgå:
«i forståelse med bedriftsledelsen»
Avsnittet blir lydende:

En av disse *tillitsvalgte* kan velges til *studietillitsverv* for å ta seg av yrkesopplæring, samt faglig opplysningsvirksomhet.

4. avsnitt foreslås endret til:

Valg av *tillitsvalgte* innenfor *samme overenskomstområde* kan om så ønskes foregå gruppevis. Enhver arbeidsgruppe som bedriften anerkjenner som sådan og som har gjennomsnittlig minst 25 arbeidstakere har da rett til 1 *tillitsvalgt med varaplass i fellesutvalget for de tillitsvalgte*. Dette gjelder selv om antallet *tillitsvalgte* dermed blir høyere enn etter skalaen foran.

6. avsnitt foreslås endret til:

Hvis de ansatte ved bedriften er medlemmer i flere fagforeninger som hver gjennom sitt forbund er tilsluttet LO, kan disse holde fellesmøter (bedriftsmøter) i arbeidstiden.

(Resten av avsnitt 6 utgår.)

7. avsnitt utgår.

8. avsnitt utgår.»

Motivering:

Felles møter er viktig for å gi de LO-organiserte anledning til å drøfte og uttrykke felles holdning i viktige saker.

Vi anser ordningen med felles tillitsmannsvern på tvers av overenskomstgrensene som uheldig da dette vil gå utover medlems- og organisasjonsdemokratiet.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene.

Forbundsstyret foreslår:

3. avsnitt endres til:

En av disse tillitsmenn kan velges som studietillitsmann for å ta seg av faglig opplysningsvirksomhet og yrkesopplæringen i forståelse med bedriftsledelsen.

Nr. 834

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 835

«Antallet tillitsvalgte endres:

Ved hver bedrift som har inntil 25 arbeidstakere, kan det velges 3 tillitsvalgte for hvert overenskomstområde.

Ved bedrifter eller overenskomstområder som har:

«Fra 26— 50 arbeidstakere 4 tillitsvalgte.

» 51—150	»	5	»
» 151—300	»	6	»
» 301—500	»	8	»
» 501—750	»	10	»
Over 750	»	12	»

Motivering:

Antall tillitsvalgte må utvides for å styrke den enkelte organisasjon på bedriften.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres, men tittelen tillitsmenn bibeholdes.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Avd. 31 Oslo, foreslår:

Nr. 836

«Denne paragraf gir i dag mulighet for samtlige LO-organiserte til å velge en formann for et felles tillitsmannsutvalg — LO-utvalg.

«Dette LO-utvalg bør styrkes i avtalen med mulighet for eget forhandlingsutvalg og felles forhandlinger på saker som dekkes under del A i Hovedavtalen.»

Motivering:

En styrking av LO-utvalgenes stilling i Hovedavtalen er en naturlig fortsettelse av det som ble påbegynt ved forrige revisjon. Det vil være det beste middel til å fremme et godt og nødvendig samarbeid mellom de forskjellige LO-organiserte på bedriftene — samtidig som det styrker de mindre grupper.

Det vil også være en riktig begynnelse for å skape forståelse og vilje for LO's fremtidige organisasjonsmønster.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK GRAFISK FORBUND

Nr. 837 *Forslag fra forbundets landsmøte i 1975:*

«Forsikringstillitsmenn.

Hønefoss Kartonasjearbeiderforening foreslår:

Da Norsk Grafisk Forbund på landsmøtet i 1971 gikk inn for at medlemmene skulle få komme inn i den kollektive hjemforsikring som Samvirke hadde innført sammen med LO, var det vel ingen den gang som visste hvor meget arbeid forbundet la på den representanten som skulle skjøtte dette arbeidet.

Ut fra de erfaringer vi sitter inne med nå, vil vi fra Hønefoss Kartonasjearbeiderforening fremme følgende forslag:

Den representanten som får til daglig å utføre oppdrag som har med forsikringsformer å gjøre, herunder grunnforsikringen, kollektiv hjemforsikring, må få status som tillitsmenn, — eller på annen måte få stadfestet dette i overenskomsten mellom Norsk Grafisk Forbund og Arbeidsgiverforeningen.»

Vedtak: Oversendes LO for nærmere vurdering.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 838 *Avd. 17 Hamar — avd. 40 Sandvika — avd. 99 Sørumsand — avd. 107 Lillehammer og avd. 176 Egersund, foreslår:*

«De valgte representanter til BF og styrene må gis den samme beskyttelse som andre tillitsmenn. De må videre gis full anledning til å møte i klubbstyremøtene i tillegg til de nåværende klubbtilitsmenn.»

Nr. 839 *Avd. 54, Gjøvik, foreslår:*

«Følgende endring av Hovedavtalens § 4, avsnittet etter skalaen over antallet tillitsmenn som skal velges:

Studietillitsmannen velges særskilt til å ta seg av studiearbeid, faglig opplysningsvirksomhet og bedriftsintern opplæring i forståelse med bedriftsledelsen.»

Motivering:

Ved en del bedrifter har utviklingen vært slik at yrkesopplæringen i større eller mindre grad foregår på den enkelte bedrift eller i nært samarbeid med en opplæringsinstitusjon.

Bedriftene vil vel i framtida satse sterkere på egne opplæringsavdelinger. Det er meget viktig at fagforeningene (klubbene) får størst mulig innvirkning på en slik bedriftsintern opplæring.

Gjennom studietillitsmannen bør fagforeningen og klubben sørge for å styrke den faglige skoleringsvirksomheten og den yrkesopplæring som er knyttet til bedriften.

Avd. 78, Bryne, foreslår:

Nr. 840

«Det må komme sterkere inn i Hovedavtalen om hvor lang tid og hvor mange tillitsmenn som på en bedrift skal trekkes ut av produksjonen. Klubbens syn må her få avgjørende betydning.»

Avd. 108, Levanger—Verdal, foreslår:

Nr. 841

«Studietillitsmannen kan velges ved særskilte valg og utenom de øvrige tillitsmenn i henhold til Hovedavtalen.»

Motivering:

Særlig i de større klubber er studietillitsmannen etter hvert blitt en så viktig og sentral tillitsmann at han bør få full beskyttelse i Hovedavtalen uten at han samtidig skal inneha andre tillitsverv.

Etter at studietillitsmannen er trukket inn i den bedriftsinterne opplæring har han også fått utvidet sitt arbeidsfelt betydelig.

Avd. 165, Førde, foreslår:

Nr. 842

«Bestemmelsen om valg av studietillitsmann endres, slik at arbeidstakerne får rett til å velge denne utenom de valgte tillitsmenn. Studietillitsmannen må ha de samme rettigheter som de øvrige valgte tillitsmenn.»

Motivering:

Nåværende ordning binder arbeidstakerne til å velge studietillitsmann blant en liten gruppe av klubbens medlemmer.

Videre viser det seg at de funksjonærer som er tiltenkt studietillitsmann, svært ofte kommer i skyggen av de øvrige saker en valgt tillitsmann skal stelle med.

Avd. 165, Førde, foreslår:

Nr. 843

«Protokolltilførselen.

Den forannevnte skala over tillitsmenn er ment å være retningsgivende. De lokale parter står fritt til å forhandle seg fram til de antall tillitsmenn som passer ved den enkelte bedrift, dog ikke under det antall tillitsmenn skalaen tilsier.»

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 844

Avd. 6, Oslo, foreslår:

«Forsikringstillitsmannen må få status som tillitsmann etter Hovedavtalen.»

Motivering:

Det er i dag omfattende virksomhet når det gjelder forsikringsordninger blant de fagorganiserte på den enkelte arbeidsplass. Det er derfor behov for større bevegelsesfrihet for forsikringstillitsmannen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Nr. 845

Avd. 6, Oslo, foreslår:

«Formannen, eller dennes stedfortreder, i samleforeninger må få anledning til å delta i stedlige forhandlinger sammen med klubbens forhandlingsutvalg, dersom klubben eller forhandlingsutvalget ber om dette. Utgifter ved slike forhandlinger dekkes av vedkommende bedrift.»

Motivering:

I samleforeninger finnes det ofte mange små arbeidsplasser, og derfor små bedriftsklubber med dårlig utbygd tillitsmannsapparat, som ikke har den nødvendige skolering til å takle dagens problemer.

Dette kan ofte føre til store og uheldige utslag, som også vil kunne få ringvirkninger.

Ved å få muligheter til å kunne følge opp fra ansvarlig hold i fagforeningen vil det bli større muligheter til å løse problemene for de små og svake bedriftsklubber (arbeidsplasser).

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Nr. 846

Avd. 79, Fredrikstad, foreslår:

«§ 4.

Studietillitsmannen må styrkes og vernes bedre. Fagforeningen foreslår endring av Hovedavtalens § 4, avsnittet om studietillitsmannen:

Studietillitsmannen velges særskilt til å ta seg av studiearbeid, faglig opplysningsvirksomhet og bedriftsintern opplæring i forståelse med bedriftsledelsen.»

Motivering:

Vi vet at i en rekke bedrifter har utviklingen vært slik at yrkesopplæringen i stadig større grad foregår på den enkelte bedrift eller i nært samarbeid mellom bedriften og en opplæringsinstitusjon.

Flere og flere bedrifter får sin egen opplæringsavdeling. I altfor liten grad har fagforeningene og klubbene hatt innvirkning på en slik bedriftsintern opplæring.

Gjennom studietillitsmannen bør fagforeningen og klubben sørge for å styrke den faglige skoleringsvirksomheten og den yrkesopplæringen som er knyttet til bedriften.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Avd. 97, Sandefjord, foreslår:

Nr. 847

«Det gis adgang til formannen i en samleforening å delta i stedlige forhandlinger i bedriftsklubber som er tilsluttet en samleforening.»

Motivering:

Da det finnes små og svake klubber med et dårlig utbygget tillitsmannsapparat, kan det være en styrke i at formannen i en samleforening kan komme inn og hjelpe til med forhandlingene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Avd. 21, Fiskå, foreslår:

Nr. 848

«I foreninger med et medlemsantall fra 151 og oppover skal foreningens hovedtillitsmann utføre sitt virke på heltidsarbeide. Godtgjørelse i lønn skal være etter hans årsinntekt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Avd. 21, Fiskå, foreslår:

Nr. 849

«Hovedverneombud skal velges på foreningens årsmøte. Hovedverneombudet skal utføre sitt virke på heltidsarbeide. Godtgjørelse i lønn skal være etter hans årsinntekt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

- Nr. 850 *Avd. 21, Fiskå, foreslår:*
 «I Hovedavtalens § 4 foreslås endring ved valg av studietillitsmann slik:
 Studietillitsmann skal velges på foreningens årsmøte, ellers med samme
 rettigheter som hovedtillitsmann.»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hoved-
avtalen.
- Nr. 851 *Avd. 111, Hilleren, foreslår:*
 «*Vedrørende studietillitsmannen:*
 Mer „kjøtt” på bestemmelsen om studietillitsmannen. Utarbeide retnings-
 linjer slik at studietillitsmannens arbeidsområde blir mer eksakt.»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hoved-
avtalen.
- Nr. 852 *Avd. 160, Strømmen og Lillestrøm, foreslår:*
 «*Hovedavtalens § 4:*
 Minimumsgrensen for bedrifter med minimum 25 arbeidstakere bør senkes
 til 5 arbeidstakere, for å legge forholdene bedre til rette ved bedrifter med
 få arbeidstakere.»
- Forbundsstyrets innstilling:*
Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hoved-
avtalen.
- Nr. 853 *Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund foreslår:*
 Følgende forslag tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon
 av Hovedavtalen:
 «*Hovedstatus for tillitsmenn i samleforeninger.*
 Formenn i avdelinger med flere bedriftsgrupper får status som tillitsmenn
 etter Hovedavtalen. Disse bedrifter betaler en avgift i forhold til antall an-
 satte for å dekke formannens lønn.»

§ 5.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 854 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*
 «Det foreslås at merknaden utgår.»

Motivering:

De organiserte arbeidere må ha uinnskrenket rett til selv å velge sine tillitsvalgte.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Forbundsstyret fortolker Hovedavtalen dit hen at det er de organiserte arbeidstakere som velger de som skal være tillitsmenn.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 31, Alesund, foreslår:

Nr. 855

«LO tar i kommende periode opp de forhold som foreningenes og offentlige tillitsmenn arbeider under på arbeidsplassene. LO må i framtiden sørge for at disse blir vernet på samme måte som klubbtiltitsmennene.»

Motivering:

Det er en kjensgjerning at det blir stadig vanskeligere å få medlemmer til å ta på seg tillitsverv, det være seg foreningstillitsverv eller offentlige tillitsverv. Dette er en utvikling vi ser meget alvorlig på, for det første så kan det lamme våre fagforeninger lokalt, og for det andre så er dette en av hovedgrunnene til at det blir stadig mindre å se vanlige arbeidsfolk i de offentlige tillitsverv også i vårt eget parti.

Avd. 38, Kristiansand, foreslår:

Nr. 856

«Kongressen tar opp saken om at de enkelte klubber får inntil 10 timer i året av arbeidstiden til klubb- og informasjonsmøter. Dette vil styrke demokratiet på arbeidsplassene.»

Avd. 65, Kristiansund, foreslår:

Nr. 857

«Forslag til endring av § 5.
Tillitsmennene skal velges blant anerkjent dyktige arbeidstakere ved bedriften, med erfaring og innsikt i dens arbeidsforhold. Og at bedriften er pliktig til å godta den valgte tillitsmannen. Tillitsmennene skal være over 20 år. Arbeidstakere under 18 år kan dog, av det antall som er fastsatt i § 4, velge 1 representant som kan være under 20 år.»

Avd. 118, Stord, foreslår:

Nr. 858

«Hovedorganisasjonenes felleserklæring om tillitsmannsinstitusjonen. Med mindre partene blir enige om annet, så skal tillitsmennene ha anledning til å benytte den tid i arbeidstiden som er nødvendig for å utfylle sin tillitsmannsfunksjon. Tillitsmannsutvalget skal på samme måte ha adgang til eget passende arbeidsrom for arkivmuligheter.»

Motivering:

Mange og spesielt små bedrifter lever under mildt sagt kummerlige forhold med tanke på ovennevnte.

Tillitsmannsarbeidet må utføres i lunsjpausen eller etter endt arbeidstid, gjerne hjemme eller et tilfeldigvis ledig lokale på bedriften.

Nr. 859 *Avd. 165, Førde, foreslår:*

«Ei minimumstid pr. uke for tillitsmannsarbeid på bedriften i arbeidstiden må avtalebestemmes. Samtidig må det av bedriften holdes i det minste løsbare skap til oppbevaring av klubbens materiell, der det ikke er klubbkontor.»

Motivering:

På små bedrifter må nesten alt tillitsmannsarbeid foregå i fritiden på grunn av at avtalen ikke er mer konkret på dette punkt.

Materiell blir oppbevart privat og således ikke for hånden når en trenger det.

Nr. 860 *Avd. 220, Trolla, foreslår:*

«I bedrifter tilsluttet LO/NAF skal hovedtillitsmannen disponere nødvendig tid til tillitsmannsarbeidet. Ved bedrifter med mer enn 100 ansatte skal det være hel tid til rådighet. Hans lønn skal dekkes fullt ut av bedriften. For bedrifter med under 100 ansatte må det stilles tid etter behov.»

Forbundsstyrets innstilling:

Hovedorganisasjonenes felleserklæring om tillitsmannsinstitusjonen:

Den nye Hovedavtalen må gi større rettigheter for tillitsmannen når det gjelder kontorplass, økonomisk dekning for fast kontorarbeid og på annen måte tilfredsstillende arbeidsmuligheter.

Felleserklæringen må inneholde minimumstider til tillitsmannsarbeid i forhold til antall arbeidstakere i bedriftene.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 861 *Stranda faglige samorganisasjon foreslår:*

«Hovedavtalens § 5 forandres: 5., 6. og 7. linje til følgende:

Tillitsmennene skal være over 18 år.

Arbeidstakere under 18 år kan dog, av det antatte som er fastsatt i § 4, velge 1 representant som kan være under 18 år.»

Motivering:

En er voksen arbeider når en er 18 år.

Kap. 4.

Hovedorganisasjonenes felleserklæring om tillitsmannsinstitusjonen.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Avd. 31, NFATF, Oslo, foreslår:

Nr. 862

«Det må inn i Hovedavtalen bestemmelser som sikrer tillitsmennene i bedriftene, slik at deres avansementsmuligheter, arbeidsmuligheter (meningsfylt arbeid) ikke forringes i forhold til øvrige ansatte. Dette kan gjøres ved former for tilleggsvurdering etter ett eller flere år som tillitsmann.

Motivering:

Mange ansatte, både på funksjonær- og operatørsiden vegrer seg for å stille til valg som tillitsmenn.

Arsaken er i mange tilfeller at en tillitsmann, som er en del borte på grunn av tillitsmannsvirksomhet, ofte mister sine avansementsmuligheter. Han får ofte dårlige jobber i sitt arbeid.

Rekutteringen til tillitsmannsvirksomheten er meget dårlig på funksjonærsiden, og man må derfor finne nye veier for å stimulere denne.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 18, Rogaland Arbeidsmandsforening, foreslår:

Nr. 863

«Da vi ser behovet for tillitsmann på heltid og de store resultater det har gitt oss på arbeidsplassen, mener vi at en arbeidsplass med mer enn 100 arbeidstakere må ha en tillitsmann på heltid.

På arbeidsplasser med mer enn 500 arbeidstakere må ordningen utvides til to tillitsmenn på heltid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret sier seg enig i at det må arbeides for bedre tillitsmannsordninger.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 864

«2. og 3. avsnitt endres til:

Under henvisning til dette er hovedorganisasjonene enige om:

I bedrifter hvor tillitsvervet på grunn av bedriftens/avdelingens størrelse og tekniske karakter, tariffavtalens lønnsform e. l., er tidkrevende skal det

avsettes tid til de tillitsvalgtes arbeid. Hvorvidt dette skal være heltid eller deltidsarbeid avtales i lokale drøftelser.

Bedriften skal sørge for at det stilles et passende lokale til disposisjon for de tillitsvalgte og at dette utstyres tilfredsstillende. Den tid som medgår til tillitsvalgtes arbeid skal betales med utgangspunkt i den tillitsvalgtes faktiske fortjenestemulighet i sitt tidligere arbeid ved bedriften.

De stedlige drøftelser osv.»

Motivering:

For at de tillitsvalgte skal få utført sine verv på en forsvarlig måte, må det legges avgjørende vekt på at dette skal skje i arbeidstiden og at forholdene må legges til rette ved at bedriften holder kontor og utstyr.

Full lønn ved utførelse av tillitsverv er en selvfølgelig rett.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 865

Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

«I forbindelse med revisjon av Hovedavtalen vil vi be om at vårt forbund reiser krav om tilstrekkelig antall fastlønte tillitsmenn ved de større bedriftsenheter.»

Motivering:

Utviklingen i dagens samfunn tilsier at arbeidsområdene innenfor dagens industrielle utvikling og samfunnets medvirkning til dette, krever at fagbevegelsen må ha den nødvendige mulighet til seriøst å behandle de saker som en slik utvikling medfører.

Vi er av den formening at det ved de større bedriftsenheter i dag må opprettes tillitsmannsordninger innen forskjellige arbeidsområder som f.eks. lønns- og arbeidsforhold, miljø og vernearbeid, personalpolitikk, databehandling, opplæringsvirksomhet og sosialt arbeid.

Skal fagbevegelsen som helhet være på høyde med den moderne utvikling er det av betydning at man kan velge fastlønte tillitsmenn innenfor de ulike arbeidsområder som er påpekt ovenfor.

Videre er det av betydning at man, gjennom Hovedavtalen, har månedlige informasjonsmøter en eller to timer i arbeidstiden — etter avtale — for informasjon og opplysning om bedriftens stilling.

I dag mer enn tidligere er det av betydning at fagbevegelsen preger den industrielle utvikling. Samfunnsmessig er dette av be-

tydning, både økonomisk og politisk sett. Skal disse intensjoner etterleves, er det av betydning at man gjennom revisjon av Hovedavtalen legger arbeidsforholdene til rette innenfor de enkelte arbeidsområder som er påpekt ovenfor.

Dette forslag er tiltrådt enstemmig av Borregaardarbeidernes tillitsmannsutvalg.

Forslaget ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

§ 6.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 111, Brumunddal Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår: Nr. 866

«Tillegg til Hovedavtalens § 6 (nytt punkt 6):

For bedrifter som bruker EDB-systemer, skal det være anledning til for tillitsmennene å kontrollere at det ikke er lagret eller blir samlet personalopplysninger som er til skade eller ulempe for den enkelte arbeidstaker.

Bedriften skal gi opplysninger om hvordan slike EDB-systemer fungerer og hvilke tiltak den har truffet for å sikre at opplysninger ikke skal være tilgjengelige for uvedkommende. Eventuelle tvister mellom tillitsmennene og bedriften i slike saker skal bringes inn overfor hovedorganisasjonene.»

Motivering:

Kan det garanteres at alle innsamlede data er saklige? Hvilken kontrollmulighet har den enkelte av data om seg selv, og hvilken plikt har bedriften til å rette opp gale eller usaklige data? Hvem har adgang til disse data? Det forskes og utredes og lages i stand mye nytt, ofte ut fra bedriftsledelsens politiske overbevisning om hvordan samfunnet bør være. Utviklingen skjer i dag på mange områder så hurtig at fagbevegelsen kan bli hengende langt etter.

Vi må få bedre forhold for å hjelpe medlemmenes innflytelse i sine arbeidsforhold.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 867

«Pkt. 3.

I nest siste setning utgår: „hvis de anser det nødvendig”.

Første setning tilføyes: „under samme overenskomstområde”.

Pkt. 3 vil lyde:

De tillitsvalgte har rett til å forplikte arbeidstakerne i spørsmål som angår hele arbeidsstokken eller grupper av arbeidstakere *under samme overenskomstområde* i den utstrekning tariffavtale ikke er til hinder for det. Det er en forutsetning at de tillitsvalgte får nødvendig tid til å legge saken fram for sine arbeidskamerater før de tar standpunkt til spørsmålet.»

Motivering:

Medlemmene skal bestandig ha det avgjørende ord i spørsmål som angår hele arbeidsstokken.

Dette nødvendiggjør at tid fås til behandling.

Tillitsvalgte må ikke ha anledning til å forplikte andre arbeidstakere enn de som har valgt dem.

Nr. 868

«Pkt. 4 endres til:

For om mulig å unngå konflikter i tariffperioden skal arbeidsgiver i likhet med tillitsvalgte påse at de plikter som påhviler partene etter tariffavtale, arbeidsreglement og arbeidsmiljølov blir fulgt i den utstrekning disse oppgaver ikke er spesielt henlagt under andre organer.

Siste setning sløyfes.»

Motivering:

De fleste konflikter i perioden oppstår gjerne idet arbeidsgiver bryter avtalen, slik at arbeidstakernes betingelser ikke står til de rettmessige krav og fordringer. Den første betingelse for å unngå konflikter i perioden er derfor at arbeidsgiveren holder den avtale som var grunnlaget for siste avstemning.

Siste setning bare svekker organisasjonens styrke og må sløyfes. Med vår omskrivning av punktet vil dette være godt nok uten siste setning.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene.

Nr. 869

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Nytt pkt. 6:

De tillitsvalgte skal orienteres om de eksisterende plan- og styringssystemer av administrativ, manuell og automatisk karakter som finnes og eller berører arbeidstakerne ved bedriften. De tillitsvalgte skal være med i utarbeidelsen av nye og ved endringer av eksisterende. De skal sørge for at resultatet tar hensyn til sosiale konsekvenser med sikte på å skape et bedre arbeidsmiljø.»

Motivering:

Da beklageligvis bedriftene fortsatt kan påberope seg styringsretten og arbeiderne er i mindretall i bedriftenes styrende organer,

vil det være helt nødvendig at tillitsvalgte får orientering om systemer som eksisterer, og være med i utarbeidelsen av nye.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 111, Hilleren, foreslår:

Nr. 870

«§ 6 — Pkt. 1 — 3. avsnitt:

Vi må få bestemmelser i Hovedavtalen som legaliserer tillitsmannens oppgave som sosialarbeider. Tillitsmennene skal søke å gripe inn overfor arbeidstakere som har sosiale problemer, slik at arbeidstakeren blir i stand til å mestre problemene på en måte som tjener både arbeidstakeren og bedriften. Disse saker skal behandles konfidensielt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

§ 7.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 871

«Årsmøter/medlemsmøter må legges i arbeidstiden.»

Motivering:

Dette gjelder spesielt anleggssektoren der en på grunn av skiftordninger og pendlerproblemet vanskelig kan koordinere dette.

Forbundsstyrets innstilling:

Spørsmålet tas opp i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 872

«I tilslutning til forslag til endringer i Hovedavtalen vedtatt på foreningens medlemsmøte mandag den 29. november 1976, uttaler foreningen:

«Hovedavtalen må endres for å styrke og oppnå følgende rettigheter: Utvide retten til betalt tillitsmannsarbeid og møtevirkosomhet i arbeidstiden.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet for vurdering.

Nr. 873 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

«Protokolltilførselen foreslås rettet opp og endret til:

Klubbstyremøter, medlemsmøter, årsmøter, hovedstyremøter, representantskapsmøter, landsmøter, faglige delegasjoner, tarifforhandlinger etter Hovedavtalens § 2 samt den tid som rimelig går med til å forberede dette.»

M o t i v e r i n g:

Det må bli slutt på rovdriften av de tillitsvalgtes fritid. Derfor må klubbstyremøter, medlemsmøter og årsmøter dekket i avtalen. Faglige delegasjoner må ha blitt uteglemt av LO's forhandlere under regulering av eksisterende avtale.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Nr. 874 *Forbundsstyret foreslår:*

Pkt. 6.

Oppsummeringen av møter under protokolltilførselen samt medlemsmøter og årsmøter redigeres inn under pkt. 6.

Nr. 875 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

•Pkt. 4.

I første setning foreslås utgå: „i forståelse med bedriftsledelsen”. Videre at de 2 siste linjer i punktet utgår.

Pkt. 4 vil lyde:

Når utvalget for de tillitsvalgte er av den oppfatning at særlig viktige saker vedrørende lønns- og arbeidsforholdene ved den enkelte bedrift, eller at saker i egen organisasjon krever omgående behandling, skal utvalget gis anledning til å holde møter i arbeidstiden.

«Dette gjelder også den tid som medgår til å forberede forslag til forbundets landsmøte og LO's kongress.»

M o t i v e r i n g:

Hvis organisasjonen skal kunne ivareta medlemmenes interesser på en forsvarlig måte, må nødvendig tid avsettes til behandling av sakene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret foreslår at intensjonene i forslaget vurderes i forbindelse med revideringen av Hovedavtalen.

NORSK GRAFISK FORBUND

Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:

Nr. 876

•Kongressen pålegger Sekretariatet å utarbeide retningslinjer som går på et minimumsantall timer tillitsmenn skal ha til kun å drive med tillitsmannsarbeid. Dette må ses i forhold til arbeidsplassens størrelse og tas opp ved revisjon av Hovedavtalen.»

Motivering:

Tillitsmannens mulighet til å sette seg inn i alle saker som angår hans arbeid som tillitsmann må styrkes. I dag er dette for lite håndfast i Hovedavtalen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Styret i Oslo Litograf- og Kjemigrafforening foreslår:

Nr. 877

•Det tas inn i Hovedavtalen en bestemmelse som fastslår klubbens rett til å avholde minst ett styre- og medlemsmøte i bedriften pr. måned i arbeidstiden.»

Motivering:

Etter vår mening bør fagbevegelsen arbeide for at arbeidsforholdene i klubbene når det gjelder møtevirksomhet overføres mer til dagtid. Kveldene er for de fleste allerede sterkt belastet og det er viktig at arbeidstakerne også skal ha anledning til å diskutere sine forhold i arbeidstiden.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagets intensjoner tiltres.

NORSK GULLSMEDARBEIDERFORBUND

Forbundet foreslår:

Nr. 878

«*Hovedavtalen.*

Ved bedrifter med tariffavtale må hovedtillitsmannen ha mulighet til å disponere nødvendig tid til tillitsmannsarbeid.

Ved bedrifter med inntil 50 ansatte minimum 3 timer pr. uke, inntil 100 ansatte minimum 6 timer pr. uke, inntil 200 ansatte minimum 10 timer pr. uke.

Tiden som går med til tillitsmannsarbeid dekkes fullt ut av bedriften.»

Motivering:

For å unngå at det oppstår strid og irritasjon på arbeidsplassene på dette område, er det nødvendig at Hovedavtalen får klare retningslinjer om dette.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Nr. 879 *Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor* foreslår:

«Tillitsmannsutvalget skal i saker vedrørende lønns- og arbeidsforhold gis adgang til å holde møter i forbindelse med spisetid.

I bedrifter med mer enn 5 ansatte, får en av de valgte tillitsmenn, fortrinnsvis klubbformannen, inntil 8 timer pr. uke til å utføre sitt tillitsverv.»

Nr. 880 *Luftfartens Funksjonærforening* foreslår:

«Landsorganisasjonen i Norge må gjennom Hovedavtalen få bestemmelser som sikrer tillitsrepresentantene rett til å drive alle former for fagforeningsarbeid i arbeidstida, uten trekk i lønn.»

Nr. 881 *Avd. 8, Oslo*, foreslår:

«Landsorganisasjonen i Norge må gjennom Hovedavtalen få bestemmelser som sikrer tillitsrepresentantene rett til å drive alle former for fagforeningsarbeid i arbeidstida, uten trekk i lønn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det er nødvendig å forbedre tillitsmennenes arbeidsmuligheter i bedriftene. Det foreslås at Kongressen gjør følgende vedtak:

Ved revisjon av Hovedavtalen må det tas sikte på ytterligere å styrke tillitsmennenes status og arbeidsmuligheter også når det gjelder deres rett til å forhandle om individuelle lønninger.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 882 *Avd. 1, Oslo*, foreslår:

«Avdelingen foreslår at man får inn i Hovedavtalen retten til å avholde klubbmøter i arbeidstida — med full betaling.»

Motivering:

Den situasjon vi har i dag er lite tilfredsstillende. Det må holdes møter i spisepauser og etter arbeidstid. Dette er noe de fleste klubber lider under. Man ser at det er en nesten håpløs oppgave å aktivisere det store flertall av medlemmer.

Avdelingen mener det er riktig at ting som angår arbeidstakerne, både når det gjelder lønn, arbeidsforhold og faglige spørsmål skal behandles i arbeidstida, for på den måten å sikre en demokratisk og forsvarlig behandling av sakene.

Dette er, etter avdelingens mening, et langt skritt i riktig retning når det gjelder å aktivisere det enkelte medlem.

Avd. 12, Trondheim, foreslår:

Nr. 883

«4. Tilføyes:

Arsmøte i klubben avholdes i arbeidstiden. Dette gjelder også andre møter når bedriftsklubben finner det nødvendig og viktige vedtak skal fattes.

For den tid som medgår til slike møter skal det betales av bedriften med faktisk fortjeneste.»

Avd. 67, Tønsberg, foreslår:

Nr. 884

«6. Tillitsmennene i bedriften og arbeidstakere med tillitsverv innen fagorganisasjonen skal ikke nektes tjenestefrihet uten tvingende grunn når de blir innkalt til møter og forhandlinger osv.

De tre ordene „uten tvingende grunn” foreslås sløyfet.

2. De rettigheter formann, nestformann og sekretær i tillitsmannsutvalget har ifølge dette punkt utvides til også å gjelde studietillitsmann og hovedverneombud.»

Avd. 76, Svolvær, foreslår:

Nr. 885

«6. annet ledd — ny ordlyd:

Arbeidstakere som skal utdannes til tillitsverv, kan ikke nektes tjenestefrihet når de skal delta i fagkurs eller annen faglig opplysningsvirksomhet.»

Motivering:

Det er konstatert at enkelte bedriftsledere benytter seg av det produksjonsmessige for å nekte arbeidstakere permisjon for å delta i det som er nevnt foran.

Avd. 99, Sørumsand, foreslår:

Nr. 886

«3. Endres til:

De øvrige tillitsmenn skal også uhindret kunne utføre sitt tillitsverv.

4. Når ikke særlig viktige produksjonsmessige hensyn hindrer det.

Setningen foreslås sløyfet.

6. „Uten tvingende grunn” tas ut — videre „i rimelig utstrekning”.

7. Foreslås sløyfet.»

Avd. 114, Brumunddal, foreslår:

Nr. 887

«4. Tilføyes:

Rett til 1 medlemsmøte på 1 time pr. kvartal på klubbplanet.»

Motivering:

Da det blir for dårlig informasjon på mange arbeidsplasser ser vi det som nødvendig med denne tilføyelse.

Avd. 143, Mo, foreslår:

Nr. 888

«4. I bedrifter med helkontinuerlig skiftgang og vedkommende klubb er oppdelt i grupper, skal det gis adgang til gruppemøter i arbeidstiden.»

Motivering:

Ordningen vil medføre økte muligheter til skiftgående arbeidstakere til bedre og riktig orientering og økt faglig aktivitet.

Nr. 889 *Avd. 165, Førde, foreslår:*

«6. siste avsnitt foreslås endret til:

Arbeidstakere som skal utdannes til tillitsverv som nevnt foran må få tjenestefrihet når de skal delta i fagkurs eller annen faglig opplysningsvirksomhet, så sant det ikke er prekære forhold i arbeidssituasjon som gjør det umulig å gi tjenestefrihet på det aktuelle tidspunkt.

Avslag må begrunnes overfor søker og bedriftens studietvalg.»

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 890 *Avd. 22, Trondheim, foreslår:*

«§ 7:

1. Tillitsmenn i samleforeninger med flere bedriftsklubber må bli anerkjent som tillitsmenn i foreninger der medlemmene er samlet på en arbeidsplass.
2. I slike foreninger med flere bedriftsklubber må disse bedrifter forpliktes til å yte økonomisk støtte etter hvor mange arbeidere som er ansatt, slik at den tillitsmann kan få den nødvendige tid og at dette skjer uten økonomisk tap for å ivareta medlemmenes interesser.»

Motivering:

I samleforeninger med små og mellomstore klubber er ikke tillitsmannsapparatet så godt og skolert at de ofte må ha bistand fra sin forening til organisasjonsmessig arbeid som ligger under bedriftsklubbens virke.

På slike arbeidsplasser vil bedriften spare penger, da tillitsmennene i mange tilfelle ikke får utført de nødvendige tillitsmannsfunksjoner i Hovedavtalens forstand.

Dette var et forslag som ble sendt inn av vår forening ved LO-kongressen i 1974, og ble tiltrådt av vårt forbund.

Vi er av den bestemte oppfatning at forslaget har ennå større aktualitet i dag, da det er på disse arbeidsplasser vi har de dårligste lønns- og arbeidsvilkår.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Avd. 111, Hilleren, foreslår:

Nr. 891

«§ 7 — Pkt. 2 — 2. setning:

Endre skal til bør:

De bør på forhånd sørge for...»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Avd. 111, Hilleren, foreslår:

Nr. 892

«§ 7 a — Pkt. 2—3:

Punktene redigeres i samsvar med den nye loven om arbeidervern og arbeidsmiljø.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Avd. 111, Hilleren, foreslår:

Nr. 893

«§ 7 — Nytt punkt 8 om lønn ved deltakelse på møter, kurs m. v.:

Skal arbeidstakernes representanter være såkalt „likeverdige” med bedriftens representanter så må dette også omsettes til likeverd når det gjelder representasjon etc. utad. Ut fra det syn at aktiviteten innenfor den lokale fagforening er et resultat av arbeidssituasjonen, må det bli et krav at bedriften i samme grad som den føler behov for å sende representanter på ulike møter og kurs, også betaler kostnadene — lønn, kursavgift etc. til representanter fra den lokale fagforening ut fra det behov denne finner å sende representanter til ulike møter og kurs.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Avd. 121, Lista, foreslår:

Nr. 894

«§ 7 — punkt 4.

Lista Kjemiske Fagforening foreslår at det i Hovedavtalen blir gitt adgang for foreningsstyret å holde sine møter i arbeidstiden hver 14. dag.»

Motivering:

Det er viktig at man rutinemessig kan drøfte problemer som måtte dukke opp. Slike møter som ovenfor nevnt er i dag henvist til fritiden, eller man må tigge bedriften hver gang vi skal avholde et styremøte.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Nr. 895 *Avd. 160 foreslår:*

«Hovedavtalens § 7 — pkt. 4:

Må få lovfestet om å holde månedlige medlemsmøter i arbeidstiden for å stimulere interessen til bedre fram møte til medlemsmøtene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Nr. 896 *Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund foreslår:*

«Hovedavtalens § 7 — pkt. 4:

«Nytt avsnitt: Dette gjelder også medlemsmøter.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Nr. 897 *Avd. 8, Tromsø, foreslår:*

«Tillitsmenns arbeidsforhold.

Tillitsmennene må gis større muligheter for å utføre tillitsmannsarbeid og arbeid for sin organisasjon — i arbeidstiden.»

Motivering:

Reglene i Hovedavtalens kap. 4 praktiseres i dag stort sett i større bedrifter. For å styrke tillitsmannsapparatet i mindre bedrifter er det behov for endring i teksten, som gir tillitsmennene større muligheter til å få gjennomført tilfredsstillende ordninger.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at angjeldende bestemmelser i Hovedavtalen om nødvendig, må forsterkes slik at tilfredsstillende ordninger for tillitsmannsarbeid, kan etableres på alle bedrifter.

Bestemmelsene må endres også slik at f.eks. fagforeningsformenn og fagforeningskasserere, har rett til fri fra arbeid for å utføre fagforeningsarbeid.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 898 *For. 56, Oslo, foreslår:*

«En ansatt i et firma skal ha full anledning, uten hinder til å delta på kurs eller en annen form for skolering, hvis noen av familiemedlemmene er

blitt rammet av en sykdom som krever spesialpleie eller behandling i hjemmet.

«Definering av teksten ved forslag til ny paragraf i Hovedavtalen:

En ansatt i et firma skal ha full anledning, uten hinder til å delta på kurs eller en annen form for skoloring, hvis noen av familiemedlemmene er blitt rammet av sykdom som krever spesialpleie eller behandling i hjemmet. Dette for å fremme familien og barnets trivsel og velferd.

1. En ansatt: Den kvinne eller mann som har fast ansettelse hos en arbeidsgiver og har vært der ut sin prøvetid. Henvises til Arbeidervernloven.
2. Full anledning uten hinder: Dette i ordenes rette forstand.
3. Kurs: Dagkurs eller ukekurs, sistnevnte når den ansatte må overnatte (bo utenfor hjemmet).
4. Skoloring: Samme som pkt. 3.
5. Familiemedlem: Hustru, ektemann og barn, herunder adoptivbarn.
6. Sykdom: Handikappet, kronisk lidelse.

For at den ansatte skal ha tilgang til denne paragraf, må vedkommende framlegge attester og legeerklæring.»

Forbundsstyrets innstilling:

Oversendes Familiepolitisk utvalg.

SAMORGANISASJONENE

Verdal faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 899

«LO må kreve at ansatte i forbundene skal ha krav på permisjon fra sin arbeidsgiver i den tid vedkommende er i LO's — forbundets — eller avdelingens tjeneste.»

Motivering:

Tillitsmenn som ønsker å arbeide en tid i sitt forbund, avdeling, eller LO, og søker på ledig stilling der, må ha muligheter til å komme tilbake til sin gamle arbeidsplass og uten å tape opparbeidde rettigheter.

§ 7 a).

Vernearbeid.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 900

«Til pkt. 2 foreslås:

- I 2. linje utgår „umiddelbar og alvorlig”.
- I 3. 4. og 5. linje utgår „og det ikke er anledning til å forelegge saken for arbeidsgiveren eller dennes representant”.
- I 5. linje utgår: fra og med „inntil” samt resten av punktet.

Ny tekst vil lyde:

Inntreffer det på en arbeidsplass en situasjon, eller et forhold som kan

medføre fare for arbeidstakernes liv og helse, kan verneombud stanse arbeidet.

Arbeidet kan igangsettes igjen etter at Arbeidstilsynet er tilkalt og verne-tiltak er tilfredsstillende gjennomført. Dette gjelder selv om det ikke fore-
ligger overtredelse av påbudte vernetiltak.»

Motivering:

Selv om vi får en styrkelse av verneombudets myndighet i den nye miljøloven, må vi samtidig følge opp med bestemmelser i Hovedav-
talen. Denne bør gå ut over lovens bestemmelser.

Nr. 901

«Til pkt. 3 foreslås:
De 4 siste linjer utgår.
Ny tekst vil lyde:

På bedrifter hvor det i samsvar med bestemmelsene i Arbeidervernlovens § 11 er opprettet verneutvalg skal bedriftsledelsen bevilge penger til verne-tiltak som de organiserte medlemmer ber om. Det er en forutsetning at en arbeidsmiljøundersøkelse skal finne sted.»

Motivering:

Det er av avgjørende betydning for verne- og miljøarbeidet at pengene skal avsettes for å få et tilfredsstillende arbeidsmiljø.

Nr. 902

«Nytt pkt. 4:

Før myndighetene gir konsesjon for oppstartning av ny produksjon, eller endring av gammel, skal saken legges fram for de tillitsvalgte, og deres kommentarer skal vedlegges saken. Konsesjon må ikke gis uten godkjenning av de lokale tillitsvalgte.»

Motivering:

Det er av avgjørende betydning for sikkerheten på arbeidsplassen at de tillitsvalgte får beslutningsmyndighet i slike saker.

Forbundsstyrets innstilling:

*Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene. Forbundsstyret forutset-
ter at LO ved revidering av Hovedavtalens § 7 a fremmer forslag til
endringer som er i samsvar med Lov om arbeidervern og arbeidsmiljø.*

§ 8.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 903

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«I 2. avsnitt — første linje foreslås utgått „For”.

Avsnittet vil lyde:

Den tid som medgår til avtalte forhandlingsmøter på bedriften etter Hoved-

avtalens § 2 pkt. 2 og 3 — betales med utgangspunkt i den faktiske fortjenestemulighet i sitt tidligere arbeid ved bedriften.

Resten av avsnittet ned til „Merknad” utgår.»

Motivering:

Samme som for Kap. 4.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Forbundsstyret foreslår:

«Punkt 1.

Følgende utgår:

Oppnås ikke enighet om godtgjørelsens størrelse, skal det for den tid som medgår til slike avtalte forhandlingsmøter godtgjøres på samme måte som for helligdager og 1. og 17. mai (A-ordningen). (For bedrifter som følger andre regler med hensyn til betaling for helligdager og 1. og 17. mai, skal det treffes særskilt avtale.)»

Nr. 904

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 55, Kragerø, foreslår:

«Klubbformenn må få tid etter behov og full kompensasjon, det gjelder særlig på arbeidsplasser hvor det er akkord.»

Nr. 905

Avd. 99, Sørumsand, foreslår:

«Oppnås ikke enighet om godtgjørelsens størrelse skal saken sendes inn til de respektive organisasjoner.»

Nr. 906

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 111, Hilleren, foreslår:

«§ 8 — Pkt. 1 — 2. avsn.:

Tillitsmenn som har skiftarbeid får en stor del av sin fritid beskåret på grunn av at en stor del av møtevirksomheten med bedriften foregår på fritiden. Vi foreslår derfor et tillegg til 2. avsnitt:

«For skiftarbeidere som representerer de ansatte skal det betales vanlig lønn med overtidsbetaling for møter som holdes på skiftarbeidernes fritid.»

Nr. 907

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

§ 9.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE
FUNKSJONÆRER

Nr. 908

Avd. 31 — NFATF — Oslo, foreslår:

«Merknad til § 9, pkt. 1 — 1. avsnitt:

Merknad:

Med alminnelige lønnsforhold menes gjennomsnittlig time/uke/måneds fortjeneste i de enkelte alders- og stillingsgrupper.

Motivering:

Det er absolutt nødvendig med en presisering av denne formulering spesielt for de grupper som ikke har lønssystemer, minstelønns-satser — og derfor må sammenligne seg med offentlige statistikker.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 909

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Pkt. 2, 4. avsnitt foreslås endret til:

Hvis bedriften og de tillitsvalgte ser seg nødt til å gå til innskrenkninger i arbeidsstyrken, skal ansienniteten legges til grunn. Tvist i spørsmål av denne karakter kan bringes inn til forhandlinger mellom organisasjonene.

Inntil saken er avklart, eventuelt ved hjelp av rettsapparatet, gjelder de tillitsvalgtes standpunkt i saken.

Pkt. 2, 5. avsnitt — i siste setning foreslås utgå: „konfereres”.

Ny tekst: Det skal på forhånd avtales med de tillitsvalgte.»

Motivering:

Med alle de permitteringer og oppsigelser som har funnet sted i den senere tid, må de tillitsvalgte få vetorett i slike saker. Vi er av den formening at mange permitteringer og oppsigelser blir foretatt for at bedriftens overskudd ikke skal synke.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene.

Nr. 910

Forbundsstyret foreslår:

«§ 9 tilføyes:

Merknad til § 9.

Ved bedrifter med få ansatte kan arbeidstakerne tre inn i tillitsmennenes sted uten at valg har skjedd.»

Motivering:

Innenfor vårt forbundsområde har vi et stort antall bedrifter med 1 til 5 ansatte hvor overenskomst er opprettet, men hvor man av forståelige grunner ikke er så formelle ved valg.

Også under slike forhold mener vi Hovedavtalens § 9 skal komme til anvendelse.

NORSK GRAFISK FORBUND

Forbundsstyret i Norsk Grafisk Forbund foreslår:

Nr. 911

«Med tanke på å styrke ansiennitetsprinsippet henstilles til Sekretariatet å vurdere revisjonen av ansiennitetsbestemmelsene ved innskrenkninger.»

Motivering:

Etter forbundsstyrets oppfatning bør klubben/tillitsmennene være med i avgjørelsen.

NORGES HANDELS OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor foreslår:

Nr. 912

«Ved permitteringer skal de uorganiserte permitteres før ansiennitetsprinsippet tas i bruk.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at organiserte arbeidstakere bør gis fortrinnsrett til arbeid ved innskrenkninger o.l.

Forslaget anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 54, Gjøvik, foreslår:

Nr. 913

«2. 3. avsnitt skal lyde:

Bedrifter skal i forbindelse med innskrenkninger i arbeidsstyrken følge ansienniteten.

Hvis bedriften mener at særlige forhold tilsier at ansienniteten må fravikes, og tillitsmennene mener at dette ikke er saklig begrunnet, bringes saken inn til forhandlinger mellom hovedorganisasjonene.

Oppsigelsene utstår til det er ført forhandlinger mellom hovedorganisasjonene.»

Motivering:

Ansiennitetsprinsippet må styrkes vesentlig. Det skjer til stadighet at arbeidsgiverne misbruker sin styringsrett ved å gå utenom ansienniteten ved innskrenkninger og permitteringer. De benytter anledningen til å kvitte seg med personer som de av ulike grunner ikke liker trynet på.

Vi mener dessuten at hovedorganisasjonene må komme med i forhandlingene så hurtig som mulig. Dette fordi at tillitsmennene ofte er dårlig skolert og lite egnet til å hanskkes med så vanskelige saker. Dette gjelder særlig ved mindre bedrifter.

Nr. 914 *Avd. 54, Gjøvik, foreslår:*

«Beskyttelse av eldre arbeidstakere i arbeidslivet.

For å beskytte denne arbeidsgruppe mot sosiale urimeligheter og utelukkelse fra arbeidslivet må Kongressen vite følgende:

Gjeldende ansiennitetsbestemmelser i Hovedavtalen må revideres slik at eldre arbeidstakere blir bedre beskyttet enn tilfellet er i dag.»

Motivering:

Vi har opplevd og fremdeles opplever at hver gang det er snakk om oppsigelser grunnet være bedriftsinnskrenkninger så er det alltid den eldre arbeidskraft det går ut over.

Bestemmelsene i Hovedavtalen må være slik at det er ansienniteten som er avgjørende. Dette må bli et viktig krav ved revisjon av Hovedavtalen.

Nr. 915 *Avd. 68, Larvik, foreslår:*

«Kapitalismen i Norge og ellers er inne i en krise, med store konsekvenser for stadig flere arbeidstakere. En god del har allerede gjort erfaringer med permitteringer og oppsigelser. Vi er av den oppfatning at arbeidsgiverne altfor lett vint kan gå til permitteringer og oppsigelser, og vi mener også at fagbevegelsen i mye sterkere grad må kjempe mot slike tiltak fra kapitaleierne. Vi foreslår derfor at LOs kongress vedtar å sette alle krefter inn for å få gjennomført, enten som lov eller som avtale, at alle permitterte eller oppsagte skal ha det samme som vi i dag har ved sykemelding, og at dette dekkes økonomisk av arbeidsgiverne, f. eks. via et fond som henter sine midler direkte fra bedriftene, ikke via våre skattepenger. Videre at en også opprettholder det feriepengenivå, pensjons- og sykepengenivå som en ville hatt hvis en var i full jobb. Det er ikke riktig at vi skal lide økonomiske tap på grunn av en krise som vi ikke har noe ansvar for.»

Nr. 916 *Avd. 76, Svolvær, foreslår:*

«Hvis mistanke om at orientering fra bedriftsledelsen ikke medfører riktighet skal, om nødvendig, tillitsmennene få bistand og hjelp fra hovedorganisasjonene for å forvise seg om riktigheten av de opplysningene som bedriftsledelsen gir.»

Motivering:

Det er bare å konstatere at i realiteten har arbeidernes tillitsmenn liten eller ingen kontroll med den økonomiske siden i en bedrift. Tillitsmennene må bare godta det som kommer av opplysninger fra bedriftsledelsen enten de medfører riktighet eller ikke.

Det er av erfaringer at vi mener det er en betryggelse med et slikt punkt.

Avd. 180, Florø, foreslår:

Nr. 917

«LO vedtar en prinsippavgjørelse om at ved oppsigelser og permisjoner skal alle uorganiserte gå først, og at LO tar dette opp med NAF som et absolutt krav, og får bestemmelsen inn i Hovedavtalen.»

Motivering:

Avdelingsmøte mener at det er dypt urettferdig at de som betaler kontingent og er med og betaler for de avtaler som LO og NAF inngår skal måtte forlate arbeidet før de som er uorganisert og snylter på de oppnådde goder bare fordi den organiserte er ansatt på et senere tidspunkt.

Ansiennitetsprinsippet må først komme i bruk etter at alle uorganiserte er fjernet. Det er en kjensgjerning at mange bedrifter ser 100 prosent organiserte som en fare for styringsretten og dermed gir en spesiell beskyttelse for de uorganiserte. Det har vi flere eksempler på.

NAF er ivrig til å snakke samarbeid når det er noe de vil oppnå, f.eks. overtid. La de nå få sjansen til å vise at de virkelig mener noe med samarbeidspratet sitt.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 82, Larvik, foreslår:

Nr. 918

«Nytt 3. avsnitt:

Har bedriften ikke oppfylt sin informasjonsplikt etter de to foregående ledd, kan bedriftsinnskrenking eller nedlegging ikke finne sted før arbeidstakernes organisasjoner har fått den nødvendige tid til å behandle saken.

Hvor informasjonsplikten ikke er oppfylt, skal arbeidstakere som sies opp være sikret 1 års lønn (vanlig fortjeneste) fra og med den dag tillitsmennene ble informert om oppsigelsene, selv om fratredelse skjer på et tidligere tidspunkt.

Kontrakter om salg av bedrifter som fører til arbeidsnedlegging eller innskrenkninger, og hvor informasjonsplikten ikke er oppfylt, skal annulleres hvis arbeidstakerne ved sine tillitsmenn krever det.»

Motivering:

De mange brudd på informasjonsplikten nødvendiggjør en skjerpning av bestemmelsene. Vi i NKIFs avd. 82, Larvik, var utsatt for at bedriften (SOYA) vi arbeidet ved, ble solgt (i 1976) uten at vi var informert av eieren.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

§ 10.

Nr. 919 *Avd. 111, Hilleren, foreslår:*

«§ 10:

„Likhhet for loven" for begge parters representanter. Etter dom i Arbeidsretten er det ikke riktig at arbeidsgiverens representant skal stå sterkere enn en tillitsmann i samme situasjon.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

§ 11.

Nr. 920 *Avd. 111 — Hilleren, foreslår:*

«§ 11:

Tillitsmenn, verneombud og medlemmer av styre og bedriftsforsamling må stå fritt til, ved intervju eller etter eget initiativ, å uttale seg til presse o.l. vedrørende saker som har tilknytning til arbeidsforholdet på den enkelte bedrift — uten at dette skal føre til oppsigelse eller avskjed.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 921 *Avd. 108-4, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Oslo, foreslår:*

«LO-kongressen vil i tillegg arbeide for at den tjenestefrihet som er nevnt i Hovedavtalen § 10:3 gis med lønn.»

Forbundsstyrets innstilling:

Foreslås henvist til behandling i forbindelse med avtalerevisjonene.

§ 12.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFOREUND

Avd. 103, Moelv, foreslår:

Nr. 922

«Endring av paragrafen:

Det gjelder oppsigelsesfrister av særavtaler, som kan sies opp med en ukes varsel før utløpstiden. Da vår avdeling mener at en uke er for kort tid, samt at vanlig praksis er på fire uker, vil vi foreslå at oppsigelsesfrist av særavtaler settes til minst fire uker.»

§ 13.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 923

«I nest siste linje foreslås „men” endret til „mens”.

Ny setning vil lyde:

Fører disse drøftelser ikke til enighet, må arbeidsstans eller annen form for arbeidskamp ikke finne sted, mens tvisten behandles videre av organisasjonene i samsvar med reglene i § 2.»

Motivering:

Hvis forhandlinger ikke fører fram, og/eller Arbeidsretten ikke finner grunn til å ta hensyn til arbeidstakernes syn, må streikevåpenet kunne tas i bruk.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS
FORBUND

Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor foreslår:

Nr. 924

«Denne paragraf er svak i sin form. Vi ber om at denne blir gjenstand for en juridisk behandling og at berørte her ikke får anledning til å engasjere privat rettsinstans, da slipper vi situasjoner som ved Oslo Sporveier.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 165, Førde, foreslår:

Nr. 925

«I siste setning bortfaller ordene „eller annen form for arbeidskamp”.»

SAMORGANISASJONENE

Nr. 926 *Oslo faglige samorganisasjon* foreslår:

«§ 13 i Hovedavtalen.

Oslo faglige Samorganisasjon foreslår at § 13 i Hovedavtalen mellom LO og NAF blir innført i samtlige hovedavtaler hvor LO og aktuelle fagforbund er avtalepartnere.

I denne sammenheng bør Kongressen ta stilling til om § 13 i Hovedavtalen etter foreliggende rettspraksis gir arbeidstakerne en tilstrekkelig beskyttelse mot de personer som opptrer utilbørlig etter den alminnelige oppfatning i arbeidslivet.»

§ 14.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 927 *Avd. 242, Oslo*, foreslår:

«Pkt. 1 c) foreslås utgå.»

Motivering:

En konflikt er rettet mot arbeidsgiveren, og ikke mot arbeidstakerne i samme bedrift.

Hvis arbeidsgiver har anledning til å permittere de arbeidstakerne som ikke er i streik, vil streiken som kampmiddel miste en god del av sin effekt. Vi er ikke tjent med at arbeidsgiver bruker arbeidere mot arbeidere.

Permitteringer blir brukt av alle arbeidsgivere som kampmiddel mot arbeidere i streik.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Nr. 928 *Avd. 242, Oslo*, foreslår:

«Pkt. 1 d) foreslås utgå.»

Motivering:

Hva som er saklig er et difust begrep.

Saklig for arbeidsgiver trenger ikke å være saklig for arbeidstaker.

Nr. 929 *Avd. 242, Oslo*, foreslår:

«Pkt. 1 e)

I første linje foreslås utgå: „eller sedvane ved bedriften”.

Pkt. 1 e) vil lyde:

Når tariffavtale gir adgang til det.»

Motivering:

Det må bli slutt på å betrakte permitteringer som en sedvane. LO's

klare mål må være stabile og sikre arbeidsplasser. Arbeid på arbeidsgivernes økonomiske premisser, som for eksempel fiskeindustrien strir med, er for arbeidstaker en økonomisk uholdbar situasjon.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres:

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 930

«Pkt. 2 b)

I 1. avsnitt — 2. linje foreslås utgå: «eller arbeidsreglement», samt „kortere varsel”.

Pkt. 2 b) — første avsnitt vil lyde:

De under a) nevnte frister kommer ikke til anvendelse hvis avtale gir anledning til å bruke annet varsel.

2. avsnitt foreslås utgå.»

Motivering for 1. avsnitt:

Et arbeidsreglement som organisasjonen ikke har medbestemmelse over skal ikke brukes i denne sammenheng.

Motivering for 2. avsnitt:

Siste avsnitt mener vi kun begunstiger arbeidsgiver.

«Pkt. 2 — Merknad foreslås utgå.»

Motivering:

Samme som for pkt. 2 b) — 2. avsnitt.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene.

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 931

«Pkt. 2 c) foreslås utgå.»

Motivering:

Samme som for pkt. 2 b) — 2. avsnitt.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Forbundsstyret foreslår:

Nr. 932

«Pkt. 2.

Varselfrister for oppsigelser i Lov om arbeidervern og arbeidsmiljø innarbeides og tilpasses i Hovedavtalens frister for permisjoner.»

Nr. 933

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Pkt. 3. I første avsnitt foreslås utgå: «skal det konfereres med de tillitsvalgte i samsvar med § 9.»

Ny tekst:

Før det gis varsel om permittering skal det forhandles med de tillitsvalgte i samsvar med § 2.

I 2. avsnitt foreslås utgå: «slik konferanse.»

Ny tekst vil lyde:

Når det etter reglene i pkt. 2 skal gis arbeidstakerne en frist før permitteringer settes i verk, begynner fristen først å løpe etter at *slike forhandlinger* er holdt.»

Motivering:

De tillitsvalgte må få forhandlingsrett i permisjonssaker.

Nr. 934

«Pkt. 5 foreslås utgå.»

Motivering:

Samme som for pkt. 1 C.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene.

Nr. 935

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Pkt. 7.

I første setning foreslås utgå: «på anmodning få.»

Pkt. 7 vil lyde:

Når arbeidstakere blir permittert skal de *ha* skriftlig bevis fra arbeidsgiveren.

Videre som før ...»

Motivering:

Det må være en plikt for arbeidsgiveren å gi et slikt bevis, uten arbeiderens anmodning.

Ved oppstarting av bedriften igjen, vil det være helt klart hvem som er permittert, slik at man unngår debatt om dette.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 936

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Pkt. 8 — siste setning foreslås utgå.»

Motivering:

Alle permitterte arbeidere *skal* tas inn i bedriften igjen.

Forbundsstyrets innstilling:
Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Merknader:

Pkt. (5) foreslås utgå.»

Nr. 937

Motivering:

Vi mener arbeidsgiver ikke skal ha mulighet til å permittere arbeidere på grunn av værforhold, da dette som regel vil være forbigående og av kortere varighet. Bedriften må ta denne økonomiske belastning.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Pkt. 6. I 3. linje utgår: «så vidt mulig» samt siste setning.

Ny tekst vil lyde:

Når det kan skje uten at viktige produksjonsmessige hensyn blir skadelidende, skal arbeidstakerne gis tjenestefrihet for ivaretagelse av offentlige verv. (Statlige og kommunale.)»

Nr. 938

Motivering:

Dette er en samfunnsrett og plikt, derfor må vi få en reell mulighet til å skjønne slike verv.

Forbundsstyrets innstilling:
Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene.

Forbundsstyret foreslår:

«Pkt. 6. Ny tekst.

Arbeidstakerne gis tjenestefrihet for ivaretagelse av offentlige verv.»

Nr. 939

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 58, Mandal, foreslår:

- «4. Ved permittering skal det angis et fastsatt tidsrom for permitteringen. Refererer til Hovedavtalens § 14. Permittering utover dette tidsrom kan bare skje med arbeidstakerens samtykke. Uten slikt samtykke skal arbeidstakeren utbetales lønn for oppsigelsestiden.»

Nr. 940

Nr. 941 *Avd. 65, Kristiansund, foreslår:*

- «2 a) Vi mener at „14 dagers skriftlig varsel” forandres til „1 måneds skriftlig varsel”, og at siste setning som lyder „Ved permittering i henhold til punkt 1 b), skal dog varselet være 2 dager, ved brann 14 dager”.
Den bør utgå.»

Nr. 942 *Avd. 99, Sørumsand, foreslår:*

«Merknader:

6. endres til:

Arbeidstakere skal gis tjenestefrihet med lønn for ivaretagelse av offentlige verv (statlige og kommunale) når disse ikke kan skjøttes utenfor arbeidstiden.»

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 943 *Avd. 111, Hilleren, foreslår:*

«§ 14 — pkt. 2 c:

Foreslår at punktet strykes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Nr. 944 *Avd. 111, Hilleren, foreslår:*

«§ 14 — Merknader (2):

Så lenge arbeidsforholdet ikke er brakt til opphør, plikter arbeidsgiveren å holde arbeidstakerne trygdet også i permisjonstid utover 14 dager.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Nr. 945 *Avd. 147, Hammerfest, foreslår:*

«§ 14. Merknad 1 sløyfes.»

Motivering:

Utviklingen i fiskeindustrien i de senere år har bidratt til en omlegging av produksjonen mer i samsvar med tilgjengelig råstoff, slik at denne næringsgren ikke lenger er å betrakte som sesongpreget. Men så lenge merknad 1 har en slik formulering, har det vist seg vanskelig å få arbeidsgiverne til å innse at § 14 i Hovedavtalen i sin helhet skal gjelde fiskeindustrien.

Forbundsstyrets innstilling:

§ 14, merknad 1, gir i seg selv ikke noen bedrifter adgang til å anvende andre regler ved permittering enn de som er fastsatt i § 14. Någjeldende praksis i fiskeindustrien, er i første rekke knyttet til overenskomstens bestemmelser.

§ 16.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Gammel tekst foreslås utgå.

Forslag til ny tekst:

For 1. og 17. mai betales full lønn.»

Nr. 946

Motivering:

De fleste har full lønn for disse dager, for de som eventuelt står igjen, må vi sikre den samme rettighet.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

§ 17.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«I siste avsnitt — i siste setning utgår: «konferere.»

Ny setning vil lyde:

Hvis vedkommende arbeidstaker ønsker det, skal arbeidsgiver i så fall først forhandle med de tillitsvalgte.»

Nr. 947

Motivering:

For å sikre den oppsagte en demokratisk behandling må de tillitsvalgte få forhandlingsrett i en slik sak.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 111, Hilleren, foreslår:

«§ 17 — Siste avsnitt strykes.»

Nr. 948

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

§ 18.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 949

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Pkt. 1.

I første avsnitts første setning foreslås utgå: «produksjonsmessig sett er naturligst for bedriften.»

Ny setning vil lyde:

Bedriftens betegnelse skal ikke være avgjørende, idet man først og fremst skal ta sikte på å få den tariffavtale som for arbeidstakerne sett er mest naturlig.»

Motivering:

Arbeidstakerne må selv få avgjøre hvilket forbund de vil være tilsluttet.

Nr. 950

«Pkt. 3.

I 3. avsnitt — 2. linje foreslås utgå: «bedriften.»

I 3. linje foreslås utgå: «bedriften.»

Ny tekst i 1. setning vil lyde:

Denne rekkefølge kan fravikes når det er nødvendig for å føre arbeidstakerne inn under den tariffavtale som arbeidstakerne etter tariffkomplekset mellom Hovedorganisasjonene naturligst hører hjemme under.»

Motivering:

Samme som for pkt. 1.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene.

Nr. 951

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Pkt. 5, i 3., 4. og 5. linje foreslås utgå:

«kan det ved nemnd fastsettes at det for utført arbeid i det forløpne tidsrom helt eller delvis skal.»

Ny tekst vil lyde:

Foreligger det ved innmelding av en bedrift plassoppsigelse til støtte for krav om å få opprettet tariffavtale ved bedriften eller er meklingsbesluttet, skal det for utført arbeid i det forløpne tidsrom betales i samsvar med de lønnssetninger som gjøres gjeldende for bedriften.»

Motivering:

Det må være en selvfølgelig rett som fagorganisert å få etterbetalt for utført arbeid.

«Pkt. 6, i 4. linje foreslås utgå: (etter komma): «kan.»

Ny tekst vil lyde (fra komma):
skal slike fordeler fortsatt bestå for de enkelte arbeidstakere så lenge de er knyttet til bedriften.

I 7. linje utgår: «N.A.F. kan imidlertid kreve at også slike fordeler kan sløyfes, hvis det foreligger særegne forhold.»

Motivering:

Opparbeidede fordeler skal ikke forringes.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres.

§ 21.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«I siste avsnitt, 2. linje foreslås utgå:

Hvis ikke hovedkonflikten gjelder retten til å få arbeidsvilkårene fastsatt i tariffavtales form ved bedriften hvor minst halvdel av arbeidstakerne er organisert i forbund tilsluttet LO.

I nest siste linje utgår: «betinget.»

Nytt avsnitt vil lyde:

Plassoppgivelse etter reglene i denne paragraf skal være ubetinget. Har konflikten til mål å verne organisasjonsretten, har LO eller forbund tilsluttet LO, rett til å nytte ubetinget plassoppgivelse uansett medlemstall.»

Motivering:

Som organiserte i LO skal vi ha rett til å opprette tariffavtale hvis det er organiserte medlemmer ved bedriften.

«Protokolltilførsel:

I 4. avsnitt, 3. linje foreslås utgå: fra og med «slik» samt resten av avsnittet.

Avsnittet vil lyde:

Bestemmelsen i § 21 siste punktum, sikter til de tilfelle hvor arbeidsgiveren sier opp de som organiserer seg.»

Motivering:

Som følge av endring av § 21 — siste avsnitt, samt dette avsnitts begrunnelse.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene i den form de foreligger.

Det vises til forbundsstyrets innstillinger til forslag fra avdelingene, om retten til å få overenskomst under dagsordenens pkt. 5 — tariffpolitikk.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 955 *Avd. 160, Strømmen/Lillestrøm, foreslår:*
«Opprettelse av avtaler ved bedrifter hvor et fåtall er organisert.
Henviser til § 21, siste ledd.»

Motivering:

For å slippe å få slike tilstander som «Krysset»-saken.

Forbundsstyrets innstilling:

Da forslaget gjelder protokolltilførsel til § 21 i Hovedavtalen, fore-
slås det at forslaget blir vurdert i forbindelse med revisjon av denne.

§ 22.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

II.

- Nr. 956 *Forbundsstyret foreslår:*
«Nytt e) Avstemningen skal kunne skje i arbeidstiden.»

Motivering:

Det må være i begge parters interesse at flest mulig deltar i av-
stemningen, og får orientering om tarifforslag.

VII.

- Nr. 957 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*
«I 2. linje foreslås utgå: „og avslutte tariffoppgjør og”.
VII vil lyde:
Disse regler endrer ikke den retten forbundene og Sekretariatet har til å
lede konflikter etter de lover som gjelder til enhver tid — jfr. lovene for LO.»

Motivering:

Arbeiderne må selv bestemme når konflikten skal avsluttes ved at
forslaget blir vedtatt gjennom avstemning blant de som er i konflikt.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

§ 24.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 958 *Avd. 1, Tømrer- og Snekkernes Fagforening, Oslo, foreslår:*
«§ 24, punkt 2, 1. avsnitt endres til:
Utlønning skal kunne foregå over bank hvis bedriften og angjeldende
arbeidstaker blir enige om det.
Punktet for øvrig uforandret.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Avd. 312, Glass- og Trearbeidernes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 959

«§ 24.

Begrensningen av plikten til å foreta kontingenttrekk på betingelsen lønn over bank må utgå. Det må være uinnskrenket rett til kontingenttrekk uansett avlønningsform og antall ansatte i bedriften.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:

Nr. 960

«§ 24. Kapittel XI. 14 daglig utlønning over bank og trekk av fagforeningskontingent.

Pkt. 2 a endres og får følgende ordlyd:

a) Arbeidsgiver plikter å foreta følgende trekk:

1. Lovmessig trekk så som skatt, trygder m.v.
2. Fagforeningskontingent hvis tillitsmennene på grunnlag av flertallsvedtak blant dem de representerer krever dette.
3. Andre trekk som arbeidstaker og arbeidsgiver ved skriftlig avtale blir enige om.

Pkt. 3 får følgende tekst:

Hovedorganisasjonene er enige om at hvis trekk av fagforeningskontingent ikke blir ordnet som nevnt i pkt. 2, er det adgang til å inngå avtale på den enkelte bedrift om at fagforeningskontingent skal trekkes av bedriften.»

Forbundsstyrets innstilling:

§ 24 punkt 1 tiltres.

§ 24 punkt 2 tiltres ikke.

§ 24 punkt 3 er dekket av den nåværende avtale.

NORGES HANDELS OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Pkt. 3.

Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor foreslår:

Nr. 961

«I bedrifter med organiserte arbeidstakere skal bedriften sørge for trekk av foreningskontingent, selv om bedriften ikke benytter utlønning over bank.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 962 *Avdeling 25, Stavanger, foreslår:*

«Ved neste revisjon av Hovedavtalen må punktet forandres slik at trekk av fagforeningskontingent gjøres gjeldende uansett bedriftens størrelse.»

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 963 *Avd. 22, Trondheim, foreslår:*

«§ 24 — a:

14 dagers utlønning over bank, trekk av fagforeningskontingent.

Ved revisjon av Hovedavtalen settes det fram krav om trekk av fagforeningskontingenten skal kunne gjennomføres hvis arbeidstakerne setter fram krav om det uansett hvor mange arbeidstakere det er i bedriften. Samtidig må gjennomføringen kunne skje om bedriften betaler lønn i kontanter.»

Motivering:

Trekk i fagforeningskontingenten kan øke LO's medlemstall, samtidig som man unngår restanse i kontingentinngangen, og letter arbeidet til underkassererne i våre klubber. På de arbeidsplasser vi har trekk i kontingenten har vi høstet gode erfaringer.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

Nr. 964 *Avd. 22, Trondheim, foreslår:*

«§ 24 — b:

LO må ikke ved revisjon av Hovedavtalen gå med på at arbeidstakerne skal betale et gebyr for innløsning av sjekk, uansett beløpets størrelse.»

Motivering:

Dersom det skal betales gebyr må dette helt og holdent belastes arbeidsgiverne, da det var ene og alene de som satte fram dette kravet ved revisjon av Hovedavtalen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

SAMORGANISASJONENE

Oslo faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 965

«§ 24 i Hovedavtalen.

Oslo faglige Samorganisasjon foreslår at Hovedavtalens § 24, pkt. 2 endres til: Utlønning skal kun foregå over bank hvis bedriften og tillitsmennene blir enige om det.

Pkt. 3 endres til: Bedriften skal sørge for trekk av fagforeningskontingent for de organiserte arbeidstakere hvis tillitsmennene framsetter krav om det.»

Del B — Samarbeidsavtale.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 966

«3. avsnitt endres til:

Hvis det i forbindelse med utdanning er nødvendig med hel eller delvis permisjon, skal dette innvilges.

4. avsnitt endres til:

Også i forbindelse med annen utdanning som er av betydning for vedkommendes videre utvikling, skal bedriften vise imøtøkommenhet, og innvilge nødvendig permisjon.

Nytt avsnitt:

Det tas opp forhandlinger med N.A.F. om opprettelse av et fond for etterutdanning og perfektjonering av arbeidstakere.

Fondet finansieres av arbeidsgiverne.»

Motivering:

Den tekniske utvikling går meget raskt. Arbeidstakerne har et stort behov for å skaffe seg tilleggs kunnskaper for å følge med i utviklingen.

Arbeidsgiverne er som regel ikke interessert i å dekke utgiftene for sine ansatte.

En begrunnelse som ofte blir brukt fra bedriftsledelsens side, er at de ikke har noe imot å gi stønad til kurser for sine ansatte, men de er redde for at etter endt kurs vil arbeidstakeren slutte, og begynne i et konkurrerende firma.

Derfor foreslår vi at det opprettes et fond i likhet med Opplysnings- og utviklingsfondet mellom LO—N.A.F., til finansiering av kortere kurs. Vi kan også tenke oss at midlene blir fordelt bransjevis mellom vedkommende LO-forbund og arbeidsgiverorganisasjon.

*Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.*

Nr. 967 *Avd. 94, Halden, foreslår:*

Kongressen anmodes om å pålegge Sekretariatet til å ta opp forslag til endring i Hovedavtalen slik at bare organiserte arbeidstakere i LO kan velges som representanter til bedriftsutvalg eller avdelingsutvalg etter Hovedavtalen del B.

LO skal arbeide for å fjerne bedriftens ensidige styringsrett.»

*Forbundsstyret foreslår:
Forslaget tiltres.*

Nr. 968 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

«I 2. avsnitt — 5. linje foreslås utgå: «utforme.»

På samme sted settes inn „bestemme” sitt arbeid osv...resten som før.»

Motivering:

Det viser seg i praksis at det å få være med å utforme sitt arbeid skjer på bedriftsledelsens premisser.

Reell medbestemmelse vil endre totalt på forholdet til arbeidstakernes fordel.

*Forbundsstyrets innstilling:
Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.*

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 969 *Forbundsstyret foreslår:*

Generelt til Hovedavtalen del B.

Hovedavtalen del B endres slik at bedriftsutvalget, avdelingsutvalget, bedriftskonferansene og eventuelt nyopprettede organer gis bestemmende myndighet innenfor bestemte områder.

Motivering:

I forbindelse med hele demokratiprosessen som foregår innenfor bedriftslivet er det i tillegg til representasjon i bedriftens styre og bedriftsforsamling også nødvendig med større innflytelse og medbestemmelsesrett i organer som ligger den enkelte arbeidstaker nærmere.

§ 25.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG
TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Avd. 31 — NFATF — Oslo, foreslår:

Nr. 970

1. De LO-organiserte funksjonærer sikres representasjon i bedriftsutvalgene — slik det nå er for arbeiderne.
2. Kan ikke forslag 1 — én — gjennomføres, fjernes del B fra Hovedavtalen.

Motivering:

LO må nå ivareta sine funksjonærers interesser i del B.

LO's avtale om bedriftsutvalg har i mange år vært det eneste forum hvor de uorganiserte og «gule» foreninger har kunnet øve innflytelse i bedriftene — dette på bekostning av de LO-organiserte funksjonærer.

Det bør ikke være LO's hovedoppgave å avtalefeste de «gule» og uorganisertes muligheter for innflytelse.

Avd. 110 — NFATF — Mosjøen, foreslår:

Nr. 971

«Alle avd.-LO-foreninger skal være representert i bedriftsutvalg og verne- og miljøutvalg.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres, men kan ikke støtte avdeling 31's forslag når det gjelder punkt 2.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 114, Trølandsfoss Arbeiderforening, foreslår:

Nr. 972

«Utvidelse av § 25.

Ved de bedrifter hvor valg av bedriftsutvalg foregår i den stedlige fagforenings regi og hvor der ikke er 100% organisasjonsforhold, har fagforeningen ingen plikt til hverken å registrere de uorganiserte, arrangere ekstra møter for disse eller komme i noen slags avhengighetsforhold til de uorganiserte ved disse valg.»

Motivering:

Problemet med de uorganiserte griper inn over alt og må først og fremst fjernes fra Hovedavtalen.

Avd. 114 Trølandsfoss Arbeiderforening finner det helt uakseptabelt at de organiserte har noen som helst grunn eller plikt til å ta hensyn til de uorganiserte.

Denne paragraf derimot krever samarbeid med de uorganiserte.

En slik linje har vi ikke fulgt og akter ikke å følge den under noen omstendigheter.

Skal man følge denne paragraf til punkt og prikke, som jo er hensikten, kan man komme i den situasjon at foreningens formann som er selvskrevet til disse utvalg kan risikere å måtte sitte ved samme side med en motstander av fagforeningen.

Avd. 114 krever en klar grenseoppgang her.

Forslaget ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

Nr. 973 *Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:*

«Kongressen anmodes om å pålegge Sekretariatet å ta opp forslag til endring i Hovedavtalen slik at bare organiserte arbeidstakere i LO kan velges som representanter til bedriftsutvalg eller avdelingsutvalg etter Hovedavtalens del B.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til forslag fra avd. 114, Trølandsfoss Arbeiderforening, som ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

§ 26.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 974 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*

«Pkt. b.

I 3. linje foreslås utgå: «7 representanter.»

Ny setning vil lyde:

De ansatte skal ha minst 2 representanter for hver organisasjon.

Pkt. c.

Etter siste punktum foreslås tilføyet: «Samt de forskjellige organisasjoner.»

Motivering:

Det er viktig å få alle grupperes syn inn i bedriftsutvalget. Derfor må representasjon i utvalget gå på organisasjonene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslagene. Det vises til forbundsstyrets forslag.

Nr. 975 *Forbundsstyret foreslår:*

«§ 26, a), b) og c) revideres slik at arbeidstakerne innenfor enkeltstående overenskomster hvor Hovedavtalen mellom LO og N.A.F. er en del av denne, blir representert i bedriftsutvalget.»

NORGES HANDELS OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Halden Handel og Kontor foreslår:

Nr. 976

«Sekretariatet pålegges å ta opp forslag til endring i Hovedavtalen slik at bare arbeidstakere organisert i LO kan velges som representanter til bedriftsutvalg eller avdelingsutvalg etter Hovedavtalens del B.»

Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor foreslår:

Nr. 977

«A, B og C:

Representanter til bedriftsutvalget kan bare velges blant de LO-organiserte.»

Tromsø Handel og Kontor foreslår:

Nr. 978

«Stemmerett ved valg av de ansattes representanter i bedriftsutvalget har bare de LO-organiserte.»

Motivering:

Vi ønsker å utelukke uorganiserte fra muligheten til å bli valgt i bedriftsutvalgene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til at det ble fremmet tilsvarende forslag for kongressen i 1973. Forbundsstyret er enig i at det er urimelig at uorganiserte både har stemmerett og er valgbar etter bestemmelser i Hovedavtalen som er gjort gjeldende mellom LO og N.A.F. på vegne av organiserte arbeidstakere og bedrifter.

Forslagene anbefales.

Lillestrøm og Omegn Handel og Kontor foreslår:

Nr. 979

«Bedriftsutvalget bør bli et beslutningsdyktig organ.

Da den nye miljøloven trer i kraft, vil det etter denne loven bli valgt et miljøutvalg som vil overta en del av bedriftsutvalgets nåværende oppgaver. Det er derfor viktig at bedriftsutvalget får en klarere status.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke anbefales.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 111, Hilleren, foreslår:

Nr. 980

«Ad. del B — Samarbeidsavtalen:

Uorganiserte, eller grupper ansatte som ikke har en tariffavtale med bedriften som dekkes inn under Hovedavtalen mellom LO—N.A.F. skal heller ikke ha rett til å representere de ansatte i bedriftsutvalg/avdelingsutvalg.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av Hovedavtalen.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 981 *Halden faglige samorganisasjon foreslår:*

«Kongressen anmodes om å pålegge Sekretariatet å oppta forslag til endring i Hovedavtalen slik at bare organiserte arbeidstakere i LO kan velges som representanter til bedriftsutvalg eller avdelingsutvalg etter Hovedavtalen del B.»

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 982 *Avd. 143, Mo i Rana, foreslår:*

«De 2 første linjene i siste avsnitt i § 27 skal lyde:
«stemmerett ved valg av de ansattes representanter i bedriftsutvalget, har bare de ansatte som er tilsluttet LO.»»

Motivering:

Hovedavtalen del B — Samarbeidsavtalen er et resultat av forhandlinger mellom hovedpartene i arbeidslivet. Ansatte som er uorganisert eller organisert utenfor LO, er ikke part i denne avtalen, og følgelig bør bestemmelsene om valg av de ansattes representanter til de forskjellige samarbeidsorganer — kun gjelde for de LO-organiserte.

§ 27.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Nr. 983 *Avd. 147, Hammerfest, foreslår:*

«Hovedavtalen, del B, § 27, endres slik at kun de organiserte har stemmerett ved valg av de ansattes representanter til bedriftsutvalg.»

Motivering:

Det blir ofte reist kritikk mot fagbevegelsen når de uorganiserte eller medlemmer av organisasjoner utenfor LO har anledning til å stemme ved valg til bedriftsutvalg.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

SAMORGANISASJONENE

Hammerfest faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 984

«Reglene i Hovedavtalens § 27 vedr. samarbeidsspørsmål endres slik at det kun er fagorganiserte som har stemmerett når arbeidernes representanter skal velges til bedriftsutvalg.

Samtidig må det sees som en første prioritetsoppgave å arbeide for at Aksjeloven forandres slik at det også her blir kun fagorganiserte som har stemmerett under valg av representanter til bedriftsforsamling og styre. Aksjeloven må også forandres slik at alle fagorganiserte, uansett arbeidstimer pr. uke har stemmerett.»

§ 32.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 67, Tønsberg, foreslår:

Nr. 985

«Bedriftsutvalg bør være et mer besluttende organ enn tidligere. Formannen skal også kunne innkalle den person som er ønsket utenfra om det kan belyse en sak, eventuelt forslagsstillere til B.U.»

§ 43.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 986

«Landsorganisasjonen tar initiativ som bidrar til å dekke tillitsmennesenes informasjons- og kontaktbehov i internasjonale konserner.»

§ 44.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 987

«Hovedavtalens § 44 vedrørende konserner — er meget utilfredsstillende utformet. Tillitsmennesenes muligheter til å utføre et skikkelig arbeid i konsernsammenheng mangler.

Fellestillitsmannsinstitusjonen må styrkes vesentlig. Nødvendig fri med betaling for at tillitsmennesene i lokale bedrifter skal ha muligheter til å fungere i konsernsammenheng bedres. Dette er en meget viktig del av arbeidet for at bedriftsdemokratiet skal kunne fungere i konsernene.»

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 988

«Konsernutvalg:

Avtalefeste forbundets retningslinjer for opprettelse av tillitsmannsutvalg mellom konsernbedrifter.

Avtalefeste dekning av administrasjonsutgifter og godtgjørelse til utvalgenes virksomhet.»

Nr. 989 *Avd. 12, Trondheim*, foreslår:

«b) *Valg av tillitsmenn.*

LO må arbeide for endringer i Hovedavtalen til å gi de fagorganiserte rett til å velge en fellestillitsmann eller kvinne der hvor en bedrift er oppdelt i seksjoner eller divisjoner som er plassert på ulike geografiske steder.

Fellestillitsmannen må ha full rett til å delta i de forskjellige forhandlinger med bedriften forutsatt at de respektive tillitsmannsutvalg ønsker dette.

Fellestillitsmannen lønnes av bedriften.»

Nr. 990 *Avd. 25, Stavanger*, foreslår:

«I forbindelse med neste revisjon av Hovedavtalen må § 44 klart slå fast at i konserner skal det hvis de ansatte ønsker det, kunne velges et fellestillitsmannsutvalg. Formannen i tillitsmannsutvalget må ha samme status som nevnt i Hovedavtalens § 7. Utgifter som fellestillitsmannsordningen måtte ha til lønn, administrasjonsutgifter og reiseutgifter dekkes i sin helhet av det enkelte konsern.»

Nr. 991 *Avd. 44, Sandnes*, foreslår:

«Ved neste revisjon av Hovedavtalen må det kreves at i konserner skal det, om de ansatte ønsker det, velges fellestillitsmannsutvalg. Utgifter som en slik ordning vil medføre til lønn, administrasjon og reiser må i helhet dekkes av det enkelte konsern.»

Nr. 992 *Avd. 99, Sørumsand*, foreslår:

«Felleserklæring om øket utdanning og om permisjon i den forbindelse, foreslås forandret:

Hvis det i forbindelse med utdanning, som er av verdi både for vedkommende og bedriften, er nødvendig med hel eller delvis permisjon, skal dette innvilges. Også i forbindelse med annen utdanning som er av betydning for vedkommendes videre utvikling, skal bedriftene vise imøtekommenhet om det skulle bli aktuelt å søke hel eller delvis permisjon.»

Nr. 993 *Avd. 220, Trolle*, foreslår:

«Et helt nytt punkt i Hovedavtalen.

En ansatt med 50 år i samme bedrift skal få anledning til å slutte ved bedriften, men motta sin fulle lønn inntil han oppnår folkepensjon.

Dette forslag må i alder tilpasses utviklingen med alderspensjon i samfunnet, altså kan det bli på tale med 45 års ansettelse som topp.»

Motivering:

Når en ansatt har lagt ned 50 år av sitt liv i en og samme bedrift må en vente at han har ytet en innsats for denne bedrift som det står respekt av. Han fortjener da dette som en honnør.

Det er mulig dette forslag kan knyttes til eller utvikles gjennom Sluttvederlagsordningen.

Avd. 1, Oslo, foreslår:

«Avdelingen foreslår Hovedavtalen ut til uravstemning.»

Motivering:

For at LO's medlemmer gjennom direkte påvirkning skal få si sin mening om avtaleverket.

Avd. 91, Kverneland, foreslår:

«LO-kongressen mener at revisjon av Hovedavtalen for framtida skal skje på samme måten som tariffavtalen. Det vil si at Hovedavtalen også sendes ut til uravstemning før den eventuelt blir godkjent.»

Forbundsstyrets innstilling:

Spørsmål om uravstemning over Hovedavtalen.

Forslagene fra avd. 1 og 91 kan ikke tiltres.

Forbundsstyrets innstilling:

§ 44 — *Konsernutvalg.*

Paragraf 44 i del B flyttes til paragraf 9, del A, og blir nytt pkt. 3. Nåværende pkt. 3 blir pkt. 4.

Det nye pkt. 3 skal lyde:

«Hovedorganisasjonene er enige om at det også på konsernbasis er behov for drøftelser av saker som er nevnt i pkt. 1 og 2. Slike drøftelser skal så ofte en av partene ønsker det, skje mellom konsernets ledelse og et konserntillitsmannsutvalg. Konserntillitsmannsutvalget skal bestå av klubbformennene (hovedtillitsmennene) i konsernets bedrifter.

Dersom et konsern har flere enn 5 bedrifter, skal en årlig klubbformannskonferanse velge et utvalg på 5 medlemmer. Klubbformannskonferansen velger en av utvalgets medlemmer som formann (felles-tillitsmann).

Formannen for konserntillitsmannsutvalget kan, om klubbformannskonferansen ønsker det, velges ved uravstemning utenom klubbformennene.

Et konsern kan være organisert slik at beslutninger ikke blir truffet av konsernledelsen eller den lokale bedriftsledelse, men av et organ mellom disse, f.eks. på divisjonsnivå. Formålet med bestemmelsene om konsernutvalg er å sikre at arbeidstakerne igjennom sine representanter skal få drøfte med ledelsen spørsmål av viktighet for dem. Dersom beslutninger for arbeidstakerne og deres arbeidsforhold blir truffet i et organ som ovenfor nevnt, er det partenes forutsetning at man finner fram til en ordning som ivaretar det nevnte formål,

f.eks. at de stedlige formenn i tillitsmannsutvalget på de bedrifter som berøres får drøfte saken med ledelsen i angjeldende organ.

Drøftelsene på konsern- eller divisjonsbasis skal ikke gripe inn i den vanlige framgangsmåte for behandling av tvister — jfr. Hovedavtalen § 2.

For den tid som medgår til drøftelser på konsern- eller divisjonsbasis skal tillitsmennene godtgjøres som bestemt i § 8, pkt. 1, 2. ledd. I de tilfeller det er nødvendig med reiser i forbindelse med slike drøftinger, betaler konsernet kostgodtgjøring etter avtalte satser og medgatte reiseutgifter.

Formann i konserntillitsmannsutvalget (fellestillitsmannen) skal ha uhindret adgang til de forskjellige bedrifter i konsernet i den utstrekning det er nødvendig for å utføre tillitsmannsvervet. Utgifter til dette dekkes av konsernet.

For øvrig gjøres kap. 4 i hovedorganisasjonenes felleserklæring om tillitsmannsinstitusjonen gjeldende.

Merknad:

Med konsern menes i denne forbindelse:

Sammenslutninger av juridiske og/eller administrative selvstendige enheter (f.eks. aksjeselskaper og/eller divisjoner) som finansielt, og delvis også administrativt og kommersielt danner en enhet.»

§ 46.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Nr. 996

Oslo, avd. 8 og Luftfartens Funksjonærforening foreslår:

«Hovedavtaleforhandlinger skal skje regelmessig med to års mellomrom. Forhandlingsresultatet vedtas ved uravstemning.»

Forbundsstyrets innstilling:

Etter forbundsstyrets oppfatning er 2 år for kort varighet for en hovedavtale. Forbundsstyret viser for øvrig til at revisjon av hovedavtalen kommer i en annen stilling enn revisjon av tariffavtalen, bl.a. fordi uenighet om revisjon av hovedavtalen ikke kan løses ved arbeidskamper.

Forslagene kan ikke anbefales.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 121, Lista, foreslår:

Nr. 997

«Lista Kjemiske Fagforening vil stille forslag om at det på hver bedrift opprettes et ansettelsesråd. LO søker å få dette inn i Hovedavtalens del B.»

Motivering:

Da de fleste bedrifter i dag har den fulle styring med ansettelsene, kan ledelsen utvelge sine folk uten hensyn til ansiennitet o.l. Man tenker her på et råd med lik representasjon arbeider/bedriftsledelse, som skal foreta alle ansettelser så vel interne som nyansettelser. Vi mener det er behov for en større innflytelse fra de fagorganisertes side i dette spørsmålet.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tas opp til vurdering i forbindelse med revisjon av hovedavtalen.

Fra Sekretariatet:

Hovedavtalen mellom Landsorganisasjonen og Norsk Arbeidsgiverforening er av LO sagt opp til utløp 30. juni 1977. Man tar sikte på å starte forhandlingene tidlig på høsten 1977.

Mulighetene for innsending av forslag til endring av Hovedavtalen vil således være til stede også etter Kongressen.

Nr. 998

Innstilling:

Forslagene oversendes Sekretariatet.

b) Hovedavtalen med DKT.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Bergen Handel og Kontor foreslår:

Nr. 999

«LO må særlig legge vekt på at følgende bestemmelser i Hovedavtalen blir endret:

§ 3. *Tariffavtalens innhold.*

Denne paragrafen må fjernes. Bestemmelsen om likeverdige forhold virker diskriminerende overfor kooperasjonen.

§ 22. *Interessetvister.*

Paragrafen må endres slik at streikebestemmelsene for medlemmene i kooperasjonen blir lik de som gjelder i Hovedavtalen med N.A.F.

Ved revisjon av Hovedavtalen må bestemmelsene om tillitsfolk styrkes slik

at tillitsfolkenes rettigheter og arbeidsmuligheter slåes fast på en langt bedre måte enn nå.

Videre må det inn en bestemmelse om valg av datatillitsmenn.»

- Nr. 1000 *Halden Handel og Kontor* foreslår:
«Det må innføres streikerett for ansatte i kooperasjonen og arbeiderpressen.»
- Nr. 1001 *Rana Handel og Kontor* foreslår:
«Vi krever reell streikerett for de ansatte i de kooperative bedrifter.»

Motivering:

Vi finner ikke at den form for streikerett som er kommet inn i Hovedavtalen med DKT er dekkende for det syn våre medlemmer har på denne saka.

Streikeretten må gjelde på samme måte for ansatte i kooperasjonen som innenfor arbeidslivet ellers — og ikke være betinget av de resultater som oppnås ved tariffrevisjonen med Handelens Arbeidsgiverforening.

Forbundsstyrets innstilling:

Foruten ovennevnte fire forslag forelå forslag fra 10 avdelinger vedrørende samme sak til landsmøtet i 1976. Forbundsstyret er klar over at streikeretten slik den er stadfestet i Hovedavtalens § 22 — Interessetvister — sterkt begrenser forbundenes adgang til å anvende streik som kampmiddel ved en tariffrevisjon. Dette erfarte vårt forbund i 1975 under tariffforhandlingene om revisjon av Landsoverenskomsten for samvirkelagene. Til tross for dette mener forbundsstyret at noe er oppnådd ved at prinsippet om streikeretten er slått fast i Hovedavtalen. På dette grunnlag må det arbeides videre med denne saken slik at bestemmelsen om streikerett i Hovedavtalen med DKT blir i samsvar med det som gjelder i Hovedavtalen med N.A.F. Dette får også virkning for adgangen til eventuell sympatiaksjon. Det forutsettes at krav om dette reises med full tyngde ved første revisjon av Hovedavtalen med DKT.

Når det gjelder streikerett for forbundets medlemmer i A-pressen, forutsettes at dette løses ved forhandlinger i 1977 fordi både journalistene og det tekniske personell har streikerett.

Forslagene anbefales.

§ 24.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 94, Halden, foreslår:

Nr. 1002

«Det må innføres streikerett for ansatte i kooperasjonen og arbeiderpressen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:

Nr. 1003

«Det må innføres streikerett for ansatte i kooperasjonen og arbeiderpressen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det er på det rene at de ansatte i kooperasjonen har streikerett om enn noe betinget. Den alminnelige streikeretten må gjennomføres for de ansatte i kooperasjonen på linje med streikeretten i næringslivet forøvrig. Når det gjelder arbeiderpressen, er det gjennomført streikerett for journalister, og etter det forbundsstyret har fått opplyst arbeides det for å få gjennomført samme rett for øvrige grupper innen arbeiderpressen.

SAMORGANISASJONENE

Halden faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1004

«Det må innføres streikerett for ansatte i kooperasjonen og arbeiderpressen.»

Fra Sekretariatet.

Nr. 1005

1. Forslagene tiltres.
2. Sekretariatet sammen med de interesserte forbund utarbeider nødvendige forslag til endring av avtalen.

c) Hovedavtalen for bygg og anlegg.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 70, Moss Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1006

«§ 1.

Tillitsmennene må gis større frihet til å utføre sitt verv.

Tillitsmennene behøver ikke ved korte fravær fra arbeidsplassen å si fra til sin formann, såfremt ikke produksjonen blir skadelidende.»
Gjelder også Hovedavtalen med N.A.F.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 1007 *Avd. 70, Moss Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«§ 2.

Det må gis visse muligheter til å ta i bruk kampmidler i de tilfelle hvor arbeidsgiveren grovt forsømmer sine plikter.»

Gjelder også Hovedavtalen med N.A.F.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 1008 *Avd. 312, Glass- og Trearbeidernes Forening, Bergen, foreslår:*

«1. Kapittel IV for bygg- og anleggsgagene.

Denne får samme ordlyd som tilsvarende avsnitt i Hovedavtalen for industrien.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 1009 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:*

«§ 5. Kap. IV — Tillitsmannsinstitusjonen.

Pkt. for bygg og anlegg, 3. avsnitt.

I virksomhet hvor tillitsmannsvervet pga. arbeidet eller arbeidsplassens størrelse og tekniske karakter, tariffavtalens lønnsform e.l. er særlig tidkrevende, skal det opptas lokale drøftelser om hvor vidt tillitsmennenes arbeid kan lettes ved at det utføres som deltidsarbeid/heltidsarbeid og ved at det stilles til disposisjon et passende arbeidsrom for tillitsmannsutvalget på stedet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke, idet det er dekket av den bestående Hovedavtale for Byggefagene.

Nr. 1010 *Avd. 312, Glass- og Trearbeidernes Forening, Bergen, foreslår:*

«Ved hver bedrift (arbeidsplass) skal de ansatte ha fri minst 20 timer pr. år uten trekk i lønn til faglige møter i arbeidstiden på bedriften.

Det må søkes gjennomført strengere regler med hensyn til permitterings-tidens sannsynlige lengde og strengere regler om orientering i permitterings-tiden om ordretilgang etc.»

Gjelder også Hovedavtalen med N.A.F.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsarbeidernes Seksjon, Aust- og Vest-Agder, foreslår:

Nr. 1011

«Ved hver bedrift (arbeidsplass) skal de ansatte ha fri minst 20 timer pr. år uten trekk i lønn til faglige møter i arbeidstiden på bedriften.»

Motivering:

Det er et stort problem å få gitt våre medlemmer skikkelig orientering om viktige saker. Det burde derfor tariffestest at medlemsmøter må kunne finne sted på bedriften, i arbeidstiden.

Gjelder også Hovedavtalen med N.A.F.

Forbundsstyrets innstilling:

Ved hver bedrift (arbeidsplass) skal de ansatte ha fri for å delta i nødvendige faglige møter i arbeidstiden på bedriften, uten trekk i lønnen.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:

Nr. 1012

«§ 6, p. 2. Tilføyer til annet avsnitt.

Der hvor det er valgt tillitsmannsutvalg (tillitsmann) skal det på arbeidsplassen settes oppslag på egnet sted med navn på de valgte tillitsmenn (tillitsmann).»

Gjelder også Hovedavtalen med N.A.F.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:

Nr. 1013

«§ 14. VI. Sysselsettingspørsmål.

Ny § etter § 14.

Hvis eller når det måtte foretas oppsigelser eller permitteringer p.g.a. manglende arbeidsoppdrag, skal under ellers like vilkår de uorganiserte først sies opp eller permitteres.»

Gjelder også Hovedavtalen med N.A.F.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, avd. 133, Tømreernes Fagforening, Bærum, foreslår:

Nr. 1014

«§ 22 i Hovedavtalen for bygg- og anleggsgagene strykes.»

Motivering:

Avstemningsreglene over tarifforslag for arbeidstakerne er arbeidsgiverne uvedkommende.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 1015

Fra Sekretariatet:

1. Forslagene oversendes Sekretariatet.
2. Sekretariatet sammen med de interesserte forbund utarbeider nødvendige forslag til endring av avtalen.

d) Hovedavtale for statsansatte.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1016

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

§ 1. — Tillitsrepresentanter.

Innenfor hvert arbeidsområde skal det, dersom vedkommende administrasjon eller en tjenestemannsorganisasjon tilsluttet en hovedsammenslutning krever det, foretas tillitsvalg for de statsansatte som er medlemmer av organisasjonen.

Antall tillitsvalgte innenfor hvert arbeidsområde som skal lønnes over statsbudsjettet avtales i forhandlinger mellom partene. Hva som menes med uttrykket «arbeidsområde» avgjøres av organisasjonen i det enkelte tilfellet.

Tillitsvalgte fra organisasjoner tilknyttet hovedsammenslutning kan danne et utvalg av tillitsvalgte. Formannen for dette utvalget kan i så fall velges utenfor de øvrige tillitsvalgte.

Merknad:

Som hovedregel skal det være minst 1 lønnet tillitsvalgt pr. 500 medlemmer fra en hovedsammenslutning innen hvert arbeidsområde.

§ 2. — Tillitsvalg.

Som tillitsvalgte kan ikke velges tjenestemann som innehar sjefsstillinger. Oppstår det tvil om hva som er sjefsstilling i avtalens forstand, avgjøres dette ved forhandlinger i vedkommende etat. Dersom en tillitsvalgt slutter på vedkommende arbeidssted, opphører han/hun å fungere som tillitsvalgt.

Administrasjonen skal innen 8 dager ha skriftlig melding om navnene på de som er valgt. Før slik melding er gitt kan en arbeidstaker ikke kreves anerkjent som tillitsvalgt. Inntil administrasjonen mottar melding om nyvalg blir de tidligere valgte å anse som tillitsvalgte.

§ 3. — Administrasjonens og tillitsvalgtes gjensidige rettigheter og plikter.

1. Arbeidstakernes tillitsvalgte innen arbeidsområdet godkjennes som representanter og talsmenn for egen organisasjons medlemmer.
2. De tillitsvalgte har rett til å forplikte egen organisasjons medlemmer i den utstrekning avtaler og overenskomster ikke er til hinder for det. Det er forutsetningen at de tillitsvalgte, hvis de anser det nødvendig, på møter i arbeidstiden legger saken fram for sine kolleger før de tar standpunkt til spørsmålet. Administrasjonen skal ha svar uten ugrunnet opphold.

3. De tillitsvalgte skal påse at de plikter som påhviler partene etter lover, tariffavtale og reglement blir fulgt.
4. Organisasjonenes valgte eller ansatte tillitsvalgte har samme rettigheter og plikter som lokale tillitsvalgte i henhold til foranstående.

§ 4. — Utøvelse av tillitsvervet.

1. Når de tillitsvalgte har noe å framføre, skal de henvende seg direkte til ledelsen eller dennes representant på arbeidsstedet.
2. De tillitsvalgte skal ha uhindret adgang til de forskjellige avdelinger, i den utstrekning det er nødvendig for å utføre tillitsvervet. De har plikt til på forhånd å gi sine nærmeste overordnede underretning og opplyse om årsaken til at de må forlate sin arbeidsplass. De skal så vidt mulig melde fra til ledere av den avdeling de kommer til om hvem de ønsker å snakke med.
3. De tillitsvalgte må ta tilbørlig hensyn til at arbeidet i minst mulig utstrekning lider skade og at spesialmaskiner såvidt mulig ikke blir stoppet i sin regulære drift.
4. Under utøvelse av sin virksomhet som tillitsvalgt innen arbeidsområdet og under forhandlinger og drøftelser med ledelsen, beholder tillitsvalgte sin lønn. Også andre forhandlere for organisasjonen beholder sin lønn under forhandlinger og drøftelser med ledelsen.
5. Innenfor store og vanskelige arbeidsområder kan det avtales at tillitsvalgte gis hel eller delvis permisjon med lønn for sitt virke som tillitsvalgt.

Vedkommende etat stiller til disposisjon kontorplass for tillitsvalgt.

6. Administrasjonens leder skal daglig ha en ansvarlig representant som de tillitsvalgte kan henvende seg til. Administrasjonen skal gi de tillitsvalgte melding om navnet på denne. Hvis administrasjonens ansvarlige representant ikke umiddelbart kan ta stilling til en henvendelse fordi vedkommende vil foreta nærmere undersøkelser, skal vedkommende gi svar uten ugrunnet opphold.

Merknad, pkt. 4:

Ved utøvelse av de tillitsvalgtes virksomhet menes nødvendig organisasjonsmessig arbeidsforberedende arbeid til drøftinger og forhandlinger.

§ 5. — Andre permisjonsregler i forbindelse med utøvelse av tillitsvervet.

- A. Tillitsvalgte på arbeidsstedet og ansatte med tillitsverv innen organisasjonene skal ikke nektes tjenestefrihet uten tvingende grunn når de blir innkalt til møter eller forhandlinger av sin organisasjon. Det samme gjelder under nødvendige permisjoner for å utføre offentlige verv eller organisasjonsmessige oppdrag for sin tjenestemannsorganisasjon, når vervet/oppdraget ikke kan utføres utenfor arbeidstiden.

I tillegg til permisjon med lønn under forhandlinger og drøftelser med ledelsen, kan permisjon med lønn gis 10 (12) arbeidsdager pr. år for å vareta offentlige verv eller organisasjonsmessige oppdrag. Under faglige kurs eller annen faglig opplysningsvirksomhet som er i institusjonens interesse gis fri med lønn ut over 10 (12) arbeidsdager pr. år. Dette gjelder også for deltakelse i forbunds- og landsstyremøter, representantskapsmøter og kongresser.

- B. Medlemmer av forhandlingsberettigede organisasjoner har rett til permisjon for å overta tillitsverv i den organisasjon de er medlem av, eller hovedsammenslutning som organisasjonen er tilsluttet.

Administrasjonen skal ta hensyn til rimelig avansement som vedkommende ville ha kunnet påregne seg om han/hun ikke hadde hatt permisjon for å overta tillitsverv. Under permisjon for overtakelse av tillitsverv

beholder vedkommende statsansatte sitt medlemskap i statlig pensjonsordning, men slik at pensjons- og innskottsgrunnlag settes lik den lønn som oppbæres av organisasjonen.

- C. Statsansatt som ansettes som funksjonær i organisasjon han/hun er medlem av, eller i den hovedsammenslutning som organisasjonen er tilknyttet, har rett til permisjon i 3 år. Spørsmålet om ytterligere permisjon avgjøres i hvert enkelt tilfelle i forhandlinger mellom organisasjonen og det departement som har statens lønnsaker.

§ 6. — Informasjon til tillitsvalgte.

Partene er enige om at det er av betydning for å styrke samarbeidet og tillitsforholdet i etaten at ledelsen holder de tillitsvalgte orientert om forestående endringer i virksomheten. Ledelsen har plikt til å konferere med de tillitsvalgte om følgende:

1. Hvis driftsforandringer vil medføre endringer i sysselsetting og arbeidsforhold.
2. Ved flytting av tjenestemenn til annet arbeid eller arbeidssted.
3. Ved utarbeiding av reglement/instruks (ansettelses- og arbeidsreglement m.v.) eller tillegg eller endringer i dette.
4. Spørsmålet om hvor mange stillinger det bør være på en arbeidsplass, herunder spørsmålet både om opprettelse og inndraging av stillinger.
5. Oppsigelse av tjenestemenn.
6. Akkordutsetting, hvor det er gitt tillatelse til akkordarbeid.
7. Forskyvning av arbeidstiden.
8. Oppsetting av ferielister.
9. Informasjon om virksomhetens økonomiske forhold.
10. Informasjon om virksomhetens planlegging på kort og lengre sikt.
11. Protokoll/referat fra etatens styre/råd.

Merknad:

Organisasjonen har rett til på forespørsel å få utlevert materialet som ligger til grunn for sakene under punktene 1 til 11.

§ 7. Lokal forhandlingsrett.

Underavdelinger av tjenestemannsorganisasjoner tilsluttet en hovedsammenslutning har rett til å forhandle om avgrensede lokale spørsmål, jfr. Tjenestetvistlovens § 4, siste ledd.

Merknad:

Med forhandlinger på lokale, avgrensede spørsmål menes en tjenestemannsorganisasjons, tilsluttet en hovedsammenslutning, rett til å forhandle bl. a. om: jfr. § 6, pkt. 1 til og med 8, og planlegging og økonomiske disposisjoner som får direkte virkning på de ansattes lønns- og arbeidsforhold.

§ 8. Fremgangsmåte ved lokale forhandlinger.

Dersom henvendelse fra tillitsvalgte til ledelsen eller fra ledelsen til tillitsvalgte ikke finner sin løsning straks, skal det settes opp protokoll som går til overordnet lokal ledelse eller lokalt organisasjonsledd som kan kreve forhandlinger i samsvar med følgende regler:

1. Når en forhandlingsberettiget underavdeling krever opptatt forhandlinger, skal den framsette sine krav skriftlig til den lokale myndighet som vedkommende tjenestemann administrativt hører under.
2. Når den lokale administrative myndighet ønsker opptatt forhandlinger, skal den forhandlingsberettigede underavdeling saken gjelder underrettes skriftlig om dette.
3. Innen 14 dager etter at krav om forhandlinger er kommet inn til vedkommende lokale, administrative myndighet eller til vedkommende forhand-

lingsberettigede underavdeling, skal forhandlinger være opptatt. Angår saken tjenestemenn også i andre organisasjoner tilsluttet en hovedsammenslutning, eller Norsk Lærerlag, skal statens representanter varsle disse.

4. Fra forhandlingsmøtene føres møtebok. I denne tas inn tid og sted for møtet, navn på partene og deres representanter og hvilke dokumenter som framlegges, de krav som framsettes, og sluttresultatet av forhandlingene. Skal det gis svar på fremsatte forslag fastsettes en frist som tas inn i møteboken.

Ved forhandlingenes slutt kan partenes forhandlere, for sitt eget vedkommende, kreve inntatt i møteboken erklæringer som inneholder begrunnelse og forutsetninger for de standpunkter de har inntatt. Møteboken underskrives av forhandlere og sendes straks hver av partene i avskrift.

5. Er det gått 14 dager etter at forhandlingene er begynt, kan hver av partene kreve forhandlingene sluttet en uke etter at slikt krav er framsatt.

Hver av partene har da plikt til å bringe tvisten inn for sine respektive overordnede organ.

Merknad:

Disse reglene kommer også til anvendelse når det kreves opptatt forhandlinger direkte uten forutgående kontakt mellom de tillitsvalgte og administrasjonen.

Partene er enige om at spørsmålet om oppsetting av tjenestelister og liknende fordeling av den fastsatte arbeidstid skal behandles i samsvar med denne paragraf.

§ 9. — Drøftinger.

Partene er enige om at det er av betydning for å styrke tillitsforholdet og samarbeidet innenfor de statlige virksomheter at spørsmålet om lønns- og arbeidsvilkår, og virksomhetens økonomiske forhold, som ikke formelt er forhandlingsgjenstand, vil kunne gjøres til gjenstand for drøftinger mellom partene etter anmodning av vedkommende tjenestemannsorganisasjon eller dennes underavdeling, eller av ledelsen. Angår saken tjenestemenn også i andre organisasjoner tilsluttet en hovedsammenslutning, eller Norsk Lærerlag, skal statens representanter varsle disse.

Dersom ledelsen av en statlig virksomhet og tjenestemannsorganisasjonens eller underavdelingens styre ikke blir enige i slike spørsmål, kan saken bringes inn til endelig avgjørelse av det departement eller den myndighet vedkommende tjenestemann administrativt hører inn under.

Før administrasjonen avgjør slike saker, skal disse drøftes med vedkommende tjenestemannsorganisasjons representanter. Det skal settes opp referat fra disse drøftingene.

Er det gått 14 dager etter drøftingene er begynt, kan hver av partene kreve drøftingene sluttet en uke etter at slikt krav er framsatt.

§ 13. — 1. og 17. mai.

1. Hvis ikke annet er fastsatt i tariffavtale, gjelder som tariffvilkår bestemmelsene i loven om føresegner om 1. og 17. mai.
2. Tvist om disse bestemmelser behandles som tvister etter tjenestetvistlovens § 2.

§ 14. — Behandling av disiplinærsaker.

Under frammøte for å avgi forklaring i forbindelse med disiplinærsaker etter Tjenestemannslovens § 23, jfr. § 21, har en tjenestemann rett til å la seg bistå av advokat eller av en representant for sin tjenestemannsorganisasjon.

Under reiser for å avgi slik forklaring får tjenestemannen beholde sin lønn og skal dessuten ha dekket nødvendige reiseutgifter.

§ 15. — Overføring av lønn til lønnsparerkonti.

Hvis administrasjonen i en etat finner det hensiktsmessig, kan den foreslå at samtlige tjenestemenn i etaten skal få sin lønn overført til sjekkanti/lønnskonto i bank, eller utbetalt over postgiro.

Før slik avgjørelse treffes, skal saken forhandles om med vedkommende tjenestemannsorganisasjon.

§ 16. — Tolkningstvister.

Hver av partene kan bringe tvister om forståelse av denne avtalen inn for Arbeidsretten.

§ 17. — Varighet.

Denne avtalen trer i kraft fra 1. januar 1974 og gjelder videre for 1 år ad gangen, hvis ikke en av partene sier den opp med 3 måneders varsel.

Merknad:

Med „lønn” menes i denne avtale ordinær regulativ- eller overenskomstlønn, tillagt alle faste årlige tillegg og/eller tillegg som er av den art at de reguleres i takt med lønnsutviklingen.

For den som arbeider på akkord, skal også akkordtillegg/fortjeneste medregnes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget dreier seg om Hovedavtalen for statsansatte. Det foreslås derfor at forslaget oversendes Kartellet som rette vedkommende i forbindelse med pågående avtalerevisjon.

Nr. 1017

For. 71, Norges Skatterevisorers Landsforening, foreslår:

«*Permisjonsregler i forbindelse med utøvelse av tillitsverv.*

Valgte tillitsmenn gis tjenestefri i den utstrekning foreningen finner det nødvendig for å ivareta fagforeningens interesse.

Om tjenestefritaket begrenses til et visst antall dager, må deltakelse i kursvirksomhet, styre- og representantskapsmøter så vel i fagforeninger som i hovedsammenslutninger komme i tillegg til det bestemte antall dager.»

Forbundsstyrets innstilling:

Foreslås henvist til behandling i forbindelse med avtalerevisjonene.

Nr. 1018

Avd. 107—36, Likningsetaten, Telemark, foreslår:

«*Hovedavtalen for statsansatte.*

§ 1, nytt avsnitt:

For at en tjenestemannsorganisasjon skal få representasjon i tillitsmanns- og samarbeidsutvalg, må organisasjonene minst ha tilslutning fra 25 % av de ansatte i vedkommende arbeidsområde.

§ 2, punkt 4 — nytt punktum:

Tillitsmenn som ikke følger disse regler, kan straks suspenderes eller ekskluderes fra fagforeningen.

§ 5, bokstav A — nytt 2. avsnitt:

I tillegg til permisjon med lønn under forhandlinger og drøftelser med

ledelsen, kan permisjon med lønn gis i 15 (18 dager) arbeidsdager pr. år for å ivareta offentlige verv eller organisasjonsmessige oppdrag. Under faglig kurs eller annen faglig opplysningsvirksomhet som er i institusjonens interesse gis, om nødvendig, fri med lønn utover 15 (18) arbeidsdager pr. år. Dette gjelder også for deltakelse i forbunds- og landsstyremøter..

§ 6 — nytt nr. 4.

Tilltsmennene ved det enkelte arbeidssted må få anledning til å uttale seg om ledelsens budsjettforslag. Uttalelsen må følge budsjettforslaget som vedlegg under den videre saksbehandling.

§ 12 — nytt nr. 1.

Alle tarifforslag skal legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder. Dette gjelder også lønnsforhandlinger i tariffperioden, f.eks. justerings- og normeringsoppgjør. Avstemningsresultatet skal gi et fullgyldig uttrykk for viljen hos medlemmene og skal alltid foregå som uravstemming i samsvar med gjeldende retningslinjer.

§ 12 — nytt nr. 5.

Alle viktige saker skal legges fram for medlemmene til uravstemming når minst halvparten av medlemmene i forbundet krever det.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget henvises til de pågående forhandlinger om revisjon av hovedavtalen for statsansatte.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1019

Forslagene fra forbundsstyret i Norsk Tjenestemannslag tiltres.

e) Avtale om samarbeidsutvalg ved statens virksomheter.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

For. 31, Kringkastingsens Landsforening, foreslår:

Nr. 1020

«*Bakgrunn:*

«Kl's erfaringer med å sitte i samarbeidsutvalg er dårlige, det kommer svært lite ut av mye arbeid. Vi ville kunne få mer ut av å disponere kreftene våre på annen måte.

Samarbeidsavtalen skal binde KL til å holde orden og ro på arbeidsplassen, og til å øke effektiviteten. Samarbeidsavtalen er staten tjent med, ikke vi.

For 2 år siden la KL ned arbeidet i de lokale underutvalg av samarbeidsutvalgene. Vi kan nå konstatere at det var en riktig beslutning. I forhold til tidligere kan ikke NRK lenger overfor KL dekke seg med at „saken er behandlet i et underutvalg” for å unngå å møte oss i forhandlinger eller drøftinger.

KL har behandlet Holler-utvalgets innstilling. Vi ser med uro på at innstillingen går inn for å overføre saker vi har forhandlings- eller drøftingsrett på, til samarbeidsutvalgene. På den måten innskrenkes forhandlings- og drøftingsretten og ankemulighetene.

Forslag:

Samarbeidsavtalen sies opp.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

- Nr. 1021 **Fra Sekretariatet:**
Forbundsstyrets innstilling tiltres.

f) Persondata og personvern.

**NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS
FORBUND**

- Nr. 1022 *Trondheim Handel og Kontor foreslår:*

«LO må snarest få konkrete lover i Hovedavtalen som beskytter arbeidstakere mot persondatasystem. Det vi har i dag er en rammeavtale som ikke gir oss nødvendig innflytelse og vern når det gjelder datateknologi.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

- Nr. 1023 **Fra Sekretariatet:**

Justisdepartementet arbeider med utkast til proposisjon om bruk av personopplysninger i privat og offentlig virksomhet.

Når det gjelder den del av proposisjonen som skal gjelde privat bruk av personopplysninger, har departementet innkalt en rekke organisasjoner til drøftelse. LO er med på disse drøftinger. Justisdepartementet vil fremme lovforslag om persondata og personvern snarest mulig.

Innstilling:

Når lovforslaget foreligger, sammenholdes disse med de nåværende bestemmelser i Hovedavtalen. Om nødvendig fremmes forslag til endringer i Hovedavtalen ved forhandlinger 1977.

g) Rammeavtale om datamaskinbaserte systemer.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

- Nr. 1024 *Avd. 1, Oslo, foreslår:*

«Rammeavtalen om EDB-baserte systemer er på ingen måte tilfredsstillende utformet. Avdelingen foreslår derfor at man gir arbeidet vedrørende bruk av EDB topp prioritet, og nedsetter et utvalg hvor tillitsmenn fra arbeidsplassene skal være med.»

Motivering:

Med den utvikling som er i gang innen EDB-sektoren i dag, er det nødvendig med en kontinuerlig oppfølging.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget fra avdeling 1 tiltres, men forbundet vil i tillegg uttale følgende:

EDB i stat, kommune og næringsliv.

Med det tempo som i dag finnes i utviklingen av ny teknologi er sjansene for at fagbevegelsen og dens tillitsmenn blir tilskuere til en prosess som i stor utstrekning vil få virkning for arbeidsforhold i sin videste forstand. Bruk av EDB er en av de viktigste faktorene i denne utviklingen og valg av maskiner og systemer i dag kan komme til å binde fagbevegelsen for mange år framover.

I denne situasjon er det av avgjørende betydning at fagbevegelsen treffer de riktige disposisjoner på dette tidspunkt. Rammeavtalen vedrørende bruk av EDB-baserte systemer er et tiltak i retning av å sikre arbeidstakerne innflytelse på dette område. Men alene vil ikke denne avtalen få særlig stor betydning.

Forskriftene til et punkt i den nye loven om arbeidervern og arbeidsmiljø som omhandler bruk av styringssystemer må også utformes på en måte som gir reell rett til medbestemmelse.

Videre må fagbevegelsen komme aktivt inn med skoleringstiltak som så langt som mulig må bygge på fagbevegelsens egne premisser og holdninger. Slike holdninger må ta utgangspunkt i fagbevegelsens krav om et godt arbeidsmiljø og en demokratisk bedriftsorganisasjon.

Fagbevegelsen må derfor stille krav til datamaskinleverandørene og at spesifikasjoner til deres produkter inneholder opplysninger om sosiale konsekvenser.

I denne forbindelse må fagbevegelsen med all kraft motvirke at enkelte datamaskinleverandører som f.eks. IBM får så sterk posisjon at bedrifter, stat og kommune mister muligheten for alternative løsninger når dette ut fra ulike forhold vil være ønskelig.

Fra Sekretariatet:

Rammeavtalen om datamaskinbaserte systemer mellom LO/N.A.F. følger Hovedavtalen og er dermed gjenstand for revisjon 1977.

Nr. 1025

Innstilling:

Forslaget tiltres. Det nedsettes et utvalg til å vurdere de endringer som bør gjøres i Rammeavtalen.

h) Retningslinjer for bruk av arbeidsstudier.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1026

Avd. 1, Oslo, foreslår:

«Avdelingen foreslår at bestemmelser og retningslinjer for anvendelse av tidsstuderte akkorder går ut av Hovedavtalen. Først fordi tidsstuderte akkorder er en selvmotsigelse til den nye arbeidsmiljøloven, men også fordi dette bare rammer en bestemt gruppe arbeidstakere.»

Forbundsstyrets innstilling:

I det en viser til utviklingen av nye lønnssystemer, i retning av fastere avlønningsformer og under henvisning til intensjonene i den nye lov om arbeidervern og arbeidsmiljø, den teknologiske utvikling og LOs handlingsprogram, ber forbundsstyret om at bruk av akkord og berettigelsen av «Retningslinjene for bruk av arbeidsstudier» blir utredet.

Nr. 1027

Fra Sekretariatet:

Retningslinjer for bruk av arbeidsstudier inngår ikke i Hovedavtalen.

Innstilling:

Forbundsstyrets innstilling tiltres.

Dagsordenens punkt 7.

Organisasjonsformene.

a) Organisasjonskomitéens innstilling.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Avd. 20 — NFATF — Larvik, foreslår:

Nr. 1028

«Et generelt vedtak om sammenslutninger til færre forbund utsettes p.g.a. for ulike oppfatninger. Organisasjonskomiteen gis fullmakt til å utrede nærmere hva som må legges til grunn for et enklere organisasjonsopplegg som en kan samles om, hvor det tas hensyn til enkelte arbeidstakergruppers spesielle forhold, og at det enkelte medlem har følelsen av å være med i et fellesskap og samtidig føle at den enkeltes interesser blir best mulig ivaretatt. Organisasjonskomiteen må dessuten få i oppdrag å utrede klare retningslinjer for i hvilket forbund den enkelte arbeidstaker skal stå tilsluttet; ikke minst av hensyn til organisering av arbeidstakere ved nyopprettede arbeidsplasser.»

Kommentarer:

Den teknologiske utviklingen gir vel et klart signal til nytenking. Kompetansespørsmålet kommer mer og mer inn i bildet når det gjelder nyansettelser. For allerede etablerte, etterutdanning. I begge tilfeller p.g.a. mer avansert utstyr, som krever mer av den enkelte for å kunne fylle en funksjon. Dette tilsier vel at en må legge forholdene til rette for å kunne møte en gruppe arbeidstakere som vil utgjøre en betydelig del av det totale antall i framtiden.

De det her gjelder er en gruppe mennesker med mer eller mindre teknisk bakgrunn, som også grupperinger utenfor LO er ute etter.

Hvem er vel nærmest til å ta seg av disse enn NFATF?

Det er her vi igjennom LO har et tilbud for å hindre at andre organisasjoner får tak i disse, og enda snakkes det om industriforbundsformen som tilkjennegir en organisasjon på den enkelte arbeidsplass. Med en slik organisasjonsform kan vi i alle fall si takk og farvel til disse for så vel nye som en betydelig del av medlemmene pr. i dag.

I 1951 ble NFATF etablert som et tilbud til arbeidsledere og tekniske funksjonærer i det private næringsliv, og ikke minst som en konkurrent til forbund utenfor LO.

I løpet av 26 år har dette forbundet bygd opp og forsterket et avtaleverk, som når det blir utnyttet må sies å være et godt tilbud til arbeidstakere av den kategori.

Etter hvert har flere og flere fått øynene opp for at de gjennom et særforbund i LO kan få ivaretatt sine spesielle interesser, og samtidig være med i et fellesskap som gir muligheter for nærmere kontakt og et bedre samarbeid alle ansatte imellom på en arbeidsplass.

La ikke nye organisasjonsformer tilintetgjøre et slikt tilbud, som en også må regne med blir ytterligere forbedret i årene som kommer, og vær klar over at andre sitter klar til å overta om så galt skulle skje. Den usikkerhet som har oppstått i forbindelse med debatten om LO's framtidige organisasjonsmønster er allerede brukt som et argument av andre for å tilvende seg nye medlemmer.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1029

Avd. 20 — NFATF — Larvik, foreslår:

«Vedtaket fra 1923 vedrørende industriforbundsformen må omstøtes»

Kommentarer:

Det har ingen hensikt å bygge på et vedtak som ble gjort for 54 år siden med en helt annen struktur i organisasjonsforholdene. Eks.: Funksjonærgrupper var den gang ikke med i bildet.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1030

Avd. 43 — NFATF — Sandefjord, foreslår:

«NFATF avd. 43 samlet til møte 8. oktober 1976 besluttet å henstille til LO-kongressen 1977 at den nåværende organisasjonsform opprettholdes. LO-utvalgene styrkes og gjøres mer effektive.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 1031

Avd. 5, Oslo og Omegn Arbeidsmannsforening, foreslår:

«Der hvor det er opprettet avtale med en arbeidsgiver bør alle som arbeider for en og samme arbeidsgiver komme inn under samme avtale, og ikke som det er i dag — at man må opprette avtale på hver arbeidsplass.»

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

Avd. 7, Agder Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 103f

«Den nåværende organisasjonsform opprettholdes midlertidig. Gjennom utbygging av samorganisasjonene på fylkesplan forberedes en senere overgang til ett forbund for LO-medlemmer inndelt i bransjeseksjoner.»

Motivering:

Organisasjonsformen er behandlet i avdelingen gjennom blant annet utsending av debattopplegget til Representantskapets medlemmer.

Representantskapsmøtet har med stort flertall vedtatt å gå inn for overgang til ett stort forbund for alle LO-medlemmer.

En ser liten hensikt i å lappe på den nåværende organisasjonsform gjennom sammenslutning av nær beslektede forbund til et antall større forbund. I dette ser en også en fare for at store blokker vil velge å «seile sin egen kurs» uavhengig av LO's oppfatning i viktige prinsipielle spørsmål.

Den riktige målsetting må være å desentralisere makt til regionale organisasjoner som fungerer innenfor rammer trukket opp av en stor landsomfattende organisasjon hvor alle interesser er samlet i et besluttende organ.

Etter et prinsippvedtak om overgang til ett stort forbund kan en på basis av et samorganisasjonsapparat på fylkesplan og tilførsel til dette apparat av ressurser i form av et fastlønnnet apparat i tillegg til de nåværende LO-kontorer og besluttende myndighet innenfor opptrukne rammer, bygge opp grunnlag lokalt for en endelig sammenlutning av forbundene.

Avd. 4, Nordland Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 103g

«Kongressen vil ikke gå inn for noen prinsipiell omlegging av LO's organisasjonsmønster, men uttale at arbeidet for en mer effektiv og rasjonell drift av fagorganisasjonen skal fortsette. Dette som en naturlig utvikling hvor en sammenslutning av forbund som naturlig hører sammen skjer etter ønske fra de som blir berørt av omleggingen.»

Motivering:

En radikal omlegging av organisasjonsmønstret som fører til at godt innarbeidede samarbeidsforhold rives opp vil pålegge grunnorganisasjonene nye arbeidsformer som vil virke opprivende og negative.

Det vil igjen føre til pasifisering og svekkelse av fagbevegelsen lang tid framover.

Det er og ganske tydelig at det ikke er flertall blant grunnplanet for en slik omlegging, og medlemmene vil i aller høyeste grad føle et vedtak om en slik radikal omlegging av organisasjonsformen som et vedtak over hodet på grunnplanet.

Nr. 1034

Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsforening, foreslår:
«Nåværende organisasjonsform i fagbevegelsen bibeholdes.»

Nr. 1035

Avd. 22, Sogn og Fjordane Arbeidsmannsforening, foreslår:
«På bakgrunn av de synspunkter som er kommet til uttrykk i organisasjonsdebatten og tidligere utredninger, foreslår avd. 22 at organisasjonsformene ikke realitetsbehandles før saken er avklart i det enkelte fagforbund.»

Motivering:

Avdelingen mener det er fare for at LO-kongressen kan komme til å gjøre prinsippvedtak i denne saken som senere ikke gir det enkelte fagforbund reell mulighet til fritt å kunne behandle dette så viktige spørsmål.

Forbundsstyrets innstilling:

Viser til følgende vedtak på forbundets landsmøte 1975:

«Under hensyn til at LO har satt ned sin egen organisasjonskomité, og at dennes forslag ennå ikke er ferdigbehandlet, finner vårt forbund på det nåværende tidspunkt ikke å kunne ta standpunkt til det foreliggende forslag fra Kartellets organisasjonskomité. Prinsipielt mener forbundet at det må være på LO-plan at hele organisasjonsopplegget blir lagt opp, og at det vil bryte med helhetslinjen at enkelte grupper innen LO opererer for seg selv.»

Forslagene oversendes LO.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1036

Avd. 3, Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening, foreslår:
«Organisasjonsmønsterets oppbygging til LO-kongressen 1977.

På grunnlag av LO-kongressens av 1973 lite overbevisende avklaring av våre organisasjonsproblemer, og ikke minst lite overbevisende plan og skisse for et framtidig organisasjonsmønster, framsetter vi følgende forslag:

LO-kongressen 1977 pålegger forbundene og LO's organisasjonskomité å medvirke til å opprette egnede samarbeidsorganer mellom de forbund som opererer innenfor hverandres organisasjonsområder på ulike måter. Ordningen må være gjennomført innen utgangen av 1977.

I bilag A i organisasjonskomitéens framlagte forslag til organisasjonsmønster er det grafisk framstilt hvilke forbund dette gjelder innenfor de sammensetninger av yrkesgrupperinger vi i dag kjenner.

Det erfaringsmateriale disse samarbeidsorganer erverver seg i neste kongressperiode burde kunne klarere avtegne det organisasjonsmønster som har muligheter for å kunne fungere i vårt organisasjonsapparat og i forhold til samfunnet ellers.»

Motivering:

Organisasjonskomitéens snart 11-årige historie og to LO-kongressers håndtering av organisasjonsmønsteret, med de meget beskjedne resultater dette har gitt, må tilsi en annen arbeidsform for å løse disse problemer.

Det må da være mest nærliggende å bygge på samarbeidsorganer som antas å måtte løse praktiske problemer i sin organisasjonsoppbygging i forhold til andre forbund eller andre yrkesgrupperinger.

De råd og anbefalinger som har vært gitt av organisasjonskomiteen og kongressene om dannelse av slike samarbeidsorganer, har ikke gitt noen positive resultater. Her må det åpenbart et forpliktende vedtak til. Den tidsrammen fram til 1985 som synes akseptert, både av flertallet og mindretallet ved forrige kongress, burde gi rom for disse samarbeidsorganers muligheter til å løse en del praktiske problemstillinger underveis. Det er også betydelige muligheter for at disse organers arbeid klarere avtegner et brukbart organisasjonsmønster.

Vi er midt oppe i store arbeidsoppgaver som eksempelvis den bebudede arbeidsmiljølov, en videre oppfølging av demokrati i arbeidslivet og mange andre ting som krever samarbeid, ikke former for isolasjon.

Dette nå så lenge på stedet marsj, kan ikke lenger tåles.

Avd. 6, Murernes Union, Oslo, foreslår:

Nr. 1037

«Murernes Unions styre har på flere møter behandlet debattopplegget om det framtidige organisasjonsmønster i fagbevegelsen.

Vi har gjennomgått spørsmålene grundig, tatt oss god tid og det har vært en god debatt på alle spørsmål.

Vi legger her fram resultatet av vårt arbeid, et resultat som det er full enighet om på alle punkter.»

«Kongressen og Representantskapet.

Murernes Union mener at alternativ B er den mest demokratiske måte å velge representanter til Kongressen og Representantskapet. Vi mener også at Kongressen og Representantskapet er store nok som de er og at det ikke er nødvendig å utvide disse ytterligere.»

«Øvrige synspunkter og forslag.

Alle saker som behandles må framlegges på en lettfattelig og korrekt måte, slik at det enkelte medlem har helt klart for seg det saken gjelder. Dette at medlemmene får en klar og objektiv innføring i de saker som behandles, gjør at de får en sikkerhet som igjen kan føre til at de deltar aktivt i saksdebatten. Det at medlemmene deltar aktivt i debatten, gjør at den saken som behandles blir bedre belyst. Vi mener også at de som skal representere avdelingen oppover i organisasjonsapparatet, forpliktes til å tale og stemme i overensstemmelse med de beslutninger medlemsmøtet har tatt. Dette vil gi medlemmene sikkerhet for at deres syn blir brakt videre, og at deres mening teller med i be-

slutningsprosessen. Dette mener vi vil bety meget for det enkelte medlems interesse til mer aktivt å delta i fagforeningsarbeidet.

Mureernes Union er av den oppfatning at den dårlige oppslutning nettopp kan skyldes disse forhold. Arbeidet på grunnplanet er det som skal gjøre fagbevegelsen sterk og livskraftig, og det er vår oppfatning at det er på dette plan det nå må satses.»

«En arbeidsplass — ett fagforbund.

Murerne er i prinsippet enige i at alle som er ansatt på samme arbeidsplass bør være organisert i samme forbund. Det vil da være lettere å løse de problemer som berører alle de ansatte, men det kan også gå ut over grupperes særinteresser. Det bør derfor vurderes nøye hvilke grupper som er ansatt på en plass, slik at det ikke blir for stort skille mellom de ansattes særinteresser.»

«7—10 fagforbund.

Det må være så mange forbund som det til enhver tid er behov for, slik at alle særinteresser kan bli best mulig ivaretatt. Store forbund behøver ikke bety det samme som økt effektivitet. Mindre enheter kan i mange tilfeller være bedre egnet til å ivareta det enkelte medlems interesser. Det er vel et spørsmål om ikke det enkelte medlem vil føle seg mer fremmed og usikker i en stor enhet, og derved bli mindre motivert til å delta aktivt i fagforeningsarbeid.»

«1, 2 eller 3 forbund for industrien.

Vi mener at spørsmål 2 og 3 berører samme sak og at svaret på spørsmål 2 også blir svar på spørsmål 3.»

«Samorganisasjonens rolle.

Samorganisasjonen bør beholdes slik den er i dag da vi mener at Samorg. er et viktig ledd i grunnorganisasjonenes samarbeid. Vi mener at Samorg. bør styrkes og utbygges i den form den har i dag.»

Nr. 1038

Avd. 111, Brumunddal Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:

«LO-kongressen fatter vedtak om at det i kongressperioden blir gjennomført følgende endring i den nåværende organisasjonsform:

Opphevelse av forbundene og organisering av hvert medlem direkte i LO som administrativt deles i fagseksjoner.»

Motivering:

Det er vår oppfatning at vår nåværende organisasjonsform er avlegs og isolasjonistisk. Den arbeidskraft som er gått tapt på grunn av tvister om de enkelte forbunds organisasjonsområder og kompetanse til å opptre på vegne av ulike yrkesgrupperinger må kunne nyttes på en mer konstruktiv og givende måte.

Næringslivets struktur endres raskt og dette krever et mer samordnet og fleksibelt apparat for å møte denne utfordring.

Avd. 187, Ringerike Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1039

«Landsorganisasjonen må aktivt arbeide for sammenslutninger mellom arbeidsmessig beslektede forbund.»

Motivering:

Forbundene har en vanskelig arbeidsoppgave i områder med spredt og liten aktivitet mellom avdelingene. På slike områder ville det være tjenlig med sammenslutninger av forbund og kanskje også avdelinger.

Vårt eget forbund, NBIAF, Arbeidsmandsforbundet og Norsk Skog- og Landarbeiderforbund har til eksempel store felles interesser. Medlemmer av disse forbund arbeider ofte innenfor samme arbeidsplasser og sammen med hverandre.

Negativt innstilte arbeidstakere benytter seg av overgang av grenselinjene mellom forbundene til å unngå å betale kontingent. Likeså merkes det tendenser til indre konflikter mellom disse forbunds medlemmer. Dette mener vi ville bli borte og bidra til å styrke organisasjonsforholdene.

Det utadventde arbeid og den service enhver organisert arbeider har krav på ville også kunne styrkes ved et bedre samarbeid mellom avdelinger av disse forbund som i utgangspunktet har så mange sammenfattede interesser.

Avd. 219, Larvik og Omland Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1040

«LO-kongressen vedtar prinsippet om industriforbundsformen.

Vi finner det riktig at alle arbeidstakere på den samme arbeidsplass og ansatt hos samme arbeidsgiver tilhører den samme organisasjon. Vi mener at dette vil styrke vår organisasjon innad og utad.

Ved en reduksjon av fagforbundene som en følge av dette må en innen de enkelte forbund bli pålagt en desentralisering av organisasjonsstrukturen, slik at større myndigheter og flere økonomiske midler føres ut til grunnorganisasjonene.

Det må søkes å trekke klare retningslinjer mellom de enkelte fagforbunds organisasjonsområder. Retningslinjene må ordnes slik at det er arbeidets eller virksomhetens karakter som er bestemmende for hvilke overenskomster som skal være gjeldende for arbeidets utførelse.»

Avd. 242, Grenland Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1041

«LO-kongressen vedtar prinsippet om industriforbundsformen. Vi finner det riktig at alle arbeidstakere på den samme arbeidsplass og ansatt hos samme arbeidsgiver tilhører den samme organisasjon. Vi mener at dette vil styrke vår organisasjon innad og utad.

Ved en reduksjon av fagforbundene som en følge av dette, må en innen de enkelte forbund bli pålagt en desentralisering av organisasjonsstrukturen, slik at større myndigheter og flere økonomiske midler føres ut til grunnorganisasjonene.

Det må søkes å trekke klarere retningslinjer mellom de enkelte fagforbunds

organisasjonsområder. Retningslinjene må ordnes slik at det er arbeidets eller virksomhetens karakter som er bestemmende for hvilke overenskomster som skal være gjeldende for arbeidets utførelse.»

Nr. 1042 *Avd. 288, Tømmer- og Bygningssekkernes Fagforening, Stavanger, foreslår:*

«LO-kongressen stadfester nåværende desentraliserte organisasjonsstruktur, og ber Sekretariatet i LO ta initiativ overfor de forbund hvor aktiviteten i små fagforeninger er svak for å styrke denne.»

Nr. 1043 *Avd. 423, Hammerfest Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Hammerfest Bygningsarbeiderforening foreslår for LO og anser det som en fordel at beslektede forbund går sammen i større enheter. Dette for å kunne gi de enkelte bransjer og yrkesgrupper en mer tilfredsstillende service. Der vi mener at det enkelte forbund etablerer seksjoner eller andre landsomfattende fagsammenslutninger på en lettere måte, spesielt i Nord-Norge.

Vi tror at den motstand som i dag er til stede mot slik sammenslutning binder seg vesentlig i frykten for å miste sin identitet som gruppe.

Solidaritetstanken må her som ellers stå sentralt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Avd. 3, 6, 111, 187, 219, 242, 288 og 423:

Vedrørende forslagene om organisasjonsformene:

Forbundet vil arbeide for at fagbevegelsens organisasjonsform endres.

Forbundet mener at organisasjonsformen må bygges på sterke lokale organisasjonsledd som er knyttet til en felles Landsorganisasjon. Utviklingen av fellesoppgaver for de forskjellige fag og yrker innen LO vil bli sterkere i tiden som kommer. LO's handlingsprogram og endringer i lovene er eksempler på dette. Dette knytter fag- og yrkesgrupper nærmere sammen. En viser også til desentraliseringen i samfunnet for øvrig.

Sekundært støtter forbundet forslaget om færre LO-forbund. Med dette mener vi en samling forbund til ett nytt forbund for treindustri, bygg, anlegg, skog- og jordbruk.

Forslaget fra avd. 6 vedr. Samorganisasjonens rolle tiltres.

Nr. 1044 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Glåmdal foreslår:*

«Etter at Fylkestinget er tillagt større betydning og avgjørelsesmyndighet enn før, ser vi det riktig at fagbevegelsen får et felles organ på fylkesplanet. Det foreslås derfor en fylkessamorganisasjon med styre og representantskap. For fagbevegelsen er det en nødvendighet at den kan følge den politiske utvikling og arbeide for å ivareta de fagorganisertes interesser.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget må ses i sammenheng med det framtidige organisasjonsmønster og oversendes LO's sekretariat.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 8, Rogaland, foreslår:

«LO's organisasjonsform må opprettholdes og utbygges med en mer desentralisert organisasjonsstruktur for å ivareta fagbevegelsens demokratiske oppbygging.»

Nr. 1045

Avd. 94, Halden, foreslår:

«LOs organisasjonsmønster må til enhver tid være slik at ulike fagforbund kan bestå. Man må bidra til at arbeidstakere kan stå organisert i det forbund de faglig hører hjemme i.»

Nr. 1046

Motivering:

Med den rivende tekniske utvikling som finner sted i dag, er det av aller største viktighet at vi har et fagforbund som kan ivareta våre faglige og økonomiske interesser.

NEKFs landsmøte i 1974 understreket betydningen av dette meget sterkt. Kongressen må ikke fatte vedtak som vil måtte bety at ett eller flere forbund blir støtt ut av LO.

En splittelse av norsk fagbevegelse på denne bakgrunn kan få store og uanede konsekvenser.

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«Vi viser til foreningens svar på LO's debattopplegg „Organisasjonsmønsteret i fagbevegelsen” med svarfrist 29. februar 1976. Foreningens svar ga klart tilkjenne at nåværende organisasjonsform skal opprettholdes.

Videre viser vi til forbundets samordnede svar til LO fra avdelingene som også var et klart krav til LO om at vårt forbund skal bestå.»

Nr. 1047

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundets landsmøte 1974 behandlet organisasjonssaker som også innbefattet LO's kongress 1973's vedtak. Forbundets landsmøte vedtok følgende:

«Under henvisning til LO-kongressens vedtak i 1973 er man kommet til at NEKF fortsatt bør opprettholdes som eget forbund tilsluttet LO. En er av den oppfatning at vi som eget forbund best kan ivareta de yrkesmessige og organisasjonsmessige krav for våre yrkesgrupper.»

Landsmøtets vedtak går som forbundsstyrets forslag til Kongressen 1977.

Forbundets landsstyre har i møte den 14. desember 1976 understreket vedtak fra forbundets landsmøte 1974 og forbundsstyrets forslag.

NORSK GRAFISK FORBUND

Nr. 1048

Trykkeriklubben hos Aas & Wahl, Oslo, foreslår:

«Vi anbefaler at LO-kongressen ikke gjør endringer i den nåværende organisasjonsform.»

Motivering:

Vi har kommet fram til dette ut fra at ingen av de andre alternativene som er foreslått og begrunnet i mindretalls- og flertallsinnstillingen til Kongressen i 1973, ut fra vårt synspunkt og vår situasjon, er bedre organisasjonsformer enn den nåværende. Vi finner særlig alt. IV helt uakseptabelt. Vi kan heller ikke godta alt. II og III da disse etter vår oppfatning åpner for at alt. IV blir innført på lengre sikt.

På grunnlag av dette kunne vi heller ikke diskutere LO's organisasjonsform ut fra spørsmålene i debatteftet da disse forutsetter at en godtar en forandring av organisasjonsformen i de foreslåtte retninger.

Ett av argumentene som går igjen i Kongressens vedtak er behovet for service, samordning av service-tiltak for LO-medlemmene osv. Det finnes sikkert slike behov. Men vi tviler på at dette er hva medlemmene savner mest. Vi finner det også uforståelig at utbygging av dette må medføre at hele organisasjonsstrukturen i LO brytes ned og en ny blir lagd, at forbund sluttes sammen, at forbund nedlegges osv.

Videre hevdes det at industriforbundsformen eller direkte medlemskap i LO vil lette rekrutteringen til LO, blant annet fra funksjonærgruppene. Vi tviler på dette. Vi mener dette er en oppgave i første rekke for LO's funksjonærforbund. I forbindelse med tariffoppgjørene har NGF gått inn for forbundsvisse oppgjør. Ved en organisasjonsmåte som skissert i Kongressens vedtak finner vi at dette vil bortfalle og vi kan heller ikke finne noe svar på hvordan dette skal løses i de oppsatte forandringene i organisasjonsmønsteret.

På side 7 i heftet, pkt. 4, står det at årsmøtet skal ta standpunkt til om administrasjonen skal ledes av *ansatt* forretningsfører eller valgt lønnet formann. Så vidt vi skjønner åpner dette for at hvem som helst, bl.a. folk uten tilknytning til faget eller til fagbevegelsen overhodet kan velges. Det åpner adgang til at f.eks. jurister, som er flinke

til å tolke lov- og avtaleverket kan bli valgt — folk som ikke har den minste peiling på hvilke problemer medlemmene i den spesielle avdelingen er opptatt av.

De nevnte seksjonene i forslaget til debatt får så vidt vi kan se mindre innflytelse blant annet i forhandlingssituasjonen enn slik ordningen er i dag. Dette er en svekking av demokratiet og medlemmenes mulighet til å få gjennom saker som angår dem.

Vi går imot representantskap for avdelinger med mer enn 150 medlemmer da dette også vil svekke aktiviteten blant medlemmene.

Mulighetene for lokale aksjoner blir svekket ut fra nye organisasjonsmønstre. Jo færre forbund og større enheter desto vanskeligere blir det å løse lokale saker fordi det i en konfliktsituasjon er vanskeligere å trekke en stor gruppe ut enn en mindre. Alt. IV vil egentlig si at enhver åpen konflikt betyr generalstreik!

Vi mener en organisasjonsstruktur som er i sosialismens interesse må legge forholdene til rette slik at medlemmene har mulighet til å kjempe for sine saker overfor arbeidsgiveren. De alternativene som debattopplegget legger fram tilfredsstillende etter vår mening ikke dette.

Oslo Litograf- og Kjemigrafforenings styre uttaler:

Styret er av den mening at forslaget bør tiltres.

Oslo typografiske forenings styre uttaler:

Vi kan ikke se at det vil gi noen fordeler for medlemmene om LO endrer vår nåværende organisasjonsform.

Den organisasjonsform vi har hatt virket tilfredsstillende for medlemmer av Oslo typografiske forening/Norsk Grafisk Forbund. Vi kan ikke se noen hensikt i å endre dette, når det ikke kan påvises alvorlige feil ved vår nåværende, og heller ikke vises til åpenbare fordeler ved å lage en annen organisasjonsform.

Sarpsborg Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforening foreslår:

Nr. 1049

«Sarpsborg Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforening er kjent med at LO-kongressen 1977 vil behandle sak om «Organisasjonsmønsteret i fagbevegelsen». Dette på bakgrunn av et tidligere vedtak i LO om en nedskjæring av forbundene til 7—10 store fagforbund.

Vår forening har behandlet dette spørsmålet i en nedsatt studiegruppe som har gjennomgått LO's debattopplegg om samme. Likeledes ble dette behandlet på et medlemsmøte den 26. november 1976 hvor følgende konklusjon ble trukket:

Vi er meget betenkt over at det fra LO's side gjøres klart til en slik drastisk nedskjæring av forbundene slik det kommer til uttrykk i LO's vedtak. Foreningen er av den sterke oppfatning at en slik nedskjæring og sammenslåing

er for hard og at dette vil kunne slå negativt ut for fagbevegelsen. Slik vi ser det vil dette kunne føre til store og tungroddede forbund hvor avstanden mellom medlemmer/valgte tillitsmenn og fastlønte tillitsmenn blir for stor. Vi mener også det er fare for at grupper som i dag er organisert innenfor LO vil falle fra og danne sine egne forbund og organisasjoner. Vi ser allerede i dag en begynnende tendens til dette.

En annen ting som en bør være oppmerksom på ved slike store enheter det her er snakk om er den passivitet blant medlemmene dette vil kunne føre med seg. Det er en kjensgjerning at det i store organisasjoner er gjennomsnittlig dårligere engasjement fra medlemmene enn i de mindre, da medlemmene her stort sett har felles interesser og samhörighet.

Men vi erkjenner også at det innom LO er for mange og små forbund som med fordel kan slås sammen. Derfor foreslår vi at selve spørsmålet om nedskjæring til 7—10 forbund avstår og at det arbeides for en sammenslåing av flere forbund slik at en kommer fram til et færre antall forbund enn i dag. Men dette må gjøres i samarbeid med forbundene og på sikt slik at det foregår en utvikling som resulterer i et antall forbund tilpasset etter dagens krav og forhold.

Forbundsstyrets innstilling:

Av behandlingen i grunnorganisasjonene trekker forbundsstyret den konklusjon at medlemmene ikke er motivert for en radikal endring i den nåværende organisasjonsform.

**NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS
FORBUND**

Nr. 1050 *Halden Handel og Kontor* foreslår:

«Den nåværende praktisering av LO's organisasjonsform skal opprettholdes med anledning for beslektede forbund til å oppta forhandlinger om sammenslåing.»

Nr. 1051 *Luftfartens Funksjonærforening* foreslår:

«LO's kongress vedtar at den nåværende organisasjonsstrukturen i LO blir opprettholdt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret peker på at den foreliggende innstilling fra organisasjonskomiteen i LO tar sikte på at den nåværende organisasjonsstruktur skal opprettholdes, og at eventuelle sammenslutninger av forbund skal skje på et frivillig grunnlag.

Forslagene anses etter dette som imøtekommet.

Nr. 1052 *Tromsø Handel og Kontor* foreslår:

«Målsettingen for fagbevegelsen er bl.a. å organisere i samme forbund alle medlemmer som har en felles faglig interesse. Ordningen med overføring av

medlemmer til et annet forbund ved avansement innen bedriften virker uheldig, og det må her tas hensyn til lokale forhold og til det enkelte medlems ønske.»

Motivering:

«Oppsamlingsforbund» (les: NFATF) for arbeidsledere som ikke har noen faglig samhörighet på lokalplanet blir ofte ineffektive, og medlemmer velger heller å stå uorganiserte. Dette er en meget uheldig utvikling, og man må her komme fram til en «seksjonsinndeling» i det enkelte forbund hvor medlemmet har sin faglige tilhörighet som gjør det mulig fortsatt å være LO-medlem.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til at organisasjonskomiteen i LO har foreslått at det skal innledes et mer forpliktende samarbeid mellom LO-gruppene på den enkelte bedrift og mellom LO-forbundene samlet. Dette skulle kunne bidra til å avdempe de vanskeligheter som det pekes på i forslaget.

Forslaget kan derfor ikke anbefales.

Tromsø Handel og Kontor foreslår:

Nr. 1053

«Under forutsetning av at industriforbundsformen ikke blir vedtatt gjenomført, fremmes følgende forslag:

Fagbevegelsen må arbeide for at det kommer inn i Landsorganisasjonens vedtekter bestemmelser om at alle organiserte innad i bedriften har plikt til å arbeide for at ansatte som sokner til et annet LO-forbund blir motivert til å organisere seg.

Forslaget bes reist under behandlingen av LO's vedtekter § 1.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det burde være en plikt for alle LO-organiserte å bidra til størst mulig oppslutning om fagbevegelsen.

Forbundsstyret er imidlertid i tvil om dette bør vedtektsfestes eller ses i sammenheng med innstillingen fra organisasjonskomiteen og foreslår derfor at forslaget sendes Sekretariatet for nærmere vurdering.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 12, Trondheim, foreslår:

Nr. 1054

«LO må sørge for å få gjennomført industriforbundsformen som første gang ble reist i midten av tyveårene, hvor man til nå ikke er kommet et skritt videre, snarere tvert om. Videre må det arbeides alvorlig med sammenføring av nær beslektede forbund.»

Nr. 1055 *Avd. 25, Stavanger, foreslår:*

«For at fagbevegelsen skal fungere på en mest mulig demokratisk måte er det viktig at den har en desentralisert organisasjonsstruktur. LO-kongressen mener derfor at vi bør opprettholde vår nåværende organisasjonsform.»

Nr. 1056 *Avd. 39, Porsgrunn, foreslår:*

«Porsgrunn avd. av Jern og Metall foreslår for Kongressen at en omorganisering av LO fra fagforbund til industriforbund, avvises. Om en større del av kongressrepresentantene er uenige i dette, foreslår vi at spørsmålet går ut til grundig diskusjon og avstemning i grunnorganisasjonene.

Vi ser dette som nødvendig, fordi det dreier seg om en grunnleggende endring i fagbevegelsens oppbygging og virke.

Om omorganiseringen av LO fra fagforbund til industriforbund ikke blir avvist av kongressdeltakerne, men går ut til diskusjon, foreslår vi at ingen skritt i retning av å innføre industriforbundsformen blir tatt før diskusjon og avstemning i de enkelte klubber og avdelinger.»

Motivering:

Uten å ha vedtak på fagbevegelsens grunnplan å støtte seg til, er de fleste høytstående tillitsmenn i LO begynt å forberede innføring av industriforbund i norsk fagbevegelse. Dette innebærer økt sentralisering, flere heltidsansatte tillitsmenn og høyere medlemskontingent. Etter denne planen vil det bare finnes igjen 8—10 forbund i LO, altså skal man slå sammen flere eksisterende forbund.

I praksis vil altså mange forskjellige yrkesgrupper havne sammen, noe som vil gjøre det verre for de enkelte grupper å fremme krav som gjelder problemer bare de føler. I tillegg vil funksjonærer på de enkelte bedrifter bli organisert sammen med arbeiderne, likeså arbeidsformenn. På statlige bedrifter kan man til og med risikere at direktøren blir organisert sammen med de andre og deltar på klubbmøter med like rettigheter. Det sier seg selv at det blir vanskelig å føre fram krav overfor bedriften i en slik situasjon.

Tillitsmenn fra LO-sekretariatet har allerede begynt på denne organisasjonsformen, uten å spørre grunnplanet. (Petrokjemisk forening på Rafsnes). En forening som har tale- og forslagsrett på LO-kongressen, men mangler stemmerett. Slik blir all makt samlet i toppen. Vi kan ikke tillate dette udemokratiske spillet å fortsette, men må gjøre vårt for å bevare og utvide medlemsdemokratiet i LO.

Nr. 1057 *Avd. 44, Sandnes, foreslår:*

«For at fagbevegelsen skal fungere på en mest mulig demokratisk måte er det viktig at den har en desentralisert organisasjonsform.

Vi foreslår derfor at vi må opprettholde vår nåværende organisasjonsstruktur.»

Avd. 68, Larvik, foreslår:

Nr. 1058

«Avdeling 68 Larvik av N.J. & M.F. vil i spørsmålet om LO's organisasjonsform foreslå at Kongressen vedtar å beholde den struktur vi har i dag, men at en intensiverer arbeidet med å gjennomføre industriforbundsformen på de enkelte bedrifter. Vi tror dette vil være en styrke for fagbevegelsen.»

Avd. 78, Bryne, foreslår:

Nr. 1059

«Den fremtidige organisasjonsformen i LO skal være industriforbundsformen, og at denne blir innført innen 1981.»

Avd. 91, Kvernaland, foreslår:

Nr. 1060

«For at fagbevegelsen skal fungere på en mest mulig demokratisk måte er det viktig at den har en desentralisert organisasjonsstruktur.

LO-kongressen mener derfor at vi bør opprettholde vår nåværende organisasjonsform.»

Avd. 118, Stord, foreslår:

Nr. 1061

«Er prinsipielt enig i kongressvedtaket fra 1973, men er imot en altfor sterk sammenslutning av fagforbund.»

Motivering:

Det er meget urasjonelt å ha flere fagforbund innen en og samme bedrift. Dette gjør de ansatte mindre slagkraftige, på samme måte som dette i praksis er tungvint.

Det samarbeidsmonster som opp gjennom årene er bygd opp mellom de ansatte er nå så utbygd at en sammenslutning er fullt ut forvarlig.

Norsk næringsstruktur er imidlertid så forskjellig at en altfor omfattende sammenslutning av fagforbund neppe er heldig.

Forbundsstyrets innstilling:

Diskusjonen om fagbevegelsens organisasjonsform har nå pågått over to kongressperioder. Med bakgrunn i det siste diskusjonsopplegg: «Organisasjonsmonsteret i fagbevegelsen» som LO's organisasjonskomité sendte ut, behandlet forbundets landsstyre saken på sitt møte 31. mai—1. juni 1976. I denne forbindelse ble det besluttet å oversende en uttalelse fra forbundet vedrørende LO's framtidige organisasjonsstruktur. Denne uttalelse er tatt inn i Kongressens saksdokumenter. Forbundsstyret viser til dette og de prinsipper som der er omtalt.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 79, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 1062

«Man tillater funksjonærer og laboranter å organisere seg i det forbund som har forhandlingsrett på bedriften.»

Motivering:

Idet denne kongress skal ta for seg vårt organisasjonsmønster, vil vi innledningsvis nevne at vi mener at de alternativer og forslag som foreligger i dag til et bedre organisasjonsmønster i LO, ikke oppfyller det mål å gjøre fagbevegelsens slagkraft større, men tvert imot. Idet vi likevel åpner adgang for funksjonærer og laboranter til å organisere seg i det forbund som har forhandlingsrett, er det bl. a. på grunn av at enkeltindivider/grupper som har sin arbeidsplass på laboratorier, kontorer o. l. skal få bedre anledning til å virke i fagbevegelsen. I dag er en stor del av disse grupper utenfor LO. Vi kjenner i dag til at særlig i mindre bedrifter med lite kontor- og laboratoriepersonale faller disse ofte utenfor vårt organisasjonsmønster. Grunnen er sannsynligvis at man ofte føler seg maktesløs alene og derfor ikke finner plass i et LO-forbund, fordi at nærkontakten med avdeling og forbund blir for dårlig.

Gir vi disse enkeltindivider/grupper anledning til å delta i fagbevegelsen på linje med oss, tror vi at disse også kan bidra til positiv holdning i fagbevegelsen.

Fordelen for disse er at da kan de stå sterkere og er bedre vernet for at de tiltrer de avtaler som LO/N.A.F. har. Vi tror det er viktig også at de får muligheter til å utforme sin egen arbeidssituasjon i likhet med den mulighet som i dag teoretisk alle fagorganiserte har ifølge Hovedavtalen.

Personale som har overordnede stillinger i bedriften må holdes utenfor i denne sammenheng.

Imidlertid er vi klar over hvor viktig det er å ha faglige skillelinjer som man finner i den forbundsform man har i dag for å kunne få være med på å styre en teknologisk utvikling innenfor fagområdene. Vi tror at de forbund som påberoper seg å organisere de grupper som vi her har omtalt må legge prestisjen vekk og gi sitt samtykke. Med dette tror vi at vi oppnår å hjelpe mange i vanskelige lønns- og arbeidsforhold i små bedrifter.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres i prinsippet.

Henviser til forbundsstyrets innstilling til LO's organisasjonskomité.

Nr. 1063

Avd. 31, Sauda, foreslår:

«Sauda Fabrikkarbeiderforening vil foreslå at LO's nåværende organisasjonsform bibeholdes. Forbund som organiserer medlemmer fra bransjer som naturlig hører sammen, og forbund som finner det formålstjenlig må likevel ha mulighet til å slå seg sammen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Henviser til forbundsstyrets innstilling til LO's organisasjonskomité.

Avd. 49, Askim, foreslår:

Ikke aktuelt på nåværende tidspunkt å få alle LO-organiserte i samme forening på hver enkelt arbeidsplass.

Når det gjelder færre forbund, må dette gjøres på frivillig grunnlag.»

Nr. 1064

Motivering:

Fagforeningen er av den oppfatning at alle LO-organiserte på en arbeidsplass bør stå i samme forening. Dette kan la seg gjøre på lengre sikt. Det må diskuteres på hver arbeidsplass, slik at medlemmene er motivert for dette, da det er forskjellige synspunkter innen de LO-organiserte grupper.

Sammenslutning av forbund må foregå på frivillig grunnlag, ikke som vedtak på LO-kongressen.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres. Henviser til forbundsstyrets innstilling til LO's organisasjonskomité.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 99, Kammerfoss, foreslår:

Nr. 1065

«På LO-kongressen 1973 ble det med 143 mot 128 stemmer vedtatt å slutte seg til prinsippene for en organisasjon basert på få forbund og samtlige ansatte på en arbeidsplass i samme avdeling/klubb. Gjennom den diskusjon som har vært holdt i grunnorganisasjonene har det framkommet at en tenker seg rundt 10 storforbund mot nå ca. 40, at en vil plassere arbeidere og funksjonærer i samme foreninger lokalt og at en i tillegg overveier å oppløse mindre lokale fagforeninger til fordel for storavdelinger.

Kammerfoss arbeiderforening henstiller til Kongressen om å avvise et vedtak som innebærer slike eller lignende organisasjonsmessige endringer, eller en målsetning om slike endringer. Vi mener at slike endringer vil gjøre skade: Tvungen sammenslutning av vidt forskjellige yrkesgrupper, sentralisering i storforbund og oppløsning av grunnorganisasjoner til fordel for storavdelinger vil skape sterk misnøye, avmakt på lokalt plan og større slapphet i det faglige arbeidet blant de fagorganiserte.

Kammerfoss arbeiderforening mener at Kongressen bør vedta en målsetting som går ut på å styrke nettopp de eksisterende lokale avdelinger og de faglige samorganisasjoner ved demokratisering av regelverk og beslutningsprosess. Bare slik kan vi sørge for en aktiv deltakelse fra grunnorganisasjonene som er nødvendig for at fagbevegelsen skal være fagorganisertes redskap. En slik målsetting bør sendes til debatt og tas opp til endelig vurdering på Kongressen 1981.»

Nr. 1066

Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:

«Den nåværende praktisering av LO's organisasjonsform skal opprettholdes med anledning for beslektede forbund til å oppta forhandlinger om sammen-
slåing.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget fra Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg tiltredes.

NORSK SKOG- OG LANDARBEIDERFORBUND

Nr. 1067

Avd. 324, Gjerdrum Skog- og Landarbeiderforening, foreslår:

«overfor Kongressen at det opprettes et fagforbund for den hjemneværende yrkesgruppe.»

Motivering:

Arbeiderbevegelsen har fra sin første tid hatt til oppgave å ivareta de respektive yrkesgruppers interesser gjennom opprettelse av fagforeninger.

Det er imidlertid en viktig yrkesgruppe som har falt utenom denne oppgave.

Opprettelse av et Norges Husmor- og Husfarforbund vil kunne virke for at denne gruppe arbeidstakere får sine rettigheter innfridd på linje med andre, bl. a. fordi hjemmeyrket da ville bli et yrkesvalg.

Det er selvfølgelig en del praktiske problemer forbundet med å få gjennomført dette. Det foreslås derfor overfor Kongressen at det nedsettes et utvalg for å få realisert målsettingen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

NORSK SOSIONOMFORBUND

Nr. 1068

Avd. Rogaland foreslår:

«Organisasjonsformen i LO.

Planene som foreligger om omorganisering innebærer bl.a. at de nåværende forbund skal saneres, og i stedet erstattes av noen få storforbund. Videre vil valg av tillitsmenn i fagbevegelsen i mye større grad enn i dag foregå indirekte.

Vi ser begge disse forslagene som en klar svekkelse av demokratiet i LO. Yrkesgrupper som i dag er organisert i mindre forbund, vil stå i fare for å drukne i gigantforbund hvor helt andre yrkesgrupper vil være dominerende. En slik organisering vil svekke muligheter til å ivareta særegne interesser som yrkesgruppe. Ved indirekte valg av tillitsmenn vil medlemmenes kontroll med hva tillitsmennene foretar seg og står for bli svekket.

Svekket demokrati i fagbevegelsen vil bety svekket aktivitet fra medlemmene, og en passiv fagbevegelse kan aldri bli en sterk fagbevegelse.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret støtter dette forslaget og viser for øvrig til vedtak på NOSO's landsmøte i januar 1976.

«Landsmøtet i Norsk Sosionomforbund har drøftet spørsmålet om LO's framtidige organisasjonsform på bakgrunn av LO-kongressens vedtak om å redusere antall forbund, samt at samtlige ansatte på en arbeidsplass tilsluttes ett forbund. Landsmøtet vil i den anledning uttale:

For å kunne ivareta de fagorganisertes interesser, er det viktig med en samlet og sterk fagbevegelse. Det er derfor prinsipielt viktig å fortsatt være tilsluttet LO. Dersom det skisserte organisasjonsmønster blir realisert, vil det ikke lenger være plass i LO for forbund av NOSO's type, mens NOSO's medlemmer vil bli fordelt på flere andre forbund. En slik utvikling vil vi klart gå imot. Vi mener at aktivisering av medlemmer betinger et samspill mellom alle sider i det faglige arbeidet: Både fagpolitisk arbeid (lønns- og arbeidsforhold) og arbeid for særinteresser (f.eks. utdanning og yrkesinnhold). Vi ser derfor ingen grunn til å oppløse NOSO som forbund.

Det foreslåtte organisasjonsmønster vil dessuten uten tvil føre til at det generelt blir større avstand mellom grunnplan og ledelse i forbundene, og flere ledd i avgjørelsesprosessen. I dette ligger en trusel mot demokratiet i fagbevegelsen. Forslaget synes å prioritere en rent administrativ/teknisk omlegging, som vi frykter vil pulverisere medlemmenes innflytelse, og øke maktkonsentrasjonen i LO-ledelsen.

NOSO finner at LO's eksisterende organisasjonsform er bedre enn den skisserte, og at i den eksisterende organisasjonsform finnes muligheter som kan utnyttes bedre, spesielt i samorganisasjonene.

På denne bakgrunn vil NOSO oppfordre LO-kongressen 1977 til å oppheve vedtaket av 1973.»

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 2-10, Regjeringskvartalet, foreslår:

«En ny organisasjonsform av LO vil ha stor betydning for fagbevegelsens framtidige kampkraft, faglige aktivitet og medlemsdemokrati. Disse spørsmål må derfor bli skikkelig diskutert på grunnplanet, noe som ikke har vært tilfellet hittil. De få tegn man har fått, tyder på at fagbevegelsen er svært splittet i spørsmålet om hvordan organisasjonsformen skal være.

Det vil være prinsipielt galt av LO's kongress å ta stilling til framtidig organisasjonsform før diskusjonen er avsluttet på grunnplanet. LO-kongressen 1977 må derfor ikke treffe vedtak i denne saken.»

Nr. 1069

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke se rimelig mening i at saken både skal sendes til uravstemning og avgjøres på forbundenes landsmøter.

Etter forutsetning skal spørsmålet om sammenslåing av statsforbundene behandles på vanlig organisasjonsmessig måte i grunnorganisasjonene, før beslutning treffes på landsmøtene.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 1070

For. 1, Oslo, foreslår:

«Oslo Bryggearbeideres Forening foreslår at Kongressen pålegger Sekretariatet å utarbeide en ordning hvor man delegerer større ansvar og myndighet til de lokale organer i fagbevegelsen (klubber og avdelinger). I den forbindelse er også en revisjon av Hovedavtalen høyst påkrevet.»

Motivering:

I en tid hvor desentralisering og styrking av det lokale demokrati står i fokus, har fagbevegelsen gått den motsatte veg. Særlig har dette gitt utslag ved siste tariffrevisjon 1976. Selv om man trekker opp en ramme sentralt, må ikke denne gjøres så snever at mulighetene til å påvirke sine arbeidsforhold lokalt bortfaller.

Nr. 1071

For. 36, Hammerfest, foreslår:

«Vi går inn for at LO er organisert med de forbund som allerede eksisterer, og at der eventuelt blir opp til hvert enkelt forbund gjennom uravstemning å avgjøre om de vil slutte seg sammen med andre forbund som ligger dem bransjevist nærmest.»

Motivering:

En ytterligere sentralisering vil bare føre til enda større fjernstyring og problemer som oppstår vil ta enda lengre tid å løse.

Ved en eventuell sammenslåing vil de mindre forbund bli dominert av de større.

Nr. 1072

For. 63, Ottadalen, foreslår:

«Organisasjonsformen i LO og forbundene må forandres. Arbeidstakere i små bedrifter, særlig ute på landet, må få lettere adgang til å stå tilsluttet en legal forening/klubb, selv om deres arbeide er noe avvikende. Ved en slik liten bedrift, med under 10—15 ansatte er det umulig å danne en aktiv egen klubb/forening med alle de verv som man i dag må ha, og alle de oppgaver som man blir stilt overfor, som ofte også er tidkrevende.

Likeledes må arbeidere med likt arbeide i et naturlig distrikt kunne være samlet i samme forening/klubb, f.eks. alle sjåførere, alt kontorpersonale sykepleiere m.v. Dette vil særlig i grissgrendte strøk føre til en høyere

organisasjonsprosent, de kommer mere med i organisasjonsarbeidet, herved også politisk virksomhet. De blir tatt bedre vare på av sin organisasjon, med lønns- og arbeidsvilkår, verne-, helse- og miljøforhold m.v. Dette må være en nødvendighet både for LO og Arbeiderpartiet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret viser til forbundets innstilling i forbindelse med oversendelsen av svarene til debattopplegget om LO's organisasjonsform.

Denne innstilling vil bli fremmet under behandlingen av denne sak på Kongressen.

Innstillingen korresponderer med forslaget fra for. 36, Hammerfest.

SAMORGANISASJONENE

Askim og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1073

«Ikke aktuelt på nåværende tidspunkt å få alle LO-organiserte i samme forening på hver enkelt arbeidsplass.

Når det gjelder færre forbund, må dette gjøres på frivillig grunnlag.»

Motivering:

Samorganisasjonen er av den oppfatning at alle LO-organiserte på en arbeidsplass bør stå i samme forening. Dette kan la seg gjøre på lengre sikt.

Det må diskuteres på hver arbeidsplass slik at medlemmene er motivert for dette da det er forskjellige synspunkter innen de LO-organiserte grupper.

Sammenslutning av forbund må foregå på frivillig grunnlag, ikke som vedtak på LO-kongressen.

Halden faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1074

«Den nåværende praktisering av LOs organisasjonsform skal opprettholdes med anledning for beslektede forbund til å oppta forhandlinger om sammen-
slåing.»

Stranda faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1075

«Kongressen oppfordres til å vedta et prinsippstandpunkt på at LO skal arbeide for å gjennomføre direkte medlemskap i LO, med seksjoner.»

Motivering:

Større likhet mellom de organiserte vedrørende ytelser og forpliktelser.

Desentralisering av fastlønte tillitsmenn.

Styrke av det lokale tillitsmannsapparat.

Nr. 1076 **Fra Sekretariatet:**

1. Organisasjonskomitéens innstilling foreligger i særtrykk.
2. Innstillingen godkjennes.

b) Organisasjonsmønsteret i statssektoren.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1077 *For. 29, Lånekassens Tjenestemannslag, foreslår:*

«Statstjenestemannskartellets organisasjonsform.

I 1970 ble det nedsatt et Kartellets organisasjonsutvalg som fikk i oppdrag å vurdere den framtidige organisasjonsstruktur i Kartellet. I dag består Kartellet som kjent av ca. 20 forbund, hvorav NTL er det største.

Utvalgets innstilling, som ble lagt fram våren 1972, gikk inn for en sammenslåing av alle Kartellforbund til ett forbund. Begrunnelsen var at en slik sammenslåing ville gjøre organisasjonsarbeidet innen statssektoren mer rasjonelt. Kartellet og NTL's ledelse har behandlet organisasjonsutvalgets innstilling og ved ulike anledninger uttalt seg positivt til tanken om et storforbund.

Spørsmålet har også vært sendt ut til behandling i grunnorganisasjonene i form av et brevkursopplegg. Såvidt vi kjenner til har det imidlertid vært forholdsvis liten oppslutning om disse brevkursene. Svarene som er innkommet gir derfor ikke noe grunnlag for å treffe en avgjørelse i denne saken.

Lånekassens Tjenestemannslag har — i likhet med flere andre lokalforeninger — ved flere anledninger stilt seg tvilende til om det er i medlemmenes interesse at NTL slås sammen med andre Kartellforbund til et storforbund.

Tvert imot tror vi at et stort forbund vil svekke demokratiet i forbundet, og at avstanden mellom det enkelte medlem og ledelsen vil bli enda større enn i dag.

Vi mener at denne saken ikke må bli endelig behandlet i forbundets organer før disse klart har fått inntrykk av hva medlemmene mener. Hvis brevkursopplegget ikke har gitt noen slik avklaring kan dette bare skje gjennom en uravstemning blant medlemmene i NTL. En slik avstemning må komme før landsmøtet i 1978. Etter NTLs vedtekter kan forbundsstyret vedta gjennomføring av uravstemning i viktige saker, og dette har også vært praktisert.

Forslag til vedtak: LO-kongressen mener at en eventuell endring av organisasjonsformen i Kartellet er av en slik betydning at spørsmålet må forelegges medlemmene til uttalelse før endelig vedtak fattes. Dette kan skje gjennom uravstemning blant medlemmene før forbundenes landsmøter behandler saken.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke se rimelig mening i at saken både skal sendes til uravstemning og avgjøres på forbundenes landsmøter.

Etter forutsetning skal spørsmålet om sammenslåing av stats-

forbundene behandles på vanlig organisasjonsmessig måte i grunnorganisasjonene, før beslutning treffes på landsmøtene.

For. 31, Kringkastingens landsforening, foreslår:

Nr. 1078

«LO-kongressen mener at spørsmålet om sammenslåing av flere forbund til storforbund må avgjøres av forbundenes landsmøter, etter uravstemning blant medlemmene.

Dersom det enkelte forbunds landsmøte ikke vil tilslutte seg et slikt storforbund, vil forbundet opprettholde status som forbund og fortsatt være tilsluttet LO som tidligere.

Hvis dette fører til at forhandlingsretten ikke opprettholdes fordi medlems-tallet er for lite, må lovverket endres slik at forbundene ikke mister forhandlingsrett.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke se rimelig mening i at saken både skal sendes til uravstemning og avgjøres på forbundenes landsmøter.

Etter forutsetning skal spørsmålet om sammenslåing av statsforbundene behandles på vanlig organisasjonsmessig måte i grunnorganisasjonene, før beslutning treffes på landsmøtene.

For. 44, Riksrevisjonens Funksjonærforening, foreslår:

Nr. 1079

«Under henvisning til den begrunnelse som er gitt i vedlagte uttalelse fra foreningens medlemsmøte 29. mai 1975, fremmer Riksrevisjonens Funksjonærforening, forening 44 av NTL, følgende forslag for LO-kongressen, vedtatt på medlemsmøte 29/11 1976:

Kongressen går mot forslaget om sammenslåing av de nåværende forbund til færre storforbund, eksempelvis som foreslått 7—8 forbund for den private sektor, 1 for den kommunale sektor og 1 for statssektoren.

Vedlegg: Medlemsmøtets uttalelse av 29/5 1975.»

Uttalelse fra medlemsmøtet 29. mai 1975.

Riksrevisjonens Funksjonærforening har på medlemsmøte 29. mai 1975 behandlet innstillingen fra Kartellets organisasjonsutvalg.

Utvalgets flertall går inn for å samle alle statsansatte LO-medlemmer i ett storforbund, mens mindretallet vil ha en sammenslåing av beslektede forbund. Flertallet begrunner forslaget med at «man både administrativt, organisasjonsmessig og økonomisk lettere klarer å løse de praktiske problemer som melder seg i en stor organisasjonsenhet enn i mange små».

Medlemsmøtet slår fast at NTL skal være en organisasjon grunnorganisasjonene og medlemmene kan fremme sine krav gjennom. For at dette skal være tilfelle er det av avgjørende viktighet å sikre et skikkelig medlemsdemokrati i organisasjonen.

Medlemsmøtet ser en klar fare i forslaget om oppløsning av NTL og omdanning av Statstjenestemannskartellet til ett forbund, og går mot

dette. All erfaring viser at en stor organisasjonsenhet vil medføre sterkere maktkonsentrasjon og større fare for byråkratisering enn en mindre. Det er mye vanskeligere å opprettholde en skikkelig medlemsinnflytelse i et stort forbund; avstanden mellom ledelsen og medlemmene vil øke. Det vil også bli vanskeligere for medlemmene å beholde oversikten over organisasjonen og det som skjer i den, noe som igjen vil slå tilbake på grunnplansaktiviteten og dermed på rekrutteringen.

Riksrevisjonens Funksjonærforening har merket seg at utvalgets mindretall foreslår en sammenslåing av beslektede forbund, kombinert med en videre utbygging av Kartellets administrasjon for å gjøre den bedre i stand til å ta seg av fellesoppgaver. Det er klart at dette er et bedre forslag enn flertallets. Foreningen vil likevel gå mot også dette, hovedsaklig ut fra to vurderinger. For det første fordi vi anser det for bedre å beholde NTL som et eget forbund, ut fra de samme vurderinger som tidligere nevnt, og for det andre fordi utvalgets flertall uttaler at «en sammenslåing av beslektede forbund bare vil være en torskende etappe på veien mot samling i ett forbund». Dersom vi får en sammenslåing til færre forbund i denne omgang, kan neste skritt være ett storforbund.

Riksrevisjonens Funksjonærforening anser spørsmålet om organisering av NTL og Kartellet for svært viktig. Forbundet må derfor ikke ta endelig standpunkt til dette før saken er blitt forsvarlig behandlet av grunnorganisasjonene. Dersom det skulle oppstå tvil om medlemmenes holdning, vil Riksrevisjonens Funksjonærforening kreve at spørsmålet sendes ut til uravstemning.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke se rimelig mening i at saken både skal sendes til uravstemning og avgjøres på forbundenes landsmøter.

Etter forutsetning skal spørsmålet om sammenslåing av statsforbundene behandles på vanlig organisasjonsmessig måte i grunnorganisasjonene, før beslutning treffes på landsmøtene.

Nr. 1080

Avd. 107-36, Likningssetaten, Telemark, foreslår:

«Avdelingen vil gå inn for at alle LO-forbund i Staten går sammen til ett forbund. Vi går inn for en slik ordning, under følgende forutsetninger:

1. Den nåværende oppdeling i landsforeninger og avdelinger beholdes.
2. En sammenslutning må ikke føre til vesentlig høyere kontingentsatser.
3. Det enkelte forbunds tillitsmenn overføres til det nye forbundet, slik at slagkraften og kontakten med medlemmene kan fortsette som før.
4. En ordning med kun ett forbund må ikke føre til økt sentralstyring, mindre demokrati eller dårligere kontakt med medlemmene. Da må vi gå tilbake til den gamle formen.

Et slikt forbund vil bli sterkt. Vi tror imidlertid at vi kan oppnå en mer rasjonell utnyttning av tillitsmenn og kontingentpenger, en sterkere og mer samlet opptreden ved lønnsoppgjør og at vi kan øke vårt medlemstall, hvis forbundet fungerer skikkelig og at demokratiet hersker på alle plan.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret gir forslaget sin prinsipielle tilslutning.

Avd. 108-4, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Oslo, foreslår: Nr. 1081

«Det er fra Kartell-ledelsens side blitt hevdet at det er de fastlønte tillitsmenn som må bestemme eventuelle nye organisasjonsformer ut fra sitt kjennskap til problemene i fagbevegelsen. Vi tar skarp avstand fra slike udemokratiske tendenser og vil hevde at det er medlemmene på grunnplanet i fagbevegelsen som må bestemme organisasjonsformene.

Det er en forutsetning at alle organisasjonsalternativene blir skikkelig utredet og at forslag om å beholde den nåværende organisasjonsform blir lagt fram.

Se bl.a. vedtak på representantskapsmøte i NTL's landsforening 108 høsten 1976, som gikk imot storforbund.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagets første del vitner om at det gjør seg gjeldende store misforståelser. Saken har vært, og vil bli, behandlet i grunnorganisasjonene, før de endelige beslutninger treffes i forbundenes høyeste organer.

Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet, foreslår: Nr. 1082

Når organisasjonsformer drøftes i LO må demokratisering være hovedsaken og ikke en såkalt effektivisering. Ut fra dette vil vi peke på følgende:

1. Det er reist forslag om å redusere antall forbund ned til noen få storforbund. Dersom et slikt forslag blir vedtatt betyr det at avstanden fra vanlige medlemmer og opp til forbundsledelsen blir enda større enn den er i dag. Forbundsledelsens makt vil øke og medlemmenes innflytelse vil avta ytterligere.
2. Det foreligger også forslag om at funksjonærer og arbeidere på samme arbeidsplass skal gå sammen i felles foreninger og forbund. Vi er absolutt for at det utvikles bedre samarbeid og større enhet mellom ulike grupper av arbeidstakere. En kan imidlertid ikke se bort fra at det vil gjøre seg gjeldende skillelinjer og ulikheter mellom f.eks. arbeidere og arbeidsledere på en bedrift, som kan komme til å skape problemer for enhet og handlekraft i fagbevegelsen, om de samles i samme foreninger. Det er dessuten fare for at mange funksjonærer vil forsvinne over i «gule» fagforeninger, om de mister sine egne LO-tillsluttede organisasjoner. På den bakgrunn går vi mot å samle alle arbeidstakere i samme foreninger og forbund.
3. For å fremme demokratisering i fagbevegelsen trengs betydelige endringer av valgordninger og vedtekter. Alle tillitsmenn og sekretærer må bli gjenstand for valg. Alle representanter til landsmøter, landsstyret, forbunds-

styrer, og alle tillitsmenn og sekretærer må velges mest mulig desentralisert: Distriktssekretærer velges i distrikter, distriktsvise valg av f.eks. forbundsstyre-medlemmer. Landsmøter må minst holdes årlig, og kunne arbeide over et par ukers tidsrom, for virkelig å få skapende politisk betydning.

4. Vi har i de seinere åra vært vitne til at ledelsen i enkelte forbund har tatt harde midler i bruk for å stoppe opposisjon innad i sine forbund. Både suspensjoner og eksklusjoner har vært tatt i bruk på spinkelt grunnlag.

Fagbevegelsen bør være et sted for fri meningsbryting, stridsspørsmål må løses ved diskusjon, ikke ved at den sterkere part utelukker medlemmer som kjemper for andre syn enn det ledelsen står for.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kjenner ikke til at forslaget punkt 1 og 2 knytter seg til faktisk foreslåtte organisasjonsendringer, bortsett fra sammenlåingsplanene i statssektoren. Når det gjelder organisasjons-saken i staten, viser en til foregående innstilling.

Forslagets pkt. 3 og 4 tiltres ikke.

Nr. 1083

Fra Sekretariatet.

1. Forslagene fra forbundsstyret i Norsk Tjenestemannslag tiltres.
2. Forslagene oversendes Statstjenestemannskartellet.

c) Diverse organisasjonsspørsmål.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

1084

For. 102, Skolenes landsforening, foreslår:

«Undervisningspersonalet tilsluttet LO via NTL vil sterkt anbefale at det opprettes et eget LO-forbund for personale som arbeider innen kultur og utdanning.

Det er vår mening at mange kultur- og utdanningsarbeidere går og venter på et initiativ fra LO på denne sektoren. Vi tror tiden nå er inne for et slikt initiativ. Situasjonen innen utdanningssektoren er på mange måter ny og flytende. Vi har fått nytt lovverk for mesteparten av utdanningssektoren. Sentralt i organisasjonssammenheng er det her etter vår mening sin besøkelsestid i denne situasjonen og benytte anledningen til å gjøre et framstøt på utdanningssektoren. Vi tror ellers at LO må ha sterk organisasjonsmessig innflytelse i undervisningssektoren dersom en skal få gjennomført handlingsprogrammets tanker om en utdanning for menneskelig frigjøring og trygghet.

Vi er kjent med at mange utdanningsarbeidere med politisk tilknytning til arbeiderbevegelsen står organisasjonsmessig tilknyttet utenfor LO. Et eget

forbund for kultur og utdanning, vil kunne bringe disse inn som LO-medlemmer.

For utdanningspersonalet som allerede er tilknyttet LO ville opprettelsen av et eget LO-forbund for kultur og utdanning, bety en oppmuntring og inspirasjon, og det vil forenkle arbeidet for fagbevegelsestilknytning av utdanningspersonale.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Fra Sekretariatet.

Nr. 1085

Forslaget oversendes Sekretariatet.

Dagsordenens punkt 8. Internasjonale spørsmål.

NORSK FORBUND FOR ARBEIDSLEDERE OG TEKNISKE FUNKSJONÆRER

Nr. 1086

Avd. 17 — NFATF — Trondheim, foreslår:

«Vi ser med stor uro på hvordan fascistinspirerte regimer fortsetter sin umenneskelige framferd i det sørlige Afrika og Chile. Dette er et hån mot elementære menneskerettigheter og mot FN's resolusjoner. Vi mener at det nå som ofte ellers er nødvendig med en bestemt opptreden av den frie demokratiske fagbevegelse over hele verden.

Vi har med tilfredshet merket oss at vår formann, Tor Aspengren, har appellert til de berørte parter i Afrika. Men vi mener at dette bør utvides til at Kongressen vedtar å sette i gang de tiltak som det er mulig å gjennomføre. Vårt forslag går ut på at LO henvender seg til Regjeringen om å stoppe all handelsforbindelse med Sør-Afrika, Rhodesia og Chile, herunder også eksport fra disse land som går under dekke fra tredje land, inntil normale tilstander er opprettet.

På grunn av de store interesser de multinasjonale selskaper har i disse land, må det være en forutsetning at vi koordinerer vår virksomhet med den demokratiske fagbevegelsen i hele verden.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1087

Avd. 3, Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening, foreslår:

«Kongressen hilser med glede de avspenningsresultater som er oppnådd i de senere år, og som fant sitt foreløpige høydepunkt med Helsinki-konferansen sommeren 1975 for sikkerhet og samarbeid i Europa.

Den fortsatte kapprustningen er en alvorlig hindring mot en videreføring av avspenningen. For kapprustningen fortsette, vil den bety en fare også for det som hittil er oppnådd. Kongressen slutter seg derfor til tanken som er reist bl.a. i FN om en verdenskonferanse for nedrustning. Kongressen oppfordrer Regjeringen til å gå inn for en ekstrasesjon i FN om nedrustnings-spørsmål som et første, umiddelbart skritt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres. Dette må omfatte alle land og folkeraser hvor undertrykkelse finner sted.

Avd. 3, Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening, foreslår: Nr. 1088

«Kongressen uttrykker sin solidaritet med det undertrykte chilenske folk. Den krever at Norge bryter enhver forbindelse med den fascistiske juntaen i Chile.

Kongressen vedtar at LO skal tiltre Chile-aksjonen i Norge som medlem. Den oppfordrer samorganisasjonene til å gå inn for at det dannes brede lokalkomiteer for Chile-aksjonen over hele landet.

I tilknytning til forslaget om Chile reiser foreningen forslag om at Kongressen bevilger 25 000 kroner pr. år til Chile-aksjonen i Norge i kongressperioden.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres. Dette må omfatte alle land og folkeraser hvor undertrykkelse finner sted.

Når det gjelder spørsmål om bevilgning må dette ses i sammenheng med foranstående.

Avd. 11, Blikkenslagerens og Taktekkernes Forening, Oslo, foreslår: Nr. 1089

«Grunnlaget for alt framskritt, økonomisk, sosialt og politisk er at freden kan sikres gjennom:

stans i kapprustinga, fortsatt avspenningspolitikk og avrustning.

Det er i dag nødvendig med et langt sterkere engasjement i dette spørsmålet fra Landsorganisasjonens side. Kampen for å befeste og videreføre de positive endringene vi har vært vitne til i Europa, og som fant sitt foreløpige høydepunkt i Sluttdokumentet fra den europeiske konferanse om sikkerhet og samarbeid i Helsinki sommeren 1975, må føres videre og gjøres til en oppgave for hele fagbevegelsen.

Landsorganisasjonen i Norge har gjort mye for å utvikle det all-europeiske faglige samarbeidet som i seg sjøl er et viktig bidrag til avspenningspolitikken.

Landsorganisasjonens halvoffisielle deltakelse på de årlige arbeiderkonferanser for Østersjølandene, Norge og Island i Rostock er også skritt i riktig retning.

På denne bakgrunn foreslår vår forening at LO-kongressen gjør vedtak om å engasjere hele fagbevegelsen i en kampanje for stans i kapprustinga, forbud mot kjernefysisk og andre masseutryddelsesvåpen, for allmenn og fullstendig nedrustning og snarlig innkalling av en FN-konferanse om nedrustning.

Vi gjør i denne forbindelse oppmerksom på Den finske Landsorganisasjons vedtak fra sin kongress i juni 1976, som ga sin tilslutning til Stockholmsappellen fra Verdensfredsrådet om samme sak.»

Forbundsstyrets innstilling:

Fagbevegelsen må til enhver tid arbeide for nedrustning og fredelig sameksistens.

- Nr. 1090 *Avd. 410, Harstad Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
«LO-kongressen må kreve av den norske regjering at den håndhever norsk suverenitet på en langt mer prinsippfast måte på Svalbard og i Barentshavet enn det som har vært tilfelle hittil.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres. Vi har full tillit til det arbeid Regjeringen gjør i denne viktige saken.

- Nr. 1091 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Hordaland foreslår:*
«LO må fortsatt bygge ut det internasjonale faglige samarbeidet. En internasjonal faglig organisasjon må være siktemålet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 1092 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*
«De tillitsvalgte i multinasjonale selskaper eller selskaper som har bedrifter i flere land skal ha rett til å avholde felles møter hvor de kan drøfte saker av felles interesse.
De skal til disse møter ha rett til å ha med sin egen tolk. Eventuelle reise-utgifter og permisjoner dekkes av bedriftene.»

Motivering:

Det er av vesentlig betydning for arbeiderklassen at de ansatte i disse selskaper får rett til fellesmøter hvor det kan utveksles informasjon og inntas en felles solidarisk holdning overfor selskapets politikk. Dette er avgjørende om man ønsker å sikre en reell medinnflytelse i beslutningsprosessen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK GRAFISK FORBUND

- Nr. 1093 *A/S All-Trykk Grafiske Klubb foreslår:*
«LO må arbeide aktivt for at vedtakene fra Helsinkikonferansen for fred og avspenning i Europa blir satt ut i livet.»

Motivering:

LO må fortsatt arbeide for internasjonalt faglig samarbeid på tvers av alle landegrenser. Et slikt samarbeid er nødvendig for å kunne ta

kampen opp mot de fler-nasjonale selskapene som stadig øker sin innflytelse over den økonomiske politikken i hvert enkelt land.

Å svekke de fler-nasjonale selskaperens innflytelse vil også styrke de krefter som arbeider for fred og avspenning i verden.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Kristiansand Typografiske Forening foreslår:

Nr. 1094

«Vi oppfordrer LO-kongressen til å fatte vedtak om å medvirke til økonomisk isolasjon av juntaen i Chile.

Gi økonomisk, politisk og moralsk støtte til motstandsbevegelsen gjennom Chile-aksjonen i Norge.

Arbeide for frigivelse og adopsjon av politiske fanger i Chile.

Vi vil med dette oppfordre LO-kongressen til å medvirke til at Chile-aksjonen blir styrket i norsk fagbevegelse.»

Motivering:

Vi har med hensikt sløffet forslag om diplomatisk brudd med Chile. Dette av hensyn til det arbeid den norske ambassade utfører i landet. Det vil etter vår mening være vanskelig for Chile-komiteen å arbeide uten den bistand vår ambassade yter.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Bergen Handel og Kontor foreslår:

Nr. 1095

a) LO må fortsette arbeidet for å utvikle det internasjonale og all-europeiske faglige samarbeid.

b) LO må aktivt engasjere seg i arbeid for å fremme avspenning og nedrustning i Europa.»

Motivering:

Vi mener at arbeidet for forståelse mellom land og mennesker og spesielt faglige broder-organisasjoner, må være en alltid stående oppgave for LO.

Videre mener vi at kamp for avspenning og nedrustning er i alle LO-medlemmers interesse og en viktig forutsetning for å forbedre alle menneskers kår.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1096

Avd. 49, Askim, foreslår:

«Økt internasjonalt samarbeid i kampen mot de multinasjonale selskaperes økende makt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Nr. 1097

Avd. 49, Askim, foreslår:

«Helsinkiavtalen er godkjent av den norske regjering, og det må nå være på tide at fagbevegelsens kampkraft settes inn i arbeidet for fred og avspenning.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Nr. 1098

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund foreslår:

«Solidaritet med det Chilenske folk.

LO oppfordrer samorganisasjonene til å være med å danne brede lokale solidaritetskomiteer for Chile-aksjonen.

Kongressen uttrykker sin solidaritet med det undertrykte og forfulgte chilenske folk.

Som bevis på vår solidaritet med Chiles fagbevegelse, bevilger Kongressen kr. 50 000,- gjennom Arbeiderbevegelsens Internasjonale Støttekomité og Frie faglige Internasjonale til CUT's fremgang i sin kamp.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 1099

For. 3, Bergen, foreslår:

«LO må fortsatt bygge ut det internasjonale faglige samarbeid. Siktet målet må være én internasjonal faglig organisasjon.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Askim og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1100

1. Internasjonalt samarbeide i kampen mot de multinasjonale selskaperes økende makt.
2. Helsinkiavtalen er godkjent av den norske regjering, og det må nå være på tide at fagbevegelsens kampkraft settes inn i arbeidet for fred og avspenning.»

Dagsordenens punkt 9.

LOs handlingsprogram.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 1101

Avd. 242, Oslo, foreslår:

«På side 23 under sidene «Sosial trygghet for alle» står følgende i det nåværende Handlingsprogram (spalte 2 første avsnitt):

«Med økonomisk vekst må vi stadig ta stilling til hvordan vi ønsker å ta ut den økte velstanden. Fagbevegelsen mener at økt fritid fortsatt bør utgjøre en viktig del av denne velstandsøkningen.»

Under «Kunst og kultur» side 43 første linje annen spalte står følgende å lese:

«Landsorganisasjonen i Norge vil — støtte mosjons- og bedriftsidretten.»

Videre fortsetter det på side 46 under samme emne — første avsnitt:

«Idretten er en viktig del av vårt kulturelle miljø. Gjennom mosjonsidretten kan det enkelte menneske bygge opp sin fysiske og psykiske sunnhet, og på den måten bli bedre skikket til å motstå det press en utsettes for i det moderne samfunn. Samtidig gir idretten avkobling og opplevelsesmuligheter. Fagbevegelsen vil derfor arbeide for at bedriftsidretten, under betryggende legekontroll, fortsatt får bedre vekstvilkår.»

Vi viser til det ovennevnte og setter fram følgende forslag:

Det innføres en idrettsavgift basert på antall ansatte for fremme av bedriftsidretten som skal betales av arbeidsgiver. Overskuddet av denne ordning overføres til Norges Idrettsforbund etter nærmere fastsatte retningslinjer til idrettsanlegg hvis midlene ikke brukes.»

Motivering:

Enkelte bedrifter som i dag ikke gir noe til bedriftsidrettslaget blir dermed også med i ordningen med støtte til idretten.

Samtidig legges forholdene til rette for en mer aktiv bedriftsidrett med bedre forhold for den enkelte utøver og det skapes en mest mulig likhet for alle, også i distriktene.

Bedriftene har et stort ansvar for å sikre den fysiske fostring, og bør derfor ta på seg sin del av kostnadene for å legge forholdene til rette for reell trivsel og miljø utenfor og innenfor bedriftene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK FENGSELSTJENESTEMANNFORBUND

Norsk Fengselstjenestemannsforbund ved forbundsstyret foreslår: Nr. 1102

«LO nedsetter et kriminalpolitisk utvalg som gis i oppdrag å utarbeide forslag til LOs kriminalpolitiske handlingsprogram. Utvalgets forslag foreligger LOs Representantskap til godkjenning.»

Motivering:

Forbundet viser til LOs Handlingsprogram og alle de saker som der blir berørt, men savner i den forbindelse LOs syn på den alminnelige kriminalpolitiske målsetting og debatt i dette land. Forbundet viser videre til den nåværende regjeringens bebudede melding om kriminalpolitikk og finner det naturlig at denne melding sammen med den alminnelige debatt om saken blir lagt til grunn for det foreslåtte utvalgs arbeid.

Videre vises til vedtak om kriminalpolitikk av LO-kongressen i Sverige 1976 og forbundets egen uttalelse i den kriminalpolitiske debatt som ble vedtatt på landsmøtet i 1975.

Forbundet mener det bør legges avgjørende vekt på å verne enkeltmennesket og samfunnets fellesinteresser, drive forebyggende tiltak mot kriminalitet og arbeide for en samordning av samfunnets samlede innsats på dette viktige område.

Med bakgrunn i ovennevnte og den store betydning det har for samfunnet og for enkeltmennesker som blir berørt av de bestemmelser som gjelder for kriminalitet må LO utvide sitt handlingsprogram til også å omfatte en egen uttalelse om kriminalpolitikk.

Forbundet forutsetter at utvalget gis en bred faglig sammensetning slik at alle synspunkter kan bli belyst.

En slik uttalelse vil ha særlig stor betydning for hvilke standpunkter vi som fagorganiserte gjennom LO skal ta til dette viktige samfunnsproblemet.

Ett eksemplar av Norsk Fengselstjenestemannsforbunds uttalelse i den kriminalpolitiske debatt og ett eksemplar om kriminalpolitikk — rapport til LO-kongressen i Sverige 1976 — vedlegges til orientering.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 180, Florø, foreslår:

Nr. 1103

«I henhold til LOs handlingsprogram «Sosial trygghet for alle» vil vi påpeke de lite tilfredsstillende forhold man kommer opp i når man blir gående sykmeldt i ett år eller mer. Nåværende ordning med attføringspenger er ikke tilfredsstillende, både på grunn av den svært sene behandling slikt tar, og også det faktum at man får en markert dårligere økonomi.

Vi vil be Kongressen gjøre sitt til at dette blir forbedret.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1104 *Avd. 3, Nedre Eiker Fagforening, foreslår:*

«LO må gjennom sine kontakter med myndighetene utvirke at ny arbeidskraft som kommer inn i landet blir tilpasset det faktiske behov.»

Motivering:

Vi har sett at enkelte land og bedrifter har betalt utenlandsk arbeidskraft for å slutte i jobben og reise hjem. Dette mener vi er en uriktig måte å behandle folk på.

Vi er av den mening at ved nøye planlegging, med hensyn tatt til struktur-rasjonaliseringen i vår industri og den arbeidsledighet vi har, må kunne finne fram til en politikk til beste for alle parter.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Nr. 1105 *Avd. 49, Askim, foreslår:*

«Fagforeningen krever at det blir slutt på kvinnediskrimineringen.»

Motivering:

Fagforeningen mener at bl. a. helligdagsgodtgjørelsen må være lik for alle. Slik det er nå er det stor forskjell mellom kvinne og mann.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Nr. 1106 *Avd. 8, Porsgrunn, foreslår:*

«Utvidet demokrati» side 12, avsnittet heter:

«Arbeide for å sikre den enkelte lønnsstakers personlighetsvern i forbindelse med det økende antall databanker.»

Avsnittet endres til:

«Sikre alle LO-organiserte mot alle former for datamisbruk, så vel offentlig som i privat regi.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres i prinsippet. Henvises til forslag fra avd. 48, Herøya.

Nr. 1107 *Avd. 48, Herøya, foreslår:*

«EDB.

Landsorganisasjonen forsterker sitt engasjement i forbindelse med bruken

av persondata i offentlig og privat næring. Videre må også det som skjer når det gjelder datamengder om den enkelte i statsforvaltningen sikres så misbruk unngås.»

Motivering:

Bruk av EDB for innsamling av data om den enkelte, ser ut til å slå om seg i større og større grad. Dette kan forårsake at vi som mennesker føler oss usikre på hvem som sitter inne med og har adgang til slike opplysninger av høyst personlig art. Denne utvikling er meget betenkelig, da vi blir overvåket på en helt annen måte enn tidligere. Dette vil gjelde for de fleste viktige saker i samfunnet.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 48, Herøya, foreslår:

Nr. 1108

«Landsorganisasjonen medvirker til at mange forskjellige ledd innen handelsomsetningen kontrolleres på en mye strengere måte enn tilfellet er i dag.»

Motivering:

I dagens samfunn har man innen handelsnæringen en del fordyrende ledd, som etter vår mening er unødvendig. Tendensen er at flere og flere oppdager at dette er en god levevei og lager nye, kunstige ledd i omsetningskjeden. Hvis man skal gå inn for å føre en forbrukervennlig politikk, må søkelyset settes på disse ledd i første omgang.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 49, Askim, foreslår:

Nr. 1109

«Forslag — forbedring av indre miljø.

LO må medvirke til at det fra myndighetenes side ytes lån til de bedrifter som har økonomiske vansker, og at dette brukes til utbedring av miljøet på arbeidsplassen.»

Motivering:

Fagforeningen er av den oppfatning at det er bedre å gi støtte til miljøet enn til andre formål. Arbeiderne har da en bedre kontroll med hva pengene blir brukt til og samtidig får de et bedre arbeidsmiljø på sine arbeidsplasser.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Nr. 1110 *Avd. 82, Larvik, foreslår:*

•*Forslag til uttalelse fra Kongressen.*

Kongressen må overfor myndighetene kreve lovendringer som setter forbud mot nedleggelse og innskrenkninger uten at de som rammes er skaffet annet tilfredsstillende arbeid nærmest mulig sin tidligere arbeidsplass.

Motivering:

Det å ha et meningsfylt arbeid er en menneskerett som samfunnet nå må ta alvorlig.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres i prinsippet.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1111 *Avd.107-36, Likningssetaten, Telemark, foreslår:*

•*Avsnittet «Et verdifullt medlemskap».*

I dag har de organiserte ingen vesentlige fordeler framfor de uorganiserte. Tariff tillegg utbetales til alle lønnstakere og de uorganiserte nyter godt av de fordeler og det arbeidsforhold organisasjonene har fått til.

Det å ikke være organisert må betraktes som «snylting». De uorganiserte vil ikke være med på å betale for de goder de får. Dette irriterer de organiserte.

Etter Grunnloven er det organisasjonsfrihet i landet. LO kan derfor ikke komme med noe krav om organisasjonsplikt. En må finne andre løsninger og da er en måte å innføre tariffavgift. Om dette strider mot Grunnlovens regler om organisasjonsfrihet, får bli opp til juristene å avgjøre. Hvis det ikke er grunnlovsstridig, få inn i handlingsprogrammet noe slikt:

•*Landsorganisasjonen vil arbeide for at de uorganiserte skal betale en tariffavgift i forbindelse med tariffrevisjonen. Avgiften fastsettes lik den gjennomsnittlige kontingent for LO-forbundene. Avgiften tilfaller Opplysnings- og utviklingsfondet.*

I mange forbund er LOs sterke tilknytning til DNA et problem i medlemsvervingen. Dette benytter «de gule» seg av når de skal verve medlemmer. Særlig i Staten er dette et problem og problemet vil vokse når og hvis det blir dannet et nytt storforbund i Staten ved siden av Statstjenestemannskartellet.

LO bør derfor ikke ha en formulering i handlingsprogrammet som binder forbundene så sterkt til et politisk parti. På annet sted i handlingsprogrammet har en sagt at fagbevegelsen bør være fri og uavhengig. Den sterke politiske tilknytning harmonerer dårlig med det.

Forholdene i dag er annerledes enn for 50 år siden og LO må ta konsekvensen av det og utforme et handlingsprogram som er i pakt med tiden og som kan få støtte av flertallet av medlemmene.

Punktet om faglig/politisk samarbeid bør derfor endres til:
«LO vil ta del i et faglig/politisk samarbeid med det eller de partier som har styrke og politisk makt til å få gjennomført de fagorganisertes saker.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NTLs landsmøte 1974 har gitt sin tilslutning til det faglig/politiske samarbeid mellom Landsorganisasjonen og Arbeiderpartiet.

Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen,
foreslår:

Nr. 1112

«Forskning i lønnstakernes tjeneste.

Her heter det bl a.:

— sikre arbeidstakerne effektiv innflytelse på forskningsprosjekter i de enkelte bedrifter.

Det foreslås tilføyet:

«Bedrifter pålegges plikt til å drøfte nye forskningsprosjekter med representanter for de ansatte, og at søknader om offentlige midler til forskningsprosjektene skal være godkjent av organisasjonene.»

Dessuten foreslås:

«Lokale fagforeninger må få mulighet til å engasjere folk utenfor bedriften for utførelse av forskningsoppdrag som gjelder de ansattes situasjon.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Avd. 108-30, Tjenestemannslaget ved Forskningsinstituttet i Oslo,
foreslår:

Nr. 1113

«Forskningspolitikk.

NTL, som organiserer ansatte i de institusjonene som driver offentlig forskning i Norge, har på landsmøtet i 1974 vedtatt følgende uttalelse om forskningspolitikken:

(Punkt 1 var en tilslutning til LOs handlingsprogram som skal forandres og er derfor ikke tatt med her.)

2. I dag tjener store deler av forskningen ensidig arbeidsgivernes interesser. Forbundet vil styrke forskning som tjener lønnstakernes interesser og dekker de fagorganisertes kunnskapsbehov. Det gis aktiv støtte til medlemmer som gjennom forskning og publisering av resultatet avdekker misforhold i arbeidslivet og samfunnet for øvrig.

Retten og plikten til å drive slik forskning og publisere resultatene må forsvares.

3. Forbundet vil bidra til å styrke kontakten mellom forskningsmiljøer og de fagorganiserte ellers, både på grunnplanet og gjennom sentrale organer.

Dette vil både klarlegge behovet for forskningsoppgaver som en må kreve at universiteter, institutter og distriktshøgskoler tar opp, og bidra til å sikre formidling av kunnskap.

4. Forbundet må forsvare arbeidsforholdene til de ansatte i forskningssektoren.

Dette ut fra det allmenne krav om trygge arbeidsplasser og trygghet overfor vilkårlige endringer i arbeidssituasjonen som er fastslått i Hovedavtalen med Staten. Trygge arbeidsforhold vil dessuten motvirke opportunisme i forskernes valg av arbeidsoppgaver. Aktuelle krav i denne forbindelse er:

- gjennom offentlige bevilgninger må det sikres flest mulig faste stillinger framfor engasjement, åremål og prosjektansettelser,
 - hjelpestillinger må øke i forhold til arbeidsmengden og ikke bli gjenstand for nedskjæringer slik vi har erfart i det siste.
5. Forbundet må kreve større medbestemmelse for de ansatte ved universiteter og forskningsinstitutter. Alle ansatte må sikres reell innflytelse ved at arbeidstiden brukes til møter og skoling om bedriftens virkeområde. I dagens situasjon er større selvstendighet for de enkelte institusjonene en viktig forutsetning for å sikre disse målene.

LO-kongressen 1977 slutter seg til dette vedtaket. Vi beklager at disse hovedlinjene ikke er fulgt av Regjeringen i dens forskningsmelding og forskningspolitikk. Spesielt sterkt beklager vi at meldingen legger opp til fortsatt og økt bruk av prosjektansettelser til fortrensel for faste stillinger og ordnede arbeidsforhold.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Nr. 1114 *Avd. 108-30, Tjenestemannslaget ved Forskningsinstituttet i Oslo, foreslår:*

«I NTLs landsmøtevedtak 1974 heter det bl. a.:

NTLs landsmøte 1974 krever at utbyggingen av daginstitusjoner forseres i bostedsmiljøene og at Staten bygger ut daginstitusjoner ved sine virksomheter som et helt nødvendig supplement til disse.

Spørsmålet om permisjon og rett til redusert arbeidstid for småbarnsforeldre, er en sak som må løses generelt for alle arbeidstakere, både i privat og offentlig tjeneste. Saken må derfor oversendes LO til nærmere utredning i samband med den pågående revisjon av Arbeidervernloven.

NTLs landsmøte 1974 støtter likestillingsrådets krav om at permisjon i forbindelse med fødsel og omsorg for barna må utvides, at fedre gis mulighet til å ta del i omsorgen for barna allerede fra starten, og at småbarnsforeldre får rett til redusert arbeidstid med full kompensasjon.

Videre:

Det har vært, og vil være, et siktemål at sammensetningen av de ansvarlige organer, både lokalt og sentralt, skal gjenspeile sammensetningen av medlemsstokken, også når det gjelder den relative fordeling mellom kvinner og menn. Det har imidlertid vist seg å være store praktiske vansker forbundet med dette. En er derfor enig i forslaget på dette punkt, når det oppfordres til alvorlige drøftelser av hvordan flere kvinner kan trekkes inn i tillitsverv. NTLs landsmøte 1974 vil be alle ledd i organisasjonen, særlig de

sentrale ledd, sørge for en økning av kvinnelig representasjon fra periode til periode ved valg av tillitsverv.

NTLs landsmøte 1974 krever at Hovedavtalen revideres slik at det gis rett til medlemsmøter i arbeidstiden.

Med utgangspunkt i ovennevnte vedtak ber vi om at LOs handlingsprogram konkretiseres med hensyn til likestillingspolitikken.

Barnehageutbygging er en helt nødvendig forutsetning for reell likestilling. Utbyggingstakten må forseres så vel i boligområdene som på arbeidsplassene. LO som organisasjon må bidra til å finne løsninger på dette og øve press på alle plan for å få kravet gjennomført. Det er et hovedpoeng at barnehageplassene på sikt blir gratis for alle og at LO må gå imot enhver prisøkning.

Arbeidet med å gi alle arbeidstakere — kvinner som menn — større mulighet til å ta hånd om sine barn i hjemmesituasjonen er like nødvendig. LO må derfor støtte opp under og medvirke til at krav om permisjoner med lønn i forbindelse med fødsel og omsorg for barn tas inn i tarifforhandlingene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Ringebu og Fron fagl. samorganisasjon foreslår:

Nr. 1115

Fremme en samfunnspolitikk som gir større og rettferdigere fordeling for alle.

Dette mener vi bare kan gjøres på den måte at de dårligst stilte i samfunnet får et større lønnspålegg enn de som tjener mest. Likeså at de med minst inntekt får en betydelig høyere skattelettelse.

Fagforeningskontingenten må kunne utgiftføres.

Sosial trygghet for alle.

Ferien skulle tas i skoleferien for foreldre med skolebarn. Der ikke fellesferie praktiseres skulle det være en bestemmelse om at ferievikarer må benyttes så ferien kan tas fra 15. juni til 15. august.

Velferdspolisjoner under punkt lege og tannlege. Her skulle det gjelde alt legebesøk. Spesialist skulle vært fjernet.

En inntektspolitikk for utjamning.

Vi mener myndighetene må engasjere seg sterkere i lavtlønnsproblemen.

Vi mener de med store inntekter må stå stille til lavtlønnsgruppene kommer etter.

Videre må skyssgodtgjørelsen være lik for statsansatte og andre.

Fradraget for skyssgodtgjørelsen må settes betydelig opp.

Utgiftene ved å bo på to steder må vurderes høyere. Slik at de faktiske utgifter blir dekket.

Fradrag i skyssgodtgjørelse til og fra arbeidsplass må settes betydelig opp.

Et rettferdig og godt lønnsystem.

Vi mener at fastlønn må innføres der arbeiderne ønsker det.

Vekk med alt stressende akkordarbeid.

Pensjonistene må også få sine pensjoner hevet så de kommer opp til en industriarbeiders lønn.

Landsorganisasjonen må engasjere seg sterkere for lønningene til de lavtlønte, pensjonistene og de uføretrygdede.

Overenskomsten må inneholde mer klare punkter. Punkter som ikke kan tolkes på forskjellig måte.

Mer skal og må, ikke kan og bør.

Arbeid og trygghet.

Permitterte arbeidere må få beholde de sosiale rettigheter de har opparbeidet seg før de blir permittert.

F. eks.: Sykelønnsordning, her må de få beholde 90 prosent om de er så uheldige å bli syke i permisjonstiden.

Dette må kunne ordnes gjennom arbeidsformidlingen, så arbeiderne ikke risikerer å få alt for store sosiale problemer.

Likewise feriepenger. Feriefondet må komme inn i bildet så de permitterte får utbetalt sine feriepenger derfra.

Trygdesystemet må utbygges slik at arbeiderne står sterkere både ved sykdom, permittering og bedriftsnedleggelse.

Flere daghjem og barnehager med statstøtte, slik at foreldrene kan ha råd til å ha sine barn der.

Generelt må det arbeides for en fast årslønn for alle arbeidstakere.

Organisasjonsplikt.

Det skulle være en fortrinnsrett å være organisert.

Tariffavgift bør innføres.

Nr. 1116

Buskerud familiepolitiske utvalg foreslår:

Buskerud familiepolitiske utvalg har i møte torsdag 25. november 1976 behandlet familiepolitisk utvalgs arbeid i forhold til LOs handlingsprogram og vil sende inn følgende forslag:

1. En bør ikke ha et eget punkt i LOs handlingsprogram som angår familiepolitisk utvalgs spesielle arbeidsområde.

Motivering:

En ser familiepolitisk utvalgs arbeid på det nåværende tidspunkt så omfattende, at et spesielt punkt lett vil snevre inn arbeidsområdet.

2. En bør på sikt, når familiepolitisk utvalgs arbeid har glidd inn i den normale og daglige virksomhet til de faglige samorganisasjoner oppløses i den nåværende form og heller opprette et utvalg under den enkelte samorganisasjon.

Motivering:

Slik utvalgene nå er sammnesatt er det få samorganisasjoner som har god kontakt med familiepolitisk utvalg. En forutsetter også i denne forbindelse at det blir en fylkesvis overbygning av samorganisasjon (faglig fylkesutvalg) som kan/skal koordinere den virksomhet som det nåværende familiepolitiske utvalg har.

En vil med dette også presisere ansvarsområdet til de enkelte faglige samorganisasjoner på dette viktige arbeidsområdet.

3. I innledningen til LOs handlingsprogram bør det stå noe om familiepolitisk utvalgs mandat, mulige arbeidsområder, i forholdet til klubb, fagforening, samorganisasjon (i det hele tatt den organisasjonsmessige plassering).

Motivering:

En slik presisering vil gi flere/alle en orientering om utvalget, og gi større reell mulighet for at utvalget får arbeidsoppgaver fra andre i tillegg til de som de selv tar opp.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1117

Forslagene under dette punkt på dagsordenen behandles sammen med forslagene til LOs handlingsprogram som foreligger i særtrykk.

Dagsordenens punkt 10.

Diverse forslag.

1. A-pressen.

ARBEIDERPARTIETS PRESSEFORBUND

Nr. 1118

«Landsstyret i Arbeiderpartiets Presseforbund vil overfor Kongressen foreslå følgende:

Det utskrives en årlig ekstrakontingent i 4 år på minimum 5 kroner pr. medlem pr. måned til fordel for et A-pressens sikringsfond.

Fondet stilles til rådighet for Norsk Arbeiderpresse A/S, der Landsorganisasjonen og fagforbundene er hovedaksjonærer.

Inntil 2 års kontingent til fondet brukes til økonomisk reorganisering og refinansiering av underskuddsaviser innenfor A-pressen — eventuelt også til nyetableringer, re-etableringer eller kjøp av aviser/tidsskrifter som kan representere norsk arbeiderbevegelse på en tjenlig måte.

Resten av fondet — dvs. 2 års kontingentinnngang — kapitaliseres og brukes som grunnlag for lånegarantier til investeringer og andre tiltak som kan sikre avisenes konkurransevne og fortsatt drift.

Vedtakter for fondet utarbeides og skal godkjennes av LOs sekretariat.»

Motivering:

Fagbevegelsen har tradisjonelt vært A-pressens sikreste støtte. Lokalt har fagforeningene og de enkelte fagorganiserte år etter år arbeidet for å bygge opp sine aviser og gi dem et sikkert økonomisk fundament. Mange steder har det lyktes, og vi har en rekke avisbedrifter som i dag står sikkert på egne ben.

Andre steder har denne oppgaven vært vanskeligere og resultatene ikke like gode, trass i god vilje og innsats.

I de senere år er konkurransesituasjonen også for pressen blitt sterkt skjerpet. Flere aviser som tidligere klarte seg bra, er kommet i vanskeligheter, og de som hadde det vanskelig fra før har fått det stadig verre.

Lenge maktet fagbevegelsen gjennom pressekontingenten og på annen måte å holde disse problemene i sjakk. Vi kan rose oss av å ha holdt den avisdød som har rammet den frie presse i hele verden på en armlengdes avstand, og selv med de vanskeligheter vi har, er det ingen overdrivelse i påstanden om at vi har verdens sterkeste arbeiderpresse. Som faktiske eiere av denne pressen — et eierforhold som et sikringsfond naturlig bør brukes til å forsterke — har

våre fagforbund og LO således gjort en innsats som det står respekt av og som er all ære verd.

Det er likevel ikke mulig å se bort fra at de senere års statsstøtte har vært av uvurderlig betydning også for A-pressen. Utviklingen har nemlig, særlig i løpet av de aller siste år, medført at våre aviser også i de største byene, Oslo, Trondheim og Bergen, er kommet i til dels store vanskeligheter. Dette har gitt A-pressens problemer helt nye dimensjoner, og det er ikke lenger tenkelig at selv statsstøtten og den ordinære pressekontingenten fra fagbevegelsen i kombinasjon er tilstrekkelig til å løse dem. Det vil i så fall måtte bli snakk om å oppgi flere aviser for å kunne berge andre.

Det er overfor denne mulighet vi ber fagkongressen reagere. Som fagorganiserte eier vi denne pressegruppen praktisk talt hundre prosent. En sak er at vi dermed har ansvar for den, og slikt ansvar har i høy grad vært vist, men vi har behov for at den skal være så sterk som mulig, og stadig bedre kunne ivareta de fagorganisertes interesser.

Om alle fagorganiserte i landet betraktet en av A-pressens aviser som sin primæravis, og abonnerte på den, ville formentlig en rekke av de problemer vi i dag står overfor ikke eksistere. Dette er ingen bebreidelse. Er ikke en avis god nok, må man fritt kunne velge en annen. Men i et storstilt forsøk på å gi disse aviser fundament til å bli gode nok, dvs. konkurransedyktige i den daglige kamp om lesernes gunst også, vil *kr. 5.00 pr. mnd. gjennom fire år* likevel bare representere en brøkdel av hva de fleste fagorganiserte i dag betaler til borgerlige aviser som aldri har støttet norsk fagbevegelse i noen kampsituasjon.

En kan selvfølgelig ikke utelukke at det under alle omstendigheter, og uansett hvilke anstrengelser som gjøres, kan bli nødvendig å legge ned noen av våre aviser, men det må være et mål for norsk arbeiderbevegelse at ingen skanse oppgis som en med noen rimelighet kan berge. Under alle omstendigheter må en unngå å handle i en tvangssituasjon.

Forslaget om et sikringsfond for A-pressen er diktert av disse hensyn. Med slike midler som det her er snakk om å reise, vil det være mulig å foreta en gjennomgripende analyse av problemer og mulige løsninger, slik at en har et så holdbart grunnlag som mulig for en «økonomisk reorganisering og refinansiering» av A-pressens underskuddsaviser, som det heter i forslaget.

Hensikten er ikke å etablere en ny, passiv støtteform, men å gi fagbevegelsen muligheter for aktiv medvirkning til økonomisk styring av A-pressen, med større styrke og slagkraft som mål, ikke bare for denne pressegruppen, men også for fagbevegelsen.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1119

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Glåmdal, foreslår:

«Seksjon Glåmdal foreslår at LO tar et initiativ til at arbeiderbevegelsen igjen kan få et ukeblad som kan være et alternativ til den kulørte ukepresse NA som i dag er enerådende i sitt slag. Det er klart at dette bladet har påvirkningsmuligheter på de unge. Dette må vi forsøke å demme opp mot.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Nr. 1120

Avd. 120, Oslo, foreslår:

Vi beklager nedleggingen av ukebladet *Aktuell* i 1974. Den ukepresse som forfekter reaksjonær ideologi og politikk er gjennomsyret av borgerlige fordommer og diskriminerende holdning. Denne ukepressen rår nå markedet nesten alene.

I lengden har vi ikke råd til å la arbeiderbevegelsens motstandere boltre seg nærmest fritt på et så viktig marked. Landsorganisasjonen må hevde og forsvare sine medlemmers interesser også her. LO må forsterke — ikke avvike — sitt engasjement mot det borgerlige ytringsmonopol. Som en følge av dette synet må LOs ledelse ta kontakt med andre krefter innen arbeiderbevegelsen for å prøve å gjenreise et slagkraftig ukeblad som kan representere den samlede arbeiderbevegelsens interesser. Dette ikke forstått slik at *Aktuell* gjenopprettes i sin gamle form, men at man ut over reportasjebladet søker å utvikle et organ som også kan tilfredsstille behov som de tradisjonelle familieblad på sin måte mener å dekke, samt ikke minst bidra til å styrke arbeiderklassens egen kultur — slik *Arbeidermagasinet* en gang gjorde.»

Forbundsstyrets innstilling:

*Forbundsstyret beklager også sterkt at det av økonomiske grunner var nødvendig å legge ned *Aktuell* slik at arbeiderbevegelsens motstandere nå behersker markedet alene.*

Hvis det skal etableres et nytt organ med så vidt stort opplag at det har gjennomslagskraft overfor andre tilsvarende organer, vil det formodentlig bety så store økonomiske utlegg at fagbevegelsen ikke makter finansieringen. Et slikt tiltak må derfor nøye vurderes, og forslaget foreslås sendt Sekretariatet.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1121

Avd. 100-2, Meteorologisk Etatsforening, Bodø, foreslår:

«Det er en kjent sak, i alle fall innen NTL, at flere fagforeninger sliter

med vanskelig økonomi. Ofte gir dette seg utslag i mindre aktivitet, men den aktiviteten som drives blir ikke gjort godt nok kjent for medlemmene, da foreningene ikke ser seg råd til å annonsere.

Mange steder i landet eksisterer det avtaler mellom A-pressen og fagforeningene om redusert annonsepris, men dessverre ikke alle steder. Også avtaler mellom A-pressen og det lokale A-parti eksisterer. Etter undersøkelser jeg har foretatt, ser det ut til at den rabatt som gis stort sett ligger på 25 prosent.

NTLs stedsstyre i Bodø har gjennom Samorganisasjonen tatt opp saken lokalt for å få i stand en avtale, uten at dette lyktes. Avisens begrunnelse for avslag var dårlig økonomi, og dette mener jeg ikke er holdbart når vi ser på avisenes eierforhold. I Bodø eksisterer en avtale mellom Nordlands Framtid og det lokale A-parti som gir partiet 25 prosent rabatt på annonsene. Stedsstyret sendte saken over til FPU i Nordland i oktober 1975, men det foreligger ennå ikke noe konkret. Jeg tillater meg derfor å foreslå følgende:

Det må arbeides for å få i stand en avtale mellom landets A-presse og Landsorganisasjonen som gir de lokale fagforeningene rabatt (minst 25 prosent) på annonser i A-avisene. Dog må ikke rabatten bli mindre enn den A-partiet oppnår.

Jeg synes dette skulle vært helt naturlig, A-pressens eierforhold tatt i betraktning.

(Forslaget er vedtatt av avd. 100—2.)

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1122

- a) Landsorganisasjonens støtte til A-pressen er til utredning. Innstilling vil bli lagt fram på Kongressen i forbindelse med vedtektsendringer.
- b) Rabatt til A-pressen.

A uttale seg generelt om økonomisk støtte til fagbevegelsen ved annonsering i A-aviser, er ikke mulig. Med de vanskeligheter de aller fleste A-aviser står overfor i dag, vil det i de fleste tilfelle ikke være økonomisk forsvarlig å gi rabatter.

Forbundsstyrets innstilling kan derfor ikke tiltres.

- c) Politisk ukeblad.

Et nytt politisk ukeblad, noe i likhet med Aktuell, er for tiden ingen aktuell sak, da dagspressen er den presse som i øyeblikket må prioriteres og skaffes skikkelig økonomi.

2. Arbeidsmarkedsspørsmål — sysselsetting — innvandringssspørsmål.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:

«Sysselsettingen må i høy grad prioriteres.»

Nr. 1123

Nr. 1124 *Avd. 25, Stavanger, foreslår:*
«LO-kongressen vil be Regjeringen om at den utbygger sine tiltak for å hjelpe arbeidsledig ungdom. Midler til eventuell trygd bør om mulig brukes til bygging av nye arbeidsplasser.»

Nr. 1125 *Avd. 180, Florø, foreslår:*
«På bakgrunn av overproduksjonskrisa må vi kunne gå inn for nedskjæring av arbeidstida, og innstramming av overtidsbestemmelsene. Arbeidstidsinnskrenkningene gjeld her som sysselsettings spørsmål, ikkje som økonomisk ryggpute.»

Nr. 1126 *Avd. 233, Strømmen, foreslår:*
«LO må arbeide for flere arbeidsplasser for ungdom.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at sysselsettingsspørsmålene generelt og ungdomsledigheten spesielt må gis høy prioritet. En viser imidlertid til at Regjeringen i de senere års statsbudsjetter spesielt har tatt hensyn til dette med sikte på å hindre arbeidsledighet, noe forbundsstyret ser som en av myndighetenes aller viktigste oppgaver.

Forbundsstyret ber imidlertid LO vurdere om det er noe fagbevegelsen spesielt kan gjøre for å løse det enorme problem som ligger i arbeidsledighet blant ungdom.

Nr. 1127 *Avd. 165, Førde, foreslår:*
«LO velger et utvalg som skal forhindre bortsetting av arbeid til leiefirma, ved at utvalget utarbeider lover på dette området.»

Nr. 1128 *Avd. 180, Florø, foreslår:*
«Leiefirma (på den måten det er drevet i skipsindustrien) må straks opphøre, til fordel for verftssamarbeid som skissert av Vestlandskonferansen 1976.
Det må bli forbudt for redere å få registrere skip i andre land. Norske redere må pålegges å bygge og reparere skipene ved norske verft.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig med forslagsstillerne i at leiefirmaenes virksomhet må begrenses til et absolutt minimum. Fagbevegelsen må derfor fortsette arbeidet med gjennom så vel lovverk som avtaleverk å begrense bruken av slike firmaer og muligheten for slike firmaer til å operere innenfor norsk næringsliv.

Nr. 1129 *Avd. 180, Florø, foreslår:*
«LO bør kreve at etableringsloven gjelder i alle kommuner i landet og for alle foretak.

På samme tid bør det være investeringsforbud i bedrifter der arbeidstakerne er permittert. Dette med bakgrunn i at en ofte er vitne til at en rasjonaliserer i høygir under permittering med støtte i ei krise, så når bedriften kommer i gang igjen er det plass for, la oss si halvparten av arbeidstakerne.

Det bør også komme en form for rasjonaliseringskonsesjon, gjerne under etableringsloven.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret må konstatere at en her står overfor en ny lov og dermed uten særlig mange erfaringer. Loven tar konkret sikte på å skaffe myndighetene kontroll over etableringer i pressområdene og i hvilken grad loven innfrir denne målsetting er det for tidlig å si noe om.

Forbundsstyret ser derfor ingen grunn til på det nåværende tidspunkt å utvide rammen for loven.

Avd. 143, Mo i Rana, foreslår:

Nr. 1130

«I retningslinjene for attføringsutvalgene i vernede bedrifter, må det tas inn bestemmelser som skal gi de ansatte muligheter for å velge en representant fra sin fagforening i dette utvalget.»

Motivering:

Økt innflytelse og medbestemmelse til ansatte i vernede bedrifter.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er prinsipielt enig med avdelingen og vil gå inn for at det arbeid som er igangsatt som tar sikte på en representasjon fra de ansatte i attføringsutvalgene blir slutført snarest.

Avd. 35, Strømmen, foreslår:

Nr. 1131

«Det må opprettes flere arbeidsplasser for handikappede, slik at de kan integreres innen bedriftene.»

Avd. 67, Tønsberg, foreslår:

Nr. 1132

«Det er ønskelig med en mer aktiv innsats fra LO når det gjelder den vernede sysselsettingen. Det er den videre utbyggingen av vernet industri, valg av arbeidsplasser, arbeidsforhold, lønsspørsmål etc. samt mulighetene til utplassering i vanlig industri det her menes.»

Avd. 108, Levanger-Verdal, foreslår:

Nr. 1133

«Offentlig kartlegging av jobber som egner seg for yrkesvalghemmede.»

Motivering:

I stedet for å opprette egne bedrifter for yrkesvalghemmede, må arbeidstakerorganisasjonene arbeide for å få det overveiende antall yrkesvalghemmede integrert i det normale arbeidsliv. De offentlige

myndigheter må derfor foreta en kartlegging av jobber som kan egne seg for yrkesvalghemmede, samt pålegge bedriftene å ta inn slike der dette er mulig.

Nr. 1134 *Avd. 233, Strømmen, foreslår:*

«LO må satse på flere plasser for de handikappede som må integreres i bedriftenes arbeidsmiljø.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til de ideer som fremkommer gjennom ovennevnte forslag. I den forbindelse må det være riktig at LO i samarbeid med forbundene og myndighetene legger forholdene til rette for i sterkere grad å få integrert de yrkesvalghemmede i det ordinære arbeidsliv.

Forbundsstyret vil imidlertid uttale at det fortsatt vil være et vist behov for nye vernede arbeidsplasser.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1135 *Avd. 49, Askim, foreslår:*

«Arbeidsløshet blant ungdom.

LO må medvirke til at forholdene i samfunnet legges slik opp at ungdomsledighet unngås.»

Motivering:

Fagforeningen mener at et middel er å senke pensjonsalderen for å frigjøre plasser til ungdom, og samtidig må LO medvirke til yrkesutdanning også på bedriften.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1136 *Avd. 2-10, Regjeringskvartalet, foreslår:*

«LO-kongressen vil skarpt kritisere den innvandringspolitikken som Regjeringen og stortingsflertallet har knesatt.

Innvandringsstoppen, og nå i høst, visumtvang for pakistanere, tyrkere m. v., innebærer at Norge i praksis følger en innvandringspolitikk som er rettet mot arbeidere fra den tredje verden og som dermed fungerer rasistisk.

Ordnningen med gruppeimport av fremmedarbeidere innebærer en alvorlig svekkelse av fremmedarbeidernes rettigheter i Norge. Denne formen for slavekontrakter er også en hån mot fagorganisasjonen.

Arbeidere fra andre land som kommer til Norge, må gis aktiv støtte mot rasistisk hets. Forbud mot nazipartiet Norsk Front og effektiv og hard reaksjon fra myndighetenes side mot enhver form for rasediskriminering er krav fagorganisasjonen ikke firer på.

Landsorganisasjonen ser internasjonal solidaritet som uløselig knyttet til kampen for fremmedarbeidernes interesser i Norge. Kongressen vil derfor skarpt kritisere Skog og Lands opptreden i konflikten ved Norsk Champignon. Hvis ikke fagorganisasjonen selv tar fremmedarbeidernes interesser alvorlig og avviser alle tendenser til unnfalighet i egne rekker, er dette i virkeligheten en kapitulasjon for rasistene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

SAMORGANISASJONENE

Askim og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1137

«LO må medvirke til at forholdene i samfunnet legges slik opp at ungdomsledighet unngås.»

Motivering:

Samorganisasjonene mener at et middel er å senke pensjonsalderen for å frigjøre plasser til ungdom, og samtidig må LO medvirke til yrkesutdanning også på bedriftene.

Fredrikstad faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1138

«Arbeidsplassene må bygges ut med sikte på at de kan ta opp handikappede i det vanlige arbeidsliv.»

Motivering:

Av mange grunner har en ønsket å bygge ut spesielt vernede bedrifter for å kunne gi tilbud til mennesker som har falt utenfor yrkestilbudene i samfunnet. Imidlertid har utbyggingen av vernede arbeidsplasser utenfor eksisterende vanlige bedrifter skapt problemer. Arbeidstakerne i vernede bedrifter er stengt ute fra det alminnelige yrkesliv. Av hensyn til den enkelte arbeidstaker bør disse forsøkes tilpasset i det vanlige yrkesliv. En bør finne fram til offentlige støtteordninger for bedrifter som tar inn handikappede.

Drammen faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1139

«LO må kreve full sysselsetting for alle grupper som ønsker arbeid.

LO må kreve større grad av sjølberging på egne ressurser ved at vi nedtrapper vår avhengighet av internasjonal handel og satser på sterkere produksjon for hjemmemarkedet.

LO må kreve at utenlandskeid virksomhet kommer under norsk folkevalgt styring.

LO må kreve en sterk produktkontroll som stopper produksjon og salg av miljøfiendtlige og ressursløsende produkter.

LO må arbeide for å styrke etableringsloven slik at også mindre enheter, f. eks. innen handelsnæringen, kan styres ved etablering.

LO må støtte papirarbeidernes krav om at samfunnet overtar styringen med treforedlingsindustrien.

LO må kreve at det utarbeides en plan for større sjølberging av bekledningsvarer og at samfunnet om nødvendig overtar styringen med bekledningsindustrien.

LO må utarbeide et handlingsprogram for utvikling av vår økonomi og vårt næringsliv til full demokratisering av bank- og kredittvesen og et virkelig bedriftsdemokrati hvor samfunnet og arbeiderne har ansvar og full innflytelse på alle sider av næringslivets drift.

Motivering:

Drammen faglige samorganisasjon går inn for skjerpet kamp mot kapitalkreftene og ønsker at LO skal ta i bruk ovennevnte virkemidler for å nå våre målsettinger om full sysselsetting, sikre at teknologien utnyttes i lønnstakernes interesser og en aktiv næringspolitikk hvor profittinteressene må vike for samfunnets interesser.

I Drammens-området har vi til stadighet opplevd at arbeidsfolk rammes av kapitaleiernes spill om industri og arbeidsplasser. Drammen faglige samorganisasjon er av den oppfatning at disse tilstander må opphøre slik at arbeidsfolk vet at de har trygge arbeidsplasser og ansvar og innflytelse på sin egen situasjon.

Drammen faglige samorganisasjon er ikke fornøyd med den måten Regjeringa og Industridepartementets politiske ledelse har taklet problemene i Drammens-området. Det kan være manglende politisk vilje eller det kan være manglende redskap. Hvis det siste er årsaken, er det viktig at politikerne får det nødvendige redskap.

Nr. 1140 Fra Sekretariatet:

1. De fem forslag fra forbundsstyret i Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund tiltres.
2. Forslaget fra forbundsstyret i Norsk Tjenestemannslag tiltres.
3. Forslagene fra Askim om Omegns faglige samorganisasjon og Fredrikstad faglige samorganisasjon tiltres.
4. Forslaget fra Drammen faglige samorganisasjon oversendes Sekretariatet.

3. Arbeidstap ved kommunale verv.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1141 *Avd. 452, Ulefos Brug Fagforening, foreslår:*

«Arbeidstakere i private bedrifter som må skofte sitt arbeid for å skjøtte offentlige verv, må få full dekning for tapt arbeidsfortjeneste.»

Motivering:

I dag får en bare en tilnærmet dekning av det offentlige, stat eller kommune. Offentlige tjenestemenn så som f. eks. lærere, kommune- og statsansatte, får sin lønn uavkortet ved utførelsen av verv de er pålagt av det offentlige. Slike verv kan bli en økonomisk belastning for arbeidstakere i private bedrifter i de tilfeller disse må utføres i den enkeltes arbeidstid.

De fagorganiserte blir oppfordret til å engasjere seg i politisk arbeid, men verv som blir pålagt den enkelte må ikke bli en økonomisk belastning.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 18, Grimstad, foreslår:

Nr. 1142

«Kommunale ombudsmenn skal ha full dekning i tapt arbeidsfortjeneste når kommunale gjøremål blir forlangt i arbeidstiden.»

Motivering:

De av arbeiderbevegelsens timelønnte arbeidstakere som er med i kommunestyre, råd og utvalg taper i dag penger når de forskjellige gjøremål i kommunen skal utføres i arbeidstiden. I dag er det bestemt fra Kommunaldepartementet at det skal betales kr. 150.00. Og da sier det jo seg selv at en arbeidstaker taper penger. Og dette forhold må LO få rettet opp med Kommunaldepartementet så snart som mulig.

Avd. 35, Strømmen, foreslår:

Nr. 1143

«Landsorganisasjonen må arbeide for at alle skal ha full lønn ved utførelse av offentlige verv.»

Avd. 226, Tønsberg, foreslår:

Nr. 1144

«Grensen på 125 kroner pr. dag for dekning av tapt arbeidsfortjeneste må høynes, slik at legitimert arbeidstap blir dekket.»

Motivering:

Slik ordningen er i dag, betrakter vi det som uthuling av demokratiet, overfor folkevalgte, til å skjytte offentlige verv. Vi vil nevne enkelte verv, som til eks. lagrettemenn — domsmenn — skjønnsmenn — rettsvitner osv.

- Nr. 1145 *Avd. 233, Strømmen, foreslår:*
•Full kompensasjon for alle med offentlige verv.▪

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er helt enig med forslagsstillerne om at arbeidstakere som deltar i offentlige gjøremål i arbeidstiden må ha full dekning for dette.

Forbundsstyret oppfordrer Landsorganisasjonen til så snart som mulig å sørge for at dette forholdet blir brakt i orden.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

- Nr. 1146 *Forening 56, Oslo, foreslår:*
•Det må arbeides for å få inn i lovverket bestemmelser om at de som er valgt inn i offentlige tillitsverv har krav på fri fra sitt arbeid, slik at de får skjøttet sitt verv på en tilfredsstillende måte.▪

Motivering:

Foreningen er gjort kjent med at det finnes ingen bestemmelser som sier at den som er valgt skal ha fri. Derimot er det lovfestet at ingen kan nekte å påta seg slike verv. Dette finner vi urettferdig, da vi også har erfaring for at våre medlemmer har hatt problemer i denne forbindelse.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Nr. 1147 **Fra Sekretariatet:**
Forslagene tiltres.

4. Barnehager — Daginstitusjoner.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 1148 *Avd. 94, Halden, foreslår:*
•LO går inn for at det blir mulig for den vanlige lønnstaker å benytte daghjemsplasser på en økonomisk forsvarlig måte. Utbyggingen må økes slik at behovet blir dekket.▪

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK GRAFISK FORBUND

Uttalelse fra forbundets landsmøte i 1975:

Nr. 1149

•Norsk Grafisk Forbunds landsmøte vil understreke nødvendigheten av økt takt i utbyggingen av daghjem.

Kvinnen må ikke betraktes som arbeidskraftreserve. Hun har krav på å kunne delta i yrkesaktivitet utenfor hjemmet på lik linje med mannen Bl. a. mangelen på daghjem hindrer henne i dette. Derfor må myndighetene øke takten i utbyggingen av daghjems plasser. Foreldre har krav på å føle at barna er i trygghet mens de selv er på arbeid. Barna har krav på et tilbud som gir dem muligheter for stimulerende og utviklende samvær med andre barn, og i et miljø der det skjer en pedagogisk tilrettelegging.

I dag er det et skrikende behov for daghjem.

Norsk Grafisk Forbund krever derfor:

- at myndighetene forserer takten i utbyggingen av daghjem.
- at staten overtar mer av det økonomiske ansvaret for bygging og drift av daghjem.
- at daghjemsatsene ikke økes.
- at friplassgrensene heves.
- at åpningstidene på daghjemmene tilpasses foreldrenes behov mer enn i dag.

Vedtatt mot 5 stemmer.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Halden Handel og Kontor foreslår:

Nr. 1150

•LO går inn for at det blir mulig for den vanlige lønnstaker å benytte daghjems plasser på en økonomisk forsvarlig måte. Utbyggingen av daghjems plasser må økes slik at behovet blir dekket.»

Luftfartens Funksjonærforening foreslår:

Nr. 1151

•LO-kongressen krever at alle barn får et reelt tilbud om gratis daghjems plass.»

Oslo, avdeling 8, foreslår:

Nr. 1152

•LO-kongressen krever at alle barn får et reelt tilbud om gratis daghjems plasser.»

Forbundsstyrets innstilling:

Etter forbundsstyrets oppfatning er det viktig at daginstitusjoner for barn bygges ut i et raskt tempo og at kostnadene ved å ha barn på daghjem ikke er høyere enn at vanlige lønns mottakere har økonomiske muligheter for dette.

Tempoet i utbyggingen og spørsmålet om det skal være gratis å

ha barn i slike institusjoner må imidlertid vurderes mot de sosiale oppgaver man ellers vil prioritere.

Forslagene oversendes Sekretariatet.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1153 *Avd. 58, Mandal, foreslår:*

«Barnehagene må i sine regler bli pålagt å ha plass for barn hvor moren er blitt syk. Dette må det tas hensyn til når barnetallet fastsettes, slik at en har muligheter til å ta inn noen ekstra ved sykdom.»

Motivering:

Når det gjelder barna til disse (hvor hjemmевærende husmor blir syk) er de også oppe i en situasjon som vi ikke kan akseptere.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er ikke overbevist om at dette er en riktig løsning.

Sykdom i slike tilfeller kan være vanskelig nok i seg selv om det ikke skulle føre til at barna på kort varsel må omstilles til en barnehagetilværelse.

Forbundsstyret mener at det må være mer riktig å fortsette utbyggingen av de kommunale husmorvikarordninger slik at den kan overta i slike tilfeller, eventuelt kombinert med mulighetene for at ektefellen i slike tilfeller kan få permisjon med lønn.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1154 *Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:*

«LO går inn for at det blir mulig for den vanlige lønnstaker å benytte daghjems plasser på en økonomisk forsvarlig måte. Utbyggingen må økes slik at behovet blir dekket.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret støtter forslaget om at antallet plasser i daginstitusjoner økes. Innstillingen ble vedtatt med 19 stemmer. 2 stemte for Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalgs forslag.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1155 *Avd. 105-2, Arbeidsformidlingens Etatsforening for Oslo og Omegn, foreslår:*

«For å bedre småbarnforeldres mulighet til å ta arbeid utenfor hjemmet

må antall daghjemsplasser økes, dessuten må husmorvikarordningen utbygges.

For å gi barna et forsvarlig tilbud må bemanningen i daghjemmene økes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det prinsipielle kravet om forsert utbygging av daghjemsplasser tiltres.

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

Nr. 1156

«Husmorvikar- og hjemmehjelpsordninger og daghemstilbud må utbygges. I tillegg til daghjem i lokalmiljøet må det bygges daghjem ved alle bedrifter. Stat, kommune og bedrift skal dele utgiftene.»

Motivering:

Daghjem er en nødvendig forutsetning for en reell likestilling i arbeidslivet. Slike daghjem må finnes både i lokalmiljøet og ved foreldrenes arbeidsplass, slik at den enkelte kan finne den ordning som høver best. Når det gjelder daghjem på arbeidsstedet vil vi peke på at ungene kan oppleve kontakt med foreldrene i spisepauser o. l. Mødre kan få reell mulighet til å amme og stelle barnet. Barna vil kunne oppleve foreldrenes arbeidssituasjon som en virkelighet.

Forbundsstyrets innstilling:

Det prinsipielle kravet om forsert utbygging av daghjemsplasser tiltres.

Avd. 108-4, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Oslo, foreslår:

Nr. 1157

«LO-kongressen krever at utbygging av barnehager forseres i bostedsmiljøene, og at Staten og det private næringsliv bygger barnehager ved sine virksomheter som et supplement til disse (bostedsbarnehager). Det siste er nødvendig hvis retten til ammepauser skal bli en realitet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det prinsipielle kravet om forsert utbygging av daghjemsplasser tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Halden faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1158

«LO går inn for at det blir mulig for den vanlige lønnstaker å benytte daghjemsplasser på en økonomisk forsvarlig måte.

Utbyggingen må økes slik at behovet blir dekket.»

Fra Sekretariatet:

Forslagene om økt takt i utbyggingen av barnehager tiltres. For øvrig vises til LO's Handlingsprogram der det heter:

Fagbevegelsen ønsker økt takt i utbyggingen av daginstitusjoner i nær tilknytning til boområdene.

Videre mener fagbevegelsen at alle barn har krav på de aktivitets-tilbud en daginstitusjon gir.

Man mener også at behovet for eventuell utvidelse av daginstitusjonenes åpningstider må klarlegges.

I det nye Handlingsprogram krever man videre at tilsyn ved barns sykdom må sikres når begge foreldre er yrkesaktive.

Vi henviser også til regler om «Korte velferdsspermisjoner».

Når det gjelder forslaget til avd. 58, Mandal — Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund tiltres forbundsstyrets forslag om at de kommunale husmorvikarordninger må utbygges.

Forslagene om betalingen i barnehager oversendes Sekretariatet.

5. Baser på Svalbard.**NORSK KOMMUNEFORBUND**

Tromsø Sykehus Personalforening, avd. 404, foreslår:

«Svalbard er norsk land. På bakgrunn av dette protesterer man mot at Sovjet oppretter helikopterbasen der.»

Forbundsstyrets innstilling:

Oversendes Sekretariatet i LO.

Fra Sekretariatet:**SVALBARD**

Norsk suverenitet gjelder over Svalbard. Den bygger på en avtale av 1920 som 41 makter inklusiv Norge nå har undertegnet. Samtidig med at avtalen gir Norge suverenitet, gir den alle signatarmakter rett til likebehandling. Bestemte regler gjelder særlig hva angår bergverk (Bergverksordningen). Avtalen fastsetter at Svalbard skal være demilitarisert. Det betyr at tropper og våpen ikke kan holdes på øya.

I prinsippet har Norge administrasjons-, politi- og lovgivningsmyndighet for området, under forutsetning av at Svalbardavtalens bestemmelser overholdes.

For å opprettholde helikopterbasen, må norske myndigheters godkjenning foreligge. Kongressen slutter seg til arbeiderregjeringens og Stortingets understrekning av at norsk administrasjon og norske

regler må gjelde på øygruppa. Svalbardtraktaten har gitt Norge et særskilt ansvar på vegne av det internasjonale samfunn, om å bevare Svalbard, sikre ikke-diskriminering, samt påse at Svalbard ikke forårsaker motsetninger internasjonalt.

Kongressen understreker i denne sammenheng Norges og Sovjetunionens og andre makters ansvar for at det i de strategisk og ressursmessig viktige nordlige hav- og landområder opprettholdes internasjonal stabilitet, avspenning og fred.

6. Bedriftsdemokrati — medbestemmelse.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 18, Rogaland Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1162

«Loven om bedriftsutvalg må utvides til også å omfatte sammensluttede firmaer (I/S I/F). Dette gjelder også loven om styrerepresentasjon.»

Motivering:

Dette er spesielt aktuelt innen anleggssektoren der en i dag finner flere slike sammenslutninger.

Forbundsstyrets innstilling:

En ber om å få utredet spørsmålet om å få sikre arbeidstakerne ansatt i arbeids- og interessefelleskap representasjon i firmaenes styrende organer.

BEKLEDNINGSARBEIDERFORBUNDET

Avd. 44, Bekledningsarbeidernes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 1163

«Når det gjelder bedriftsdemokratiet må en snarest få ekspertisehjelp på det lokale plan, og vi mener her hjelp til å løse juridiske og økonomiske spørsmål.

Det tar altfor lang tid å hente hjelp fra LOs juridiske kontor i Oslo så vi mener denne ekspertisehjelpen må være knyttet til enten samorganisasjonen eller Landsorganisasjonens distriktskontorer.

Videre må denne hjelpen kunne nyttes til vanlige møter i styrer og bedriftsforsamlinger, fordi arbeidsgiverne alltid stiller med denne ekspertise.

Et krav må det være at Landsorganisasjonen ikke bare gir oss lover, men også den hjelp vi har behov for. Uten den er disse lovene nærmest verdiløse.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget sendes Sekretariatet.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1164 *Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Aust- og Vest-Agder,* foreslår:

«Det foreslås at 50 prosent-grensen for krav om deltakelse fra de ansatte til styret i aksjeselskap fjernes. Grensene på antallet ansatte i aksjeselskaper og privateide selskaper for deltakelse i styret justert nedover til 25 ansatte.»

Motivering:

Med bakgrunn i det erfaringsmaterielle som foreligger om bedrifts-demokrati på arbeidsplassen mener vi at tiden er inne til å forsøke et framstøt mot et større antall bedrifter.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1165 *Avd. 274, Kristiansand Bygningsarbeiderforening,* foreslår:
«Bedriftsdemokrati innføres i alle bedrifter.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 1166 *Avd. 8, Rogaland,* foreslår:

«Avdelinger og klubber må gis anledning til å delta aktivt i styring av bedrifter, i særdeleshet de bedrifter som får støtte av staten i form av lån, garanti for lån eller annen form for støtte.»

Motivering:

Når staten bruker våre skattepenger til å støtte næringslivet, så må det være riktig at de ansatte får en direkte styring med disposisjon av midlene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Nr. 1167 *Avd. 8, Oslo,* foreslår:

«Landsorganisasjonen i Norge vil aktivt arbeide for medbestemmelsesrett for alle ansatte i fagbevegelsen. Representasjon med fulle rettigheter i forbundsstyret/styret i fagforbund/fagforeninger.»

Motivering:

Pr. i dag er det kun fire fagforbund som har kommet med tilbud om medbestemmelse for sine ansatte og har innført ordningen. Ett av disse, Handel og Kontor, har gitt sine ansatte stemmerett gjennom landsmøtevedtak. Det er fortsatt 34 forbund igjen og en rekke fagforeninger.

Demokratiet i arbeidslivet er i en positiv utvikling sett med de fagorganisertes øyne. Regjeringen arbeider med at alle skal ha medbestemmelse. De arbeidsplasser som fagorganiserte selv er arbeidsledere for, har ikke fulgt med i denne utvikling. Her får en inntrykk av at avstanden mellom liv og lære er stor.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anbefales.

Halden Handel og Kontor foreslår:

Nr. 1168

«LO arbeider videre for økt representasjon av ansatte og folkevalgte i bedriftenes styrer og bedriftsforsamlinger. Dette for å sikre lønnstakernes innflytelse i næringslivet.»

Motivering:

Slik ordningen er i dag kan de ansatte i praksis uttale seg om sakene, men aksjonærenes representanter bestemmer fortsatt utfallet i sakene.

LO skal arbeide for å fjerne bedriftenes ensidige styringsrett.

Tromsø Handel og Kontor foreslår:

Nr. 1169

«LO må stille krav om at det i aksjeloven kommer inn bestemmelser om styrerepresentasjon for de ansatte også i finansselskap.»

Motivering:

Aksjelovens bestemmelser om styrerepresentasjon uthules i dag ved at konsern danner et finansieringsselskap med aksjonærer fra konsernbedriftene. De ansatte har representanter i styrene i aksjeselskapene, men ikke i finansselskapet hvor bestemmelsene tas. Dette medfører at styremøtene hvor de ansatte er representert, blir referatfora for vedtakene som er fattet i finansselskapet.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

- Nr. 1170 *Avd. 1, Oslo, foreslår:*
«I 5 år har Aksjeloven inneholdt bestemmelser som åpner adgang for de ansatte til å velge representanter til styrever og bedriftsforsamlinger. Fagbevegelsen har gjennom sin skoleringsvirksomhet bidratt til at våre representanter i styrever og bedriftsforsamlinger har fått en god, men begrenset innføring i arbeidet.
Koordinering av hvilke erfaringer som er høstet innenfor de forskjellige bedrifter og forbund eksisterer overhodet ikke. Debatten om hvilke videre skritt man skal gå for å oppnå et reelt demokrati har forstummet.
Landsorganisasjonen må nedsette et hurtigarbeidende utvalg for å innsamle erfaringene som er gjort.
Utvalget må videre overfor LO foreslå hvilke videre utvidelser av Aksjeloven som må til for at vi kan si at bedriftsdemokratiet i Norge er en realitet.»

- Nr. 1171 *Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:*
«LO må gå inn for å utvide og styrke ordningen med bedriftsdemokratiet.»

- Nr. 1172 *Avd. 25, Stavanger, foreslår:*
«Klubben må gis økt styring i bedrifter som får støtte fra staten i form av lån, garantier for lån eller gis annen form for støtte.»

- Nr. 1173 *Avd. 108, Levanger-Verdal, foreslår:*
«Full åpenhet i alle saker som behandles på bedriftenes styremøter.»

Motivering:

Det må bli klart fastslått at de ansattes representanter har rett og plikt til å informere de øvrige ansatte i alle saker som behandles i bedriftenes styrever.

- Nr. 1174 *Avd. 110, Hammerfest, foreslår:*
«Kun organiserte arbeidstakere skal ha stemmerett ved valg til bedriftsforsamlinger.
Sikring av flertall for de ansattes representasjon fra de ansatte i bedriftsforsamling og styrever.»

- Nr. 1175 *Avd. 118, Stord, foreslår:*
«Det er alminnelig enighet i arbeiderbevegelsen om at lovendringen i Aksjeloven som fra årsskiftet 1972—73 ga de ansatte anledning til representasjon i bedriftens besluttede organer — er det første skritt på veien mot et reelt bedriftsdemokrati.
Vi vil foreslå at Kongressen gjør et prinsippvedtak om den videre utvikling i bedriftsdemokratiseringen, med sikte på så snart som mulig å oppfylle vår målsetting i denne viktige saken.»

Motivering:

Oljen har ført oss inn i en ny epoke i norsk industrivirksomhet. Dette skal vi på mange måter være glad for, — men også ha helt klart for oss hva det medfører av næringsstrukturelle, sosiale og ikke minst miljømessige konsekvenser.

Så vel næringsliv som myndigheter har satset enorme uttelling på dette området, — og ikke minst verkstedindustrien er i ferd med å utvikle en del uheldige tendenser, faktisk i noen grad etterlevd av krav og såkalte «erfaringer» fra internasjonale stor-oljeselskaper.

Vi mener med blant annet ovennevnte som utgangspunkt at flere berørte må få reell innflytelse i dette spillet, slik at så vel de ansatte som de folkevalgte får sin rettmessige plass i de besluttede organer, — og dette må skje snart.

Avd. 123, Jørpeland, foreslår:

«Endring og tillegg i Forskrifter for Aksjelovens bestemmelser.

§ 1. Definisjoner.

Punkt B. Hovedstilling, arbeidsforhold (herunder ikke ferievikariat og heimearbeid) hvor det ikke skal arbeides mer enn 19 timer pr. uke.

Tillegg til punkt B.

Personer som etter arbeidsulykker, alderdom og nedsatt helse og av dette er blitt delvis arbeidsufør, kommer disse 19 timer ikke til anvendelse.

Konf. også § 9 og er — stemmerett.»

Nr. 1176

Motivering:

Avdeling 123, Jørpeland, kan vise til et konkret tilfelle, hvor ett av våre medlemmer ikke fikk avgi sin stemme på grunn av paragrafens nåværende ordlyd. Vårt medlem som hadde mottatt gullklokka av bedriften for lang og tro tjeneste (30 år) — men senere fått sin helse redusert med 50 prosent (50 prosent uføretrygd), ble nektet å avgi sin stemme. Han oppfylte ikke betingelsene til 22 timers arbeidsuke.

Videre kan vi også tenke oss hvor et ektepar deler et yrke i en bedrift som faller inn under denne lov — med 20 timers arbeidsuke på hver av ektefellene. Hvem skal da ha stemmerett, ingen — én — eller begge?

Avd. 226, Tønsberg, foreslår:

«Bare LO-organiserte har stemmerett, og er valgbare når det gjelder arbeidstakernes representasjon i bedriftsforsamlinger, styre og bedriftsutvalg.»

Nr. 1177

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg i prinsippet til avdeling 1's forslag, men mener et slikt utvalg bør vurdere også andre sider av spørs-

målet om de ansattes innflytelse i bedriftene, slik at utvalgets konklusjoner kan være hele arbeiderbevegelsens målsetting i neste fase av bedriftsdemokratiprosessen.

De øvrige forslag under dette punktet forutsettes vil bli vurdert i et slikt utredningsarbeid.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 1178

Porsgrunn kommunale forening, avd. 213, foreslår:

«Forvaltningslovens § 6, første ledd e), utgår sammen med § 6, annet ledd. Kapittel II. Om habilitet.»

Motivering:

I forbindelse med en eventuell tilpassing til bedriftsdemokrati på den kommunale/fylkeskommunale sektor (ansattes medbestemmelse i offentlig virksomhet), bør en slik lovendring skje proporsjonalt eller snarest etter en eventuell kgl. resolusjon om ansattes medbestemmelse i offentlig virksomhet. (Holler-utvalgets innstilling.) I motsatt fall vil denne resolusjonen/lovendringen bli uthullet ved at de ansatte kan bli erklært inhabile i saker som kanskje tillitsmenn er spesielt engasjert i. I denne forbindelse må en nemlig anta og understreke som meget sannsynlig at de ansatte fortsatt vil peke ut eller velge sine representanter fra nettopp tillitsmannskadrene.

Forbundsstyrets innstilling:

Slik som forvaltningsloven er utformet, vil den innenfor den offentlige sektor frata disse arbeidstakere retten til å uttale seg om sine egne arbeidsforhold.

Forslaget støttes.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Nr. 1179

Avd. 147, Hammerfest, foreslår:

«LO må medvirke til at Aksjeloven blir endret slik at det kun er de LO-organiserte som har stemmerett ved valg av de ansattes representanter til styrer og bedriftsforsamlinger.

Reglene om stemmerett for deltidsansatte må endres slik at ikke antall timer danner grunnlag for hvorvidt deltidsansatte skal ha stemmerett.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret mener at Aksjelovens bestemmelser på dette område ennå er så vidt ferske at en bør vinne større erfaring for hvordan de virker, før gjennomgripende endringer foreslås.

LO må imidlertid selvsagt følge nøye med utviklingen på dette område og fremme forslag om endringer når situasjonen tilsier det.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår: Nr. 1180

•Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, vil foreslå overfor landsmøtet at man gjennom de politiske organer arbeider for lovvedtak som sikrer de LO-organiserte representasjon i bedriftsforsamlinger og styrer.

Forslaget er enstemmig tiltrådt av Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg.

Avd. 56, Hunsfos Arbeiderforening, foreslår: Nr. 1181

•Forbundet arbeider aktivt for å utvide de ansattes representasjon i industriens/næringslivets styrende organer. Eventuelt kan offentlig valgte representanter ta plass der, i tillegg til de ansattes representasjon.

Motivering:

Det er åpenbart et stort framskritt vi har gjort med ordningen slik den er i dag. Likevel må det ses på som en foreløpig ordning. Skal vi ha noen reell innflytelse må vi i maktposisjon. Dette av hensyn til den store betydning det kan ha for lokalsamfunnet å få fattet de riktige vedtak i disse fora, sett i et samfunnmessig perspektiv.

Forslagene ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg, foreslår: Nr. 1182

•LO arbeider videre for økt representasjon av ansatte og folkevalgte i bedriftenes styrer og bedriftsforsamlinger. Dette for å sikre lønnstakerne en tilfredsstillende innflytelse i næringslivet.

Motivering:

Slik ordningen er i dag kan de ansatte i praksis kun uttale seg om sakene. Aksjonærenes representanter bestemmer fortsatt sakenes utfall.

Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår: Nr. 1183

•LO skal arbeide for å fjerne bedriftenes ensidige styringsrett.

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til forslagene fra avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening og avd. 56, Hunsfos Arbeiderforening, som ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

NORSK SKOG- OG LANDARBEIDERFORBUND

- Nr. 1184 *Avd. 324, Gjerdrum Skog- og Landarbeiderforening, foreslår:*
«Lov om aktieselskaper endres slik at grensen for styrerepresentasjon fra de ansatte settes til 10 ansatte.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret innstiller på at grensen settes til 10 ansatte i tilfeller der de ansatte krever representasjon i styret.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

- Nr. 1185 *Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet, foreslår:*

«I den videre demokratiseringen av arbeidslivet må det legges avgjørende vekt på å sikre de lokale fagforeningene i bedriftene effektive rettigheter når det gjelder å hevde medlemmenes interesser. Det er fortsatt slik at arbeidsgiveren har det endelige ord når det gjelder bemanningsforhold, innskrenkninger, prioriteringer av miljøforbedringer, ansettelse av arbeidsledere osv.

I Sverige har en fått en lov om medbestemmelse som pålegger arbeidsgiveren en forhandlingsplikt om alle spørsmål på bedriften om den lokale fagforening ber om det. Forhandlingsplikten innebærer plikt til å treffe avtale om det omtvistede spørsmål.

I Norge bør en trekke ut de gode sider ved denne nye svenske ordningen og unngå en del svakheter ved den. Vi foreslår følgende:

- De lokale fagforeninger gis uinnskrenket rett til å kreve avtale om ethvert bedriftsspørsmål.
- Det innføres en vetorett for de lokale fagforeningene i en del viktige avgjørelser, bl. a. når det gjelder innskrenkninger og tekniske eller arbeidsorganisatoriske omlegginger.
- Det innføres streikerett for de lokale fagforeningene i samband med slike lokale forhandlinger.

Betydningen av disse rettighetene ligger i at de kan brukes når avgjørende ting står på spill for de ansatte, og når den lokale fagforeningen mener at de kan oppnå betydelige resultater ved å reise krav om forhandlinger. Streikeretten innebærer mulighet til å sette makt bak de forhandlingskrav som reises. Vetoretten vil imidlertid innebære at fagforeningen ikke trenger å gå til arbeidsnedleggelse i et vitalt spørsmål som f. eks. reiser seg ved store endringer — i den grad arbeidsgiveren respekterer et veto fra den lokale fagforening.

Vi ber LO ta opp arbeidet med å få en lovreform langs disse linjer.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Forening 13, Kristiansand, foreslår:

Nr. 1186

•Havnearbeiderne må få rett til fast representant i havnestyret.▪

Motivering:

Etter denne lov har, foruten de faste og folkevalgte, medlemmer av havnestyret, også handelen og industrien rett til hver sin representant. Vi går ut fra at loven gir denne adgang for at de skal kunne ivareta sine interesser.

Så lenge en har selvskravne representanter til havnestyret, mener Kristiansand Havn- og Transportarbeiderforening at vi også bør ha en sådan.

Vi havnearbeidere er i høy grad interessert i havnens trivsel og framgang, og så vel i de ulike næringer som i kommunens interesse burde det være innlysende at alle ville være tjent med en fast representant fra havnearbeiderne i havnestyret. Disse vet kanskje mer enn noen annen hvor skoen trykker.

Forslaget er i prinsippet tiltrådt av forening 25, Narvik.

Forbundsstyrets innstilling:

Loven om havnevesenet må endres slik at havnearbeidere og andre yrkesgrupper med direkte tilknytning til havnen får rett til faste representanter i havnestyret.

Forening 225, Harstad, foreslår:

Nr. 1187

•Avd. 225 mener at i de selskap der det er to forbund som har organiserte i en og samme yrkesgruppe, må begge foreningene få anledning til å velge sin representant inn i selskapets styre.

LO må gå inn for å endre avstemningsreglene, dette for å unngå at store grupper mennesker ved en organisert avstemning blir uten representant i styret.▪

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

Nåværende bestemmelser om valg til bedriftsforsamlinger og styrene har på dette punkt virket tilfredsstillende.

SAMORGANISASJONENE

Bergen faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1188

De ansattes representasjon i bedriftens styre og bedriftsforsamling må styrkes og utvides. Vi må i de nærmeste årene komme fram til en lik

fordeling av ansattes og eieres representasjon i bedriftens styre og bedriftsforsamling.»

Nr. 1189 *Halden faglige samorganisasjon foreslår:*

«LO må arbeide videre for økt representasjon av ansatte og folkevalgte i bedriftenes styre og bedriftsforsamlinger. Dette for å sikre lønnstakerne en tilfredsstillende innflytelse i næringslivet. LO må arbeide for å fjerne bedriftenes ensidige styringsrett.»

Motivering:

Slik ordningen er i dag kan de ansatte i praksis kun uttale seg om sakene. Aksjonærenes representanter bestemmer fortsatt sakenes utfall.

Nr. 1190 *Verdal faglige samorganisasjon foreslår:*

«Bedriftsdemokratiseringen må videreutvikles ved å sikre kommunene representasjon i bedriftenes styre.»

Motivering:

Den enkelte kommunes økonomi er nøye knyttet sammen med de større bedrifter som måtte finnes innen kommunen. Det bør derfor være en oppgave for LO å arbeide for at de kommunale myndigheter blir representert i alle bedrifter over en viss størrelse.

De mange innskrenkninger og bedriftsnedleggelse de siste årene har vist at det er nødvendig med åpne linjer mellom bedriftenes styre og de kommunale myndigheter.

Da det er lokalsamfunnet som i siste instans blir skadelidende ved innskrenkninger og nedleggelse, vil det være av stor verdi at de kommunale myndigheter til enhver tid kan ha oversikt over stillingen ved de større bedrifter innen kommunen.

Nr. 1191 *Verdal faglige samorganisasjon foreslår:*

«De ansatte ved en bedrift gis medbestemmelsesrett ved alle ansettelser innen bedriften.»

Nr. 1192 **Fra Sekretariatet:**

- a. Sekretariatet gir sin tilslutning til innstillingen fra forbundsstyret i Bekledningsarbeiderforbundet.
- b. Forslaget fra Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund medfører vedtektsendringer og må derfor behandles i de enkelte forbunds landsmøter.

For øvrig viser vi til tidligere vedtak i Sekretariatet hvor en ber forbundene ta opp spørsmålet med de ansatte for å finne brukbare løsninger.

- c. Sekretariatet gir sin tilslutning til innstillingen til forbundsstyret i Norsk Transportarbeiderforbund.
- d. Sekretariatet gir sin tilslutning til innstillingen til forbundsstyret i Norsk Tjenestemannslag.
- e. Når det gjelder de øvrige forslag, oversendes disse Sekretariatet, idet en viser til avsnittet «Utvidet demokrati» i det nye forslag til Handlingsprogram.

7. Bedriftslegeordning — helsespørsmål.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 5, Oslo og Omegn Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1193

«LO krever at arbeidstakere tilstås gratis legeundersøkelse én gang i året ved kontinuerlig arbeid eller etter 1000 arbeidstimer ved sesong- eller liknende arbeidsoppdrag.»

Avd. 8, Sør-Trøndelag Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1194

«Bedriftslegeordning må kreves omorganisert og utbygd til å bli en del av det offentlige helsevesen, og til å omfatte alle arbeidsplasser og arbeidstakere.»

Motivering:

Bedriftslegeordning har en sentral plass i arbeidsmiljøproblematikken. Ordningen omfatter i dag en altfor liten del av den yrkesaktive befolkning, og en vet at blant annet tunnelarbeidere i meget liten grad er med i noen bedriftslegeordning.

For å sikre at bedriftslegeordningen blir et hjelpemiddel for arbeidstakere må ordningen innordnes i det offentlige helsevesen og gjøres økonomisk uavhengig av bedriften.

Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1195

«LO arbeider for at bedriftslegeordningen gjennomføres for alle LO-medlemmer.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene fra avd. 8 og 17 tiltres.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 274, Kristiansand Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1196

«Ved revisjon av Hovedavtalen må det kreves innført bestemmelser som pålegger alle arbeidsgivere å etablere bedriftslegeordning.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1197

Avd. 308, Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

«De bedrifter (håndverksmestere) som ikke har bedriftslegeordning skal pålegges ordningen.»

Motivering:

Når det gjelder forebyggende helsearbeid må vi gjennomføre en regelmessig legekontroll. Vi anser forslaget som nødvendig i kampen mot yrkesskader og helseskader.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1198

Avd. 348, Rørleggernes Forening, Trondheim, foreslår:

1. Medlemsmøtet krever at alle lønnstakere i Norge må få mulighet til å komme inn under betryggende helsekontroll og behandling.
2. Helsekontroll og behandling foretas på godt utbygde bedriftshelsesentra. Bedriftshelsetjenesten integreres i den «offentlige helsetjeneste utenfor sykehuset». Mobile helsesentra med oppsøkende virksomhet hvor helsesentra ikke kan nås.
3. Medisinsk helsepersonell som er knyttet til bedriftshelsetjenesten, må stå i en fri stilling overfor arbeidsgiverne.
4. Bedriftslegen må — utenom den helsemessige kontroll — kunne behandle samt sykmelde og friskmelde.
5. Medlemsmøtet vil kreve at det satses spesielt på å få utdannet yrkesmedisinere.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1199

Avd. 460, Tjeldsund Bygningsarbeiderforening, foreslår:

«Lovbestemt med bedriftslegeordning også for bedrifter utenfor tettbygde strøk, for slik det er nå er det så mye en kan unnskyldes seg med, f.eks. det er så langt til byen der det er mulighet for leger. Det er dette vi vil ha bort at ikke en bedriftsledelse kan si at det blir for dyrt å få til en tilfredsstillende legeordning.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1200

Bygningsarbeidernes Seksjon Aust- og Vest-Agder foreslår:

«Ved revisjon av Hovedavtalen må det kreves innført bestemmelser som pålegger alle arbeidsgivere å etablere bedriftshelsetjeneste, bedriftslegeordning.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Hordaland, foreslår:

Nr. 1201

«LO må gå inn for sosialisering av helsevesenet og gjennomføring av bedriftslegeordninger for samtlige organiserte arbeidere.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til ny lov om arbeidsmiljø.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Nord-Trøndelag, foreslår:

Nr. 1202

«Da det i stor grad er mangel på helsekontroll ute på bedriftene og de ambulerende arbeidsplasser samt mangel på kvalifiserte bedriftsleger og bedriftshelsesøstre som er utdannet for slik tjeneste, vil de her nevnte foringer fremme følgende forslag for LO-kongressen 1977:

All utdanning av helsepersonell innen bedriftshelsetjenesten bekostes av staten.

Dette helsepersonell får en slik utdanning at de kan takle alle yrkes-skader som kan oppstå i arbeidslivet. De skal være med å forebygge helse-skader. De skal kunne sykepermitttere arbeidstakere på bedriften og ikke som nå at arbeidstakeren må oppsøke legens private kontor for å bli syk-meldt.

Videre at alt bedriftshelsepersonell lønnes av staten.

Dermed unngås den kritikk som er reist mot slikt personell, legen er lønnet av bedriften, han er bedriftens mann.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon Rogaland foreslår:

Nr. 1203

«For å kunne få til en bedriftslegeordning som også effektivt omfatter små og mellomstore bedrifter, bør det søkes opprettet en obligatorisk ordning hvor alle yrkesaktive årlig blir innkalt til grundig undersøkelse.

Legene som foretar denne undersøkelse må være utdannet yrkesmedi-sinere.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Tromsø Handel og Kontor foreslår:

Nr. 1204

«Fagbevegelsen må engasjere seg i arbeidet for å få lovfestet en bedrifts-helsetjeneste hvor det forebyggende arbeid er et vesentlig moment.

Helsepersonell (bedriftsleger, helsesøstre, fysioterapeuter, sosionomer og

ergonomer), arbeidstilsyn og kommunale arbeidervernemnder må komme i direkte kontakt med de ansatte i deres daglige arbeidsmiljø.

For å få fortgang i saken må det satses sterkt, både fra fagbevegelsens og fra statens side, og vi krever at målsettingen må være en offentlig bedriftshelsetjeneste som er lik for alle arbeidstakere uansett bosted i landet. Det må kunne satses like mye på forebyggende arbeid i bedriftshelsetjenesten som det de siste år har vært satset på anti-røyke-kampanjer o. l.»

Motivering:

Vår yrkesgruppe er — i likhet med andre — utsatt for spesielle yrkesskader og belastningssykdommer som koster samfunnet store summer i trygder. Bedriftslegetjenesten er i dag bare i liten utstrekning utbygd og omfatter få av våre medlemmer. Den eksisterende ordning har kun til hensikt å reparere yrkesskader som allerede er oppstått. Arbeidet med å forebygge yrkeshelseskader må prioriteres.

Forbundsstyrets innstilling:

Arbeidet for en bedre bedriftshelsetjeneste er kommet et stykke på vei, men baserer seg fremdeles på frivillige ordninger. Siktemålet fra LOs side er å få bedriftshelsetjenesten integrert i den totale offentlige helsetjenesten. Arbeidstakernes innflytelse på bedriftshelsetjenesten må styrkes.

Forslaget anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1205 *Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:*

«Bedriftslegeordningen må forbedres, slik at alle arbeidstakere får en skikkelig legekontroll ut over én gang i året.»

Nr. 1206 *Avd. 108, Levanger-Verdal, foreslår:*

«Lovbestemt bedriftslegeordning med offentlig tilsatt bedriftslege.»

Motivering:

Med dette tar en i første rekke sikte på at alle småbedrifter med bare noen få ansatte også skal dekkes av bedriftslegeordningen.

Med en offentlig bedriftslegeordning vil en videre få en bedre garanti for at intensjonene i den nye lov om arbeidsmiljø blir fulgt opp.

En vil også med dette kunne oppnå en tilfredsstillende kartlegging av jobber innen de forskjellige bedrifter som kan egne seg for yrkesvalghemmede slik at disse integreres i et normalt arbeidsmiljø.

*Forbundsstyrets innstilling:
Forslagene tiltres.*

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 91, Harstad, foreslår:

Nr. 1207

«Bedriftslegeordningen må komme inn under den vanlige helsetjeneste, og bedriftslegen må få anledning til å behandle de ansatte på lik linje med andre leger.»

Motivering:

Den måten bedriftslegeordningen fungerer på i dag er lite tilfredsstillende. Det er vanskelig å få ansatt leger på bedriftslegekontor og dette medfører et stort arbeidspress, som igjen resulterer i at mange bedrifter ikke kommer inn under bedriftslegeordningen. En ulempe for arbeidstakerne er det også at bedriftslegen ikke kan gi behandling, men må henvise til annen lege. Dette medfører en økonomisk belastning for bedriftene, og da især for de små bedrifter.

*Forbundsstyrets innstilling:
Tiltres.*

NORSK KOMMUNEFORBUND

Avd. 49, Oslo Sporveisarbeideres Forening, foreslår:

Nr. 1208

«Bedriftshelsetjenesten må utvides, forbedres samt lovfestes.»

Motivering:

Slik som bedriftshelsetjenesten er bygd opp i dag, mener vi at den er både mangelfull og urettferdig. Det er bare et fåtall arbeidstakere i vårt land som i dag har en utbygd bedriftshelsetjeneste. Etter våre opplysninger er det ca. 600 bedriftsleger i arbeid. Av disse er det ca. 400 med bare noen få timer i uken, mens kravet til en noenlunde fullt utbygd helsetjeneste trenger ca. 1100 leger. Man kan jo etter disse opplysninger forstå hvor mangelfullt utbygd denne helsetjeneste er.

*Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.*

SAMORGANISASJONENE

Nr. 1209

Jæren faglige samorganisasjon foreslår:

«Vi foreslår at bedriftslegeordning bygges ut til et fullverdig tilbud som omfatter tannlege, og at bedriftslegen får samme status som en privatpraktiserende.»

Motivering:

Vi finner den ordning som praktiseres i dag lite tilfredsstillende og upraktisk.

Blir vi syke i dag så må vi kontakte en privatpraktiserende lege. Dette medfører et lengre fravær fra arbeidet, og andre omkostninger, som kan unngås ved at bedriftslegen får samme status som en privatpraktiserende lege.

Når det gjelder tannlege så bør han ha den naturlige plass i det sosiale tilbud som bedriftslegeordningen representerer i dag.

Nr. 1210

Fra Sekretariatet:

I løpet av kongressperioden er den gamle avtalen om bedriftslegeordningen erstattet med ny avtale om bedriftshelsetjenesten. Den nye avtalen legger bl. a. mer vekt på bedriftshelsepersonalets rolle i arbeidet for et bedre arbeidsmiljø. Videre gir avtalen større muligheter for bedriftslegene til å drive vanlig behandlingsvirksomhet. Dessuten er de ansattes innstillingsrett ved ansettelse av bedriftshelsepersonalet avtalefestet.

Imidlertid er fortsatt en altfor stor del av LO's medlemmer uten bedriftshelsetjeneste. For å bedre dette forholdet har Sekretariatet tatt initiativet til å få utredet spørsmålet om en nærmere integrering i det offentlige helsevesen. Denne utredningen, som er foretatt av en arbeidsgruppe oppnevnt av Helsedirektoratet, forelå til behandling ved årsskiftet 1976/1977. Sekretariatet har avgitt følgende uttalelse til utredningen:

Etter at Arbeidsmiljøloven nå er vedtatt må den framtidige bedriftshelsetjeneste bygges ut slik at den tilfredsstiller de krav som denne lov setter til overvåking av arbeidsmiljøet og arbeidstakernes helse.

Landsorganisasjonen er av den oppfatning at innstillingen i sine grunnleggende trekk er i overensstemmelse med de tanker som er nedfelt i Arbeidsmiljøloven. Landsorganisasjonen vil derfor understreke den vekt som innstillingen har lagt på det forebyggende helsearbeid. Vi vil likevel presisere nødvendigheten av undersøkelser som søker å avdekke skader som følge av arbeidsmiljøet. Vi er derfor

enige om at den generelle helsekontroll ikke får 1. prioritet i en framtidig bedriftshelsetjeneste.

Det må også finnes ordninger for de ansatte med konsultasjoner hos bedriftshelsetjenesten etter anmodning. Slike konsultasjonsordninger kan både føre til at mulige faktorer i arbeidssituasjonen som kan påvirke den enkeltes helse på et tidlig tidspunkt blir gjort kjent for legen, samtidig som bedriftshelsetjenesten kan bli gjort oppmerksom på hittil ikke registrerte problemer i bestemte arbeidssituasjoner.

Da bedriftshelsetjenesten primært skal arbeide med helseproblemer i arbeidslivet, må vanlig legeservice som sykemeldinger osv. få liten prioritet.

Landsorganisasjonen er av den oppfatning at bedriftshelsetjenesten bør være en naturlig del av den offentlige helsetjeneste. Derfor må bedriftshelsetjenesten knyttes til den offentlige helsetjeneste på en slik måte at den kan benytte det apparat som eksisterer innenfor offentlig helsevesen. Dette syn må også gjelde adgang til laboratorietjenester og andre nødvendige teknisk/kjemiske tjenester i vårt helseapparat.

Når det gjelder helsevesenet savner en i dag yrkesmedisinsk kunnskap, og Landsorganisasjonen vil rå til at dette styrkes ved å knytte spesialister i yrkesmedisin til fylkeslegene, (i større byer til Helserrådet). Ved en slik utbygging vil en sikre en integrering av bedriftshelsetjenesten i den øvrige helsetjenesten. Det må videre forutsettes en samordning mellom helseadministrasjonen og Statens arbeidstilsyn.

Når det gjelder ledelse av virksomheten på fylkesplan og fra de sentrale myndigheters side, må samarbeidet finne sted mellom allerede etablerte etater. Utbyggingen av Statens arbeidstilsyn vil skape grunnlag for at bedriftene kan få adgang til den nødvendige spesialiserte yrkeshygiene og tekniske innsikt.

For å markere sammenhengen med Arbeidsmiljøloven, vil Landsorganisasjonen foreslå at bedriftens arbeidsmiljøutvalg tilsetter både bedriftslege, bedriftssykepleier og annet helsepersonell. Under arbeidsmiljøutvalgets ledelse vil en dermed også lettere kunne sikre det helt nødvendige samarbeid med bedriftens tekniske personell og tillitsmenn. Når det gjelder fellesordninger, f.eks. for bygningsindustrien i et område, bør en søke å finne fram til tilsvarende mønster.

For øvrig vil Landsorganisasjonen peke på at mange av de oppgaver som er tiltenkt bedriftslegene, f.eks. undervisning i førstehjelp, kan dekkes av annet personell.

Landsorganisasjonen vil også peke på at yrkesmedisin og toksikologi må få en helt annen plass i den framtidige utdanning av leger i dette land.

Landsorganisasjonen vil endelig vise til komiteens forslag om refusjonsordning og bransjevis avgrensning. Landsorganisasjonen mener at dette ikke må være til hinder for at andre grupper kan komme med i ordningen dersom det skulle være behov for det.

En tilfredsstillende helsetjeneste på arbeidsplassene er viktig.

Under henvisning til foranstående foreslår Sekretariatet:

1. Sekretariatet pålegges å fortsette arbeidet med å etablere bedriftshelsetjeneste for alle LO's medlemmer.
2. For å nå denne målsettingen pålegges Sekretariatet å arbeide for å integrere bedriftshelsetjenesten i det offentlige helsevesen, særlig ved å etablere slik tjeneste for de mindre bedrifter.
3. Forslagene oversendes Sekretariatet.

8. Boligspørsmål. — Bolig og tomtepolitikk.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1211 *Avd. 101, Braskereidfoss Sag- og Høvleriarbeiderforening,*
foreslår:

«Under kapittel om bolig og bomiljø bør Landsorganisasjonen i langt sterkere grad enn før engasjere seg i boligpolitikken. Fagbevegelsen må gå aktivt inn for å dempe tomte- og boligpris. Aktivt bekjempe boligspekulanter (spekulasjon). Bekjempe ukontrollert riving av gammel bebyggelse. Være aktivt med å utforme og planlegge nye bomiljøer og unngå for store sentra.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

Nr. 1212 *Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo,* foreslår:

- a) «Det er absolutt nødvendig å få en bedre boligdekning i årene framover. Det må bygges minst 40 000—50 000 leiligheter hvert år.
- b) Det må gjennomføres effektiv kontroll med spekulasjoner i tomteprisene. Stat og kommune må ekspropriere og tilrettelegge større tomtearealer for sosial boligbygging. Gårder i den gamle bebyggelse som fortsatt har verdi må restaureres i henhold til dagens bokrav.
- c) Husbankens utlån må økes i forhold til stigningen i byggekostnadene. Renter i Husbanken må holdes på et forsvarlig sosialt nivå.
- d) Bygging av leiligheter for enslige og eldre. Forholdene må tilrettelegges for en rimelig belåning av denne bebyggelse.
- e) Stat og kommune må påskynde alle aktuelle saneringsplaner.
- f) Utarbeide og effektivisere statlige og kommunale boligforsyningsplaner.

- g) Forutsetning for at byggeløyve gis må være at byggeprosjektet er grundig planlagt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Bygningsarbeidernes Seksjen Nord-Trøndelag foreslår:

Nr. 1213

•Ferdighusfabrikkene.

1. Forbud mot oppkjøp av store tomtearealer.
2. Forbud mot utbygging av flere ferdighusfabrikker.
3. Større og bedre kontroll av all piratvirksomhet ved oppførelse av ferdighus.
4. All arbeidskraft som forefinnes innen de kommuner som disse ferdighusfabrikkene opererer i benyttes så fremt det forefinnes kvalifisert arbeidskraft i kommunen.»

Forbundsstyrets innstilling:

1. Myndighetene må ha en streng kontroll med tomtearealene for å hindre spekulasjon i tomteprisene.
2. Myndighetene bør føre kontroll gjennom etableringsloven ved utbygging av ferdighusfabrikker.
3. Forbundet ønsker en strengere kontroll ved oppføring av ferdighus.
4. Tiltres ikke.

SAMORGANISASJONENE

Drammen faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1214

«Landsorganisasjonen i Norge må i kommende 4-årsperiode gå inn for en aktiv og effektiv bolig- og tomtepolitikk.»

Motivering:

For å drive en aktiv bolig- og tomtepolitikk må de respektive kommuners økonomiske bæreevne styrkes, slik at de på lengre sikt kan være i stand til å sikre seg tomteområder for å møte behovet for boligbygging.

Den Norske Stats Husbank og andre kredittinstitusjoner må ved statens støtte sørge for en rimelig lånerente til boligformål til folk med vanlige inntekter.

En bør også kartlegge hvilken boligform man skal gå inn for i byer og tettsteder og landdistrikter.

Det bør også satses på forskning med tanke på en rasjonell bygge- måte for å holde både standard og kvalitet på et høyt nivå.

Målet må være rimelige og gode leiligheter og hus til overkommelige kostnader.

Nr. 1215 **Fra Sekretariatet:**

Det vises til det vedtak Kongressen gjorde i 1973. I samsvar med dette vedtak er avsnittet i det nye Handlingsprogram «Bolig og Bømiljø» utformet, side 51 og 52. De foreliggende forslag skulle således være dekket av det nye handlingsprogram.

9. Brantjenesten.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 1216 *Bergen Brannkorps Forening, avd. 98, foreslår:*

Samkjøring av brannvern over kommunegrensene.

«Kommunaldepartementet utarbeider lovforslag som i stor grad gir adgang til de enkelte kommuner å samkjøre sitt brannvern.

Landskonferansen for brantjenestemenn ble holdt på Fagernes i desember 1975, og det ble bl. a. uttalt at det ville være tilrådelig å slå sammen små brannkorps ut over kommunegrensene. En slik regional sammenslåing av beredskap og ekspertise, vil bl. a. minske brannberedskapsutgiftene i kommunene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Saken oversendes Sekretariatet.

Nr. 1217 *Bergen Brannkorps Forening, avd. 98, foreslår:*

«Skal brantjenestemenn i Norge få del i det foreslåtte lovverk angjeldende arbeidstidsbestemmelser, arbeidsvern og arbeidsmiljø, må kommunenes økonomiske evne styrkes. Brannforsikringsselskapene i Norge pålegges årlig avgift til drift av de kommunale brannvesener. Beregnet av brutto overskudd.»

Motivering:

Idet vi stadig kan konstatere at så vel små som store kommuner i landet har store utgifter ved å drive et effektivt brannberedskap, vil vi som brantjenestemenn peke på forsikringsselskapenes passive økonomiske rolle i kommunenes brannberedskaps utgifter. Vi er helt på det rene med at vårt forslag for så vidt «rører» ved privatkapitalismens pengekasse, men på den annen side kan vårt forslag være nøkkelen til innfrielse av den bebudede arbeidsmiljølov. Slik som situasjonen er i dag, vet vi at skal brantjenestemennene få arbeidstidsreduksjon, hvilket er i tråd med forslaget i de nye arbeidstidsbestemmelsene, så vil dette medføre store økonomiske løft for den enkelte kommune. Bergen Brannkorps Forening har nøye studert utkastet til den nye arbeidsmiljølov, og vi tillater oss å være skeptiske til selve gjennomføringen innen brannkorpsene, nettopp på grunn av kommunens dårlige økonomiske evne. Ut fra den kjens-

gjerning at de enkelte kommuner bærer alle utgifter til sitt brannberedskap (bortsett fra sporadiske tilskudd) og at brannforsikrings-selskapene får profitten, tør Bergen Brannkorps Forening fremme ovennevnte primære forslag til LO-kongressen 1977.

Forbundsstyrets innstilling:
Saken oversendes Sekretariatet.

Fra Sekretariatet:
Forbundsstyrets innstilling tiltres.

Nr. 1218

10. Bransjerådene.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1219

«Med bakgrunn i Stortingsmelding nr. 25 og 67 gir myndighetene klare signaler om at norsk næringsliv i årene framover vil være i kontinuerlig forandring.

I denne prosessen vil det være av stor betydning at fagbevegelsen har en mulighet for påvirkning og oppfølging.

I et slikt arbeid bør BRANSJERÅDENE kunne vurderes. Ikke nødvendigvis i nøyaktig den form de har i dag, men med et noe endret mandat og en noe aktivisert form, skulle disse organene kunne bli et verktøy for fagbevegelsen i forhold til de forventede strukturendringer vi vil bli stående overfor i framtida.

Skal dette bli effektivt må en også vurdere om det er behov for en overbygging i forholdet til samtlige bransjeråd. Et slikt organ måtte i tilfelle bli rådgivende overfor Regjeringen.»

Fra Sekretariatet:
Tiltres.

Nr. 1220

11. Bruk av politi og militære mot streikende arbeidere.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 1221

«Forsvaret og/eller politiet skal ikke settes inn mot streikende arbeidere. Forsvaret skal kun nyttes mot inntrengere utenfra.»

Motivering:

For å sikre arbeiderklassens rett i «Demokratiet» til å kunne sette solidarisk makt bak sine krav må man klart forby politi og militære å gripe inn overfor streikende arbeidere.

Det er nok av historiske eksempler på at dette er realiteter som har funnet sted.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget. Forbundsstyret viser til at en bor i en rettsstat, og forutsetter at slike virkemidler ikke vil bli brukt uten for å opprettholde ro og orden innenfor gjeldende lovverk.

- Nr. 1222 **Fra Sekretariatet:**
Forbundsstyrets innstilling tiltres.

12. Distriktenes utbyggingsfond.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDFORBUND

- Nr. 1223 *Avd. 187, Ringerike Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Landsorganisasjonen må bestrebe seg på å få større innflytelse over tildeling av midler fra Distriktenes Utbyggingsfond. Likeså må det etableres et organ til kontroll av utgitte midler.»

Motivering:

Det har flere ganger vist seg at det på arbeidsplasser ute i de mindre stedene etter etablering er blitt arbeidsplasser der LO's medlemmer ikke blir akseptert og som det derfor ikke er mulig å få avtaleverket ordnet for.

Bedrifter som ønsker lån fra D.U. må enten ha undertegnet avtale eller bringe dette i orden før LO støtter slike lånetilsagn. Bedriftsledere som ikke viser seg kvalifisert til å lede bedrifter, og som driver sin virksomhet støttet av D.U. bør via kontrollen av virksomheten stanses i tide. Dette for å hindre for store skadevirkninger for samfunnet og ansatte arbeidstakere.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

- Nr. 1224 **Fra Sekretariatet:**
Forslaget oversendes Sekretariatet.

13. Etableringskontroll.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

- Nr. 1225 *Avd. 6, Bergen/Hordaland Arbeidsmannsförening, foreslår:*

«LO må kreve kontroll med rengjøringsbyråene og deres økonomiske status.»

Motivering:

I dag opplever vi at dårligere økonomiske forhold ødelegger tryggheten på arbeidsplassene. Det er ikke alltid dekning for lønn eller feriepengene. Damene får ikke det utstyr eller vaskemidler de trenger. Insolvente firmaer reiser seg igjen som A/S, mens det er de samme innehavere som står bak.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret går inn for etableringskontroll og autorisasjon for rengjøringsbyråer.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1226

Forslaget oversendes Sekretariatet.

14. Faglig/politisk virksomhet.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 1227

«LO-kongressen vil med dette slå fast at LO aldri mer vil misbruke de fagorganisertes kontingentpenger til å støtte politiske partier. Kongressen vil også forby forbund sentralt å gjøre dette. LO-kongressen fordømmer Norsk Kommuneforbunds bevilgning til DNAs valgkamp på 400 000 kroner, som misbruk av fagorganisertes penger. Bare foreninger og klubber skal ha anledning til å bevilge penger til politiske partier.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres ikke.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 52, Vestnes, foreslår:

Nr. 1228

«LO må ikke gi økonomisk støtte til politiske partier. Henviser til § 1, punkt 5 i LOs vedtekter.»

Avd. 63, Høylandsbygd, foreslår:

Nr. 1229

«Det er en kjensgjerning at svært mange organiserte ikke er Arbeiderpartifolk.

På dette grunnlag kan det ikke forsvares at Landsorganisasjonen gir økonomisk støtte til valgkampen hverken til Arbeiderpartiet eller til andre partier. Disse pengene skaper dessuten mye misnøye, som igjen svekker organisasjonen.»

Nr. 1230

Avd. 165, Førde, foreslår:

«Fagbevegelsen må være partipolitisk uavhengig og ikke gi støtte til noe politisk parti.»

Forbundsstyrets innstilling:

Den standard vi i vårt land har nådd — både på det sosiale, kulturelle og lønnsmessige område — er i stor grad en direkte følge av forbedret lovgivning og styring av den økonomiske politikk. Beslutninger på disse områder er det utelukkende de politiske partier som har innflytelse over. Uten fagbevegelsens nære samarbeid med og støtte til Det norske Arbeiderparti, ville ikke de resultater norsk fagbevegelse har nådd vært mulig.

Forbundsstyret mener også at arbeidet framover må bygge på et nært samarbeid med det parti som er villig til å bære fram fagbevegelsens syn.

Nr. 1231

Avd. 165, Førde, foreslår:

«Fagbevegelsen må kreve at bedrifter ikke støtter politiske partier økonomisk eller på andre måter.»

Forbundsstyrets innstilling:

Bedriftenes økonomiske støtte til de politiske partier vil i det lange løp bli påvirket av den medinnflytelse lønnstakerne nå har i bedriftenes bestemmende organer.

Forbundsstyret har tiltro til at en gjennom denne påvirkning vil kunne være i stand til å hindre uheldig praksis.

Forbundsstyret vil ikke kreve spesiell lovgivning på dette område, men vil anmode medlemmer som sitter i bedriftenes beslutende organer om å reservere seg mot taushetsplikt i slike spørsmål, slik at beløpet som bevilges blir offentliggjort.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 1232

Emma Hjorth og Solberg Personalforening, avd. 197, foreslår:

«LO-kongressen vil ta skarp avstand fra de vedtak som har blitt tatt i sentrale organer i LO og i de ulike forbund om pengebevilgninger til Det norske Arbeiderpartis valgkamp. Kongressen mener at pengebevilgninger skal gjøres av grunnorganisasjonene der medlemmene som betaler kontingenten er. Kongressen ser på disse bevilgningene som et angrep på medlemsdemokratiet innenfor LO, og krever derfor bevilgningene trukket tilbake.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget avvises.

«Beslutningsprosessen vedrørende økonomisk støtte til politiske partier blir overført til det lokale plan. De enkelte lokalforeningers for eller mot slik støtte avgjøres ved vanlig flertallsvedtak, og er bindende for det antall medlemmer den enkelte fagforening representerer. LOs Representantskap fastsetter det beløp pr. medlem det skal stemmes over.»

Motivering:

Innen Norsk Kommuneforbund er det i dag grupperinger med politiske standpunkter fra ytterste venstre til ytterste høyre fløy. Uansett politiske standpunkter, har vi dag personer innen disse grupperinger som arbeider aktivt og lojalt innen de enkelte lokalforeninger. Ut fra dette kan vi forstå de røster og motforestillinger som gjør seg gjeldende når det gjelder fagbevegelsens saksbehandling vedrørende økonomisk støtte til politiske partier. Vi vil i denne forbindelse også nevne støtten til korttidssekretærene under EF-kampanjen, hvor sannsynligvis et flertall av fagbevegelsens medlemmer hadde det motsatte standpunkt. Ved en slik saksbehandling vil et vedtak, for eller mot støtte, bli respektert av de enkelte grupperinger, og dette vil derved forhindre den splittelse og irritasjon den nåværende saksbehandling har medført.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget avvises.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 99, Kammerfoss, foreslår:

Nr. 1234

«Kammerfoss arbeiderforening ber LO-kongressen en gang for alle slå fast at ingen organisatorisk utenforstående krefter har rett til å bruke fagbevegelsens apparat og organer. I våre vedtekter er det slått fast at fagbevegelsen er fri og uavhengig. Dette må tas alvorlig. Det har vært en økende tendens til å bruke fagbevegelsens apparat til partipolitikk, og vi frykter at dette vil forsterkes slik at fagbevegelsen av mange vil bli oppfattet som boltreplass for politiske partier.

Kongressen må slå fast at ingen politiske partier har rett til å benytte vårt apparat eller våre organer til partipropaganda.

Fagbevegelsen skal ikke avgrense seg fra politikk og samfunnsspørsmål, men må avvise partipolitikk innad. I motsatt fall vil fagbevegelsens styrke og enhet bli rammet, og fagbevegelsens stilling som arbeidernes viktigste kamp- og interesseorganisasjon vil være truet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Det må være fagbevegelsens oppgave å styrke det faglig/politiske samarbeid mellom LO og DNA. Innstillingen ble vedtatt med 15 mot 5 stemmer.

NORSK SOSIONOMFORBUND

Nr. 1235

Avd. Rogaland foreslår:

«DNA vil at fagbevegelsen skal være med å finansiere sin valgkamp. LOs ledelse støtter dette framstøtet. Det er gått ut oppfordring om at forbundene skal bevilge 4 kroner pr. medlem til DNAs valgkamp.

Et slikt tiltak er å så splittelse i fagbevegelsen. Landsorganisasjonen i Norge er sammensatt av medlemmer med vidt forskjellig politisk oppfatning, det som forener oss er ønsket om en sterk fagbevegelse som på skikkelig vis kan ivareta våre interesser. Ethvert tiltak som tar sikte på å binde fagbevegelsen til et bestemt parti svekker enheten i fagbevegelsen.

Kongressen vil bestemt ta avstand fra slikt partipolitisk misbruk av fagbevegelsen. Vi gir vår fulle støtte til de klubber, foreninger og avdelinger som allerede har avvist dette splittelsesforsøket fra DNA og LO-ledelsen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er ikke prinsipielt mot at fagbevegelsen gir sin støtte økonomisk eller på annen måte til politiske partier.

Vi mener også at vi i fagbevegelsen bør arbeide for å oppnå våre målsettinger ad politisk vei.

Vedtak om økonomisk støtte til partier bør imidlertid fattes lokalt i foreninger eller klubber slik at medlemmene har større mulighet til å være med på avgjørelsen.

Det kan ikke godtas at LO-ledelsen sentralt i samråd med ledelsen i Arbeiderpartiet oppfordrer forbundene til å bevilge penger til dette ene politiske parti.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1236

For. 31, Kringkastingens Landsforening, foreslår:

«Fagbevegelsen er en organisasjon som samler folk med forskjellige standpunkter. LO bør ha sin egen selvstendighet. For best mulig å realisere sitt program og sine krav, må LO søke samarbeid fra sak til sak med de organisasjoner og partier som støtter de forskjellige programpunkter og krav. På denne måten settes det mest kraft og tyngde bak våre standpunkter.

Kongressen slår fast at LOs faglig/politiske samarbeid ikke må innnevres til ett parti eller medføre at det bevilges/avsettes penger til politiske partier eller deres presse. Slike bevilgninger må avgjøres av hver enkelt forening. Framtidig fordeling av kontingenten mellom forbund og lokale foreninger må reflektere dette.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NTLs landsmøte 1974 har gitt sin tilslutning til det faglig/politiske samarbeid mellom Landsorganisasjonen og Arbeiderpartiet.

Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen,
foreslår:

Nr. 1237

«Fagbevegelsen er en organisasjon som samler folk med noe forskjellige politiske standpunkter. LO bør ha sin egen selvstendighet. For best mulig å realisere sitt program og sine krav, må LO søke samarbeid fra sak til sak med de organisasjoner og partier som støtter de forskjellige program-punkter og krav. På denne måten settes det mest kraft og tyngde bak våre standpunkter.

LOs faglig/politiske samarbeid må ikke innskrenkes til ett parti eller medføre at det bevilges penger til politiske partier.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NTLs landsmøte 1974 har gitt sin tilslutning til det faglig/politiske samarbeid mellom Landsorganisasjonen og Arbeiderpartiet.

Avd. 103-37, Trygdeetatens Landsforening, Stavanger, foreslår:

Nr. 1238

«Økonomisk støtte til DNA må opphøre.»

Motivering:

Da det uten tvil innen våre rekker finnes en mengde medlemmer som ved valg ikke avgir sin stemme til DNA, finner styret i avdelingen det riktig at LOs økonomiske støtte til DNA opphører.

Vi er klar over at i ledelsen i hvert forbund som er tilsluttet LO er vel nær 100 prosent medlemmer i DNA. Så lenge det som hovedregel er de enkelte forbundsstyrene som bevilger denne pengestøtte, kan man ikke si at denne støtte gis etter demokratiske prinsipper i aller videste forstand. Hadde disse forslag om økonomisk støtte blitt sendt ut til medlemmer til avstemning, tror vi bestemt at resultatet hadde blitt et helt annet. På grunn av at det også i de lokale avdelinger ofte råder samme forhold som i forbundsledelsen, så bli også forholdene de samme som på topplanet. Avgjørelsen av en så viktig sak som støtte til enkeltpartier bør i størst mulig grad tas etter avstemning blant alle medlemmer i stedet for at avgjørelsen blir tatt over hodet på dem. På denne bakgrunn må økonomisk støtte til DNA og arbeiderpressen opphøre. Det skulle ikke være noe ukjent fenomen at det innen enkelte forbund innen LO på noen arbeidsplasser hersker en viss form for «organisasjonstvang», dvs. at selv om det foreligger organisasjonsfrihet, så kan presset fra kolleger og forening bli så stort at organisering skjer mot enkeltindividets egentlige vilje. Når da dette fører til en dermed indirekte støtte til DNA, sier det seg selv at dette vil passivisere medlemmet i foreningsarbeidet. Dette er ingen av partene tjent med.

Landsorganisasjonen har alltid hevdet demokrati og vi er sikre

på at LO heller kan styrkes hvis denne støtte opphører, da LO også her får anledning til å praktisere demokrati.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NTLs landsmøte 1974 har gitt sin tilslutning til det faglig/politiske samarbeid mellom Landsorganisasjonen og Arbeiderpartiet.

Nr. 1239 *Avd. 108-40, Tjenestemannslaget ved Arbeidsforskningsinstituttet, foreslår:*

«Fagbevegelsen skal være fri og partipolitisk uavhengig.

Vi krever at fagbevegelsen skal være fri og partipolitisk uavhengig. Bevilgninger til politiske partier skal ikke kunne foretas av andre enn de lokale fagforeninger selv.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NTLs landsmøte 1974 har gitt sin tilslutning til det faglig/politiske samarbeid mellom Landsorganisasjonen og Arbeiderpartiet.

Nr. 1240 *Avd. 108-12, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Tromsø, foreslår:*

«Det blir ofte streka under at fagrørsla må halde seg partipolitisk nøytral, jamvel om ho er ein del av arbeidarrørsla. Den partipolitiske nøytraliteten har vore sett på som ein føresetnad for å kunne stå solidarisk saman i det faglige arbeidet, og det trass i at dei fagorganiserte har ulik partipolitisk sympati og tilknytning. Jamvel om ein med god grunn kan rekne med at eit fleirtal av medlemmane i Landsorganisasjonen i Norge har veljarsympati-ane sine hos Det norske Arbeiderparti, trur vi det er farlig å ta dette som eit prov på at eit fleirtal ville vere einig i å løyve store summar til valkampen til dette partiet. For den enkelte LO-medlemmen som ikkje er einig i denne støtten, er ikkje dette først og fremst ei økonomisk sak, men ei prinsippsak som har mykje å seie. Vi er redde for at kampkrafta til fagrørsla kan bli svekka av ein veksande partipolitisk fraksjonsstrid om LO framleis bind seg til eitt av dei politiske partia som står fram på vegne av arbeidarklassen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

NTLs landsmøte 1974 har gitt sin tilslutning til det faglig/politiske samarbeid mellom Landsorganisasjonen og Arbeiderpartiet.

Nr. 1241 **Fra Sekretariatet:**

A. De resultater vi har nådd i vårt land både på det sosiale, kulturelle og økonomiske område, er i stor grad en direkte følge av

forbedret lovgivning og styring av den økonomiske politikk. Dette har Det norske Arbeiderparti sterkt medvirket til. Derfor må det være naturlig at støtte, både moralsk og økonomisk, er nødvendig og riktig, uansett på hvilket plan det er i fagbevegelsen.

B. Når det gjelder pengestøtte til politiske partier fra bedrifter, tiltres innstillingen fra Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund.

15. Felles regnskapsadministrasjon for alle forbund.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 79, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 1242

«Man nedsetter et utvalg som ser på muligheten til å finne en felles regnskapsadministrasjon for alle forbund.»

Motivering:

Med forslaget er det håp om at man kan oppnå en effektiviseringsgevinst, slik at de midler som blir frigjort kan nyttes til andre formål for fagbevegelsen.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1243

Forbundsstyrets innstilling tiltres.

16. Fiskerispørsmål.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Avd. 8, Tromsø, foreslår:

Nr. 1244

«Avdelingen går inn for at det drives en fiskeripolitikk som tar hensyn til fiskeindustriarbeidernes interesser. I denne forbindelse må LO arbeide aktivt for å få fiskeindustriarbeiderne og deres organisasjoner mer med i bestemmende organer som kan skaffe større innflytelse.»

Motivering:

Utviklingen de senere år har vært skuffende for fiskeindustriarbeiderne, som i mange tilfeller er blitt utsatt for permisjoner og usikkerhet etter avgjørelser som er fattet i besluttede organer — uten at fiskeindustriarbeiderne og deres organisasjon har hatt noen

innflytelse. Det er derfor på tide at vår organisasjon kommer inn i bestemmende organer i fiskerinæringen — på linje med andre organisasjoner.

Nr. 1245 *Avd. 175, Havøysund, foreslår:*
«Faglig sekretær for fiskerinæringen.»

Motivering:

Ved behandlingen av dette forslag vil ventelig Norge ha etablert 200 n.mils økonomiske soner/fiskerigrense. I utallige uttalelser fra fiskeindustriarbeidere og andre innen fiskerinæringen har man til kjedsommelighet pekt på forhold som gjør fiskerinæringen vanskelig og ustabil. Her kan nevnes stikkord som kvotereguleringer, trålfrie soner, flåtestruktur, råstofftilgang, situasjonen på eksportmarkedene, Norges Fiskarlags dominerende stilling som forhandler for fiskerinæringen som helhet, Norges Råfisklags monopolstilling i dagens samfunn osv. Ting som direkte og indirekte berører fiskeindustriarbeiderne i deres hverdag på alle områder. For til fulle å vise vanskene, så vet vi at vi har en fiskeriminister og deretter en spesiell havrettsminister. Dette skulle vise at fiskeripolitikk ikke bare er noe vi burde overlate til fiskerne og deres organisasjoner, men noe vi burde ta del i selv. Fiskeripolitikk er vanskelig, og siden den også berører fiskeindustriarbeiderne i spesiell grad, mener vi at det her finnes en utfordrende oppgave for LO. En oppgave hvor LO virkelig kunne markere seg i langt sterkere grad enn hittil. Vi legger ikke skylden på LOs labre engasjement — på LOs ledelse, men på oss selv. Vi har ikke maktet i tilstrekkelig grad å føre fram våre meninger, vi har ikke vært aktive nok. Til vår unnskyldning kan sies at vi ikke har hatt tilstrekkelig med ressurser og tid.

Vi foreslår derfor konkret at LO går inn for å sette en faglig sekretær, hvis hovedoppgave blir å konsentrere seg om fiskeripolitiske spørsmål og arbeide for at de ansatte innen fiskeindustrien bli stilt på linje med ansatte innen annen industri med hensyn til trygghet for arbeid og inntekt. Vi går ut fra at en eventuell opprettelse av stillingen som faglig sekretær i fiskerispørsmål vil kunne skje i et nært samarbeid med NNN.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret gir sin tilslutning til forslaget fra avd. 8, Tromsø, og til begrunnelsen i forslaget fra avd. 175, Havøysund.

Motiveringen i begge forslag gir et bilde av de faktiske forhold.

Forbundsstyret tror likevel ikke opprettelse av sekretærstilling i LO for fiskerinæringen er praktisk og at det vil løse problemene

for LOs medlemmer i disse industrier. Det konkrete forslag om dette kan derfor ikke anbefales.

Forbundsstyret mener imidlertid at LO som hovedorganisasjon i sterkere grad må engasjere seg i fiskeripolitiske saker i samråd med de berørte forbund.

LO må konkret kreve representasjon i alle organer, utvalg og råd som behandler fiskeripolitiske forhold. LO må la seg representere i DNAs fiskeriutvalg med representanter som er forpliktet til å møte i utvalgets møter og som har spesielt ansvar for fiskerinæringens problemer.

NORSK SJØMANNFORBUND

Avd. i Tromsø foreslår:

Nr. 1246

«Forhandlinger om støttetiltak for fiskerinæringen.

Siden 1964 har forhandlingene overfor staten om priser og støttetiltak for fiskerinæringen vært ført suverent av Norges Fiskarlag. Denne forhandlingsretten er fastlagt i den såkalte Hovedavtale for fiskerinæringen.

Siden avtalen ble godkjent ved Kgl. resolusjon 1964 har det skjedd en rivende utvikling i fiskerinæringen, bl. a. ved utbygging av store mottakeranlegg, fryseri- og filetindustri. Fiskeriene i seg selv har også gjennomgått omfattende strukturendringer. De forutsetninger den kgl. resolusjonen bygget på i 1964 er så vesentlig forandret at også forhandlingsmønsteret må bedres.

Støtte- og prisavtalen som i dag inngås mellom Norges Fiskarlag og Staten omfatter en rekke forhold som både direkte og indirekte berører våre medlemmer i fiskeriene, og i stor utstrekning medlemmer av Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund og Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund. Til eksempel kan nevnes midler til effektiviseringstiltak, sosialfond, minstegarantier for lønn til ansatte om bord og direkte pristilskott på fisk ved 1. hånds omsetning.

Det sistnevnte har stor betydning for driftsmulighetene i filet- og fryseindustrien.

Støtteavtalens økonomiske betydning kan best illustreres ved tallene for de seneste årene. I 1974 omfattet avtalen et beløp i statsmidler på 179,2 millioner kroner.

1975 405,0 millioner kroner.

1976 546,1 millioner kroner.

Fordelingen av de midler som stilles til rådighet foretas likeledes suverent av Norges Fiskarlag, og en kan jo stille spørsmål om rimeligheten i denne når man f. eks. kan slå fast at 1976 blir ett av de økonomisk beste år norsk fiskerinæring har hatt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Norsk Sjømannsforbund foreslår at Kongressen gjør følgende vedtak:

«LO fremmer krav overfor myndighetene om at de framtidige

støtte- og prisforhandlinger for fiskerinæringen skal føres i fellesskap av representanter fra Norsk Sjømannsforbund, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund og Norges Fiskarlag.»

- Nr. 1247 **Fra Sekretariatet:**
Forbundsstyrets innstilling tiltres.

17. Folk og forsvar.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

- Nr. 1248 *Avd. 8, Sør-Trøndelag Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«Landsorganisasjonen trekker tilbake sitt medlemskap i Folk og Forsvar.»

Motivering:

Vi er i dag kommet i en eiendommelig og tragisk situasjon hvor mengden av ødeleggelsesvåpen stadig øker på tross av at vi er inne i en avspenningsperiode hvor stormaktene er på talefot. Det må derfor være en hovedoppgave for fagbevegelsen å arbeide for nedrustning, og det gjøres ikke ved å støtte en organisasjon som arbeider for å fortsette rustningskappløpet.

En utmelding nå vil derfor være et bidrag til avspenning og nedrustning.

- Nr. 1249 *Avd. 11, Øst/Vestfold Arbeidsmannsforening, foreslår:*
«LOs medlemskap i Folk og Forsvar trekkes tilbake.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres ikke.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 1250 *Avd. 242, Oslo, foreslår:*
«Landsorganisasjonen i Norge går ut som medlem av organisasjonen «Folk og Forsvar».»

Motivering:

Det er uforenlig for LO å stå som medlem av Folk og Forsvar. Hvis vi ser tilbake i historien er nettopp forsvaret satt inn mot arbeidsfolk i streik. Organisasjonen har også en sterk høyredreining. LO kan ikke stå som kamporganisasjon for arbeidere og samtidig støtte militarismen.

Den internasjonale arbeiderklasse har aldri tjent på en krig, derimot har den blitt misbrukt som kanonføde.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 1251

«Landsorganisasjonen melder seg ut av Folk og Forsvar.
(Viser til landsmøtevedtak.)»

Avd. 25, Stavanger, og avd. 19, Kverneland, foreslår:

Nr. 1252

«LO-kongressen mener at LO skal melde seg ut av organisasjonen «Folk og Forsvar.»»

Avd. 143, Mo i Rana, foreslår:

Nr. 1253

«Medlemskap i organisasjonen Folk og Forsvar opphører.
(Landsmøtevedtak Jern og Metall 1974.)»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1254

Folk og Forsvar ble dannet i 1951 av landsomfattende faglige, økonomiske, kulturelle og humanitære organisasjoner og ungdomsorganisasjoner. Folk og Forsvar har som oppgave bl. a. å skape best mulig kontakt mellom forsvaret og folkets organisasjoner, samt å bidra til å styrke den demokratiske innstilling både innenfor forsvaret og i folket.

Folk og Forsvar søker å løse disse oppgaver gjennom muntlig og skriftlig opplysningsvirksomhet. Gjennom kontaktkonferanser, foredrag, skrifter, presse, film, utstillinger, besøk og befaringer ved militære etablissementer prøver en å gi folket kunnskap om forsvaret og de aktuelle forsvarsspørsmål. Den ytre ramme for Folk og Forsvars opplysningsvirksomhet er de retningslinjer Stortinget til enhver tid trekkes opp for norsk forsvarspolitik.

Innstilling:

Forslagene fra Norsk Arbeidsmandsforbunds og Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbunds forbundsstyret tiltres.

18. Forholdet ledelse — medlemmer, informasjon.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1255 *Avd. 67, Tønsberg, foreslår:*

•*Orientering fra LO.*

En bedre orientering om hva som blir gjort for medlemmer tilsluttet LO. (På alle plan.)

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 1256 *Forening 19, Bergen, foreslår:*

•*Sosiale saker.*

LO må i større utstrekning satse på å spre opplysninger i fagblad, brosjyrer m. v. om sosiale lover og bestemmelser, om de rettigheter våre medlemmer har. Om nødvendig gå til ansettelse av personale til å ta seg av slike saker.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 1257 *Tromsø faglige samorganisasjon foreslår:*

•*Informasjon om konflikter lovlige/ulovlige.*

Landsorganisasjonen i Norge og de tilsluttede fagforbund pålegges å informere samorganisasjonene om de konflikter som oppstår. Informasjonen kan være et kort resymé av saken, hva som er gjort i klubben, den lokale fagforening og det berørte forbund.

Motivering:

Vi ønsker ikke at streikevåpenet skal svekkes ved en rekke ulovlige og tilfeldige streiker. I dag oversvømmes fagforeninger med ensidig informasjon og angrep på fagforbund og tillitsmenn.

Skal vi kunne bekjempe denne ensidige informasjon på det lokale plan, må vi få informasjon også fra det berørte forbund.

Nr. 1258 **Fra Sekretariatet:**

a. Innstillingene fra Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund og Norsk Transportarbeiderforbund tiltres.

Det må legges stadig større vekt på informasjon til medlemmene, noe som stiller økte krav både til LO og forbundene. Informasjonen bør samordnes best mulig. Forslagene oversendes Sekretariatet.

b. Forslaget fra Tromsø faglige samorganisasjon berører et viktig område av informasjonstjenesten. Forslaget oversendes Sekretariatet.

19. Forsikrings spørsmål.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 5, Oslo og Omegn Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1259

«Arbeidsgiveren plikter å holde sine ansatte gruppelevsfor sikret med en minsteforsikring på 250 000 kroner pr. ansatt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det arbeides for bedre gruppelevsfor sikringer for organiserte arbeidstakere.

Avd. 4, Nordland Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1260

«LO tar opp med forsikringsaktieselskapet Samvirke om å få endret følgende avsnitt i avtalen for Kollektiv hjemforsikring sålydende:

«Ved fenomskade i elektriske maskiner og apparater gjøres et fradrag i erstatningen på 10 prosent fra og med 4. år etter at apparatene ble tatt i bruk som nye.»

Motivering:

Da dette er vanlige husholdningsmaskiner er det en urimelighet at reparasjonsutgiftene i forbindelse med dem skal belastes med 10 prosent fra første leveår.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke anbefales.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDEFORBUND

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Glåmdal, foreslår:

Nr. 1261

«LO må arbeide for at forsikringsselskapet Samvirke utvider sine forsikringer til å gjelde husdyr.»

Motivering:

Mange av våre medlemmer utover i landdistriktene har sine forsikringer i Samvirke. Disse medlemmer har vanskeligheter med forsikring av sine husdyr, da de private selskaper forlanger å få forsikringen av hus og innbo.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK GULLSMEDARBEIDERFORBUND

Nr. 1262 *Kautokeino Gullsmedarbeiderforening foreslår:*

•*Kollektiv Hjemforsikring.*

At LO medvirker til å gjøre sin innflytelse gjeldende overfor Samvirke A/S og de fagforbund med inngått avtale om kollektiv hjemforsikring — slik at reservasjonsrett kan bli gjennomført for nye fagorganiserte, hvis de ønsker det.

Motivering:

Etter vår mening syns vi det er urimelig at man tvinges til å skifte forsikringsselskap ved medlemskap i en fagforening tilsluttet kollektiv hjemforsikring. Nye medlemmer bør ha anledning til å reservere seg.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Nr. 1263 *Harstad Handel og Kontor foreslår:*

•Vi henstiller til LO-kongressen om å medvirke til at Forsikringsselskapet Samvirke utbygger sin servicetjeneste slik at Harstad får et bemannet kontor.

Våre medlemmer kommer med i Kollektiv Hjemforsikringen fra 1. januar 1978. Dette vil medføre en økt belastning på den fra før anstrengte service som Samvirke kan tilby de mange forsikringstakere her i distriktet.

Det må derfor være et berettiget krav at forsikringstakerne har et fast sted de kan henvende seg for å få hjelp i sine forsikringssaker. Vi kan i denne forbindelse vise til andre selskaper (også mindre) som har bemannede kontorer her i byen.

Videre mener vi at LO/Samorganisasjonen bør inngå et samarbeid med Samvirke og samtidig søke å opprette et kontor hvor det kan være mulig for de mange fagforeninger å få praktisk kontorhjelp.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet slik at saken tas opp med Forsikringsselskapet Samvirke for å få en tilfredsstillende løsning.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1264 *Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:*

•LO må gå aktivt inn for å styrke forsikringsselskap som vår organisasjon er knyttet til (Samvirke).•

Avd. 23, Raufoss, foreslår: Nr. 1265
«LO-kongressen går inn for at det opprettes arbeidsgrupper i forsikrings-
selskapet Samvirke, eller sammen med Samvirke, som konkret skal komme
fram til «flåteforsikringer» som fagbevegelsens medlemmer kan tilbys.
Samleforsikringer gjennom Samvirke bør også komme så snart som
mulig.»

Avd. 25, Stavanger, foreslår: Nr. 1266
«LO-kongressen mener at alle kollektive forsikrings- og pensjonsordninger
som bedriftene har eller kommer til å tegne på de ansatte, må de ansatte
selv få bestemme i hvilket forsikringsselskap disse skal tegnes i. Om
nødvendig må Stortinget vedta en lov som sikrer dette.»

Avd. 44, Sandnes, foreslår: Nr. 1267
«I forbindelse med neste revisjon av Hovedavtalen må det kreves at de
ansatte selv må ha rett til å bestemme i hvilket forsikringsselskap eventu-
elle kollektive forsikringsordninger som bedriften har eller kommer til å
tegne på de ansatte skal kunne tegnes i.
Om nødvendig må LO legge press på myndighetene for å få vedtatt en
lov som sikrer dette.»

Avd. 91, Kverneland, foreslår: Nr. 1268
«LO-kongressen mener at alle kollektive forsikrings- og pensjonsordninger
som bedriftene har eller kommer til å tegne på de ansatte, må skje i sam-
arbeid med hver enkelt klubb. Om nødvendig må Stortinget vedta en lov
som sikrer dette.»

Avd. 114, Brumunddal, foreslår: Nr. 1269
«Vi foreslår kollektiv grunnforsikring for ektefeller til LO-medlemmer
etter samme prinsipp som nåværende kollektive forsikring.»

M o t i v e r i n g :

Begge ektefeller møter samme problemer ved den enes bortgang.
Likestillingsprinsippet.

Avd. 226, Tønsberg Støperiarbeiderforening, foreslår: Nr. 1270
«De forbund som er med i Grunnforsikringen, må være med på å endre
skalaen for ytelser til aldersgruppene mellom 50 og 75 år.»

M o t i v e r i n g :

De eldste aldersgrupper har for svak forsikringsdekning. Mange
av våre medlemmer er veteraner innen fagbevegelsen, og har vært
med på å bygge opp våre organisasjoner. Denne sak bør også kunne
prøves løst gjennom et regulært tariffoppgjør mellom LO og N.A.F.

Avd. 235, Oslo Støperiarbeiderforening, foreslår: Nr. 1271
«At grensen for utbetaling av forskuddsbidrag settes til 55 år og 25 års
medlemskap. Ikke slik som nå 60 år og 30 års medlemskap.»

Motivering:

Etter at avtalen med Samvirke trådte i kraft sluttet innbetalingen til stønadskassen. Vi mener at tiden er inne for revisjon av lovene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter seg til intensjonene i forslag fra avd. 2 og 23 og ber om at disse spørsmål tas opp til drøftelse med Samvirke.

Om forslagene fra avd. 25, 44 og 91 vil forbundsstyret uttale:

De spørsmål det her dreier seg om ble tatt opp som krav ved siste tariffrevisjon. Forhandlingene førte imidlertid ikke til noen avklaring av de omtalte forhold. Forbundsstyret forutsetter at den videre fremdrift av denne sak fortsetter etter de retningslinjer og de intensjoner som lå til grunn for kravet ved tariffrevisjonen 1976.

Forslag fra avd. 114 og 226 omhandler Grunnforsikringen.

Forbundsstyret vil her uttale at Grunnforsikringen har nettopp gjennomgått en revisjon når det gjelder ytelser. Den forbedring som er foretatt er skjedd innom den premieramme som ordningen alltid har hatt. Såfremt intensjonen i forslagene skal søkes gjennomført vil dette bety omfattende premiejusteringer, som det enkelte forbund selv må bære. Det er derfor forbundsstyrets syn at disse spørsmål med tilleggsytelser til den etablerte Grunnforsikringen bør kunne løses på forbundsplan. Forbundsstyret anbefaler derfor ikke at Kongressen tar stilling til disse forslag.

Forslaget fra avd. 235. Dette spørsmål omhandler egentlig FSK. FSK er brakt til opphør. Endelig vedtak er fattet.

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1272 Avd. 29, Moss, foreslår:

«Avtale mellom LO og Samvirke om gruppeforsikring bilag B — punkt 10 b-1 i vedtektene:

«Ved medlems død etter det kalenderår medlemmet fyller 75 år utbetales 800 kroner.» Forandres til også å gjelde for ektefelle.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget foreslås oversendt utvalget for grunnforsikring.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 1273 Distriktsstyret i Oppland foreslår:

«Fortsatt reservasjonsrett til den kollektive forsikring.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget kan ikke tiltres.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1274

Innstillingene fra forbundsstyrene i Norsk Arbeidsmandsforbund, Norsk Gullmedarbeiderforbund, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund og Norsk Transportarbeiderforbund tiltres.

Sekretariatet viser til avsnittet i det nye Handlingsprogram «Demokratisering i forsikring», sidene 53, 54 og 55 som blir behandlet under saklistens pkt. 9.

20. Fraktutjevneende tiltak.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1275

«LO krever at myndighetene iverksetter fraktutjevneende tiltak for de mest alminnelige forbruksvarer i Nord-Norge.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDDEFORBUND

Avd. 423, Hammerfest Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1276

«LO må være med på å bidra til at fraktutgiftene for Nord-Norge blir i samsvar med landet for øvrig.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 59, Harstad, foreslår:

Nr. 1277

«Fraktutjevning i Norge.»

Motivering:

Harstad Jern- og Metall har i den senere tid tatt prispolitikken her i landet opp til vurdering.

Grunnen til dette er de store skjevheter som vi daglig ser i prisforholdene mellom Østlandet og Nord-Norge.

Hovedårsaken til dette er de store fraktutgifter som kommer i tillegg til varens pris. Dette gir seg da utslag i to meget uheldige situasjoner.

For det første blir de dagligvarer vi skal kjøpe i butikken dyrere. I tillegg må vi så gjøre samme arbeid for mindre lønn enn det som er vanlig på Østlandet. Dette fordi at våre bedrifter har de samme problemer på grunn av høye frakter.

Dette gir da kort sagt følgende forhold: Dyrere leveomkostning — lavere lønn.

Dette forholdet kan selvsagt ikke aksepteres. Derfor vedtok Harstad Jern og Metall på medlemsmøte 19. oktober i fjor følgende uttalelse:

1. I utgangspunktet er alle mennesker like over hele landet. Ikke alle har de samme evner og forutsetninger, men dette er ikke noe spesielt for en enkelt landsdel.
2. Utad er Norge en velstandsstat hvor likhet rå, men ser vi innad er dette ikke helt riktig. Utgangspunktet for de aller fleste varer og tjenester er nemlig Oslo og østlandsområdet. Herfra går distribusjonsnettene og ut til det resterende av landet.
3. Lønn er en betydelig del i vårt daglige liv, uten penger kan vi ikke leve. Alle statistikker viser at her er det ganske store forskjeller mellom østlandsområdet og det øvrige land.
4. Et av de punkter som er med på å forsterke forskjellen mellom sør, øst, vest og nord i landet er fraktomkostningene. Dagligvarer som mel, sukker, grønnsaker, frukt m.m. er dyrere i Nord-Norge. Det samme gjelder også de aller fleste ting, for eksempel bil, hvor det er en meget stor differanse.

Bedriftenes lønnsomhet og konkurransevne lider også under de store fraktomkostninger. Her er det store beløp ute og går.

5. Det eneste som kan avvikle en slik forskjell er fraktutjevning. Det er derfor et krav at det gjennomføres full fraktutjevning for hele landet så snart som mulig.
6. Harstad Jern og Metall oppfordrer alle, både organisasjoner, bedrifter og enkeltmedlemmer til å slutte opp om dette krav under mottoet: La folket som brødre saman bu.

Det ble da også vedtatt å sende denne uttalelsen til samtlige stortingsrepresentanter fra Nord-Norge, Regjeringen samt andre organisasjoner som styret finner hensiktsmessig.

Forbundsstyrets innstilling:

Systemet med fraktutjevning er allerede tatt i bruk som virkemiddel i inntektsutjevningen landsdelene i mellom. Ordningen omfatter i dag matvarer, olje og bensin, men forbundsstyret er enig med forslagsstillerne i at en regelmessig må vurdere størrelsen av slike ordninger, slik at de har den ønskede effekt, eventuelt å ta ordningen i bruk på nye områder.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1279

Forslagene oversendes Sekretariatet for behandling og vurdering i LO/DNA's skattekomité.

21. Industriutvalg.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1280

•Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, avd. 26 av NPF, vil overfor Kongressen foreslå at det i LOs regi opprettes et industriutvalg.•

Motivering:

I forbindelse med vårt forslag ser vi det som en nødvendighet at Landsorganisasjonen etablerer et industriutvalg som medvirker til å styre den strukturmessige utvikling innenfor norsk industri.

Den senere tids utvikling vedrørende diskusjonen om norsk industri, må være styrt ved LOs medvirkning.

Diskusjonen blant eierinteressene synes å ha en klar tendens om at de er mest opptatt av sitt eget forhold til å overleve enn omlegging av norsk industri.

Vi er av den formening at dette kan være samfunnsmessig nedbrytende for industriens konkurransevne overfor omverdenen, og ikke minst våre arbeidsplasser.

Strukturproblemene innenfor oljeindustrien, teko-industrien og norsk treforedlingsindustri for å nevne noen, bekrefter nødvendigheten av vårt forslag.

Vi må ikke overlate disse problemer til de frie krefters spill, men være med på å utrede hvor slik industri skal ligge samfunnsmessig sett.

I den sammenheng er det av betydning at vårt tillitsmannsapparat står på en felles plattform utad og ikke slik som det synes i dag å bli misjonær for egeninteressen til den enkelte bedrift.

Vi må legge de samfunnsmessige kriterier til grunn, og det kan gjøres gjennom et industriutvalg i LOs regi.

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

- Nr. 1281 **Fra Sekretariatet:**
Forslaget er dekket i og med at LO har et Industri-, energi- og oljeutvalg.

22. Jordbruksavtalen.

SAMORGANISASJONENE

- Nr. 1282 *Lier faglige samorganisasjon foreslår:*
«Jordbruksoppgjøret/Fordeling av forskjellige økonomiske tilskudd til jordbruket. (Subsidier.)
I de senere åra har det skjedd ting i forbindelse med jordbruksoppgjøret, som har fått mange fagorganiserte til å lure. Vi synes imidlertid det er riktig at jordbruket har sine, men det vi ikke synes er riktig, er at de tilsynelatende, ender opp med et bedre resultat enn hva vi gjør.
Dette hadde vi akseptert, hvis inntektsfordelinga hadde vært skjev. Vi medgir at inntektsfordelinga er skjev på noen plasser, men det er mange steder den ikke er det.

På bakgrunn av dette tillater vi å foreslå at LO i framtida går inn for:

1. At jordbruket gjør ferdig sitt oppgjør før fagbevegelsen.
2. At nøkkelen til fordeling av subsidier blir grundig vurdert, da det virker som om det er de største jordbrukerne som får de største tilskuddene.»

- Nr. 1283 **Fra Sekretariatet:**
Forslaget oversendes Sekretariatet.

23. Kjernekraft.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

- Nr. 1284 *Avd. 8, Rogaland, foreslår:*
«Norges framtidige kraftforsyning må ikke baseres på atomkraftverk, men ved intens forskning overveie andre alternative løsninger, f.eks. ved bruk av gass fra Nordsjøen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget. Viser til NEKFs debatt-opplegg «Søkelyset på elforsyningen» som er et ledd i LO/DNAs rådslagaksjon «Solidaritet -77».

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 1285

«Landsorganisasjonen krever at bygging av kjernekraftverk ikke gjenomføres i Norge.»

Avd. 25, Stavanger, og avd. 91, Kverneland, foreslår:

Nr. 1286

«LO-kongressen mener at Norges kraftforsyning ikke nå må baseres på atomkraftverk, i steden overføres til forskning av alternative energikilder, eks. naturgass fra Nordsjøen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det er etter forbundsstyrets oppfatning i løpet av de første 4 år ikke behov for vårt land å ta stilling til dette.

Forbundsstyret mener imidlertid at forslagene på lang sikt er for kategoriske og unyanserte. Dersom fortsatt kraftutbygging er nødvendig og de sikkerhetsmessige sidene er løst, kan kjernekraftverk være et alternativ til fortsatt utbygging av vår vannkraft med de skadevirkninger dette har.

Norge bør imidlertid engasjere seg i utviklingen av nye energikilder.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1287

Forbundsstyrenes innstillinger tiltres.

24. LOs distriktskontorer og samorganisasjoner.

BEKLEDNINGSARBEIDERFORBUNDET

Avd. 151, Hønefoss Tekstilarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1288

«Vi ønsker å bygge ut fagbevegelsen på det lokale plan, styrke samorganisasjonene rundt om i landet med utvidet kontortid og eksperthjelp.

Vi mener det er et sterkt behov for å hjelpe de små foreningene, gi dem støtte og styrke til å ta opp viktige saker med bedriftsledelsen — som f. eks. den nye Arbeidsmiljøloven.

Vi mener bestemt det er klubbstyrene som må aktiviseres hvis arbeidsmiljøloven skal virke etter sin hensikt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Da forslaget har sammenheng med organisasjonsformene, foreslår forbundsstyret at forslaget oversendes Organisasjonskomiteén.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER-
FORBUND

Nr. 1289 *Avd. 9, Bergen, foreslår:*

«LO-sekretær i Bergen.

Som tidene er i dag, vil vi foreslå for LOs kongress ansettelse av en sekretær innen den sosiale sektor i Bergen.»

Motivering:

Vi er jo alle kjent med det store og kompliserte avtaleverk i vår sosiale sektor. Arbeiderne med deres familie har i dag et sterkt behov for en personlig kontaktmann i de fleste og forskjellige forhold som kan oppstå for oss alle.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke anbefale forslaget.

Det er likevel ikke tvil om at avdelingen i sin motivering peker på et alvorlig problem. LO må derfor arbeide aktivt for at både statlige og kommunale organer fullt ut kan imøtekomme det behov for informasjon som er til stede innen den sosiale sektor.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 1290 *Arendal faglige samorganisasjon foreslår:*

«Samorganisasjonene må settes i slik stand at de kan arbeide kontinuerlig. Det må legges opp til en faglig fylkesorganisasjon hvor det ansettes folk på heltid.

For Aust-Agders vedkommende foreslår møtet at LOs distriktskontor i Agder-fylkene styrkes slik at kontoret tilføres mer arbeidskraft og således gjør det mulig å opprette eget avdelingskontor i Aust-Agder.»

Nr. 1291 *Hammerfest faglige samorganisasjon foreslår:*

«LO har opprettet et distriktskontor i Finnmark, beliggende i Kirkenes (helt øst i fylket). I et fylke, som i utstrekning er like stort som Danmark må en fort forstå at en sekretær ikke makter å utføre sine oppgaver på en tilfredsstillende måte for hele fylket. Vi foreslår derfor at det omgående blir opprettet et distriktskontor i vestfylket, med beliggenhet i Hammerfest. Kontoret kan i tillegg nyttes av AOF og Forsikringsselskapet Samvirke, og bli et skikkelig servicetilbud for fagorganiserte i Vest-Finnmark. Forslaget ble første gang fremmet overfor LO i mai 1972, samt ved Kongressen i 1973. Tiden skulle nå være moden for å ta en avgjørelse i saken. Vi kan ikke lenger godta de uholdbare forhold vi har i dag.»

Nr. 1292 *Nordkapp faglige samorganisasjon foreslår:*

«På bakgrunn av at dagens ordning med ett LO-kontor i fylket ikke

virker slik de fagorganiserte ønsker det, vil Nordkapp faglige samorganisasjon fremme følgende forslag:

•Landsorganisasjonen i Norge deler opp Finnmark i to distrikter med ett kontor i Kirkenes (som i dag), og ett ved kysten i Midt/Vest-Finnmark. Ordningen gjennomføres så snart som mulig.»

Motivering:

Slik ordningen fungerer i dag, medgår LO-sekretærens arbeid i svært stor grad i reisevirksomhet i fylket. På grunn av de lange avstandene får ikke de fagorganiserte den kontakt med distriktskontoret slik man skulle forutsette. En stor del av Finnmarks befolkning er direkte tilknyttet fiskeindustrien. Yrkesgruppen fiskeindustriarbeidere har ofte behov for konsultasjoner med distriktskontoret — noe som ikke er praktisk gjennomførbart med ett kontor i Øst-Finnmark som skal dekke hele fylket. Vi henviser ellers til organisasjonsprosenten blant arbeidere i sildoljeindustrien — som er omtrent lik null i Finnmark. Vi er for øvrig av den oppfatning at en opprettelse av et distriktskontor i nevnte distrikt vil trekke inn et betydelig antall nye arbeidere i Landsorganisasjonen.

Verdal faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1293

•Verdal faglige samorganisasjon foreslår at det opprettes eget LO-kontor i Nord-Trøndelag.»

Motivering:

LO-kontoret i Trondheim har i dag for stort arbeidsområde. Nord-Trøndelag har spredt bosetting med småindustri over hele fylket. De senere år har det skjedd til dels store forandringer i selselsettingen, noe som har ført til større konsentrasjoner i sentra, men også til oppretting av nye arbeidsplasser i utkantdistriktene.

For å kunne yte tilstrekkelig service i nordfylket, er et LO-kontor i Nord-Trøndelag en nødvendighet.

Alesund faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1294

•Alesund faglige samorganisasjon foreslår at LOs distriktskontor i Møre og Romsdal blir styrket. Det tilsettes en sekretær som har Sunnmøre som spesielt arbeidsområde.»

Motivering:

Som kjent er det på Sunnmøre mange små bedrifter som ligger spredt i hele regionen. Med de vanskelige kommunikasjoner — mange ferjer — tar det tid for den som skal reise mye. En sekretær med arbeidsområde spesielt for Sunnmøre vil korte inn reisetiden.

Organisasjonsprosenten er også lav på Sunnmøre. Det er i dag

ca. 11 000 fagorganiserte, det utgjør under 30 prosent av lønnsmot-takerne i regionen. Med jevnlig besøk på bedriftene av en sekretær, tror vi det er mulig å øke tilslutningen til fagbevegelsen.

Nr. 1295 **Fra Sekretariatet:**

Forslagene går i det vesentligste ut på å opprette distriktskontorer på nye steder og styrking av de nåværende. Forslagene oversendes Sekretariatet.

25. Militærtjeneste.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1296 *Avd. 1, Oslo, foreslår:*

«Den militære tjenestetid settes ned til 8 måneder.
(Viser her til landsmøtets vedtak.)»

Nr. 1297 *Avd. 143, Mo i Rana, foreslår:*

«Kongressen oversender regjering og storting, og de politiske partier forslag om at den militære tjenestetid reduseres til 8 måneder. (Landsmøtevedtak Jern og Metall 1974.)»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres.

Nr. 1298 **Fra Sekretariatet:**

Forslag om nedsettelse av den militære tjenestetid kan ikke tiltres.

26. Miljøvern.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1299 *Avd. 233, Strømmen, foreslår:*

«Fagbevegelsen må gjøre sin innflytelse gjeldende for å bevare vår natur og gjøre den tilgjengelig for alle.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1300 **Fra Sekretariatet:**

Forslaget tiltres.

Viser i den forbindelse til avsnittet Ferie — fritid og naturvern i forslag til nytt Handlingsprogram.

27. Nasjonalisering — sosialisering.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Glåmdal, foreslår:

Nr. 1301

«Staten må overta styringen, eventuelt eiendomsretten til alle våre store skog- og utmarksområder.»

Motivering:

Skogen er en av våre største nasjonale ressurser. Vi må derfor sikre våre etterkommere også å nyte godt av den. Slik skogbruket drives i dag er det skogeierens profitt som teller, der hensynet til ressurser kommer i annen rekke. Høymekaniseringa i skogbruket må stanses og hensynet til våre arbeidstakere og bosettinga i våre utkantbygder må telle langt sterkere enn hittil. Vi mener at staten må overta alle større skog- og utmarksområder for å sikre en av-virkning målt i nasjonal verdi hvor den private eiers profittinteresse må vike.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres i prinsippet.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 94, Halden, foreslår:

Nr. 1302

«LO støtter NPFs vedtak om å sosialisere norsk treforedlingsindustri.

Motivering:

Slik det er i dag med den omfattende strukturendring i denne industrien og en innbitt kamp om ressursene, må samfunnet ha en styring av disse forholdene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 1303

«Demokratiseringsprosessen overfor banker og forsikringsselskaper samt andre kredittinstitusjoner må utvikles videre.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

«LO-kongressen tar opp igjen tidligere vedtak om at sosialisering av hele industrien utredes i samråd med forbundene innen 1 år.»

Motivering:

Fagbevegelsen kan ikke lenger godta å leve med kapitalismens konjunkturbølger og arbeidsledigheten ved dens «kriser», og kan ikke subsidieres bort med våre skattepenger.

Vårt forbunds formålparagraf er klar på dette området, og bør nå tas i bruk som svar på denne politikken.

Spørsmålet om statlig overtakelse av de norske industribedrifter ble så tidlig som i 1946 behandlet på Landsorganisasjonens kongress, hvor det ble fremmet følgende forslag:

«Med henblikk på å nå fram til en sosialistisk samfunnsholdning pålegger Kongressen hvert enkelt forbundsstyre innen årets utgang å utrede og innsende til Landsorganisasjonen en sosialiseringsplan med oversikt over hvilke fordeler sosialiseringen av de fag og industrier som det enkelte forbund omfatter, vil gi samfunnet og arbeiderne i motsetning til det kapitalistiske produksjonssystem. Når disse utredninger foreligger, samordner Sekretariatet stoffet, og på grunnlag av dette den struktur som menes med et sosialistisk Norge vil få.»

Forslaget ble oversendt redaksjonskomitéen som la fram denne innstillingen:

«Kongressen erklærer seg enig i at spørsmålet om sosialisering tas opp til utredning på bred basis.

Sekretariatet opptar i samråd med forbundene og fatter vedtak om behandlingsmåten innen de enkelte næringer.»

Redaksjonskomitéens innstilling ble vedtatt på Kongressen. I rundskriv av 5. september 1946 til forbundene anmodet Sekretariatet i LO om snarest mulig å utrede det forslaget tok sikte på, 2—3 små forbund har gjort det.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret ser det som en urealistisk målsetting på kort sikt å gjennomføre en alminnelig sosialisering av norsk industri. Imidlertid vil det også for fagbevegelsen være av stor interesse å få vurdert ulike former for offentlig/statseide virksomheter. For tiden er det fra en rekke hold gitt uttrykk for ønsket at staten skal overta, hele eller deler av bedrifter og kriteriene for slike holdninger er ofte svært forskjellige.

Det kunne være av stor betydning for fagbevegelsen å få en prinsipiell vurdering av ulike former for statseid drift, eventuelt stats-

medvirkning opp mot de interesser fagbevegelsen måtte ha, herunder vil også spørsmålet om en mer generell form for sosialisering, eventuelt nasjonalisering kunne bringes inn og tas med i en vurdering.

Forbundsstyret oppfordrer derfor Landsorganisasjonen til å ta initiativet til et slikt utredningsarbeid.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 10, Klosterfossen, foreslår:

Nr. 1305

•Kongressen må aktivt støtte og medvirke til at det enstemmige vedtaket på Norsk Papirindustriarbeiderforbunds landsmøte i september 1975, om nasjonalisering av treforedlingsindustrien blir realisert.

Utviklingen etter forbundets landsmøte bekrefter at bare en samfunnsmessig styring i vår bransje kan hindre rovdrift på en naturressurs.

Kapitalsterke selskaper forsøker å få kontrollen over råstoffet ut fra snevre egeninteresser — og denne drakampen skader de ansattes og samfunnets fellesinteresser.

Forbundets utredninger om treforedlingsindustriens framtid bygger på en realistisk vurdering av tilgjengelig trefiberråstoff som vil sikre våre arbeidsplasser og en sunn utvikling i vår bransje.

Vi regner med at en samlet fagbevegelse vil støtte vårt arbeid med å fjerne den usikkerheten som springer ut fra de nåværende eierforhold.

LOs kongress må stille krav til arbeiderbevegelsens politiske partier om å programfeste full nasjonalisering av treforedlingsindustrien.»

Saugbrugsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:

Nr. 1306

•LO støtter NPFs vedtak om å sosialisere norsk treforedlingsindustri.»

Motivering:

Slik det er i dag med den omfattende strukturendring i denne industrien, en innbitt kamp om ressursene, må samfunnet ha en styring av disse forholdene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres.

Forbundet har i en rekke år arbeidet med spørsmålet om samfunnets overtakelse av treforedlingsindustrien. Den siste utredningen av saken ble behandlet i forbundets landsmøte høsten 1975 og vedtatt enstemmig. Dette er en meget viktig politisk sak for forbundets medlemmer.

Den senere tids utvikling innen treforedlingsindustrien har først og fremst vært preget av mer eller mindre åpenlys kamp mellom større industrigrupperinger som har søkt å sikre sin egen cellulose- og virkeforysning.

Problemene er aktualisert fordi produksjonen av cellulose ikke svarer til behovet en har i den etterfølgende papirproduksjonen. De betydelige miljøvernkrav, som samfunnet har funnet å måtte stille til denne industrien, bidrar også til å gjøre en meget omfattende omstrukturering av produktsammensetningen nødvendig. En slik prosess krever en samordning og styring ut fra samfunnets interesser med særlig vekt på de problemer som strukturendringene kan skape for de ansatte og lokalsamfunnet. En mener det er nødvendig at samfunnet får direkte innvirkning på viktige beslutninger om næringens framtid.

For å oppnå dette ønsker forbundet at staten overtar som direkte eier av bedriftene.

Forbundsstyret henstiller til Kongressen om å slutte opp om Norsk Papirindustriarbeiderforbunds krav om samfunnets overtakelse av treforedlingsindustrien.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 1307 *Halden faglige samorganisasjon foreslår:*

«LO støtter Norsk Papirindustriarbeiderforbunds vedtak om sosialisering av norsk treforedlingsindustri.»

Motivering:

Slik det er i dag med den omfattende strukturendring i denne industrien og en innbitt kamp om ressursene, må samfunnet ha en styring av disse forholdene.

Nr. 1308 *Kongsvinger faglige samorganisasjon foreslår:*

«Alle store skog- og utmarksområder må overtas av staten eller legges ut til bygdeallmenninger.»

Motivering:

I det norske skogbruk foregår det i dag et kolossalt sløseri med våre ressurser. Et sløseri som det norske samfunn ikke har råd til. Lønnsomheten regnes i dag i kroner og ører og dette medfører at alt småvirke blir liggende igjen i skogen og råtne. Samtidig som vi må importere større mengder virke for å holde produksjonen i vår industri i gang. Hvis vi i dag kunne ta vare på det som ligger i våre skoger og råtner, ville industrien sikres tilgang på råstoff, samtidig som det ville bety flere hundre arbeidsplasser i distrikter der dette ville bety mye for sysselsettingen og ikke minst for bosettingen.

Vi vil også peke på den uheldige utvikling som eiendomsretten

har på friluftslivet. Retten til å drive jakt og fiske må bli en selvfølgelig rett for alle mennesker som ønsker å ha en slik hobby. Det føres i dag en politikk som medfører en fare for at det i framtida vil bli stadig vanskeligere å ferdes i våre skog- og utmarksområder. Den stadige økning av bommer på våre skogsbilveier bekrefter dette. Vi kan ikke akseptere at våre skog- og utmarksområder ikke fritt skal kunne brukes av de som ønsker det.

Verdal faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1309

«Verdal faglige samorganisasjon vil foreslå at LO arbeider for å sikre lokalsamfunnet styring med bank- og kredittvesen.»

Motivering:

Demokratiseringsprosessen innen bank- og kredittvesen bør ledes i en slik retning at lokalsamfunnet gis større innflytelse. Det er mange lokalsamfunn som vil se liten verdi i en demokratisering av bank- og kredittvesen bare på sentralt hold. En bedre styring over dette på lokalt hold vil kunne være et viktig redskap når det gjelder å trygge arbeidsplassene i distriktene.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1310

1. Forslaget fra Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund om å ta initiativ til et utredningsarbeid om former for statseid drift, sosialisering og nasjonalisering, tiltres. Utredningsarbeidet må komme i gang i kongressperioden.
2. Forslaget fra Norsk Papirindustriarbeiderforbund, Halden faglige samorganisasjon, Kongsvinger faglige samorganisasjon, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund, oversendes Sekretariatet under henvisning til vedtak under pkt. 1.
3. Forslaget fra Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund og Verdal faglige samorganisasjon ansees imøtekommet i forbindelse med Regjeringens forslag om offentlig representasjon i bankenes styrer og representantskap.

Sekretariatets varamann, Rolf Hauge, foreslår: Endringer til Sekretariatets innstilling vedr. nasjonalisering/solisiering.

Nr. 1311

Pkt. 1. Tilføyes:

«Når det gjelder forslaget fra Norsk Papirindustriarbeiderforbund vil LO sammen med Det norske Arbeiderparti i kommende

kongressperiode utrede spørsmålet om samfunnets overtakelse av norsk treforedlingsindustri.»

Pkt. 2. Endres til:

«Forslaget fra Kongsvinger faglige samorganisasjon og Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund oversendes Sekretariatet under henvisning til vedtak under pkt. 1.»

Nr. 1312 **Fra Sekretariatet:
Forslaget oversendes Sekretariatet.**

28. NRK og fagbevegelsen.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 1313 *Avd. 157, Skorovass Fagforening, foreslår:*
«LO må sørge for å få programmer i radio og TV som informerer om LOs virke og hvilke fordeler en organisert har.»

Forbundsstyrets innstilling:

Nr. 1314 *Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:*
«LO ber om forhandlinger med NRK, Fjernsynet, med sikte på å få flere programmer om norsk arbeidsliv og fagbevegelsens rolle i vårt samfunn.»

Motivering:

En helhetsvurdering av opplysnings-programmene i NRK, Fjernsynet viser en klar under-representasjon av programmer om forhold i norsk arbeidsliv og fagbevegelsens betydning i vårt samfunn.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1315 *Avd. 3, Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:*
«Sekretariatet får i oppdrag å reise krav om plass for informasjon om fagbevegelsens virksomhet i samfunnet i NRK og de ulike deler av skoleverket.»

Motivering:

Vi mener at LO må ha den samme adgang til disse media som eksempelvis landbruksorganisasjonene, fiskeriorganisasjonene og de kristelige organisasjoner.

Vi viser for øvrig til programposten «Anslagstavlan» i svensk TV.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 6, Murenes Union, Oslo, foreslår:

«Murenes Union foreslår at LO-kongressen fatter vedtak slik at det kan bli satt i gang arbeid med å få faste sendinger i NRK fra arbeidsplasser og arbeiderbevegelsens organisasjoner.

En rekke organisasjoner har lenge hatt egne programmer i NRK og vi mener derfor at det er helt naturlig at også de fagorganiserte får egne programmer. Fagbevegelsen får stadig flere områder å ivareta, og behovet for informasjon blir større og større.

Vi mener derfor at den beste måten å holde folk orientert på er at vi får faste sendinger i radio og TV.»

Nr. 1316

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Forening 1, Oslo, foreslår:

«LO i Norge arbeider for at fagorganisasjonen får tildelt egne sendinger i fjernsynet (TV) for opplysning og informasjon av saker av faglig karakter.»

Nr. 1317

Motivering:

Vi, fagorganiserte får informasjon om ting som skjer våre arbeidskamerater i det ganske land gjennom forskjellige kanaler som alle har sine interesser å ivareta. Ved at vi får vår egen sendetid med egne (LO)-medlemmers rapporter, vil vi få et riktig bilde av situasjonen. Denne sendetid vil også kunne brukes til presentasjon av andre arbeidsplasser, med de problemer og de goder disse måtte ha.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet er enig i intensjonen i forslagene, som går ut på at en ønsker bedre dekning i NRK/TV om det indre liv og arbeid i fagbevegelsen og på arbeidsplassene. Det er i den forbindelse viktig å styrke vårt eget informasjonsarbeid for derved å øve trykk på våre massemedia.

Nr. 1318

29. Oljepolitikken.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 1319 *Tromsø Sykehus Personalforening, avd. 404, foreslår:*

•Oljeboring nord for 62. breddegrad.

Før forholdene omkring oljeboring er klarlagt, slutter vi oss til Norges Fiskarlags protest mot oljeboring nord for 62. breddegrad.

Forbundsstyrets innstilling:

Saken om oljeboring nord for 62. breddegrad bør ytterligere utredes, ikke minst av hensyn til utviklingen av næringslivet i Nord-Norge. Når denne utredning er klar, bør alle interesseorganisasjoner få anledning til å uttale seg før myndighetene tar avgjørelsen.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDFORBUND

Nr. 1320 *Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

•Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, avd. 26 av NPF, vil overfor landsmøtet foreslå følgende uttalelse i forbindelse med norsk oljepolitikk:

Landsmøtet er av den formening at framtidig norsk oljepolitikk ikke må forrykke den bomessige struktur, og den tradisjonelle norske industri.

Vi må forvente at en utbygging av oljeindustrien må foregå i statlig regi, og i en takt som ikke skadeliggjør primærnæringene.

I den forbindelse er vi fram til i dag tilfreds med den oljepolitikk den norske regjering har ført, og som har foregått i samfunnsmessige interesser. Oljefunnene i Nordsjøen nord og sør for den 62. breddegrad må danne grunnlag for nye arbeidsplasser i distriktene og for nye typer næringsvirksomhet.

Vi er for den utvikling som styres av en statsinstitusjon slik at det hele ses i sammenheng med den strukturmessige situasjon norsk industri befinner seg i når det gjelder ressurstilgangen. Det norske samfunns interesser må være retningsgivende for en harmonisk oppbygning av denne industri, slik at vi forventer en gjennomførbar industripolitikk som tilsvarer vår formålsparagraf om nasjonalisering av industrien.

Dette forslag er tiltrådt enstemmig av Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg.

Forslaget ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1321 *Avd. 2-40, Statens Oljedirektorat, foreslår:*

•Olje- og gassressursene på norsk kontinentalsokkel.

Full sysselsetting er en helt sentral målsetting i norsk fagbevegelse. Funn av olje og gass på norsk kontinentalsokkel har gitt myndighetene og fagbevegelsen nye muligheter for å sikre at denne målsettingen kan holdes. Med de dimensjoner som olje- og gassvirksomheten har, er det nødvendig at fagbevegelsen får nødvendig innflytelse i de bestemmende organer.

Olje- og gassressursene på norsk kontinentalsokkel sør for 62° N overstiger langt det forbruk som Norge vil få i flere tiår framover. Kostnadene ved utnyttelsen av feltene er store, og med den kjennskapen man har til de naturgitte forhold i Nordsjøen må en gjøre regning med at de tre store feltene Ekofisk, Frigg og Statfjord kan utgjøre store deler av de økonomisk utnyttbare forekomstene sør for 62. breddegrad.

Grensen 62° N er kunstig og representerer en strek på kartet mer enn en naturlig avgrensning for norsk oljeaktivitet.

En oppstarting av oljevirksomheten nord for 62° har vært utsatt bl. a. ut fra generelle ressurspolitiske vurderinger.

I slike ressurspolitiske vurderinger må også olje- og gassressursene inngå. En skikkelig vurdering av disse ressursene krever boring forskjellige steder på sokkelen også nord for 62° N.

En slik kartlegging vil i seg selv skape aktivitet og gi grunnlaget for nye arbeidsplasser. På sikt vil en fast styring og planlegging av vår sysselsettingspolitikk være avhengig av at vi har et skikkelig vurderingsgrunnlag for en utnyttelse av petroleumforekomstene på hele den norsk kontinentalsokkel.

En helhetsvurdering av norsk sokkel tilsier at disse målsettingene best kan nås ved at aktiviteten økes og spres nord for 62°, mens det i det mer kjente Nordsjøområdet tildeles et relativt lavt antall nye blokker.

En delmålsetting for utnyttelsen av petroleumressursene må være at aktiviteten skal tilpasses de lokale forhold slik at eventuelle skadevirkninger i de tradisjonelle næringene kan reduseres til et minimum. Selv om petroleumforekomstene må betraktes som nasjonal eiendom må derfor så vel planlegging som utnyttelse av ressursene skje i full forståelse og nær kontakt med de tradisjonelle brukerne av områdene, lokalbefolkningen og arbeidslivets organisasjoner.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram et forslag på Kongressen.

Nr. 1322

30. Opplysningsvirksomheten — Tillitsmannsopplæringen.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 4, Nordland Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1323

«Det gis dekning for en ekstra hjemreise for 6 og 8 ukers kurs på LO-skolen.»

Motivering:

Vi mener at 6—8 uker er for lang tid å være borte fra hjem og familie.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1324 *Avd. 4, Nordland Arbeidsmannsforening, foreslår:*

«LO vil arbeide for å legge forholdene til rette slik at differansen mellom kursstipend og arbeidsinntekt ved dagkurs, ukekurs og LO-skolen blir så liten som mulig.

Arbeidsgiverne pålegges å dekke den differanse som måtte oppstå.»

Motivering:

Forholdet er i dag at avstanden mellom den faktiske arbeidsinntekt og kursstipend er blitt så stor at mange kvier seg for å ta skoling i fagbevegelsen.

Prinsippet må være at ingen skal tape på å dyktiggjøre seg som tillitsmenn i fagbevegelsen.

Forbundsstyrets innstilling:

LO bes arbeide for at kursdeltakere fra den private og statlige sektor må likestilles ved stipendtildeling, slik at ingen taper på å gå på kurs.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1325 *For. 107, Likningsetatens Landsforening, foreslår:*

«Som følge av gjennomføringen av Ou-fondet har LO-forbund som organiserer innen statssektoren fått en utilsiktet konkurranse på grunn av økonomisk underlegenhet. Utlørlig agitasjon fra andre forbund forverrer situasjonen ytterligere.

For å møte denne konkurranse finner Likningsetatens landsforening det riktig at Norsk Tjenestemannslag får øket sin andel fra Ou-fondets midler. Likningsetatens landsforening finner det riktig at midler fra Ou-fondet til Norsk Tjenestemannslag blir gitt i form av kronebeløp, slik at forbundet selv får herredømme over utnyttelsen av midlene på den mest hensiktsmessige måte i vår kurs- og agitasjonsvirksomhet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er også opptatt av de samme refleksjoner som forslagsstilleren og vil anbefale at det blir nærmere vurdert hvordan intensjonene i forslaget best kan imøtekommes.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 1326 *Verdal faglige samorganisasjon foreslår:*

«De fagorganiserte gis utvidet adgang til å drive faglig kurs- og skoleringsvirksomhet i arbeidstiden med full betaling.»

Motivering:

For å styrke fagbevegelsens kampkraft, og for å sikre at medlemmenes interesser ivaretas best mulig er det av uvurderlig betydning at så mange som mulig har god greie på de lover og regler som gjelder i arbeidslivet.

For å stimulere til økt aktivitet og interesse med hensyn til skole-ringstilbudene, ville det være av stor betydning å få lagt så mye som mulig av dette i arbeidstiden med full betaling. Det er ellers en kjent sak at mange bedrifter foretar skolering av sine folk i arbeidstiden, også skolering som ikke direkte berører produksjonen.

Verdal faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1327

•Verdal faglige samorganisasjon foreslår at det tilsettes faste studie-konsulenter i AOF for samtlige fylker.▪

Motivering:

De erfaringer man har høstet i de distrikter som har fast tilsatte studiekonsulenter, tilsier at de geografiske arbeidsområder ikke bør være større enn det en studiekonsulent normalt kan rekke over.

Forslaget vil innebære større kontakt mellom AOF og den enkelte, og dermed bedre muligheter for kursvirksomhet. En ser ikke bort fra at det i enkelte fylker kan være ønskelig med flere konsulenter.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1328

Forslagene oversendes Sekretariatet.

31. Pendlerproblemet.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 220, Trolla, foreslår:

Nr. 1329

•LO må se nærmere på en sosial løsning av pendlerproblemet. Vi henviser til dag-, uke- og månedspendlere.

•Dette er et meget viktig problem for den enkelte det gjelder og hans familie.▪

Avd. 233, Strømmen, foreslår:

Nr. 1330

•LO må se nøyer på pendlernes problemer.▪

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 1331 *Hadeland kommuneforening, avd. 335, foreslår:*

•Pendlerne problemer burde vel kunne tilrettelegges på en bedre måte. De fleste vil forstå at dette problem i seg selv ikke kan løses. Alle kan ikke skaffes arbeid utenfor sin egen stuedør, men for alle disse menneskene som — uten press på samfunnet — reiser flere mil hver dag, må det gjøres noe som kan lette og oppmuntre deres situasjon bl. a. når det gjelder beskatningen og reiseutgifter/reisemåter. Denne gruppen som på egen hånd løser sin arbeidssituasjon og ved sin innsats gir sin hjemkommune større skatteinntekter, bør heller premieres enn at situasjonen gjøres vanskeligere enn nødvendig med økte reiseutgifter, vanskelige tog- og bussforbindelser, stadige forsinkelser og mye annet. Med samarbeid faglig/politisk kan situasjonen gjøres mye lettere for denne store gruppen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Oversendes Sekretariatet.

Nr. 1332 **Fra Sekretariatet:**

Forslagene oversendes Sekretariatet.

32. Politisk virksomhet.

a) Politiske ansettelser/oppsigelser.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1333 *Avd. 70, Moss Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«LO går inn for å stoppe N.A.F.'s utspill når det gjelder å kontrollere ansettelser på politisk grunnlag. Tillitsmannsapparatet må direkte inn ved ansettelser av medarbeidere.»

Motivering:

N.A.F. har gått med et rundskriv til sine medlemmer, der de blir bedt om å være på vakt overfor folk på venstresiden, spesielt ved nyansettelser. Vi vet arbeidsgivere i Moss har lister over uønskede personer. Disse blir konsekvent nektet arbeid. Dette gjelder alminnelige arbeidsfolk som på grunn av sin politiske holdning ikke får arbeid.

Vi har her i Moss nylig hatt en konflikt ved firma B. Brynildsen der det gjaldt en ren politisk oppsigelse. Vi vant saken etter en sit-down-aksjon på to dager. Dette også etter å ha fått full støtte fra Moss faglige samorganisasjon og Moss Dagblad (arbeideravis). Disse forhold må det straks settes en stopper for. Hvis arbeidsgiverne skal vurdere ens politiske holdning, kan vi få forhold verre enn i Vest-Tyskland.

For vi vet jo også at det finnes arbeidsgivere med høyreekstremistiske holdninger som da skal vurdere ens politiske holdninger.

Det kan utvikle seg dit hen at aktive tillitsmenn kan bli svartelistet på grunn av deres faglige aktivitet og dyktighet.

Vi mener fagbevegelsen selv må rydde opp i sine egne rekker, også med hensyn til ekstremistene og deres virksomhet. Det må føres en konsekvent linje mot at de ikke får innflytelse i fagforeninger og klubber.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 1334

«*Mot politiske oppsigelser.*

Drammen Bygningsarbeiderforening har lagt merke til at det i de siste åra er foretatt flere usakelige og politiske oppsigelser uten at LO har gjort noe for å sette en stopper for dette. Ja, vi har til og med sett og hørt at LO's formann Aspengren faktisk har gått i spissen for en såkalt ugraskampanje.

A akseptere usakelige og politiske oppsigelser er å oppfordre arbeidskjøperne til å fortsette å angripe hele arbeiderklassen.

Vi vil derfor foreslå at LO-kongressen pålegger LO's ledelse å bruke de nødvendige midler for å slå politiske/usakelige oppsigelser tilbake.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet.

Bygningsarbeidernes Seksjon, Aust- og Vest-Agder, foreslår:

Nr. 1335

«Vi tar skarp avstand fra den kartlegging av arbeidstakere som N.A.F. driver med. Vi gjør framlegg om at det blir gjort forbud mot slike lister.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 242, Oslo, foreslår:

Nr. 1336

DEL A, Kap. 1 — Organisasjonsretten — § 1
Protokolltilførsel utgår

«*Nytt avsnitt foreslås:*

Det er i strid mot de grunnleggende prinsipper for samarbeidet mellom LO og N.A.F. hvis ansettelse eller beskjefligelse av arbeidstaker blir søkt hindret fordi arbeidstakerne er organisert i et politisk parti, organisasjon eller har politiske meninger som er i strid med bedriftsledelsens syn.»

Motivering:

Vi ønsker ikke arbeidsforbud og «Vest-Tyske tilstander» i Norge. N.A.F.s utspill, hvor de klart oppfordrer bedriftene til å granske arbeidsfolks politiske bakgrunn, må klart avvises av LO og sikres i Hovedavtalen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget oversendes Sekretariatet for vurdering.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Nr. 1337

Luftfartens Funksjonærforening foreslår:

«LO tar på det skarpeste avstand fra N.A.F.'s rundskriv av 13. mai 1976 som bl.a. anbefaler at bedriftene ved ansettelse krever arbeidssøkerens underskrift på de opplysninger vedkommende har gitt. N.A.F.'s sirkulære må ses i sammenheng med direktør Vilhelm Dahls uttalelser til NRK 8. november 1976 om at sirkulæret er en oppfordring til N.A.F.-medlemmene om å se nærmere på den politiske bakgrunn arbeidssøkeren har.

LO kan ikke godta at arbeidstakernes politiske grunnsyn kommer i betraktning ved ansettelse.

LO vil følge framtidige forsøk fra N.A.F.'s side på å innføre politisk begrunnet yrkesforbud (Berufsverbot) med den største oppmerksomhet, og vil slå hardt ned på ethvert forsøk på å beskjære LO-medlemmenes demokratiske og grunnlovsikrede rett til egen politisk overbevisning.»

Nr. 1338

Avd. 8, Oslo, foreslår:

«LO tar på det skarpeste avstand fra N.A.F.'s rundskriv av 13. mai 1976 som bl.a. anbefaler at bedriftene ved ansettelse krever arbeidssøkerens underskrift på de opplysninger han har gitt.

N.A.F.'s sirkulære må ses i sammenheng med direktør V. Dahls uttalelser til NRK 8. november 1976 om at sirkulæret er en oppfordring til N.A.F.-medlemmene til å se nærmere på den politiske bakgrunn arbeidssøkerne har.

LO kan ikke godta at arbeidstakernes politiske grunnsyn kommer i betraktning ved ansettelse.

LO vil følge framtidige forsøk fra N.A.F.'s side på å innføre politisk begrunnet yrkesforbud (Berufsverbot) med den største oppmerksomhet og vil slå hardt ned på ethvert forsøk på å beskjære LO-medlemmenes demokratiske grunnlovsikrede rett til egen politisk overbevisning.»

Nr. 1339

Trondheim Handel og Kontor foreslår:

«LO må ta klart avstand fra politiske ansettelser og politiske oppsigelser.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at en arbeidstakers politiske oppfatning ikke må være avgjørende for ansettelser og oppsigelser.

På denne bakgrunn anbefales forslagene.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avdeling 12, Trondheim, foreslår:

Nr. 1340

«LO må ta klar avstand fra politiske ansettelse og politiske oppsigelser.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er av den formening at en ved ansettelse ikke skal legge politiske eller religiøse oppfatninger til grunn. Gjennom den nye Lov om Arbeidervern og Arbeidsmiljø tar en sikte på å styrke oppsigelsesvernet betraktelig.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 31, Sauda, foreslår:

Nr. 1341

«Sauda Fabrikkarbeiderforening vil foreslå at Kongressen sterkt fordømmer Norsk Arbeidsgiverforenings utspill med oppfordring til sine medlemmer om å undersøke arbeidstakernes politiske holdninger, og nekte ansettelse av radikale arbeidssøkere.

Kongressen må kreve at Norsk Arbeidsgiverforening for ettertiden avholder seg fra å råde sine medlemmer til handlinger som strider mot norsk lov og rett.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres. Henvises til forslag fra NKIF.

Avd. 44, Tyssedal, foreslår:

Nr. 1342

«*Politiske oppsigelser:*

De siste par åra har vi vært vitne til en kraftig øking i tallet på politiske og klart usakelige oppsigelser av fagorganiserte arbeidere. Selv om bedriftsledelsen i de enkelte saker har nyttet formelle argumenter for å omgå grunnlovens ord om fri meningsytring, er det åpenbart, både for de oppsagtes egne arbeidskamerater og offentligheten ellers, at det dreier seg om politiske oppsigelser.

I tillegg opplever vi at direktør V. Dahl i N.A.F. gjentar advarslene til arbeidskjøperne mot å ansette arbeidere uten å gå deres bakgrunn nøye etter i sømmene, med sikte på å granske deres politiske interesser. Kryssforhør av arbeidssøkere, tysting arbeidskjøpere imellom og svartelisting er N.A.F.'s oppskrift på å nekte radikale folk ansettelse.

Fram til nå kan det virke som om LO-ledelsen har godtatt N.A.F.'s reaksjonære politiske angrep på arbeidere og arbeidssøkende. Ikke med et ord er det reist noe forsvar mot at arbeidere sjekkes på kryss og tvers, svartelistes og risikøse spårken for å ha deltatt i en streikekamp eller aksjon.

Klare politiske oppsigelser og avvisning av arbeidssøkende på politisk grunnlag er det mange eksempler på. Det må slås fast at dette er en skremmende utvikling som ikke er i fagbevegelsens interesser. Politiske oppsigelser må ikke godtas hverken på topp eller grunnplanet i LO. Slike oppsigelser ved siden av ansettelsesnektning på politisk grunnlag, rammer ikke bare kommunister og revolusjonære, men alle progressive og kampvillige innen fagbevegelsen.

Derfor må det reises en kontant og konsekvent kamp mot slike politiske aksjoner mot arbeidsfolk!»

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

Viser til forslag fra NKIF.

Nr. 1343 *Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, foreslår:*

«LO's kongress protesterer og tar avstand fra N.A.F.'s utspill om politisk kartlegging.»

Motivering:

Det har i den senere tid forekommet oppsigelser som med god grunn kan betraktes som usaklige, og som har bakgrunn i N.A.F.'s utspill.

Fagbevegelsen må her bruke alle midler for å bekjempe en slik utvikling, og forsvare de rettigheter til arbeid og fri meningsytring som den alltid har gått i spissen for.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 1344 *Avd. 146, Film- og Teaterteknisk Forening, Oslo, foreslår:*

«LO-kongressen protesterer mot og vil aktivt bekjempe N.A.F.'s forsøk på å iverksette tiltak som vil føre til at arbeiderne nektes arbeid, eller mister arbeid p.g.a. sine politiske oppfatninger.»

Motivering:

N.A.F.'s sirkulære av 13. mai er en klar oppfordring til arbeidsgiverne om å begynne en kartlegging av arbeidstakere etter deres politiske oppfatning. Arbeiderbevegelsen kan ikke godta slike tilstander som dette har ført til f.eks. i Vest-Tyskland, hvor arbeidstakere i staten blir nektet arbeid p.g.a. at de har deltatt i demonstrasjonstog o.l. saker som er en demokratisk rett.

Forbundsstyrets innstilling:

LO's formålsparagraf gir klart uttrykk for LO's oppgaver.

Nr. 1345 *Avd. 146, Film- og Teaterteknisk Forening, Oslo, foreslår:*

«LO-kongressen tar avstand fra den meningsterror som på ny brer seg i fagbevegelsens ledelse og som bl.a. gir seg utslag i suspensjoner og eksklusjoner

av medlemmer som har et annet politisk syn enn ledelsens. Som f.eks. det som har skjedd i SEF, NTL og nå Bergen Jernstøperi. Demokratiet må styrkes hvis fagbevegelsen skal kunne være et skikkelig redskap i arbeiderklassens tjeneste. Derfor må alle medlemmer fritt kunne stå fram med sine synspunkter, selv om disse skulle være i strid med ledelsens. Det er samtidig viktig å påpeke at den lovfestede retten til politiske streiker ikke må tas vekk, slik vi i den senere tid har sett eksempler på.»

Forbundsstyrets innstilling:

Slik uttalelsen er formulert og ment, tar en avstand fra den.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 108-6, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Trondheim, foreslår:

Nr. 1346

«Medlemmer av flere fagforbund i LO har den senere tid vist at de ikke respekterer sine forbund og LO's vedtekter.

Vi vil derfor foreslå at vedtektene blir innskjerpet.

Da disse brudd på vedtektene hovedsakelig har blitt satt ut i livet av medlemmer og sympatisører av partiet AKP (m-l), må vedtektene særskilt innskjerpes med henblikk på å stoppe disses nedbrytende virksomhet.

Dette partiet har også erklært seg selv som en hemmelig organisasjon. Partiet viser derved også en klart udemokratisk holdning som strider helt imot grunnprinsippet i vedtektene.

Under henvisning til § 3, pkt. 2 a i vedtektene om medlemskap i NTL kan vi konstatere at dette partiet er beslektet med partier som har nazistisk eller fascistisk program.

Konklusjonen på dette er at vi vil foreslå at medlemmer av AKP (m-l) nektes medlemskap i LO og dens tilknyttede forbund.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er i tvil om lovligheten av en slik bestemmelse.

Avd. 108-30, Tjenestemannslaget ved Forskningsinstituttet i Oslo, foreslår:

Nr. 1347

«LO tar på det skarpeste avstand fra N.A.F.'s rundskriv av 13. mai 1976, som bl.a. anbefaler at bedriftene ved ansettelse krever arbeidssøkerens underskrift på de opplysninger han har gitt.

N.A.F.'s sirkulære må ses i sammenheng med direktør V. Dahls uttalelser til NRK 8. november 1976 om at sirkulæret er en oppfordring til N.A.F.-medlemmene til å se nærmere på den politiske bakgrunnen arbeidssøkerne har.

LO kan ikke godta at arbeidstakernes politiske grunnsyn kommer i betraktning ved ansettelse.

LO vil følge framtidige forsøk fra N.A.F.'s side på å innføre politisk begrunnet yrkesforbud (Berufsverbot) med den største oppmerksomhet, og vil slå hardt ned på ethvert forsøk på å beskjære LO-medlemmenes demokratiske og grunnlovfestede rett til egen politisk overbevisning.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

b) Nynazistiske partier.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

- Nr. 1348 *Avd. 9, Malersvennernes Forening, Oslo, foreslår:*
«LO-kongressen krever forbud av det nye nazistpartiet Norsk Front. Den norske fagbevegelsen har stolte tradisjoner i kampen mot fascismen og nazismen. Vi vil ikke finne oss i at Hitlers og Quislings arvtakere i Norge får drive sin virksomhet legalt.
LO-kongressen protesterer imot dommen mot fagforeningen til Oslo Sporveier i Oslo Byrett, hvor de ble dømt til å betale de to nynazistene erstatning. LO må aldri tillate nynazistene å trenge inn i fagbevegelsens rekker.»
- Nr. 1349 *Avd. 101, Braskereidfoss Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:*
«LO's handlingsprogram bør klart ta avstand fra, og aktivt motarbeide Norsk Front som parti. Derfor et klart nei til at Norsk Front blir lovlig parti.»

Motivering:

Norsk Front er en organisasjon som bygger på klare nazistiske prinsipper med klare fascistiske og rasistiske meninger. Dette er en hån mot alle som deltok i motstandsbevegelsen under siste krig, og mange var våre kamerater som ga sitt liv for et fritt Norge på demokratisk grunn.

- Nr. 1350 *Avd. 191, Drammen Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
«Forby Norsk Front.
Igjen stikker fascismen sitt hode fram i det norske samfunn. Norsk fagbevegelse har tradisjoner med å gjennomskue og bekjempe fascismen. De har sett at fascismen er den svarteste reaksjon og et farlig redskap i hendene på arbeidskjøperne.
Det er derfor viktig at fagbevegelsen ikke lukker øynene for den fare den spirende fascisme i Norge betyr.
Drammen Bygningsarbeiderforening vil derfor oppfordre LO's kongress til å gå inn for å få forbudt det fascistiske partiet Norsk Front.»
- Nr. 1351 *Avd. 289, Stavanger Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:*
«Norsk Front.
LO-kongressen må kreve et klart forbud av nazi-partiet Norsk Front. Det ville være ren hån mot det norske folket, og særlig de som kjempet med livet som innsats, om et parti som står for nazisme og fascisme fikk oppstå.»

Avd. 410, Harstad Byggningsarbeiderforening, foreslår:
«LO-kongressen må ta avstand til Norsk Front som politisk parti.»

Nr. 1352

Forbundsstyrets innstilling:
Forslagene oversendes Sekretariatet.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 94, Halden, foreslår:
«LO støtter NPF's landsmøtevedtak om gjennom Norges Storting å arbeide for å hindre gjenopprettelse av nynazistiske partier.»

Nr. 1353

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

NORSK GRAFISK FORBUND

Bokbinderklubben, Rich. Andvord Papirindustri A/S, Oslo, foreslår:
«Forbud av Norsk Front.

Nr. 1354

Medlemsmøte i Bokbinderklubben, Rich. Andvord Papirindustri A/S, Oslo, har tidligere vedtatt forbud av Norsk Front. Styret vil derfor oppfordre LO-kongressen til å vedta forbud av dette svinske framstøt, som er et angrep på alle fagorganiserte. Norsk Front må forbys. De står for nazisme, rasisme og fremmedhat. Rasisme er forbudt ifølge norsk lov. Arbeiderklassen vil aldri godta at et nazistisk parti blir godkjent.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget kan ikke tiltres, selv om en har full forståelse for intensjonene i forslaget. Det er forbundsstyrets oppfatning at man bør innføre strengere krav ved opprettelse av nye partier.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Avd. 120, Oslo, foreslår:
«Norsk Front.

Nr. 1355

Avdelinga går imot at „Norsk Front” vert godkjent som lovleg parti. Avdellinga krev difor at Regjeringa v/Kommunaldepartementet tek eit politisk, prinsipielt standpunkt mot nazismen ved å nekte å godkjenne „Norsk Front” som politisk parti.

Vi må på denne måten vise vår takk til dei som gav sitt liv i siste krig. Nynazistane freistar å distansere seg frå nazismen slik han var på 30- og 40-talet. Dei kaller seg sjølve „nynasjonalister” o.l. Freistnaden deira på å føre folk bak ljoset må ikkje lukkast.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret finn at både fagrørsla og den politiske arbeiderørsla har teke klare standpunkt mot nazismen. Det same gjeld Regjeringa. Kor vidt dette jamvel skal føra til eit forbod mot at Norsk Front kan godkjennas som parti, må vurderas nærare.

Framlegget sendes Sekretariatet.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 1356

Avd. 235, Oslo, foreslår:

«Oslo støperiarbeiderforening krever at LO-kongressen ber Regjering og Storting om å forby det nye nazipartiet — Norsk Front.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1357

Avd. 31, Sauda, foreslår:

«LO-kongressen må kreve forbud mot dannelsen av et nytt nazistisk parti i Norge. Nazismen står nå som før for rasisme, landsforræderi og terror. Norsk Front er en borgerlig terroristorganisasjon rettet mot arbeiderklassen.

En legalisering av Norsk Front vil bidra til å fremme nazismen i Norge.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1358

Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

«Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, avd. 26 av N.P.F., vil overfor landsmøtet foreslå at man ved engasjement til den politiske utvikling i samfunnet arbeider for gjennomførelse av lovvedtak i Norges Storting som forsikrer oss mot gjenopprettelse av nynazistisk parti.

Vi er av den formening at slike tendenser synes å være på utviklingsstadiet politisk sett. Skal vi forhindre dette, må man allerede i fødselen gjennom lovvedtak forhindre en slik utvikling.

Dette forslag er tiltrådt enstemmig av Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg.»

Forslaget ble enstemmig vedtatt på landsmøtet.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Avd. 108-12, Tjenestemannslaget ved Universitetet i Tromsø, fore- Nr. 1359
slår:

«Norsk Front.

Nazistiske grupper har på ny begynt å vise seg i Norge. De står for den samme ideologi som NS gjorde i 30-åra og under krigen. Dette vises særlig tydelig av de uttalelser Norsk Fronts ideologiske leder, lektor Hoås, har kommet med.

Fascismen og nazismen er det borgerlige diktaturet i sin mest ytterliggående form. Nazismen vil med alle midler bekjempe arbeiderklassens rettigheter og innflytelse for å gi kapitalen uinnskrenket makt. Med særlig harde midler har nazistene bekjempet kommunistene som er deres bitreste fiender. Nazismen angriper og undertrykker imidlertid ikke bare kommunister, men alle som forsvarer de demokratiske rettighetene.

Norsk Front prøver nå å etablere seg som et politisk parti. Et nytt nazi-parti i Norge vil være en hån mot det norske folket og mot alle dem som led under nazismen under krigen.

Retten har dømt lektor Hoås. Dette viser at selv det borgerlige rettsapparatet anser nynazismen for kriminell. Det samme må fagbevegelsen gjøre.

Forby Norsk Front!»

Forbundsstyrets innstilling:

Norsk Front bør bekjempes med de demokratiske midler vi råder over faglig og politisk.

Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen, fore- Nr. 1360
slår:

«Forby Norsk Front.

Nazistiske grupper har på ny vist ansikt i Norge. De står fram med de samme samfunnsødeleggende ideer og politikk som NS gjorde i 30-åra og under krigen. Disse gruppene har blitt trukket fram i TV, noe som har vært utmerket reklame sett fra deres synspunkt og som har gjort det lettere for dem å organisere seg i landsmålestokk.

Ny-nazistene forsøker nå å etablere seg som politisk parti. Et nazistisk parti i Norge i dag vil være en hån mot det norske folk, mot de utallige ofre for og alle som gjennomlevde de nazistiske krigsforbrytelsene.

Norsk Front må ikke tillates som parti, uansett om de kan legge fram et tilstrekkelig antall underskrifter eller ikke. Dersom det i dag ikke finnes lov-hjemmel for å forby et nazistisk parti på grunn av det politiske innhold i programmet, bør det snarest lages en slik lov som forbyr nazistiske partier og bevegelser i sin alminnelighet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Norsk Front bør bekjempes med de demokratiske midler vi råder over faglig og politisk.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 1361 *For. 1, Oslo, foreslår:*

«Oslo Bryggearbeideres Forening oppfordrer LO-kongressen til å bruke sin innflytelse til å få knesatt et lovforbud mot nynazister eller fascistiske partier i Norge. Yderst påkrevende i disse dager er et klart forbud mot nazipartiet Norsk Front.»

Motivering:

Her burde det være nok å minne om den andre verdenskrig. OBF vedtok på sitt årsmøte i mars 1976 en resolusjon som krevde forbud mot nazipartiet Norsk Front. Siden den gang har vi sett eksempler på at det haster. Provokasjoner mot arbeidertog 1. mai 1975 og 1976, organiserte naziprovokatører blant menige, og nazisympatier blant offiserer i militæret, lektor Hoaas' virksomhet i skolen, forsøk på å avholde riksting etc. etc. LO's vedtekter sier klart fra at disse nazi-fascistiske elementer ikke er ønsket i arbeiderbevegelsen. LO må medvirke til at myndighetene forbyr nazipartiet Norsk Front, og ethvert nazi-fascistisk partis dannelse i Norge.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

Ekstremistiske grupper uansett hvor de politisk måtte befinne seg, bør bekjempes ved demokratiske virkemidler, ikke gjennom lovforbud.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 1362 *Halden faglige samorganisasjon foreslår:*

«LO må gjennom Norges Storting arbeide for å hindre gjenopprettelse av nazistiske partier.»

Nr. 1363 *Fra Sekretariatet:*

a) **Politiske ansettelser/oppsigelser.**

LO kan ikke akseptere at politisk oppfatning skal forhindre at folk får ansettelse. Så lenge N.A.F. eller andre organisasjoner holder seg innenfor norsk lov, kan ikke LO forhindre at de gir råd til sine medlemmer.

b) **Nynazistiske partier.**

LO kan ikke gå imot å etablere politiske partier så lenge de følger bestemmelser godkjent i norsk lov.

Når det gjelder medlemskap i fagbevegelsen, henvises til LO's vedtekter, § 2, pkt. f, hvor det heter:

«Unntatt herfra er de lønnstakere som står tilsluttet eller representerer et politisk parti som har nazistisk eller fascistisk pro-

gram eller formål som er beslektet med et slikt program, idet slike lønntakere ikke kan bli medlemmer av forbund som står i Landsorganisasjonen.»

33. Sammensetning av offentlig utvalg.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

For. 71, Norges Skatterevisorers Landsforening, foreslår:

Nr. 1364

«Representanter i utvalg og råd på skatte- og avgiftssektoren.

Kongressen vil uttale at Landsorganisasjonen må sørge for at Norges Skatterevisorers Landsforening blir representert i offentlig oppnevnte utvalg og råd på skatte- og avgiftssektoren så vel som når slike utvalg og råd oppnevnes av LO.»

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres ikke.

SAMORGANISASJONENE

Drammen faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1365

«Sammensetning av offentlig utvalg.

LO må medvirke til at det i mye større utstrekning velges folk fra arbeidsplassene til de forskjellige offentlige utredningsutvalg.»

Motivering:

Drammen faglige samorganisasjon er av den mening at en god del av de utredninger fra offentlig utvalg som blir lagt fram tydelig bærer preg av at de er laget av folk som ikke kommer fra grunnplanet. Fagbevegelsen har en stor kjerne av dyktige tillitsmenn og -kvinner som ville kunne være med å gi disse utredninger et innhold som mer var i takt med fagbevegelsens meninger og interesser.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1366

1. Forslaget fra forbundsstyret i Norsk Tjenestemannslag tiltres.
2. Forslaget fra Drammen faglige samorganisasjon tiltres i prinsippet.

34. Selvbestemt abort.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Luftfartens Funksjonærforening foreslår:

Nr. 1367

«LO-kongressen oppfordrer de politiske partiene i arbeiderbevegelsen til å fremme lov om selvbestemt abort tidlig i stortingsperioden 1977—1981.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget oversendes Sekretariatet.

Nr. 1368 **Fra Sekretariatet:**
Forbundsstyrets innstilling tiltres.

35. Skole- og utdanningsspørsmål/fagbevegelsen.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 1369 *Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:*
«LO tar opp drøftinger med våre politiske myndigheter om å få innført obligatorisk opplæring i ungdomsskolen om arbeiderbevegelsens historie og fagbevegelsens rolle i samfunnet.»

Motivering:

Det hersker en urovekkende uvitenhet om arbeiderbevegelsens historie og fagbevegelsens rolle i arbeidslivet blant brede lag av de yngre generasjoner. Dette kan rettes på ved at en f.eks. benytter noen timer av de to siste skoleårene i ungdomsskolen til en innføring i disse emnene.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1370 *Avd. 1, Tømrer- og Snekkernes Fagforening, Oslo, foreslår:*
«Elever i yrkesskoler og grunnskolen fra og med 9. klasse må gis innføring i, og informasjon om, hva norsk fagbevegelse står for. LO må kreve å få timer i pensumplanen for slik undervisning. Fagbevegelsen må selv stille lærekrefter til rådighet.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Nr. 1371 *Avd. 9, Malersvennernes Forening, Oslo, foreslår:*
«Arbeidslivets organisasjoner må gjøres kjent i ungdomsskolen slik at elevene får vite den samfunnsmessige betydning dette arbeid har. LO bør gå sterkt inn for å få aktive organisasjonsfolk som undervisningsledere.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.

Nr. 1372 *Avd. 292, Sandnes Bygningsarbeiderforening, foreslår:*
«LO må gå sterkt inn for at undervisning om hva organisasjonene står for i arbeidslivet tas med som en del av pensum i yrkesskolene.

Yrkesskoleelever skal ikke bare lære et fag, men må vite hva de møter når de kommer ut i arbeidslivet. Lærerne i dette bør hentes i organisasjonene og LO bør utarbeide retningslinjer og undervisningsmateriell.»

*Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres.*

Bygningsindustriarbeidernes Seksjon, Nord-Trøndelag, foreslår:

Nr. 1373

«I pensum for landets yrkesskoler må inntas krav om opplæring om arbeidslivets lover.

Vi må kreve at disse elever får en grunnopplæring som tilsvarer grunnkurs trinn 1.

Videre, hvis ikke yrkesskolene har lærekrefter som spesielt er utdannet for slik opplæring, benyttes lærekrefter fra fagbevegelsen, eventuelt sammen med representanter fra N.A.F.»

*Forbundsstyrets innstilling:
Første del tiltres.
Annen del tiltres ikke.
Tredje del tiltres.*

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 91, Kverneland, foreslår:

Nr. 1374

«Vi foreslår at LO-kongressen vedtar dette forslaget, og at den samtidig forplikter de politiske myndigheter til å få dette gjennomført til høsten 1977:

At fagarbeider, som enten har gått yrkesskole pluss læretid eller har gått fullstendig verkstedskole (3 år), får sine praktiske og teoretiske kunnskaper oppvurdert som grunnlag for videre teknisk utdanning.»

Motivering:

Nå må fagarbeidere som har gått 3 år på yrkesskole begynne i 1. klasse på teknisk aftenskole. Dette synes vi er urimelig siden de har hatt minst like mange uketimer med teori på de tre årene som teknisk fagskole har på det første året.

For at dette forslaget skal la seg gjennomføre må teknisk fagskole bytte om på en del fag og timer fra 1. til 2. år og omvendt. I tillegg kan nevnes at den praksisen som fagarbeidere har, må jo være bedre grunnlag enn ett års praksis slik som «Utvalget til samordning av teknisk utdanning» (NOU 1974: 56) mener er nødvendig.

Dette som vi her har foreslått skulle være helt i tråd med «Lov om videregående opplæring».

I formålsparagrafen heter det at den videregående skole skal forberede for yrkes- og samfunnsniv, legge et grunnlag for videre utdanning osv. Dette bør jo også gjelde yrkesskolene. Vi anser dette for å

ha stor betydning da det vil være med å øke respekten for praktisk arbeid og yrkesteori i forhold til ren teoretisk opplæring. I dag er det en «Blindgate» å begynne å lære og/eller gå på yrkesskole hvis en vil ha muligheter til videre teknisk utdanning uten tap av tid.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i de intensjoner som ligger i forslaget fra avdeling 91, Kverneland.

De tekniske fagskolene er lagt til Lov om videregående opplæring, og er et tilbud både til voksne med solid faglig bakgrunn og til unge med minimum 2 års yrkesutdanning i skole og/eller bedrift.

Det er nå satt ned et utvalg hvor en skal vurdere all teknisk utdanning innenfor den videregående skole. I denne forbindelse skal det også vurderes opptaksvilkårene for den tekniske fagskolen på bakgrunn av den skolemessige utdanning en får gjennom den videregående skole og erfaring gjennom praksis i arbeidslivet.

Forbundsstyret vil foreslå at forslaget oversendes Sekretariatet med anmodning om å følge opp utvalgets arbeid.

Nr. 1375 *Avd. 2, Fredrikstad, foreslår:*

«Det må satses på et bedre samarbeid mellom skolene og arbeidslivets organisasjoner. Det må bli bedre informasjon om dette i samfunnslære — og det må bli bedre kontakt med ungdom som slutter skolen for å gå ut i arbeidslivet.»

Nr. 1376 *Avd. 67, Tønsberg, foreslår:*

«Opplysningsvirksomheten for solidaritet og sosialisme.

Landsorganisasjonen i Norge må arbeide for at AOF må legge større vekt på kursvirksomhet som kan skolere de fagorganiserte i solidaritet og sosialisme. Dessuten må LO få utarbeidet og godkjent lærebøker om fagbevegelsens virkeområder slik at de kan bli ført inn i skoleverket og på den måten gi elevene kunnskap om organisasjonsstrukturen og de interesseområder som fagbevegelsen arbeider med.»

Nr. 1377 *Avd. 143, Mo i Rana, foreslår:*

«Fagbevegelsen og skolen.

LO vil gjøre Kirke- og undervisningsdepartementet oppmerksom på, at det i dagens lærebøker i skoleverket, ikke er gitt en tilstrekkelig redegjørelse om norsk fagbevegelse.

LO krever en revidering av de lærebøker som i dag behandler dette spørsmålet.»

Motivering:

I hele skoleverket er det i dag en mangelfull kjennskap til fagbevegelsens rolle i vårt samfunnsliv. Det kan ikke aksepteres at det gjennom dagens lærebøker blir gitt lite eller ingen informasjon om

den bevegelse som har spilt en av hovedrollene i utformingen av det samfunn som dagens utdanningssøkende vokser opp i.

Situasjonen vi opplever i dag, ved at fagbevegelsen selv direkte kommer inn i skoleverket og informerer, må bare bli et supplement til det stoff lærebøkene skal inneholde om dette.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i de synspunkter som kommer fram i de 3 forslagene.

En er oppmerksom på at det foregår en del arbeid for å skaffe fram bedre materiell til bruk i skoleverket. Etter forbundsstyrets oppfatning bør Kongressen gi sin tilslutning til at Landsorganisasjonen i et samarbeid med AOF og Tiden Norsk Forlag oppretter et kontaktorgan som kontinuerlig må arbeide med både informasjonsmateriell, som omfatter elevene i skoleverket, men også lærebøker til bruk for de lærere som skal undervise i samfunnslære.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 49, Askim, foreslår:

Nr. 1378

«LO må kreve at det blir innarbeidet en skikkelig informasjon om arbeiderbevegelsen i skoleverket og skolekringkasting.»

Motivering:

LO har nå om lag 600 000 medlemmer og en må lete godt i lærebøkene hvis en skal finne noe om arbeiderbevegelsen og dens utvikling. Det er derfor på tide at vi stiller et klart krav om at ungdommen, når de er ferdig med skolen, er godt orientert om arbeiderbevegelsens mål og midler.

LO må sørge for at massemedia som radio og fjernsyn blir stilt til disposisjon for arbeiderbevegelsen i langt større grad enn det som er tilfelle nå. Massemedia må ut på arbeidsplassen for å få bedre informasjon om forholdene.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Avd. 97, Tune Tjenestemannslag, foreslår:

Nr. 1379

«Videreutdanning for alle arbeidstakere bør organiseres slik at de kan utdanne seg i etapper for å oppnå en bedre stilling og høyere lønn innom sitt arbeidsområde. Utdanningen bør om mulig skje i arbeidstiden og med full lønn. Grunn for forslaget er at vi ønsker at alle skal ha muligheter for å skape seg en bedre framtid og en stilling som kan tilfredsstille arbeidstakerens ønsker om et givende arbeid både sosialt og menneskelig.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres i prinsippet.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 1380

Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

«Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening vil overfor Kongressen foreslå at det nedsettes en komité som får som mandat å utrede forholdet skole—arbeidsliv.»

Motivering:

Utviklingen innen vårt samfunnsliv tilsier at LO må arbeide aktivt med dette spørsmål i inneværende kongressperiode. Samfunnsmessig sett tilligger det oss et medansvar for et sunt moralsk oppbyggende arbeids- og samfunnsmiljø.

I den forbindelse bør vi komme langt sterkere med i utformingen av norsk skoleverk gjennom presentasjon av vår bevegelse og hva vi står for i den samfunnsmessige historie og oppbygging. Det er bare å kunne konstatere at vi ved ansettelser i arbeidslivet har registrert en forbløffende liten kjennskap til arbeidslivets lov og regler.

Politisk sett vil det også ha en betydning til å få etterkommende generasjoner politisk bevisste til å utforme samfunnet gjennom demokratiske sosialistiske retningslinjer, slik at vi kan være forskånet mot tilfeldige overgrep av ekstreme grupperinger.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er kjent med at LO allerede har et eget utvalg for skolesaker. «LO's koordineringsutvalg for skolesaker» tar bl.a. for seg spørsmål vedrørende skole/arbeidsliv. Forbundsstyret mener imidlertid at dette er et så viktig område at det bør opprettes et eget skolekontor innen LO.

NORSK POSTFORBUND

Nr. 1381

Oslo Krets av Norsk Postforbund, foreslår:

«Forbedring av allmennutdanning. Nødvendig tjenestefri med full lønn og full dekning av kostnader.

De siste års krav til allmennutdanning har blitt stadig større. For kort tid siden var 7-årig allmennutdanning obligatorisk, mens det i dag er 9-årig allmennutdanning som er obligatorisk.

Dette har igjen ført til at flere arbeidstakere ikke har den samme allmennutdanning som de som er kommet ut fra skolen de siste år. Den eneste løsning for disse arbeidstakere er at de tar den nødvendige tilleggsutdanning. Dessverre vurderes den enkelte arbeidstakers interesse for å ta den nødvendige tilleggsutdanning ofte negativt. Problemer med nødvendig tjenestefri,

uten tap av lønn, er et av de største problemer. Dersom arbeidstakeren ikke skal tape noe av sin lønn, forlanges det at arbeidstakeren skal arbeide inn igjen den tidligere gitte fritid. Dette vil igjen medføre at vedkommende vil få vesentlig mindre tid til nødvendig lesing av leksrer, enn de som måtte delta i den obligatoriske utdanning.

I de offentlige etater er det dessuten et krav at arbeidstakeren skal ha minst 9-årig grunnskole, eller tilsvarende utdanning, for å kunne avansere. Spesielt er det et problem for turnus- og skiftarbeidere å kunne skaffe seg denne tilleggsutdanningen.

Slik ordningen er i dag virker det som om det er den enkelte arbeidsgiver/bedrift som skal vurdere den enkelte arbeidstakers behov for eventuell tilleggsutdanning. Dette fordi utvalget har fått en forståelse av at nødvendig tjenestefri med lønn til videreutdanning og eventuelt til forbedring av tidligere allmennutdanning praktiseres ulikt innen de forskjellige arbeidsplasser/bedrifter. Dette fører igjen til en meget markert forskjellsbehandling. Studieutvalget, Oslo krets av N.P.F., vil derfor fremme forslag om at det til all allmennutdanning, utover 7-årig folkeskole, gjennomføres en ordning som sikrer alle arbeidstakere like muligheter for deltakelse, med nødvendig fritid og full lønn.

Spesielt må turnus- og skiftarbeidernes muligheter vurderes nøye.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret har vedtatt å oversende forslaget med anbefaling.

SAMORGANISASJONENE

Askim og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1382

«LO må kreve at det blir innarbeidet en skikkelig informasjon om arbeiderbevegelsen i skoleverk og skolekringkasting.»

Motivering:

LO har nå om lag 600 000 medlemmer og en må lete godt i lærebøkene hvis en skal finne noe om arbeiderbevegelsen og dens utvikling. Det er derfor på tide at vi stiller et klart krav om at ungdommen, når de er ferdig med skolen, er godt orientert om arbeiderbevegelsens mål og midler.

LO må sørge for at massemedia som radio og fjernsyn blir stilt til disposisjon for arbeiderbevegelsen i langt større grad enn det som er tilfelle nå. Massemedia må ut på arbeidsplassen for å få bedre informasjon om forholdene.

Drammen faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1383

«*Fagbevegelsen og skolen.*

LO-kongressen ber LO's ledelse om å prioritere opplysningsarbeidet omkring skole og utdanning langt sterkere enn nå. LO må på ulike måter og med ulike midler prøve å påvirke dagens skolepolitikk, og dermed morgendagens skole og samfunnet som helhet. LO's ledelse får den nødvendige fullmakt til å knytte til seg den ekspertise de synes er nødvendig for å kunne bygge ut og styrke denne så samfunnsviktige sektor.»

Motivering:

Drammen faglige samorganisasjon ser med stadig stigende uro på at det har lykket fagbevegelsen så lite å få være med på å forme innholdet i dagens skole. Vi må bare konstatere at andre grupper som ofte er fagbevegelsen fremmed har greid dette så mye bedre.

Spesielt foruroliger det oss at visse utpregede antidemokratiske pressgrupper, både til høyre og venstre i det politiske bildet, på alle måter prøver å få innpass i skolen.

Historisk har skolens innhold alltid blitt preget av folk med liten eller ingen tilknytning til norsk fagbevegelse. Selv om en opp gjennom vårt århundre har opplevd en hel rekke *organisatoriske reformer* i skolen, som har forbedret vanlig arbeiderungdoms utdanningssituasjon på flere områder, så står det likevel som helt klart at skolens innhold i det alt vesentlige er preget av borgerlig-konservativ ideologi og tankegang.

Skolens historie er historien om konger og store menn. Arbeidsfolks situasjon og deres kamp for tilværelsen er viet liten plass. I beskrivelsen av dagens samfunn hører en altfor lite om arbeidslivet og arbeidslivets organisasjoner, herunder LO og forbundene. Gjennom arbeidsmetodene i skolen, der karakterpress og konkurranse dominerer skolehverdagen, preges elevene av verdiholdninger som slett ikke er i arbeiderbevegelsens interesser. Begreper som samhold og solidaritet står fjernt.

Det er viktig at LO kan stille godt og grundig undervisningsmaterieill til disposisjon til alle slags utdanningsinstitusjoner. Vi må også kunne kreve at dette undervisningsmaterialet *blir brukt*, og på en måte som er i fagbevegelsens interesse. Representanter fra arbeidslivet må få adgang til skolene og universitetene, for å gi undervisning, holde forelesninger, og delta i paneler og diskusjoner. Ved bedriftsbesøk på arbeidsplassene må det være en selvfølge at elevene også får møte de faglige tillitsmennene, som kan fortelle om sin virksomhet.

Skolen er i dag landets største arbeidsplass og forbruker store summer av samfunnets felles ressurser. Fagbevegelsen kan ikke lenge rolig sitte å se på at svært mange skoler forblir isolerte øyer i samfunnet, med liten kontakt med samfunns- og arbeidsliv for øvrig. Særlig ved universiteter og høyskoler ser en mange uheldige eksempler på dette.

Spesielt på bakgrunn av at skolen nå har gjennomgått en hel rekke viktige og organisatoriske reformer, jfr. Lov om videregående opplæring, er det viktig at fagbevegelsen engasjerer seg aktivt i arbeidet med å gi skolen et nytt og bedre innhold.

Drammen faglige samorganisasjon mener også at LO burde innta en mer smidig holdning overfor de ulike lærerorganisasjoner, spesielt

Norsk Lærerlag. En må søke å få til mulige samarbeidsformer, og på sikt arbeide med framstøt for å få denne samfunnsmessig så viktige gruppen inn i LO.

For oss i Drammen faglige samorganisasjon er det tydelig at skal vi makte alle disse viktige oppgavene, så må LO knytte til seg folk som både utifra teori og praksis behersker dette felt. Vi viser til at både N.A.F. og Norske Kommuners Sentralforbund har gått til dette skritt, noe som også burde få oss til å reagere.

Jæren faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1384

«Vi foreslår at LO-kongressen vedtar dette forslaget, og at den samtidig forplikter de politiske myndigheter til å få dette gjennomført til høsten 1977.

At fagarbeidere, som enten har gått yrkesskole pluss læretid eller har gått fullstendig verkstedskole (3 år), får sine praktiske og teoretiske kunnskaper oppvurdert som grunnlag for videre teknisk utdanning.»

Motivering:

Nå må fagarbeidere som har gått 3 år på yrkesskole begynne i 1. klasse på teknisk fagskole. Dette synes vi er urimelig siden de har hatt minst like mange uketimer med teori på de tre årene som teknisk fagskole har på det første året.

For at dette forslaget skal la seg gjennomføre må teknisk fagskole bytte om på en del fag og timer fra 1. til 2. år og omvendt.

I tillegg kan nevnes at den praksisen som fagarbeiderne har, må jo være mye bedre grunnlag enn ett års praksis slik som «Utvalget til samordning av teknisk utdanning» (NOU 1974:56) mener er nødvendig.

Dette som vi her har foreslått skulle være helt i tråd med «Lov om videregående opplæring». I formålsparagrafen heter det at den videregående skole skal forberede for yrke og samfunnsliv, legge et grunnlag for videre utdanning osv. Dette bør jo også gjelde yrkesskolene.

Vi anser dette for å ha stor betydning da det vil være med å øke respekten for praktisk arbeid og yrkest teori i forhold til rent teoretisk opplæring. I dag er det en «blindgate» å begynne i lære og/eller gå på yrkesskole hvis en vil ha muligheter til videre teknisk utdanning uten tap av tid.

Sarpsborg og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:

Nr. 1385

«Landsorganisasjonen må langt sterkere komme inn som en del av pensum i de videregående skoler — spesielt i yrkesrettet utdanning.

Dette for å gi den enkelte en bedre mulighet for faglig utvikling, og større engasjement i samfunnsmessige spørsmål.

Et eksempel på studievirksomhet som også er viktig er den nye lov om Arbeidervern — og Arbeidsmiljø.

En ber videre Kongressen vurdere å gi ungdom under yrkesutdanning muligheter for medlemskap i fagforbund tilsluttet LO.»

Nr. 1386 *Stange faglige samorganisasjon* foreslår:

«LO må finne fram til de fagene som må være obligatoriske i den faglige skoleringen, slik at disse er tilpasset den faglig/politiske målsetting.

Informasjonsvirksomheten om fagbevegelsen i skoleverket må styrkes.»

Motivering:

Selv om skoleringen av tillitsvalgte og medlemmer i dag er en viktig del av vår virksomhet, vil den i tiden framover bli avgjørende for utfallet av bedriftsdemokratiformen. Fagkunnskapen vil være avgjørende både når det gjelder datastyring og eventuelle nye organisasjonsformer, tilknyttet handlingsprogram og arbeidsgrupper.

Skoleungdom kommer i dag ut i arbeidslivet uten den kjennskap til fagbevegelsen, som deres rolle som lønnstakere vil kreve.

Nr. 1387 *Vestvågøy faglige samorganisasjon* foreslår:

«LO må aktivt og gjennom lovverket medvirke til at det blir avsett minimum 4 timer pr. år til informasjon om partene i arbeidslivet i siste klasse i ungdomsskolen og i den videregående skole.

Denne informasjon må i størst mulig utstrekning gis av partenes lokale tillitsmann.»

Motivering:

Det er vel en kjent sak at ungdom i dag kommer ut på arbeidsplassen uten den minste elementære kjennskap til sine rettigheter og plikter (eksempelvis at de skal ha opplyst hvem som er tillitsvalgt på vedkommende arbeidsplass). De er og uvitende om hvordan partene i arbeidslivet ordner sakene seg imellom og hvordan lønns- og arbeidsvilkår avgjøres.

Vi anser det som en stor fordel at denne informasjonen gis av lokale fagforeningskrefter, av den grunn at samtidig som en informerer om partenes historie og oppbygging, også kan informere om det stedlige organisasjonsmiljø.

Nr. 1388 **Fra Sekretariatet:**

a. **Obligatorisk opplæring i ungdomsskolen og den videregående skole.**

Forslagene fra Norsk Arbeidsmannsforbund, Stange faglige samorganisasjon, Sarpsborg faglige samorganisasjon, Askim faglige samorganisasjon, avd. 143, Mo i Rana, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Vestvågøy faglige samorganisasjon og Bygningsarbeidernes seksjon, Nord-Trøndelag, er tatt opp med de

politiske myndigheter. Det arbeides med utarbeiding av lærer-veiledning for lærere i ungdomsskolen og den videregående skole.

Forslagene oversendes Sekretariatet.

b. Samarbeid skole/arbeidsliv.

Samarbeidet skole/arbeidsliv har kommet et godt skritt på vei. Det er nå etablert prøveordninger i 14 kommuner.

Forslagene fra avd. 26, Borregaard Jern- og Metall, avd. 67, Tønsberg Jern- og Metall, som er tiltrådt av forbundsstyret, og Drammen faglige samorganisasjon, peker på viktige spørsmål i forbindelse med LO's skolepolitikk.

Sekretariatet er klar over at det i tiden framover vil bli stilt stadig større krav til fagbevegelsens engasjement på det skolepolitiske område, og vil følge denne utvikling nøye.

Forslagene oversendes Sekretariatet.

c. Videregående utdanning.

Forslagene fra avd. 91, Kverneland Jern- og Metall, Oslo krets av Norsk Postforbund, Jæren faglige samorganisasjon og Tune Tjenestemannslag, avd. 97, tiltres.

Forslagene oversendes Sekretariatet.

For øvrig vises til Handlingsprogrammet.

36. Språkformen i LO.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 64, Kvinnherad, foreslår:

Nr. 1389

«For å få språkleg jamstilling i LO meiner vi at alle brosjyrer, avtaler og skriv må koma på nynorsk samstundes som dei kjem på bokmål. Dersom dette ikkje kan gjennomførast meiner vi at minst halvparten av materialet som LO sender ut skal vera på nynorsk. Vidare meiner vi det er rimeleg at LO svarar på brev på same målføre som brevet er skrive på.»

Grunngjeving:

Det er for det første vanleg at ein får svar på korrespondanse på det målføre ein nyttar. Dette vert ikkje praktisert korkje av LO eller av det forbund vi er med i.

For det andre meiner vi at det berre er nynorsk som er samnemna- det norske talemålet. Bokmål har sitt utgangspunkt i det gamle danske embetsmanns- og overklassespråket. Vi tykkjer difor at det er på tide at LO byrjar å nytte det norske målet og meiner difor at dei forslaga vi legg fram kan vera ei god byrjing.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres.

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDER- FORBUND

Nr. 1390 *Gruppe 256, Bygstad, foreslår:*

«*Bruk av nynorsk.*

Alle avdelingar og alle medlemmer av LO skal seinast frå 1/1 1978 få tilsendt skriv og meldingar frå forbundet og LO på nynorsk når dei krev det. Medlemsbøker må vere å få på begge målføre.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke anbefale forslaget selv om det kan sees med forståelse på prinsippet i gruppens syn.

Praktiske og økonomiske sider gjør at forslaget vanskelig er gjennomførbart.

Nr. 1391 **Fra Sekretariatet:**
Forbundsstyrenes innstillinger tiltres.

37. Statens ansettelsespolitikk.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1392 *Avd. 2-19, Forbrukerrådet, foreslår:*

«Regjeringen har gått inn for å begrense sysselsettingsveksten i den offentlige forvaltning. I ressursmeldingen og i Nasjonalbudsjettet tas det således sikte på en økning i antallet nye stillinger i den sentrale statlige forvaltning på bare 1 prosent pr. år i de nærmeste åra framover.

Samtidig med denne svært beskjedne veksten i antallet tilsatte, kommer stadig nye og viktige arbeidsoppgaver i tillegg, uten at tidligere oppgaver forsvinner i samme utstrekning. På en rekke arbeidsplasser er det allerede nå ikke tilstrekkelige faste stillinger til de arbeidsoppgaver som til enhver tid foreligger. Forvaltningen forsøker å løse problemet ved å ta inn engasjerte i korttidsstillinger.

Et engasjement er et lite tilfredsstillende arbeidsforhold både for de engasjerte og for de øvrige ansatte. Usikkerheten med hensyn til engasjementets varighet vil påvirke arbeidssituasjonen på en uheldig måte, og vil medføre problemer for det løpende arbeidet og for planleggingen på lengre sikt. Engasjert personale vil langt sterkere enn fast ansatte føle et konstant press for å bevise berettigelsen av stillingen, og for mange vil det være vanskelig å få nytt arbeid ved engasjementets utløp. De som er engasjert har heller ikke samme rettigheter som de fast ansatte, f.eks. når det gjelder lønn under sykdom og medlemskap i Statens pensjonskasse.

Det er videre meget tvilsomt om nødløsninger med korttidsengasjementer ut fra rent økonomiske betraktninger er mer fordelaktige enn faste stillinger. Tvert imot vil den manglende kontinuitet i arbeidet, behovet for nyopplæring samt ekstrasbelastningen på de øvrige ansatte representere en uheldig bruk av økonomiske ressurser.

Økende arbeidspress på de fast ansatte og usikre forhold for de engasjerte fører til at arbeidsforholdene i den offentlige forvaltning stadig blir vanskeligere.

Regjeringen har blant annet begrunnet „ansettelsesbegrensningen” med at det vil bli mangel på arbeidskraft i åra som kommer. Avdeling 2-19 av NTL vil uttrykke sin forbauselse over et slikt argument, idet det i alle deler av landet finnes hundretusener av kvinner, ungdom og funksjonshemmede som ønsker arbeid.

Avdeling 2-19 av NTL mener at dagens ansettelsespolitikk bidrar til å tildekke de faktiske forhold og det stillingsbehov som foreligger. Den representerer en utnyttelse av arbeidsløshet og usikre forhold på arbeidsplassen som ikke kan aksepteres.

Avdeling 2-19 av NTL ber LO-kongressen ta opp denne sak snarest, og krever at den offentlige forvaltning får tilstrekkelig tilgang på nye, faste stillinger i åra framover.»

Forbundsstyrets innstilling:

De forhold som tas opp i forslaget er ikke av generell karakter og det foreslås derfor at påviselige forhold av den karakter som nevnt i forslaget tas opp konkret i det enkelte tilfellet.

Avd. 108-15, Personalforeningen ved Universitetet i Bergen, foreslår:

Nr. 1393

«Avd. 108-15 er kjent med at det ved Universitetet og i staten ellers blir brukt engasjementstillinger, særlig blant personale i lavere lønnsklasser. Dessuten er det mange med midlertidig ansettelse på forskningsprosjekter finansiert av institusjoner utenfor universitetene og høyskolene.

Begge disse gruppene lønsmottakere i staten arbeider under særdeles utrygge arbeidsforhold.

Forskningsmeldingen og meldingen om statens personalpolitikk legger opp til en utvidet bruk av engasjementstillinger og midlertidige ansettelser. Hensikten er å øke fleksibiliteten i statens bruk av sine ansatte.

Staten har problemer med omlegging og fornyelse av sine ulike offentlige tiltak. LO-kongressen vil klart ta avstand fra metoden med å bruke engasjementstillinger og midlertidige ansettelser for å nå dette målet.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til foregående forslag og innstilling.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1394

Forbundsstyrets innstillinger tiltres.

38. Statsinstitusjoner og offentlig virksomhet.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 17, Finnmark Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 1395

«*Sentraliseringen i off. virksomhet.*

LO må arbeide for at offentlig virksomhet blant annet i vegvesenet, havnevesenet, teletjeneste o.l. ikke blir sentralisert til såkalte „Sentraler”. Den sentralisering som nå pågår blant annet i Statens vegvesen, hvor mindre verksteder blir nedlagt, er til meget stor skade for hele samfunnet.

Offentlige arbeidsoppgaver av ulike slag kan med fordel utføres ute i distriktene.

De mindre offentlige virksomheter som vi ennå har noen igjen av ute på småstedene har bidratt til å holde bosettingen oppe og skaffe gode og „trygge“ arbeidsplasser.»

Forbundsstyrets innstilling:
Kan ikke tiltres.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1396 *For. 29, Lånekassens tjenestemannslag, foreslår:*

«Lånekassens tjenestemannslag henstiller til LO å arbeide for at allerede etablerte statsinstitusjoner i Oslo-området ikke blir flyttet ut.»

Motivering:

Vi mener at nye arbeidsplasser til desentrale områder best kan skaffes ved at ny-etablering av statsinstitusjoner legges til slike strøk. Dette vil være en bedre løsning enn å flytte ut arbeidsplasser som allerede er etablert i Oslo. De problemer som reiser seg for de ansatte og deres familier ved en utflytting er langt større enn de fordeler en venter å oppnå.

Vi viser til undersøkelse blant de ansatte i Statens lånekasse, og vil foreslå ovennevnte uttalelse på Kongressen.

Forbundsstyrets innstilling:
Tiltres.

Nr. 1397 *For. 29, Lånekassens tjenestemannslag, foreslår:*

«Vi henstiller til LO å arbeide for å få opphevet statstjenestemennenes flytteplikt.»

Forbundsstyrets innstilling:
Forslaget tiltres, men en kan dog ikke se bort fra at det kan tenkes tilfeller av at det kan bli nødvendig å flytte en statsinstitusjon.

Nr. 1398 **Fra Sekretariatet:**

1. Forslaget fra forbundsstyret i Norsk Arbeidsmandsforbund tiltres.
2. Forslagene fra forbundsstyret i Norsk Tjenestemannslag tiltres.

39. Utplussing av innsatte i skogbruket.

NORSK SKOG- OG LANDARBEIDERFORBUND

Nr. 1399 *Avd. 317, Kjose Skogsarbeiderforening, foreslår:*

«Arbeidsleirene i skogbruket må avskaffes. Norsk Skog- og Landarbeiderforbund må sammen med Landsorganisasjonen reagere kraftig på denne utviklingen. Det bør fremmes lovtiltak for å sikre skogsarbeidernes rettigheter.»

Motivering:

De fleste skogsbygder har for få arbeidsplasser som de har. Arbeidsleirene fortrenger derfor vanlige skogsarbeidere bort fra sitt yrke. En del arbeidsgivere ser på at de ved å bruke fanger får billigere arbeidskraft enn om de bruker stedets folk. Hvis dette får utvikle seg videre, er det et beklagelig tilbakeskritt for norsk arbeidsliv.

Forbundsstyrets innstilling:

Når det gjelder de to arbeidsleirene som fengselsvesenet har hatt i gang i Telemark og Aust-Agder, så har disse skapt veldige problemer. Sammen med de lokale foreningene har forbundet lagt ned et stort arbeid for å få Justisdepartementet til å avvike denne ordningen, uten at dette har lyktes.

Våren 1976 ble Landsorganisasjonen anmodet om å føre saken videre.

Forbundsstyret støtter forslaget om lovtiltak for å sikre skogsarbeidernes rettigheter.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1400

Sekretariatet er enig i at utplassering av innsatte til skogsarbeid ikke må virke til fortregning for skogsarbeidere.

Sekretariatet viser til det arbeid som pågår, bl.a. i samarbeid med Justisdepartementet og Miljøverndepartementet, for å løse saken.

Forslaget oversendes Sekretariatet.

40. Varehandelen.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Bærum Handel og Kontor foreslår:

Nr. 1401

«Stortinget må oppnevne en egen komité for varehandelen.»

Trondheim Handel og Kontor foreslår:

Nr. 1402

«Våre medlemmer i varehandelen arbeider i dag under svært dårlige forhold både lønnsmessig og miljømessig. Vårt forbund arbeider hardt med deres problemer. Vi ber om at LO sentralt bidrar til løsninger av disse problemer og støtter vårt forbund i dette arbeid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene anbefales.

Fra Sekretariatet:

Nr. 1403

Forslagene oversendes Sekretariatet.

41. Videreføring av Nord-Norge-banen.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 1404 *Avd. 4, Nordland Arbeidsmannsforening, foreslår:*

«LO vil overfor regjering og storting arbeide for en videreføring av Nord-Norge-banen.»

Motivering:

En videreføring av Nord-Norge-banen vil være den beste måten å sikre en jevn og stabil framtidig sysselsetting i Nord-Norge. Jernbaneanlegget vil ikke bare gi landsdelen anleggs-arbeidsplasser, men vil også være riktig distriktsutbygging i den forstand at gode kommunikasjoner er en forutsetning for utviklingen av næringslivet og den framtidige bosetting i landsdelen.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 1405 *Avd. 103, Sterkstrøm, Glomfjord, foreslår:*

«Jernbaneforbindelsen mellom Fauske og Narvik etableres så snart som mulig. Vi mener at denne forbindelsen er av den største viktighet for kommunikasjonene mellom Norge og de skandinaviske land, men forbindelsen vil når den blir etablert få stor betydning for Nord-Norge.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Nr. 1406 NORSK JERNBANEFORBUND

Landsmøtet gir sin støtte til vedtaket om videreføring av Nord-Norge-banen, og at det oversendes LO-kongressen.

Forbundsstyrets innstilling:

Tiltres og oversendes.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 1407 *Narvik faglige samorganisasjon foreslår:*

«Narvik faglige samorganisasjon har i representantskapsmøte 9/11 1976 vedtatt å fremme følgende forslag til vedtak på LO-kongressen:

LO-kongressen 1977 gir kravet om videreføring av Nord-Norge-banen sin fulle og solidariske støtte og henstiller til regjering og storting at saken frem-

mes uten unødig tidsspille for banebygging fra Fauske til Tromsø, eventuelt med arm til Harstad.»

Motivering:

1. Narvik faglige samorganisasjon sier seg tilfreds med den nye samferdselsloven, som ble behandlet i Odelstinget 11/5 1976, og som etter planen vil bli satt i verk fra 1/1 1977. Derved vil Regjeringen, sentrale og fylkeskommunale myndigheter få muligheter for å skape system og orden på transportavviklingen, som i dag bidrar til en utålelig utbytting av Nord-Norge i fraktomkostninger og med diskriminerende transporttilbud.
2. Det vil få avgjørende betydning for Nord-Norge at der nå vises politisk vilje til oppfølging av lovens målsetting om en framtidsrettet, helhetsvurdert samferdselsavvikling der *stamjernbanen* naturlig vil få en sentral oppgave, som landsdelen ikke må stå alene om å løse.
3. Den alminnelige opinion er på det rene med at en Nord-Norgebane helt åpenbart ikke kan erstattes med alternative løsninger. Men stamjernbanen vil stå sentralt i et utbygd knutepunktsystem med vegtilknytninger øst—vest og i samspill med kystfarten. Derved vil landsdelen kunne få en helt ny giv — i innlandet, så vel som på ytre strøk — og med langt bedre utviklingsmuligheter enn i dag.
4. Narvik faglige samorganisasjon vil understreke betydningen av de sterke årsmøtevedtak som er gjort for videreføring av Nord-Norge-banen i de ulike politiske partier og arbeidstakerorganisasjoner i Nordland og Troms, i samferdselsplanene og i landsdelsutvalgets møter.
5. Landsdelens befolkning er på det rene med at Ofotbanen siden 1902 har gitt staten netto inntekter som alene har kunnet forrente og avdra — utenom egen banestrekning — også en eventuell investert anleggskapital i en baneforlengelse fra Fauske og i alle fall så langt nord som til Narvik. Dessuten er en kjent med at Nordlandsbanen i dag ikke trenger subsidier til sin årlige drift.
6. Anleggskostnadene til en moderne stamjernbane av høy teknisk standard Fauske—Tromsø med arm til Harstad vil over en 10-års periode bare kreve ca. 4—5 % av landets samferdselsbudsjett for 1976.
7. Denne banen vil også gi driftsoverskudd — og sammen med Ofotbanen gi et dekningsbidrag som berettiger jernbanekravet også bedriftsøkonomisk på lengre sikt. De samfunnsøkonomiske netto gjenytelser for næringsliv og bosetting er nå så åpenbart fordelaktige at ytterligere utredninger om dette nå ca. 100 år gamle jernbanekravet, bare må oppfattes som bevisst uthaling av beslutningsprosessen om baneforlengelse.

8. Narvik faglige samorganisasjon tar bestemt avstand fra de kref-ter som bevisst tar sikte på en oppsplitting av opinionen for jern-
banens videreføring ved at investeringsmidler til denne nasjonale
oppgave settes opp mot behovet for bygging av bruer og vegger i
Nord-Norge, eller til videre modernisering av det nåværende jern-
banenettet.
9. En ytterligere trenering av saken kan bare bidra til følelse av ut-
bytting av befolkningen og bidra til svekket tillit til arbeider-
bevegelsens evne til framtidsrettet samferdselspolitikk.
10. Narvik faglige samorganisasjon viser til at Stortinget 13/4 1972
— sist saka var behandlet som egen sak — ga sin enstemmige til-
slutning til Samferdselskomiteens innstilling S-nr. 172/1971—72,
hvor det framgår:
«Komiteen ser for øvrig at spørsmålet om baneforlengelse ikke
bare kan vurderes i sammenheng med hva vår nordlige landsdel er
i dag, men må sees i nøye sammenheng med de utviklingstiltak for
landsdelen som en må forutsette etter hvert vil bli fremmet.»

Nr. 1408

Fra Sekretariatet:

Forslagene oversendes Sekretariatet.

42. Økonomisk støtte/lån.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 1409

Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:

«LO trekker tilbake sin økonomiske støtte til organisasjonen Vern og Vel-ferd og overfører disse ressurser til Norsk Folkehjelp.»

Motivering:

Norsk Folkehjelp er fagbevegelsens organisasjon i helse-, verne- og miljøspørsmål, og disse spørsmålene er av så stor betydning for våre medlemmer at de bør ligge under fagbevegelsens egen organisasjon.

Vern og Velferd er en opplysningsorganisasjon som for en stor del har konsentrert virksomheten om å propagandere for bruk av personlig verneutstyr istedenfor å gjøre noe med årsakene til at det ofte er nødvendig med personlig verneutstyr. Vern og Velferd tar mer hensyn til produksjonen enn til nødvendigheten av en omforming av enkelte arbeidsmiljøer.

Norsk Folkehjelp arbeider også for å motivere folk til å bruke verneutstyr, men samtidig driver denne organisasjonen et utstrakt og verdifullt arbeid for å fjerne årsakene til ulykker og yrkessykdommer i vårt arbeidsliv.

Mens Vern og Velferd fungerer på en måte som er egnet til å konservere helseskadelige og usunne forhold i arbeidslivet, driver Norsk

Folkehjelp på en måte som kan bidra til å endre helseskadelige arbeidsforhold. Norsk Folkehjelp trenger midler for å kunne gjennomføre de viktige oppgaver de står overfor på dette området. Derfor bør LO tilgodese sin egen helse- og miljøorganisasjon istedenfor Vern og Velferd.

Et enstemmig landsmøte i Norsk Arbeidsmandsforbund står bak dette kravet.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 91, Kverneland, foreslår:

Nr. 1410

«Klubben må gis økt styring i bedrifter som får støtte fra staten i form av lån, garanti for lån eller gis annen form for støtte.»

Motivering:

Det kan ikke være riktig at staten bruker våre skattepenger til å støtte næringslivet uten at de ansatte får direkte styring med disponeringen av midlene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget setter likhetstegn mellom ansatte/klubben og skattepengene, noe forbundsstyret har en annen oppfatning av.

Forbundsstyret for sin del mener at samfunnet som helhet må få større innflytelse over slike bedrifter for å kontrollere at fellesskapets midler blir riktig disponert.

(Forbundsstyret viser også her til sin innstilling vedrørende forslaget om «sosialisering av industrien».)

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 79, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 1411

«Fagforeningen vil herved stille et forslag til kongressen om at ethvert LO-medlem betaler inn ca. kr. 20,00 pr. år, som vil tilsvare ca. 13—14 mill. kroner.

Dette vil vi fordele ut til forskning og humanitære formål. På denne måten vil vi slippe all den tiggingen som vi i dag har via post, radio, TV og på dørene i hjemmene. Dette gjelder selvfølgelig alle landsomfattende aksjoner.

Forutsetningen er at hele beløpet deles ut hvert år til f.eks. Landsforeningen mot Kreft, Landsforeningen mot Hjerter- og Karsykdom, multipel sklerose, blindesaken, døve, asmatikere og åndssvakesaken.

Foreningen er klar over at det ikke uten videre kan trekkes det foreslåtte beløp fra medlemmene men at de først må spørres.

Foreningen mener at dette forslag også skal dekke de bevilgninger som i dag blir gjort på klubb- og avdelingsplan til disse landsomfattende aksjoner. Derved vil det kunne spares store summer i porto og andre administrative utgifter for de humanitære foreninger og fagbevegelsen.

Foreningen tror med sikkerhet at det vil bli full oppslutning om forslaget, for de fleste er veldig lei all tiggingen som er i dag.»

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres.

SAMORGANISASJONENE

Nr. 1412 *Askim og Omegns faglige samorganisasjon foreslår:*

«LO må medvirke til at det fra myndighetenes side ytes lån til de bedrifter som har økonomiske vansker, og at dette brukes til utbedring av miljøet på arbeidsplassen.»

Motivering:

Samorganisasjonen er av den oppfatning at det er bedre å gi støtte til miljøet enn til andre formål. Arbeiderne har da en bedre kontroll hva pengene blir brukt til og samtidig får de et bedre arbeidsmiljø på sine arbeidsplasser.

Nr. 1413 **Fra Sekretariatet:**

- a. Lån til bedrifter med økonomiske vansker.
- b. Økonomisk støtte Vern og Velferd/Norsk Folkehjelp.
Forslagene oversendes Sekretariatet.
- c. Forslagene fra Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund og Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund.
Forbundsstyrenes innstillinger tiltres.

43. Valg.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 1414 *Avd. 107-36, Likningsetatens landsforening, Telemark, foreslår:*

«Valg.

Vi er kjent med at Tor Aspengren trekker seg som formann i LO. Hans etterfølger må derfor finnes og det bør være en person som kan få støtte fra flest mulig av LO's forbund.

Vi kan ikke se at det i Statstjenestemannskartellet finnes kandidater til en slik stilling. Fra flere hold er det sagt at Tor Halvorsen er den som naturlig peker seg ut som formannskandidat.

Avdelingen vil uttale at den støtter forslaget om at Tor Halvorsen bør bli den nye formann i LO.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret ønsker ikke på nåværende tidspunkt å engasjere seg i de valg som skal finne sted på Kongressen.

Nr. 1415 **Fra Sekretariatet:**

Forbundsstyrets innstilling tiltres.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

